

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HISTORIÆ PO-ETICÆ

SCRIPTORES ANTIQUI.

APOLLODORUS *Atheniensis.* PTOLEMÆUS *Hephest. F.*
CONON *Grammaticus.* PARTHENIUS *Nicaensis.*
ANTONINUS LIBERALIS.

Græcè & Latiné.

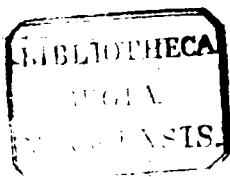
Accessère breves Notæ & Indices necessarij.

PARISIIS.

Typis F. MUGUET. Prostant apud R. SCOTT,
Bibliopolam Londinensem.

MDCLXXV.

**Bayerische
Staatsbibliothek
München**

V I R O
I L L U S T R I
D. JOSEPHO
WILLIAMSON,
EQUITI AURATO,

SERENISSIMO CAROLO II.
MAG. BRIT. FRANC. ET HIB. REGI
A CONSILIIS INTERIORIBUS,
ET A SECRETIS STATUS.

*Exstant in me, VIR
CLARISSIME,
promerita tua, magna
sanè & diuturna. Sponte tuâ,
nullo meo merito, descendisti etiam
ad me, eâ benevolentia, quâ Gentis
a
hujus*

Epistola Dedicatoria.

hujus & aliarum literatos homines complecteris. Nec spem, nec cogitationem quidem fovi, dignum aliquid tantis beneficiis unquam reponendi; neque enim patiebatur id aut fortunæ TUÆ magnitudo, aut meæ angustia. Non cesso interim justâ debitâq; prædicatione ubiq; testari tantum Tibi debere me, quantum fermè homo homini potest. fugi hâc (nullâ aliâ de causâ) gratitudinis meæ significandæ curâ adductus, Nomini Tuo hos libellos inscripsi. Malui parum modestus haberi, quàm minùs gratus. Quanquam consilio huic meo illud etiam patrocinari possit, quòd non ita pridem (quæ tua est humanitas) studiorum meorum rationem Te expectare

Epistola Dedicatoria.

pectare *diceres*. Obtempero jussis
tuis ; *etiam* ad existimationis
meæ periculum. Hæc tamen qua-
liacunque sunt, non prorsus , uti
spero, apud TE evilescent. Vo-
torum religioni nihil addit marmor
quantumvis pretiosum, nec detrabit
vile saxum, sed nuncupantis ani-
mus. Hunc ut velis intueri, non
quæ offeruntur, obnixè rogat,

SUMME VIR,

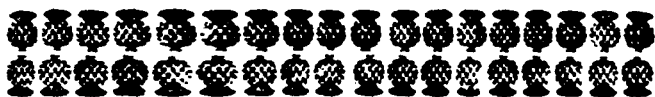
Amplitudini Tuæ

Devotissimus

Londini,
Decemb. Idib. Anno
MDC LXXV.

THO. GALE.

DISSERTATIO

D E

SCRIPTORIBUS MYTHOLOGICIS.

C A P. I.

*De Mythologiâ. Quæ sint ejus species; contra
Asclepiadem Myrleanum.*

OMne genus scriptionis ad certam aliquam discipline partem & sedem revocare oportet. Ταξιον vocant Græci, & post quatuor illa περὶ πυχρολογέμενα, sc. διηγεσθαι, συγγραψα, σκοπεῖν, τέλει & χρήσιμον, quæ in quôque libro consideranda veniunt, agunt loco ultimo de Ordine, quem in orbe disciplinarum sibi postulare debeat id, de quo instituitur sermo. Atque hæc, quanquam vulgaria sint, non omisit Ammonius in Porphyrii Isagogen, nec Theodolius ad Dionysium Thracem.

Jam qui de Grammaticæ partibus accuratissimè disputasse videntur, Historiarum cognitionem & explanationem ad Grammatici officium pertinere unanimiter decreverunt, Dionysius Thrax & Asclepiades apud Sextum Empiricum *adversus Mathematicos* c. XII, hanc ejus partem ἱστορικὴν vocant.

Historia porro omnis aut vera est, aut quasi vera, aut planè falsa. Veram intelligo, quæ de iis agit, quæ aliquando in rerum naturâ extitère; Verisimilis illa erit, in quâ versantur Dramatici & Mimi: ut falsa sit ea, quæ continet *μύθους*; ea volo, quæ nec fuerunt unquam, neque post aliis erunt in annis. Suetonius in Tiberio *Mythistoriam* appellavit.

Mythistoriæ speciem unam tantùm constituit Asclepiades, ὁ μυθικῆς ἐν ἑσθῇ μόνον γενεαλογικόν. Angusta autem & iniqua mihi videtur hæc Asclepiadæ ratiocinatio; imò tota Peripateticorum Schola litem ei intendet, qui genus in unâ specie consistere posse affirmabit.

Sit igitur & alia species τὸ πλασμαίνον, sive Plasma. Sanè cùm scriberent Theogonias Heliodorus aut Orpheus, & cùm Apollinem *Ἀπόλλων* & *Διὸς* ἡδὲ diceret alius è Poetis; in Genealogico charactere versati sunt. Cùm autem Simonides *Ἀυεῖον* fecit *Δαίμονα*; Homerus *Διμόν* & *Φόβον* deos; cum alius *Ζηλοτυπίαν* deam finxit, cui *invidiam* pro *vittis*, pro *zonâ* *contentionem* apposuit; omnes quidem *μυθικῶς* scribebant, non tamen *γενεαλογικῶς*. Restat igitur aliud adhuc membrum assignandum.

Porro si hoc aliud adjiciamus membrum; erit, quod commodè referamus *Allegoriis*; nam & hæc sunt inter *μυθικῶς*: Tale est; *Apollo Admeto servitium exhibuit. Laomedonti murum edificavit.* Plura hujusmodi Sallustius de Diis, & Julianus *παρεβάτης* exhibent. Erit quoque ubi collocemus *διγῆματ᾽ αὖ μυθικῶς*, cuiusmodi scripsit Libanius & Severus Sophista. Denique habebimus caput ad quod *Metamorphôseis*, & istiusmodi scriptiones, tanquam ad fontem suum, revocemus.

Genus hoc cum suis speciebus isthoc pacto subdu-
ctis, illustrare videtur voluisse divinus Plato in *Sym-
posia*. Certè quæ ibi Aristophani & Agathon attribuu-
tur, sunt planè τῷ μυνδικῷ πότῳ; quæ porrò Phædrus
de Amore disputat, sunt μυξαλογίᾳ; Socrates au-
tem apertè finxit, quæ de Poro & Peniâ, ad imaginem
veri, differit.

Quamquam autem parum dignitatis habere potuit
tota hæc scribendi ratio, ut quæ omnia ferè de le-
nocinio, parum de veritate traheret; quæq; nullâ arte,
scientiâ aut fine comprehendi possit, cùm error om-
nis infinitum quid & incertum sit, & pro scriptorum
ingenio varium, & mutationi semper obnoxium;
habuit tamen cultores suos, benè multos, nec eru-
ditionis famâ incelebres. Quorum institutum si
aliud nihil, saltem numerus defendere posse videatur.

Acestorides libros quatuor edidit τῶν καὶ πόλιν μυ-
θῶν *De civitatum fabulis*. In his, veris multis non
pauciora falsa admisit; ut tamen simul calumniam
effugeret, & operis jucunditatem palam faceret, μυ-
θῶν nominavit.

Sed ad alia festinanti satis erit nuda nomina hujus-
modi aliquot Scriptorum in medium conjecisse.

Fabularem igitur historiam pro suo quisque confi-
lio pertractarunt apud Græcos præcipuè Agatharci-
des, Antiochus cognomento *Mythicus*, Apollonius
Alexandrinus, Alexon Myndius, Aristodemus, Cha-
mælion, Herodoti duo, & Herodorus, Diodotus,
Euanthes, Silenus Chius, Didymus: præter poetas Eu-
phorionem, Rhianum, Leschem, Onomacritum, Arcti-
num, Parthenium aliosque, quos index Apollodo-
ri complectitur.

Portentosa Græcorum mendagia minus placuere
Latinis ingeniis. Hyginus tamen, & Marfus hanc vi-

am ingressi sunt; Cornelius quoque, Nepos paulò minus monstrifica quàm Græci tradidit, & si Plinio fides, avidissimè credidit.

Sed his, ut jam dixi, prætermisissis, ad Apollodorum Atheniensem (qui Græcorum hodie extantium in hoc genere scribendi aut antiquissimus aut præcipuus est) sermonem converto.

C A P. II.

Apollodorus Atheniensis. Antiquorum aliquot de eo judicia. Recentiorum de eo scripta. Scipio Tettius. Ger. Vossius. Joannes Jonsius.

Neminem latet, qui in Græcis literis planè hospes non sit, quàm in omni Philologiæ parte Apollodorus Athenientis Grammaticus diligenter, & cum laude se exercuit. Atque hoc abundè constare possit, cum ex aliis argumentis, tum ex eo, quòd ut frequens occurrat Apollodori apud Veteres commemoratio; ita nulla ferè extet, quæ non ad ejus honorem pertineat. Plinius scribit lib. 2. Naturalis Hist. *Amphictyonus Apollodoro honorem habuisse.* Quintetiam περί πόντων Stephanus Θυμασιώτην; & Marci-
anus in *πειρηγῆσι γνήσιον φιλόλογον* vocat. Quare quanquam interierunt omnia pænè Viri doctissimi scripta, ex quibus justam, & solidam diffusissimæ eruditionis gloriam, & famam sponte suâ esset consecuturus; qualis tamen quantusque fuerit Apollodorus non malè possumus conjectare, ex fragmentis, & ut sic dicam, fricturis de ejus lumine haussis, quas adhuc retinent alii Scriptores; quemadmodum & Solem no-
bis,

bis, etiam post occasum, radii fracti, & vibrantes in aere inferiori representant.

Tantis celeberrimi viri meritis permotus Johannes Jonſius accuratè quidem multa attulit ad illuſtrandum Apollodori nomen in elaborato opere de *Scriptoribus Hiſtoria Philoſophica*. Ante Jonſium hoc argumentum tractavit J. Gerhardus Voſſius (& fortè J. Meurfius in *Athenis Atticis*) ita tamen, ut Jonſio non ſatiſfecerit, & ulteriori diligentiae aditum potiùs aperuiſſe, quàm ſpem, aut fructum ademiffe viſus ſit.

Utriſque hiſ in hoc curriculo lampadem tradidit Scipio Tettius Neapolitanus. Is enim Commentarium edidit, in quo recepit ſe acturum de *Vitâ, & Scriptis Athenienſis Apollodori*, & illorum omnium pariter, quos cognomines huic noſtro, de quo nunc agitur, in veterum Scriptis reperiffet.

Dices igitur, quid eſt, quod tua diligentia amplius efficere poſſit in hac re poſt iſtos Triumviros? *invento ſcalmo fortè navem adificas*; Nolo de aliis quicquam humiliùs, nec de meipſo ambitioſiùs dicere. Licuit Voſſio Tettii veſtigiiſ inſiſtere; nec Jonſium à ſcribendo deterruit Voſſius. Liceat & mihi in eodem campo me exercere. Procul enim habeo & omnem invidiam, & contumeliam; nec aliena pro meis, nec mea præ alienis venditabo.

C A P. III.

Apollodori multi, Scriptores ὁμώνυμοι. Laertius tentatus. Caſauboni lectio reſutata. Cl. Alexandrinus illuſtratus.

V Eriſſimè, ut alia, illud Ariſtoteles protulit, τὸ
ἢ ἀναφῶς, ὁμώνυμον. Nihilq; adeo hiſtoriæ, & veri-
tatis

tatis faciem ignorabilem reddidit, ac nimia nominum Similitudo, hominúmque longè inter se dissimilium homonymiæ. Vitio huic diligenter cavit *Magnus Magister* Topicorum libro 6, ne Philosophiæ disputationibus officeretur; eidemque malo in alio cognitionis genere occurrere voluit Agresphon, & Demetrius Magnes, qui *ἀπὸ ὁμωνύμων πινυτὼν, ἡ Συγγράμμιον De Scriptoribus, & Poetis homonymis* egregium opus edidisse cognoscitur.

Ego autem in recensendis Apollodoris variis id temperamentum servabo, ut eos omnes, qui ab hoc nostro planè diversi sint, strictim, & quali *καθ' ὅσον* nominasse satis sim habiturus; de iis autem explicatiùs agam, quos pro Atheniensi Apollodoro lectoribus incautis aliquando imposuisse deprehenderim.

Primò igitur Apollodorus Adramyttenus; item Arithmeticus qui sæpè & Logisticus appellatur; Artemites; Carystius (cujus fabulæ nonnullæ Apollodoro Gelòo attribuantur;) Cittienlis; Corcyræus; Cyzicenus; Dorieus; Erythræus; Gelòus; Lemnius; Megarenlis; Nicænus; Pergamenus rhetor; Pythagoræus; Socraticus; Tarentinus medicus; Apollodorus sculptor; Tarsensis (sive Cilix) tragicus; Telmefsenlis onirocrites, ab Atheniensi alius omnino est, quod nemini, puto, dubium esse possit. De his ferè omnibus agit in Bibliothecâ Gesnerus, ubi etiam quis à quoquam citetur, & quæ scripserit, distinctè docet.

Accedo ad alios, inter quos & Atheniensem nostrum non ita in promptu sit, discrimen ponere.

Primus sit Apollodorus quidam Atheniensis. Scripsit is, teste Laertio, supra quadragintos libros; vide-

videtur operi suo titulum fecisse *Συναγωγὴν δόγματων*; è quibus libri de vitâ Epicuri adducuntur ab eodem Diogene Laertio. Idem opus videtur mihi intelligi, cùm Apollodorum idem citet in τὰ ἀπὸ τῶν δόγματε ἀναγκαῖα. Quanquam enim Ἐφίλλω à Laertio, libro 7, cognominetur; eundem tamen esse post Jontium, putat Menagius cum eo Apollodoro, de quo jam sumus locuti. Huic porro tribuitur *συναγωγὴ ἡθικὴ & φυσικὴ*. Nequeo autem Gesnero assentiri, qui existimat has *Synagogas* ad Apollodorum Atheniensem Grammaticum pertinere; Quoniam ad distinctionem innuendam Laertius perpetuò Apollodorum istum aut Epicuræum vocat, aut *Κηπολύεσσον*, aut denique Ephillum, vel ut alii legunt, Syllum. Fateor interim ætatem utriusque ita coincidere, ut nihil ausim in hac re definire. Quinimo *nostrum* inter Philosophos numerari infra observabimus.

Laertius Apollodorum adfert ἐν τῇ περὶ τῶν φιλοσόφων αἰρίτων; ea autem quæ laudantur, omninò sunt τῇ ἡθικῇ γένους; ut meritò suspicetur aliquis idem adhuc opus innui cum *Συναγωγῇ ἡθικῇ*. Porro idem Laertius Ἀντόδωρον ὁμιλέον citat, aitque Heraclidæ Ethicis contradixisse. Jam vero cùm Antodorus ille (Neque enim intelligendus videtur Antodorus Cumæus Grammaticus, cujus meminit Theodosius ad Dionysium Thracem, & fortè Cl. Alexandrinus) nulli inveniatur, non est alienum à probabilitate Apollodorum in corrupto vocabulo latere.

Secundus Apollodorus sit Atheniensis, sed poeta Comicus; ejus fabulæ fuere XLVI vel XLVII. Diversus hic esse creditur ab Apollodoro Gelœo qui Menandro Synchronus fuit, & à quo Terentius duas fabulas transtulit. De his Apollodoris Ric. Montacutius ad Photii Epistolam 156, sic scripsit, *Scipio Tettius*

in commentario de Apollodori negligenter satis hic se gessit.

Est & alius adhuc Apollodorus Athenientis. Hunc tamen ab eo quem quærimus, facile internoscas, quod ab Eustathio in K. 11. p. 723. ed. Frobenianæ, apertè *συναγέαρ* & dicitur. Hic Ulyssis capiti pileum primus pictorum circumposuisse traditur; ejus meminit Plinius Historiæ Natur. l. 35. c. 9. Est quoque & in Plutarcho hujus mentio, & apud Hephæstionem in Enchiridio, & Eustathium in 11. p. 984.

Subtilioris erit acuminis alios adhuc quos producam Apollodoros ab Athenienti illo discriminare; quoniam aut obscura aut nulla secum adferunt *γνώρισμα*τα.

1. *A Polluce*, inquit Gesnerus, *adducitur Apollodorus ἐν τῷ ποίματι*, qui fortè erit navium catalogus. Laudatur quidem Apollodorus noster ἐν τῷ περὶ νεῶν, & ἐν νεῶν κατὰλόγῳ, hoc est, in opere eo, quod de catalogo Homérico fecit, libris duodecim; sed opus illud nullo modo dici potuit *ποίησις*, vel *ποίημα*, quod infra demonstrabo.

2. *Ἡ τῆ νεῶ ποίησις* ita fuisse Apollodori dicitur à Polluce, ut & Philonis cujusdam ab aliis existimatam innuat. De libris Apollodori in catalogum navium Græcarum, sive Bœotiam, nemo unquam dubitavit.

3. Apollodorus ὁ τῶν τῆ νεῶ ποίησιν *ζωοτεχνικῶς*, potest esse Apollodorus Mechanicus. Philonem & Apollodorum de iisdem rebus scripsisse significat Pollux. *De Ædium sacrarum Symmetriis* Philonem laudat Vitruvius in præfatione ad librum septimum. At enim Apollodori τῆ νεῶ ποίησις, non erat fictio poetica; sed tale opus, quale egregius Mathematicus & ingeniosissimus Architectus *Christophorus Wren* Londini nunc molitur, qui Templum D. Paulo ejusmodi ædificat, quod omnia omnium poetarum opera, artificio, & elegantia longè superabit.

4. Alius

4. Alius in hoc censuerit Apollodorus ille, cujus ἄλλος ἑστὶν Ἀπολλόδορος ὁ ἐπὶ τῶν ἀντιστοιχούντων ἀντιγράφων commemorat Athenæus lib. 14. c. 9. Scripserat Aristocles περὶ Μουσικῆς & περὶ χορῶν; in his disputabat de nominibus mulicorum instrumentorum, uti colligere licet ex variis Athenæi locis; conjicit Jonsius Aristoclem hunc vixisse circa eadem tempora, in quibus Apollodorus Grammaticus; & proinde qui ad Epistolam hanc Aristoclis respondit, videtur ei esse idem Apollodorus.

5. Distingui debet Apollodorus Cyrenæus Grammaticus ab Atheniensi nostro; scripsit sanè uterque *de poculis*, ut nō obscure innuit Athenæus libro XI, C. 12, ubi de Cyrenæo verba facit, & libro eodem, c. 13. & 14, ubi Atheniensem citat de poculis ἱστορίας. Illud autem scriptores hos ab invicem distinguere possit, quòd Cyrenæus de poculis egit tanquam glossographus, & proinde cum Pamphilo eum conjungit Athenæus, Suidas cum aliis γλωσσογράφους in voce Ἀντικρὺς & βελύων, ut & Etymologus magnus; Apollodorus autem noster poculorum *historias* collegisse videri meritò potest.

Idem Apollodori non sunt confundendi, licet περὶ θεῶν scripsisse uterque fortè reperiatur. Sanè Natalis de Comitibus libro 3. c. XVI. sic scribit, *Theagenes & Apollodorus Cyreniacus in libro de Diis scriptum reliquit, Jovem ad placandam Proserpinam, Ipsi Siciliam donasse.* Idem c. 17, *Ære veteres utebantur in omnibus expiationibus, quod scriptum fuit ab Apollodoro Cyreniaco in libro de Diis.* Alia producit de Britomarti, c. 18. de Rheæ quercu l. 9. c. 5. Equidem fateor ignotum esse mihi hunc Apollodorum Cyrenæum, credo & aliis. J. Ger. Vossius libro 5 de Idol. citat Apollodori Bibliotheces lib.

lib.3. de quercu Rheæ sacrâ; quæ autem adducit, eadem sunt cum iis quæ Natalis l.9. c.5. Adhuc, locus ille de ære quem laudat Natalis lib.3. c. 17, ad verbum occurrit in Scholiis græcis ad Theocriti *ιδ. β.* ibi tamen Apollodorus *μετ' αὐτῶν*, sine adjecto Cyreniaci habetur. Quod autem ibidem statim sequitur, *ἐν τῇ 'Απολλοδώρου 'Αθήνῃσι τῇ ἐκδοτικῇ καὶ κείνῃ, &c.* Apollodorum Atheniensem tantum non sonat. Ut igitur rem in pauca mittam, Apollodorum Natalis & Scholiastæ alium non esse pronuncio, quàm Apollodorum Atheniensem; Hunc autem à Natali visum fuisse nequeo à me impetrare ut credam.

6. Apollas de civitatibus Peloponnesi commemoratur Athenæo, lib. IX. Hunc cum Apollodoro eundem judicet quis, factâ diminutione, quæ frequens est in hujusmodi vocabulis, ut in *Ζωῆς*, *'Αρπυῆς*: Quin imo & Cyrenæum, hunc quoque dictum existimat D. Ger. Vossius, ex epitome Artemidori Ephesii. Quare idem quoque non nemini videbitur cum Apollodoro Cyrenæo. Hunc igitur pro nostro minimè admittendum censéo.

7. Apollodorus ὁ γράψας πρὸς ὕμνους profertur Erotiano in explicatione vocis *τίξιδρον*. Idem ne sit cum Apollodoro Logistico (nam & is versus fecit, ut ex Laertio & Plutarcho, p. 1094. discimus) videntum; certè cum Atheniensi, nulla hæcenus oboritur suspicio, cur eundem existimemus.

8. Addo his Apollodorum Mechanicum. Floruit sub Hadriano; cujas fuerit nondum mihi constat; Pollux eum appellat l. XI. c. li. ejus extare Mechanica & Poliorcetica Romæ, affirmat Gesnerus; in Galliis Labbæus: cum aliis Strategie-

tegeticis Salmasius se editurum receperat ; quod, puto, non præstitit. Hoc in scriptiōis genere quoniam nusquam laudatur Atheniensis Apollodorus minimè dubito, quin hi pro diversis sumi debeant.

Sunt & alii Apollodori, quos faciliùs est distinguere à nostro, quàm qui sint, determinare.

1. Horum primus sit Apollodorus Cumæus. De eo prodidit Cl. Alex. Strom. 1: quòd *πρῶτος τῶ κελικῷ ἱον-
σίῳ τῷ ῥομα*. Hujus Scripta *nusquam* commemorantur, adeoque nihil habet cum nostro commune, excepto quod uterque *ἐμφανὴς* Grammaticus fuit cognominatus.

2. Sit secundus Apollodorus ille, ad quem Lyncei Samii Epistola data fuit, cujus meminit Athenæus. Fuit Lynceus Theophrasti discipulus ; longo intervallo ab Apollodoro nostro disjunctus.

3. Eodem discrimine sejungimus Apollodorum, ut credibile est, Atheniensem, Archilai patrem à Grammatico Apollodoro. Fuit enim Archilaus Socratis magister, atque ita Apollodorus Socrate est prior. Horum igitur tempora non conveniunt. De hoc Apollodoro legere est apud Diogenem Laertium & Justinum Martyrem.

4. Apollodorum *πρὸ Θηέων* laudat Athenæus XV. c. 8. Causabonus dubitat an rectè legatur *πρὸ Θηέων*, mallétque, *πρὸ δινῶν* ; alius potius, *μύτων* substitueret ; loquitur enim Apollodorus non de animalibus, sed de plantis, apud Deipnosophistam. Sed nihil mutandum censeo, quoniam Plinius l. XI. Nat. Hist. quædam se desumpsisse agnoscit ex *Apollodoro de bestiis venenatis* ; meminit hujus Apollodori Scholiastes Nicandri semel atque iterum.

5. Apol-

5. Apollodorus quintus est ille qui Athenæo l. XV. c.8, producitur *περὶ μύθων καὶ τεράτων*. Quin hic idem sit cum eo, quem Plinius ait scripsisse de Odoribus, vix dubito.

6. Apollodorus Corcyraeus memoratur Cl. Alexandrino Strom. 5. ubi narrat quid de Branchi vatis Iustrali *carmine* (non autem Empedoclis, ut scripsit Jonsius) Apollodorus ille prodidit. De hoc alibi me legere non memini; cur autem cum Atheniensi aliquis hunc eundem esse velit, nihil est, opinor, quod vereamur.

Quoniam autem incidit mentio *carminis* istius apud Cl. Alexandrinum valdè ænigmatici, in quo explicando multi olim sudarunt viri docti, proferam hic in medium, quæ Porphyrius ad id commentatus est, nondum, quod sciam, à quoquam producta.

Πορφυρίῳ φιλοσόφῳ περὶ τοῦ Κραῖ. ζβλ. χθὺ πλῆ. φλέγμα.
δρόψ. ἐρμηνεία. —————.

Hæc est libri veteris & amicissimi E. Bernardi Oxoniensis scriptura. Apud Clementem Alex. paulò aliter; Κραῖζζζζ, χθὺ πλῆ, φλεγμα, δρόψ; & quidem rectiùs; nam voces istæ sunt *πηνικαὶ*, & continere debent elementa linguæ Græcæ omnia, prout Clementis locus ea exhibet. Sed Porphyrium audiamus. Ἐν δέλεοις, εἰς τὸν ναὸν ἐπηγέγραπται. Τεράγος ἰχθύς ἐπὶ δελφίνος ἐπηκείμενος. Κραῖ μὲν γάρ ἐστιν ὁ τεράγος καὶ ἀποκοπὴν τῶν σοιχίων τῷ Κῶς· ἢ καὶ πάλιν ἀφαιρέσις τοῦ ξ. Κρακὸν γὰρ καλεῖται· ὡς καὶ Θείκρητος ἐν Βυκόλοις λέγει, εἶον τεράγος καὶ ἰχθύς, ὁ μὲν φλεγοῦμενος· ὁ δὲ δρόν ὀφόν· λέγει δὲ ὅτι ὁ τεράγος φλεγοῦμενος
ἔστιν

ἔστι πάντοτε ὑπὸ λαγνοῖα, ὅτι ἐὰν τις τὰς βίβας ἀπὸ ἀπο-
φαλίζῃ, διὰ τῶν κατὰ τὴν ἀναγωγῆν. Multa in his sunt, sive
Scribæ antiqui incuriâ, sive rei ipsius obscuritate, δυσνό-
ηται. Imo ipse Philosophus, quasi nec sibi nec aliis satis-
fecisse se crederet, aliam statim subnectit interpretatio-
nem, & ipsam quoque mancarn. Τὸ Κραῖξ ζβι,
γάλα ἐστὶ. τὸ δὲ χθὺ πῖς, πυρὸς. δρδϛ ὁ ἀνδραποῖς δρῶπις
δὲ ἀνδραποῖς λέγονται. Hæc eadem ferè apud Hesychium
habes in ζαβιχ, δρῶϛ & Κρακὸν; ubi πυρρὸς pro πυρὸς
non esse substituendum constat ex eodem Hesychio in
Κρηκὸν & Κρηκός.

Apud Clementem Alex. aliud eodem loco adduci-
tur carmen, huic planè simile. Βεδὺ, Ζαϛ, χθὺν,
Παῖκλον, Σφῆγξ: in quo etiam Alphabetum Græcum
comprehenditur. Nec multùm discrepat Porphyriana
huius carminis explicatio à Clementinâ. Sic enim per-
git Porphyrius; καὶ ἔτι καὶ ἡ πᾶσις τοιαῦτα διὰ τῶν Κδ σοι-
χίων ἀπερρίθζοντα ἴδιον σκοπὸν ἔχοντες, οἷον, Βέδω [βέδω]
ζαϛ, χθὺ [χθὺν] παῖκλον, Σφῆγξ [Σφῆγξ] ἃ ἔστιν
ἔπος. βέδω ἐστὶν ἡ ὕψις ἡ ὕψις. ζαϛ ἡ πυρῶδης ὕψις. χθὺν
ἡ γῆ. Παῖκλον ὁ ἀῆς. σφῆγξ ἡ τέτων φιλία, διὰ τὸ
ζωοσφίγγειν. Κλέδωος δὲ ὁ Νεαπολίτης ἔπος ἡρμάνδωσιν τὸ
συνκρίνον. ἀῆς, δάλασσα, γῆ, ἥλιος. καὶ ἔτι περὶ πέντε φι-
λόσοφοι καὶ ποιηταὶ ἔχοντες τὸν σκοπὸν [τέρας] ἡρμάνδωσιν.

Quamquam autem ex his dictionibus pleræque ali-
quam significationem in Græcâ linguâ obtinuerint;
inventas tamen existimo à Grammaticis ad puerorum
memoriam & pronunciationem confirmandam; quod
ipsum Cl. Alexandrinus innuit, ubi vocat σοιχαῖστικὴν
τῶν παιδῶν διδασκαλίαν. Monet quoque Quintilianus
alicubi de huiusmodi auxiliis.

Sed ad obscuritatem de Apollodoris ulterius tollen-
dam, illud ampliùs monendum censeo, non tantùm ali-
os Apollodoros pro hoc Nostro venire, sed etiam pro

Apollodoro Apollonium, & vicissim, frequenti errore permutari. Stephanus adducit Apollodorum *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν γῆνι, & ἐν Κερκεῶνι*. Quibus in locis Apollonium Aphrodisiensem substituo. Idem in *Χαλκηδόνιον* ex Apollodoro fecit Apollonium : Quo pacto Erotianus Apollonium Cittiensē pro Apollodoro laudat. Porro apud Scholiastem Apollonii Rhodii legitur Apollodorus in Ponticis : Sed & hæc quoque Apollonio attribuerim. D. Vossius Lib. 1. de Historicis Græcis Apollonium Logisticum commemorat : Is tamen Laertio Apollodorus dicitur. Nolo tamen his annumerari Apollonium, quem Scholiastes Homeri ad Iliad. θ, producit in *κατάλογον ἡρώων*. Nam certum est designari Apollonium Rhodium in catalogo Herōum; quemadmodum patebit inspicienti Pindari Interpretē ad Nemeorum Oden quintam, ubi Apollonii versus ex libro primo eādē de re proferuntur, de quā loquitur Homericus Scholiastes.

His ita utcunque absolutis, rectā deveniamus ad eum Apollodorum, quem jamdudum mente agitamus, cujus opusculum nunc edimus, & cujus gratiā hoc, quicquid est subitanæ scriptionis, aggressi sumus.

Pauca sunt & obscura, quæ de eo Suidas in suis collectaneis; *Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδης γεωμαθητής. ἦν τῶν Παναθηνῶν τῷ Ῥοδίῳ φιλοσόφῳ, καὶ Ἀριστάρχῳ τῷ γεωμαθητικῷ μαθητῶν Ἀθηνῶν τὸ γένος. ἤρξε δὲ πρώτος τῶν καλεσμένων τραγιάμβων.. Apollodorus Asclepiade F. Grammaticus; unus discipulorum Panetii Rhodii Philosophi, & Aristarchi Grammatici. Genere Atheniensis. Primus Tragiamborum inventor extitit.*

Quin fuit domo Atheniensis Apollodorus hic, dubitavit nemo; præter unanimum omnium Scriptorum consensum (qui quoties illum ad partes vocant, Ἀπολλόδορον appellant) eum omnino gentis istius fuisse illud argumento esse possit, quod in dubiis Chronologiæ rationibus, & speciatim in controversis Antiquitatum Atticarum locis, Scriptorum Atticorum sectam perpetuò sequatur.

Primum Atticæ Regem Chronologi aliarum gentium affirmant fuisse Ogygem; Hoc Philochorus in *Attide* pro figmento habuit, ut ex Eusebio colligimus: Philochorum Apollodorus sequitur libro 3 Biblioth. c. 13. Argivi Historici de Cereris adventu ad se quid senserint, docet Pausanias libro 1; docet idem quod de ea re diversa ab aliis scripserint c. Ἀθλωαῖος καὶ ἄλλοι μετὰ τούτοις: cum his eadem prorsus tradidit Apollodorus Biblioth. libro 1. cap. 5. Inter scriptores rerum Atticarum non ultimæ notæ fuit Pherecydes Le-rius, (qui & Atheniensis dictus fuit, quia apud eos viveret;) Hujus Pherecydæ sententiam ubique ferè amplectitur Apollodorus. Plures hujusmodi ἑρμηνείαι possint addi, sed rem manifestam nimia sollicitudine in dubium non vocabo.

Illud potiùs videtur ventilandum, utrum Ἀσκληπιάδης apud Suidam, vertendum sit, *Asclepiade filius*, quemadmodum vertit Portus, D. Vossius in Histor. Græcis, & Gesnerus, an rectiùs, *Asclepiade discipulus*? Frequens est ellipsis nominativi, ita ut subintelligatur aliquando *pater*, *mater*, *uxor*, *amicus*, aliquando *discipulus*. Sic Παρθένιος ὁ τοῦ Διονυσίου apud Athenæum, est Dionysii *discipulus*, non *filius*: constat utique ex Suidâ aliisque, Dionysium Alexandrinum fuisse Parthenii præceptorem. Quid multis? Stephano περὶ πύλων dicitur Ἀλέξανδρος ὁ Ἀσκληπιάδης Alexander

der (*Cornelius Polyhistor*) *Asclepiadæ discipulus* in v. *Κελεύατος* ; sin minus, Apollodorus noster erit Alexandri frater, quod, si verum fuisset, non tacuissent, opinor, qui de utroque scripserunt ; imò *Ἀσκληπιάδης ὁ Πλάτωνος*, duos patres habiturus est. Hac ratione tot fuerint *Asclepiadæ filii*, quot erant discipuli. Denique, Polyhistor fuit Milesius, Apollodorus verò Atheniensis, *Asclepiades* autem Myrleanus ; quis credat filios gente tam diversos unius fuisse patris, qui & ipse aliunde esset ?

Asclepiades interim ille Myrleanus sit, oportet, *Diotimi filius*, qui floruit sub regibus Pergamenis *Attalo I*, & *Eumene* ; Circa hæc tempora floruit *Panætius* ; clarus fuit & *Aristarchus*, quos auditos ab Apollodoro testes sunt *Suidas* & *Marcianus Heracliota*. Quare cùm nullus *Asclepiades*, præter Myrleanum illum, his temporibus vixerit (fuit quidem alius, sed junior, Romæ non ignotus Pompeio,) sit is, necesse est, quem Apollodorus præceptorem habuit, quémque ipse apud Etymologum in *Ἀσκληπιάδων* laudare videtur.

Aristarcho & *Asclepiadæ* debuit Apollodorus quicquid in Grammaticâ potuit. Non inferiores secutus est in Philosophiâ magistros, *Panætium* & *Diogenem* sectæ Stoicæ principes. De *Panætio* audivimus *Suidam*. *Diogenem* ei præficit *Marcianus in Periegesi*,

Τῶν Ἀπικῶν πρὸς γνησίῳ φιλολόγῳ,

Γεγονώς ἀκουσῆς Διογένης τῷ Στωικῷ.

Ex Atticis quoque inclutis scriptoribus,

Diogenis auditor docentis in Stoâ, &c.

Auditorem hunc fuisse Apollodorum volo mihi tantisper credi, donec ad eum locum venero, ubi de *Opere Chronico* Apollodori disputabo ; ibi huic rei probandæ locus

locus erit opportunior. Diogenem autem hunc Babylonium vulgò cognominant; is est qui pro populo Atheniensi nobilem Romæ legationem obibat cum Carneade & Critolao, Olymp. CLVI, 2. P. Scipione & M. Marcello Coss. Anno V. C. DXCVIII.

Credi possit Apollodorus sectam Stoicorum fuisse amplexus. Sanè Jonsius libro II, c. XV. de script. Hist. Philos. de eo hæc reliquit, *Apollodorus Panætii Rhodii Stoici discipulus; Stoicus fortassis & ipse, sed hæc sententia dubio non caret.* Idem tamen cap. XVIII, inter Stoicos recenset. Vereor ut hæc idoneis auctoribus probari queant. Enimverò Apollodorus cognomine Ephillus patria fuit Atheniensis, fuit quoque sectâ Stoicus; quod colligi videtur ex Suidâ in *Θέλω*. Considerandum igitur, uter ex his meliori jure Stoicus dici debeat.

Felix erat, & magnorum virorum, si quod aliud, fecundissimum illud seculum, in quo vixit Apollodorus. Habuit enim Apollodorus æquales & *αυγέβους*, florentissimos in omni eruditionis genere homines, Posidonium & Mnesarchum *Stoicos*, Polemonem, & Lælium *Sapientissimum*, discipulos sub Panætio. Cognovisse potuit Mnasæam *Patarensem*, Demetrium *Scepsium*, Aristodemum *seniorem*, Menecratem, & Apollonium, omnes *Nysæos*; iisdem temporibus celebres erant Herodicus *Cratetis discipulus*, Clitomachus *Carneadis*, Aristocles *Musicus*, Dionysius *Thrax* (cujus Grammatica non edita in Bibliothecâ Regis nostri Clementissimi, & Oxoniensi Bodleianâ servatur) Alexander *Polyistor*, Artemidorus *Ephesius*, Apollonius *Tyrius*, Castor *Chronographus*, Didymus *Chalcenterus*, Lyfimachus *Attali præceptor*, Lycon *Troadensis*, Attalo in primis amicorum, & præter innumerabiles alios, potuit vidisse Nicandrum *Colophonium*, Cresibium *Mechanicum*, Apellicontem *Tei-*

um, Æschinem *Neapolitanum*, Melanthium *Rbodium* Philonem & Charmidem *Academicos*; quos omnes secunda apud veteres fama prosequitur.

Ex his igitur possit colligi ætas Apollodori. Nam si Aristarchum & Panætium vidit, sequitur eum floruisse, quo tempore Ægypti regnum obtinebat Ptolemæus cognomine Physco, sive Euergetes secundus; in cuius tempora incidit Attalus Philadelphus Pergami Rex. Fuit igitur Olympiade CLX, & deinceps, nam sub Lathuro quoque eum collocant Vossius & Jonsius. Atque ista firmè sunt quæ de patriâ & ætate Apollodori impresentiarum exploratè & liquidè affirmare possum. Pauca in hanc partem alia subjiciam, quo loco de Chronicis Apollodori sermo instituetur. Venio ad scripta,

CAP.

CAP. IV.

*Apollodori scripta historica. De iis Heraclide
judicium. Temporis triplex discrimen, se-
cundum Varronem, ἄδελον, μυθικόν, ἱστορικόν.
Tria hæc, suis quodque scriptis, illustravit
Apollodorus. Ejusdem XXIV libri περί ποιῶν,
quale habuerint argumentum. Sopatri Eclogæ
ex iisdem. Fragmenta. Vera Inscriptio.
Male cum Bibliothecâ confundi. De diis
quinam scripsere.*

Video Apollodorum in scribendo varium fuisse, &
valdè diffusum; nullam non, pænè, partem hu-
maniorum literarum illustrasse comperio. Cum autem
nullis indiciis constet, quo primùm in campo eruditio-
nis se ostenderit; de ejus scriptis agam ita, ut quodque
se obtulerit.

Heraclides Ponticus (modo is auctor sit Allegori-
arum Homericarum) Apollodorum περί ποιῶν ἱστορίαν
διδόν vocat. Est autem Historia testis temporum.
Tempus porrò aliud ἄδελον, aliud μυθικόν, aliud deniq;
ἱστορικόν dici possit; tria hæc temporum discrimina suis
lucubrationibus complecti voluisse videtur Apollodo-
rus. De iis igitur non abs re fuerit Varronem audire
differentem.

Cenforinus libro de die natali, cap. 2 1, ex eo sic scribit. *Hic, inquit, tria discrimina temporum esse tradit: primum, ab hominum principio ad cataclysmum priorem; quod propter ignorantiam vocatur ἀδύλον. Secundum, à cataclysmo priore ad Olympiadem primam; quod, quia in eo multa fabulosa referuntur, μυθικὸν nominatur: tertium, à primâ Olympiade ad nos; quod dicitur ἱστορικόν, quia res in eo gestæ veris historiis continentur. Primum tempus, sive habuit initium, sive semper fuit, certè quot annorum sit, non potest comprehendere. Secundum non planè quidem scitur, sed tamen ad mille circiter & sexcentos annos esse creditur. De tertio autem tempore fuit quidem aliqua inter auctores dissensio, in sex septemve tantummodo annis versata.*

Primo illi intervallo illustrando Apollodorus attribuebat libros περὶ θεῶν; opus, haud dubiè, multiplici antiquitatis & historiarum varietate plenissimum. De Diis apud veteres duplex erat sermo & sententia, Philosophorum unus, vulgi alius. Quòd Deus naturâ esset ingenuus & incorruptibilis, illi ferè existimabant. (Nisi quæ Plato videatur, ad aliam sententiam descivisse, ubi scribit, *μυθία ἔστι θεοὶ καὶ τὸ αἰὶναιον θεῶν.*) Vulgus omnes Deos *μυθητοὺς*, nec ullos Jove aut, fortè, Saturno priores credebatur; unūquē hoc in Sallustio desiderabat, quòd non sentiret *περὶ θεῶν τὰ ἀνὰ πῖς πολλοῖς.*

Cæterùm quousque priorem sermonem de Diis in hoc opere suo excoluerit, quàmque altè penetrârit in scrutandâ & peruestigandâ primâ causâ Apollodorus, tam est mihi incertum, quàm certissimum habeo, in posteriori sermone longè latèque eum fuisse spatiatum. Certè ex reliquiis librorum de Diis facile est observatu, quòd ejus disputatio complexa sit Deorum *μυθία*, & quid de eis tradiderint tum Græci, tum Barbari; Atque hîc differebat de ætatibus deorum; quis sen-

senior, quis recentior. Item quis pro Deo sine contro-
versia admittebatur, & de quo non conveniret, putà
de Hercule & Baccho. Porro hujus loci erat dicere
de potestatibus deorum; etiam quot quisque in se
contineret; aiebant enim ut Solem & Apollinem eun-
dem esse, sic Lunam, Dianam, Hecaten. Nec omisit A-
pollodorus imperia exponere, sive in Coelis, in terris,
in aquis versarentur; nec tacuit opera, inventa, beneficia
erga humanum genus, ἑποδμήαι (nam Apollo Delios
& Milesios, Diana Argivos invisere credebatur,) *Festa*,
& cognomina, *Templa*, *Sacra*, *Loca*, *Animalia*, *Arbores*,
Plantas, *Herbas*, *Fontes*, *Fluvios*, *Hymnos*, *Sacerdotes*,
Oracula, *Dies*, & quicquid erat hujus ὅλων, explicuisse debuit. Fuit autem genus
hoc commentandi historicum, quatenus Grammatici
historiam attingunt; Quamquam ad Theologiam re-
ferri quoque possit, quatenus de Diis agebat; licet id ip-
sum tectit aliter, ac Philosophi, qui scripsêre περὶ
θεῶν.

Hos libros perdidit aut sua moles, aut Sopatri Epi-
tome; Eclogas ex his fecerat Sopater, libris duode-
cim, inquit Photius Cod. CLXI. Horum primus περὶ
τῶν ἐν Ἑλλάδι μυθολογούμενων θεῶν διαλαμβάνει: ὁ σω-
ταῖος ἐκ τῶν Ἀπολλωνίων καὶ θεῶν γ' λόγους. Ἀθηνᾶς
ὁ δ' Ἀπολλοδώρου, καὶ γραμματικὸς καὶ τέχνης ἐκ ἐκ τῶν
ῥίτων καὶ μόνον ἡ διαλογὴ αὐτῶν πεποιμένη, ἀλλὰ καὶ ἐκ Δ'
καὶ Ε', καὶ Θ', οὗτοι Α' πάλιν, καὶ Ιβ', καὶ Ιε' τε καὶ Ις', μίχεται
τῶν Κδ'. ἐν τῇ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλα-
σμένα, καὶ εἰς τὴν καὶ ἱστορίαν ἐκτετακέναι. περὶ τῶν
καὶ ἀνθρώπων καὶ θεῶν καὶ διαισθημάτων. καὶ περὶ τῶν ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὅσα
περὶ τῶν θεῶν.

Horum I de Græcorum Diis fabulosis tractat. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis Grammaticam docuit. Nec verò è tertio duntaxat libro hæc selegit. Sed & è quarto, quinto, ac nono; Item è primò, duodecimo, decimo quinto, & decimo sexto, usque ad quartum & viceßimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulose ficta sunt, quæque historicè narrantur, complectitur universa, ut & de Heroibus ac Dioscuris; de iis item quæ apud inferos sunt, aliaque id genus plurima.

Præter Photium alii quoque scriptores passim utuntur testimoniis ex hoc Apollodori opere petitis. Stephani Fragmentum librum L adducit in Δωδώνη.

Ἀπολλόδωρος ἐν ἀ' περὶ θεῶν τῷ Δωδωναίων ἔτυμολογῇ. Κι δά τις δὲ τῷ Δία Δωδωναίων μὲν καλῶντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ. Πελασγικὸν δ', ὅτι γῆς πέλας ἐστὶ. Apollodorus l. i. de Diis, vocis Δωδωναίων banc Etymologiam ponit. Jovem aliqui Dodoneum vocant, quoniam bona nobis donat; Pelasgicum verò quoniam terre vicinus est.

Ex II libro de Diis Stobæus libro i. Eclogæ Phycæ hæc habet, Ἀπολλόδωρος ἐν δ' αὖτε περὶ θεῶν, Πυθαγορείαν ἢ περὶ τύτων αὐτὸν ἢ εὐφροσύνην ἢ ἁπλῶς ἔξω. Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait primum opinatum esse, eundem esse Luciferum, & Hesperum. Erotianus in v. χαίτης, ejusdem II libri adhibet hunc locum, Ἀπολλόδωρος ἐν β' περὶ θεῶν, φησὶν αὐτὰς κληθῆναι ἀπὸ μὲν τῆς χαῖτης, χαίται· καὶ γὰρ πολλὰς εἰ ποιεῖν τὴν χαίτην χαρὰν καλεῖται. Apollodorus in 2 de Diis dicit charitatem à χαρὰ derivari, & Poetas sæpe χαρὰν ponere pro χαίρειν.

Librum

Librum VI citat Harpocration in ἀπονομή. Ἀπονομαῖοι τινὲς ἐκαλεῖτο θεοὶ, περὶ ὧν Ἀπολλόδορος ἐν ἑκτῇ περὶ θεῶν διόλκῃ. *Dii quidam appellantur ἀπονομαῖοι, de quibus Apollodorus agit in VI libro περὶ θεῶν.* Stephanus Ethnographus in Ἀρεῖ παύσ. IX advocat, Ἀρεῖ παύσ., ἀρεῖ ἄγιος Ἀθήνησιν, οἱ Ἀπολλόδορος ἐν ἐννάτῃ περὶ θεῶν. *Areus Pagus est locus editus Athenis, quemadmodum docet Apollodorus libro IX de Diis.*

Macrobius XIV appellat, Saturn. l. i. c. 17. ubi ait Apollodorum affirmare Ἰνίον Solem dici ἀπὸ τοῦ καὶ κόσμον ἱεῶς, καὶ ἰέναι. *Quod Sol per orbem impetu fertur.*

Laudatur Stephano liber XVI in v. Ἀρεῖ. Inde quædam de Cerere nobis narravit. Sed locus corruptus est.

Profertur XVII Sophoclis Scholiastæ ad Oedip. Colon. οἱ τῷ Ἡεφχιδῶν γένος καὶ ἱερεῖ. *De familiâ Hefychidarum, & Sacerdote.*

Stobæus denique in Ecl. Physicis, libro I, p. 129, locum benè longum ex XX οἱ θεῶν Apollodori conservavit. Cæterum cùm in eo libro egerat Apollodorus οἱ καὶ ἐν ἑκτῇ, ut quidem Stobæus inquit, ut autem Photius, de istis tractârat in libro XXIV; suspicor peccatum esse in numero, aut apud hunc aut apud illum.

Jam ut de filo & ratione totius operis περὶ θεῶν plenius constare possit, libet eundem Apollodori locum (quem nec Porphyrium, nec Stobæum exscribere piguit) hîc ob oculos ponere.

Τὴ δὴ Ἀπολλοδώρῳ ἐν τῷ εἰκοστῷ περὶ τῶν θεῶν συγ-
γραμμάτων, ὅ ἐστι περὶ τοῦ ἄδου, τάδε περὶ τῆς συγῆς λεγό-
μεθα ἑυσεμῶς. Ἀρκίον γὰρ ἀπὸ τέτων, τὸ τὸ ἐκ τῆς ὀνομα-
σιων παρεκράσας, ἐκ παφρονησίον. ἐκ γὰρ τοιούτων ὁ μῶμος
πιδανῶν, καὶ τῶς ἐν ἄδῳ νομιζομένης ποταμὸς καλῶνομαί-
σιν. Ἀχέροντα μὲν διὰ τὸ ἄχρ, ὡς καὶ Μελανιππίδης
ἐν Περσέφονῃ. Καλῶν δὲ ἐν κόλποις γαίης ἀχέουσι
ποταμῶν Ἀχέρον.

——— Ἐν καὶ Λιγυμῖος φησὶ,

Μυρίασι παγαῖσι δακρύων ἀχέων τε βρύει. καὶ πάλιν,
Ἀχέρον ἄχρα πορδυμὸς βροτοῖσι.

Ἀχέρον δὲ καὶ Ἀχερσία λίμνη ταυίδος, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν
Πολυξένῃ τῇ Ἀχιλλεύου ψυχὴν εἰσάγει λέγουσιν.

Ὡς τὰς Αἰῶνας τε καὶ μελαμβροῖς,
Λιπύσα λίμνης Ἀχέρονι θοῦ ὄξυπληγας,
Ἡχέρα γόνυς ἦλδον ἄρσιναι χράς.

Τὰς τῶν νεκρῶν λέγων, παιῶνας ἐκ ἐχέρας· ἄρσιναι δὲ, τὰς
ἐδὲν ἐκτρεφέσαι, θήλεα μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα· ἄρσιναι, τὰ
ἄρσιν λέγονται, τὸ μὲν, τὸ σπέρμα παρέχον μόνον. Τὴν δὲ, καὶ
ἐκτρέφειν· ὅθεν καὶ θήλυς ἔστιν, ἢ πολύτρον, καὶ ἑυφίμη.
Διαπαραυῖδς δὲ ὑπὸ τῶν ἀπογνωμῶν τῇ Ἀχέροντι φαίνεται
εἰκότως· ὁ γὰρ μυθολογὸς· πάντα τὰ τῷ ζῆν ἄχρ χεδόν
ὑπερέκειν, καὶ ἔστιν ἐν ὑπνίᾳ καὶ ἀλυπσίᾳ πύση· Γοργύρεν δὲ
τῇ Ἀχέρονι θοῦ γυναικὶ παρὰ πύλῃ, ἀπὸ τοῦ γοργῶς
φαίνεσθαι πῦς πολλοῖς τὰ ἐν ἄδῳ· καὶ δὴ καὶ αὐτὴ τέτε π-
δωλὴν ὁ Σόφρων Μορμολύχῳ ἀνόμασεν. Εἰπὼν περὶ τοῦ Ἀχέ-
ρονι Ἀπολλοδώρῳ ἐπὶ τῇ περὶ τῆς συγῆς αὐτῆς λέξεσιν
τάδε. Σπύρα δὲ δηνύ πνα, καὶ φορεθῆν ὑποσημαίνοντες δαί-
μονα, θεῶν ὄργανον, ἐν ἄδῳ τε ταύτῃ κατέκεισαν καὶ τῇ ποσει-
δωνίᾳ

ῥαίᾳ ταύτης ἡξίωσαν, ἀπὸ τοῦ συγκαθεύειν τοῖς κύνεσσι,
 καὶ σύμβουλον τὰ ἐν αἵματι ὄντων καὶ τῶν δυνάμεων, δι' ἐναρμόνιστον· ὃ
 μὲν γὰρ τῶν ὄντων τὸ ἐν ζώοντων ὁμοειδέως ἔχει δυνάμειν, ὅσον
 ἐν' αἵματι, αἱ δὲ τῶν τε σωματικῶν καὶ τῶν πνευματικῶν διεσκήσασιν·
 τοιαῦτα περὶ τῶν συγχομένων, ἐπὶ γὰρ, κακῶν δὲ πάλιν
 μὴ ἀνέκτασθαι ἀπὸ τοῦ κακῶν, ὅς ἐστι συγχοὺς καὶ συγχο-
 ῦσιν ἀπορροῇ. Τοιοῦτον δὲ ἐστὶ γένος καὶ ὁ Πνευματικῶν.
 ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ περὶ φλέβας τῶν πλατύνων· ὡς
 Ὁμοῦ φησὶ,

Ὅτι γὰρ ἐπὶ σῶμα τὸ καὶ ὅσα ἴσως ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τε περὶ κεφαλῶν μὲν αἰσθημένων
 Δαμῶν, ἐπὶ καὶ ὅσα λίαν λεῦκα ὅσα θυμῶν,
 Ψυχὴ δ' ἡνὶ τῶν ὄντων ἀποπνεύμενη πύκνῃ.

ἡσυχία γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰσώτοις τοῖς ἐν τοῖς καὶ πνεύματι
 φανερούτοις ὁμοίαις, καὶ τοῖς διὰ τῶν ὕδατων ζωνταίοις· ὃ
 καὶ πάλιν ἡμῶν ἔδεικται, καὶ τὰς καὶ πνεύματι μιᾶς, περιωπίας
 δ' ὡς αἰσθάνονται ἐν ἐμῇ ἔχουσιν οἱ ἀνέκτασθαι, καὶ ἀφ' ὧν αὐ-
 τὰς ἐρεῶν εἰσώτοις καὶ πνεύματι λίαν.

In viceffimo Apollodori de diis volumine, quod de
 Inferis inferibitur, hac de Styge reperi: Ab his enim
 incipiendum est, nec Nominum contemneuda Notio.
 Siquidem hac notione fluvios quoque inferorum nuncu-
 pantes, Acherontem quidem à doloribus, quemadmo-
 dum ait in Proserpina Menalippides: vocatur autem in
 terra visceribus fluens doloribus Acheron. Ac simili-
 ter ait Licymnius, Infinitis lachrymarum, ac dolo-
 rum fluit fontibus: ac rursus, Acheron dolores homi-
 nibus parit. Acheron porro, & Acherusia palus idem
 valent, quemadmodum Sophocles in Polyxena Achillis
 animam introducit loquentem, Ad Peonis expertia, &
 nigricantia, relinquens paludis Acherontis planities,
 mas-

mascula veni libamina: in quibus quidem mortuorum dicit libamina, quæ medico carerent: mascula verò, quæ nihil producerent. Siquidem frugifera quidem feminea, sterilia verò mascula dicuntur, quod ille semen duntaxat suppeditet, hæc etiam nutriat: unde etiam ros femineus à fecunditate dicitur. Nec immeritò dicunt à mortuis Acherontem trajci, quoniam tales omnes vitæ dolores excesserunt, omnique labore, ac mœrore carent. Gorgyam deinde Acherontis uxorem sinxerunt, quod horrendi quibusdam inferi videantur: ut & ejus Nutricem Sophron Mormolycem vocavit. Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subjungit: Stygem verò horrendam quandam fingentes deam, ac deorum jusjurandum, tum apud inferos eam collocârunt, tum quod præ lætū invisi sint inferi, hoc eam nomine donârunt: ut jurinjurandi per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollende vim in se habet, ita illi voluntate, ac moribus ab eâ distant. Quibus de Styge positis, hæc subjicit: Cocytum porrò fluvium à ploratu sinxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alterius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait.

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi.

Illa sed ardentis Viatrix violentia flammæ

Edomat, ut primùm spirantem vita reliquit.

Ast anima ut fumus supera in convexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum, vel aquarum similes, quæ ut planè nos exprimunt, ac motus imitantur, ita solidam Naturam ad contactum non habent: qua de causa illis vitæ simulacra carentum nominat.

Quin-

Quinimò sine ullo librorum discrimine sæpe occurrit Apollodorus *περὶ θεῶν* ; sæpè simpliciter, nec posito *περὶ θεῶν* indice ; si quis tamen ad ea de quibus fit sermo, diligentius attenderit, faciliè perspiciet quæ loca ad hoc opus pertineant. Clemens Alexandrinus, Athenagoras, Theodoretus, Arnobius, Suidas in *ἀμφοτέρω* *μεταγλωττῶν*, & *χῆς*. Hesychius in *Ἀγρῶς*, Stephanus in *Ἰλιω* *Θ*, Scholiastes Odysf. *↓*. Apollonii Rhodii & Aristophanis, Sophoclis ad Oedip. Colon. Porphyrius *περὶ ἀποχῆς* L. II. aliiq; (ne infinitus sim in re non necessariâ) ex his Apollodori rivis largiter hauserunt.

Illud non prætermittam, posse alicui videri hos libros fuisse inscriptos *περὶ θεῶν καὶ ἡρώων*. Nam & Photius hoc aliquatenus innuit, & Scipio Tettius verbis conceptis affirmat.

Equidem existimo Apollodorum scriptis his suis titulum fecisse *περὶ θεῶν* : descendisse tamen eo usque, ut etiam Heroas (intervalli Mythici partem) complecteretur. Constat hoc ex Photii verbis jam allatis, Multum quoq; sententiæ huic favet locus Zenobii in *Μῦθον Ἡερικῆς*, ubi ait *ὅτι θεῶν Ἀθήνη* *Ἡερικῆς ἀλεξιπύργου ἐν δαίμονα περὶ θεῶν*, & quæ sequuntur ; sunt autem ex libris *περὶ θεῶν*.

Favet & ille locus apud Demetrium Triclinium in Sophoclis Oedip. Colon. ubi Apollodorus de Promethei cultu & statuâ allegatur. Sed, ut hæc ita sint, certum est Tettium errare; & obtorto collo (quod aiunt) ad testimonium traxisse Macrobius. Imò testis est locupletissimus Macrobius (ut qui legerit Apollodorum) nos verum titulum indicasse, nam libro I. Stat. C. XX apertè ita scribit, *Apollodorus in libris quibus titulus est περὶ θεῶν*.

Atque

Atque ita quidem apud omnes sine ullâ discrepan-
tiâ isti libri indigitantur, ut mirum sit repertos fu-
isse, qui hoc opus cum Bibliothecâ idem esse credi-
derunt.

De diis, ut jam diximus, multi scripsere; Maussa-
cus ad Harpocratonem, & nos alibi complures desig-
navimus. Pauci tamen eo instituto, quo noster A-
pollodorus; nisi forte Cleanthes, & ex parte Cornu-
tus, & Nicolaus Damascenus, (quem Simplicius in
Physicis adducit) nam & is libenter usus est Apollo-
dori collectionibus, ut ex Photio discas, & ex Notis
nostris ad Apollodori Bibliothecam; De quâ jam
sermonem instituemus.

C A P.

CAP. V.

Secundam temporis intervallum. Huic Bibliothecam applicuit Apollodorus. Photii de eâ iudicium. Errare qui idem opus cum libris mei dñi faciunt. Erroris origo. Agii Spoletini, contra veteres, tum codices, tum scriptores inceptum. Error eorum qui epitomen esse contendunt. Erroris dua causa. Quòd sit synopsis hac Bibliotheca, sed ab ipso Apollodoro facta. Testimonia ex epigrammate, & Jos. Scaligero. Argumenta contra opinionem eorum qui epitomen putant. Refellitur F.T. qui Castorem ante Apollodorum vixisse statuit. Bibliothecæ titulus huic libello quare inscriptus. Diodori Bibliotheca. Veterum de eâ iudicia huic Apollodori conveniunt. Apollodorus Anaximenem Lampfacenum, Dodorus & Hyginus hunc & Apollodorum imitati sunt. An librorum divisio in hoc opusculo antiqua sit? Editiones varia.

SEcundo temporis intervallo, quod *μυθικὸν* Varro dixit, Bibliothecam accommodavit Apollodorus. Quale fuerat id opus, docet Photius Cod. CLXXXVI. *Ἐν τῇ αὐτῇ ὃ τὰ χεῖρ' Ἀπολλοδώρου γεγραμμένον*

μαλὶκὲ βιβλιδάειον ἀνεγνώδη μοι, Βιβλιοθήκη αὐτῷ ἢ ὀπι-
 γρηφή. φεῖσθε τὰ παλαιότατα τῶν Ἑλλήνων, ὅσα τε πο-
 τῶν καὶ ἡρώων ὁ χρόνος ἀνέλοις, δεξιᾶ δὲ ἔξιν ἔδωκεν, ὀνομασίας
 πηλᾶμων, καὶ χωρῶν, καὶ ἔθνων, καὶ πόλεων· ὅθεν καὶ τὰ
 πολλὰ ὅσα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρίχει, καὶ κατέκειται μίχει τῶν
 Τρωϊκῶν καὶ ἀνδρῶν τινῶν ποδὲς ἀλλήλους μάχαι καὶ ἔργα
 ἐπιτρέχον. καὶ τῶν ἀπὸ Τροίας πλάναις πνέας, μάλιστα δὲ
 Ὀδυσσεύς, εἰς ὃν αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλήγει. Συν-
 οφίς δ' ἐστὶ τὰ πολλὰ τῶν βιβλίων, καὶ ἐκ ἄχρηστον πῶς τὰ
 παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχον λόγων μέλας ποιημένοις.

*In eodem item volumine legi Apollodori Grammati-
 ci libellum, cui Bibliotheca titulus erat. Continobat
 antiquissimas quasque Græcorum historias, & quæ sive
 de Diis sive de Heroibus temporis ratio dedit opinandæ,
 cum appellationibus, fluminum, regionum, gentium, &
 urbium. Hinc & pleraque antiqua, ad ipsa usque
 Trojana tempora descendens, refert. Virorum quoque
 nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemo-
 rat, & capta jam Troia, errores quorundam, præcipuè
 Ulyssis, in quem ejus præscarum rerum narratio termi-
 natur. Compendiosa quædam narratio est maxima
 hujus libelli pars, is non inutilis, qui vetera completi
 memoriâ volunt.*

Metinit idem Photius cod. CLXXXIX, ubi docet
 easdem magnâ ex parte historias à Conone & Apol-
 lodoro fuisse congestas.

Quaquam autem verbis disertis de Bibliothecâ
 Apollodori loquatur Photius his in locis, alibi autem
 Librorum περὶ ποιῶν non minus distinctè; video tamen
 viros doctissimos complures, (quorum nominibus par-
 co, quoniam laudare nequeo,) utrumque opus mirâ
 quâdam ἀβελείᾳ ita confundere, ut libri περὶ ποιῶν
 nunc pro Bibliothecâ ponantur, nunc hæc, vice versâ,
 pro illis sumatur. Vide, inquit F. T. librum XVI

Bibli-

Bibliotheca ab Hermolao citari in voce 'Αγίας. Atenim nulla ibi βιβλιοθήκη; mentio.

Huic errori tam latè diffuso occasionem dedit Benedictus Ægius Spoletinus, qui Romæ anno MDLV primus edidit Græcè, cum versione & notis, Apollodori Bibliothecam.

Ægius enim in epistola ad Fulvium Ursinum, postquam de operis hujus titulo vero, BIBLIOTHECA, (quémque adeo apud veteres solum repererat) verba fecerat, sic scribit, *Quòd autem, sive DE DEORUM ORIGINE LIBRI TRES adjecerimus; Hic, qui hujusce auctoris primi certè libri unam aut alteram pagellam vel lippientibus oculis legerit: in sententiam nostram, & manibus & pedibus, eum iturum certò scio.*

Ausu temerario (ne quid gravius dicam) indicem operis obscuravit Ægius, dum adjicit de suo cerebro, quod nullius è veteribus libri auctoritate comprobare poterat. Nam ut de Photii accuratâ & planè criticâ in titulis librorum distinguendis diligentiam nihil dicam, affirmo

1. Nullos codices manu exaratos, quos Ægius Romæ vidit, aut quos servant Bibliothecæ Venetæ, Florentina, Palatina, Altempsiana, Montchaliana, Gallicana Regia, aut Oxoniensis, aliura dare huic libello titulum, quàm hunc

'Απολλοδώρου Ἀδυναίου γεγραμμένη Βιβλιοθήκη.

2. Affero neminem ex antiquis Poëtarum Scholiastis (qui frequenter tamen depromptis ex hoc opusculo testimoniis utantur) alio nomine, quàm Bibliothecæ, hunc librum appellare.

Sed nec hic solus error de libello isto doctorum hominum animis insedit. Prodierunt in lucem quoque, qui epitomen esse contendunt, & diffusioris operis esse.

Σιῶν compendium. Duo sunt quæ mihi videntur impulisse eos, qui sic sentiunt, in istam fraudem.

Primò Apollodori libros περί Σιῶν passim laudari observabant; deinde istud opus constare libris non minus viginti quatuor; exiguum porrò librum qui circumferebatur, περί Σιῶν inscribi: esse ergo epitomen, quòd tantùm nomine, non mole operi illi περὶ Σιῶν responderet.

Secundò Photii verba malè intellecta errorem aut peperere aut auxere. De hâc Bibliothecâ sic Photius prodidit, Περὶ τὰ παλαιότερα τῶν Ἑλλήνων, ὅσα περὶ Σιῶν καὶ ἡρώων ὁ χρόνος ἀνέστοις διέδιδεν ἔδωκεν.

De diis egisse in hoc opusculo Apollodorum quis potest inficias ire? Enimverò (ut notarum p. 1. ostendi) hîc tantùm Græcorum de Diis traditiones & historias persecutus est; in illo autem altero opere aliarum quoque gentium Theologiam, & ritus sacros enarraverat, saltem attigerat. Quæ dixi partim ex Photii verbis pressius observatis patent, partim ex Cl. Alexandrino; (is enim Apollodorum de Scytharum, & Carum sacris egisse ostendit in Protreptico ad Gentes,) & ex eo Arnobius lib. IV. Idem colligi potest ex iis, quæ de Ταυροπόλει Suidas ab Apollodoro, alique ante Suidam mutuati sunt. Nec est nunc primùm à me excogitata ista Græcarum & Barbaricarum traditionum distinctio; Docuit me Diodorus Sic. qui sex primis libris complexus est βαρβαρικὰς simul & Ἑλλήνων ἀρχαιολογίας. Apollodorus hîc tantùm Græcânicas perstringit.

Alius Photii locus, qui à vero nonnullos abduxit, paulò infra sequitur ea quæ jam posui; Ζωόφισ δ' ἔστι τὰ πολλὰ τῶν βιβλίων. Quæ non ita accipienda sunt, ac si hic libellus esset epitome alterius alicujus ab Apollodoro scripti, sed ita dicta sunt, ut intelligamus ea quæ

quæ fusiùs apud varios scriptores de re Mythologicâ pertractata fuêre, quæque apud Poetas sparsim & variè occurrunt, hîc uno quali intuitu conspicienda proponi. Confirmatur hæc mea sententia disticho ultimo elegantissimi Hexastichi, quod de Apollodori hæc Bibliothecâ apud Photium & alibi extat.

Ἀϊὼν ὁ ἀείρημα ἀφυσσέμενός ἀπ' ἐμεῖο
 Παιδείης, μύθος γινῶσι παλαιγενέας.
 Μᾶδ' ἐς Ὀμηροῖω σιλίδ' ἐμβλεπ, μῦθ' ἐλεγεῖω,
 Μὰ τραγικὴν μῦθ', μῦθ' μιλογεοῖω.
 Μὰ κυκλίω ζήτῃ πολύδρεν εἶχον· ἔς με γδ' αἰθρῶν
 Ἑυρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κέσμενός ἔχει.

*Sacrorum seriem nostrâ si legeris arte,
 Antiqua binc fiet fabula nota tibi.
 Meonidae ne volue volumina, neve Elegian,
 Ne Tragicam Musam, ne melicos numeros.
 Multifonos Cyclicum versus ne quære : quod in me
 Invenias, quicquid maximus orbis habet.*

Quoniam autem in hoc testimoniorum quasi loco versamur, addam de Bibliothecâ hac quod magnus Scaliger ex vero scripsit in Elencho Orationis Chronologicæ. *Apollodori Bibliotheca, opus sanè ingeniosissimum, & elegantissimum, fabula est: Non si homines, sed si hominibus attributa considerantur. Eam totam si velimus, possumus etiam γινῶσι in certum Chronicum conjicere.*

Enimverò ne eminè diutius veliter, Quæro quid sit epitome? Strabo, Stephanus, Artemidorus Ephesius, Athenæus, Dionys. Halicarnassensis (ne plures addam,) epitomatores, iratis diis suis, experti sunt; ita tamen ità se gesserunt, ut multa immutata &

intacta reliquerunt, nec commiserunt, ut prorsus Stephanum in Stephano desideraremus; alii medullam, alii saltem ossa & cutim, (ut olim Jovi Prometheus) nobis afferunt. At qualis est hæc Apollodori *πρὸς θεῶν* epitome, in quâ nec vola nec vestigium majoris operis apparet, imò meliora & *γλαφυρότερα* omittuntur, minus utilia comparent?

1. Mecum sentiet qui loca ea, quæ jam supersunt apud antiquos scriptores, ex libris *θεῶν* contulerit cum hac Bibliothecâ.

2. Qui varias & benè longas, quæ subinde in hac Bibliothecâ occurrunt, repetitiones, & transitiones, qui dicendorum *περὶ ἑκάστης*, & *καὶ ἐν ἑκάστῃ* animadvertet, non poterit pro epitome habere.

3. Qui consideret multis in locis *ἀντιστοιχίαις* loqui Apollodorum, aliter statuet. Perpendat enim prudens lector hæc & hujusmodi plura loca, p. 9. *πρὸς δὲ ἐν ταῖς πρὸς Ὀδυσσεὺς ἐρῶμεν.* p. 21. *ἀλλὰ πρὸς μὲν τέτων μέγας τῷ Διῶν, ἡρῶν λαλῶν.* v. & p. 152. Addantur his primæ linæ libri secundi, & varii loci, quos in notis adduxi; Quis epitomatorum sic solet loqui? quis tam religiosus est in indicandâ historiæ serie & methodo? quis tam verborum prodigus, ut puras putas repetitiones nobis representare, & ingerere locis quamplurimis non parcat?

4. Qui attenderit hæc duo opera Apollodori ab antiquis, (qui utrumq; viderunt,) ita distinctè citari, ut libri *πρὸς θεῶν* nunquam ab iis Bibliotheca appellentur, nec hæc illorum titulo proferatur.

5. Libri

5. Libri de Diis XXIV non poterant non conficere justum volumen; erat quippe argumentum latum, varium & spissum: Photius autem ubi Bibliothecam describit, *βιβλιοθήκην* vocat. Sed Photius non vidit Epitomen esse? Vellem autem qui Photio tantum tribuit, ubi de loco Josephi contenditur, etiam in hac re non minus eidem daret.

Nec momenti quicquam habet, quod scripsit V. D. *Castor post Apollodorum vixit, itaque ab Epitomiste additum id fuerit.* Castor certè vixit eodem tempore, quo Apollodorus, sed paulò senioreni fuisse ostendunt Jonsius & Rheinesius; quorum sententiæ & illud favet, quòd Josephus II contra Apionem, post Castorem collocet Apollodorum: Quòd autem Bibliothecæ titulum tantillo libellulo parùm convenire nonnulli existiment, id me parùm movet. Est enim hic libellus, quasi Bibliotheca eorum tantum scriptorum qui Antiquitates Græcanicas intervalli Mythici conscripserunt; est *ἱστοριῶν βιβλιοθήκη*, ut enarrator Aristophanis de Diodori Bibliothecâ loquitur. Et Diodorus ipse videri potest, ut in argumento aliquatenus, ita & in titulo nostrum secutus; adeoque quæ ab H. Stephano de inscriptione Diodoréi operis disputantur, omnia ferè pro nobis faciunt. De Diodoro ait Eusebius, *ὁ ἐκ παλόνων τῆς ἱστορίας ἀναλεξάμενος*, & alibi, *ὁ τῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ ταύτῃ ὁμῶς συμαγαγών*. De eodem Justinus Martyr sic scripsit, *ὁ τῆς βιβλιοθήκης ἀπληρώων*. Atqui nihil aliud de Diodoro dicunt, quàm Photius de Apollodori Bibliothecâ, cùm, ut jam innuimus, scriberet, *καί τις ἐστὶ τὰ πολλὰ τῆς βιβλίου*. Opus utriusq; variorum historicorum monumenta ita complectitur, ut, tanquam instructissima & commodè disposita Bibliotheca, omnes exhibeat auctores, qui in isto commentandi genere à quoquam expeti possent. Quare non malè

Barthius ad Statium alicubi vocat libellum hunc *medullam omnium Mythologiarum*.

Ut autem Apollodorus Anaximenem Lampſacenum habuit quem sequeretur, ita Diodorus & Hyginus (cujus Genealogiæ epitomen tantum habemus, quam Grammaticus quidam penes V. D. H. Vossium, ait se fecisse, Maximo & Apro Coss.) utrumque videntur expressisse: De Anaximene Diodorus; ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκκλησιᾶς ἀνέγεται; ἀρχὴ ἀνθρώπων ἀπὸς στοιχείων καὶ ἀπὸς τοῦ πρώτου γένους καὶ ἀνθρώπων. *Anaxamenes Lampſacenus primam rerum Grecarum historiam descripsit; eamque à deorum ortu & generis humani primordiis exorsus est.* Quæ planè gemina sunt iis, quæ paulò suprâ ex Photio audivimus de Apollodori Bibliothecâ.

Quæri potest, ad quam classẽ & ordinem scriptorum Apollodori hoc opusculum referri mereatur. Sanè cùm partim ex Genealogiis, partim ex Mythologiis (sunt enim hæc inter se diversa) consurgat; ita tamen utrumque perpetuò inter se connectat, & quasi misceat, unius non erit nec simplicis naturæ scriptum hoc, sed ex mixtorum genere. Grammaticos tamen de his agere non negabit Sextus Empiricus, alioqui his hominibus parum æquus; περὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων γενέσεως, περὶ παλαιότητος καὶ νεωτέρας eorum provinciam peculiarem esse concedit. Hæc igitur cùm scriberet Apollodorus non recessit ab arte suâ.

Porro illud non injuriâ quæri possit, an in libros I, II & III, hos suos labores dispescuerit Apollodorus an continenti & perpetuâ scripturâ à capite ad calcem deduxerit. Illud certè constat, nullum ex scriptis codicibus librorum istos numeros ponere. Scholiastes tamen Homeri adducit primum, & secundum; tertium, quod sciam, nemo. Non est diffitendum interim huic di-

distinctioni ansam dedisse ipsum βιβλίον περιεχόν· nam apertis & manifestis exordiis utitur iis in locis, unde I, II, & III liber jam initium capit. Et Lectoris fastidio mederi fortè voluere qui tot, quasi interstitia, constituerunt. Nec hoc improbandum, nec recens incœptum est. Nam Ennii Annales Vargunteius divisit libros; & Nævium Octavius, & Lampadio. Nos quoq; ut longius iter falleremus, plures adhuc quasi περιεχόμενα sumus dimensi. Nam singulos libros in capita; hæc iterum in περιεχόμενα divisimus; quarum tamen unam & alteram à Typothesis contrà atque oportet, positam seriùs deprehendi.

Editiones hujus libelli tres vidi, Romanam, Commelinianam, & Salmuriensem; Antwerpianæ nondum incidi; nec versioni Gallicæ. Quid post has in nostrâ præstitum sit quæris? Interpretationem multis in locis ad Græca exegimus; ipsa Græca emendavimus; aliorum tamen culpâ, περίληψις iterum ἐκτελέσθη καὶ ἐδίδοντο ὑγιέν. Notæ brevitæ suâ (quanquam etiamnum longiores, quàm speraram, evasisse video) placere voluerunt.

CAP.

C A P. VI.

*Tertium temporis intervallum. Ejus initium
varium. Diodorus & Porphyrus Apollodo-
rum secuti. Marciani locus expensus.
κενὸν αἰῶνας verus titulus operis Apollodorēi
de tertio intervallo. Ejus argumentum ex
reliquis. Attalo II dicabatur. De At-
talo. Chronicum Apollodori an epitomen
sensit? metro conscriptum. Quale illud.
Tragiambi, Heroiambi, Meliambi.*

TERTIUM temporis intervallum *ισαυδὸν* Varroni
dicebatur, quia res in eo gestæ veris historiis con-
sistentur.

De initio hujus intervalli nonnulla videtur fuisse
inter auctores dissentio. Varro id exorsus est à primâ
Olympiade; & Julius Africanus pronunciavit *μαχρὶ τῆς
ὀλυμπιάδος ἡδὲν ἀκριβὲς ἰσὸν τῷ τοῖς Ἑλλήσι*. Idem sen-
sit Eusebius Chronicorum p. 28. Nihilominus
Apollodorus ab ipsis temporibus Trojanis exordium
hujus intervalli arcessivit, & ad ejusdem notitiam
nobile & fidei plenum opus Chronologicum elabo-
ravit.

De eo opere loquitur Diodorus Siculus in pro-
œmio, *Ἀπὸ τῆς Τρωικῆς ἀκολουθεῖ Ἀπολλοδώρου τῆς Ἀ-
θηναίων, πρὸς τοὺς ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸς τὴν ἡμετέραν
κενὸν αἰῶνα*. Eadem ex Apollodoro adfert Porphyrus
apud

apud Eusebium, loco quem jam attuli. Atque hæc ut mihi quidem videtur, satis clarè ostendunt, illa Marciani Heracleotæ verba omninò de Apollodoro Chronographo esse accipienda. Dicit enim Marcianus Atticum quendam Philologum, Aristarchi discipulum, composuisse Chronographiam à captivitate Trojæ usque ad sua tempora. Subnectam ipsa Marciani carmina, quoniam istius scriptoris non nimis frequentia sunt exemplaria; simul quòd eam rem quam agimus, mirificè illustrent.

Τῶν Ἀπικῶν πῆς γνησίῳν τῆ φιλολόγων,
 Γερωνῶς ἀκυσθῆς Διογίνης τῷ σοικῷ,
 Σωπερολακῶς ἢ πολὺν Δεισιάρχῳ χρεῖον,
 Σωπταξῆς τὰ ἀπὸ τῆ Τρωϊκῆς ἀλώσεως,
 Χρονογραφίας εὐχεχῶσαν ἄχρι τῷ νῦν βίῳ.
 Ἡτὶς ἢ τετρασέξωστα φθῆς πῆς χιλίοις
 Δεισιμένῳς ἐξέδωτο, καὶ λαειδμήδωθ
 Πόλεων ἀλώεσις, ἐκλοπῆς εὐπεπιδῶν,
 Μέλαντας ἔδων, εὐλοίας βασιβάρων,
 Ἐρόδου, περσιώεσι πινυλικῶν εὐλων,
 Θύεσι ἀγώνων συμμαχίας ἀπονδῆς, μάχης,
 Περσῆς ἐκλειῶν, ἐκπατῶν ἀνδρῶν βίος.
 θυγῆς, εὐλοίας, καὶ λαλῶσι περσιῶν.
 Πάντων ἐκλοπῆν τῇ χύδῳ οἰρημόων,
 Μίτρη ἢ ταυτίῳ ἐκλιθῆναι περσιῶν,
 Τῷ κομμῶ ἢ τῇ λαφονίας χύειν,
 Ἐνμημῶν δὲ τὸν ἐσομένῳ ὅπως ὄρῳν.

*Ex Atticis quoque inclitis scriptoribus,
 Diogenis auditor docentis in Stod.
 Qui nà cum Aristarcho diu versatus est,
 Conscripsit à Troje ruinis inclyte*

Chronographiam

*Chronographiam pergentem usque ad hoc seculum,
 Annos quaterdenos super mille integros
 Comprendit omnino, oppidorumque explicat
 Excidia, castra quoque metata, indeque
 Migrationes gentium, atque barbaros
 Exercitus, trajectiones classium,
 Certamina, Arma socia, fœdera, prœlia,
 Regum acta, vitæ, & virorum illustrium :
 Exilia, labes imperj tyrannici.
 Summam omnium, quæ dicta sunt fusè supra ,
 Versu explicare voluit, atque comico
 Potissimum, dilucidi causâ ordinis,
 Duntaxat id juvare memoriam videns.*

Credo genuinum titulum operis fuisse *Χρόνην χρονικὴν*, cum ob Marciani verba, tum etiam quoniam Diodorus libro XIII sic scribat. *Ἀπολλόδωρος ὁ ἑλληνικὸν Χρόνην μεγάλῳ διστάμῳ*. Aliàs, passim Apollodori *χρονικὴ* dicuntur.

Ex iis est, quod Cicero, libro XII petit ab Attico doceri, cum alia, tum *qui etiam Athenis πολιμένοι fuerint illustres, quæ*, inquit, *ex Apollodori, puto posse inveniri*. Hinc est quod Diodorus libro XIII quo tempore *Euripides mortuus sit, nos docet*. Nam Eusebius quot & quanta ex Apollodoro desumpsit, nemini ignotum esse possit. Idem dixerim de Diogene Laertio, & Stephano. Hujus operis fidem advocant etiam Gellius, Cl. Alexandrinus, Phlegon, Eustathius, Tzetzes, Plutarchus, Strabo, Scholiastes Nicandri, alique, quibus enumerandis abstineo. Illud tantum adjicio Chronographiam hanc diversis libris constitisse, nam III Laertius, I. III & IV. Stephanus, & VIII forte Syncellus laudat. Inscripfit Chronica hæc Attalo. Marcianus.

*Ἐπεὶ βασιλεὺς ἀπέδωκε Φιλῶντι χρόνιον,
 Ἀθανάσιον ἀπονέμωσα δόξαν Ἀπάλῃ.*

*In principis Philadelphi honorem condidit,
Et gloriam eternam dederunt Attalo.*

Attali tempora plenè cognita, Apollodori quoque illustrabunt. De Attalo igitur pauca adjiciam.

Fuit hic Attalus ob fraternam benevolentiam, & amorem erga Eumenem cognominatus ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ. Livius ejus industriam & fortitudinem cum singulari modestiâ conjunctam prædicat. Hic est, cujus egregiam operam in Romanis bellis navatam legimus. Ad Magnesium strenuè pro iis depugnavit. Manlio Volsoni contra Galatas auxiliariis copiis adfuit. Regnum à fratre morituro (nam & priùs, falso nuncio de Eumenis morte inductus, occupaverat) per manus traditum accepit. Is est Attalus, qui Antiochum Magnum obsessus Pergami rejecit; qui Nicomedi Epiphani auxilia subministravit. Nicomedes idem est, ad quem scripsit Periegeseos metricæ auctor qui Marcianus Heracleota appellatur, scripsit. Ostendit autem idem Periegetes Attalum hunc II, Nicomedem, Apollodorum, & seipsum fuisse συγγραφῆς; nam ad ea tempora descendisse tradit Apollodori Chronicon.

Attalo quoque labores suos obtulit Biton Mechanicus. G. Vossius in Mathematicis de Bitone hæc habet; *Opusculum suum Bito inscripsit τῷ πάλαι βασιλεῖ. Nesciit, quem intelligere oporteat παλαιὸν βασιλέα; tandem Dionysium Corinthi agentem esse suspicatur.* Codex meus calamo exaratus, (in quo cum aliis nonnullis Bito ille comprehenditur,) apertissimè hunc titulum præ se fert. Βίτωνος καὶ μηχανικοῦ πολέμου ὀργάνων καὶ κατασκευῶν, ὡς Ἀττάλον.

Ni-

Nicandri Biographus & Suidas notant Poetam sua quædam Attali nomini dicasse. Atqui hic Attalus junior, & Γαλαξίας cognominatus fuit; alius ingenio moribûsque à secundo, & secundi interfector. Hunc igitur, an potius secundum Attalum Bionis libellus sibi præscripserit, nequeo affirmare.

Epitomen sensit hoc Apollodori *πρόημα*; incertum cujus manu. Stephani Fragmentum in v. Δύμη sic loquitur, Ἀπολλόδωρος ὁ ἐν τῷ τῷ ἐπιτημῶνι, *Apollodorus, vel qui cum in epitomen redegit.* Hæc autem ex Chronicis desumpta fuisse ex iis patet, quæ mox subnotat ibidem Stephanus. Idem sentire videatur & Marcianus his verbis

Πάντων ἀπομνην ἢ χόδον οἰκιδίων.
Summam omnium quæ dicta sunt fuisse.

Equidem fui aliquando in hâc sententiâ, ut existimarem Apollodorum in compendium metricum contraxisse, quæ fusiùs scripserat de rebus Chronologicis, solutâ oratione. Sanè Philochorus Atthidem suam in epitomen constrinxit. Hunc imitari in hâc re, quod fecit in aliis, potuit Apollodorus. Enimverò ut, quid statuendum sit, nesciam, facit Marcianus;

Ἐπίνα μὲν ἐν κεφάλαια Γνωθῆναι χρῆται.
Apollodorus, inquit, summa temporum capita & res maximè insignes complexus est. Quod profectò aliud non erit, ac Apollodorum ipsum de multis rebus breviter & concisè in opere isto egisse, quemadmodum se quoque scripturum profitetur verbis his ipse Marcianus;

Ἐκ τῶ ἀπορῶν ἢ ἰσορῶν
 Ἐν ἐπιμῶνι οἱ γὰρ γεγραμμένα —
*Nam sparsa varie olim à quibusdam literis
 Compendiariâ viâ scripsi —*

Faci-

Faciliùs in hâc relâdecipi potuit Stephanus, qui longius ab Apollodori ætate disjunctus erat, quàm Marcianus, qui eodem tempore cum eo vixit. Et rectiùs judicare videatur is, qui opus hoc in materiâ Chronologicâ talem fuisse *Cumbler* credat, qualis fuit in re Mythicâ ejusdem Apollodori Bibliotheca.

Ostendit porrò idem Periegetes Chronicon istud ab Apollodoro carmine fuisse consignatum. Hoc ut ta-
cuisset ille, ostendisset tamen Stephanus *παι πλάσων*,
cujus *Fragmentum* locis aliquot Apollodori carmina
nonnulla reliqua nobis fecit. Etiam in v. *χα-
ριστικῶν* versus compareret, non certè ex Apollonii
(ut ibi habetur) sed Apollodori Chronicis.
Nec cuiquam insolens in hoc argumento existimari
debet metrum : fecere hoc alii, item boni; Helladius
apud Photium, Manasses, Tzetzes *χρονολογικῶν ἰάμ-
βων*, ut ipse de se testatur; quinimò ante hos om-
nes, Nævius Saturnino metro, Ennius Heroico hi-
storias & res gestas luculentè concepere.

Restat dubium quoddam de Apollodori metro, cui
tollendo, ut par sim, vereor. Suidas igitur in v. *τρα-
γῳματά*, dicit Apollodorum invenisse *Τραγιάμβους*. Ex
Suidâ Gyraldus & G. Vossius idem docent, nec tamen
docent, quid metri fuerit Tragiambus. Augetur du-
bium ex eo; quòd Marcianus, uti jam vidimus, a-
pertè dicat Apollodori carmen fuisse *χωρικόν*. Ego
sic censeo; dicantur Heroiambi, quando Heroicis mis-
centur Jambi; *Ἰαμβέλιχοι*, cùm in Elegiaco veniant;
μυλίσταμβοι si *ὃν τῷ μέτρῳ* adhibeantur. Primum genus
Homerus in Margite attulit, secundi meminit He-
phæstion, tertio usus est Cercidas. Pari ratione Tra-
giambi dici videntur, ubi in carmine Jambico (Co-
micis

micis & Tragicis usitatissimo) plures Tragici Jambi interponerentur. Qualis autem fuerit Jambus Tragicorum, docent Hephæstion, Tzetzes, & post Latinos Grammaticos Delrius ad Senecam.

Res huc redit. Quod Marcianus laxè loquendo *καμικόν* vocabat, id Suidas pressius, *τραγιάμβον*; quemadmodum Cercidæ versùs Athenæo simpliciter *ιάμβος* audiunt, quos Laertius appellavit *μελιάμβος*. Aliis quoque versibus scripsit bellum Punicum Nævius, quàm Saturninis; quoniam tamen aliis crebrior is erat, dicitur Nævius eo *ἀπλῶς* fuisse usus. Potuit igitur Apollodorus auctor istius Tragiambi à Suidâ dici, non quidem absolutè, sed quia in Chronicis primus Græcorum eum frequentissimè adhiberet.

C A P.

CAP. VII.

Alia Apollodori scripta. In Catalogum navium apud Homerum. De Poculis. De Sophrone & Epicharmo. An de legum latoribus? De Etymologiis, & fortè de Proverbiis. De Meretriculis Atheniensibus. Non scripsisse de Heraclidarum reditu; nec de rebus Geographicis opus aliquod distinctum.

Festino ad reliqua Apollodori scripta, in quibus primum locum do libris *περὶ τῶν νεωλόγων*. Libros XII impendit explicandæ Homericæ Boeotiz. Horum inceminere Eustathius, Tzetzes Chil. VII, Hist. 144. Etymol. M. Scholiastes Apollonii, & Homeri, Athenæus, & imprimis Strabo, qui vehementius subinde contra Apollodorum, præcipuè LXIV insurgit. Meminit & Enarrator Nicandri; quamquam in totum Homerum scripsisse Apollodorum nonnulli ex eo loco fortè conjiciant; nam' *Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς ἐν Ὅμηρον*, nihil certi ponit. Scripsere in eundem Homeri catalogum Polus, ut testis est Suidas, & Menogenes, quemadmodum ex Porphyrio ostendit Eustathius.

Apollodorum scripsisse *περὶ κυλικῶν & περὶ κρατῆρ* docet nos Athenæus libro XI c. 12. dubito, utrùm opere separato, & his proprio.

Egit quoque de Sophrone mimographo Siculo, ut manifestum est ex Etymologi variis locis p. 72, 51, 151. item Schol. Aristophanis; ex Athenæi l. 3. ut & l. 7, in quo loco *vertendo* pessimè lapsus est latinus interpretes,

terpres. Ex quibus locis inter se collatis liquet ab Apollodoro Sophronem (sermonis peregrinitate obscurum & pænè obsoletum minimâ vetustate,) sive glossis, sive commentariis fuisse illustratum. De Sophrone egi aliàs, & plenâ manu ad Aristotelis Poeticen.

In Epicharmo recensendo similem operam collocavit Apollodorus. Testis est Porphyrius in vitâ Plotini, ubi se Apollodori exemplo disposuisse Plotini scripta fatetur. Testatur & Lexicon vetus in v. Καρδιώτης.

Asclepiades Apollodori præceptor ἐν τοῖς περὶ Κερτίνου videtur explicuisse voces apud eum difficiliores, ut docet Athenæus lib. XI. ubi sermo est περὶ βαλαντιομάλων. Alexander Polyhistor laudatur ἐν τῷ περὶ τῆς παρ' Ἀλεξάνδρου τοπικῆς εἰρημῆων. Alcman enim in suis Hymnis Dianam ex μυρίων ὀρέων, πόλεων, ποταμῶν ἀνακαλεῖ, inquit Menander; in his tenebras depellere voluit Alexander. Hos igitur quos imitaretur in isto scribendi genere habuit Apollodorus.

Vix persuaderi mihi potest, quin περὶ Νομοθεσιῶν scripsit Apollodorus. Istius operis II expressè citat Laertius in Solone; nisi malis secundum librum Chronicorum intelligere; certè ex Chronicis Apollodori multa hausit Eusebius de Legum Latoribus; τὰ Λυκέργους νόμους, ὡς Ἀπολλόδωρος. Lycurgi leges à Lacedæmone juxta sententiam Apollodori, hæc ætate susceptæ, inquit Hieronymus. Nec est alius quisquam præter Laertium, qui meminerit librorum Apollodori περὶ Νομοθεσιῶν.

Citantur Apollodori libri ἐτυμολογιῶν; ex iis enim profecisse se testatur Varro l. 4. & 5. de L.L. Etymologus multis locis; Schol. Apollonii, & Harpocraton. Ad hunc librum pertinere puto duos Athenæi locos de Paphiis, & de Deliis, quos describere

breve longum esset. Nescio autem an & πρὶ παλαιῶν commentatus sit; nam quæ ex eo Hesychius & Paræmiographi in γερῶν Σειφῶ adducunt, non satis evidenter hoc probant.

Adhuc, sunt inter veteres auctores, qui Apollodori libros in testimonium vocant, qui inscribebantur πρὶ τῷ Ἀθήνησιν ἐπιστάδῳ, de meretriculis Atheniensibus. Scriptum hoc legere Harpocration, Etymologus, aliique ex quibus Suidas sua compilavit. Quale fuit istud opus, possit sciri ex jam prolatis scriptoribus; & plenius ex Athenæo. In hoc argumento (quod mireris meritò) tempus posuere Antiphanes, Animonius, Aristophanes, Gorgias Atheniensis, & Callistratus; quos omnes cum Apollodoro non leviter perstringit Athenæus libro XIV; ac si in re parum honestâ malè abuti essent otio suo.

Hactenus videor certos & indubitatos Apollodori fœtus suo parenti restituisse. Plures si quis ei attribuet, non invitus pro suis admittet, modò justa monumenta & necessaria agnitionis indicia proferantur; spurios interim non adoptavit.

Hujus notæ erit *Historia Atheniensium*. Scripsit (inquit vir quidam doctus) *Historiam Atheniensium usque ad reditum Heraclidarum*. Atqui nemo antiquorum opus hoc aut vidit, aut laudat. Dum hujus erroris fontem quæro, puto me in Diodoro Siculo malè intellectoprehendisse. Ait Diodorus se collocare Ἡγεκλιδῶν καὶ ὁδοῶν in anno à Trojâ captâ octuagelimo ἀπολυθῆς Ἀπολλοδώρου. Hæc quidem habes in fine proœmii ad librum primum, nec ultra quicquam.

Hujus quoque notæ erit *Apollodori Geographia*. Vir magnus & nunquam satis laudandus J. Ger. Vossius libro III de Hist. Græcis, existimabat se invenisse Apol-
d 2 lodorum

Iodorum Geographum, apud Tzetzem chil. 3.H.100. Perpendenti Tzetzæ verba aliud mihi videtur. Nam hæc, ἐν τῷ περὶ πόλεων, καὶ νήσων, καὶ δήμων, non sunt ad Apollodorum (qui præcedit) referenda, sed ad Stephanum qui proximâ lineâ subsequitur. Deinde, quæ ibi Tzetzes scribit, ex Bibliothecâ Apollodori haurit, non aliunde. Sed hunc, & si qui alii sunt, errorem tollet secunda editio istius operis, quod quidem optimus Vossius ante mortem auxerat plurimum, & emendaverat. Atque de Apollodoro nihil addam amplius, ut qui jamdudum longius proventus sum, quàm decreveram.

C A P. VIII.

Conon. Ejus tempus, scripta, stylus, homonymi. Ptolemai, vulgò Hephæstionis, ætas. Tzetzes de eo; integrum vidit. Tertulla. Parthenius; de ejus ætate. Dubitatur an ad Tiberium pervixerit. Suida locus controversus. Parthenii scripta; & versio Gallica. Plures Ἐγασίων Scriptores. Antoninus, vel Antonius Liberalis; doctorum de eo dissidia. Metamorphoseων Græci aliquot scriptores.

Sequuntur Conon, Ptolemæus Hephæstionis, Parthenius, & Antoninus Liberalis. In his, L.C. tædium tuum brevis solabitur.

Apollodorum excipit Conon. Floruit is Julii Cæsaris tempore & sub Augusto, Photius benè animadvertat

vertebat opus suum Cononem Archelao dicasse. Archelaus porro dictus Philopator is erat, qui M. Antonium in Asiâ secutus est, eique favit contra Augustum.

Idem Photius ait se ἐν τῷ αὐτῷ τόλῃ reperisse has Cononis Narrationes & Apollodori Bibliothecam. Ea ratio me permovit, ut hîc quoque jungerem. Præcessit in eo codice, quo utebatur Photius, Apollodorum Conon. Sed ab illo cùm viderem pleraque hunc fuisse mutuatum, volui ut hîc etiam Apollodorum sequeretur. Quicquid de Conone reliquum est, acceptum referimus Photio; qui de stylo operis quid senserit, sic nos docet. Ἀπὸ τοῦ ῥητορικοῦ Κόνων· τῆς περὶ τῶν ἀστρονομικῶν καὶ ἀερίων καὶ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. Attico sermone nititur Conon; compositione ac dictione elegans est & venustus.

Conones plures memini me legere. Erat Atheniensium Prætor nemini ignotus Conon; erat Zenonis imperatoris frater hoc nomine, cùmque fortè intelligit Stephanus in Ἀστρονομία. Conon Mathematicus fuit Archimædis amicus. Fuit denique qui περὶ Ἡρακλείας, περὶ Νηλεΐδου, περὶ Ἰταλίας citatur. Jam, an unus, an plures fuere qui de his scripsere; & si unus, utrum is noster fuerit Conon, incertum habeo.

Ptolemæum subjunxi Cononi; habui rationem argumenti, (quod utrique simile est) non temporum. Suidæ testimonio Alexandrinus fuit Ptolemæus, cognomento Chennus. Quod autem Hephæstionis filium vulgò faciant viri eruditi, dubio non caret. Vixit enim Ptolemæus sub Trajano; Hephæstion autem sub Antonino Pio; alius certè non occurrit apud veteres, excepto illo Hephæstione, qui Enchiridii auctor existimatur, & cujus meminit Capitolinus inter Veri præceptores. Hephæstion apud Apfyrum inferioris seculi omnino fuit. Tzetæ interim Ptolemæum Hephæstiona,

stiona, non Hephæstionis, dici video, Chil.VIII. Hist. CXCV, (ubi etiam quædam refert quæ in excerptis non habentur) quod quanti sit, doctis æstimandum relinquo. Emitit Prolemæus VII libros *αἰνῆς* ut Photius, *παράδοξαι ἱστορίαι* ut Suidas indicat. Dedicavit labores lectissimæ feminae Tertullæ, cujus *τὸ φιλολόγον & πολυμαθὲς* vehementer suspiciebat. Photius minimè malus iudex credidit hoc scriptum utile fore *ὅτι πολυμαθὲς ἱστορίαν*, ideóque excerpta fecit; nec iucunditatis nec fructûs expertia. Plura de eo commemorat Suidas.

Parthenius merito suo & exemplarium paucitate jamdudum carus factus est. Ideo locum in hoc corpore Mythologico invenit. Ejus tempora notiora sunt, quàm ut in iis colligendis moram faciamus. Vixit cum Cornelio Gallo familiarissimè, habuitque in Græcis auditorem Virgilium, (qui ex eo nonnulla transtulit, inter alia, Moretum; quod D. V. Isaaci Vossii observatione didicimus.) Bello Mithridatico captus à Cinnâ Romam venit. Atque hæc certa sunt. Suidas autem mox magnas turbas creat, ubi scribit eum ad Tiberium in vivis perdurasse; ita enim anni, inquit Gyraldus, CXX plus minus ei attribuendi sunt. Huic incommodo J.G. Vossius sic mederi conatur, ut *Tiberii tempus intelligi velit, non quo imperare, sed quo florere cæpit*. Solenne est Suidæ homonymos commiscere. Sanè Parthenii plures fuere. Fuit quidam Grammaticus Dionysii Alexandrini discipulus. Hunc in testimonium advocat Athenæus, & ejus compiler Eustathius p. 1412 Il. item p. 567. Odyss. Editionis Frobenianæ. Cùm autem Dionysius ille sub Nerone vixerit; nullo pacto ad Tiberium revocari potest ejus auditor Parthenius. Fuit quoque alius, patriâ Phocensis; Is cùm in scriptis suis Magnentii memi-

meminerit, ut ex Stephano in *Διέξιος* clarè constat, longè abest ab iis temporibus, in quibus scimus Nicænum nostrum innotuisse. Tertius adhuc Parthenius fuerit, Chius gente, poeta ex Homeri familiâ oriundus. Scripsit hic inter alia *ἐλεγία εἰς Ἀρηνίτιον*; colligo hoc ex Scholiis in Epigrammatum Græcorum librum 3. c. 40. Suidas tamen hæc ipsa attribuit Parthenio Nicaensi. Qui, si Scholiastæ fides sit, duos diversos Parthenios confudit, & poterit Chius ille sub Tiberio floruisse. Sed redeo ad nostrum. Præter ea ejusdem scripta quæ alii ex Suidâ congeffere, reperio citari in Crinagorâ, apud Etymologum; in Leucadiis, apud Stephanum. Quod autem *Ἐρωίης* hæc ejus sint, licet solutâ oratione concepta, ambigere nos non sinunt Plutarchi Parallela Minora. Si cui argumentum operis minùs placeat; poetam fuisse Parthenium cogitet. Quinimò *Ἐρωίης* scripsit Aristoteles, Aristo Chius, Cadmus, Capito, Clearchus, Heraclides Ponticus, Phanocles, Plutarchus junior, Philippus Amphipolites, Achilles Tatiuss, Heliodorus, Antonius Diogenes, Aristænetus, Longus, Alciphron, Ælianus, Jamblichus *Babylonicorum* auctor, Lucianus, Lucius Patrensis, Xenophontes tres, Babylonius, Ephesius, Cyprius; Zeno Cittieus; Lyfias Rhetor, Zonæus, Eustathius, Cyrus Prodromus. His Herodianum adderem, ex Rheinesii Var. Lect. si quis esset, affirmare possem. Secutus sum in Parthenio Cornarii Editionem, ducem non satis fidam. Exemplar Ms. nullum invenire potui, sed nec versionem Gallicam, quam J. Fournier adornavit.

Antonini Liberalis incertum an apud veteres fiat mentio. Existimabat Is. Caufabonus in notis ad Suetonii Rhetoras, hunc esse Antonium Liberalem illum, quem Hieronymus ex Suetonio ponit ad annum Eutab. Chronici CIO CIO LXIV; hujus opinioni refragantur

gantur Scaliger, Mauffacus, & G. Vossius; accedit ei Abr. Berkelius V. D. qui Liberalem nuper in lucem emisit. Ego in re dubiâ *ἰνίχα*. Narrationes complectitur Antoninus ex scriptoribus ævi melioris, qui intercederunt; quo nomine commendatior esse debet Philologis. Metamorphoseis apud veteres scripsisse reperio (præter eos quos laudat Liberalis) Callisthenem, Dorotheum, Theodorum, Parthenium, & Adrianum Sophistam. Sed de his hætenus. Ne fortè, ut citra laudem (quod faciliè credo,) scripsi, ita ultra veniam quoque molestus esse pergam.

E R R A T A.

In Dissert. p 41, lege in lib. 45, dele scripsit. In Notis, p. 85, l. col. 90, additus 98, ad Molossos, & d. decessit. 147, ubi 148, Pausaniæ, cætera L. C. condonabit.

A P O L.

ΑΡΟΛΛΟΔΟΡΙ ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

BIBLIOTHECES

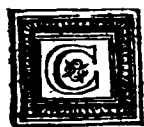
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber primus.

βιβλίον α.

C. A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ Α.

OE L U S om-
nium primus
mundi universi
imperio præfuit:

ductaque uxore Tellure,
prioris ex ea filios sustulit,
quos Centimanos cognomi-
narunt, Briareum, Gyen,
ac Cœum. Qui, quod sin-
guli centum manus & capita
quingenta haberent, cor-
poris cum magnitudine, tum
robore cæteris mortalibus
antecelluerunt.

§. 2. Post hosce autem è
Cœlo Tellus Cyclopes, Har-
pen, Steropen, & Bronien,
quorum singuli unum oculo-
lum in media fronte habe-

ΤΡΑΝΟΞ
πρῶτος ὅς παν-
τὸς ἐδωκασεν
κόσμῳ γῆμας ὅ

Γῆν ἐπέκλωσεν πρῶτος τὰς
ἐκατόγχινας πρῶτα γένε-
σάντας, Βριάρεον, Γύην,
Κοῖον. οἱ μέγαντες τε ἀνυ-
πέβλητοι καὶ δυνάμει κα-
θεστώκεσαν· χεῖρας μὲν
ἀνὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς
δὲ, ἀνὰ πεντήκοντα ἔχον-
τες.

§. β. Μετὰ τούτους δὲ,
αὐτῷ τεκνοῖ Γῆ Κύκλωπας,
Ἄρπην, Στερόπην, Βρόν-
τιν, ὧν ἕκαστος ἔχει
ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῇ με-

A

τάπη. ἀλλὰ τέτις μὲ οὐρανὸς δόσας, εἰς Τάρταρον ἔρριψε· τότις δ' οὐτὸς ἐρεβώδης ὅστις ἐν αὐτῷ, ποσειδῶν ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον αὖτ' ἔχουσι γῆ.

§. γ. Ταισὶ δ' αὖτις ἐκ γῆς παῖδας μὲ τέτις Τιτάνους προσαγορεύοντες, Ωκεανὸν, Κοῖον, Τηέιονα, Κεῖον, Ἰαπτόν, καὶ νεώτατον ἀπαύτων Κρόνον. θυγατέρας τε πατρὶ κληθεῖσας Τιτανίδας, Τηθύα, Ρέα, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Λιώνην, Θείαν. ἀναγκάσθη δὲ γῆ ὅτι τῇ ἀπωλείᾳ τῇ εἰς Τάρταρον ῥιζίντων παίδων, πείθει τέτις Τεταῖας ἐπιθύναι πατρὶ καὶ διδύσκῳ ἀδαμαντίνῳ ἀφ' ὧν Κρόνος. οἱ δ' Ὀκεανὸν ἡλεις, ἐπιπύνονται. καὶ Κρόνος ὑποτιμὼν τὰ αἰδοῖα τῷ πατρὶ εἰς πλὴν δάλασαν ἀφίησιν· ἐκ δὲ τῇ σαραγμῶν τῷ ῥέοντος αἵματος Εἰρινύες ἐγέρωντο, Ἀληκτὸν, Τισφόνην, Μεγαρά, τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκαλόντες· τέτις τε ὑπὸ τῇ ἀρταροδύνῃ ἀνή-

bant, peperit. Sed hos Cælus victos dejecit in Tartarum. Is locus est apud Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cælo terram abesse ferunt.

§. 3. Cælus item ex eadem conjuge procreavit Oceanum, Cæum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themim, Mnemosynen, Phæbénque & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissimè ferens filiorum in Tartarum dejectorum internecionem, Titanas, ut patrem aggredirentur, inducit: Saturnoque adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes, præter unum Oceanum, in patrem impetum faciunt; & Saturnus præfecta Cæli genitalia dejecit in pelagus, deque virilium sanguinis fluentibus guttis Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megæra, enatæ sunt. Cælo demum è regno expulso, & revocatis ab ima Tartari profunditate

germanis fratribus , Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Postea cum Cælus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædicerent , singulos , ut quisque in lucem prodibat atque nascebatur , ita devorabat : & Vestam prius , Cererem deinde , & Junonem ; post has Plutonem & Neptunum deglutivit. Quamobrem irata conjux Rhea in Cretam , quo tempore Jovem in utero ferebat , proficiscitur , ubi in antro Dictæo illum parit ; & Curetibus , Adrastæque ac Idæ Nymphis Melissarum filiabus alendum dedit. Hæ verò Amalthææ lacte puerum educant. At Curetes , in antro armati infantem aservantes , hastilibus scuta ; ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret , quatiabant. Rhea verò involutum fasciis lapidem pro nato patri filio devorandum dedit.

μαρον ἀδελφούς. καὶ τὴν ἀρχὴν
Κρόνῳ παρέδωκαν. Ὁ δὲ τέ-
ποις μὲν τῷ Ταρταρῷ , πάλιν
δύσας , καθεύρξε. ἥ δὲ ἀδελ-
φὴν Ρέα γήμας· ἐπειδὴ γῆ-
τε, καὶ Οὐρανὸς ἐδωσιώδην
αὐτῷ , λέγοντες ὑπὸ παιδὸς
ἰδέε ἥ ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεαις,
κατέπινε τὰ γυνώμενα, καὶ
καθότι μὲν γυνήδεσσιν Εἰσία
κατέπινε· εἴτα Δήμητρας, καὶ
Ἡῶν· μεθ' αἷς Πλούτωνα καὶ
Ποσειδῶνα· ὀργισθεῖσα δὲ
ὅτι τέποις Ρέα, παρελίνε-
ται μὲν εἰς Κρήτην, ὀπνίκα
ἥ Δία ἐγκυμοῦσα ἐπύ-
χανε. γυνῆ δὲ ἐν αὐτῷ ἥ
Δίκτης Δία. καὶ τῆτον μὲν
δίδοσι πρέσβεις Κούρησί τε,
ταῖς Μελισσέων πασι νόμ-
φοι, Ἀδραστία ἥ καὶ Ἰδῆ.
αὐταὶ μὲν αὐτῇ παῖδα ἐπε-
φον τῷ ἥ Ἀμαλθείας γάλακ-
τι. οἱ δὲ Κούρητις, ἐνοπλοὶ
ἐν τῷ αὐτῷ τὸ βρέφος φυ-
λάσσοντες, τοῖς δόρασι τὰς
ἀσπίδας σωθήκον, ἵνα μὴ ἥ
ἥ παῖδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος
αἰέσῃ. Ρέα δὲ λίθον σφαρ-
γανώσασα, δίδωκε Κρόνῳ
καταπιεῖν, αἷς ἥ γηθημένον
παῖδα.

Επειδὴ δὲ Ζεὺς ἐξημέθη
 τέλειος, λαμβάνει Μη-
 πιν ἢ Ωκεανοῦ σπώεργον· ἣ
 δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρ-
 μακον· ἐφ' οὗ ἐκείνος ἀναγ-
 καθεῖς, ποσῶτον μὲν ἔξεμαί-
 ῃ λίδον, ἐπιπτα τοὺς παῖ-
 δας, οὓς κατέπει. μεθ' ὧν
 Ζεὺς ἢ παρὲς Κρόνον, καὶ
 Τιταῖας ἐσήμεγε· πόλεμον.
 μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυ-
 τοὺς δέκα, ἡ Γῆ πρὸ Διὶ
 ἔχρησε ἢ νίκῃ, τοὺς κα-
 ταπάρια φθάνοντας αὐτῇ συμ-
 μάχοις. ὁ δὲ, πῶν φευ-
 ρούσαν αὐτῇ πὰ δισμὰ
 Κάμπῳ ἀποκρίνας, ἔλυ-
 σεν. καὶ Κύκλωπες τότε
 Διὶ μὲν δίδωσι βροχὴν, καὶ
 κεραυνόν. Πλούτωνι δὲ κυ-
 νέλῳ, Ποσειδῶνι δὲ πρίαι-
 ναν. Οἱ δὲ, τούτοις ὅπλι-
 δίντες κρατῶσι Τιταίων. καὶ
 κατέρξαντες αὐτοὺς ἐν πρὸ
 Ταρτάρῳ, τοὺς Εκατόγ-
 χειρας κατίστησαν φύλακας.
 αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται
 πρὸ τῆς ἀρχῆς. καὶ λαγ-
 χάνει Ζεὺς μὲν, πῶν ἐν
 οὐρανῷ διαμαρτυρεῖται· Ποσει-
 δῶν δὲ, πῶν ἐν θαλάσῃ.

MOx ubi Jupiter justæ
 atque integræ fuit æ-
 tatis, Metin Oceani filiam
 sociam capit : quæ Saturno
 pharmacum bibendum pro-
 pinat : cujus ille vi coactus,
 lapidem prius, deinde, quos
 antea filios devorarat, evo-
 mit : quorum adjumento Ju-
 piter adversus patrem Sa-
 turnum ac Titanas bellum
 gessit. Verùm decimo post
 hujusce inter eos belli anno,
 Tellus victoriam Jovi, si in
 Tartarum dejectos sibi in
 societatem adscisceret, vati-
 cinata est. Tum is, Campe
 custode interfecta, eos è vin-
 culis liberavit. Tum etiam
 Cyclopes Jovem tonitru,
 fulgetraque & fulmine: Plu-
 tonem autem galea, & Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati Ti-
 tanas subigunt, & coniectos
 in vincula, atque in Tarta-
 rum detrufos, Centimanis
 custodiendos dederunt. Quo
 facto, iidem rerum impe-
 rium sorte inter se partiun-
 tur : ac Jovi quidem cœli
 regnum, Neptuno maris,

Plutoni autem Inferorum loca obtigerunt.

§. 2. Cæterum Titanibus procreantur Oceano quidem & Tethye Oceanidum tria millia, Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cæo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione ac Thia, Aurora, Sol, Luna. Crius ad hæc & Eurybœa Ponti filia genuerunt Astræum, Pallantem, Persen.

§. 3. Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cælum sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menæcius, quem in Titanico bello fulminatum Jupiter in Tartarum detruxit.

§. 4. Sed è Saturno ac Philyra natus est Chiron geminus Centaurus: ex Aurora verò & Astræo nati sunt Venti & Astra; Perses ex Asterio Hecaten genuit. Pallanti & Stygi Oceani filij procreati sunt Nice, Cratos, Zelus, Bia.

§. 5. Jupiter Stygis aquam de scopulo per Inferorum loca fluentem, jurisjurandi

Πλούτων δὲ ; πλὴν ἐν αἷδι.

§. β. Εὐάνοντο δὲ Τιτάνων ἕκγονοι, Ωκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος, Περικλίου Ωκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ηλέκτρα, Δῶρις, Εὐρύνομη, Ἀμφιτρίτη, Μῆτις· Κοίη δὲ καὶ Φοίβης, Ἀσπεία, καὶ Λητώ. Ὑπερίωνος δὲ καὶ Θείας, Ἡώς, Ἡλίου, Σελήνης· Κρίου δὲ καὶ Εὐρυβοίας οὗ Πόντου, Ἀστᾶος, Πάλλας, Πέρσης.

§ γ. Ἰαπετῷ δὲ καὶ Ἀσίᾳ τῷ Ωκεανοῦ, Ἀτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὤμοις τὸ οὐρανόν· καὶ Προμηθεύς, καὶ Ἐπιμηθεύς, καὶ Μενόιππος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς, κατεπαρτάρασεν.

§ δ. Εὐφύειο δὲ τῷ Κρόνῳ καὶ Φιλύρῃ, Χείρων διφυής Κένταυρος. Ἡὸς δὲ καὶ Ἀστᾶς, αἶεμοι καὶ ἄσπρα. Πέρσου δὲ καὶ Ἀσπείας, Ἐκάτης. Πάλλαντος δὲ καὶ Στυγὸς οὗ Ωκεανοῦ, Νίκη, Κράτος, Ζῆλος, Βία.

§ ε. Τὸ δὲ τῷ Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν αἷδι ρέον, Ζεὺς ἐποίησεν ὄρκον, πάντων αὐτῇ

πρὶν δὲ δοῦς, αἰδ' ὧν αὐτῶν
 χ' ἢ Τιτάνων μὲν ἦν παίδων
 σωεμάχοισι.

§. 5. Πόντε δὲ καὶ Γῆς,
 Φόρκῳ, Θαύμῳ, Νηρεῦς,
 Εὐρύβοια, Κητώ. Θαύμαν-
 τῳ μὲν οὖν καὶ Ηλέκτρῃ
 ἦν Ὀκεανὸς, Ἰρις, καὶ
 Ἀρπυίαι, Ἀελλῶ, Ωκυπέ-
 τη. Φόρκῳ δὲ καὶ Κηΐδ' ἔσθ' ὀφρ-
 οῦσιν ἑσθ' ὀφρὸν ἑσθ' ὀφρὸν
 ἑσθ' ὀφρὸν, ὅπως τὰ κατὰ Περ-
 σέα λέξομεν.

§. 6. Νηρεῖος δὲ, καὶ Δω-
 ρίδος ἦν Ὀκεανὸς, Νη-
 ρεΐδης ὧν τὰ ὀνόματα,
 Κυμοδόη, Σπειώ, Γλαυ-
 κοδόη, Ναυσίθοη, Ἀλίνη,
 Ἐρατώ, Σαώ, Ἀμφιτείτη,
 Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη,
 Ἀγανή, Εὐδώρα, Δότω,
 Φέρουσα, Γαλαΐαία, Ἀκταίη,
 Πρωτομέδουσα, Ἴπποδόη,
 Λυσισάσσα, Κυμώ, Πίονη,
 Ἀλιμίδα, Πλησαύρη, Εὐ-
 κράτη, Πρωτώ, Καλυψώ,
 Πανόπη, Κραντώ, Νεόμειρις,
 Ἴππονόη, Δηϊάνειρα, Πο-
 λυώη, Αὐτονόη, Μελίη,
 Διώνη, Ἰσάη, Δηρῶ, Εὐα-
 γόρη, Ψαμάδη, Εὐμόλη,
 Ἴονη, Δυναμένη, Κητώ,
 Λιμνώρεια.

religione decoravit : quòd
 ipsi contra Titanas unà cum
 filiis opem tulisset.

§. 6. Ponti verò & Terræ
 hi sunt filij, Phorcus, Thau-
 mas, Nereus, Euryboea;
 Ceto. Ex Thaumante autem
 & Electra Oceani filiis, natæ
 sunt Iris, Harpyiæ; Aëlle &
 Ocypete. Phorco ex Cetone
 gignuntur Phorcyades Gor-
 gones : de quibus dicendum
 erit, ubi de Persei rebus age-
 mus.

§. 7. Nerei & Doridis,
 quos Oceanus genuit, Ne-
 reides filia fuerunt, quæ his-
 ce nominibus appellantur,
 Cymothoë, Speio, Glauco-
 thoë, Nausithoë, Halia,
 Erato, Sao, Amphitrite,
 Eunice, Theris, Eulimene,
 Agave, Eudora, Doto, Phe-
 rusa, Galatea, Actæa, Pro-
 tomedusa, Hippothoë, Ly-
 sianassa, Cymo, Pione, Ha-
 limede, Plesauze, Eucrate,
 Proto, Calypso, Panope,
 Cranto, Neomeris, Hippo-
 noë, Dejanira, Polynoë, Au-
 tonoë, Melie, Dione, Isæa,
 Dero, Evagore, Psamathe,
 Eumolpe, Ione, Dynamene,
 Ceto, Limnorea.

CAP. III.

ΚΕΦ. Γ.

Jupiter autem Junonem sibi connubio junxit, ex eaque Heben, Ilithyan, & Argen procreavit : Ad hæc multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex Themide igitur Cæli filia, Horas procreavit, Irenen, Eunomiam, Dicen : Parcas Clotho, Lachessin, Atropon. Ex Dione Venerem : ex Eurynome Oceani filia Gratias, Aglaïam, Euphrosynen, & Thaliā : de Styge Proserpinam : è Mnemosyne, Musas, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

§. 2. Atqui Calliopes & Oeagri, Linus, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit : & Orpheus, qui citharædicam exercuit : qui & canens lapides arboresq; movebat. Hic post Eurýdicen conjugem serpentis morfu è medio sublatam, ad Inferos, revocaturus ipsam

Zεύς δὲ γαμῶν μὲν Ἡῤα, καὶ πεντοῦ Ἡῤελω, Εἰλειθυῖαν, Ἀργῆν. μύγνυται δὲ πλλαῖς, θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναιξίν. ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τὴ Οὐρανὸν, Ἥρην, Διοκλίαν, Δίκην. Μοίρας, Κλωθὴν, Λάχρην, Ἀτροπον. ἐκ Διόνης γὰρ, Λοφροδίτην. ἐξ Εὐρυνόμενης δὲ τὴ Ωκεανοῦ Χάριτας, Ἀγλαΐην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν. ἐκ δὲ Στυγὸς, Περσεφόνην. ἐκ δὲ Μνημοσύνης, Μῦσας, πρώτην μὲν Καλλιόπην, εἰτα Κληῶν, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Εἱρατὴν, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

§. β. Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάχου, κατ' ὀπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λίνου, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκλεινε· καὶ Ὀρφῆος, ὁ ἀσκήσας κιθαροφθῆαν· ὃς ἄδων ἐκίνει λίθοις τε καὶ δένδρα· ὑποδαρῆσης δὲ Εὐρυδίκης τὴ γυναικὸς αὐτῇ δηχθείσης ὑπὸ ὄφειος, καὶ δῆλδιν εἰς ἄδου,

δείλων ἀγαγεῖν αὐτῶν· καὶ
Πλέτωνα ἐπεισεν ἀναπη-
ψαι· ὁ δὲ ὑπέσχετο τῷτο
ποιήσεν, αὐτὸν μὲν περὶ ὁ-
μοῦ· Ὀρφεὺς δὲ πειραφῶ-
τειν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
παρασχεῖται· ὁ δὲ, ἀπ-
σῶν, ὁπταφρεῖς ἐδείκαστο
τῶν γυναικῶν. ἡ δὲ, πάλιν
ἐπείσχετο· εὖρε δὲ Ὀρφεὺς
καὶ τὰ Διονύσου μυθήματα, καὶ
τίταται πρὸς τὴν Πιερίαν,
διασπαρτὸς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Μαινάδibus, ad Pieriam

§. γ. Κλειὸν τῇ Πιέρῃ τῷ
Μάγνητι· ἡρώδι κατὰ μῦ-
θον Ἀφροδίτης· ὠνείδιτι τῷ
αὐτῇ τὸν Ἰ. Ἀδωνίδος ἔρωτα.
σωθείσῃ τῇ ἐχθρόνησιν ἐξ
αὐτῆς παῖδα Ἰ. Ἀκινθον. οὗ Θά-
μυρις, ὁ Φιλαμμωνος καὶ Ἀρ-
μόπιος νύμφης, ἔχον ἔρωτα,
πρὸς τὸν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔσαν ἀρ-
ρένων. ἀλλ' Ἰ. Ἀκινθον μὲν ὕ-
στερον Ἀπόλλωνος ἐρῶμενον ὄν-
τα, δίσκῳ βαλὼν, ἄκων ἀπὸ κ-
τενε. Θάμυρις δὲ, κάλλι διε-
νεγκὼν καὶ λιθαροδία, πρὸς μου-
σικῆς ἡείσε Μύσας, σωθεί-
μεν, αὐτὸν μὲν κρείων ὑπερῆν,
πρὸς ἡείσειν πάσαις· ἐὰν τῇ τῇ δὲ
σερῇ τῇ οὗ αὐτὸν εἶναι δείλωσι.

descendit : ab eoq; persuasus
Pluto ei reducendæ uxoris
potestatem facit, ea lege, ut
inter redeundum Orpheus
conjugis conspiciendæ gratiâ
antea nunquam respiceret,
quàm cùm jam domum per-
venisset suam. Ille autem
haudquaquam fidens, con-
versus Eurydicen uxorem in-
sequentem spectavit : quæ
tum ad Inferos remeavit. Post
hæc Orpheus Dionysij my-
steriis inventis, discerptus à
sepultus fuisse proditur.

§ 3. Clio Pierum Magne-
tis filium, Veneris ira, quòd
ei Adonidis amorem expro-
brasset, deperivit, cujus com-
pressu Hyacinthum filium
concepit. Hujus amore Tha-
myris, Philammonis & Ar-
giopes Nymphæ filius, in-
flammatu fuit; ac masculâ
Venere primus usus dicitur.
Sed Hyacinthum amasium
disco percussu Apollo in-
vitus occidit. Thamyris cùm
forma corporis præstans,
tum fidibus clarus, de cantu
Musas provocavit, omnium-
que concubitu victor, vi-
ctus autem, illarum arbitrata
se multatum iri paciscitur.

Musæ

Musæ itaque superatum
Thamyrin, oculorum luce
& citharœdica privant.

§. 4. Cæterum Rhesus fuit
Euterpes ac Strymonis am-
nis filius, quem in bello Tro-
jano Diomedes obtruncavit.
Nec defunt, qui hunc Callio-
pe natum scribant. Cory-
bantes ex Apolline, & Tha-
lia geniti sunt. At Melpome-
ne & Acheloo, Sirenes; de
quibus, ubi de Ulyssæ agetur,
dicemus.

§. 5. Juno citrà cujusquam
concubitum peperit Volca-
num. Sed Homeri testimo-
nio, & hunc Jove natum esse
confirmatur: Quem Jupiter
matri in vincula conjecit
opem ferentem de cœlo præ-
cipitem dedit. Nam conjun-
gem, quod Herculi ad Ilium
devastandum naviganti tem-
pestatem intulisset, ex Olym-
po suspenderat. Vulcanum
verò in Lemno insula deje-
ctum, & eo casu claudum
factum, Thetis servavit in-
columem.

§ 6. Jupiter ad hæc The-
tidi, varias alternanti formas
quo illius vitaret amplexus,
immiscetur. Quam, cum

καθυπέρπτεται ἢ αἱ Μῆσαι γι-
νόμεναι, καὶ τὸ μῦθον αὐτὸν
καὶ τὴν κατεργασίαν ἐστέρησαν.

§. 4. Εὐτέρπης ἢ καὶ πρῶ-
του Στρυμόνος Πῦθος.
ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀ-
πικτότην. ὡς ἢ ἔνιοι λέ-
γουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπὲρ-
χον. Θαλίας ἢ καὶ Ἀπόλ-
λωνος ἐξήγοντο Κορύβαν-
τες. Μελπομένης ἢ καὶ Ἀχα-
λαῦ, Σηριῶες. καὶ ὧν ἐν
τοῖς καὶ Οδυσσεύς ἐρεῖ-
ται.

§. 5. Ἡστὶς ἢ, καὶ ἐν ἐν-
ταῖς ἐξήγησιν Ἡφαιστον. ὡς
ἢ Ομηρος λέγει, καὶ τοῦτον
ἐν Διὶ ἐξήγησεν. ῥήθητι ἢ
αὐτῷ ἐξ οὐρανοῦ Ζῆς,
Ἡστὶς δὲ θέσιν βουδουῖται.
ταῦτῳ γὰρ ἐξέπρεμασεν Ζῆς
ἐξ Ολύμπου, χειμῶνα ἐκ-
πέμψαν Ἡρακλῆ, ὅτι
Τροίαν ἐλὼν ἔπει. πάν-
τα δ' Ἡφαιστον ἐν Λήμνῳ,
καὶ πρῶτόν τε τῆς βάσις,
διέσωσε Θέτις.

§. 6. Μίγνυται δὲ Ζεὺς
Θέτιδι, μεταβαλλοῦσθαι εἰς
πολλὰ ἰδέας, καὶ ἐν τῷ μὴ
σιωπῆσθαι. καὶ αὐτῷ γνο-

μάνιω ἔγχεον, καταπίνει
 φάσας· ἐπὶ περ ἔλεγε θυμὴ-
 σεν παῖδα, μετὰ δ' ἔμειψεν
 ἐξ αὐτῆς γυνῆα κάρην, ὃς
 ἕρπετος δαίμων γήστον
 ἔτετο φοβηθεὶς, κατίπιν αὐ-
 τῷ. ὡς δ' ὅτ' ἔμειψεν εἰς ἐν
 χέρον, πηξάτω αὐτῇ δ'
 κεφαλῇ πλέκει Περμη-
 δῆος, ἥ, κατὰ φασὶν ἄλλοι, λεί-
 γουσι, καὶ Ἡφαιστῆ, ἐκ κορυφῆς
 ὅπῃ ποταμὸς Τείτων, Ἀθη-
 ναὶ σὺν ὅπλοις ἀέθουρε.

Κ Ε Φ. Δ.

Τὼν δὲ Κοίης θυγατέ-
 ρον Ἀστεία μ', ὁμοιω-
 θεῖσα ὄρνυμι, ἐαυτῷ εἰς Δά-
 λασσιν ἔρριψε, φεύγουσα
 τῷ πατρὶ Δία σιωπούσαν,
 καὶ πόλιν ἀπ' ἐκείνης Ἀστε-
 εῖα πρῶτον κληθεῖσα, ὕστε-
 ρον δὲ Δῆλον. Λιπὴν δὲ,
 σιωπεύουσα Διὶ καὶ τῷ γυνὴ
 ἄπασαν ὑφ' Ἡρας ἡλαύνε-
 τε, μέγας εἰς Δῆλον ἐλ-
 θεῖσα, θυμῷ πατρὶ Ἀστε-
 μιν· ὑφ' ἧς μαιώθεῖσα, ὕστε-
 ρον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν. Ἀρ-
 τεμις μ' οὐκ, τὰ περὶ θῆραν
 ἀσκήσασα, παρδένος ἔμει-
 νεν· Ἀπόλλων δὲ, τῷ μαν-
 τικῷ μαθὼν παρὰ τοῦ Πανδῆ

gravidam esse persensisset,
 absorbere occupat, quoniam
 post natam ex ea puellam,
 filium se parituram dicebat,
 qui cœli dominatione potiturus
 esset. Id futurum veritus
 eam absorbuit. Ubi verò pa-
 riendi tempus advenit, Pro-
 metheus, sive, ut alij tra-
 dunt, Vulcanus, ejus caput
 securi percussit, deque illius
 vertice secus Tritonem am-
 nem armata Pallas exilivit.

C A P. I V.

CÆterum de Cœi filia-
 bus Asteria fugiens Jo-
 vis complexum in coturni-
 cem mutata seipsam demisit
 in mare, quæ ab ea urbs
 Asteria appellata fuit, quæ
 postea Delos nomen acce-
 pit. Siquidem Latonam ab
 Jove compressam per uni-
 versum terrarum orbem Ju-
 no infectata est, donec De-
 lum pervenit, atque ibi Dia-
 nam prius peperit: qua ob-
 stetrice adjuncta mater Apol-
 linem deinceps edidit. Enim-
 vero Diana venationis studio
 delectata, virgo permansit:
 Apollo autem divinandi fa-
 cultatem edoctus à Pane

Jovis & Contumeliaz filio, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, se contulit. At cum templi cultos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus oraculi locum occupat, neque longo post tempore Tityum quoque Jovis ex Elara Orchomeni filia natum interemit: quam Jupiter ubi compressit, Junonis metu sub terram occuluit, conceptumque filium Tityum inusitatae magnitudinis in lucem edidit. Hicigitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciatus, ejusque desiderio de-tentus, abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij Tityum sagitis conficiunt: qui & mortuus cruciatur. Vultures enim apud Inferos ejus cor depascere nunquam desistunt.

§. 2. Apollo etiam Mar-syan Olympi filium occidit. Hic enim, cum tibus invenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem de Musica provocare non dubitavit. Hoc de compacto in

τῷ Διὶ καὶ Τυρρέῳ, ἦσαν οἱ Δέλφοι, χρησμοδοῦ-
σας τότε Θέμιδος. ὡς δὲ ὁ
φρυγῶν τὸ μαρτεῖον Πύ-
θων ὄφεις, ἐκάλυεν αὐτὸν
παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα,
εὗρον ἀελάειν, τὸ μαρτεῖον
ᾤδραμαζάναι. κτείνει δὲ
ματ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν·
ὅς μιν Διὶς ἤϊε, καὶ τῆς
Ορχομενίδου θυγατρὸς Ἐλά-
ρης, μιν Ζεὺς, ἐπειδὴ συ-
νήλθε, δίδωκεν Ἡραν, ὑπὸ
γῆν ἐκρυψε καὶ τὸν κρυ-
πόμενον παῖδα Τιτυὸν
ὑπερμεγέθη, εἰς φῶς ἀνήγα-
γε. ἔτ' ἐρχόμενος εἰς Πύ-
θωνα, Λιπὴν διωκίσας, πό-
θεν καταχευεῖς ὀπισθεῖται ἢ
δὲ, τοὺς παῖδας ὀπισθεῖται,
καὶ καταποξέουσιν αὐτόν· πο-
λάζεται δὲ καὶ μετὰ δά-
ναον· γῆρας γὰρ αὐτῷ πῶν
καρδίαν ἐν ἄδου ἰδίου-
σιν.

§. 3. Ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλ-
λων καὶ τὸν Ολύμπου παῖδα
Μαρσύαν. ἔτ' οὖν γὰρ, εὐρὺν
αὐλὴν, εἰς ἑρβίαν Ἀδριαῆος
διὰ τὸ πῶν ὄψιν αὐτῆς ποιεῖν
ἄμορφον, ἦλθιν εἰς ἔριν
τῆς μουσικῆς Ἀπόλλωνι·
συνωδόμενον δὲ αὐτῷ, ἵνα

δ νικήσας, ἔβύλεται διαθῆ-
 τὸν ἡπηνείον, ἃ κείσως
 γηρομένης. πλὴν κιδάσαν ἡ-
 φας, ἡγωνίζετο ὁ Απόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσε ἃ Μαρ-
 σύαν. οὗ δὲ ἀδυνάτουτος,
 οὐρεθείς κρείστων ὁ Απόλλων,
 πρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἔκ π-
 νθ' ὑπερτερουῖς πύθθ', ἐκ-
 τεμὼν τὸ δέρμα, ἔπος δέρι-
 θειρεν.

§. γ. Ωείωνα δὲ Ἀρτα-
 μος ἀπύκτεινεν ἐν Δήλῳ.
 οὗτον γηγμῆ λήροισιν ὑπερ-
 μάχῃ τὸ σῶμα· φερεκύδης
 δὲ αὐτὸν Ποσειδῶν καὶ
 Εὐρυάλης λέγει. ἐδαρήσα-
 το δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν δια-
 βάλειν πλὴν θάλασσαν. ἔπος
 μὲν ἔγνημα Σίδων· ὡς ἔρ-
 ριψεν εἰς ἄλτου ὑπὲρ μορ-
 φῆς εἰσέσσαν Ηρα. αὐθις
 δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον, Με-
 ρόπην πλὴν Οἰνοπίων ἔμ-
 νησεύσατο. μεθύσας δὲ Οἰ-
 νοπίων αὐτὸν, κοιμώμενον
 ἐπύφλωσε, καὶ οὕτως τοῖς
 αἰμαλοῖς ἔρριπεν. ὁ δὲ,
 ἐπὶ τὸ χαλκεῖον ἐλθὼν,
 καὶ ἀπέντας παῖδας ἦνα,
 ἐπὶ ᾧ ὤμων ἐπιθέμε-
 νθ', ἐκέλευσε ποδηγεῖν
 οὗς καὶ ἀναπλάει. ἐκῆ δὲ

certamen descendunt, ut vi-
 ctor arbitrato suo devictum
 afficiat. Inito igitur certami-
 ne, conversa cithara certabat
 Apollo, idemque ut Marfyas
 faceret, imperavit: quod
 cum ille nequireret, Apollo
 præstantior est inventus.
 Quare suspensum Marfyan ἐ
 proximè ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.

§. 3. Sed & Diana Orionem
 in Delo necavit. Hunc terra
 natū vastissima corporis ma-
 gnitudine fuisse memorant:
 eum Neptuni ex Euryale fi-
 lium Pherecydes esse refert.
 Huic à Neptuno patre in
 summo mari pedibus ince-
 dendi facultas data fuit. Hic
 Siden uxorem habuit, quem
 Juno secum de forma certare
 ausam ad Inferos detruxit;
 Quique cum remeasset in
 Chium, Meropen Oenopio-
 nis filiam in connubium po-
 stulavit. Hunc Oenopion per
 ebrietatem somno gravatum
 excecavit, & secus littora eje-
 cit. Hic officinam ærariam
 ingressus puerum abripuit, ac
 suis humeris imposuit, seque
 versùs orientem solem ut du-
 ctaret, imperavit: quò cum

venisset, solis radiis exal-
 atus, pristinam oculorum lu-
 cem recuperavit, inde con-
 festim adversus Oenopionem
 contendit. Sed & Neptuno
 quidem Volcani artificio sub-
 terraneum domicilium fecit.

ἔρχομαι ὁ ἥλιος, ἀνέλασεν
 ἐκπεύς ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκ-
 τῆς, καὶ διὰ ταχέων ἐπὶ
 τῷ Οἰνοπίοντι ἐστυδεν. ἀλ-
 λὰ τῇ μὲν Ποσειδῶνι, Ἡφα-
 ίστου κεν ὑπὸ γῆς κρυπτό-
 νασιν οἶκον.

§. 4. Ad hæc Aurora Orionis
 amore capta ipsum rapuit,
 ac secum in Delum transtulit:
 Nam Venus, quod cum Mar-
 te concubuerat, perpetuo il-
 lam ardore cruciabat. Nec
 defunt qui scribant, Orio-
 nem, quod Dianam, ut se-
 cum disco luderet, invitasset,
 occisum fuisse. Sed aliis pro-
 ditur inferentem vim Opi
 uni è virginibus, quæ ab Hy-
 perboreis venerant, à Diana
 sagittis confixum fuisse.

§. 4. Ωρίωνος δ' Ἡὸς
 ἐραδίῃσιν ἤρπασεν, καὶ ἐπό-
 μυσεν εἰς Δῆλον. ἐπίσιν γὰρ
 αὐτῷ Ἀφροδίτη συναχθεὶς ἐ-
 ρᾶν, ὅπῃ Ἀρεὶ συνδιδάσθη.
 ὁ δὲ Ωρίων, ὅς μ' ἔντοιο
 λέγουσιν, ἀνέρεθ' ἰδὼν, δισέλειν
 Ἀρπυίαν περικλεέμενος· ὅς
 δὲ πύες, βιαζόμενος ὤπιν,
 μίαν τῇ ἐξ Τηρεβορίων
 παρρημομένων παρδίνων,
 ὑπ' Ἀρτίμιδι ἐπ' ἐξεί-
 δη.

§. 5. Neptunus autem Am-
 phitriten Oceani filiam sibi
 conjugio copulavit: ex qua
 Triton ac Rhode, quæ Soli
 nupsit, orti sunt.

§. 5. Ποσειδῶν δὲ Ἀμ-
 φιτρίτῃ τῇ Ὠκεανοῦ γα-
 μῇ· καὶ αὐτῇ γένεται Τρί-
 τῶν καὶ Ρόδῃ, ἣν Ἡΐλιος
 ἔγνω.

CAP. V.

Κ Ε Φ. Ε.

PLuto Proserpinæ amo-
 re succensus incredibili,
 eam Jovis adjumento furtim
 rapuit. At Ceres, accensis fa-
 cibus, noctes, atque dies
 universum terrarum orbem

Πλέτων ὅ, Περσεφόνης
 ἐραδίῃς, Διὸς σωμα-
 γωῦτος, ἤρπασεν αὐτῇ κρύ-
 φᾳ. Δήμητρα δὲ, μὴ λαμ-
 πᾶδων νυκτός τε καὶ ἡμέ-
 ρας, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν

ζητῶσα φρίκει· μαθῶσα δὲ
παρ' ἑρμῶων, ὅτι Πλού-
των αὐτὴν ἥρασεν, ὀργι-
ζομένη θεοῖς, ἀπέλιπον ὑ-
ρανόν· ἐκδιδῶσα δὲ γυναι-
κί, ἦκον εἰς Ἐλευσίναν· καὶ
πρῶτον μὲν ὅτι τὴν αὐτὴν ἐκεί-
νης κληθεῖσαν Ἀγάλασσαν ἐκά-
θισεν πύργῳ παρὰ τὸ Καλ-
λίχορον φρίκαρ καλέμενον·
ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἑλ-
θῶσα τὸν βασιλεύοντα τῶ-
ν Ἐλευσινίων, ἔνδον εἰσὼν
γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν
τέτων, παρ' αὐτὰς καθεζέσ-
θαι, χάϊα περὶ ἰάμεν,
σκώλακα τὴν διὰν, ἐποίη-
σεν μαιδιάσαι· διὰ τῆτο ἐρ-
ποῖς Θεσμοφορίοις καὶ γυ-
ταῖς καὶ σκώπῃν λέγουσιν· ὅν-
τις δὲ τῇ Κελεῷ γυναι-
κί Μετανεῖρα παιδίον, τῷ-
το ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ πα-
ραλαβῶσα· βελομένη δὲ
αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι,
καὶ νύκτας εἰς πύργον κατέ-
θει τὸ βρέφος, καὶ πειρή-
ρει καὶ διηγεῖται σάρκα αὐ-
τῆς.

§. β. Καθ' ἡμέραν δὲ,
παροδύξας ἀνξαομένην τῇ
Δηϊράντι, τῆτο γὰρ ἡ
ὄνομα τῷ παιδί, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν

vestigando lustravit: quæ, ubi
renunciatur, à Plutone filiam
fuisse abreptam, Diis irata
cælum reliquit, mortali quæ
assimilata mulieri, Eleusi-
nem contendit, ac primo qui-
dem lapidem Ἀγάλασσαν de suo
mœrore appellatum, non
procul à Callichoro puteo,
insedit; Inde ad Celeum jam
tunc Eleusiniæ Regem
profecta, ad illius mulieres
introducenda est: à quibus,
cùm, ut assideret, rogaretur,
Anus quædam, cui Iambe
nomen fuit, Deam scomma-
tibus laceffivit: eaq; ratione
risum illi excussit: qua de re
in Thesmophoriis, mulieri-
bus scommatum licentiam
enatam fuisse memorant. Ce-
leo tunc ex Metanira conjuge
filius erat: hunc in sinu suo
assumptum Ceres alebat,
quem, cùm immortalem fa-
cere vellet, per noctes in igne
deponebat infantem, ac eum
in modum, quidquid in illo
mortalitatis inerat, adime-
bat.

§. 2. Puer autem, cui Dei-
phonti nomen erat, in dies
supra quàm credi posset, ado-
lescebat: mater quidnam

Dea faceret, observat, cumque igne coopertumprehendisset filiolum, exclamavit; Quocirca puer ab igne fuit absumptus, seque ipsam Dea agnoscendam dedit; ac Triptolemō Metaniræ natum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticumque concessit, quod per aërem vectus universo terrarum orbi ferendum condonaret. Atqui Panyasis Triptoleum Eleusinis filium facit: ad eum enim Cererem pervenisse refert; Pherecydes autem ipsum Oceano & terra natum esse ait.

§. 3. Inter hæc Jupiter Plutoni, ut Proserpinam remitteret, imperavit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, Punici mali granum dedit illi comedendum. Hæc autem, cum quid manderet, minimè prævideret, id ipsum confecit. Ceres Ascalapho, Acherontis & Gorgyræ filio, quod falsum in eam testimonium dixisset, grave superimpofuit saxum apud Inferos. Sic demum Proserpina tertiam singulorum annorum partem cum

Μετασίχρα ἢ πορεύειν διὰ
καταλαβῶσα εἰς πῦρ ἐγκα-
κρυμμένον ἀνέβησε. διότι
τὸ μὲν βρέθη ὑπὸ τῆς πυρὸς
ἀνελκόμεν, ἡ δὲ διὰ δὲ αὐτῷ
ἐξέφρησε. Τειρεπόλεμος δὲ τῆς
προεσβυτέρῃ τῇ Μετασίχρας
παῖδων, διότι κατασπιδά-
ρασα πῆλυον δρακόντων, καὶ
πυρὸν ἔδωκεν, ὥς τιμὴν ὀλίαν
εἰκαμένῳ δὲ ἑταροῦ ἀνέ-
μῳ κατίσπειρε. Παρύασις
δὲ, Τειρεπόλεμον ἑλκόμενον
λέγει. φησὶ γὰρ Διήμους πρὸς
αὐτὸν ἑλκόμενον. Φερεκύδης δὲ
φησὶν αὐτὸν ὑπὸν Ὀκεανῶ καὶ
τῆς.

§. 3. Διὸς δὲ Πλούτωνι
τιμὴν Κόρινθον ἀπαμύψαι κε-
λεύσαντο, ὃ Πλῆτων, ἵνα
μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῆς
μητρὸς καταμείνῃ, τοιᾷ ἔδω-
κεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἡ
δὲ, ὡς περὶ δεινῆς τὸ συμ-
μασώμενον, κατὰ νόμον
αὐτὸν. καταμαρτυρήσαντο
δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου καὶ
Ἀχέρωντος, καὶ Γοργύ-
ρας, τούτῳ μὴ Διμή-
τηρ ἐν ᾧ δου βαρεῖαν ἐπέ-
θηκε πέτραν. Περσεφόνη
δὲ, καθ' ἑκάστην ἐνιαυ-
τὸν, τὸ μὴ τρίτον, μὴ

Πλέτων Θ' ὡς ἀγαχέσθην μέ-
ναι· τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ
τοῖς θεοῖς. θεὸς μὲν οὐδ' Διὸς
ῥητορες ταῦτα λέγεται.

Κ Ε Φ. Γ.

Γῆ δὲ, ὅφρ' ἰταίων
ἀγανακτοῦσα, ἤρπυ-
γίγαντας ἐξ οὐρανοῦ, με-
γέθει μὲν σωματίων ἀνυψο-
βλήτοις, δυνάμει δὲ ἀκα-
ταγανίστοις· οἱ φοβεροὶ μὲν
ταῖς ὄψεσι κατεφάνοντο,
κατειμένοι βαθεῖαν κόμην
ἐν κεφαλῇς καὶ γυνείων·
εἶχον δὲ τὰς βάσεις φοι-
δας δρακόντων· ἐξήεντο δ',
ὡς μὲν πνυες λέγουσιν, ἐν
Φλέγρᾳ· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν
Πελλῳῃ. ἠκόνπιζον δὲ εἰς
οὐρανοὺς πύργους, καὶ δρυὺς
ἡμμένους· διέφερε δὲ πάν-
των Πορφυρίων τε καὶ Αλ-
κυονίδος, ὅς τ' ἦ καὶ ἀδά-
νατος ὡς, ἐν ᾗ ὅφρ' ἐξή-
νθη γῆ μαχόμενος· οὗτος
δὲ καὶ τὰς Ἡλίου βόας ἐξ
Ερυθίας ἤλασεν· τοῖς δὲ θεοῖς
λόγον ὡς, ὑπὸ θεῶν μὲν μη-
δίνα ὅφρ' ἡγάντων ἀπολέ-
σθαι δυνάσθαι· συμμαχοῦ-
ντες δὲ διητοῦ πνυτος, πλεν-

Plutone manere compelli-
tur. Quod superest illi cum
superis degendum fuit. Hæc
itaque sunt quæ de Cerere
traduntur.

C A P. V I.

Ops ad hæc Titanibus
irata, Gigantes è Cælo
non modo corporis magni-
tudine præcellentes, sed viri-
bus etiam invictissimos pro-
creavit : qui terribili planè
vultu, ac promisso è ca-
pite, & proluxa è mento
barba, præditi esse videban-
tur, & anguineos pedes
habuisse produntur. Sunt
qui in Phlegræis campis, alij
verò ad Pellenen eos habi-
tasse ferunt. In cælum saxa
atque accensas arbores jacu-
labantur : in quibus Porphy-
rionem & Halcyoneum om-
nium facile principes fuisse
legimus. Qui ea, in qua na-
tus esset, terra, dimicans, erat
immortalis. Hic etiam Solis
boves ex Erythia abegisse
dicitur. Cæterum inter Deos
rumor erat, Gigantum posse
occurri neminem : verum si
mortalium quisquam in so-
cietatem arcessatur, eos inte-
rituros

rituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne mortalis cuiuspiam viribus Gigantes occiderent, remedium quaeritabat. Tum Jupiter Auroræ, Lunæ, ac Soli ne proderent, imperavit. Ipse itaque medicamentum ne Terra comperiret, antevertens præcidit. Siquidem ad se consilio Palladis Herculem socium arcessivit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: hic autem longè plus quàm antea virium resumebat à Terra, donec Minerva submonente, ipsum extra Pellenem urbem abstraxit: atque ita mortuus est.

§. 1. Porphyriion autem in Herculem & Junonem pugnans imperum facit. Cui tum Jupiter Junonis desiderium injecit: quæ, cum sibi peplum descindi, ac vim parari videret, opem advocat. Tum Gigas ab Jove fulminatus, & ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter cæteros Apollo lævum Ephialtæ oculum, dexterum Hercules, sagittarum ictu effoderunt; Eurytum verò querno

πίπεν. αἰσθημένη δὲ γῆ τοῦτο, ἔξυται φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητῶν δουνηθῶν ἀπολέσται. Ζεὺς δ' ἀπειπὺν φαίνειν Ἡοῖ τε καὶ Σελλῶν, καὶ Ἡλίῳ· τὸ μὲν φάρμακον αὐτοὺς ἔταμε φθάσαι· Ἡρακλέα δ' εὐμμάχον δὲ Ἀθηνᾶς ἐπεκαίεσθαι, κακύνει· παρὰ τὸν μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· αὐτοὺς δὲ ὅτι τῆς γῆς μᾶλλον ἀνεδύπλωτο· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθιμένης, ἔξω τῆς Πελλήνης ἐλκυσιν αὐτόν. καὶ κύνει· ὥς ἵτω ἐπιλήντα.

§. β. Πορφυείων δ' Ἡρακλῆ καὶ Τὴν μάχην ἐφώρμησε, καὶ Ἡρα. Ζεὺς δ' αὐτῷ πίδον Ἡρας ἐνέβλεπεν, ἥ τις καὶ καταρρήνωσθαι αὐτῷ τοὺς πύπλους, καὶ βιάζεσθαι διελοντο, βοηθὸς ἐπεκαίετο. καὶ Διὸς κεραυνώσασθαι αὐτόν, Ἡρακλῆς τοξεύσαι ἀπέκτεινε. οἳ δὲ λοιπῶν, Ἀπόλλων μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν. Εὐρυτὸν δὲ θυρεῶν,

φρυγὸς ἔκτεινε· Κλύπῳ δὲ
φασὶν ἑκάπῃ· μᾶλλον δὲ
Ἡφαιστὸς, βαλὼν μύδροις.
Ἀδύωᾶ δὲ Εὐγκυλάδῳ φεύ-
γοντι, Σικελίᾳ ἐπὶ ῥίφει δὲ
νῆσον. Πάλλαντι δὲ δό-
ραν ἐκτιμῶσα, ταύτῃ χρι-
τὴν μάχῃ τὸ ἴδιον ἐπίσκηψε
σῶμα. Πολυβῶπις δὲ διὰ τῆς
θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ
Ποσειδῶντος, ἦκεν εἰς Κῶ.
Ποσειδῶν δὲ τῆς νῆσου μέρῳ
[διαρρήξας] ἐπὶ ῥίφει αὐ-
τῆς, τὸ λεγόμενον Νίσυρον.
Ερμῆς δὲ, δὲ Αἶδῳ κωέλω
ἔχοντι χριτὴν μάχῃ, Ἰππό-
λυτον ἀπέτεινε· Ἀρτεμὶς δὲ
* Γεατίωνα· Μοῖραι δὲ Θόα-
να χαλκείῃς ῥοπαλοῖς μαχο-
μένοις· τὸς δὲ ἄλλοις κεραυ-
νοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε.
πάντας δὲ Ἡρακλῆς πολλοὺς
μένους ἐτόξασεν.

§ γ. Ὡς δὲ ἐκράτησαν
οἱ θεοὶ τῆς Γιγάντων, Γῆ
μᾶλλον χολωθεῖσα, μίγνυ-
ται Ταρτάρῳ, καὶ θύνα· Τυ-
φῶνα ἐν Σικελίᾳ, μεμυγμέ-
νῳ ἔχοντι φύσιν, ἀνδρὸς καὶ
θιγῆς. ὧς μὲν καὶ μεγέθει
καὶ δυνάμει πάντων διη-
νέγκειν, ὅσοις ἐθύνησι Γῆ.
ὧς δὲ αὐτῇ τὰ μὲν ἄρχι

telo peremit. Clytium ab
Hecate, seu potius à Vol-
cano candenti ferro occisum
fuisse scribunt. Minerva En-
celado fugienti Siciliam insu-
lam iniecit. Pallanti autem
pelle detracta in pugna, suum
sibi corpus contexit. Poly-
botes item per maris fluctus
Neptuno insectante, in Cō
tandem pervenit. In hunc
Deus insulæ partem revul-
sam pro telo conjecit : quæ
Nisyron dicitur. Mercurius
Orci galea reclus pugna con-
fecit Hippolytum, * Gratio-
nem Diana, Agrium deinde
Parcæ & Thoonem, ænea
clava pugnantes contude-
runt. Reliquos autem fulmi-
ne ictos Jupiter interfecit ;
sed & Hercules ita pereuntes
sagittis confodit.

§. 3. Post igitur debellatos
à Superis Gigantas Terra
longè atrocius indignata
Tartaro immiscetur, ac Ty-
phonem duplici natura, hu-
mana simul atque ferina con-
stantem in Sicilia parit. Hic
& corporis vastitate & ro-
bore cæteris omnibus quos
Terra genuerat, antecelle-
bat. Huic etiam crurum te-

nus immensa humanæ formæ magnitudo erat, ut omnium montium cacuminibus altior esse videretur: cujus etiam caput sæpenumero astra pertingebat. Sed & ejusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant: ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat: quarum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur; eæque viperæ ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum: Squalentes autem è capite crines, & mento barba impexa proluxaque, ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cælum lapides jaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur; magna etiam ex ipsius ore ignis procella defervebat. Hunc ubi Dij in cælum prospiciunt irrupentem, acti in fugam properare in Ægyptum cœperunt, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese

μερῶν ἀπλοστον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχιν μὲν παντῶν τῶν ὀρεῶν ἢ δὲ κεφαλῇ, πολλὰ κίς τῶν ἄστρον ἔφασκε· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν, ὅτι τὴν ἐσπέραν ἐκτεινόμενῳ. τὴν δὲ, ὅτι τὰς ἀνατολάς. ἐν τούτων δὲ ἐξεῖχεν ἐκτὸν κεφαλῇ δρακόντων· τὰ δὲ ἀπὸ μερῶν, αἰείρας εἶχεν ὑπερμαγέτης ἐχιδνῶν. ὧν ὁλοιὸν σὺν αὐτῷ ἐκτεινόμενοι κορυφῶν, σπειγμὸν πολὺ ἐξέεισαν· πάντες δὲ αὐτὸ τὸ σῶμα κατεπῆρωτο, αὐχμηραὶ δὲ ἐν κεφαλῇς καὶ θρεῖων τρίχες ἐξηνεμουῶτο· πῦρ δὲ ἐδύκετο τοῖς ὄμμασι. τοιούτῳ ὧν ὁ Τυφὼν καὶ τῶν λικοῦτόν, ἡμένας βάλλον πύρας ἐκ αὐτὸν οὐρανὸν, μετὰ σπειγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐν τῷ σώματι πυρὸς ἐξέβρασε ζάλη. οἱ δ', ὡς εἶδον αὐτὸν ἐκ οὐρανὸν ὁρμώμενον, εἰς Αἰγύπτῳ φυγὰς ἐφύεοντο, καὶ διωκόμενοι, τὰς ἰδίας μετέβαλλον

εἰς ζῶα. Ζεὺς δὲ πέρβω
 μέν' ὄντα παρὰ καὶ ἑκαλε
 παραινούς· πησίον δὲ ἡρό-
 μιον, ἀδαμαντίνης καπ-
 πησον, ἡρώοντα ἄχρει τῷ
 Κασίῳ ὄρει, σμυδιώξε·
 οὕτω δ' ἰσχυροῦται Συρίας.
 καὶ δι' αὐτὸν καταταρ-
 μέτον ἰδὼν, εἰς χεῖρας σμυ-
 δαλε. Τυφὼν δὲ, ταῖς σπεί-
 ραις περικλεχθεὶς, κατέχευ
 αὐτὸν καὶ πλὴν ἄπ' αὐτοῦ
 λόμῳ, τὰ τε τῶν χερῶν,
 καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε νεῦρα,
 ἀράμῳ δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων,
 διεκόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θα-
 λάσσης, εἰς Κιλικίαν ἢ πα-
 ρελθὼν, εἰς τὸ Κάρυκον
 αἴτην κατέβητο· ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄκ-
 τι δόρα, καὶ δι' ἀπὸ τοῦ
 καὶ κατέστησε Δελφωῖν δρό-
 κων· (ἡμίτης δὲ λῶ αὐ-
 τῇ ἡ κόρη) Εἰρμῶς δὲ καὶ
 Αἰγίπῳ ἐκκλέφαντες τὰ
 νεῦρα, ἥρμισαν τῷ Διὶ
 λαδόντα. Ζεὺς δὲ, πλὴν
 ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσ-
 χυῶ, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ
 ἐπὶ πτερυγίων ὀχρὺ μῶν ἵπ-
 πων ἄματι, βάλλον κε-
 ραῖναι, ἐπ' ὅρῳ ἐδίωξε
 Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύ-

quisque transmutabant. Ju-
 piter autem procul à se Ty-
 phonem conspicatus, fulmi-
 ne percussit : ubi verò comi-
 nus fuit, adamantina illum
 falce deterruit : ac fugientem
 ad Casium usque extremæ
 Syriæ montem persecutus
 est : ibique cùm saucium esse
 cognovisset, manus conse-
 ruit. Typho autem spirarum
 volumine circumplexum Jo-
 vem detinuit, eique harpe
 adempta, pedum manuumq;
 nervos dissecuit, impositum-
 que humeris in Ciliciam us-
 que transvexit : quò cùm per-
 venisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque
 ad modum nervos præcisos
 in ursi pelle occultatos ibi-
 dem collocavit, ac Delphy-
 nem serpentem, (semifera
 hæc erat pnela) velut custo-
 dem apposuit. Interim verò
 Mercurius & Ægipan nervos
 suffurati, clanculum Jovi
 rursus compegerunt. Mox
 Jupiter receptis pristinis viri-
 bus, alatos equos currui re-
 pente jungit, eumq; acturum
 conscendit, ac Typhonem ad
 Nysam usque montem ful-
 minibus impetendo, est per-

secutus, quò à Jove actum
 Parca deceperunt. Nam,
 cùm ipsi in animum induxif-
 sent, se valentiorē fore,
 matura ac mitia poma gusta-
 vit. Proinde cùm Jovem rur-
 sus insequentem videret,
 contendit in Thraciam, pu-
 gnáq; ad Hæmum commif-
 sa, solidos montes jaculatus
 est. Hi verò contra nova ful-
 minum vi deturbantur, mul-
 tùmque in ipso monte san-
 guinis exundavit: à quo Hæ-
 mi nomen factum fuisse fe-
 runt; Cuique cùm per Sici-
 liam mare fugere incœpisset,
 Jupiter Ætnam Sicilia mon-
 tem superinjecit: Hic miræ
 vastitatis est, à quo in hanc
 usque tempestatem ob fre-
 quentem fulminum jactum,
 ignium in eo fieri spiramenta
 ferunt. De his autem hæc ha-
 ænūs à nobis dicta sunt.

CAP. VII.

INtereà verò Prometheus
 formatis ex aqua & terra
 hominibus, clàm Jove ig-
 nem in ferula furatus dedit.
 Quod ubi sensit Jupiter, Vol-
 cano ad montem Caucasum
 religandum affigendúmque

σαν· ἔπειτα Μοῖραι αὐτὸν διω-
 χθέντα ἐπάτησαν. πρῶτος γὰρ
 ὅτι βωδῆσενται μᾶλλον, ἐγλύ-
 σατο ἧς ἐφ' ἑμίσθον καρτῶν·
 διότ' ἐπιδιωκόμενον αὐδης,
 ἔκεν εἰς Θράκιαν, καὶ μα-
 χόμενον πρὸς τὸν Αἷμον,
 ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τύτων δὲ
 ἐκ αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ
 πάλιν ἀνδράμενων, πολλὸν ὅτι
 πρὸ ὄρη ἐξέκλυσεν αἷμα· καί
 φασιν ἐκ τούτου τὸ ὄρεον
 κληθῆναι Αἷμον. θάλασσαν δὲ
 ὁρμηθέντα αὐτῇ διὰ τῆς
 Σικελικῆς διαλάσσης, Ζεὺς
 ἐπὶ ῥέειν Αἰτνίαν ὄρεον ἐν
 Σικελίᾳ· ἥτοι δὲ ὑψίστης
 ἡδὴς ὄρεον· ἐξ οὗ μέχρι
 δεῦτε φασὶ ἀπὸ ἧς βλη-
 θήντων κεραυνῶν γίνεσθαι
 πυλὸς ἀεφυσήματα. ἀλ-
 λά πρὸς μὴν τούτων μέ-
 χει τοῦ δεῦτε, ἡμῶν λε-
 λέχθω.

ΚΕΦ. Ζ.

Προμηθεὺς δὲ, ἐξ ὕδα-
 τος καὶ γῆς ἀνθρώπους
 πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ
 λάθρᾳ Διὸς, ἐν τῷ στήθετι
 κρύψας. ὅς δὲ ἤδειτο Ζεὺς,
 ἐπὶ ταξεν Ἡφαιστὸς πρὸς Καυ-
 κασὸν ὄρεον τὸ σῶμα αὐτοῦ

περσηλῶσαι· ἔπειτα δὲ Σκυ-
θικὸν ὄρε' ὄρην. ἐν δὲ τῇ τῷ
περσηλῶσιν Περμηθεύς,
πολλῶν ἐπ' αἰθρῶν ἐδέδε-
το· καὶ ἐκείνῳ δὲ ἡμέραν
αἰτὸς ἐπιπλάμην· αὐτῷ
λοβοῖς ἐνέματο ἥν ἡπάτων
αὐξανομένων διὰ νυκτὸς. καὶ
Περμηθεύς μὴ πρὸς κλα-
πὺντ' δίκλῳ ἔκπνε ταί-
πῳ, μέγας Ἡρακλῆς αὐ-
τὸν ὑπερὶ ἔλυσεν, ὡς ἐν
τοῖς κατ' Ἡρακλῆα δηλώ-
σιν.

§. β. Περμηθεύς δὲ παῖς
Δαχελίων ἐγένετο. οὗτος
βαπλεύων ἐπ' αἰθρῇ πῶ
Φθίαν τόπων, γαμῖ Πύρ-
ραν πῶ Επιμηθεύς καὶ
Πανδώρας, ὡς ἔπλασαν
θεοὶ περὶ τὴν γυναικα. ἐπὶ
δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χελ-
κὸν ἧσ' ἡδέλησεν, ὑπο-
δεμένου Περμηθεύς, Δευ-
χελίων τεκηνάμην· λαρ-
τακα, καὶ τὰ ὀπιτήδεια
ἐνδέμην, εἰς ταῦτῳ με-
τὰ Πύρρας ἀέθη. Ζεὺς
δὲ, πλὴν ὑπερὶ ἀπ' ἑρα-
νοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέ-
ρη τῆς Ελλάδος κατέκλυ-
σεν· ὥστε διαρδαρῶσαι πά-
τας ἀνθρώποις, ὀλίγων χυ-

dedit. Scythiae mons est Cau-
casus, ubi Prometheus clavis
confixus multorum anno-
rum curriculo religatus per-
mansit; ad quem Aquila quo-
tidie devolans hujus hepatis
fibras per noctem succres-
centes depascebatur. Igitur
ob ignis furtum hanc poenam
Prometheum dedisse memo-
rant, donec Hercules eum
vinculis liberavit: quemad-
modum in rebus ab Hercule
gestis demonstrabimus.

§. 2. Ceterum Deucalion
Promethei filius fuit. Hic
imperio tenens ea loca quæ
ad Phthiam sunt, Pyrrham
filiam Epimethei & Pando-
ræ, quam mulierem omnium
primam Dij finxerunt, uxo-
rem duxit. Post, ubi prolem
æneam tollendam Jupiter
censuit, Deucalion Prome-
thei consilio fabrefacta è li-
gnis arca, in eamque ad vi-
tam transfigendam rebus ne-
cessariis impositis, cum Pyr-
ra ingressus est. Mox Jupi-
ter largè effusis de cælo im-
bribus, maximam Græciæ
partem cooperuit: ut, quic-
quid in ea mortalium foret,
interierit, præter admodum

paucos, qui in altissimos circa montes confugerant. Tum verò Theſſalicos montes aquarum diluvij immunes fuiſſe ferunt, necnon, quæ ſunt Iſthmum extra & Peloponneſum loca, undarum vi omnia conteſta fuerunt; quo tempore Deucalion novem dies, totidémque noctes pelago circumlatus, Parnafſum demum appellit, ibique cùm imbres deſuiſſent, egreſſus, Jovi Phyxio, [qui ad eum confugientibus opem ferre conſuevit] ſacris operatur. Jupiter interea demifſo ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, injunxit. Quo factò Deucalion humani generis reparationem depoſcit: inde Jovis monitu ſumptos de terra lapides trans caput jactavit: tum quos miſit Deucalion, virorum, faciem traxerunt: qui verò Pyrrhæ jactu tranſmiſſi ſunt, in feminas abiere. Hinc itaque *ἄσολ*, quod eſt populi, translatione quadam dicti ſunt, quaſi lapidei. *λάαι* enim lapidem ſignificat. Porro ex Deucalione ac Pyrrha alios, quem ab Jove ortum

εἰς, οἱ σωέφυγον εἰς πᾶ-
 πησίον ὑψηλὰ ὄρη. τό-
 τε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεο-
 σαλίαν ὄρη δίδωσι, καὶ τὰ
 ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελο-
 ποννήσου σωεχέθη πάντα.
 Δόχελίων δὲ ἐν τῇ λαφύ-
 ναι, διὰ τῆς θαλάσ-
 σης φερόμεθα, ἐρ' ἡμέ-
 ρας ἐννέα, καὶ νύκτας
 ἴσας, πρὶ Παρνασσῷ περσ-
 ίχει, καὶ ἀπὸ οὗ ὁμῶς
 παῦλαν λαβόντων, ἐκβὰς
 ἔδυσσε Διὶ Φυξίῳ. Ζεὺς
 δὲ, πᾶμψας Ερμῶ πρὸς
 αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτῆ-
 σαι ὅ, π βούλεται. ὁ δὲ,
 αἰτῆται ἀνθρώποις αὐτῷ
 ἡμέδαι· καὶ Διὸς ἐπόν-
 τῳ, ὑπὲρ κεφαλῶν αἶ-
 ρον ἔβαλλε τοῖς ἰδίους·
 καὶ οὕς μὲν ἔβαλλεν ὁ
 Δευκαλίων, ἄνδρες ἐχ-
 ροντο· οὕς δὲ Πύρραι, γυ-
 ναῖκες· ὅθιν καὶ λαοὶ μι-
 ταφορικῶς ὀνομάσθησαν ὑπὸ
 τοῦ Λάας λίδῳ. γίνονται δ'
 ἐν Πύρραις Δόχελίῳ παῖ-
 δες, ἑλλῶ μὲν πρῶτον.
 ὃν ἐν Διὸς [ἐνιοι] γυ-
 γνηῖται λέγουσι· [δεύτεροι
 nati sunt, Hellen, ante
 esse nonnulli tradunt: inde

δ'] Ἀμφικτῶν ὁ μὲν Κρεναῦ βασιλεύσας ὁ Ἀττικῆς θυγάτηρ δὲ Προπυγίνα· ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀΐδλιθ. Ἑλλῶθ ἡ ἐν τύμφης Ορσείδος, Δῶρος, Ξῦδος, Αἶολθ.

§. β. Αὐτὸς μὲν ἔν αὐτῷ, τὸς κελευμένους Γραικὺς, προσηγόρευον Ἑλλήνας· τοῖς ἡ πατρὶν ἐμίεισθ' ἡρώων. ἡ Ξῦδος μὲν λαβὼν πρὸ Πελοπόννησον, ἐν Κρούσης ὁ Ερεχθίδης Ἀχαιὸν ἐγέννησεν, ἡ Γῶνα, αὐτῷ ὡν Ἀχαιοὶ ἡ Γῶνες κελεύνται· Δῶρος δὲ, ὁ πρὸς ἡρώων Πελοποννήσου λαβὼν, τὸς κατοικοῦντες αὐτῷ, Δωριεῖς ἐκάλεσεν· Αἶολθ δὲ, βασιλεύων τῷ ἑπὶ ὁ Θεσσαλίαν τόπων, τὸς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευον ἡ γῆρας Ἐναρέτιν ὁ Δηϊμάχου, παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἑπὶ ἡ, Κειθία, Σίσυφον, Ἀδάμαντα, Σαλμωνέα, Δηϊόνα, Μάγνητα, Πεειρήν· θυγατέρας δὲ πάντες, Κανάκην, Ἀλκυόνην, Πισιδίην, Καλύκην, Πεειμήδην. Πεειμήδης μὲν οὐδ' αὖτε Ἀχελῷος, Ἱπποδάμου καὶ Ορέστης· Πισιδίης δὲ καὶ

Amphictyon, qui cum Cranao Atticæ imperavit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua & Jove Aethlius procreatur. Ex Hellene verò & Orseide Nympha, Dorus, Xuthus & Æolus.

§. 2. Is quidem de se Hellenas, qui postea Græci vocati sunt, nominavit: filiis & hic loca partitus est. Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa Erechthei filia, Achæum genuit & Ionem, à quibus Achivi & Iones nuncupantur. Dorus autem, quæ trans Peloponnesum est, terram nactus, incolas suo de nomine Dorienfes appellavit. Æolus verò locis quæ circa Thessaliam sunt imperans, populis Æolensibus nomen imposuit. Qui ducta Enarete Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Critheum, Sisyphum, Athamantem, Salmoneum, Deionem, Magnetem, & Perieron. Sed & filias quinque, Canachen, Halcyonen, Pisidicen, Calycen, ac Perimedem. Ex Acheloo verò & Perimede, Hippodamas & Orestes. Ex Pisidice & Myrmidone

Myrmidone Antiphus & Acton nati sunt.

Μυρμιδόν & Ἀντίφου καὶ Ἀκτῶν.

§. 3. Cæterum Halcyonen Geyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim conjugem suam Junonem : hæc verò vitum suum Jovem esse dicebat. Utrumque Jupiter in aves, illam in Halcyonem, hunc in mergum mutavit.

§. γ. Ἀλκυόνῃ δὲ, Κῆρυξ ἔγνηται Εὐσφόρῃ παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο. ὁ μὲν γὰρ, τὴν γυναικα ἔλεγε Ἥραν· ἡ δὲ, τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπώρνευσεν· καὶ ἦ μὲν, Ἀλκυόνῃ ἐποίησεν, τὸ ψ, κήρυξ.

§. 4. Atqui Canache & Neptunus Opleum, Neptunus Epoqueum, Aloceumque & Triopem genuerunt. Sed Aloceus Iphimedian Triopis filiam, quæ Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continenter ad mare se conferens, & haustos manibus fluctus intra sinum ferebat: quæque à Neptuno compressa geminos peperit, Otum & Ephialten, quos Aloidas appellarunt. Hi quotquot annis, latitudine cubitum, longitudine verò ulnam increſcebant: qui ubi nonum explevere annum, latitudinem cubitum novem, & ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum inferre non erubere.

§. δ. Κανάχη δὲ ἐποίησεν ἐκ Ποσειδῶν & Οπλείας καὶ Νηρείας, καὶ Εὐποκίαν, καὶ Ἀλοκίαν, καὶ Τριόπην. Ἀλοκεὺς μὲν ἔν ἔγνηται Ἰφιμήδειαν τὴν Τριόπης· ἥ τις Ποσειδῶν ἠγάπησεν, καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, χερσὶν ἀνυσμένῃ τὰ κύματα τοῖς κάλποισι ἐνεφόρει. συλλαβὴν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγέννησεν παῖδας, ὧν πρὸς Εὐφιάλτην, πρὸς Ἀλοκίδαν λεγόμενοι· ἔτι καὶ ἑαυτὸν τὸν ὑψίστον πλάττω μὲν περὶ αὐτὸν, μῆκος δὲ ὀργυμῶν ἐννέα δὲ ἐπὶ τὴν ἡμῶν, καὶ τὸ μὲν πλάττω περὶ αὐτὸν ἐχόντες ἐννέα, τὸ δὲ μέγιστον ὀργυμῶν ἐννέα, πρὸς τοὺς μάχεσθαι διανοῦντο.

καὶ τὴν μὲν Ὀσσαν ὅττι τὸ
 Ὀλυμπον ἔδεισαν· ὅττι δὲ
 τὴν Ὀσσαν δύντης τὸ Πή-
 λιον, διὰ τῆς ὁρεῶν τοῦ-
 τω ἠπείλου εἰς οὐρανὸν
 ἀνελήσιναι· καὶ τὴν μὲν δά-
 λασαν χάσαντες τοῖς ὄρεσι,
 ποιήσιν ἔλεον ἠπειρον· τὸ
 τὴν γῆν, δάλασαν· ἐμῶντο
 δὲ, Εἰφιάλτης μὲν Ἡραν·
 ὦτ' ὁ δὲ Ἀρτεμιν· ἔδυσαν
 δὲ καὶ Ἀῖγλιν· τῶτον μὲν οὖν
 Ἑρμῆς ἐξέκλεψεν· ἀντίλας τὸ
 τῶν Ἀλωείδας ἐν ἀμάξει·
 Ἀρτεμις δὲ ἀπάτης· ἀλλάξα-
 σα γὰρ τὸν ἰδέαν εἰς ἑλαφον,
 διὰ μέσου αὐτῶν ἐπιδύσαν·
 οἱ δὲ, βουλόμενοι δ' ὀφθαλμοῖς
 τὸ θεῖον, ἐφ' ἑαυτοῖς ἠ-
 κόντισαν.

§. ζ. Καλύκης δὲ καὶ
 Αἰθλίου παῖς, Ενδυμίων
 γένεται· ὅστις ἐκ Θεσσαλίας
 Αἰολέας ἀγαθὸν, Ἡλίου
 φῶκησι· λέγουσι δὲ αὐτὸν
 πνέει ἐκ Διὸς ἡμέρας· τέ-
 του χάλλει διενεγκόντ' ἠ-
 ἐρᾶσθι Σελιῶν· Ζεὺς δὲ αὐ-
 τῷ δίδωπεν ὃ βέλεται ἐλέ-
 σθαι· ὃ δὲ, αἰρεῖται καί-
 μαδάει διὰ παντὸς ἀθά-
 νατ'· καὶ ἀγήραος μέ-
 ναν.

Proinde Olympo Ossam im-
 posuerunt, Pelioque super
 Ossam imposito, cum in mo-
 dum cælum conscensuros se
 minitabantur. Ingestis ad
 hæc montibus, de mari con-
 tinentem, deque terra rursus
 maria se reddituros dictita-
 bant. Quinetiam Ephialtes
 Junonem, Otus autem Dia-
 nam sibi conjugem deposce-
 bant. Martem insuper in vin-
 cula conjecere: quem de-
 mum Mercurius furto eri-
 puit. Diana interim Aloidas
 per dolum de curru peremit;
 nam in cervam mutata per
 eorum medium exilivit. Tum
 hi velut in feram collimaturi,
 alter alterum telis conjectis
 occiderunt.

§. ζ. Ad hæc Endymion ex
 Calyce & Aëthlio nascitur:
 qui eductis Æolensibus è
 Thessalia Eliden transmigra-
 vit. Nec desunt qui cum Jove
 natum esse memorent. Hunc
 ob eximiam corporis pulchri-
 tudinem Luna flagrantissimè
 deperivit. Qui data ab Jove
 quæcunque vellet, deligendi
 potestate, cum somno perpe-
 tuo immortalem sibi juven-
 turem concedi postulavit.

§. 6. Cæterùm Ætolus Endymionis & Seidis Nymphæ, aut Naidis, sive, ut quidam aiunt, Iphianassæ filius fuit. Qui cùm peremisset Apin Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus, Phthiæ & Apollinis filiis, Doro & Laodoco, ac Polypræte, suo de nomine terram Ætoliam appellari voluit. Sed ex Ætolo & Pronoe Phorbi filia Pleuron & Calydon nati sunt: à quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt.

§. 7. Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agenorem procreat, & filias Steropen, Stratonicénque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicasten & Protogeneam suscepit, ex qua & Marte nascitur Oxilus. Agenor Pleuronis filius, Epicasten Calydone natam conjugem duxit, de qua Parthaonem & Demonicen genuit: quæ ex Marte, Evenum, Molum, Pylum, Thestiūmque conceptos peperit.

§. 6. Ενδυμίωνος καὶ Σειδίδος νύμφης, ἡ Νηΐδος, ἡ, ὡς πυνες, Ἰφιδανάσσης, Αἰτωλός. ὃς ἀποκτείνας Ἀπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήνδε γῆραν, κτείνας τοὺς ὑποδεδεμένους, Φθίας καὶ Ἀπόλλωνος υἱούς, Δωρὸν καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυπρίτην, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν γῆραν Αἰτωλίαν ἐπέλειπεν. Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τῆς Φόρβου, Πλευρόν καὶ Καλυδὼν ἐγένοντο· ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὀνομάσθυσαν.

§. 7. Πλευρόντος μὲν οὗτος γήμας Ξανθίππῃ τὴν Δωρίδου, παῖδες ἐγέννησεν Ἀγήνορα· θυγατέρας δὲ, Στεροπὴν καὶ Στρατονίκην καὶ Λεοφόντην. Καλυδὼντος δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθαιῶνος, Ἐπικάστην [καὶ] Πρωτογένειαν· ἐξ ἧς καὶ Ἀγρίον, Ὁξύλο. Ἀγρίωνος δὲ ὁ Πλευρόντος, γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδὼντος, ἐγέννησεν Παρθάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἄρεον, Εὐπρόν, Μόλον, Πύλον, Θεστίον.

§. η. Εὐνήθ μ' οὐδ' ἐγρή-
νησι Μάρπασαν. ἡν Απόλλω-
νθ μνησδομένου, Ἰδας ὁ
Ἀπαρίως ἤρπασε, λαβὼν
ἔξ Πισσηδῶνθ ἄρμα, ὑπὸ
πτερυγ' διώκων δὲ Εὐνήθ
ἐφ' ἁματθ, ὅπῃ τὸν Λυ-
κόρμαν ἤλθε ποταμὸν κατα-
λαβὼν δ' ἐδιωάμενθ, τὸς
ἵππους ἀπίσφαξεν· ἑαυτὸν
δ' εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε·
καλεῖται Εὐνήθ ὁ ποτα-
μὸς παρ' ἐκείνου.

§. θ. Ἰδας δὲ εἰς Μεσ-
σηνίῳ φθάνειται, καὶ αὐτῷ
ὁ Ἀπίλλων ἐπιπύχων, ἀφαι-
ρεῖται τιῷ κόρῳ. μαχημέ-
νων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῇ τῆς
παιδὸς γάμῳ, Ζεὺς διαλύ-
σας, ἐπὶ τρεῖς ἐν αὐτῇ τῇ παρ-
δίῳ ἐλέσθαι ὁποτέρῳ βού-
λεται σιωοικεῖν. ἡ δὲ, δει-
σα ὅς αὐ μὴ γηρώσαν
αὐτῷ Ἀπίλλων καταλίπη,
τ' Ἰδαν εἴλετο ἄνδρα.

§. ι. Θεσίφθ' ἐξ Εὐρυθέ-
μους τ' Κλεοβοίας, ἐγένοντο
δυογάτερες μὲν Ἀλθαΐα, Τ' ἐρ-
μήστρα ἄρρενες θ', Ἴφικλθ,
Εὐῖππος. Πλήξιππος, Εὐ-
ρύπυλθ.

§. κ. Παρθάενθ' καὶ Εὐρύ-
της Ἰπποδάμαντθ, ἐγένοντο

§ 8. Evenus genuit Mar-
pessam, quam cum Apollo
sibi collocari in matrimo-
nium quereretur, Idas Apha-
rei filius, accepto à Neptuneo
curru pennato, rapuit: illum
inde è curru insequens Eve-
nus, ad amnem Lycormam
venit, neque assequendi vo-
ti compos factus equos jugu-
lavit, seque ipsum deinceps
in fluvium præcipientem dedit:
eique Eveno nomen inditum
fuit.

§. 9. At Idæ Messenen pro-
ficiscenti obviam factus A-
pollo virginem aufert. qui
cum inter se de puellæ ma-
trimonio concertarent, Ju-
piter eorum lite diremptâ,
virgini, utri collocari vellet,
optionem dedit. Hæc verita-
ne se anum factam Apollo
desereret, Idam sibi virum
esse maluit.

§. 10. Thestius verò ex Eu-
rythemide Cleobææ filia,
fæminei sexus quidem, Al-
thæam & Hypermnestram
sustulit: mares autem, Iphi-
clum, Evippum, Plexippum
Eurypylumque creavit.

§. 11. Parthaonis verò &
Eurytes Hippodamantis filij

fuerunt OEneus, Agrius, Al-
cathous, Melas, & Leuco-
peus: filia Sterope, de qua
& Acheloo Sirenas ortas esse
dicunt.

παῖδες, Οἰνεύς, Ἀχιϑ,
Ἀλκάδοϑ, Μέλαι, Λευκο-
πίς· θυγάτηρ δὲ, Στεροπὶ.
ἐξ ἧς καὶ Ἀχελῷος, Σειριῶας
γενέσθαι λέγουσιν.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

SEd OEneus Calydone
imperans vitis plantam à
Dionysio primus accepit, ac
ducta uxore Althæa Thestij
filia, Toxeum gignit, quem
ipse, quod fossam transilie-
rit, interfecit: & post hunc,
Thyreum & Clymenum, fi-
liam quoque Georgen, quæ
nupsit Andræmoni: ac Deia-
niram, quam nonnulli Al-
thæam ipsam ex Dionysio
genuisse ferunt. Hæc autem
aurigandi perita rem belli-
cam exercebat: de cujus ma-
trimonio Hercules cum A-
cheloo dimicavit.

§. 2. Sed Althæa ex OEneo
Meleagrum conceptum pe-
perit: quem Marte satum
quidam fuisse tradunt: ad
quem jam septem dies na-
tum ipsas advenisse Parcas,
ac dixisse aiunt: Tum Melea-
ger extinguetur, cum stipes
in foco accensus perustus
fuerit; Quod ubi mater audi-

Οἶνεύς δ', βασιλεύων
Καλυδὼνϑ, παρὰ
Διονύσου φυτόν ἀμπέλου
παρῶτϑ ἔλαβε. γήμας δὲ
Ἀλθαίαν πύθθεϊς, γη-
νὰ Τοξέα· ὃν αὐτὶς ἐκτε-
νεν ὑποπλάσσαντα τὸν τά-
φρον καὶ παρὰ τῆτον, θυ-
ρέα καὶ Κλύμενον, καὶ θυγα-
τέρα Γόργην, ὡς Ἀνδραί-
μων ἐγγενὲς καὶ Διϊάνειραν,
ὡς Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διο-
νύσου γενέσθαι· αὐτὴ δ' ἡνιό-
χε [καὶ τὰ] χεῖ πόλεμον ἦσχε·
καὶ παρὰ τῆς γάμων αὐτῆς Ηρα-
κλῆς παρὲς Ἀχελῷον ἐπάλαμ-
πεν.

§. β. Εγγόνησε δ' Ἀλθαία παῖ-
δας ἐξ Οἰνέως Μελέαρον·
ὃν ἐξ Ἀρεϑοῦ γεννηθῆναι φασί.
τίττε δ' ὄντϑ ἡμερῶν ἐπὶ δ',
παρὰ φρομένας τὰς Μοίρας,
φασί δ' εἰπεῖν· Τότε τελευ-
τήσῃ Μελέαρχϑ, ὅταν ὁ καύ-
μυϑ ὅπῃ τῆς ἐχάρας θα-
λδὸς κατακαῖ· τὸ το αὐτὸς αὐ-
τός.

αυτὸν δὲ λαὸν αὐτίκα τοῦ Αλ-
 δαΐα, καὶ κατέβητο εἰς λαφύ-
 ραυ. Μελέαρχος δὲ, αὐτὸς
 ἄνθρωπος καὶ ἡμιθεός· ἡμι-
 θεός, τὸν δὲ τὸν τρέπον
 ἐπελεύτησιν. Επισίων καρ-
 πῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμιμένων
 τοῖς ἀπαρχαῖς Οἶνους Διοῖς
 πᾶσι δύναν, μόνῃς Αἰτίμυ-
 δος ἐξελάδιστο. μινὶ Ἰάσπας
 δὲ ἡ Διὸς, κῆρυξ ἐφῆκεν
 ἕξοχον μέγας τε καὶ βῆμα,
 ὅς τις τῷ τε γυνὴ ἀπορεν ἐπι-
 δεῖ, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ
 τοὺς ἐντυλχάνοντας διέφθε-
 ρεν. ἐπὶ τούτῳ τὸν κῆ-
 ρυξ, τοὺς αἰείους ἐκ τῆς
 Ἑλλάδος πάντας ἐκάλεσε,
 καὶ τῷ κτήναντι τὸν θῆ-
 ρα, τὴν δὲ δὲ δῶκεν ἀνι-
 στήσαν ἐπιγυγίλατο. οἱ δὲ
 συνελθόντες ὅτι τῷ τῷ κῆ-
 ρυξ θῆραν, ἦσαν οἱ δὲ
 Μελέαρχος· Οἶνους· Δρύας
 Αἰφίας· ἐκ Καλυδωνίως ἔστω.
 Ἰδᾶς καὶ Λυγκεύς Αφάρειος,
 ἐκ Μεσσηνίας· Κάστωρ καὶ
 Πολυδεύκης, Διὸς καὶ Ἀθή-
 νης, ἐκ Λακεδαιμονίας·
 Θησεύς Αἰγιάως, ἐξ Ἀθῆ-
 νῶν· Ἀδμητὸς Φερίης,
 ἐκ Φερεῶν· Ἀγκυραῖος καὶ
 Κηφείος, Λυκούργου, ἐξ

vit, stipitem, ex igne subla-
 tum, intra arcam asservandā
 causā condidit. Porro Me-
 leager cūm naturā esset in-
 vulnerabilis ac fortis, hunc
 in modum occubuisse dici-
 tur. Cūm annuæ in agro fru-
 ges rediissent, earum primi-
 tias OEneus Diis omnibus,
 unā tantūm Dianā per obli-
 vionem prætermisā, conse-
 cravit. Quocircā irata Dea
 aprum immisit, & magnitu-
 dine & robore insignem, qui
 terram coli, ac in ea fata fieri
 minimè sinebat, pecorāque
 omnia, & obvium quemque
 tollebat è medio. In hunc ira-
 que aprum valentissimum
 quemque convocavit, eique
 qui feram tam immanem oc-
 cidisset, pellem pulcherrimi
 facinoris præmium se daturū
 pollicetur. Qui autem ad aperi-
 venationem convenerunt, hi
 fuere; Meleager OEneci,
 Dryas Marris, hi Calydonij
 sunt. Idas & Lynceus Apha-
 rei, Messenij: Castor ac Pol-
 lux fratres, Jovis & Leda
 filij, Lacedæmonij: Theseus
 Ægei Athenienfis: Admetus
 Pheretis, domo Pheris: An-
 cæus Cepheúsque, Lycurgi, ex

Arcadia : Jason Æsonis ab Iolco : Iphicles Amphitryonis , Thebanus : Pirithous Ixionis , Larissæus ; Peleus Æaci , à Phthia : Telamon Æaci , Salaminus : Euryton Actoris , Phthius : Atalanta Schœnei , ab Arcadia : Amphiarus Oiclis , Argivus : Quibus cum & Thestij filij fuerunt. Hos OEneus novem dies , ubi convenerunt , hospitio excepit : decimo autem post die Cepheum Ancūmq; ac nonnullos alios venatum ire cum fœmina indignum facinus esse reputantes , Meleager Cleopatraz , quæ Idæ & Marpessæ filiaz erat , maritus , quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat , illos cum ipsa simul in venatione exire compulit. Deinde verò cum clarissimi illi venatores aprū ipsum circumstitissent , Hy-leus atque Anceus à bellua crudeliter vulnerati interierunt. Sed Peleus Euritionem nolens jaculo confodit; & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit : post illam verò Amphiarus aprum in oculo vul-

Αρχαδίας. Γ'άσων Αἰΰωνος, ἐξ Ἰωλκοῦ. Ἰφικλῆς Ἀμφι-
τρύωνος, ἐκ Θεβῶν. Πει-
ρίδου Ἰξίωνος, ἐκ Λα-
ρίσσης. Πηλεὺς Αἰάκοῦ, ἐκ
Φθίας. Τελαμῶν Αἰάκοῦ,
ἐκ Σαλαμῖνος. Εὐρύτονα
Ἀκτοῦρος, ἐκ Φθίας. Ἀτα-
λάντη Σχοινίως, ἐξ Αρχα-
δίας. Ἀμφιάρεος Οἰκλίδος,
ἐξ Ἀργεῖ. μετὰ τέτων καὶ
οἱ Θεσίου παῖδες. σωμα-
δόντας δὲ αὐτοὺς, Οἴνους
ὅτι ἐννέα ἡμέρας ἐξένιστο.
τῇ δέκατῃ δὲ, Κηφείως καὶ
Ἀγκαίου καὶ πῶν ἄλλων
ἀπαξιούντων μετὰ γυναικὸς
ὅτι πῶν θύραν ἐξίεναι, Με-
λέαγρος, ἔχων γυναικα
Κλεοπάτραν, πῶν Ἰδοῦ καὶ
Μαρπίσσης θυγατέρας, βου-
λόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάν-
της τέκνον ποιῆσθαι, σωμα-
νάγκασεν αὐτοὺς ὅτι πῶν θύ-
ραν μετὰ ταύτης ἐξίεναι. πε-
ρισσύντων δὲ αὐτῶν τὸν χά-
σεν, ὧς ἔλεος μὲν καὶ Ἀγκάιος
ὑπὸ τῇ θύρῃ διεφθάρησαν.
Εὐρυπύωνα δὲ Πηλεὺς ἄ-
κων κατηκόντισε. τὸν δὲ χά-
σεν σφῶν μὲν Ἀταλάντη εἰς
τὰ νῶτα ἐτόξευσεν. διέτε-
ρε δὲ Ἀμφιάρεος εἰς τὸ ὄφ-

δαλμών. Μελέαγχος δὲ αὐ-
τὸν εἰς τὸν κανεῶνα πη-
ξας, ἀπὶ κτείνει· καὶ λαβὰν
τὸ δῖραι, ἔδωκεν Ἀταλάν-
τῃ. οἱ δὲ Θεσίῳ παῖδες
ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων
ἀνδρῶν, γυνὴ τὰ ἀρετὰ ἀνεί-
ψεται, τὸ δέουσι αὐτῇ ἀφεί-
λοντο· καὶ ἦμος αὐτοῖς πρὸς-
ῆκειν λέγοντες, εἰ Μελέα-
γχος λαμβάνειν μὴ πρὸς αἰε-
το. ὁρμηθεὶς δὲ Μελέαγχος,
τὺς γὰρ Θεσίῳ παῖδας ἀπὶ κ-
τείνει, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ
Ἀταλάντῃ.

§. γ. Ἀλθαΐα δὲ, λυ-
πηθεῖσα ὅτι τῇ ᾗς ἀδελ-
φῶν ἀπωλεία, τὸν δαλὸν
ἦψε· καὶ ὁ Μελέαγχος ἐξ αἰ-
φνης ἀπέθανεν. οἱ δὲ φα-
σὶν ὅτι ἔτι Μελέαχρον τε-
λευτῆσαι. ἀμφισβητούτων
δὲ τῆς θήρας [φασι] ᾗς
Θεσίῳ παίδων, ὡς Ἰφί-
κλου πρῶτου βαλόντος,
Κέρησι καὶ Καλυδωνίοις πό-
λεμον ἐνέστωαι. ἐξελθόν-
τος δὲ Μελεάχρου, καὶ π-
τας ᾗς Θεσίῳ παίδων φο-
νέσαντος, Ἀλθαίαν ἀεὶ
σαδαι κατ' αὐτῆς. τὸν δὲ ὁρ-
μίζοντες οἵκοι μένειν. ἥδη
δὲ ᾗς πολέμιον τοῖς τί-
μω

neravit: inde Meleager trans-
fosso latere, belluam interfe-
fecit: mox detractam pellem
Atalantæ muneri dedit. Tum
Thestij filij, quod viris præ-
sentibus, fœminæ præmia
concedantur, indignum pu-
tantes, pellem Atalantæ do-
natam abripiunt: quam sibi
jure sanguinis obvenire, si
Meleager eam capere nolit,
affirmabant. Quamobrem
irarum plenus Meleager The-
stij filios obtruncavit, ac pel-
lem Atalantæ restituit.

§. 3. Interea verò Althæa
mœtore confecta de fratrum
cæde, stipitem rursus accen-
dit, quo facto, Meleager ex-
templò contabuit. Sunt au-
tem, qui Meleagrum non ita
extinctum fuisse dicant: Sed
cùm Thestij filij de fera ita
contenderent, quod primus
omnium Iphicles aprum sau-
ciaffet, Curetibus & Calydo-
niis bellum conflatum esse.
Inde in medium progressus
Meleager, nonnullos etiam è
Thestij filiis occidit. Tum
Althæam filium execratam
fuisse aiunt, eum verò ob
conceptam iram domi man-
sistasse. Dehinc hostibus ad
mœnia

maenia proximè accedentibus, & civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laboratio pem ferret orantibus, agrè ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit, pugnando, in humanis esse desuisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa & Cleopatra sese suspenderunt. Et, quæ mortuum deploravere mulieres, in aves sunt commutata.

§. 4. O Eneus, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hippou filiam duxit uxorem. Is autem, qui Thebaïdem conscripsit, expugnata Oleno, accepisse hanc in præmium ait, O Enea. Sed Hesiodus, ex Oleno Achaïæ oppido, deploratam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad O Eneum, qui tum procul à Græcia agebat, ut ipsam longè ali- quò amandaret, præcepisse.

§. 5. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cùm filiam suam ab O Eneo vitiatam fuisse cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ demùm O Eneo

χρησθεύσας ἰλαζόντων, καὶ ἧς πολιτῶν ἀξιοῦνται μεθ' ἱκετείας βοηθεῖν, μάλιστα ποιόντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ τὰς λοιπὰς κλέαντας ἧς Θυσίου πάδων, ἀποθανῶν μαχόμεσαν. μετὰ δὲ τὸν Μελεάγρου θάνατον, Ἀλθαῖα καὶ Κλεοπάτρα ἑαυταὶ ἀνῆρτησαν. αἱ δὲ Φηλοδοσίου τὸν νεκρὸν γυναικὸς ἀπωρεσώσαν.

§. 4. Ἀλθαΐας δὲ ἀποθανούσης, ἐγηγόρη Ὀνέος Περειβοΐαν πύθ' Ἰπποῦκου. ταύτην δὲ, ἡ μὲν χράψας πύθ' Θηβαΐδα, παλεμνησθῆσι Ὀλένου, λέγει λαβεῖν Ὀνέα γέρας. Ἡσίودος δὲ, ἐξ Ὀλένου τῆς Ἀχαΐας ἐφ' ἀμαρύνῃ ὑπὸ Ἰπποστράτου τῷ Ἀμαρυγκίῳ, Ἰππῶν τὸν πατέρα πύθ' αἰετὸς Ὀνέα πόρρον τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ὅτε τελευτῶν ἀποστύλαι.

§. 5. Εἰσὶ δὲ πᾶσι οἱ λέγοντες Ἰπποῖνον ἐπηγόνην πύθ' ἰδίαν θυγατέρα ἐφ' ἀμαρύνῃ ὑπὸ Ὀνέως, ἐγχεῖν αὐτῇ πρὸς αὐτὸν ἀποπύσαι. ἐξηγήθη δ' ἂν ταύτης

Οἱ γὰρ Τυδεὺς. Πείσανδρ' ὅ
 δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης ἤγα-
 γαν λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
 τρός Οἱ νέα κατὰ τὴν βί-
 λησιν Διδὸς ἐξεπλήναι. Τυ-
 δεὺς δὲ, ἀνὴρ ἡρόμει' ὅ-
 γμοναί' ὅ, ἐφυσσάμενος, κτε-
 νας, ὡς μὲν πνεύς λέγουσιν,
 ἀδελφὸν Οἱ νέως Ἀλκί-
 δοον· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκ-
 μαονίδα γαλαφῶς, τοὺς
 Μέλαν' παῖδας ὀπλου-
 λεύοντας Οἱ γὰρ, Φινέα,
 Εὐρύαλον, Τυρραον, Ἀν-
 τίοχον, Εὐμήδην, Σπύρρον-
 τας, Ζαῖδιππον, Σθίνε-
 λον· ὡς δὲ Φερεκύδης φη-
 σιν, Ωλένιον ἀδελφὸν ἴδιον.
 Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντ' ὅ-
 αὐτῷ, φυχὸν εἰς Ἀργίον,
 ἦκε πρὸς Ἀδράστον· καὶ τὴν
 τέτου γήμας θυγατρίαν. Διὶ
 πάλιν, ἐγγόνησιν Διομήδην.
 Τυδεὺς μὲν οὖν, ὅτι Θέβας
 μετὰ Ἀδράστου στρατεύμε-
 ν' ὅ, ἀπὸ Μελαλίππου τρα-
 χυνοῦ ἀπέθανεν.

§. 5. Οἱ δὲ Ἀγρίου παῖδες
 Θέρσιππος, Οἰχιστός, Πέρ-
 δοτος, Κελεύτωρ, Λυκοπύς.
 Μελαλίππος, ἀφελόμενοι δ'
 Οἱ νέως βασιλείαν τῷ πατρὶ
 ἔδωκαν· καὶ περὶ τὴν ζῶντα

Tydeum peperit. Pisander
 autem ipsam ex Gorge or-
 tam esse ait, Oeneumq, ita
 volente Jove, filiam arden-
 tissimè deperisse. Tydeus ve-
 rò, cum jam vir fortissimus
 evasisset, interfecto, ut qui-
 dam docent, Oenei fra-
 tre Alcarthoo, in exilium
 fuit ejectus. Sed is, qui Alc-
 manidem tragœdiam scrip-
 sit, testatur, Melanis filios
 Oeneo insidiantes, nempe
 Phineum, Eurialum, Hyper-
 laum, Antiochen, Eumedem,
 Sternopem, Xanthippum, ac
 Sthenelum: ut verò Phere-
 cydes ait, Olenium fratrem
 ipsum suum: Agrio autem ipsi
 dicam impingente, confugis-
 se ad Argivos, Adrastumque
 adisse; ductaque ejus filia
 Deiphyle in matrimonium,
 Diomedem procreasse. Ty-
 deus itaque adversus Thebas
 cum Adrasto in bellum pro-
 fectus, à Menalippo vulne-
 ratus occubuit.

§. 6. Sed Agrij filij, Ther-
 sippus, Onchestus, Prothous,
 Celeutor, Lycopeus, Mela-
 nippus, occupatum Oenei
 regnum patri attribuerunt:
 quinetiam viventem adhuc

OENEUM in vincula con-
 ductum flagris cadebant. Dein-
 de verò Diomedes ab Argis
 regressus cum altero clancu-
 lum, Agrij quidem filios pre-
 ter Onchestum, Ther-
 sippumque omnes è medio su-
 stulit, quoniam illi in Pello-
 ponneseum ex fuga sese antea
 recepissent. Atqui regnum,
 cum jam senio confectus
 Oneus esset, Andramoni
 Oenei filio marito concessit
 habendum, Oeneumque in
 Peloponneseum abduxit. Sed
 qui periculum evaserant, A-
 grij filij in insidiis latitantes,
 circa Telephi Vestam in Ar-
 cadia senem occiderunt. Ve-
 rum vitâ functum Diome-
 des Argos translatus, hîc,
 ubi nunc ab eo urbi nomen
 est inditum OENOË, sepelivit:
 & ducta uxore Ægialeâ A-
 drausti filia, sive, ut aliis pla-
 cet, Ægialei, contra Thebas
 Trojamque militasse perhi-
 bent.

τὸν Οἰνέα καὶ δούρξαντες ἐκί-
 ζοντο ὕστερον δὲ Διομήδης
 ἐξ Ἀργεὺς φεραμένοισι
 μετ' ἄλλοι κρύφα, τὸς μὲν
 Ἀχίλου παῖδας, καὶ τοὺς Οἰ-
 χησίδ καὶ Θερσίππου, παύ-
 τας ἀπέκτεινεν· ἔπειτα γὰρ,
 φθάσαντες εἰς Πελοπόννη-
 σον ἔφυγον· τὴν δὲ βασι-
 λείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν,
 ὁ Οἰνεὺς, Ἀνδράμονι τῷ
 τῷ δουρατῆρα οὗ Οἰνέως
 γάμῳ δίδωκε· τὸν δὲ Οἰ-
 νεα εἰς Πελοπόννησον ἤγα-
 γον οἱ δὲ διαφυγόντες Ἀχίλου
 παῖδες, ἐπεδρεύσαντες πε-
 ρὶ τῷ Τηλέφῳ Ἑρίαν τῆς
 Ἀργεΐδας, τὸν προσβύτην
 ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ,
 τὸν νεκρὸν εἰς Ἀργεὺς κο-
 μίσας, ἔδειξεν, ἔνθα νῦν
 πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνόη κα-
 λεῖται, καὶ γάμος Αἰγιά-
 λειαν τῷ Ἀδράστῳ, ὡς
 ἐνιοὶ φασί, τῷ Αἰγιάλῳ,
 ὅτι τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστρά-
 τευσεν.

CAP. IX.

ΚΕΦ. 9.

CÆTERUM ex Æoli filiis
 Athamas Bœotiae Re-
 gulus, ex Nephele marem
 genuit Phrixum, filiam verò

Τὸν δὲ Αἰόλου παῖδων,
 Ἀθάμης θωασιύων
 βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῦ
 μὲν παῖδα Φρίξον, δουρατῆρα δ'

Εἰς τὴν αἰὼν δὲ Ἰνώ γα-
 μιῇ ἐξ ἧς αὐτῇ Λεάρχου καὶ
 Μελικέρτης ἐγένοντο. ὅτε κε-
 λεύσσει δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέ-
 λης τέκνοις, ἐπιχειρῶσα γυ-
 ναῖκας τὸν πυρὸν φεγγεῖν
 λαμβάνουσι δὲ κρύφα ἥρ-
 αῖδράν, τῷτο ἱερασκόν. Ἐν
 δὲ, περρυγμένοις πυρὸς
 διερχόμεναι, καρπὸς ἐπιτοίαις
 ὑπὸ ἀνελίδου. διὸ πάντως ὁ
 Ἀθάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλ-
 λαγνὸς ἐπυνθάνετο τῆς ἀφο-
 είας. Ἰνώ δὲ τὰς τιμωρίας
 καὶ ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη
 κεχρησμένον πύσασθαι τὴν
 ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ. Διὶ
 ὁ φείδετο. τῷτο ἀκούσας Ἀ-
 θάμας, στυγερὰ χαζόμηντο
 ὑπὸ ἥρῃ τὴν γλῶσσοι κοινω-
 τῶν, τῷ βυμῷ παρέστη
 φείδων. Νεφέλη δὲ μὲν τῆς
 θυγατρὸς αὐτὸν ἀνέρωσε.
 καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβῶσα χρυ-
 σόμαλλον κριὸν ἔδωκεν. ἐφ'
 οὗ φεγγέμοι δι' ἕρμεος, καὶ
 μεταξὺ γλῶσσοι ἐφείδοντο, καὶ
 δάλασαν. ὡς δὲ ἐγένοντο
 κατὰ τὴν μεταξὺ καίμιναν
 δάλασαν Σιγείου καὶ Κερ-
 ρονήσου, ὁλίαν εἰς τὴν
 βυθὸν ἢ Ἑλλή. καὶ καὶ δε-
 νύσας αὐτῆς, ἀπ' ἐαίνης

Hellen. & is uxore Nephele
 mortuâ Inonem sibi connu-
 bio jungit: de qua Learchum
 & Melicerten filios habuit.
 Sed insidias neceus a Ne-
 phele natis Ino, triticum ut
 torrerent mulieres, persuasit,
 quo sumpto clam viris, im-
 perata faciunt. Terra, quod
 fruges tostas exceperet, an-
 nonam minimè tribuebat.
 Quocircâ Delphos Athamas
 de caritate ac penuria rerum
 vitanda misit, qui scitaren-
 tur oraculum. Ino verò, mis-
 sos ad id respondendum in-
 duxit, ut, si sterilitate liberari
 velint, Apollinem præcepisse
 referant, Jovi Phrixum esse
 jugulandum. Quod ubi accep-
 tit Athamas, cum ab agro-
 rum colonis impelleretur,
 Phrixum ad aram constituit.
 Nephele interim ipsum cum
 filia eripuit, & à Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 prum dedit: quò cum per æ-
 rem veherentur, quidquid
 terræ ac maris interficebat,
 superarunt. Post cum ad id
 freti, quod Sigeum inter de
 Chersonesum existit, venis-
 sent, Helle in profundum
 decidit, ibique extincta, ab ea

helleſpōnis appellatur. Phri-
xus autem in Colchos usque
penetravit, huc scilicet, ubi
Æetes Solis ac Perſeidis fi-
lius imperabat. Hanc Circes
& Paſiphaes, quam Minos
conjugem habuit, sororem
fuisse perhibent. Æetes ita-
que Phrixum hospitio susce-
pit, eique Chalciopen unam
ex filiabus nuptui dedit. Hic
autem Jovi Phyxio velleris
aurei arietem sacrificavit: &
eius pellem Æetæ socero do-
no dedit. Is autem ad quer-
cum in Martis luco eam cla-
vis affixit. Phrixus verò ex
Chalciope Æetæ filios qua-
tuor extulit, Argū, Melanem,
Phronidem, & Cytorum.

§. 2. Athamas deinde ob Ju-
nonis iram, & filiis etiam,
quos ex Inone sustulerat, or-
batus fuit. Ipse enim furore
percitus Learchum sagittâ
interemit. Ino autem Meli-
ceſtam secum ipsa in mare
deiecit. Is è Boeotia pulsus
Deum rogavit, ubinam gen-
tium esset habitaturus; oracu-
lo verò monitus est, eo in lo-
co, ubi ab agrestibus animan-
tibus hospitio exceptus fue-
rit, sedem poneret. Qui, cum

Ελλάσονται ἐκλήθην τὰ
πλάγας· φέξθη δὲ ἡλα-
θὺν εἰς Κόλχην, ὅν Αἰή-
της ἱεραὶ δὲ παῖς Χαλίου
καὶ Περσίδος· ἀδελφεῖ δὲ
Κίρκης, καὶ Πασιφάης,
τῇ Μίνως ἐχνηρῆν. ἔτθη
αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν
τῇ θυγατέρα Χαλκιδίπην
δίδωσιν. ἡ δὲ, τὸν χρυ-
σομαλλον κρινὸν Διὶ θυε-
φύξισ· τὸ δὲ τέτατον ἦ-
ρας Αἰήτη δίδωσιν. αἰεὶνθη
δὲ αὐτὰ περὶ ἀρῶν ἐν Ἀ-
ρεθῇ ἄλσσι κενώουσιν. ἐγί-
νοντο δὲ ἐκ Χαλκιδίπης τῆς
Αἰήτης τέσσαρες φέξθη παῖ-
δες, Ἀργεῖ, Μέλας, Φρόνις,
Κύτορις.

§. β. Ἀθάμας δὲ ὕσθη-
σιν διὰ μίαν Ἥραν, καὶ
τῇ ἐξ Ἰνός ἐσπρήθη παῖ-
δων. αὐτὸς μὲν γὰρ μαρτύρ,
ἐτέξετο Λεάρχον· Ἰνὰ δὲ
Μελικέρτιον μετ' ἐαυτῆς εἰς
πλάγας ἔρρηξεν. ἐκπνέου-
σα δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπιπυ-
δάμετο τῇ θεῷ περὶ κληρο-
νομίαν· χρυσίδης δὲ αὐτῇ
κατακτεῖν ἐκ αἵτης αὐτῇ
τῇ ὑπὸ ζώων ἀγρίων ἐ-
νιόη· πολλὰ χάριτας διελ-

δῶν, ἐπέπχε λύκοις πο-
 λάτων μηρὺς νομομέτοις·
 οἱ δὲ διαθήσασκε αὐτὸν,
 ἃ διηροῦντο ἀπολιπόντες
 ἔφυγον. Ἀθάμας δὲ κτίσας
 τὴν χώραν, Ἀθαμανίαν ἀφ'
 ἑαυτοῦ περὶ ἀνέστη. καὶ γή-
 μας Θμισσὴ τῷ Υψέει,
 ἐξήρνησεν Λεύκωνα, Ερυ-
 θρόνῳ, Σχοινείῳ, Πτόονι.

§ γ. Σίσυφος δὲ Αἰό-
 λε κτίσας Εφύραν τῷ νυν
 λεγόμενῳ Κόρινθον, γα-
 μῆ Μερόπῃ τῷ Ἀτλαν-
 τος. ἐξ αὐτῆς παῖς γίγνεται
 Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλερο-
 φόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγχο-
 ρήθη· ὃς ἐκτείνει τῷ πεί-
 ππου Χίμοιραν. κολάζε-
 ται δὲ Σίσυφος ἐν ᾧ δυν,
 πῖπτον ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κε-
 φαλῇ κυλίων, καὶ σῦτον
 ὑπερέλλειν δέλων, οὐτὸς δ'
 ὠδύμενος ὑπὸ αὐτῷ, ὠδύ-
 νεται πάλιν εἰς τύπον. ἵνες
 δὲ πάντῃ τῷ δίκλῳ, διὰ
 τῷ Ἀσωπῷ θυγατέρι Ἀΐ-
 γναι. ἀρπάζοντα γὰρ αὐτῷ
 κρύφα Δία, Ἀσωπῷ μὲνύουσι
 ζητοῦν λέγεται.

§ δ. Διόνῳ δὲ βασιλεύοντι
 τῷ Φωκίδος, Διομήδῃ δὲ

multum terrarū peragrasset,
 lupis qui ovium femoribus
 pascebātur, sit obvius : quem
 cū illi vidissent, quæ dila-
 niabant, relictis, in fugam se-
 se dederunt. Post Athamas,
 regioni à se conditæ nomen
 Athamatiam imposuit. Dein-
 de Themistonem Hypsei fi-
 liam cepit uxorem, ex eaque
 Leuconē, Erythroen, Schœ-
 neum, & Ptoum genuit.

§ 3. Sisyphus autem Æoli
 filius conditâ Ephyrâ, cui
 nunc Corintho est nomen,
 Meropen Atlantis filiam sibi
 uxorem conjungit : ex iis
 Glaucus oritur, qui Bellerophontem
 ex Eurymede suscepit.
 Hic ignivomam Chimaeram
 occidit. Ad hæc Sisyphus
 apud inferos saxo manibus
 & capite subvolvendo cruciatur,
 idque, ubi in summa
 subvolvit, de integro mox
 ad ima devolvitur. Sunt, qui
 hanc pœnam ob Æginam Æ-
 sopi filiam illatam ei fuisse
 dicant, quod occultum illius
 raptorem Jovem Æsopo fi-
 liam vestiganti detexisse fer-
 tur.

§ 4. Deion autem Phocidis
 Rex Diomedem Xuthi filiam

duxit uxorem: quæ illi filiam Asteropeam parit, & mares Ænetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Proctin Erechthei filiam sibi conjugavit. Hunc autem contra Aurora impatienter amans, rapuit.

§. 5. At Perieres Messenia potitus, Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus & Icarius filij orti sunt. Plerique verò Perieren asserunt non ex Æolo, sed Cynorta, qui Anyclæ filius fuit, natum. Proinde quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

§. 6. Magnes autem Æoli filius, Naidem Nympham duxit uxorem, ex qua filios gignit Polydectem ac Dictyn. Hi Seriphum incoluere.

§. 7. Salmonæus autem prius quidem circa Thessaliam habitavit; at reversus ipse in Elidem, urbem ibi condidit. Qui cum contumeliosus foret, seque Jovi adæquaret, suæ ipsius impietatis pœnas luit. Nam se Jo-

υῦδου γαμεῖ. καὶ αὐτῷ γίνονται θνητῆς μὲν Ἀστροπία· παῖδες δὲ Αἰνιτὸς, Ἀκτῶρ, Φύλακος, Κέφαλος, ὃς γαμεῖ Πρόκριν τὴν Εἰρεχθίδος. αὐτὸς δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀπάγει ἐκείνῃ.

§. 6. Πειρήρης δὲ Μεσσηνίῳ γοργόφων, Γοργόφωνα τὴν Περσίδος ἐγγυμῆν ἐξ ἧς Ἀφάρους αὐτῷ καὶ Λευκιππος, καὶ Τυωδάρους, ἔπτε Ἰκάριος· παῖδες ἐγένοντο. πολλοὶ δὲ τὴν Πειρήριον λέγουσιν, ὅτι Αἰόλου παῖδα, ἀλλὰ Κυωόρτα τῷ Ἀμύκλῳ διόφῳ τὰ πρὶν ἢ Πειρήριος ἐκγόνων, ἐκ τῆς Ἀτλαντικῆς γένει δηλώσομεν.

§. 5. Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμεῖ νύμφην Ναΐαδα. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες, Πολυδέκτης, καὶ Δίκτης. ἔτος Σείερον φέκησα.

§. 7. Σαλμωνεύς ὃς, τὸ μὲν πρῶτον πρὶν Θισσαλίαν κατέκειτο. παρελθὼν ἔπειτα δὲ αὐτὸς εἰς Ἠλιν, ἐκεῖ πάλιν ἔκτισεν. ὑβριστὴς ὢν καὶ τῆς Διὸς ἐξισοῦσθαι θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη. ἔλαχε γὰρ ἑαυτὸν ἐν

Δία, καὶ τὰς ἑαίνε αἰρε-
λόμενους θυσίας ἑαυτῶν προσ-
έτασσε δύνειν. καὶ βύρσας
μεν ἐξηρημίνους ἐξ ἡμα-
τος λαβήτων χαλκῶν
σύραν, ἔλεγε βροντῶν. βάλ-
λων δὲ εἰς ἱερὸν αἰδο-
μίνους λαμπάδας, ἔλεγε
ἀσπράζειν. Ζεὺς δὲ αὐτῶν
προκαίνας, τὴν κηδεύ-
σαν ὡς αὐτὴ πολὺν καὶ
τὸς οἰκήτορας ἡρώεσι παί-
νας.

§. η. Τυρὸ δὲ ἡ Σαλ-
μωνέως θυγάτηρ καὶ Αλκυ-
δίκης, παρὰ Κρηδῶ τῷ
Σαλμωνέως ἀδελφῷ σφερο-
μένη, ἔρωτα ἔχει Ἐνιπέως
τῷ ποταμῷ καὶ σωιχῶς
ὅπῃ τὰ τοῦτου βεῖδρα φοι-
τῶσα, τοῦτοισι ἀπωλύρε-
το. Πισειδῶν δὲ εἰχλαδὴς
Ἐνιπὶ, συγκαταλίθη αὐτῇ.
ἡ δὲ, γυνήλασα κρύφα
διδύμοις, παῖδας ἐκπύουσι.
ἐγκοιμῶνται δὲ οἷον βρεφῶν,
παιούντων ἱπποφορέων, ἱπ-
πος μία προσεφάμενη τῇ
ῥῆλῃ δατῆρι οἷον βρεφῶν,
παιὸν π τῷ προσώπου μέγας
ἐποίησεν. ὁ δὲ ἱπποφορέας
ἄμφοτέρους τὸς παῖδας ἀν-
ελάμενος ἔδραχε. καὶ τὸ μὲν,

vem esse prædicabat, & quæ
illi dedicari solebant, ea sibi
immolari jubebat. Necnon
pelles detractas in quadriga
cum leberibus æneis agitan-
tonitrua se concitare dictita-
bat; necnon jaculans in cor-
lum ardentem facies, fulgura
se imitari jactitabat; Hinc
ipsum Jupiter fulminat, ur-
bemque ab eo conditam, ex-
tinctis civibus omnibus, solo
æquavit.

§. 8. Cæterum Tyro Salmo-
nei filia ex Alcidee gnata,
cum apud Cretheum Salmo-
nei fratrem aleretur, Enipei
fluvij amore flagravit, atque
ad illius fluentia continenter
accedens, propter amnem
conqueri minimè desinebat.
Neptunus interim sumptâ
Enipei formâ, cum ipsa con-
cubuit. Hæc autem, cum ge-
minos clanculùm peperisset,
infantes exponit. Expositis
autem pueris, & equariis pa-
storibus prætereuntibus, e-
quarum una, cum infantium
alterum ungulâ tetigisset, fa-
ciei partem lividulam reddi-
dit. Tum equatius infantes
ambos suscepit alendos, &
cui lividula reddita est faciei
pars,

párs, Peliam jugulavit, quasi Livium dixeris: alterum verò Neleum vocat. Qui cùm ad justam integràmque ætatem pervenissent, agnitâ matre, novercam, quòd ejus operâ parentem malè affectam percipissent, facto in eam impetu, occiderunt: quæ, tametsi intra Junonis templum confugere antevertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam jugulavit: & in omnibus rebus Junonem negligebat.

§. 9. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demùm regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe conditâ, Chloridem, Amphionis filiam sibi copulavit: de qua Peronem puellam genuit: sed mares, hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias se se formas transmutandi potestatem fecit: hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem,

πυλῳδόντα, Πελίαν ἐκα-
λεσεν· τὸν δὲ ἑτερον, Νη-
λέα. πηλοῶδοντες δὲ, ἀνέ-
γνωσαν τὴν μητέρα, καὶ
τὴν μητέρα ἀπέκτειναν σι-
δῶρι. κακωμένῳ γινόντες
ἐπ' αὐτῆς τὴν μητέρα, ὥρ-
μησαν ἐπ' αὐτήν. ἡ δὲ φθά-
σασα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τί-
μῳ κατέφυγον. Πελίας
δὲ ἐπ' αὐτῇ ἦλ' βωμῷ
αὐτὴν κατίσφαξε· καὶ κατό-
λου διέτελει τὴν Ἥραν ἀπ-
μάζων.

§. 10. Εστασίασαν δὲ ἔσσε-
σεν πρὸς θεῶν. καὶ Νη-
λεὺς μὲν ἐκπεσὼν, ἦκαν
εἰς Μεσσηνίαν, καὶ Πύλον
κτίζει· καὶ γαμῇ Χλωρίδα
τὴν Ἀμφίονος, ἐξ ἧς αὐ-
τῷ γίνεσθαι θυγάτηρ μὲν Πη-
ρῶ. ἄρρενες δὲ, Ταῦρος
καὶ Ἀστειός, Πυλάων,
Δημάχος, Εὐρύβιος, Εὔρι-
δάς, Ράδιος, Εὐρυμέ-
νης, Εὐαγόρας, Ἀλάτωρ,
Νέστωρ, Περικλύμενος. ὃ
δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μετα-
βάλλειν τὰς μορφαί· καὶ μα-
χόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξε-
πόρθη Πύλον, γινόμενος ὅτε
μὲν λέων· ὅτε δὲ ὄφεις,

ὅτι δὲ μίλινα, ὑφ' Ἡ' ἑ-
 κλῆς μὲν ἦν δὴ Νηλίας
 παίδων ἀπιδανεν. ἐσώθη δὲ
 Νέστωρ μόνος· ἐπειδὴ παρὰ
 Γερωνίοις ἐτάρετο. ὅς γ' ἡ-
 μας Ἀναξιβίαν τ' Κρατιάδας,
 Δυγατίρας μὲν, Πεισιδίην καὶ
 Πολυκάστην ἐβόνησε· παῖ-
 δας δὲ, Περσία, Στράπ-
 χον, Ἀρητον, Εὐφρόνα,
 Πεισίπρατον, Ἀντίλοχον,
 Θρασυμήδην.

§. ι. Πελίας τ' οὖν Θεσ-
 σαλίαν κατόικει καὶ γῆμας
 Ἀναξιβίαν τὴν Βίαντος, ἧς
 δὲ ἐνιοὶ λέγουσι, Φιλομά-
 χην τ' Ἀμφιονόου, ἐβόνησε
 παῖδας μὲν Ἀχαιόν· Δυγατίρας
 δὲ, Πεισιδίην, Πελοπίαν,
 Ἰπποδόκην, Ἀλκην.

§. ια. Κρηθεύς τ' οὖν κίπας
 Ἰωλκὸν, γαμήτι Τυρόν τ' Σαλ-
 μονέως [τ' αὐτῆς ἀδελφίδην]
 ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες,
 Αἴσων, Ἀμυθάων, Φέρης.
 Ἀμυθάων μὲν ἔν οἰκῶν Πύ-
 λον, Εἰδομένην γαμήτι τὴν
 Φέρητος· καὶ γίνονται παῖδες
 αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπος. ὅς
 δὴ τ' ἑλπίων διατελῶν, ἧς
 οὐδὲ τ' οἰκῆσας αὐτῇ δοῦναι, ὅν
 ἢ φάλαξ ὄρεων ὑπῆρχεν,
 ἀποκλειναίων τ' ἀνέστη.

nunc in apem facie conversâ,
 ab Hercule tamen cum cæte-
 ris Nelei filiis occisus est. So-
 lus autem Nestor servatus est
 incolumis, quippe qui apud
 Gerenios educabatur: & du-
 ctâ uxore Anaxibiâ, Cratiei
 filiâ, fœminas Pisidicen &
 Polycasten: mares autem
 Perseum, Straticum, Are-
 tum, Echephronem, Pisi-
 stratum, Antilochum & Tra-
 symedem suscepit.

§. ιο. Pelias verò Thessa-
 liam incolebat: ductâ Biantis
 filiâ Anaxibiâ, sive, ut qui-
 dam volunt, Philomache ex
 Amphione orta, filium Aca-
 stum genuit, & fœminei se-
 xus Pisidicen, Pelopean,
 Hippothoen & Alcestin.

§. ιι. At Cretheus conditâ
 Iolco, Tyronem Salmonei
 filiam cepit uxorem: ex qua
 ipsi filij nascuntur Æson, A-
 mythaon & Pheres. Amy-
 thaon igitur Pylum habitans,
 Idomenen Pheretis filiam si-
 bi conjugio sociavit, cui ex ea
 liberi oriuntur Bias & Me-
 lampus; qui, cūm ruri ageret,
 ac pro ipsius ædibus quercus
 esset, in eâq; serpentum late-
 bra esset, occisus à ministris

serpētibus, cētera quidem repētia congestis lignis concremavit; at serpentium pullos educavit: qui cūm ad justum corporis modum succrevissent, ipsum jam dormientem circumstant, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem expergefactus, excitatūsq; ac perterrefactus, supervolitantium avium voces intelligebat, & quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. per haruspicinam præterea vaticinari ab iis didicit. Ad hæc Apollini prope Alphæum obviam factus, circa cætera vaticinandi peritissimus evasit.

§. 12. Bias verò Amythæonis filius, Peronem Nelei filiam uxorem deposcit. Hic, permultis filiam suam expectantibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum, dictitabat. Ex verò ad Phylacam urbem custodiâ canis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat. Quare cūm nullâ vi boves abigi possent, Melam-

ποις ὄφεις, τὰ μὲν ἔρποντα, ξύλα συμφορήσας, ἕκαστοι τοὺς δὲ τῆς ὄφeos νεοστοὺς ἔθρεψαν. οἱ δὲ, ἡρόδομοι τέλειοι, περὶ αὐτῶν κοιμημένῳ τῷ φῶμῳ ἐξ ἐκείνου, τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκίδανον· ὁ δὲ, ἀναστὰς, καὶ ἡρόδοτον περὶ τῆς ὑπὸ πτομένων ὀρνέων τὰς φωνὰς σωΐει· καὶ παρ' οὐκείνων μαρτυρίαν, περὶ τῶν τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. προσέλαβε δὲ καὶ τὴν ὅτι τῷ ἱερείῳ μαρτυκίῳ. περὶ δὲ τὸν Ἀλφειὸν σωτυχὸν Ἀπόλλωνι, τὸ λοκκὸν φησὶν ἡ μάστις.

§. 13. Βίας δὲ ὁ Ἀμυθῶντος ἐμνησεύετο Πηρώτην Νηλέως. ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνησθεμένων τὴν θυγατέρα, δώσειν ἔφη τῷ τὰς φυλάκων βόας κομίσαντι αὐτῷ. αὐτὸν δὲ ἦσαν ἐν φυλάκῃ. καὶ κύνων ἐφύλασσεν αὐτὰς· ὃν οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε θηρίον πίλας ἐλθεῖν ἐδιώατο. πάντας ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψαι, παρεκίλει τὸν ἀδελφὸν συλλαβεῖν. Μελάμ-

ποις δὲ ὑπάρχειτο· καὶ περιεῖ-
πιν ὅπῃ φεραθήσεται κλέπων·
καὶ δεδεῖς ἐν αὐτὸν, ὅπως
ταῖς βόας λήψεται. μὲν δὲ
τὴν ὑπόχρεον, εἰς φυλά-
κην ἀπήει· καὶ κατὰ τὸν
περιεῖπε, φεραδεῖς ὅπῃ τῇ
κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκῇ μα-
κρὰ φυλάσσειτο. λειπομένῃ δὲ
τῷ ἐν αὐτῷ βραχέῃ χρόνῳ,
ὅτι καὶ τὸ κορυφαῖον τῆς
σείρης σκολήκων ἀκούει. τῷ
μὲν ἐρωτῶντος πόσον μέρος
ἦν τῷ δοκοῦ διαβέβηται·
ὅτι δὲ, ἀποκριναμένων λοι-
πὸν ἐλάχιον τῷ, καὶ ταχέως
ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον
οἶκημα μεταγαγεῖν. ἡγομέ-
νῃ δὲ τέττι, μετ' οὗ πολὺ
συνέπεισεν τὸ οἶκημα· ταυ-
μάσας δὲ Φύλακος, καὶ μακρὸν
ὅπῃ ὅτι μάλιστα, λύσας παρ-
εκάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτῷ
τῷ παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδες
γίνονται. ὁ δὲ, ὑπάρχε-
το, ἐφ' ᾧ ταῖς βόας λή-
ψεται, καὶ κατὰ δύσας ταύ-
ρους αὐτοῦ, καὶ μελείσας,
τὸς οἰωνύς περὶ ἐκαλέσατο·
ὅταν ἡγομένῃ δὲ αἰγυπῇ,
se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tau-

podis fratris opem sibi con-
stituit implorandam. Id illi
germanus se praestiturum
pollicetur, eiq; abigeum de-
prehensum iri praedixit: qui,
si jam annum planè exactum
in vinculis jacuerit, ita de-
mum boves habiturum se ce-
cinit. post ejusmodi pollici-
tationem Phylacen versùs
contendit, atque, ut praedixe-
rat, deprehensus in furto,
conjectus in vincula domi
custodiebatur. Deinde verò
toto propè anni circuitu re-
voluto, teredinum in summo
tecti culmiue trabem corro-
dentium sonum audit: &
quantum è trabe derosum
esset, percontante, teredini-
bus tum minimum superesse
respondentibus, aliò se sta-
tim traduci jubet, quò vix-
dum facto, domicilium illud
corrui. Id admiratus Phyla-
cus, ubi vatem illum opti-
mum esse animadvertit, solu-
tum vinculis, quì posset Iphi-
clus filius prolem habere, ut
vaticinetur, efflagitat. Tum
ille, quatenus boves recipiat,
se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tau-

ſα, ab eo jam cognofcit, quòd olim Phylacus arietes in agro caſtrans non procul ab Iphiclo ſanguine adhuc madentem cultrum locavit. Quare puer metu percuſſus cum ſele in fugam conjeſſet, in ſacra quercu gladium defixit, eúmque obductus cortex operuit. Invento itaque cultro, ſi abraſam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de ſe prolem eſſe geniturum. Hæc à vultu reprodactus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abraſam ex illo rubiginem denos per dies bibendam propinavit, & is Podarcen filium procreavit. At Melampus boves Pylum perduxit, fratrique Peronem Nelei filiam cõſecutus in conjugium collocavit, & Meſſenæ aliquandiu manſit. Poſteà verò quàm Bacchus Argivis mulieribus furorem injeſcit, pactus regni partem, eas veſania liberavit, quò etiam cum Biante fratre commigravit.

§. 13. Porro Biantis & Peronis filius Talaus fuit, de quo & Lyſimache Abantis

ὅθεν τίς τε μανθάνει δὴ, ὅπῃ
φύλακος ποτὲ κριοῖς τέμνων
ὅτῃ φῆρ' ἀγῶν, παρὰ τῷ Ιφί-
κλῳ τὴν μάχαιραν ἡμαλμάν
νῦν ἐπὶ κατέδειτο· δείσαντι
δὲ τῷ παιδὸς, καὶ φυρόντι
αὐτοῖς, καὶ τῆς ἱερᾶς δρυὸς
αὐτῷ ἐπιξέ, καὶ ταύτῃ
ἀμοιβητοχῶσας ἐκάλυψεν ὁ
φλοῖός. ἔλεγον οὖν εὐρεθεί-
σης τῆς μαχαίρας, εἰ ζύ-
σων τὸν ἰὸν ὅτῃ ἡμέρας δέκα
Ιφίκλῳ δῶ πειν, παῖδα
γενήσῃ. ταῦτα μαθὼν παρ'
αἰγυποῦ Μελάμποις, τὴν
μὲν μάχαιραν εὗρε, τῷ
δὲ Ιφίκλῳ τὸν ἰὸν ζύσας,
ὅτῃ ἡμέρας δέκα δέδωκε πειν,
καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρκης
ἐγένετο. ταῖς δὲ βόας εἰς
Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀ-
δελφῷ τὴν Μηλιάς θυγα-
τῆρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
μέχρι μὲν πνθ' ἐν Μεσ-
σῇ κατῴκει. ὥς δὲ ταῖς
ἐν Ἀργεὶ γυναικάς ἐξέμηνε
Διόνυσος, καὶ μέρεϊ τῆς
βαπτείας ἰασάμενος αὐτὰς,
ἐκεί μετὰ Βίαντον κατῴ-
κησε.

§. 17. Βίαντος δὲ καὶ
Πηροῦς Τάλαιος, οὗ καὶ
Λυσιμάχης τῆς Ἀβαντι-

τῷ Μελάμποδι, Ἀδραστὲς. Παρθινοπαῖθ', Πρώναξ, Μηκιστὺς, Αἰεσίμαχος, Εἰφύλη, ἡ Ἀμφιάραθ' γαμῆ. Παρθινοπαίου δὲ Πρώμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῷ Ἐπιγόνῳ ἐπὶ Θήβας ἐφατεύθη. Μηκιστὺς δὲ Εὐρύαλθ', ὃς ἦεν εἰς Τεγίαν. Πρώνακτ' δὲ ἐγένετο Λυκούργος, Ἀδράστου ὃ καὶ Ἀμφιδίας τῆς Πρώνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργία, Δειπύλη, Αἰγιάλεια. παῖδες δὲ Αἰγιάλεις, Κυάνιππος.

§. 13. Φέρης δὲ ὁ Κρητίως, Φέρας ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐχθρόνησεν Ἀδμήτῳ καὶ Λυκούργῳ. Λυκούργος μὲν οὐδ' ὡς Νεμέαν καπώκησε γήμας δὲ Εὐρυδίκῳ, ὡς δὲ ἐνιοῖ φασιν. Ἀμφιδίαν, ἐχθρόνησεν Οφελτίῳ κληδόντι Ἀρχέμορον.

§. 14. Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντ' ὃς Φερῶν, ἐδήτῳσεν Ἀπίλλῳ αὐτῷ μνηστευομένῳ τῷ Πελίου θυγατέρᾳ Ἀλκυστῇ. ἐκείνῳ δὲ δώσεν ἐπαγγηλαμένου Πελίου τῷ θυγατέρᾳ, πρὶν καταξέξαι αἶμα λεόντων καὶ

Malampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopeus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopeus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronactis filia, fœminei quidem sexus Argiam, Deipylen, Ægialeam sustulit: mares autem Ægialeum Cyanippumq; habuit.

§. 14. Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thessaliæ condidit, Admetum ac Lycurgum procreavit; Lycurgus circa Nemeam habitavit. Qui ductâ Eurydice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore, Ophelten cognomento Archemorum genuit.

§. 15. Cæterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede conductus servivit, quo tempore Pelias filiam uxorem deposcebat. Pelias ab eo currum à leone & apertum postulat: Admetus Apollinis ope leonem &

aprum junctos ad Regem perduxit: & Alceſtin capit, qui, cū in nuptiis de more ſacra faceret, Dianę immolare oblitus, aperto thalamo, magnum draconum globum invenit. Cui tum Apollo numinis iram placandam eſſe monuit, & à Parcis deinde depopoſcit, ut cū Admetus in humanis eſſe deſiturus eſſet, tum mortis periculum evaderet, ſi quis pro eo ſive pater, ſive mater, aut uxor mortem ultrò ſubierint. Poſt, ubi illi moriendi dies advenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alceſtis autem pro marito ſuo mori non dubitavit, & eam Proſerpina rursùs in vitam remiſit; ſed, ut quibuſdam placet, Hercules commiſſa cum Plutone pugna, ad ſuperas auras reduxit.

§. 16. Jaſon autem Æſone, Crethei filio, & Polymede Autolyçi filia natus, Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci poſt Cretheum regnavit: cui de regni ſucceſſore ſciſcitanti reſpondit Apollo, quia alterum pedem duntaxat calceatum haberet, cavendum eſſe. Primò cū id genus oraculi mi-

χάσσειν Απόλλων ζεύξας ἔδωκεν· ὁ δὲ κομίσας πρὸς Περίαν, Ἀλκῆσιν λαμβάνει. θύων δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάσσει Ἀρτέμιδι θυοῖ. διὰ τοῦτο ἃ δάλαμον αὐοΐξας, εὖρε δράκοντων σπείραμα πληρωμένων. Απόλλων δὲ εἰπὼν ἐξιλάσκειναι τὴν θεὸν, ἢ πύσσει πρὸς Μοῖραν, ἵνα ὅταν Ἀδμυτῷ μέλλει πλάττειν, ὑπολυσθῇ τοῦ θανάτου, αὐτὸς ἐκείνῃ τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ θήσκειν ἔληται, πατρὸς, ἢ μητρὸς, ἢ γυναικὸς. ὡς ὅτε ἡλθὼν ἢ τῷ θήσκειν ἡμέτερον, μήτε τῷ πατρὸς, μήτε τῷ μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θήσκειν θελόντων. Ἀλκῆστις ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπέθανε· ἐν αὐτῷ πάλιν ἀνέπνευσεν ἡ Κόρη. ὡς ὅτε ἐνίοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχόμενος Ἀδμ.

§. 15. Αἴσωνος δὲ τοῦ Κρηδέως καὶ Πολυμήδους τῆς Αὐτολύκκου, γάμων. οὐτὸς ἦκει ἐν Γ' ὡλ. ἢ δὲ Γ' ὡλ. καὶ Περίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηδέα, φερωμένῳ πρὸς τῆς βασιλείας ἐδέσπασιν ὁ θεὸς ἃ μονοσάδαλον φυλάττειναι. τὸ μὲν οὐδ' ἔσχατον, ἢ ἡγοῦται

ἢ χρησμὸν, αἷδις ὃ ὕστερον
 αὐτὸν ἔγνω. τελεῶν γὰρ ὅππῃ
 τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυ-
 σίας, αἷσις τὲ πολλὰς ὅππῃ
 ταῦτη, καὶ ἢ Ἰάσονα με-
 τεπέμψατο. ὃ ὃ πύθω μαρ-
 γίας ἐν τοῖς χωρίοις διατε-
 λῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τῷ θυ-
 σίαν. διαβαίνων δὲ πετα-
 μὼν Αναυρον, ἐξῆλθε μο-
 νοσαῦδαλθ, τὸ ἔπειρ
 ἀπολέσας ἐν τῷ ρείθρῳ πέ-
 διλον. διασάμηνθ ὃ Πε-
 λίας αὐτὸν, καὶ ἢ χρησμὸν
 συμβαλὼν, πρῶτα προσελ-
 θὼν, τί αὐτὸν ἐποίησεν ἐξέσιν
 ἔχων, εἰ λόγον ἦν αὐτῷ,
 πρὸς πνθ φονδύσεισαι τῷ
 πολιτῶν. ὃ δὲ, εἴτε ἐπὶ λ-
 θιν ἄλλως, εἴτε διὰ μύθων
 ἤρας, ἔνθα λθοι κελὼν Μή-
 δεια Περίαν, ἢ γὰρ ἤραν ἐκ
 ἐπίμα, τὸ χρυσόμαλλον δέ-
 ρας, ἔφη, προσέταπρον αὐ-
 φέρειν αὐτῷ. τῷτο Περίας
 ἀκύνσας, ἐνδὺς ὅππῃ τὸ δέρας
 ἐλθὲν ἐκείλδον αὐτὸν, τῷ-
 πο ὃ ἐν Κόλχρσι λῶν Ἀρεθ
 ὄσσει κρεμάμενον ἐν δρυός.
 ἐφρεῖτο ὃ ὑπὸ δράκοντθ
 αὐτῷ. ὅππῃ τῷ πεμπόμενθ
 Ἰάσων, Ἀργον. παρεκάλεισε ἢ
 Φεῖξ. καὶ κείνθ Ἀθῶναι

nimè intellexisset, paulò post
 reipsâ percepit. Nam cùm in
 littore Neptuno immolaret,
 cùm permultos, tum etiam
 Jasonem eò accersivit. Is ve-
 rò, quòd rei rusticæ desiderio
 teneretur, ruri agens ad ea-
 dem sacra properavit: & A-
 naurum amnem trajiciens, al-
 terum in amnis alveo amisit
 calceum. Id ubi Pelias vidit,
 oraculum animo reputans,
 propius eum accedit, rogatq;
 Quidnam habens potestatem,
 facturus esset, quando sibi ex
 oraculo prædictum fuerit, à
 civium aliquo mortem sibi il-
 latum iri. Hic autem siue sorte
 quadam supervenit, siue Ju-
 nonis ira, ut Medea malum
 veniret Pelix, quippe qui Ju-
 nonem nullo dignabatur ho-
 nore, pellem velleris aurei, ut
 ille afferret, imperarem, res-
 pōdet Jason: quòd ubi Pe-
 lias audivit, Jasonem ad pel-
 lem ejusmodi ire statim præ-
 cepit. Hæc autem Colchis
 suspensa è quercu in Martis
 luo viscebatur: ac sub in-
 somnis draconis custodia af-
 servabatur. Ad hanc igitur
 missus Jason Argum Phrixi
 invitavit. At is, Minervæ
 consilio

consilio navim remorum
 quinquaginta construit, eam-
 que à fabri nomine Argo ap-
 pellavit: ad cujus proram ta-
 bulam vocalem è fago Dodo-
 nidis sylvæ Minerva accom-
 modavit. Navi itaque confe-
 ctâ, Jasoni sciscitanti oraculū,
 Deus vela facere permisit,
 cū totius Græciæ optimum
 quemque in unum congre-
 gasset, quorum nomina hæc
 sunt: Tiphys Hagnix filius,
 cui navis gubernaculum dele-
 gatum fuit. Orpheus OEagri,
 Zetes, & Calais Boreæ filij,
 Castor & Pollux Jovis, Tela-
 mon ac Peleus Æaci, Hercu-
 les Jovis, Ægei Theseus. Idas,
 & Lynceus Apharei, Am-
 phiaræus Oiclis, Cænei Coro-
 nus, Palæmon Volcani vel
 Ætoli, Cepheus Alex, Laer-
 tes Arcesij, Autolicus Mer-
 curij, Atalanta Schœnei,
 Menætiæ Actoris, Actor
 Hippasij, Admetus Phere-
 tis, Acastus Pelix, Eurytus
 Mercurij, Meleager OEnei,
 Ancæus Lycurgi, Erginus
 Neptuni, Pæas Thaumaci,
 Butes Teleontis, Pha-
 nus, & Staphylus Diony-
 si, Erginus Neptuni, Peri-

ὑποδιδάσκοντες πεντήκοντα
 ναῦν κατασκευάσει τὸ θεοῦ
 προστάξαντι ἀπὸ τοῦ κατα-
 σκευάσαντος, Ἀργώ. καὶ τὸ
 πλῆθος πρὸς τὴν ἐν ἡμετέροις Ἀδῆ-
 νᾶ φωνήν· φησὶ δὲ τὸ Δωδων-
 νίδος ξύλον. ὥς τὸ ἡ ναῦς
 κατασκευάσθαι καὶ χρωμένῃ,
 ὃ δίδως πλεῖν ἐπιτρέψαι συν-
 αδροῖσαν πρὸς τὰς αἰετοὺς καὶ
 Ἑλλάδος. οἱ δὲ σιωποῦντες
 εἰσὶν οἱδε· Τίφης Ἀγνίης,
 δὲ ἐκυβέρτα καὶ ναυῶν. Ὀρφεὺς
 Οἰάχου, Ζήτης καὶ Καλαῖς
 Βορέου· Κάτωρ καὶ Πολυδεύ-
 κης Διός· Τελαμῶν, καὶ Πη-
 λῆς Αἰακῶ· Ἡρακλῆς Διός·
 Θησέας Αἰγέως· Ἰδᾶς καὶ
 Λυγκῆς Ἀφάρειος· Ἀμφιά-
 ρα· Οἰκλέης· Κανέως Κό-
 ρων· Παλαίμων Ἡφαίστου,
 ἡ Αἰτωλῶ· Κηφῆς Ἀλέου·
 Λαέρτης Ἀρχεῖου· Αὐτόλυ-
 κος Ἑρμῆ· Ἀταλάντη Σχέ-
 νειος· Μενόιππος Ἀκτοῦρος.
 Ἀκτωρ Ἰππόστου Ἀδμητος
 Φέρετ· Ἀχαιὸς Πελοῖ·
 Εὐρύππος Ἑρμῆ· Μελέαγρος
 Οἰνέως· Ἀλκίνοος Λυκέρχου.
 Ἐργῖν· Ποσειδῶνος· Ποιεύς
 Θαιμάκου· Βύτης Τελεοντίου·
 Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύ-
 ου· Ἐργῖνος Ποσειδῶνος· Πε-

εικλόμεν⊕ Νηλέως· Δυ-
χίας Ηλίου· Ιφικλ⊕ Θεσίου·
Ἄργεος Φείξου· Εὐρύαλος
Μηκιστίως· Πινέλειος· Ιπ-
πάλμου· Λήϊτος· Αλέκτορος·
Γεῖλ⊕ Ναυβόλου· Ασκάλα-
φος· καὶ Ἀλμηνος· Ἀρε⊕ Ἀστ-
είος· Κομάντου· Πολύφημος
Ελάτης· ἔπει· ναυαρχῶντ⊕
Ἰάσονος· ἀνερχόμεντες, πρὸς-
ἰσθμῷ Λήμνῳ

§. 17. Ἐν τυχὲ δὲ ἡ Λήμ-
ν⊕ ἀνδρῶν πρὸς τῷ ἔσσι ἔρη-
μος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ
Τυμπίλ⊕, τῷ Θεάντῳ, δι'
αἰτίαν τινοςδε. αἱ Λήμνιαι
πρὸς Ἀφροδίτῳ ἐκ ἐπι-
μουῶν· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει
δυσσομίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ
γῆμαντες αὐταῖς ἐκ τῇ πλη-
σίον Θράκης λαβόμεναι αἰχ-
μαλιείας συνδράζοντο
αὐταῖς. ἀπμαζόμεναι δὲ
αἱ Λήμνιαι, τὴν τε πα-
τέρα, καὶ τὸν ἀνδρα πο-
νέουσι· μὴ δὲ ἔσσι· Τυμ-
πίλῃ τὸν ἑαυτῆς πατέρα
κρύψασα Θεάντα. πορρῶν-
τες οὐκ ὅτι γυναικοκρα-
τεμένη τῇ Λήμνῳ, μί-
σονται ταῖς γυναιξίν. Τυμ-
πίλῃ δὲ Ἰάσονι συνδ-
ράζονται, καὶ ἄντ' αὐ-

clymenus Nelei, Augeas He-
lij, [seu Solis] Iphiclus
Thestij, Argus Phrixii, Eu-
ryalus Mecistei, Peneleus
Hippalini, Leitus Alektoris,
Iritus Nauboli, Ascalaphus,
& Almenus Martis, Asterius
Cometæ, Polyphemus Elati.
Hi igitur navarcho Jasone
evecti in Lemnum appel-
lunt.

§. 17. Hæc insula tum viris
omnibus orbata Hypsipyles
Thoantis filia imperio rege-
batur, cujus rei causam hanc
fuisse legimus. Lemniæ mu-
lieres Venerem nihili facie-
bant, quæ ea de causa teterri-
mum illis graveolentiæ virus
injecit. Et viri è Thracia Lem-
no proxima, abductis captivis
mulierculis, cum iis concum-
bebant. Tum Lemniæ quòd
à conjugibus spernerentur,
non modò patres ipsos, sed &
viros, suum quemque jugula-
runt, una tamen omnium Hy-
psipyle Thoantem patrem ab-
sconditum servavit illæsum.
Mox Argonautæ in Lemnum,
quæ tum à mulieribus tene-
batur, appulsi, cum illis rem
habuerunt. Hypsipyle verò
ab Jasone compressa Evenum

ac Nebrophonum liberos gignit.

§. 18. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissimè excepit. Qui nocte illinc avecti, resstantium ventorum impetu, noctu nescij rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conferunt ignari adversus ignaros. Cæsis itaque Dolionum plerisque, & Rege Cyzico, Argonautæ, ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrymis, ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt: quo facto abiere: nec longo post tempore in Mysiam devenerunt.

§. 19. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt: quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amasius a quatum emissus, ob eximiam ipsius formæ præstantiam à Nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense

δαι, εὖκων καὶ Νεβροφόνον.

§. 18. Ἀπὸ Λήμνου δὲ πρὸς Δολίον, ὃν ἰσασιλὸς Κύζικος. ὧν αὐτὸς ὑπεδέξατο φιλοφρονῶς. νυκτὸς ἀναχθέντες ἐν πύλιν καὶ περιπλέοντες ἀπὸ ποταμῶν, ἀγροῦντες πάλιν πρὸς Δολίον πρὸς αὐτοὺς. οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν, ἔπυχον γὰρ ὑπὸ Πελάσγων σωεχῶς πολέμιοι, μάχῃ δὲ νυκτὸς σωάπην ἀγροῦντες πρὸς ἀγροῦντας. κτείναντες δὲ πολλὰς Ἀργοναῦτας, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ὑποδυσέμενοι πρὸς τὴν κόμην ἐκείραντο, καὶ δὲ Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. καὶ μὲν πρὸς τὸ πλοῦν πλεύσαντες, Μυσίαν πρὸς αὐτοὺς.

§. 19. Ἐνταῦθα, Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. Τῆλας γὰρ ὁ Θηοδόμαχος παῖς, Ἡρακλῆος δὲ ἐρῶμενος, ὑποταλαίς ὑδρούσας, διὰ κλέμενος ὑπὸ νυμφῶν ἡπάγη. Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτὴ βοήσαντος, πασάμενος τὸ ξίφος,

ἐδίωξεν ὑπὸ ληστῶν ἄμαδι
 νομίζων· καὶ δηλοῖ σω-
 τυρόντι Ἡρακλῆϊ. ζητού-
 των δὲ ἀφοτέρων ἢ Ἰ-
 λαν, ἢ ναῖς αὐήχθη. καὶ
 Πολύφημος μὲν ἐν Μυ-
 σίᾳ κίπσας πόλιν, Κίε ἐκα-
 σίλιδον· Ἡρακλῆς ὃ ὑπέ-
 σπεψεν εἰς Ἀργεῖ. Ἡρόδο-
 τος δὲ αὐτὸν εἰδὲ ἢ ἀρ-
 χιῷ φησι πλεῦσαι, ἀπὸ
 παρ' Ομφάλη δουλεύειν.
 Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀ-
 φρεταῖς τῆς Θεσσαλίας ἀπο-
 ληφθῆναι λέγει, τῆς Ἀρ-
 γοῦς φθιγγαμένης, μὴ
 δύνασθαι φέρειν τὸ τέτου
 βάρος. Δημάρκτος δὲ αὐ-
 τὸν εἰς Κόλχους πηλιδ-
 κότα παρέδωκε. Διονύσιος
 μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡμίονα
 φησὶ ἔξ' Ἀργοναυτῶν γινέ-
 σθαι,

§. κ. Ἀπὸ τῆς Μυσίας ἀπῆλ-
 θεν εἰς τὴν Βεβρυκὴν γῆν, ἧς
 ἐκασιλίδον Ἀμυκος Πισσι-
 δῶντος παῖς καὶ Βιθυνίδης·
 φημι αὖτε δὲ ὦν ἔστι, τὸς
 αἰετόντας ξένους ἡνάγκα-
 ζε πικτεῖν, καὶ ἔσταν
 ὃ πρύπτον ἀνέρει. παρὰ γὰρ
 μὲν οὖν καὶ τότε ὅτι πῶς
 Ἀργεῖ, τὸν ἄριστον αὐτῶν

à latrone abduci putans, per-
 secutus est, idque Herculi ob-
 viam facto indicat. Interea
 verò dum puerum Hytan u-
 terque perquirunt, navis in
 altum ducta fuit; Mox Poly-
 phemus conditâ in Mysia ab
 se urbe Cio, regni sedem illic
 collocavit. Verùm Hercules
 Argos remeavit, quem Hero-
 dotus neque jam tum statim
 navigasse, sed apud Ompha-
 len servitutem servisse affir-
 mat. Pherecydes autem illum
 in Aphetis Thessaliæ urbe re-
 lictum fuisse refert: propterea
 quòd Argo hujus herois pon-
 dus perferre haudquaquam
 posse dicebat: Atqui De-
 maretes ipsum in Colchos us-
 que navigasse tradidit. Nam
 Dionysius quidem ipsum Ar-
 gonautarum ducem fuisse re-
 censuit.

§. 20. Inde à Mysia in Be-
 brycum terram, ubi Amycus
 Neptuni, ac Bithynidis filius
 regnabat. Is Amycus, cùm
 viribus egregiis polleret, qui
 in sua regna venirent, secum
 cestibus contendere cogebat,
 & devictos ita perdebat. Tum
 igitur advectus ad navim Ar-
 go, præstantissimum quemque

ad pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Indecum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerosque in fugam a cætos obtruncant.

§. 21. Hinc autem avecti Salmydessum, quæ Thraciæ urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumque excæcatum fuisse produnt, à Diis, alij, quod futura mortalibus prædiceret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quod à noverca inductus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixi filiis à Colchis in Græciam navigationem significasset. Ad hæc etiam Dij Harpyas in illum immiserunt: Eæ verò alatae erant. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo devolitantes majorem ferculorum partem abripiebant; ac reliqua perpau-

εις πυγμὴν προσελαβίτο. Πολυδάκης δ' ὑπερόμβους πυκτεύσεν ὥς αὐτὸν, πλήξας· καὶ τ' ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. οἳ δ' Βεβρύκων ὀρμησάντων ὥς αὐτὸν, ἀπάσασιν οἱ αἰεεῖς τὰ ὄπλα, πολλοὺς φάμεντας φονδαῖσιν αὐτῶν.

§ κα Εὐτεῦθεν ἀναχθέντες, καταπῶσιν εἰς τὴν Θράκης Σαλμυδησὸν, ἔνθα ὦκε Φινεὺς μαίης, τὰς ὄψης πεπρωμένης. τῶτον οἱ μὲν τὸν Ἀγλίορος τῆς λέγρου, οἱ δὲ Ποσειδῶντος ὕον. καὶ περωθῶναι φασιν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ Διῶν, ὅτι φεῦλεν τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέα, καὶ τ' Ἀργοναυτῶν, ὅτι παιδὸς μητρὸς, τὰς ἰδίους ἐπύφλωσε παῖδας. πνέει δ', ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς φείξεται καὶ ἐκ Κόλχων εἰς τ' Ἑλλάδα πλοῦν ἐμύλυσεν. ἐπιψαν δὲ αὐτῶ καὶ τὰς Ἀρπύγας οἱ θεοί. περωτὰς δὲ ἦσαν αὐταί. καὶ ἐπιπῶν τῶ Φινεῖ παρεπίθετο τράπεζα, ἐξ ἧς οὐ κατιπάρειναι, τὰ μὲν πλείονα ἀνέρπασον· ὀλίγα δ'

ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλεια κατέ-
 ληπον, ὥς τε μὴ δυνά-
 σαι περὶ σπινθήρα. βλο-
 μένοις δὲ ταῖς Ἀργοναύταις
 τὰ ἐφ' ᾧ πλοῦ μαθεῖν,
 ὑποδείσας τὸν πλοῦ ἴφρ,
 ᾧ Ἀΐπυον αὐτὸν ἐπὶ
 ἀπυλάζων. οἱ δὲ πα-
 ρέεισαν αὐτῷ πρᾶπιζαν
 ἐλισμάτων· Ἀργεῖαι δὲ
 ἐξαίφνης σὺν βοῇ κατε-
 πᾶσαν τὴν προφῶν ἥρπα-
 ζον. διασάμενοι δὲ οἱ Βο-
 ρεὺ παῖδες, Ζήτης καὶ Κά-
 λαῖς ὄντες πειρωτοί, πα-
 σάμενοι τὰ ἴφρ, δι' αἰ-
 ερα ἰδὼκον. ὧν δὲ ταῖς
 Ἀργεῖαις χερσὶν πιπνῶσαι
 ὑπὸ ᾧ Βορέου παίδων·
 τοῖς δὲ Βορέου παῖσι, τό-
 τε τελευτήσιν, ὅτε αὖ
 διώκοντες μὴ κατελάβω-
 σι. διωκομένων δὲ ᾧ Ἀΐ-
 πυον, ἢ μὲν καὶ Πελοπόν-
 νησον εἰς τὸν Τίγλιν πο-
 ταμὸν ἐμπέπει. ὅς τ' αὖτ' ἄρ'
 ἐκείνης Ἀργεῖαις καλεῖται·
 πῶτλιν δὲ, οἱ μὲν Νι-
 κοδόλιν, οἱ δὲ Αἰλλόπου
 καλοῦσιν. ἢ δὲ ἐπ' αἰε-
 λεμένη Ωκυπέτι, ὥς δὲ
 ἔνιοι, Ωκυδον. Ηἰόδος δὲ
 λέγει αὐτὴν Ωκυπέτιν.

ca, & ea quidem tam gravi
 odore foedata remanebant, ut
 edere minimè posset. Argo-
 nautis igitur, quæ ad naviga-
 tionem suam spectarent, dis-
 cere volentibus, dixit se om-
 nia præmoniturum, si eorum
 operâ ab Harpyiarum injuria
 liberaretur. Tum hi Phineo
 mensam sternunt, in qua si-
 mul acedulia apposita erant,
 en repente Harpyiæ vastum
 clangorem fundentes devo-
 lant, & esculenta diripiunt. Id
 verò ubi viderunt Aquilonis
 filij, Zetes & Calais, alati
 juvenes, nudatis ensibus illas
 per ærem insequuntur. Cete-
 rum planè Harpyiis Boreæ
 filiorum manibus tum mo-
 riendum erat: sed & Boreæ
 filij jam tum quoque, cùm
 insectarentur, & eas minimè
 adepti fuissent, erat pereun-
 dum. Cùm itaque pueri per-
 sequerentur Harpyias, earum
 altera ad Peloponnesum in
 amnem Tigren decidit: qui
 nunc ab illa nominatur Har-
 pys. Hanc autem alij Nico-
 thoen, alij verò, Aëllopum:
 sunt qui alteram Ocypeten
 nominent, alij, Ocythoen;
 At Hesiodus eam Ocypoden

nuncupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque pervasit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur; Quippe quæ cum ad eas pervenisset, iter convertit: quæ ubi litus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verùm Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Boææ filios Harpyiarum infectionem tenuisse refert: neque mali quicquam passas, quod jurejurando nihil postea injuriarum ampliùs se illaturas Phineo promiserunt.

§. 22. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis, reliquam Argonautis navigationem explanavit: necnon illos Symplegadum petrarum discriminis admonuit. Eas verò ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitatae vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebulæ vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittere præcepit,

αὐτὴν κατὰ πλὴν Προποντί-
δα φεύγουσα, μέχρις Ἐχι-
νάδων ἤλθε νόσση· αἱ ναῦ
αἶψ' ἀοίκης Στροφάδης κα-
λουμένη· ἐφάθη γὰρ ὡς ἤλ-
θην ὅτι ταύτας· καὶ ἡμο-
μίη κατὰ πλὴν ἡϊόνα ὑπὸ
καμάτου πέποι σὺν τῇ Διό-
κωπῃ. Ἀπολλωνίῳ δὲ ἐν
τοῖς Ἀργοναύταις ἔως Στρο-
φάδων νόσση φησὶν αὐτὰς
διωχθῆναι, καὶ μηδὲν πα-
θεῖν, δούσαις ὄρεον, τὸν
φινέα μακίπῃ ἀδικῆσαι.

§. 22. Ἀπαλλαγῆς δὲ
τῇ Ἀργαῶν φινεύς, ἐ-
μύσησεν τὸν πλοῦν τοῖς Ἀρ-
γοναύταις, καὶ περὶ τῇ Συμ-
πληγάδων ὑπέδειτο πετρῶν
τῇ κατὰ θάλασσαν. ἦσαν
οὗτοι ὑπερμεγέθης αὐταί, συγ-
κροῦμεναι δὲ ἀλλήλαις
ὑπὸ τῆς τῇ πεισματῶν
κίτας, τὸν διὰ θαλάσσης
πόρον ἀπέκλειον. ἐφίεστο
οὗτοι πολλὰ μὲν ὑπ' αὐτῶν
ὁμίχλην, πολλὰ δὲ πάντα
γῆ· οὗτοι δὲ ἀδύνατον ἔ-
στειν πεπνοῖς δι' αὐτῶν ἑλ-
θεῖν, εἶπεν οὗτοι αὐτοῖς ἀφεί-
ναι πηλιάδα διὰ τῇ πετρῶν,

καὶ πάντων ἐὰν μὴ ἴδω-
σι σωθῆσαν, διαπλῆν ἡ-
ταφρονοῦνται; ἐὰν δὲ ἀπο-
λομένων, μὴ πλὴν βιά-
ζεσθαι. πάντα, ἀήγουντο,
ἀκούσαντες καὶ ὅς πλη-
στον ἦσαν ἧς πηγῶν, ἀ-
φιάσιν ἐκ τῆς περὶ πη-
λαϊάδα τῆς διὰ ἰππάρ-
κης, τὰ ἄκρα τῆς ὕψους
ἢ σύμπτωσις ἧς πηγῶν
ἀπιδίεισιν. ἀναχωρούσας
οὐκ ἐπιτηρήσαντες τὰς πί-
πτας, μὴ εἰρεσίας ἐντό-
του, συλλαβομένης Ἡρας,
διήλδον, τὰ ἄκρα ἧς
ἀφλάσων τῆς νηὸς ἐπι-
κοπίσας. αἱ μὲν ἔν Συμ-
πληγάδῃ ἐλτοτε ἔστησαν.
ἡρώων γὰρ μὴ αὐταῖς νηὸς
ἐφαιωδίσας εἶναι παντι-
λῶς.

§. κγ. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται
πρὸς Μαριανδύνο· ἐπερχί-
νοντο. καὶ κῆ φιλοφρόνος ὁ
βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λυ-
κός. ἐνθα δηόσκει μὲν Ἰδμων
ὁ μάστις, πηξάντος αὐτὸν
πέτρης. δηόσκει δὲ καὶ Τίφυς.
καὶ ἡ ναὺς Ἀγκῆος ὑπερ-
ταυ κωβερᾷ. ὁ δὲ ἀπὸ πη-
γῆς δὲ Θερμώδοντα, καὶ Καί-
ρασιν. ὅτι φασὶν ποταμὸν

quam si incolumem transvo-
lasse videant, per eas traji-
cere non dubitarent: si verò
illa interiisset, nullis inter pe-
tras viribus transire conaren-
tur. Quæ cū accepissent,
solutâ navi discedunt, & cū
proximè Symplegadas perve-
nissent, de proa columbam
dimittunt: quæ cū per me-
dium concurrentium scopulo-
rum impetum volitaret, sum-
mam caudam Symplegades
coeuntē deterferunt. Obser-
vâto igitur scopulorum reces-
su, acerrimo remigationis cer-
tamine, Junone opitulante,
summâ tamen puppis parte
mutilatâ, incolumes trajece-
runt. Itaque Symplegades ab
eo tempore immotæ perman-
serunt. Nam post hujusce na-
vis transmissionem eas fore
omnino stabiles in fatis erat.

§. 13. Inde verò Argonautæ
ad Mariandynos pervenerunt:
ubi ab Lyco Rege benignè
excipiuntur. Hic Idmon vates
ab apro percussus decessit. Ti-
phys hic etiam moritur: &
Ancæus navim se gubernatu-
rum pollicetur. Dein præter-
vecti Thermodontem, Cau-
casumque, ad Phasim amnem
venere.

venere. Hic terræ Colchicæ flumen est. Navi in portum delatâ , ad Æeten contendit Jason : cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat : illum ad vellus aureum dandum cohortatur : quod se daturum Æetes pollicetur, si solus æripedes tauros sub jugum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac miræ magnitudinis, Volcani munus: qui æreis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce jugo junxisset, ut draconis dentes sereret, imperat: quippe qui à Minerva dono acceptos, dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus severat, partem secum Jason habebat. Ambigentem itaque Jasonem, quam arte tauros subjugaret, Medea illum deperire cœpit. Hæcerat Æetæ filia ex Idyia Oceano genita, veneficiis & incantationibus insignis. Quæ veritate Jason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Græciam simul, navigantem pervecturum juret, pollicetur. Id ubi

ἦλθον. ὥς τῆς Κολχικῆς
ἔτι γῆς. καὶ διορμηθείσης δὲ
τῆς νηὸς, ἦκα καὶ πρὸς
Λιγύτιον Ἰάσονα. καὶ πρὸς ἐπι-
ταχόντα ὑπὸ Πελοίᾳ λέγοντα,
παρῆλθαι δοῦναι τὸ δίδρακ-
μα. ὃ δώσιν ὑπερχετο, ἐὰν
τοῖς χαλκοποδαῖς ταύροις
μὲν κατεζεύξῃ. ἦσαν δὲ
ἄγριοι παρ' αὐτῶν ἔτσι,
ταύροις δὲ δύο μὲν διὰ φέ-
ροντες, δύο γὰρ Ἡφαίστου· οὗ
χαλκοῖς μὲν ἦσαν πόδια·
πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύοντο.
τί τοις αὐτῶν ζεύξαντι ἐπι-
τάσσεται ἀνέραν δράκοντα
ὀφινται. ἔχον γὰρ λαβὼν
παρ' Ἀθηνᾶς τοῖς ἡμίσεις
ὢν Κρόνου· ἔσπειρεν ἐν
Θήβαις. ὑποβύωντα δὲ τῷ
Ἰάσονι, πῶς αὖ δώσεται
τοῖς ταύροις κατεζεύξαι,
Μήδεια αὐτῷ ἔρωτα ἔχει.
ὣν δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Αἰήτης,
καὶ Ἰδύης τῇ Ὀκεανῷ, φαρ-
μακίς. διδοικύα δὲ μὴ πρὸς
τῷ ταύρῳ διαφθαῖναι, χρύφα
τῷ πατρὶς σιωπῇ γήσιν αὐτῷ
πρὸς ἑκατάζευξιν τῷ ταύρῳ
ἐπηγγείλατο, καὶ τὸ δίδρακ-
μα ἔχειειν. ἐὰν ὁ μὲν αὐτῇ
ἔξειν γυναικα, καὶ εἰς Ἑλ-
λάδα συμπλοῦν ἀγάγηται.

ὁμώσαντος ἢ Ἰάσων Θ., φάρ-
 μακον δίδωσιν, ὃ καταζευ-
 γνύται τὸς μέλλοντα ταύρους,
 ἐκέλευσε χρίσαι τὴν ἑαυτοῦ
 ὄψιν, καὶ τὸ ὄρνυ, καὶ τὸ σῶ-
 μα. τότε γὰρ χριδέντα ἔφη
 πρὸς μίαν ἡμέραν μὴτ' αὖ
 ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσεται,
 μὴτε ὑπὸ σιδήρε. ἐδήλωσε
 δὲ αὐτῷ, σπειρομένον ὅτι
 ὀδόντων, ἐκ γῆς ἀνδρας μέλ-
 λην ἀναδύεσθαι ἐκ' αὐτὸν
 κενωπιόμενος· ὅς ἐλεῖν
 ἐπειδὴ ἀνδρὸς διαστήται,
 βάλλῃ εἰς μέσον λίθους ἀ-
 ποδιν. ὅταν δὲ ὑπὸ τέτε
 μάχωνται πρὸς ἀλλήλους,
 τότε κείνην αὐτὴν Ἰάσων ἢ
 ὅτε ἀκύνει, καὶ χρισάμεν
 τὸ φάρμακον, καταζευγ-
 νος εἰς τὸ νῆα ἄλσος, ἐμά-
 σσει τὸς ταύρους καὶ σὺν πολ-
 λῷ πρὸς ὁρμήσαντας, αὐτὸς
 κατίζευξε. σπείροντ' δὲ
 αὐτὸς τὸς ὀδόντας. ἀνέτελλον
 ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἑνοπιοί. ὁ
 ἢ, ὅτε πλείονας ἐώρα. βάλλων
 ἀφανεῖς λίθους πρὸς αὐτὸς,
 μαχομένους πρὸς ἀλλήλους
 προσώων ἀνέρει. καὶ καταζευ-
 γνυμένων τῶν ταύρων, ἐκ ἐδί-
 δα τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβέλετο
 ἢ τῷτε Ἀργὸν καταφλέγειν, καὶ

præstiturum se juravit Jason,
 pharmacum, quo tauros sub
 jugum mitteret, dedit: eoque
 clypeum, hastamq; , ac mem-
 bra corporis sui inungere præ-
 cepit. Hoc enim delibutum
 unum dumtaxat diem, nullâ
 neque ignis, neque ferri vio-
 lentiâ læsum iri asserebat: Sed
 & illi indicavit, ut è satis den-
 tibus viri terrâ orituri essent,
 & armati quidem in ipsum in-
 cursuri, quos statim quàm
 frequentes spectarit, inter eos
 eminens lapides conjiceret.
 Postea verò quàm ea de re
 inter se pugnam commise-
 rint, tum illos interimat. Sic
 itaque instructus Jason, &
 pharmaco inunctus, in templi
 lucum penetrat, tauros per-
 quirat, quos cum multa flam-
 marum vi erumpentes, edo-
 muit. Satis deinde dentibus,
 armati è terra viri statim pro-
 filiere. Tum Jason ubi plures
 esse vidit, conjectis inter eos
 occultè lapidibus, pugnantes
 inter se adortus, occidit. Por-
 rò perdomitis tauris, tantùm
 abest ut vellus aureum ex pa-
 cti & conventi formulâ tra-
 dat Æetes, sed & Argo navim
 inflammare voluerit: necnon

eos omnes qui cum eo navigabant, occidi studuerit. Quod ubi Medea rescivit, ad Iasonem ire antevertit, eumque per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem beneficiis aggressa sopivit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in navim Argo se contulit: eam verò Apfyrus frater consequebatur. illi noctu cum hisce avehuntur.

§. 25. Cæterum Æetes cognitâ Medæ audaciâ, ad navim persequendam accingitur. Quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem jugulat, ac ejus membra articulatim dividit, eâque in profundum jacit: Æetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam persequi defuit: quocircâ converso itinere, servatos pueri artus sepelivit, eique loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo navim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur. Tum ij alius aliò diffusi, in perquirendis Argo-

κτείναι τὸς ἐμπλέοντας. φθάσασα δὲ Μήδεια, τὸν Ιάσωνα νυκτὸς, ὅτῃ τὸ δίδραμα ἤγαγε καὶ τὴ φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσεια πῶς φαρμάκοις, μὴ Ιάσωνα ἔχουσα τὸ δίδραμα, ὅτῃ τὴν Ἀργὴν παρελθόντα. σωμαίπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτός. οἱ δὲ νυκτὸς μὴ τέτων ἀνέχθησαν.

§. καὶ Αἰήτης δὲ ἐπὶ γυνὴς τῇ Μήδειᾳ τετολμημένην, ἀρμεσιν τὴν ναὺν διώκειν. ἰδῶσα δὲ αὐτὸν πησίον ὄντα Μήδεια, τὴν ἀδελφὸν φονεύει καὶ μελίσεια, καὶ βυθὸς ῥίπτει σωμαθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τῶν παιδῶν μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησι. διὰ τὴν ὑποστροφάς, καὶ τὰ σωθέντα τῶν παιδῶν μέλη θάψας, τὸν τόπον θροσπύριον τὸν τοῖς πολλοῖς δὲ τῶν Κόλχων ὅτῃ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀργεὸς ἐξέπλεον ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξουσιν, αὐτὸς πείσασθαι τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ, διαχεδόντες ἀπὸ ἀμαχῶν, ζήτησιν ἐποιῶντο, τοῖς Ἀργοναυτοῖς τὸν

Ἡεῖδανδ' ὑποταμὸν ἤδη πα-
ραπλοίσαι. μινύσας δ' Ζεὺς
ὑπὸ τοῦ φοινδέντος Ἀψυρ-
της, χεῖμα ἄνα λάβεν ἐπι-
πύμας, ἐμβάλλει πάλιν
καὶ αὐτῶν τὰς Ἀψυρτίδας
νήσους παραπλέοντων, ἡ ναὺς
φθίγγεται, μὴ λήξουν τὴν
ὄργην τοῦ Διὸς, εἰ μὴ πα-
ρδέντες εἰς τὴν Αὐσονίαν,
τὴν Ἀψυρτίαν φόνον καταρδῶσιν
ὑπὸ Κίρκης. οἱ δ' παραπλεύ-
σαντες τὰ Λιβύων καὶ ἑλ-
πὼν ἔστη, καὶ διὰ τὴν Σαρδι-
νίαν πλάγας κομιδῶντες πα-
ραμεινόμενοι Τυρρηνίαν,
ἦλθον εἰς Αἰαίαν, ἐνθα Κίρ-
κη ἰκάνει θυρόμενοι κατα-
ρύνται.

§. κε. Παραπλέοντων δὲ
Σειρηνῶν ἀντὶν, Ὀρφεὺς δ'
ἐναντίαν μύσας μελωδῶν,
τὸς Ἀργοναυτὰς κατέχευε μῶ-
νος δ' Βούτης ἐξενήξατο πρὸς
αὐτὰς, ὃν ἀπάσασα Ἀφροδίτη
ἐν Λιλυθαίῳ κατῴκισε. μὲν
δ' τὰς Σειρηνῶν τὴν ναὺν χα-
ρύβδης ἐξείλετο, καὶ Σκύλ-
λα, καὶ πύλαι πλάγχαται.
ὑπὸ ὧν φλόξ πολλὴ καὶ κα-
πνὸς ἀναερέμενος ἐωρεῖτο.
ἀπὸ δὲ τῶν διεκόμισε τὴν
ναὺν σωὴν Νηρηΐται Θεῖς πα-

nautis occupantur, Eridanum
amnem jam prætereuntibus.
At Jupiter ob Apfyrty cadem
iratus, ingenti immisâ tem-
pestate, Argonautis errores
injicit: ac dum secus Apfyrti-
das insulas navigant; Argo
navis eos alloquitur his ver-
bis: Jovis iram nunquam an-
teâ desituram esse, quàm in
Ausoniam profecti, Apfyrty
necis ergo à Circe fuerint ex-
piati. Hi autem Libyæ Galliæ-
que gentes prætervecti, &
per Sardiniae pelagus delati,
Hetruriam legunt. Inde ad
Æream contendunt, ubi à Cir-
ce expiantur.

§. 25. Qui cùm præter Sire-
nas navigarent, Orpheus,
quod contrariam occineret
cansionem, Argonautas inhi-
buit. Verùm solus omnium
Butes ad eas enatavit, quem
raptum, Venus ad Lilybæum
habitatum relegavit. Pòst à
Sirenibus navim Charybdis
excepit, Scyllâque, & erran-
tia saxa: è quibus ingens flam-
marum vis ac fumus eructari
videbatur. Atqui per ea The-
tis cum Nereidibus; Junonis
monitu, incolumem navim

transvexit. Siciliam itaque prætervecti, ubi Solis boves inerant, ad Corcyram Phæacum insulam appellunt, ubi Rex Alcinoüs imperabat. Porro cum Colchi Argo navim nusquam inveniunt, horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apfyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac navim Argo tandem deprehendunt, & Medeam ab Alcinoö reposcunt. Tum ille, si jam, inquit, uxor Jasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enimverò Alcinoi conjux Arete antevertens, Jasoni Medeam conjugavit. Hinc igitur Colchi cum Phæacibus simul habitare statuerunt.

§. 26. Argonautæ verò cum Medea in altum avehuntur: qui cum noctu navigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hæc Apollo Menæcium impetens, secundum jugulum sagittâ percussit, eumque in mare deturbavit. Hi verò cum proximam insulam conspiciunt, ad eam de-

ερχομένησαν ὑπὸ Ηγετῶ. παρ-
αμειψάμενοι δὲ Θεινακρίας
νῆσον, Ἠλίε βῆς ἔχουσαν,
εἰς τὴν Φαιάκων νῆσον Κέρκυ-
ραν ἦκον. ἦς βασιλεὺς Ἰω
Ἀλκίνοος. ὃς δὲ Κολχικῶν
τὴν ναῦν εὐρεῖν μὴ διαμέ-
νων, οἱ μὲν τοῖς Κερκυραίοις
ὄρεσι παρῶκησαν· οἱ δὲ εἰς
τὴν ἀλμυρὴν κορυδαίντες,
ἔκπσαν Ἀψυρτίδας νήσους.
ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαιάκας
ἰλδόντες, τὴν Ἀργὴν κατί-
λαβον, καὶ τὴν Μήδειαν ἀπὴ-
τοῦ πατρὸς Ἀλκινόου. ὁ δὲ,
εἶπεν· εἰ μὲν ἤδη σωμαλήλυ-
θεν Ἰάσωνι, εἰ δὴ σὺν αὐτῷ
ἔκειτο· εἰ δὲ παρδένεσθαι,
τῷ πατρὶ ἀντιπέμψεν. Ἀρή-
τι δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φρά-
σατο Μήδειαν Ἰάσωνι σω-
θέν· ὅθεν οἱ μὲν Κολχι-
κοὶ μὲν Φαιάκων κατῶκησαν.

§. 25. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται
μὲν τῆς Μηδείας ἀνέχθη-
σαν. πλείοντες δὲ νυκτὸς,
σφοδρῶν ἀνέπνευσεν χερμα-
νι. Ἀπόλλων δὲ σὰς ὄντι
τὴν Μενόϊππου διέβη, το-
ξεύσας τῇ βέλῃ, εἰς τὴν
θάλασσαν κατέπεσεν. οἱ
δὲ, πησίοον ἐδεάσαντο
νῆσων· τῷ δὲ πρὸς πρὸς

δοκίαν ἀναφανῆναι περισσο-
 μιδύντες, Ἀνάφῳ ἐκάλε-
 σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βαρύν
 Ἀπολλωνῶ· Αἰγλαῖα, καὶ
 θυσιάσαντες, ἐπ' εὐωχίαν
 ἐτραπίησαν. δοθεῖσαι δὲ ὑπὸ
 Ἀρήτης Μηδείᾳ δώδεκα δι-
 ερχόμεναι, τὴν αἰεσίαν ἐκω-
 πῶν μὲν παιγρίας. ὅθιν' ἐπ
 καὶ νῦν ἐν τῇ θυσίᾳ σωμη-
 δὲς ὅτι σκόπηεν γυναιξίν.
 ἐρτεῦθιν ἀναχθέντες, κο-
 λούοντες Κρήτην περιήειν
 ὑπὸ Τάλῳ. τῶτον, οἱ μὲν,
 τῷ Χαλκοῦ γένους ἦν λέ-
 γουσι· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου
 Μίνῃ δοθένται· ὃς μὲν χαλ-
 κοῦς αὐτῇ. οἱ δὲ, Ταῦρεν
 αὐτὴν λέγουσιν· εἶχε δὲ
 φλέβα μίαν ὑπὸ αὐχένῳ
 χαπτέινυσαν ἄλλῃ σφυ-
 ρῶν· κατὰ δὲ τὸ δῆγμα
 τῆς φλεβὸς ἦλθ' διήεισε
 χαλκός. αὐτὸς ὁ Τάλως πρὸς
 ἐλάσης ἱμέρας πλὴν νῆσον
 περιτροχάζων ἐπήρει. διὸ καὶ
 τότε πλὴν Ἀργὼ περιωλέυ-
 σαν διωκῶν, τοῖς λί-
 θοις ἔβαλεν. ἐξαπατηθεὶς
 δὲ ὑπὸ Μηδείας, ἀπίδα-
 νεν· ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσι,
 διὰ φαρμάκων αὐτῷ μα-
 νίαν Μηδείας ἐμβάλειν.

veniunt, ac præter spem osten-
 tatum portum ingressi, Ana-
 phen nominarunt : ubi Apol-
 lini Æglæo aram statuunt, ibi-
 que peractis de more sacrifi-
 ciis, epulati sunt. Quæ verò
 ab Arete duodecim ancillæ
 Medææ dono jam datæ fue-
 rant, fortissimos illos viros
 per lufum sugillabant. Hinc
 & adhuc etiam vetus ea in
 sacris deridendi consuetudo
 mulieribus manet. Inde ave-
 ſti, in Cretam appellere pro-
 hibentur à Talo. Hunc sanè
 alij ex æreo genere produnt ;
 Sunt qui à Volcano Minoi
 datum esse ferunt. Qui vir
 æneus fuit, idémque ab aliis
 Taurus appellatur. Huic au-
 tem venam unam à collo ad
 calcem pertinentem fuisse
 tradunt : atque in hujusce ve-
 næ cute clavus æneus affixus
 esse videbatur. Hic igitur Ta-
 lus ter in die circum insulam
 currens, eam tuebatur. Quo-
 circà & tum Argo navim præ-
 tereuntem spectans lapidibus
 impetebat ; Demùm Medææ
 beneficiis circumventus occu-
 buit, siquidem, ut nonnulli
 memorant, Medææ poculis ad
 infaniam redactus, excessit è

vita. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clavam illi Medeam extraxisse, omniq; ex ejus corpore effuso ichore, ipsum obiisse narratur. Nec defunt qui illum a Pœante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati Argonautæ, ad Æginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna conferitur inter eos; inde verò per Eubœam Locridémq; navigantes, Iolcum, quarto demùm mense post initam velleris aurei expeditionem, pervenerunt.

§. 27. Verùm Pelias, quòd Argonautarum reditum desperabat, de Æsone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem consciscere quærit, immolati tauri sanguinem intrepidè hausit, & interiit. Atqui Jasonis mater, Peliam execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium jugulavit. Interea redit Jason, ac vellus aureum Pelix dedit. Qui, cùm injurias, quibus affectus erat,

ὡς δὲ πνές, ὑποσχόμενης ποιήσῃν ἀθάνατον αὐτὸν, καὶ τὴν ἥλον ἐξελεύσῃς, ἐκρύντος τῷ πατρὶος ἰχθῆρος ὑποδαρῆιν. πνές δὲ αὐτὸν τοξιδέντα ὑπὸ Ποιάντῳ εἰς τὸ σφυρὲν, τελωτῆσαι. μίαν δὲ ἐν ταῦτα νύκτα μέντας. Αἰχμήνῃ προσήχουσιν, ὑδρεύσασθαι δίλοντες. καὶ γίνεται πρὶν τὴν ὑδρείας αὐτοῖς ἀμύλλα. ὁκείδην δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἰωλκὸν ἦλθον, τὸν πᾶντα πλουτὶ ἐν τέτταρι μνησὶ πελειώσαντες.

§. κζ. Πελίας δὲ ἀποχρὺς τῷ ἐπιστροφῇ τῆς Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἰσωνα κτείνην ἤθελεν. ὁ δὲ αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀλεῖν, θυσιῶν ὀπιτελῶν ἀδεῶς τὴν ταύρου αἷμα πασάμενος ἀπιδανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἐκδραμένη Πελίαν, νήπιον ὑπολιπῶσα παῖδα, ὡς πρὸς πῦλμον πρὸς μαχόν, ἑαυτῷ ἀνῆρτησε. Πελίας δὲ καὶ τὴν καταλεφθέντα παῖδα ἀπὸ κλίνης αὐτῆς. ὁ δὲ Ἰάσονος κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε. πρὶν ὧν δὲ ἠδίκηθη

μετελθὼν ἐδίλων, καὶ οὖν
ἐξεδήξατο. καὶ τότε μὲν εἰς
Ἰσθμὸν μετὰ τοῦ ἀρίστου
πλεύσας, ἀνέθηκε τῶν ναῶν
Ποσειδῶνι. αὖθις δὲ Μή-
δειαν ὤφθαλμῳ ζητεῖν
ὅπως Πελία· αὐτῷ δὲ καὶ
ὑπόχρη. ἡ δὲ εἰς τὰ βα-
σίλεια τῆ Πελίας παρελ-
θούσα, πίδει τὰς θυγα-
τέρας αὐτῆς [Ἀστυόχην
Θηλαδὴν, καὶ Ἀντιόχην]
τὸν πατέρα κρεκρυῖσαι, καὶ
κατεψύσαι, διὰ φαρμάκων
αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιή-
σασθαι νέον. καὶ τῷ πτεῦσαι
χάειν, κριὸν μελίττασα,
καὶ κατεψύττασα, ἐποίησεν
ἄρνα. αἱ δὲ πτεῦσαι, καὶ
πατέρα κρεκρυῖσαι, καὶ κα-
τεψύσιν.

§. κη. Ἀκαστος δὲ μὲν τῷ καὶ
Ἰωλκῶν οἰκόνταν, καὶ πατέ-
ρα δάπηεν. τὸν δὲ Ἰάσονα μὲν
καὶ Μηδείαν, καὶ Ἰωλκὸς ἐκ-
βάλλει. οἱ δὲ ἦσαν εἰς Κόριν-
θον καὶ δέκα μὲν ἔτη διετί-
λουν εὐτυχῶντες· αὖθις δὲ τῷ
καὶ Κορίνθου βασιλέως Κρέον-
τος καὶ θυγατέρα Γλαῶκην
Ἰάσονι ἐγὼντος ὤφθαλμῳ
ψάμενος Ἰάσων Μήδειαν,
ἐγάμεν. ἡ δὲ ἔς τε ὥμασεν Ἰά-

ulcisci vellet, occasionem ex-
pectabat. Proinde sumptis se-
cum lectissimis heroibus, in
Isthmum navigavit, ac navim
Neptuno dedicavit. Inde Me-
deam monet ut rationem
ineat, quâ Pelias illi tot inju-
riarum pœnas luat. Tum illa
Pelias regiam ingressa, Regis
filias, Asteropeam nempe &
Antinoen, patrem dissecan-
dum, elixandumque suasu in-
ducit suo: atque eundem in
vitam mox ætate juvenem
suis se beneficiis revocaturam
esse pollicetur. Idque ut faci-
lius credi posset, arietem in
frusta dissectum, elixatum-
que agnum reddidit. Tum illi
credulæ, patrem occidunt,
membratimque concisum eli-
xant.

§. 28. Acastus autem unâ
cum Iolcensibus patrem sepe-
livit: Jasonemque & Me-
deam Iolco eiecit. Hinc illi
Corinthum commigrant: ubi
decennium totum fortunatè
transegerunt. Inde cùm Glau-
cen Creon Corinthiorum
Rex filiam Jasoni despon-
disset, eam, dimissâ Me-
deâ, in matrimonium duxit.
Tum illa quos Jason Deos
jurasset,

jurasset, obtestata, ingrátumque illius animum subinde detestata, uxori quidem populum venenis infectum misit: quem simul ac illa sibi induit, cum adjutore patre, valido igne correpta conflavit. Medea insuper quos ex Jasone filios habebat, Mermerum nempe ac Phere-tem, trucidavit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoque profugit Athenas: qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acræ Junonis aram constitutos, omisit: quos surgere jussos, Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, quæ convolarat Athenas, mox ibi Ægeo nupta, filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea verò, cum Theseo comparasset infidias Athenis, in fugam acta cum Medo filio ejicitur; Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subjectam sibi provinciam universam Mediam vocari voluit; & bellum contra Indos inferens vitam cum morte com-

πων διὰς ὀπκαλισμένη, καὶ πρὶν ἰάσωντα ἀχαι-
σίαν μεμφαμένη πολλάκις,
τῇ μὲν γαμουμένη πύπλον
μεμυγμένον φαρμάκῳ ἐ-
πιμψαν· ὃν ἀμφιασμένη,
μὲν τῷ βοηθοῦντι πατρὶ
πρὶν λάβρω καταφλέγει·
τούς τε παῖδας, οὓς εἴ-
χεν ἐξ ἰάσωντα, μέ-
μερον καὶ φέρετα, ἀπὲ-
κλεινε. καὶ λαβοῦσα παρὰ
ἡλίου ἄρμα πηλῶν δρα-
κόντων, ὅττι τούτῃ φεύ-
γουσα, ἦλθεν εἰς Αἰθύ-
νας. λέγεται δὲ ὅτι φεύ-
γουσα, τοὺς παῖδας νη-
πίους ἐπ' ὄντας κατέλιπεν,
ἰκέτας κηδεύουσα ὅττι τὸν
βωμόν τῆς Ἥρας τῆς Α-
κράειας Κορίνθιοι δι' αὐ-
τοῖς ἀναστήσαντες κατε-
τραυμάτισαν. Μήδεια δὲ
ἦκεν εἰς Αἰθύνας. καὶ καὶ
γαμηθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γη-
νὰ Μῆδον ὀπκαλεύουσα δὲ
ὑπερὸν Θησέϊ φυγαὶ διὰ
Αἰθῶν μὲν τῷ πατρὶ ἐκ-
βάλλεται. ἀλλ' ἔτιος μὲν πόλ-
ων κρατήσας βαρβαρίων. ἢ
ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἀπασαν
Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ τρα-
τάρημος ὅττι Ἰνδοῖς ἀπὲ-

δασι. Μέδεια δὲ τοῖς Κόλ-
χοις ἦλθεν ἄγνωτος. καὶ κα-
ταλαβούσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ
ἀδελφοῦ Πέρσευ τῆς βασι-
λείας ἐστερημένον, κτείνασα
αὐτόν, τῇ πατρὶ τῷ βασι-
λείᾳ κατέστη.

mutavit. Sed Medea nullū
suorum agnita, ad Colchos
remeavit : quæ cūm Æeten
patrem Persei fratris dolo
ab regia sede ejectum inve-
nisset, illi regnum recupe-
ravit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber secundus.

βιβλίον β'.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ Α.

QUONIAM VERO Deu-
calionis genus enarra-
vimus, Inachi dein-
ceps explicemus. Inachos igitur
ex Oceano & Tethye pro-
creatur: à quo Inachus Argi-
vorum flumen nominatus est.
Hujus & Melissæ Oceani fi-
liæ, Phoroneus ac Ægialeus
filij fuerunt. Ægialeus tametsi
nullâ de se prole relicta, sit ex-
tinctus, Ægialeam tamen ab
eo, cui præfuerat, dictam
fuisse terram legimus. Atqui
Phoroneus universæ terræ,
cui post nomen fuit Pelopon-
neso, imperio positus, ex Lao-
dice nymphea Apin & Nioben
creavit. Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem
regno, vi cuncta gerens, ac

ΕΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τῷ
Δευκαλίωνος διεξ-
ηλυθὲν γένος
ἐξημίνετο λέγωντες τὸ Ἰνά-
χου. Ὀκεανὸς καὶ Τηθύς
γένετο πάντες Ἰνάχου· ἀφ'
ὧ ποταμὸς ἐστὶν Ἀργεὶ Ἰνα-
χὸς καλεῖται. τέττις, καὶ Με-
λίσιος τῆς Ὀκεανὸς, Φο-
ρωνεύς τε καὶ Αἰγιαλεύς
παῖδες ἐγένοντο. Αἰγιαλέως
μὲν οὐδ' ἀπαίδος ἀποθανόν-
τος, ἡ χώρα ἀπὸ τοῦ Αἰ-
γάληος ἐκλήθη. Φορωνεύς
δὲ ἀπάσης τῆς ὑπερὸν Πε-
λοποννήσου περὶ τοὺς ποτα-
μούς, ἐν τῇ Λαοδικῆς νύμ-
φης, Διωσένειον, Ἀπὴν καὶ
Νιόβην ἐγέννησεν. Ἀπὴ
μὲν οὐκ εἰς τυραννίδα πύ-
ξαντες μεταστράς διώσαν, καὶ

βίαν· ὦν τύραννος, ὀνομασας ἀφ' ἑαυτοῦ πλὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελξίων· καὶ Τελχίνος ἐπεκάλειτο, ἅπας ἀπίδαυε· καὶ τοιοῦτος διδς, ἐκλήθη Σάραπες. Νιόβης δὲ, καὶ Διός, ἥ φασὶν γυναικὶ Ζεὺς διηΐη ἐμύγη, παῖς Ἀργος ἐγένετο. ὡς δὲ Ἀκυσίλαος φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοῖς ἢ Πελοπόννησον οἰκουῦσας Πελασγούς. Ἡσίοδος δὲ, ἢ Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν (1). ἀπὸ τοῦ μὲν τότε πάλιν ἐρρύμην.

§. β. Ἀργος ἢ λαβὼν τοῦ Φορωνέως ἢ βασιλείαν, ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ Πελοπόννησον ἐκάλεισιν Ἀργος. καὶ γῆμας Εὐάδην ἢ Στρυμόν· καὶ Νεαίρας, ἐτέκνωσεν Ἰασόν, Πείσανδρον, Επιδάυρον, Κεῖασον· ὅς τε ἢ βασιλείαν παρέλαβεν. ἐξ Ἰάσου ἢ, Ἀθήνωρ· γίνεται· τότε ἢ Ἀργ· ὁ Πανόπτης λεγόμενος· ὅς τε ἢ ὀφθαλμοῖς μὲν ἐκ παντὸς σώματι ὑπεράλλων δὲ δυνάμει, ἢ μὲν ἢ Ἀρκάδιαν λυμαίνόμενον πῦρ ἐν αἰσῶν, ἢ τότε δόξα ἢ μ.

placè tyrannico more administrans, Peloponnesum Apriam suo de nomine vocari iussit. Is demùm Thelxionis ac Thelchinis insidiis appetitus, sine liberis excessit è vita: & relatus inter Deos, Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Jove, quam primam mortalium Jupiter inivit, Argus natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dicebatur, à quo Peloponnesus dicta deinde Pelasgia fuit. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenam refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicaturi sumus.

§. 2. Argus itaque simul ac à Phoroneo regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Evadne, Strymonis ac Neærae filiâ, Jasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Jaso autem nascitur Agenor, ex quo ille Argus, qui Panoptes dicitur, ortus est: hunc toto corpore oculeum fuisse legimus. Hic etiam viribus præstans, sublato, qui Arcadiam devastabat, tauro, ejus sese corio cir-

cumtēxit. Ad hæc Satyrum , qui Arcadibus vim inferebat , pecora abigebat , fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam , quam Tartari ac Terræ filiam dicunt , quæ viatores corripiebat , dormientem nactus interemit : idēque sublati cædis auctoribus , Apidis interitum ultus est.

§. 3. Argi verò , & Ismenes Asopi filiæ Jasus est filius : ex quo Ionem ortam esse ferunt. At Castor , qui de temporum ignoratione conscripsit , nec non complures tragœdiarum scriptores , Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant : quam Junonis sacerdotio decoratam Jupiter vitiavit : à quo cum violatam fuisse puellam hanc Juno comperisset , in buculam candidam transformavit , cum qua Jupiter se concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus inquit , amantium iurandum irritum esse , neque ad Deorum iram quicquam pertinere. Juno interim vaccam ab Jove depoposcit , acceptamque Argo Panoptæ custodiendam dedit. Hanc

φίεσται. Σάτυρον δὲ τὸς Ἀρκάδας ἀδικουῦντα , καὶ ἀφαιρέμενον τὰ βοσκήματα , ὑποσταὶ ἀπέκλεινε· λέγεται ὅτι καὶ Τάρταρον καὶ τῆς Ἐχιδναν , ἣ τὸς περὶόντας σιωπή-παζεν , ἐπιτηρήσας κοιμωμένην ἀπέκλεινεν. ἐξεδίκησεν δὲ καὶ τὸ Ἀπίδος φόνον , τὸς αἰτίους ἀποκλείνας.

§. γ. Ἀργεὺς δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰάσος , οὗ πατὴρ Ἰὼ ἡμέδαται. Κάστωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ χρονικὰ ἀγνοήματα , καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν , Ἰνάχου τινὲς Ἰὼ λέγουσιν. Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλαῳ Πειρήνῳ αὐτὴν φασιν εἶναι τῶν Πυλίων , ἱερφαμένην τῆς Ἡρας ἔχουσαν , Ζεὺς ἔφθειρε. φεραδὺς ὑφ' Ἡρας , τῆς μὲν κόρης ἀφάμεναι εἰς βῆν μεταμόρφωσι λείκων· αὐτὴν δὲ ἀπομόσατο μὴ σιωλεδεῖν. διό φησιν Ἡσιόδῳς ἔκ ἐπιπαύσασθαι τινὲς ἀπὸ τῶν δειῶν ὄργην τοῖς ἡννομένους ὄρκους ὑπὸ ἑρωτῶν. Ἡρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τινὲς βοῦν , φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἀργεὺν τὸν Πανοπῆλιν· ὃν

Ασκληπιάδης μὲν, Ἀρέσσεος
 λέγει ὕδρ' Φερεκύδης δὲ,
 Ἰνάχης· Κέρκω δὲ, Ἀργεῖ,
 καὶ Ἰσμιλῶνς τ' Ἀσποπὸ θυ-
 γατρός. Ἀκουσίλαος δὲ ἐκ
 γῆς μετ' ἡδαι αὐτὸν λέγει.
 ὅσα ἐκ τ' ἐλαίας ἐδέσμευεν
 αὐτῷ, ἥπερ ἐν τῷ Μυκη-
 ναίῳ ὑπῆρχεν ἄσπι. Δίδος
 δὲ ὀπιτάξαντος Ἑρμῇ χλέ-
 ψαι τ' βοῦν, μελύνσαντο
 Ἰέρακος, ἐπειδὴ λαδῆν ἐκ
 ἡδυνάτο, λίθῳ βαλὼν ἀ-
 πίκλινε τὸν Ἀργον. ὅθεν
 Ἀργηφόντης ἐκλήθη. Ἡ ἔτι
 τ' τῷ βοὶ οἶτρον ἐμβάλλει. ἡ
 δὲ, ὡδῶτον ἦκεν εἰς τ' ἀπ'
 ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κλη-
 δύντα· ἐπιτα διὰ τ' Ἰλλυ-
 ρίδος περὶ θείου, καὶ τὸν
 Αἴγμον ὑπεβαλούσα, διέ-
 βη τ' τότε μὲν καλὸν μῆλον
 πόρον Θρακίον· νῦν δὲ
 ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον ἐπὶ λ-
 δοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ
 τ' Κιμμερίδα γλῶ, πολλὰ
 χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ
 πολλὰ διαηξαμένη δά-
 κασαν Εὐρώπης τε καὶ Α-
 σίας, τελευτᾶτον ἦκεν εἰς
 Αἴγυπτον· ὅπου τ' ἀρχαίαν
 μορφὴν ἀπολαβοῦσα ἦν αἶ-
 παρ τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ

autem Asclepiades Arestoris,
 Pherecydes verò Inachi, sicut
 Cercops Argi, & Ismenes,
 quæ Asopi fuit, filiam scri-
 bunt: sed Acusilaus è Pirene,
 ut dictum antea fuit, ortam
 esse refert. Hic eam ad oleam,
 quæ in Myceneo luco erat,
 alligabat. Cùm verò Jupiter
 eam Mercurio ut furtim ab-
 duceret, imperasset, idque ab
 Hierace detectum fuisset, ne-
 que celari amplius posset: la-
 pide percussum Argum pere-
 mit. Hinc itaque Mercurius
 ΑΡΓΗΦΟΝΤΗΣ cognomen-
 tum accepit. Juno de-
 mùm bovem æstro concita-
 vit. Quo facto, ea primùm in-
 sium ab se Ionium appella-
 tum penetravit: Mox per Il-
 lyricum progressa, Hæmum
 transcendit, ac per ea tempo-
 ra trajectum Thracium nomi-
 natum, ab illa deinde Bospo-
 rum dictum, tranavit. Inde,
 cùm in Scythiam penetrasset,
 & Cimmericiam terram, cùm-
 que per continentem multam
 deerrasset, multaque Europæ,
 atque Asiæ maria tranasset, in
 Ægyptum tandem pervenit:
 ubi cùm pristinam formam
 recepisset, ad Nili fluenta

Epaphum peperit. Juno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exoravit. illi verò Junonis orata fecerunt: quod factū ubi Jupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Quæ cūm Syriam propè universam pervagata esset, quòd illic Bybliorum Regis uxor filium educare significabatur, ea tandem, Epapho invento, in Ægyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Iſin vocarunt Ægyptij, statuas collocavit; & Ionem quoque Iſidem appellarunt.

§. 4. Epaphus autem Ægyptiis imperans, Memphin Nili filiam sibi conjugavit: deque uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaque Libyam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Cæterum ex Libya Neptunoque gemini Agenor ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magnæ sobolis auctor exitit: quare de eo in præsentia di-

Επαφον παῖδα. αὐτὸν δὲ Ἡὲρα διῆται Κυρήτων ἀφανῆ ποιῆσαι. οἱ δὲ ἡφαιίσαν αὐτόν. καὶ θεὸς μὲν αἰσδιόμηντο, κλείνει Κέρητας. Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐντάπειτο. πλανομένη δὲ καὶ Συρίαν ἀπεσαν· ἐκεῖ γὰρ ἐμμεύετο τῇ Βυβλίων βασιλῆως γυνὴ ἐπιδύουσα τὸν υἱόν. καὶ τὸν Επαφον εὗρεντα, εἰς Αἰγυπθὸν ἐλθούσα, ἐγαμήθη Τηλεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπθίων. ἰδρύσας αὐτῷ ἄγαν μαθήματα, ὡς ἀνάλασσαν ἴσιν Αἰγυπθίοι, καὶ ἥ Ἰὼ ἴσιν ὁμοίως προσεχόρδυσαν.

§. 4. Επαφὸς δὲ βασιλεύων Αἰγυπθίων, γαμήει Μίμφιν ἢ Νείλῳ θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίσει Μίμφιν πόλιν. καὶ τινοῦ θυγατέρα Λιβύῳ, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη. Ληγὺς δὲ καὶ Ποσειδῶντο, γίνονται παῖδες δίδυμοι, Ἀγλώωρ καὶ Βήλος. Ἀγλώωρ μὲν αὖ εἰς Φοινίκῳ ἀπαλλάγους ἐβασίλευσε καὶ καὶ τῆς μεγάλης ῥίξης ἐχόρευτο γένεσιν. ὅθεν ὑποφασσόμεθα

πρὸς τὴν. Βῆλ' ὁ δὲ ὑπο-
 μέinas ἐν Αἰγύπτῳ βασιλεύει
 μὲν Αἰγύπτῳ. γαμῖ δὲ Ἀγχι-
 νόλῳ ἢ Νίλῳ θυγατέρας· ἣ
 αὐτῷ γίνονται παῖδες διδυ-
 μοι, Αἰγυπτιῶ καὶ Δαναός.
 ὡς δὲ φησὶν Εὐριπίδης, καὶ
 Κηφεὺς καὶ Φινεύς προσέπ.
 Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλ' ἐν
 Λιβύῃ κελύκησιν· Αἰγυπτιῶν
 δὲ ἐν Ἀραβίᾳ. ὅς καὶ κατα-
 σκευάμεν' ἢ Μελαμπό-
 δων χώραν [ἀφ' ἐαυτῶ]
 ἀνόμεσιν Αἰγυπτιῶν. γίνον-
 ται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν,
 Αἰγυπτιῶ μὲν παῖδες πεντήκον-
 τα· θυγατέρες δὲ Δαναῶν
 πεντήκοντα· σασινασάντων δὲ
 αὐτῶν πρὸς ἀνέχλους πρὶν ἢ
 ἀφ' ἧς, ὅτερον Δαναὸς τοῖς
 Αἰγυπτιῶ παῖδας, πάλιν ἐνδὸς
 ἢ διουῖν, διὰ ἧς ἢ αὐτῷ θυ-
 γατέραν ἀνέειλε, δεδοικώς
 [κατόπι καὶ ἐκ χρησμοῦ, ὅπ-
 ρον δὲ θέσεται ὑπὸ ἐνδὸς αὐ-
 τῶν, καὶ] ὑποδεμένης Ἀθη-
 νᾶς αὐτῷ, ναυὶ πρὸς τὸν κα-
 πτεύσας, [ἢ κληθεῖσαν
 ὡς καὶ τῷ ἀφ' ἑμοῦ ἧς θυ-
 γατέραν αὐτῷ πεντηκόντορον]
 ἐν ἣ ταῖς κόρας ἐνδέμεν' ἢ
 ἔφυγε. πρὸς αἰγῶν δὲ Ρόδῳ,
 τὸ τῆς Λινδίας Ἀλιδίας

cere superfedebō. At Belus ;
 quod ex Ægypto minimè dis-
 cessisset , Ægypti regnum
 consequitur : atque Anchi-
 noen Nili filiam duxit uxo-
 rem , de qua filios geminos
 creavit , Ægyptum ac Da-
 naum ; sed & , ut Euripides ait,
 Cepheum, Phineúmque. Igi-
 tur Danaum Belus ad Libyam
 incolendam, Ægyptúmque ad
 Arabiam habitandam misit.
 Qui, cum devastasset Melam-
 podum terram, eam Ægypti
 nomine appellari de seipso
 voluit. Porro & Ægypto è
 pluribus conjugibus filij ma-
 res quinquaginta gignuntur :
 at fratri Danao filiæ totidem.
 Qui , cum de regno inter se
 contenderent , Danaus Ægy-
 pti filios præter unum aut al-
 terum , filiarum suarum operâ
 necavit : nam ex oraculo cæ-
 dem sibi imminere acceperat :
 metu perculsus Minervæ con-
 filio , navim nominatam ab
 eo de filiarum suarum nume-
 ro πεντηκόντορον , quasi dixeris
 quinquagintiremem , primus
 fabricavit , in quam filiabus
 impositis , aufugit. Inde ad
 Rhodum insulam cum appul-
 sus esset , Minervæ Lindiæ
 statuam

statuam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit. Helanor, qui tum Argis regnabat. At ipsa Danaus ejus regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarum inopia laborabat, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exsiccaverat, quod eam Minervæ terram esse testatus est, filias suas interim aquatum misit. harum una Amymone aquam quærens, telum in cervum jacit, ac fortè Satyrum dormitantem ferit: quare ille somno expergefactus, puellæ ineundæ miro desiderio capitur. At Neptuni superventu, Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lernæos fontes indicavit.

§. 5. Porro Egypti filij Argos profecti, ut mutuam inter se similitudinem componerent, sese cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul quod parùm crederet eorum pollicitationibus, simul quod fugæ exilique sui

ἀγαλμα ἰδρύσασθαι. ἐπιβάντων δὲ ἦκεν εἰς Ἀργεῖον, καὶ βασιλείαν αὐτῷ ὄρεσθαι. Ελαίως ὁ τότε βασιλεύων. [αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ τὰς ἐνοικοῦντας Δαναὺς ὀνόμασεν.] αὐτοῦ δὲ τῆς χώρας ὑπαρχόντος, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν μνηστῆρας ἰναχρὶ δίοτι τὴν χώραν Ἀθῶναις ἐμαρτύρησεν ἔτι, τὰς θυγατέρας ὑδροσπόμενας ἐπιμύσει. μὲν ὅτι Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδατος, ῥίπτει βέλτερον ἑλαφον, καὶ κοιμωμένον Σάτυρον τυγχάνει. καὶ κτείνοντα ὀφειλόμενος, ἐπιδύμει συγχυμένους. Ποσειδῶν δ' ὀπφειλόμενος, ὁ Σάτυρος μὲν ἐφύγην. Ἀμυμώνη δὲ, τέκνον σκεδανάζεται. καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς ἐμείλυσεν.

§. 6. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἀργεῖον, τῆς τε ἑχθρῆς παύσεσθαι παρεκάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν γαμῆν ὀφείσθαι. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτοῖς σοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνηστῆρας ὄντας ἐφύγην.

ὡμολόγησεν τοῖς γάμοις, καὶ
 δεκλήρουν τὰς κόρας. Τῇ μνη-
 στῶν μὲν οὐδ', ἢ προσβυτί-
 ραν, ἐξήλθε Λυγκίη, καὶ
 Γοργόφωνα Πρωτίη. ἔπειτα δὲ
 ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀρ-
 γυφίης ἐγαμόνοισαν Αἰγύ-
 πτω. τῇ δὲ λοιπῶν ἔλαχον,
 Βύσις μὲν καὶ Εὐκάλαιος,
 καὶ Λύκος καὶ Δαίφρων, καὶ
 Δαναῶν Ἥρη θήσας ἐξ Εὐ-
 ρώπης. Ἀυτομάτην, Ἀμυμό-
 νην, Ἀγαπήν, Σκαίω. αὐ-
 τὰς δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγόνον
 το Δαναῶν. ἐκ δὲ Ἐλεφαντί-
 δος, Γοργόφονη καὶ Τῇ μνη-
 στῶν. Λυγκίης δὲ καὶ Καλύ-
 κην ἔλαχον. Ἰστρος δὲ, Ἰππο-
 δαμίαν· Χαλκιδῶν, Ρωδίαν·
 Ἀγλώων, Κλεοπάτραν· Χαί-
 τος, Ἀστεάν· Διοκορυστὸς,
 Ἰπποδάμειαν· Ἀλκίς, Γλαύ-
 κην· Ἀλκμήων, Ἰππομέ-
 λισσαν· Ἰππόδοτον, Γόργην·
 Εὐχλήων, Ἰσιμέδυσσαν· Ἰπ-
 πέλυντον, Ρόδην. ἔπειτα μὲν οἱ
 δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς·
 αἱ δὲ παρθέναι, ἐξ Ἀμα-
 δρυάδων νυμφῶν· αἱ μὲν, Ἀ-
 τλαντίαι· αἱ δὲ ἐκ Φοίβης.
 Ἀγαπήνολεμον δὲ ἔλαχε Πει-
 ρῆν· Κέρκισι δὲ, Δάειον·
 Εὐρυδάμας, Φάρτην· Αἴγιος,

injuriā haudquaquā obli-
 tus esset, nuptias pactus for-
 titō puellas distribuere cœpit.
 Hypermnestram igitur, nata-
 rum maximā, Lynceo, &
 Gorgophonem Protheo sele-
 git. Hos enim ex conjuge Re-
 gina Argyphia Ægyptus ex-
 tulerat. Inde suam quisque
 fortiti sunt, Busiris quidem &
 Enceladus, Lycusque ac Dai-
 phron, Automaten, Amy-
 monen, Agaven, Scæam,
 Danao ex Europa regia ma-
 trona satus ducunt. At ex Ele-
 phantide ortæ fuerunt Gorgo-
 phone, atque Hypermnestras
 sed Lynceus & Calycen sorte
 duxit. Ister autem Hippoda-
 miam: Chalcodon, Rhodiam:
 Agenor, Cleopatram: Aste-
 riam, Chætus: hippodamiam,
 Diacorystes: Alcis, Glaucen:
 Alcmenon, Hippomedusam:
 Hippothous, Gorgen: Iphi-
 medusam, Euchenor: Rho-
 den, Hippolytus. Hi decem
 ex Arabia uxore geniti sunt.
 Sed puellæ ex Hamadrya-
 dibus Nymphis: aliæ ex
 Atlantea, aliæ ex Phœbe
 natæ sunt. Agaptolemo Pi-
 rene, Cereesti Dorion, Eu-
 rydamanti Pharete, Ægio,

Mnestra, Evippe Argio; Anexibia Archelao, Menacho Nelo, obvenerunt. Hi septem è Phœnissa conjugè orti sunt: at puellæ, ex Æthiopide. Qui verò ex Tyria erant, sine sorte duxerunt eas quæ ex Memphide erant, idque propter similitudinem nominum, Clitus, Cliten; Sthenelus, Sthenelen; Chrysipus, Chrysippen. At qui ex Caliande & Naide Nympha, præter eos filij duodecim nati erant, cum totidem Polyxonis filiabus, fortito matrimonium contraxerunt. Illorum hæc sunt nomina, Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Hæ verò sunt ex Nympha natæ, Autonoe, Theano, Eleatra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelea, Cleodora, Evippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui verò de Gægonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genitæ fuerunt, fortiti duxerunt. Nam Periphanti obigit Actæa, Oëneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalce Adyte, Ocypete Lam-

Μνέστρα Ἀργίῳ, Εὐίππῳ Ἀρχέλαῳ, Μενάχῳ Νελοῦ, ὀβνέροντο. οἱ δὲ ἐκ τῆς Φοινίσσης γυναικός. αἱ δὲ παρδίναι, Αἰθιοπίδος. ἀκλήρον δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μόμφιδας, αἱ δὲ Τυρίαι. Κλειτὸς Κλειτῆϊ Σθένελῳ Σθενέλῳ Χρύσιππος Χρυσίππῳ. οἱ δὲ ἐκ Καλιάνδης [καὶ Νηίδος] νύμφης παῖδες δώδεκα, ἐκλήροσαντο, ὧς ἦν ἐκ Πολυξοῦς Ναίδος. ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάντης, Περυσθένης, Ἑρμῆς, Δρύας, Ποταμῶν, Κίσσιος, Λίξις, Ἰμβρος, Βρόμιος, Πολύτωρ, Χθόνιος. αἱ δὲ κόραι Νύμφης, Αὐτονόη, Θεανὸς, Ἠλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐρυδίκη Γλαυκίππη, Ἀνθέλεια, Κλεοδώρα, Εὐίππη, Ἐρατώ, Στόγνη, καὶ Βρύση. οἱ δὲ Γογγόνων Αἰγύπτιον γυνάμους, ἐκλήροσαντο ὧς ἦν ἐκ Πιερίας, ἧ λαγχάνει. Περύφαντος ἢ Ἀκταΐω. Οἰνύς Ποδάκῳ Αἰγυπτιῶ. Διοξίππῳ Μενάλκῃ δὲ Ἀδύτῳ Λάμπῳ,

Ωκυπέτῳ· Πυλάργῳ 1^{ον} δ-
 μων. ὁπὸ δὲ εἰσι νεώ-
 τatoi· Ἰδας, Ἱπποδίκῳ·
 Δαίφρον, Ἀδιάτῳ (αὐ-
 ται δὲ ἐκ μητρὸς ἐχόν-
 το Ερσῆς) Πανδῶν, Καλ-
 λιδίκῳ· Ἀρβηλῷ, Οἰμῶν·
 Ὑπερβίῳ, Κελαινῷ· Ἱπ-
 ποκρυστῆς, Ὑπερίπῳ. ἔ-
 ττοι ἐκ Ηφαιστίνης. αἱ δὲ
 ἐκ Κρινοῦς. ὥς δὲ ἐκλη-
 ρύσαντο τοὺς γάμους, ἐ-
 σιάσας ἐγχεΐδια διαδί-
 δωσι ταῖς θυγατέρας· αἱ
 δὲ κοιμώμενοις τοῖς νυμ-
 φίοις ἀπέκτεινεν, πλὴν
 Ὑπερμνήστῃ· αὐτῇ δὲ Λυ-
 κέα διέσωσε, παρδίνον αὐ-
 τῷ φυλάξαντα· διὸ κα-
 θ' ἑξῆς αὐτῷ Δαναὸς,
 ἐφ' ὧρει. αἱ δὲ ἄλλαι ἦν
 μὲν Δαναοῦ θυγατέρας,
 καὶ μὲν κεφαλὰς ἦν νυμ-
 φίων ἐν τῇ Λέρνῃ κα-
 τὰρξαν, τὰ δὲ σώμα-
 τα, ὡς τῆς πόλεως ἐκῆ-
 ρθσαν· καὶ αὐταὶ ἐκδη-
 ραν Ἀθῶν· τε καὶ Εὐ-
 μῆς, Διὸς καλεῦσαντο·
 Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερ-
 μνήστῃ Λυγχαῖ σὺνῶμι-
 σ· καὶ δὲ λοιπαὶ θυγα-
 τέρας εἰς Γυμνικὸν ἀγῶνα

πορ, Pylarge Idmoni. Sex au-
 tem novissimi, Idas, qui Hip-
 pōdicen : Daiphron, qui A-
 dianten (hæc autem sunt ex
 Herse matre natæ) Pandion ,
 qui Callidicen : Arbelus , qui
 OEmen : Hyperbius, qui Ce-
 læno : Hippocorystes , qui
 Hyperipten sibi conjugarunt.
 Hi ex Hephæstine oriuntur :
 at puellæ matre Crinone fue-
 runt. Post , ubi suam quisque
 sortitus conjugem duxerunt ,
 acceptos in convivium cun-
 ctos Danaï filiaë daris à patre
 pugionibus somno sepultos ,
 suum quæque sponfos occi-
 dunt, unâ tantummodò exce-
 ptâ Hypermnestrâ : hæc enim
 sola Lynceum, quod ejus vir-
 ginirate abstinuisset , incolu-
 mem servavit. Quamobrem
 hanc Danaus onustam vincu-
 lis custodiri jubet. Reliquæ
 Danaï filiaë præfecta sponso-
 rum capita in Lerna defode-
 runt , corpora verò ante ur-
 bem, deplorata sepelienda cu-
 raverunt. Has autem Miner-
 va Mercuriûsque Jovis impe-
 rio expiârunt. Demùm post-
 eâ Danaus Hypermnestram
 Lynceo copulavit , cæteras in
 gymnicum certamen produ-

As victoribus habendas dedidit. Amymone Nep tuni semine prægnaus, Nauplium peperit. Hic longævus factus, mare navigans, morientium casum permolestè ferebat: sed & ipsi tandem aliquâdo obiisse contigit, vel eo mortis genere, quo alios defungi mortissimè conspiciebat. Verùm antequàm è vita discessit, ut Tragicorum auctoritate comprobatur, Clymenen Atrei filiam sibi uxorem conjugari placuit. Qui verò Reditus conscripsit, Philiram duxisse ait. Cercopis autem testimonio, Hesionen cepit: de qua Palamedem, Oëacem, Naumedontem gignit.

CAP. II.

LYnceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem Abantem filium genuit: ex quo & Ocaleâ conjuge Mantinei filiâ, gemini procreantur, Acrisius ac Proetus, qui cùm in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Ubi verò per ætatem potuere, de regno certare non dubitarunt. Hique belli-

ποῖς κελῶσιν ἔδωκεν. Ἀμυμώνῃ δ' ἐν Ποσειδάωνος ἐγέννησεν Ναύπλιον. ὧς μακρόβιος ἦν ἡρόαβητος, πλέον τιτὸν θαλάσσαν, τοῖς ἐμπόποιον ὄντι δανάτῳ ἐδυσφόρει. σικῶν ἔβη. οὐδ' καὶ αὐτὸν τελετῆσαι ἐκείνῳ πρὸ δανάτῳ, ὃ ὡς ἀπὸν. τελετῆσαι αὐτῶν ἐδυσφόρει. πρὶν δὲ τελετῆσαι, ἐγηράμην, ὡς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τιτὸν Ἀτρείδης: ὡς δὲ ὁ ποιητὴς νέεσσι γράφει, Φιλύραν: ὡς δὲ Κέρκυρα, Ησιόνη. καὶ ἐγέννησεν Παλαμήδην, Οἰάκην, Ναυσιμέδοντα.

Κ Ε Φ. β.

ΛΥγκεὺς δὲ μετὰ Δαναὸν Ἀργεῖς δυναστεύων, ἐξ Ὑπερμνήστρης τέκνοντι παῖδι Ἀβαντι. τούτῳ δὲ καὶ Πηνελόπειᾳ τῇ Μαντινέῳ, δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο, Ἀκρίσιος καὶ Πρωτόκλος. ἔπειτα, καὶ ἡ γὰρ γὰρ ἀπὸν ὅντις, ἐστράτευον πρὸς ἀλλήλους. ὡς δὲ αὐτοὶ τράφησαν, οὗ τῆς βασιλείας ἐπολέμουν. καὶ πολέ-

μῦντις αὖρον ἀσπίδας φέρ-
τοι, καὶ κρατῆσας Ἀκρίσιος,
Προΐτην Ἀργεῖς ἐξελαύνει·
ὁ δ' ἦεν εἰς Λυκίαν φεύς
Ἰοδαίην· ὡς δὲ πρὶν φα-
σὶ, φεύς Ἀμφιάρακτον καὶ
γαμῆ τῷ πύτου θυγατέ-
ρι, ὡς μὲν Ὀμηρεῖ, Ἀν-
τιαν· ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ,
Σθενέβειαν. κατὰ γὰρ δὲ αὐ-
τὸν ὁ κηδεὺς μὲν φασὶν
Λυκίαν, καὶ καταλαμβάνει
Τίρυνθι· ταύτῃ αὐτῷ
Κυκλώπων τριχασάτων· Με-
λεισάμβροι δὲ, τῷ Ἀργεῖαν
ἅπασαν κατέκταν. καὶ Ἀκρί-
σιος μὲν Ἀργεῖς βασιλέ-
υει Προΐτη δὲ Τίρυν-
θος· καὶ γίνεται Ἀκρίσιος μὲν
ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαι-
μόνιος, Δανάη.

§. β. Προΐτη δὲ ἐκ Σθεν-
εβοίας, Ἀνσίππης, καὶ Ἰφι-
νόης, καὶ Ἰφιδάσσης. αὐτὰι
δὲ ὡς ἐπὶ Λεωδότῃ, ἐμάρ-
τησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος
φησιν, ὅτι τὰς Διονύσειον τε-
λευτὰς ἐκατεδύχοντο, ὡς δὲ
Ἀκυσίλαος λέγει, διότι τὸ
τῆς Ἥρας ξέλαον ἐξηυτί-
λισαν. θυρόμβουσι δὲ ἐμ-
μαρῆς, ἐπλανῶντο αὐτὰς τῇ
Ἀργεῖαν ἅπασαν. αὐτὰς δὲ

gerantes primi clypeos inve-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proetum Argis exegit : qui ad
Iobaten in Lyciam pervenit :
sed, ut alij produnt, ad Am-
phianactem confugit, cujus
etiam filiam ducit : Homerus
autem Anteam dicit ; At si
tragædiarum scriptoribus fi-
dem habemus, Sthenobœam.
Hunc demùm socer cum Ly-
ciorum copiis reduxit, ac Ti-
rynthem occupavit, quam
ipsum gratiâ Cyclopes mœni-
bus cinxerunt, atque in par-
tem assumpti, Argivam ter-
ram propè universam colue-
runt. Sic Acrisius Argis impe-
rat : & Proetus Tirynthe. Ad
hæc Acrisius ex Eurydice La-
cedæmonis filiâ Danaen gi-
gnit.

§. 2. Proetus verò de Sthe-
nobœa Lysippen, Iphinoén-
que, & Iphianassam : quæ cum
adultæ jam ætatis essent, in
insaniam inciderunt, quòd, ut
Hesiodus inquit, Dionysi fe-
rias minimè receperant : At
Acusilai sententiâ, quòd Ju-
nonis simulacrum nihili fece-
rant. Sic itaque furore perci-
tæ per omnem Argivorum
terram decurrabant. Inde ite-

rūm in Arcadiam ac Peloponnesum reversæ, cum omni decore per deserta discurrebant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomenes, quæ fuit Abantis, vaticinandi cognitione insignis, & qui potionandi, expurgandi que rationem primus invenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur: si tertiam regni partem accipiat. Proetus tantâ mercede deterfitus, filiarum curationi minimè assentitur. Quocircâ virgines longè majori vesaniâ concitantur, imò verò etiam reliquæ mulieres cum virginibus simul furere cœperunt: etenim desertis propriis sedibus, in suos ipsarum desæviebant liberos, atque in deserta sese fugâ abdebant. Cū verò id calamitatis genus in dies magis incretceret, postulatam mercedem Proetus Melampodi ultrò concessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantundem fratri suo Bianti attribuat. Inter hæc Proetus veritus ne, si filiarum curatio longiùs traheretur, mercedem ille peteret ampliorem, postulatis af-

τῶν Ἀρκάδιαν καὶ τὴν Πελοπόννησον, διαδοῦσαι μὲν ἀκοσμάτας ἀπίσσης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐπρόχάζον. Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθαιῶν, καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀβάντος, μαίψας αὐτὰς, καὶ πῶς διὰ φαρμάκων καὶ ψαρμῶν διακρίαν ποιήσας ἀνέκατος, καταχρῆσθαι διακρίαν τὰς παρθένας, εἰ λάβοιτο τὸ τρίτον μέρος τῆς βασιλείας. ἐκ ἐπιτρέποντος δὲ Περίτου διακρίαν δὲ μισθοῖς τηλικούτοις, ὅτι μᾶλλον ἐμείνοντο αἱ παρθένοι καὶ προσίπιν μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ χυαῖναι· καὶ γὰρ αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀπολιποῦσαι, τοὺς ἰδίους ἀπάλλυσον παῖδας, καὶ εἰς πῶς ἐρημίαν ἐφοίτων. προσβαινὺς δὲ ἐμπαιζόν τ' αὐτοὺς, τοὺς αἰτιόεντας μισθοῦ· ὁ Περίτης δὲ ἰδίῳ. ὁ δὲ προέχων διακρίαν, ὅταν ἐπὶ τὸν τοσούτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ βίαν, Περίτης δὲ εὐλαβήσας, μὴ βεβαυνῶσιν τῆς διακρίας, αἰτιοῦν καὶ αὐτὸν, διακρίαν

σωαχάρησιν ὅτι τοῦτοίς.
 Μελάμπους δὲ φάλα-
 βὸν τοῖς διωπατοῦτοίς
 ἦν νεανίων, μετ' ἀλα-
 λαγμῶν καὶ πνέοντων
 χορείας ἐπ' ἧς ὄρεον αὐ-
 τὰς ἐς Σικυῶνα συνεδω-
 ξε. καὶ δὲ τὸν διαγμῶν,
 ἢ προσβυτάτη ἦν θυγατέ-
 ρον, Ἰφινόη μετὰλαξεν.
 ταῖς δὲ λοιπαῖς θυγατέρας
 καθαρμὸν σφραγίσαι συν-
 ἔβη. καὶ πάντας μὲν ἐξέ-
 δoto Περῖτον Μελάμπου
 καὶ Βιάντη. πάντες δὲ ὕπ-
 νον ἐλάκησι Μεγαπένθην.

Κ Ε Φ. γ.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ ΔΕ ὁ
 Γλαύκῃ τῇ Σησίφει,
 κτείνῃς ἀκουσίως ἀδελφὸν
 Δηλιάδῃ, ὡς δὲ πνέ-
 ρασι, Περσέῃς ἀγχοῖ δὲ,
 Αλκιμένειν, εἰς Ἀργὸν
 πρὸς Περῖτον ἐλθὼν κα-
 ταίρεται. καὶ αὐτῇ [γυνή]
 Σθενόβοια, [ἢ καὶ Ἀν-
 τία] ἔρωτα ἵκει, καὶ
 προσπιπτὶ λόγους περὶ συν-
 ουσίας. πῶς δὲ ἀπαρνού-
 μιν, λέγει πρὸς Περῖτα,

sensus, filias Melampodi cu-
 randas commisit. Quare Me-
 lampus, adhibitis validissimis
 adolescentibus ejubilatum si-
 mul, & entheam quandam
 choream imitatus, de monti-
 bus virgines ipsas in Sicyo-
 nem est usque infecutus. Has
 dum persequeretur, Iphinoë
 natu maxima vitam cum mor-
 te commutavit. Reliquæ ve-
 rò, repurgatâ vesaniâ, resipue-
 runt. Harum demùm, Melam-
 podi unam, & Bianti alteram
 Proetus in matrimonium col-
 locavit: neque longo post
 tempore Magapenthem fi-
 lium genuit.

C A P. I I I.

CÆterùm Bellerophon-
 tes Glauci, qui Sisyphi
 fuit, cùm per imprudentiam
 Deliadem fratrem, sive, ut
 quidam ferunt, Pirënen, aut,
 ut alij volunt, Alcimenem
 peremisset, ad Proetum Argos
 confugit, ab eoque expiatur.
 Mox autem cùm illius amore
 Sthenobœa, quæ & Antea di-
 cebatur, deperiret, spargit ver-
 ba de concubitu. Qui, cùm
 mulieris libidini minimè con-
 sensisset, Sthenobœa Proeto
 Bellerophontem,

Bellerophontem, quod se de stupro interPELLASSet, infimulavit. Proetus credulus, dat illi ad Iobaten socerum literas hujusce argumenti, ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognitâ, illum ut ad Chimæram extinguendam iret, imperavit. Si quidem ita juvenem à fera perditum iri arbitrabatur, quando ea non unius modò, sed ne multorum quidem viribus facile perdomari poterat. Nam primâ in parte leo, postremâ draco, mediâ verò capra esse videbatur, quæ flammâ evomebat, ac proxima quæque disperdebat, pecorâque vastabat: Hæc enim trium belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimæram ex Homeri testimonio Amisodari curâ enutritam fuisse, natâmq; ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur.

§. 2. Conscenso igitur Pegaso, quem ex Medusa ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatus in altum, ex eo Chimæ-

ἐπὶ Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φθορᾶς περιεπέμψατο λόγους. Προΐτω δὲ πρὸς αὐτὴν ὅπως αὐτὴν εὖ πρὸς Ἰοβάτην [τὸν πενθερὸν] κομίσαν· ἐν αἷς ἐπερχομένη, Βελλεροφόντην ἀποκτείνειν Ἰοβάτης δὲ ὁπποῦς, ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θεοῦ διαφθαζήσεσθαι. ὡς γὰρ ὁ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς ἐκείνῳ λωτον. ἔχε δὲ σφοδρῶς μὲν λέοντος, ἔχεν δὲ δράκοντος, τέτιν δὲ κεφαλῇ μέσῳ αἰγῆς· δι' ἧς πῦρ αἶψα, καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμαίνετο. μία γὰρ φύσις τριῶν θεῶν ἔχε δυνάμιν. λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν πάντῃ τραφῆναι καὶ ὑπὸ Ἀμισοδάρε, καὶ δόσφι εἴρηκε καὶ Ὀμηρῷ· ἡμνηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶντος καὶ Ἐχιδνῆς, καὶ δὲ Ἡσίοδος ἰσορεῖ.

§. 3. Αναβιβάσας οὖν αὐτὸν ὁ Βελλεροφόντης ὅπῃ τὸν Πήγασον, [ὃν] εἶχεν ἵππον ἐκ Μεδέως πλῆθον κληννημένον, καὶ Προσείδωντος, ἀφ' οὗ εἰς ὕψος, ἀπὸ

τέτε καπτόξιδος ἢ χίμαιρας. μὲν δὲ τὸν ἀγῶνα ἦντιν, ἐπέταξεν αὐτῷ Σολύμοις μαχεῖσθαι· ὡς δὲ ἐπιδότωσι καὶ ἦντον, Ἀμαζόνισιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπὶ κλίνει, τοῖς τε νεότητι Ἀλκίον διαφέρειν ἰδοῦσάς ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτεῖναι λοχίσαντας. ὡς δὲ καὶ τοῖς ἀπὸ κτείνεσθαι παύταις, θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτῷ ὁ Ἰοβάτης, τί τι γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἡξίωσεν, δοῦναι τὴν θυγατέρα φιλονόω. καὶ θήσικον, τὴν βασιλείαν κατέλιπον αὐτῷ.

Κ Ε Θ. Δ.

Ακείσῃ δὲ, πρὶ παίδων γένεσιν ἀρρένων γενεαζομένῳ, [ὁ θεός] ἔφη, γινώσκαι παῖδα ὃν ἢ θυγατέρα. ὃς αὐτὸν ἀποκτενέῃ. δείσας οὐδ' Ἀκείσιος ἦντο, καὶ τὴν γλῶσσαν αἰσῶν κατὰ σκάδας χάλκεον, ἢ Δαναὸν ἐφευρέσι. ταῦτ' αὖ

ram sagitis impetebat. Quādemum peractā pugnā, Iobates eundem in Solymos pugnaturum misit. ubi & id feliciter exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperavit. Quibus item devictis, collectam Lyciorum juventutem, quæ cæteris præcellere videretur, in insidiis considerare jubet, atque ita Bellerophontem occidi præcepit. Ubi autem & hosce ad unum omnes ab eo cæsos accepit, admiratus juvenis præstantiam Iobates, literas illi Proecti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogavit: eique Philonoen filiam uxorem dedit. Qui demum, cū fato concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorem instituit.

C A P. IV.

Interim Acrisio de maribus filiis oraculum sciscitanti, numen respondit, puerum de filia oriturum esse qui avo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens, æneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri jubet. Hanc, ut non-

nulli tradunt, vitiavit Proetus: unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Jovem in aureum imbrem transmutatum per impluvium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse: mox ubi Perseum de filia natum esse cognovit Acrisius, ab Jove compressam filiam minimè credens, eam unà cum filio in arca lignea conclusam in mare dejecit: quæ cum in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys de sumptum puerum educavit.

§. 2. Cæterùm, Polydectes uterinus Dictys frater, Seriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem ætatem pervenerat) potiri nequireret, amicos, quibuscum & Perseum etiam convocat: iisque ob Hippodamiæ OEnomai filiæ nuptias eranum se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Quanam, inquit, in re conficies eranum? equo, Polydectes responderet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit capite. Tum Rex contrà nihil subjecit. Mox verò, ab aliis equos exposcit: sed, quòd equum à Perseo

ὡς ἐνιοὶ λέγουσιν, ἐφθίρε Περσίδα, ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ γασὶς ἐκινήθη. ὡς δ' ἐνιοὶ φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τὸ ὄρφῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσρύνει κόλποις, σωῆλθεν. αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γερμυνημένον Περσίδα, μὴ πισεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, πλὴν θυγατέρα μὲν τῆς πατρὸς εἰς λάρνακα βαλὼν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. περιγενεχθείσης δ' ἐκ λάρνακος Σεείφω, Δίκτυς ἄρας, ἀνέθρεψε τὸν.

§. β. Βασιλῶν δὲ τῆς Σεείφω Πολυδέκτης, ἀδελφὸς [ὁμομήτειος] Δίκτυος Δανάης ἐραδίης, καὶ ὑπὸ θυγατέρα μὲν Περσίδος μὴ δυνάμενος αὐτῇ σωελθεῖν σωεχθελαι τὸς φίλους, μεθ' ὧν καὶ Περσίδα, λέγων ἔρανον σωαγενὲν ὅτι τὸς Ἰπποδαμείας τὸ Οἰνομάει γάμος. ἥ δ' Περσίδος ἀπόντος ὅτι τίς ὁ ἔρανος ἐωχρεῖται; τῷ δ' ἐφύσαντο ὅτι Ἰπποκλῆς Περσίδος δ' ἔπειν, ὅτι τῇ κεφαλῇ τὸ Γοργόνος. καὶ ὡς περὶ Πολυδέκτης παρὰ μὲν οὐδ' ἑλπίσιν ἡ τισὶν Ἰπποκλῆς παρὰ δ' τῷ Περσίδος

ἔλαβὼν τοὺς ἵππους, ἐπι-
 ταξε τὸ Γοργόνου κομίζεν
 τὴν κεφαλὴν. ὃ δὲ Ἑρμῆς καὶ
 Ἀθηνᾶς παρεκδηρομένων,
 ὅπῃ τὰς Φόρκας γίνεται θυγα-
 τέραι, Ἐντώ, καὶ Πεμφρηδῶ,
 καὶ Δεινώ. ἦσαν [δὲ] αὖται
 Κητῆς τε καὶ Φόρκας Γοργόνων
 ἀδελφαί, χαῖται ἐκ γενετῆς.
 ἵνα τε ὀφθαλμῶν αἱ τρεῖς, καὶ
 ἵνα ὀδόντα εἶχον. καὶ ταῦτα
 ὅλως μίαν ἡμεῖς ἀλλή-
 λαις. ὣν κλειδῶσας ὁ Περ-
 σεύς, ὡς ἀπὸ τοῦ, ἔφη ἀπο-
 δώσειν, αὐτὴν ὑφηγήσονται τὴν
 ὁδὸν τὴν ὅπῃ τὰς νύμφας φέ-
 ρουσιν. αὖται δὲ αἱ νύμφαι
 πηλὴν εἶχον πέδιλα, καὶ τὴν
 κίβιν, ἣν φασὶ πινεσθῆναι.
 Πίνδαρος δὲ, καὶ Ἡσίοδος ἐν
 Ἀσπίδι, ἐπὶ τῇ Περσέως.

Παῦ δὲ μετὰ φρενον εἶχε
 χάρα δεινοῖο πελώρου
 Γοργούς, ἀμφὶ δέ μιν κί-
 βις δέε.

Εἴρηται δὲ ὅτι τὸ κεῖνται
 ἐκεῖ ἐδῆται καὶ τὴν προφύ-
 λην δὲ καὶ τὴν Ἀΐδος κυ-
 νῆν. ὑφηγηταμένων τῶν
 Φορκιδῶν, ἀποδοῖς τὸν τε
 ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμῶν αὐ-
 τῶν, καὶ ὅλως ἡμεῖς ὅλως
 τὰς νύμφας, καὶ τὴν ὁδὸν ὅν

habere non posset, pro sym-
 bola Gorgonis caput illi ut
 afferret, imperavit. Tum Per-
 seus, Mercurij ac Minervæ
 ductu, Phorci filias adiit, En-
 to, Pemphredo, & Dino. Hæ
 fuere Cætusque & Phorci na-
 tæ, Gorgonum sorores, ab
 ortu ipso statim anus factæ,
 unôque tres oculo, & dente
 uno præditæ, quibus & vi-
 cissim, inter se utebantur.
 Hæc, ubi potitus est Perseus,
 reposcentibus se redditurum
 pollicetur, si, quæ ad Nym-
 phas ipsas duceret, viam com-
 monstrarent. Erant autem
 Nymphis alata talaria, & ci-
 bisis, quam peram quidam
 esse putant. Id Pindarus, &
 Hesiodus in clypeo, ubi de
 Perseo sic ait:

*Horrendæ totas scapulas ca-
 put occupat ingens
 Gorgonis, idque intra cibisim
 lateat.*

Nam cibisis, quod inibi con-
 dantur indumentum, & ciba-
 ria, dicta esse videtur. Ad hæc
 Orcigaleam habebat. Resti-
 turis itaque Phorcidibus &
 dente, & oculo, quod viam
 demonstrassent, ad Nymphas
 pervenit: Adeptus inde, quæ

capiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talia accommodavit: postremo galeam capiti imposuit. Hac igitur rectus, quoscumque voluisset, ipse invisus aliis, pervidebat. Is ubi à Mercurio adamantinam harpen accepit, ad Oceanum devolvit: hinc Gorgones dormientes deprehendit. His autem Euryalæ uni: Sthenoni alteri; tertiæ Medusæ nomen fuit, in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad hujusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita: dentes præterea tantæ magnitudinis, quantæ suum esse videntur. Ad hæc manus æneæ, & alæ aureæ, quibus convolabant: quæ, quicumque obtueretur, eos in saxa omnes commutabant. Has demùm Perseus somno sepultas adortus, cujus manus Pallas dirigebat, averfus, oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusæ caput amputavit: quo resecto, Pegasus alatus equus

ἐπιδέσσει, ἥ μὲν κίβισιν πε-
ειβάλετο· τὰ δὲ πίδαλα τοῖς
σφυροῖς προσέσκηψε. πῶς δὲ
κινῶν τῇ κεφαλῇ ἐπίθετο.
ταῦτ' αὖ ἐχων, αὐτὸς μὲν ἔς
ἤθελεν, ἐβλεπεν, ὑπὸ δ' ἡντων
δὲ ἔχ' ἐωρᾶτο. λαβὼν δὲ
καὶ παρὰ Εὐρυάλ' ἀδαμαντή-
νῳ ἀπ' αὐτῶν πτόμενθ' εἰς
τὸ Ωκεανὸν ἦκεν. καὶ κατέ-
λαβε τὰς Γοργόνας κοιμω-
μένας. ἦσαν δὲ αὐταί, Σθεν-
νώ, Εὐρυάλη, Μέδουσα.
μὴν δὲ ἦν Σθενὴ Μέδουσα.
διὰ τὸτο δὴ τὸ τῶν κεφα-
λῶν Περσεὺς ἐπέμφθη. εἰ-
χον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς
μὲν περικνησμένας φολίσσας
δρακόντων, ὁδόντας δὲ μεγά-
λοις ὡς συῶν, καὶ χεῖρας
χαλκὰς πτέρυγας χρυσαῖς, δι'
ἣν ἐπίπτοντο· τὰς δὲ ὁδόντας,
λίθους ἐποίω. ἐπὶ τὰς δὲ αὐ-
ταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμένας,
κατευθυνούσης τὰς χεῖρας Ἀ-
θηνᾶς, ἀπ' αἰσχυμένης, καὶ
βλέπων εἰς ἀπὸ πλάτος χαλ-
κῶν, δι' ἧς πῶς εἰκόνα τὴν
Γοργόνος ἐβλεπεν, ἐκα-
ρατόμυσεν αὐτῇ. ὑποτμη-
θείσης δὲ τῆς κεφαλῆς,
ἐκ τῆς Γοργόνος ἐξέδο-
ρε Πήγασος πηλὸς ἵππος,

καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνης πα-
τήρ. τέτοις δὲ ἐγέννησεν ἐκ
Ποσειδῶν.

§. γ. Ὁ μὲν Περσεύς ἐν-
δέμευθ' εἰς τὴν κίβισιν ἢ
κεφαλὴν τῆς Μεδύσης, ὅπ-
σω πάλιν ἐχάσκει. αἱ δὲ Γορ-
γόνες ἐκ τῆς κοίτης ἀναστῆ-
σαι, ἢ Περσέα ἐδίωκον, καὶ
σωθεῖν αὐτὸν ἐκ ἡλύ-
ναντο διὰ ἢ κυλῆν· ἀπι-
κρύπτετο γὰρ αὐτὸς παρὰ
ῥυμόμευθ' ἢ εἰς Αἰθιοπίαν,
ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὖρε
τὴν τέτου θυγατέρα Αν-
δρομέδαν, παρεκκειμένην
βορρὰν θαλασσίῳ κήτϊ Κασ-
σιόπειᾳ γὰρ ἡ Κηφεύς γυνὴ,
Νηητίσιν ἡεῖς καὶ κέλ-
λοις καὶ πασῶν ἢ κρείσ-
των ἡνυχον. ὅθεν αἱ Νηητί-
δες ἐμύονισαν· καὶ Ποσει-
δῶν αὐταῖς σωορχαδεῖς,
πλημύραν τι ὅτι ἢ χάσαν
ἐπέμψε, καὶ κῆτ'. Ἀμ-
μωνθ' δὲ χηῖσανθ' ἢ
ἀπαλλαγ' ἐν τῇ συμφορᾷ,
εἰδὼς ἡ Κασσιόπείας θυγατρὸς
Ἀνδρομέδα σελτεθῆ τῇ κή-
τῃ βορρᾷ. ἦτο ἀναγκα-
στὴς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τοῦ Αἰ-
θιοπίαν, ἐφάξε, καὶ σελ-
εἰδὼς τὴν θυγατέρα πῆξα.

repente proflavit, & Chry-
saor Geryonæ pater. Hæc
autem è Neptuno creavit.

§. 3. Igitur Perseus reposito
suam intra peram Medusæ ca-
pite, recessit. Verùm Gorgo-
nes ipsæ somno excitæ Per-
seum insectabantur, quem
intueri ob Orci galeam mini-
mè poterant: quòd eâ Per-
seus contegebatur. Qui cùm
in Æthiopiam pervolasset,
Cephei Regis filiam Andro-
medam maris ceto jam-jam
devorandam offendit: quo-
niam Cassiopea Cephei con-
jux de corporis formæ præ-
stantia, quòd se omnium for-
mosissimam jactitabat, Ne-
reidas in certamen provoca-
vit. Quamobrem ea sibi Ne-
reidas iratas fecit. Tum etiam
Neptunus irâ percitus Ce-
phei regnum, & aquarum
multitudine, ac ceto immisso,
pervastavit. Cepheus autem
Ammonis oraculo monitus
est, tum demùm tantæ cala-
mitati modum fore, cùm
Cassiopea filiam Androme-
dam ceto devorandam propo-
suerit. Id igitur Cepheus Æ-
thiopum vi compulsus fecit,
scopulòque filiam alligavit.

Quam conspicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese cetum ipsum interempturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimonium colloquet. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andromedam solvit. Huic non ita multò post Phineus Cephei frater insidias parat, ut is qui primus jam Andromedæ conjux designatus erat. Verùm id ubi rescivit Perseus, cum conjuratis omnibus Phineum Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit. Itaque Perseus reuersus in Seriphum, matrem ad aras cum Dictye, ob Polydectis violentiam confugisse deprehendit. Inde impetu facto aggressus Regem, concurrentium amicorum auxilio fretum, averfus Gorgonis caput ostendit: idque quotquot aspexerunt, qualicumque quisque formâ esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Mi-

πώτῳ διασάμῃ Θ ὁ Πορ-
σὺς, καὶ ἐρᾷδις, ἀναι-
ρήσιν ὑπέχετο Κηφῇ τὸ
κῆτΘ, εἰ μέλλοι σωθεῖ-
σαν αὐτῷ αὐτῷ δώσῃ γυ-
ναῖκα. ὅπῃ τέτοις ἡγομέ-
νων ὀρκων, ὑποσᾶς τὸ κῆ-
τΘ ἔκτεινε, καὶ ᾤ Ανδρο-
μέδαν ἔλυσεν ὀπτευλδόν-
τΘ διὲ αὐτῷ φινέως, ὅς ἦν
ἀδελφὸς τῆς Κηφέως, ἐγ-
γυάμῃΘ πατρὸς ᾤ Αν-
δρομέδαν, μαδῶν ᾤ ὀπτευ-
λῶ, πῶ Γοργόνα διέξας,
μῦ ᾤ σιωπευλδόντων,
αὐτὸν ἐλίδωσι παρυχῆμα.
ᾤ διαγυόμῃΘ διὲ εἰς Σεί-
ειρον, καὶ καταλάβων παρ-
παρῶν πῶς βομοῖς μῦ
τῆ ΔίκτυΘ ᾤ μπίρα διὰ
πῶ Πολυδέκτη βίαν, εἰσ-
ελθὼν εἰς τὸν βασιλεῖα,
συγκάλεσαντΘ τῆ Πολυ-
δέκτη πῶ φίλῃς, ἀπαραμ-
μίνΘ πῶ κεφαλῇ ᾤ Γορ-
γόνΘ ἔδειξε. ᾤ δὲ ἰδόν-
των, ὅποιον ἔχαστος ἔτυχε ᾤ-
μα ἔχων, ἀπιδιδῶν κα-
τασῆσας δὲ ᾤ Σείειρον Δίκ-
τῳ βασιλεῖα, ἀπιδῶκε τὰ
μῇ πῶδῃ, καὶ πῶ κίβι-
σιν, καὶ ᾤ κυνῶ Ερμῇ ᾤ
δὲ κεφαλῇ τῆς ΓοργόνΘ

Ἀθυσᾶ. Ἑρμῆς μὲν οὐκ τὰ
 περιηρημένα πάντα ἀπέδωκε
 ταῖς νύμφαις. Ἀθυσᾶ δὲ ἐν
 μέσῃ τῇ ἀσπίδι, τῇ Γοργον
 τῇ κεφαλῇ ἀνέθηκε. λέγα-
 ται δὲ καὶ ὅτι ἐνίῳν, ὅππῃ
 δι' Ἀθυσᾶν ἡ Μέδουσα ἐκα-
 ρετομένη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ
 πολλοὶ ἄλλοις ἡδύλησεν ἡ Γορ-
 γὼ αὐτῇ συγκριθῆναι.

§. δ. Περσεύς δὲ μὲν Δα-
 νάης καὶ Ἀνδρομέδας ἑσώ-
 δειν εἰς Ἀργεῖ, ἵνα Ἀκρίσιον
 δεῖσῃται. ὁ δὲ δεδιὼς τὸν
 χρησμὸν, ἀπολιπὼν Ἀργεῖ,
 εἰς τὴν Πελασγιᾶν ἐχώρησε
 γῶ. Τότα μὲν δὲ τῷ Λαει-
 σάων βασιλέως ὅτι κατοιχο-
 μένῳ τῷ πατρὶ διατεθέντι
 γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεῆλθετο
 καὶ ὁ Περσεύς ἀγωνισάμε-
 νος. ἀγωνισθὼν δὲ
 πᾶντα δλον, τῇ δίσκον ὅτι τὸν
 Ἀκρίσιον πίδα βαλὼν, ὅ-
 ρημα ἀπέκλεινεν αὐτόν. αἰ-
 σθόμενος ὅτι τὸν χρησμὸν τε-
 λεσμένον, τῷ μὲν Ἀκρίσιον ἔξω
 τῇ πείρας ἔδωκεν. αἰχμω-
 μένῳ δὲ εἰς Ἀργεῖ ἐπανελ-
 θεῖν ὅτι τῇ κληρὸν τῇ δι' αὐτῇ
 τῇ Ἀλκίνοῦ, παρὰ γυμνικὸν
 εἰς Τίρυνθα πορεύσας τῇ Περίτε
 παῖδα Μεγαπέντην, ἡλλάξα-

nervæ dono dedit. Ea verò
 Mercurius omnia Nymphis
 restituit. Cæterùm Pallas in
 medio clypeo Medusæ caput
 apposuit. Nec defunt qui Gor-
 gonis caput à Minerva præci-
 sum fuisse dicant. Aiunt enim
 eam sese pulchritudine Pal-
 ladi comparare non eru-
 buisse.

§. 4. Atqui Perseus cum Da-
 nae & Andromeda Argos A-
 crisium visurus properavit. Is
 autem oraculi metu Argos de-
 servit, atque in Pelasgiam
 terram commigravit. Interea
 Teutamia Larissæorum Rege,
 patri jam vitâ functo gymni-
 cum certamen edituro, ad id
 etiam Perseus decertaturus
 advenit: ac etiam quinquar-
 tium ludens, disci jactu Acri-
 sij pede percusso, actutum
 eum interfecit. Post, ubi Per-
 seus oraculum jam expletum
 esse animadvertit, Acrisium
 quidem extra urbem sepeli-
 vit; Verùm, quòd Argos ad
 illius hæreditatem adeundam,
 quæ ejus operâ occubuiſſet, re-
 meare puderet, profectus Ti-
 rynthem ad Megapentem
 Proeti filium, cum eo re-
 gnum vicissim commutavit.

Nam

Nam illi Perseus Argos tradidit, Megapenthes Argivorum regno præficitur: Perseus verò Tirynthem adeptus, Mideámque, & Mycenæ adinunivit.

§. 5. Porro ex Andromeda Perseus filios habuit ante quàm in Græciam venisset, Perfen scilicet, quem apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originem duxisse feruntur. At Mycenis procreavit Ancæum; Sthenelum, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonen, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alcæo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lyfidice Pelopis filia Hippothoe gignitur: quam, cum rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eâque Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas, ideò quòd procul à patria iverit, appellavit. Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Ceterùm Pterelai septem filij

πο. τέτρα πὲρ τὸ Ἀργεὺς ἐνε-
χρίεισιν, καὶ Μεγαπένθης μὲν
ἐξασπλάδισεν Ἀργείων. Περ-
σεὺς δὲ Τίρυνθος, περὶ Τει-
χάσας Μίδειαν, καὶ Μυκῆνας.

§ ε. Εγγύοντο δ' ἐξ Ἀνδρο-
μέδας παῖδες αὐτῷ, πρὶν μὲν
ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα [Πέρ-
σῳ,] ὃν ὧδε Κηφεὺ κατέ-
λιπον. ὑπὸ τέττι δ' τὲς Περ-
σῶν βασιλέας λέγεται γένε-
σθαι ἐν Μυκῆναις δ' Ἀλκίους,
καὶ Σθένελος, καὶ Ἑλᾶς,
Μήστωρ τε καὶ Ἡλεκτρυών,
καὶ θυγάτηρ Γοργόφονη. ἦν
Πειρήρης ἐγγυμνὸς. πάλιν ἐξ
Ἀλκίους Ἰππονόμης δ' Ἀν-
νοικίως Ἀμφιτρυῶν ἐγγύοντο,
καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ. ἐκ δὲ
Μήστωρος καὶ Λυσιδίκης τῆς
Πέλοπος, Ἰσποδόη. ταύ-
τῳ ἀπ' ἅσας Προσειδῶν, καὶ
κομίσας ὅττι τὰς Ἐχινάδας
νῆσους, μέγνυται, καὶ γένε-
ται Τάφιον, ὃς ἄνωσε Τάφον·
καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβοας
ὀνόμασεν, ὅτι τηλεδὸς τῆς
πατρίδος ἔσθι. ἐκ Ταφίου δὲ
παῖς Πιπρέλατος ἐγγύοντο.
αὐτὸν ἀθάνατον ἐποίησε
Προσειδῶν, ἐν τῇ καθά-
λῃ χρυσῶν ἐσθλῆς πέρας·
Πιπρέλατος δὲ ἐγγύοντο θυ-
γα-

γάτηρ Κομαιδῶ, καὶ ἄρρενες
 παῖδες, Χρόμιος, Τύραν-
 νος, Αντίοχος, Χερσιδάμας,
 Μήστωρ, Εὐέρης. Ἡλεκ-
 τρύων δὲ γήμας ἔ-
 δουγάτρεα Αναξῶ, ἐγένε-
 σαι δουγάτρεας μὲν Ἀλκμέ-
 νειω, παῖδας δὲ Στρατο-
 βάτην, Γερροφόνον, Φιλο-
 τόμον, Κελαινέα, Ἀμφί-
 μαχον, Λυσινόμον, Χερί-
 μαχον, Ανάκτορα, Αρχί-
 λαον. μὲν δὲ τέττες, καὶ
 πόδες ἐκ Φρυγίας γυναικὸς
 Μιδείας Λικύμνιον. Σθενέ-
 λι δὲ καὶ Νικίππης ἔ-
 λοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδου-
 σῃ ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυστεύς
 ἐγένετο, ὅς τε καὶ Μυκηνῶν
 ἐβασίλευσαν. ὅτε γὰρ Ἡρα-
 κλῆς ἐμάχετο Ἰφιδάμει, Ζεὺς
 ἐν δισαῖς ἔφη, ἔ-
 στω· Ἰφιδάμειον τότε
 βασιλεύει Μυκηνῶν. Ἡρα
 δὲ διὰ τὸ ζῆλον, Εἰλουδίαν
 ἔπεισε ἔ-
 μιν Ἀλκμειῶν
 πόσον ὀφείλειν, Εὐρυδία ἣ
 τὸν Σθενέλι παρεσκεύασε
 Ἰφιδάμει, ἰπταμειῶν
 ὄντα.

§ 6. Ηλεκτρύωνος ἑβασί-
 λευοντος Μυκηνῶν μὲν Τα-
 φίου, αἱ Πτερελαίου παῖδες ἐλ-

fuerunt, femina quidem Co-
 matho, at mares, Chromius,
 Tyrannus, Antiochus, Cher-
 sidamas, Mestor, Everes. At-
 qui Electryon ductâ in matrimo-
 nium Anaxone Alcei filia,
 suscepit feminei quidem sexus
 Alcmenam; mares autem,
 Stratobaten, Gorgophonum,
 Philonomum, Celæneum,
 Amphimachum, Lysino-
 mum, Cherimachum, Ana-
 ctorem, Archelaum: sed post
 hosce spurium ex Phrygia
 muliere Midea Licymnium.
 E Sthenelo verò & Nicippe,
 quæ Pelopis fuit, Alcinoe &
 Medusa procreantur: mox
 etiam eidem Eurystheus natus
 est, qui Mycenis imperavit.
 Nam quo tempore Hercules
 gignendus esset, tum Jupiter
 inter Deos dixisse fertur, qui
 è Persei prole oriturus est,
 Mycenis regnabit. Hinc Juno
 persuasit ob invidiam, Ili-
 thyiæ, ut Alcmenes partum
 cohiberet; eamque, ut Eu-
 rystheus Stheneli filius in lu-
 cem, jam septimestris, pro-
 diret, subornavit.

§. 6. Ad Electryonem autem
 Mycenis cum Taphio impe-
 rantem Pterelai filij profecti,

ab eodem Mestoris regnum
 avo materno repetunt : qui,
 quòd ab eorum postularis ma-
 ximè abhorreret Electryo, ip-
 sius boves abegerunt. Tum
 Electryonis filij vim vi repel-
 lentes, mutuo concursu peri-
 muntur. At ex Electryonis li-
 beris Licymnius, quòd puer
 admodum esset, servatur in-
 columis. Atqui ex Pterelai na-
 tis Everes, qui naves asserva-
 bat, superstes fuit. Tum qui
 de Taphiis evasissent, vela
 vento dederunt, & abactas se-
 cum boves Polyxeno Elien-
 sium Regi commendarunt.
 Cæterùm Amphitryo redem-
 ptas de Polyxeno boves My-
 cenas abduxit. Interea verò E-
 lectryo filiorum eadè ulturus,
 regno simulcum Alcmenæ fi-
 lia in Amphitryonis potesta-
 tem tradito, jurisjurandi reli-
 gione illum priùs adegit, ut ad
 reditum usque filiam virgi-
 nem servaret intactam, Bel-
 lum enim contra Teleboas
 conflare cogitabat. Is autem
 cùm boves reduceret, earùm-
 que unà aufugeret, in ipsam
 Amphitryo tum quam mani-
 bus fortè clavam gestabat,
 immisit. Quæ de bovis corni-

δόντις, τὴν Μήτορος ἀρχὴν
 πρὸ μητροπάτορι ἀπὴ τοῦτον.
 καὶ μὲν περὶ ἔρχοντο Ἡλεκ-
 τρύων, ἀπὸ λαυτοῦ πα-
 βόας. ἀμυωμένων δὲ τῶν
 Ηλεκτρύων παίδων, ἐν
 ὁμοκλήσει ἀγῆλους ἀπέ-
 τνησαν. ἐσάδην δὲ τῶν Ηλεκ-
 τρύων παίδων Λικόμνη
 ἔπνευε ὑπάρχων. τῶν δὲ
 Πτερελάου, Εὐήρης, ὅς καὶ
 ταῦς ἐρύλασσε. τῶν δὲ Τα-
 φίων οἱ διαφυγόντες, ἀπέ-
 λουσιν παρὰ ἑλαδίσι βόας
 ἐλόντες· καὶ παρὰ δόντο πρὸ
 βασιλεῖ τῶν Ηλείων Πολυ-
 ξένῳ. Ἀμφιτρυῶν δὲ παρὰ
 Πολυξένῳ λυτῶσά μιν
 αὐτὰ ἤγαγον εἰς Μυκῆνας.
 ὁ δὲ Ηλεκτρυὼν τὸν τῶν
 παίδων δάνατον βουλόμε-
 νον ἐκδικῆσαι, παρὰ αὐτὸς
 τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρυῶ-
 νι, καὶ τὴν ἀρχαίαν Δακ-
 μωνίαν, ἐξορκίσας ἵνα μέ-
 χρι τῆς ἐπανόδου παρδόνον
 αὐτῷ φυλάξῃ, σπατιύων
 ὅτι Τηλεβόας διενεεῖτο. ἀπο-
 λαμβάνοντες δὲ αὐτῶν τὰς
 βόας, μὲν ἐκδορύνοντες, Ἀμφι-
 τρυῶν ἐπ' αὐτὰ ἀφῆκεν ὁ μὲν
 χεῖρας εἶχε, ῥόπαλον. τὸ
 δὲ ἀποκρεθὲν ἀπὸ τῶν κρε-

των εἰς Ἡλεκτρυόνος κα-
φαλῶ ἐλθόν, ἀπύκτεινεν
αὐτόν, ὅδιν λαβὼν ταύτῳ
τῷ περὶ σπινθῆρα Σδίνελος,
πατρὸς Ἀργείων ἐξέβαλεν
Ἀμφιτρυῶνα, καὶ τῷ ἀρ-
χῇ τῇ Μυκηνῶν, καὶ τῇ
Τίρωδος αὐτὸς κτίσας. ἢ
δὲ Μίδεαν, μετὰ μὲν Ἀλ-
κμήνῃ τὴν Πέλοπος παῖδαν
Ἀργεία καὶ Θυέστω, παρὲν
δὲ τούτοις. Ἀμφιτρυῶν δὲ
σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ
ἐξελθὼν ἐπὶ Θήβας,
ὑπὸ Κρέοντος ἡγομένη καὶ
δίδωσι τῷ ἀδελφῷ Πει-
ρίδῃ Λικυμνίῳ. λεγούσης
τῇ Ἀλκμήνης γαμνησέσθαι
τῷ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς ἐκδι-
κῆσαι τὸν δάνατον ὑποχρ-
μῶν ἐπὶ Τηλεβῆας στρατι-
ων Ἀμφιτρυῶν, καὶ παρελ-
λη συμβάλλεσθαι Κρέοντα. ὁ
δὲ ἔφη στρατῶσιν, ἐὰν περ-
περὶν ἐκείνῳ τῇ Καδμίᾳ τῇ
ἀλώπηκος ἀπαλλάξῃ. ἐφθί-
ρε γὰρ τῇ Καδμίᾳ ἀλώπηξ
θνήσκον. ὑποσώπας δὲ ὁ μὲν,
εἰμαρμένον ἦν αὐτῷ μηδέ-
πνα καταλαβεῖν.

§. 7. Ἀλκμήνης δὲ τῆς
χώρας. ἕνα τῶν αἰσῶν παῖ-
δα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῦθον

bus repulsa in Electryonis ca-
put resiliens, ipsum vitâ pri-
vavit. Sthenelus itaque hanc
nactus occasionem, è tota
Argivorum terra Amphitryo-
nem exegit. Inde non modò
Mycenarum, sed etiam Ti-
this ditione potitus est : mox
autem Pelopis ad se filiis A-
treo Thyestéque accersitis,
Mideam commendavit. Am-
phitryo verò cum Alcmena
& Licymnio Thebas profe-
ctus, à Creone fuit expiatus,
ac Perimedem sororem Li-
cymnio tradidit. Interea verò
Alcmene dictitante ei nuptu-
ram se esse, qui fratrum suo-
rum interitum ulcisceretur,
tum Amphitryo pollicitus ad-
versus Teleboas sese bellum
moturum, Creontem quoque
ad id sibi socium advocavit.
Tum is socium se belli fore
inquit, si priùs ille Cadmiam
à vulpe liberaret : nam fera
vulpes Cadmiam devastabat,
Hic etsi recepisset, fato ta-
men cautum erat, eam à nul-
lo unquam mortalium ca-
ptum iri.

§. 7. Interim, dum fines à
vulpe diripiuntur, unum ex
urbanis puerum Thebani sin-

gulis mensibus ipsi apposuerunt : quæ , nisi hoc factum fuisset , plures raptura erat. Igitur Amphitryo Athenas profectus , ad Cephalum Deionei filium , hunc Teleboarum spoliis parte promissâ , induxit , ut in venationem adduceret canem , quem Procris è Creta sumptum à Minoe duxerat ; Cui fato concessum fuerat , ut quamcumque feram insectaretur , occideret. Quamobrem canem cum vulpem insequitur , Jupiter utrumque lapides efficit. Amphitryo Cephalum à Thorico , qui Atticæ terræ populi nomen est , belli socium habens , & de Phocensibus Panopeum , ab Elo urbe Argivorum Eleum , Persei filium : à Thebis Creontem , Taphiorum insulas devastat. Verùm Pterelaus , donec in humanis fuit , Taphum capere nunquam potuit. Pòst , ubi Comætho Pterelai filia Amphitryonis amore inflammata est , aureum de patris capite capillum profecuit : inde Pterelai morte infecutâ , omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfectâ

περιπιδεσαν αὐτῇ , πολλὰς ἀπαξέσῃ , οὐτ' εἰ μὴ γένοιτο . ἀπαλλαγῇ : οὐδ' Ἀμφιτρυῶν , εἰς Ἀθῶναις πρὸς Κέφαλον τ' Δηϊονέως σιωπέειν ὅπῃ μέρει οἷός τε Τηλεβοῶν λαφύρων ἄγειν ὅπῃ τ' θήραν τ' κύνα , ὃν Πείρις ἦεν ἄν ἐν Κρήτῃ , ὡς δὲ Μίνωος λαβύσσει . ἦν δὲ καὶ τετὰρ παρθεμένον , παῦ , ὃ , παῦ διόκη , λαμβάειν . διωκομένης οὐδ' ὑπὸ τ' κυνὸς τ' ἀλώπικος , Ζεὺς ἀμφοτέρους , λίθοις ἐποίησεν . Ἀμφιτρυῶν δὲ ἔχων ἐν μὲν Θοοίῃ τῆς Ἀθηκῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα . ἐν δὲ Φωκίῃ Πανοπίαν ἐν δὲ Ἐλῳ τῆς Ἀργείας Ἐλειον τὸν Περγίον . ἐν δὲ Θηβῶν Κρέοντα , τῷ τῷ Ταφίων νήσοις ἐπύρδει . ἄρχει μὲν οὐδ' ἔζη Πτερέλαος , ἐκ ἐδύνατο πῶν Τάφον ἐλαῖν . ὥς δὲ ἡ Πτερέλαος θυγάτηρ Κομαιδῶν ἐραδύσσει Ἀμφιτρυῶν , πῶν χερσὶν τείχεα οὗ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο , Πτερέλαος τελευτήσαντος , ἐχειρῶσατο τὰς νήσοις ἀπάσαις . πῶν μὲν οὐδ' Κο-

μαδῶ κτείνεσθαι Ἀμφιτρυῶν,
 καὶ τὴν λαίαν ἔχον, εἰς Θήβας
 ἔπεισεν, καὶ τὰς νήσους Ἐλείω
 καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. καὶ αἰ-
 νοὶ πόλεις αὐτῶν ἐπωνύμους
 κήσαντες, κατ' ἑκαστὴν.

§. η. Πρὸς τῷ δὲ Ἀμφι-
 τρυῶνα παρεμβόδου εἰς Θή-
 βας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλ-
 θὼν, καὶ τὴν μίαν τελευσιόσας
 νύκτα, ὅμοιος Ἀμφιτρυῶνι
 Ἀλκμήνῃ συνδιδάδῃ καὶ τὰ
 ἡμέτερα παρὰ Τηλεβοῶν
 διηγῆσατο. Ἀμφιτρυῶν δὲ
 παρεμβόδου, ὥς ἐχέει
 φιλοφρονημένῳ αὐτὸς
 αὐτὸν τὴν γυναικα, ἐκωδύ-
 νει τὴν αἰτίαν εἰπόντος δ', ὅτι
 τῇ προτέρᾳ νυκτὶ παρεμβό-
 δου αὐτῇ συγκακοίμηνται
 μαδάντ' παρὰ Τειρεσίῳ τὴν
 τομένῳ τῷ Διὶ συνουσίαν.
 Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἔχρησεν
 παῖδας Διὶ ἢ Ἡρακλῆα μᾶ-
 λον καὶ προεβύτησεν Ἀμφι-
 τρυῶνι δὲ Ἰφικλέα. τῷ δὲ
 παιδὶ δὲ ὄντι οὐκ ἐταμίωσεν
 αὐτὸν δράκοντες ὑπερμεγέθεις
 ἢ ἔα δὲ τὴν ἐννέην ἐπιφέρει,
 διαφθαῖναι τὸ βρέφος δι-
 λυσσά. ὅτι βωμὸς ἦ Ἀλκμή-
 νης Ἀμφιτρυῶνα, Ἡρακλῆς
 διαναστῆς, ἄλκον ἐκείνης

post Comæthone, captis spo-
 liis Thebas renavigat, & in-
 sulas Eleo Cephaloque tra-
 didit. Mox illi conditas sibi
 cognomines urbes habitatum
 commigrarunt.

§. 8. Prius autem quam
 Amphitryo Thebas redisset,
 per noctem Jupiter ad Alc-
 menam contendit, cum qua
 trinoctio facto mutatus in
 Amphitryonis viri formam,
 concubuit: quæque adversus
 Teleboas gesta essent, omnia
 recensuit. Ubi verò Amphi-
 tryo rediit, ac se à conjuge
 negligentius excipi videt, ab
 ea hujusce rei causam postu-
 lat. Cui cum Alcmena respon-
 disset, priore nocte concu-
 buisse: à Tiresia Jovis cum
 uxore concubitum factum re-
 sciscit. Alcmena verò duos
 peperit filios: Jovi quidem
 Herculem, unâ nocte gran-
 diorem: Atque Amphitryoni
 Iphiclem. At cum Hercules
 octo jam menses natus esset,
 dracones duos inusitatae ma-
 gnitudinis Juno infantem per-
 dituros in lectum demisit: Alc-
 menâ Amphitryonis opem
 implorante, Hercules in pe-
 des erectus utraq; manu

constrictos ipsos necavit. Cæterùm Pherecydes ait, Amphitryonem, dum uter esset ejus de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas lectumve injecisse: Quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognovisse refert.

§. 9. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demùm à Lino citharædicam didicit. Is Orphi frater fuit; Qui cùm Thebas commigrasset, ac Thebanorum civium numero allectus fuisset, citharâ percussus ab Hercule, interiit; quòd enim ab eo velut præceptore vapulassèt, irâ succensus interemit: cui cùm quidam diem dicerent, & cædis, & commissi criminis postularent, ille contrà, Rhadamanthi legem recitans ejusmodi: Qui manibus injustis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum Hercules evasit incolumis. Veritus au-

ταῖς χερσὶν αὐτοῦ διέφραρεν. Φερεκύδης δὲ φησὶν Ἀμφιτρυῶνα βεβλόμενον μαθεῖν, ὁπίσθους ὡς ἔξ παίδων ἐκρίνε, τὲς δράκοντας, εἰς τὴν οὐνὴν ἐμβάλλειν. καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέως φυγόντος, οὗ δὲ Ἡρακλέους ὑποσώσαντος, μαθεῖν ὡς Ἰφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γήνηται.

§. 9. Εὐδοκίῃ μὲν Ἡρακλῆς ἀρματῆλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος· παλαιῶν δὲ, ὑπὸ τοῦ Ἀυτολύκου· τοξοῦσθαι δὲ, ὑπὸ Εὐρύτου. ὁπλομαχεῖν δὲ, ὑπὸ Καστοῦ· κιδναρῶσθαι δὲ ὑπὸ Λίνου. ἔτι δὲ ὡς ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαῖον ἡμύμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κινδάρῃ πληγῇς ἀπίδατο. ὁππλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργαῖς ἀπίκτεινε. δίκην δὲ ἐπαρόντων πινὼν αὐτοῦ, φόβου, παρενέγκω νόμον Ραδαμανθίδου, λέγοντος, Ὅς ἀπ' ἀμύνηται τὸν χειρὸν ἀδίκων ἀξίαν, ἀδίκον εἶναι. καὶ ἕτως ἀπὸ λείας δὲ Ἀμφι-

πρύων μὴ πάλιν τι ποιήσῃ
 τοιοῦτον, ἐπιμύσει αὐτὸν
 εἰς τὰ βουφόρβια, καὶ καὶ
 πρεφόρβηθ', μεχέθει τε καὶ
 ῥώμῃ πάντων διήνεγκεν. ἦν
 δὲ καὶ θεωρηθεὶς φοβερός,
 ὅπ' παῖς Διὸς ἦν, πετρα-
 πυχῶν μὲν γὰρ εἶχε τὸ
 σῶμα. πρὸς δ' ἐξ ὀμ-
 μάτων ἐλαμπυρ αἰγύλιον.
 ἐκ ἡσυχίας δὲ ἔτε τοξεύων.
 ἔτε ἀκοντίζων. ἐν δὲ τοῖς
 βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτω-
 κηδέκμητος, τὸν Κιθαι-
 ρόνειον ἀνέϊλε λέοντα. ἔ-
 τ' ὀρμάμενθ' ἐκ τοῦ Κι-
 θαιρῶνθ', τὰς Ἀμφιτρύων-
 θ' ἔφθειρε βόας, καὶ τὰς
 Θεσίε.

§. κ. Βασιλεὺς δὲ ἦν ἔ-
 τ' Θεσπιῶν, πρὸς ὃν
 ἀφίκετο Ἡρακλῆς, ἐλεῖν
 βουλόμενθ' τὸν λέοντα.
 ὁ δὲ, αὐτὸν ἐξένισσε πεν-
 τήκοντα ἡμέρας· καὶ ὅπ' ἡ-
 πλὴν θύρας ἐξίοντι νυκ-
 τὸς ἐκείνης μίαν σωεῖ-
 νάξει θυγατέρα. πεντή-
 κοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ
 Μεγαμήδ' ἡγενημέναι
 τῇ Ἀργαίου. ἐσπούδαζε
 γὰρ πάσαι ἐξ Ἡρακλείου
 τεκνοποιήσασθαι. Ἡρακλῆς

tem Amphitryo ne quid ite-
 rum ejusmodi faceret, eum
 ad boum armenta amandavit,
 ibique dum educatur, & cor-
 poris & virium præstantiâ
 cæteris omnibus antecellebat.
 Ad hæc visu terribilis erat,
 nempe Jovis filius, quique
 cubitum quatuor erat altitu-
 dine; igneum ex oculis splen-
 dorem effundebat: nec frustra
 aut ab arcu sagittas emitte-
 bat, aut jaculo feriebat. Qui,
 cum inter boum armenta ef-
 fet annum agens decimum-
 octavum, leonem Cithæro-
 neum interfecit. Hic è Cithæ-
 rone impetu facto, Amphi-
 tryonis ac Thestij boves diffi-
 pabat.

§. ιο. Is autem Thespien-
 sium Rex erat, ad quem, leo-
 nis illius occidendi ergo se
 contulit Hercules: apud quem
 dies quinquaginta exceptus
 hospitio permansit. Huic ve-
 natum eunti noctibus singulis
 singulas filias subigendas da-
 bat. Is autem filias quinquaginta
 ex Megamede Arnæi fi-
 lia natas habebat: qui summâ
 ope nitabatur, ut Herculis
 semine repletæ omnes sibi ne-
 potes procrearent. Hercules
 unam

unam eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omnibus tandem coivit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit, & hujus hiarum galeæ loco habuit.

§. II. Redeunti verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis tributum vectigalve exacturi, obviàm facti ierunt. Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales tributariive erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hîc Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis suæ ultionem mandat. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis, pacem demùm jurejurando stabilitam Thebanis dedit eâ lege, ut ij ad annos viginti, boves centum quotannis tributum nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tributum petendum Thebas adeuntes, forte quadam obviàm habens, ignominia affecit, defectis attribusque & naribus, funiculis

δὲ μίαν νομίζων ἦν ἢ αἰεὶ σωδναζομένῳ, σωῆλθε πάσαις. καὶ χερσὶν αὐτοῦ ἢ λέοντα, πῶ μὲν δὲ εἶν ἡμφιάσατο· τῷ χόσματος δὲ ἐχρήσατο κόρυδι.

§. κα. Ανακρίνοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας, σωῆντησαν κήρυκες ὧς ἔρ- γίνου πμφθέντες, ἵνα πα- ρὰ Θηβαίων τὸν δαυδὸν λάβωσιν. ἐπίλουν δὲ οἱ Θηβαῖοι τὸν δαυδὸν ἔρ- γῳ δι' αἰτίαν πῶδε· Κλύ- μνον ἦν Μινυῶν βασιλεὺς λίθῳ βαλὼν Μενοικίως ἡνίοχος, ὄνομα Περειῆς, ἐν Οὐχιστῷ Ποσειδῶνι τε- μνέει πτερόσκει. ὁ δὲ, κο- μιδεύς εἰς Ορχομῶν ἡμι- δανῆς, ὅπως ἴππει τελευτῇ ἔργῳ τῷ παιδὶ ἐκδικῆσαι ἢ δάνατον αὐτῇ. φρατρίσας δὲ ἔργῳ ὅτι Θή- βας, κτείνας ἐκ ὀλίγοις, ἐσπείσατο μὲν ὄρκων ὅπως πῶπωπιν αὐτῷ Θηβαῖοι δα- υδὸν ὅτι εἴκοσιν ἔτη, καὶ ἔτος ἑκατὸν βόας, ὅτι τῆτον ἢ δα- υδὸν τὰς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπὸ τῆς σωτηρίας Ἡρακλῆς ἐλωθήσασιν. ἀποτρεμὸν γὰρ αὐ- τῷ τὰ ὧτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ

χορίων τὰς χεῖρας δῖσας ἐκ
 τῶν τευχάων ἔφη τῷτον Ερ-
 γίνῳ καὶ Μινύαις δασιὸν
 κομίζειν. ἐφ' οἷς ἀθανα-
 τῶν ἐπράττεισιν ὅτι Θήβας.
 Ηρακλῆς δὲ λαβὼν ὅπλα
 παρ' Ἀθηνᾶς καὶ Πλεμύρ-
 χων, Εργῖνον μὲν ἔκτεινε-
 τας, δὲ Μινύας ἐπρέψατο.
 καὶ τὸ δασιὸν διπλοῦν ἠγά-
 γασε Θηβαίοις φέρειν σω-
 εῖν δὲ καὶ μάχῳ Ἀμφι-
 τρύωνα θυνάειος μαχομένον
 τελευτῆσαι. λαμβάνει δὲ
 Ηρακλῆς τὴν Κρέοντος
 ἀειστὴν τὴν Περσεύδα τὴν
 θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς,
 Θηείμαχος, Κρεοντιάδης,
 Δηϊκόων. τὴν δὲ νεωτέραν
 θυγατέρα, Κρέων Ἰφίκλῳ
 δίδωσιν, ἥδη παῖδα Ἰόλ-
 κων ἔχοντι ἐξ Αὐτομεδέους
 τὴν Ἀλκείδου. ἐγγίμει δὲ καὶ
 Ἀλκμήνῳ, καὶ τὴν Ἀμφι-
 τρύωνος θάνατον, Διὸς
 παῖς Ραδάμανθυς. κατ' ὅ-
 κει δὲ ἐν Ὠκαλίᾳ τὸ Βοιω-
 τίας πεδῶδες. περμαδὼν δὲ
 παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν
 Ηρακλῆς, ἐλαβε τὴν Ερμῆ
 μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ
 τόξα, παρὰ Ἡφαίστου, δού-

quoque suas iis collo manus
 circumligans, Hoc, inquit,
 Ergino, & Minyis tributum
 reportate. Quas ob res indi-
 gnatus Erginus Thebis bel-
 lum intulit. At Hercules ar-
 mis à Minerva sumptis, &
 bello præfectus Erginum qui-
 dem obtruncavit, Minyas au-
 tem in fugam vertit: eosque
 geminatum tributum Theba-
 nis pendere imperavit. Quo
 bello cùm fortissimè pugna-
 ret Amphitryo, interficitur.
 Porro Hercules à Creonte ob
 rem præclarè gestam natu
 maximam filiam, Megaram,
 uxorem accepit: de qua filios
 tres, Therimachum, Creon-
 tiadem & Deicoontem ha-
 buit. Juniozem verò filiam
 Creon Iphiclo, qui jam Io-
 laum filium ex Automedusa
 Alcathoi filia, suscepit,
 conjugavit. Rhadamanthus
 autem Jovis filius post Am-
 phitryonis cædem, Alcmenam
 duxit. Nempè Ocaleam Bœo-
 tiæ in exilium ejectus habi-
 tatum concesserat. Hercules
 per Euritum sagittandi peri-
 tiam antea consecutus, ensẽ
 à Mercurio, ab Apolline sa-
 gittas, à Volcano thoracem

aureum , & à Minerva pel-
plum accepit. Nam clavam
ipse sibi in Nemeæ sylva æ-
sam comparavit.

§. 12. Post confectam cum
Minyis pugnam , Junonis
odio in furorem incidit , ac
suos ipse filios ex Megara
procreatos , unâ cum duobus
Iphicli liberis , in ignem con-
jecit : qua de causa se ipsum
exilio mancipavit , expiatur
demum à Thestio. Inde Del-
phos profectus , Deum scisci-
tatur , ubinam habitatum itu-
rus esset. Pythia tum primùm
Herculem ipsum appellavit :
nam prius Alcide nomine vo-
cabatur : eumque Tirynthem
habitaturum esse dixit , Eury-
steoque annos duodecim ser-
viturum , & imperatos labo-
res toridem confecturum. Ad
postremum verò peractis æ-
rumnis , ipsum immortalitate
donatum iri prædixit.

CAP. IV.

ID ubi Hercules accepit,
Tirynthem commigravit,
ac quicquid ab Eurystheo ju-
bebatur , faciebat. Primùm
itaque illi Nemeæ leonis pel-
lem afferre jubet : id verò

εἰς χερσὶν αὐτοῦ. ὅθεν δὲ
Ἀθηνᾶς πέπλον. ῥόπαλον μὲν
γὰρ αὐτὸς ἐπὶ τῷ ἐν Νε-
μῆας.

§. 13. Μετὰ δὲ τῷ περὶς
Μινύας αὐτῷ μάχῃ συνέβη
χρηζήλον Ἡῤας μαρῆναι. καὶ
τὺς τῶν ἰδίων παῖδας, εἰς ὅν
Μεγάρας εἶχεν, εἰς πυρὶ ἐμ-
βαλεῖν. καὶ τῷ Ἰφίκλῳ δύο.
ὁ δὲ καταδύσας ἐαυτὸν φυ-
γῆν, καθαίρεται μὲν ὑπὸ Θε-
σίῳ. ὅθεν ἡμῶντος δὲ εἰς
Δελφοῖς, πωδάνεται τῷ Διὶ,
ποῦ κατακλήσῃ ἢ δὲ Πυθίᾳ
τότῃ περὶ τὸν Ἡρακλέα ἀπὸ τῶν
Περσηγόρων. ὁ γὰρ περὶ τὸν
Ἀλκίδα περσηγορέει. κα-
τοικεῖν γὰρ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τί-
ρυνθι, Εὐρυδῆι λατρεῖν τε
ἐτη δώδεκα, καὶ τὺς ὀπίσσω
σμένους ἄθλους δώδεκα ὀπ-
τεῖν. καὶ ὅτῳ ἐφῇ τῷ ἄθλων
σωταλεμένων, ἄθλῳ αὐτὸν
ἐσθῆναι.

Κ Ε Φ. Δ.

TΟῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρα-
κλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλ-
θε. καὶ τὸ περὶ σταθόμενον ὑπὸ
Εὐρυδῆως ἐπίλει. περὶ τὸν μὲν
οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ τῷ Νεμέ-
ῳ λέοντος τῷ δὲ ῥῶπῳ κομίζεσθαι. τε

δὲ ζῶον ὡς ἄτρεπτον, ἐν
 Τυφῶνι ἡγεμνημένον. πο-
 ρυόμηνος οὐδ' ὅτ' ἢ λέοντα,
 εἰς Κλεωναίᾳ ἦλθε, καὶ ξε-
 νίζεται παρὰ ἀνδρὶ χερνή-
 τη Μολόρχῳ. καὶ δύνειν
 ἱερῷ δέλοντι, εἰς ἡμέραν
 ἔφη πρῆν τριακοσύν. καὶ αὐ-
 τὸν δ' αὖτε τῆς θήρας σῶσθαι
 ἐπανελάθη, Διὶ σωτῆρι
 δύνειν· ἐὰν δὲ ἀποδάνῃ, τότε
 ὡς ἔρποι ἐναγίζεν. εἰς δὲ
 τὴν Νεμέαν ἀφικόμηνος, καὶ
 τὸν λέοντα μαρτυρούσας, ἐτό-
 ξασι παρ' αὐτόν. ὡς δὲ ἔμα-
 ρεν ἄτρεπτον ὄντα, ἀνα-
 τεχνάμηνος τὸ ῥόπαλον,
 ἐδίωκε· συμφυρόνι δὲ εἰς
 ἀμφίστομον σπήλαιον, αὐ-
 τὸν πῶς ἐτέραν ἀφ' ἀποδόμη-
 σιν εἰσοδόν, διὰ δὲ τῆς
 ἐπείρας ἐπεισῆλθε παρὰ θη-
 εῖον, καὶ παρὰ τοῖς πύλαις
 παρὰ τραχήλῳ, κατὰ τὴν ἄγ-
 χων ἕως ἐπὶ τῆς καὶ δόμα-
 ρος ἐπὶ τῆς ἄμυν, ἐνό-
 μιζεν εἰς Μυκήνας. κατα-
 λαβὼν δὲ τὸν Μόλορχον,
 ὅς τῃ πελάτῃα τῆς ἡμε-
 ρῆς ὡς νεκρῶ μάλλοντα τὸ
 ἱερεῖον ἐναγίζεν, Σωτῆρι
 δόσας Διὶ, ἤγαγε εἰς Μυκή-
 νας τὸν λέοντα. Εὐρυπύδης

animal Typhone genitum in-
 vulnerabile fuit. Hercules
 contendens in leonem, Cleo-
 nas pervenit, ubi Molorchus,
 vir qui manibus suis victum
 sibi quæritabat, ipsum hospi-
 tio excepit: cuique hostiam
 immolare volenti, eam ad
 diem trigessimum servare ju-
 bet. Nam si à venatione inco-
 lumis reverteretur, Jovi eam
 Servatori mactaret; si verò
 occubuerit, sibi tum per eam
 velut heroi inferias ageret.
 Post, ubi in Nemeam perve-
 nit, quæsitumque leonem re-
 perit, sagittis illum prius im-
 petivit: ut verò nullis posse
 vulneribus occidi cognovit,
 protentâ clavâ, feram perse-
 quitur, quæ cùm in spelæum
 anceps confugisset, ejus alte-
 rum ostium obstruxit, ac per
 alterum irrupit in feram: &
 circumpositâ collo manu, eò
 usque astrictam tenuit, donec
 eam præfocavit, impositam-
 que humeris Mycenæ impor-
 tavit. Sed ubi extremâ sui re-
 ditus die Molorchum, ut mor-
 tuo hostiam immolaturum
 prehendit, Servatori Jovi
 sacris peractis, leonem Myce-
 nas intulit. Cæterum Eury-

stheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nunquam permisit: at pro portis res à se gestas ostentare præcepit. Ad hæc aiunt metu perculsum dolium sibi æneum sub terra occultè comparasse. Deinde Co-preum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, injunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulavit, ibique, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitavit.

§. 2. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernæam obtruncandam imperavit. Hæc intra paludem Lernam enutrita, plana omnia & campestria, eruptione factâ, disperdebat, in pecora atque agros sæviebat. Hydra mirâ corporis magnitudine fuit, novem capitibus munita, quorum octo morti obnoxia fuisset dicuntur. Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt. Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurigæ operâ usus, ad Lernam contendit; quò cum pervenisset, equos sistit, Hydram

τὴν καταλαβὼν αὐτὴν πλὴν ἀνδρίαν, ἀπίπατο λοιπὸν αὐτῇ εἰς πλὴν πόλιν εἰσιέναι διηκνύειν δὲ περὶ τῆς πυλῶν ἐκείδου τοὺς ἀθλοῦς. φασὶ δὲ, ὅτι θείας καὶ πίδον αὐτῇ χαλκοῦ εἰσχυρῆσαι ὑπὸ γῆς κατεπαύσατο. καὶ πύμπων κήρυκα Κοσρέα Πέλοπος τοῦ Ηλείου ἐπίταξε τὰς ἀθλοῦς. οὗτο δὲ ἰφίτον κτείνας, φυχὰν εἰς Μυκῆνας, καὶ πυχὴν παρ' Εὐρυδείως καταρσίων; ἐκεῖ κατῴκει.

§. β. Δεύτερον δ' ἄθλον ἐπίταξεν αὐτῷ πλὴν Λορναίαν Ὑδραν κτείνειν. αὐτῇ δὲ ἐν τῇ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδίον, τὰ τε βοσκήματα, καὶ πλὴν χώραν διέφθειρεν. εἶχε δὲ ἢ Ὑδρα ὑπερμέγας σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ, θνητὰς; πλὴν δὲ μέσλῳ, ἀθάνατον. ὅπως οὖν αἶμα τῷ, ἡνιοχουῶτο Ἰολάου, παρελθόντο εἰς πλὴν Λέρνῳ καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε πλὴν δὲ Ὑδραν

εὐφρὴν ἐν πνιλόφῳ, παρὰ
ταῖς πηγαῖς τῆς Ἀμυμώνης,
ὅπου ἰφθαλμοὶ αὐτῆς ὑπῆρ-
χε, βαλὼν βέλεσι πεπυ-
ρωμένοις, ἠνάγκασεν ἐξελ-
θεῖν. ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτῶν
κρατήσας κρατίζεν· ἡ δὲ
ῥαῖον ἤρ' ὑπὸν ἐνείχετο
παραπλάκυσσ'· τῷ ῥοπαλῷ
δὲ ταῖς κεφαλὰς κόπῃων,
ἐδὲν αὐτοῖν ἐδυάτο· μᾶς
γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς,
δύο ἀνέφύοντο. ἐπεσθόηεν
δὲ καρκύνθ' τῇ γ' ὄφρα ὑπὸ
μαγίδης, δάκνων τ' πόδα.
διὸ τῆτον ὑποκρίνας, ἐπι-
χάλεσσι καὶ αὐτὸς βόηδ' ὄν
τ' ἰόλαον. ὁ μὲν γὰρ τῇ χ-
ταπρήσας τῆς ἐγρὺς ὕλης
τοῖς δαλοῖς ἐπιχέων ταῖς
κρίσιν αὐτῶν ἀναφυομένων
κεφαλῶν, ἐκάλυεν αὐτὰς.
καὶ τῆτον τ' ἄρ' ὅσον αὐ-
φυομένων κεφαλῶν πειγ-
νόμην, τ' ἀδανάιον ἀπο-
κόψας χετόρυξ· καὶ βαρύναν
ἐπέθηκε πίτσαν παρὰ τ' ὁδὸν
πρὸ φέρουσαν διὰ Λέρνης
εἰς Ελεούτα. τὸ δὲ σῶμα
τ' ὄφρα ἀναθήσας, τῇ χ-
λῇ τὴν ὁῖον ἐβαλεν. Εὐ-
ρυπτεὺς δὲ ἔφη, μὴ δέειν χ-
ταπεινῆσαι ἐν τοῖς δάκτυλοις

in tumulto quodam nactus,
propter Amymones fontes,
ubi ea latitare consueverat:
quam cū ignitis sagittis im-
petisset, de latebris exilire
compulit, egressamque ipsam
manu prehensat, prehensam-
que tenet: ea verò pedibus
statim circumplexa cohibe-
bat. Hercules capita contun-
dens clavâ, nequicquam ela-
borabat: namque uno contu-
so, duo subnascebantur. In-
super Hydræ pervasti corpo-
ris Cancer admorsus Herculis
pede, opem ferebat. Quoci-
câ, interfecto Cancro, Iolai
& ipse opem imploravit. Qui
cū proximæ sylvæ partem
succendisset, inflammatis tor-
ribus renascentia Hydræ ca-
pita inurens, eum in modum
renascentium capitum ortus
suboriri prohibebat: victor
caput illud morti haud obno-
xium recisum defodit, eique
ingentis ponderis lapidem su-
perimpofuit, secus viam, quæ
per Lernam ducit Eleuntē.
Ad hæc Hydræ corpore con-
ciso, sagittas suas ejus felle
tinxit. At Eurystheus hunc
Herculis laborem duodecim
ærumnis annumerandum esse

negavit, propterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adjumento Hydram superaverat.

§. 3. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam cervam Mycenæ vivam adferret. Erat enim ad OEnoen auratis cornibus insignis cerva Dianæ sacra. Quocircà Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annum totum est insecutus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cum jam tranatura esset, sagittâ percussam cepit, humeris sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat. Cui, cum Apolline, Diana simul obviâ facta, cervam recipit: atque Herculem, quòd sacrum sibi animal occidere voluisset, objurgavit: tum ille, necessitate rei damnatâ, Eurystheum auctorem esse dixit. Placatâ Deæ iracundiâ, feram vivam adhuc Mycenæ importavit.

§. 4. Quartum inde ei certamen imperavit, Eryman-

τὸν ἄθλον. ὃ γὰρ μὲν Θ, ἀλλὰ καὶ μὴ Ιολαὺς τὸ γ' ὅρας παρεγέρθειτο.

§. 3. Τεῖτον ἄθλον ἐπιταξεν αὐτῷ, πλὴν κεράσιον ἔλαφον εἰς Μυκλήας ἔμποιον ἐνεγκεῖν. ὡς δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνόνῃ χυσοκέρας, Ἀρτέμιδος ἰερέα. διὰ καὶ βυλόμην αὐτῷ Ἡρακλῆς μᾶτε ἀνελεῖν, μᾶτε τρωῶσαι, σωεδίοξεν ὅλον ἐνιαυτόν. ἐπὶ δὲ χάμνον τὸ θηεῖον τῇ διώξει, σωέφυγον εἰς ὅς Θ τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, καὶ κείθεν ὅπῃ ποταμὸν Λάδωνα· καὶ τῷτον διαβαίνειν μέλλουσαν, τοξεύσας συνέλαβε· καὶ θύμην Θ ὅπῃ ὅμων, διὰ τὴν Ἀρεσίδας ἠπείχετο. μὴ Ἀπόλλων Θ δὲ Ἀρτεμίδος σωτηριόσα ἀφηρείτο· καὶ τὸ ἰερὸν ζῶον αὐτῆς κλείναντα κατεμέμφειτο· ὃ δὲ ὑποπημοσάμεν Θ πλὴν ἀπάγκλῳ, καὶ τὸν αἶπιον εἰπὼν Εὐρύστειαν γεγονέναι, ὅρα ὅτι νῆας πλὴν ὀργλῷ τῆς θεοῦ τὸ θηεῖον ἐκόμισεν ἔμπνοον εἰς Μυκλήας.

§. 4. Τέταρτον ἄθλον ἐπιταξεν αὐτῷ τὸν Εὐρυμαί-

διον χάπρον ζῶντα κομάζεν. τὸ δὲ θηρίον ἠδὲ καὶ ἦΨα-
 φίδα ὁρμώνον ἐξ ὅρου, ὁ
 καλεῖται Εὐρυμαίδον. διερχό-
 μενος οὐδὲ φολόλῳ ἐπὶ ξενῶ-
 νι Κενταύρῳ Φόλῳ. Σιληνῶ
 καὶ Νυμφῆς Μελίης παιδί. ὧς
 Ἡρακλεῖ μὲν ὅπλ᾽ ἀπαίρει πα-
 κρέα· αὐτὸς δὲ ὡμοῖς ἐχρήτο.
 αἰτοῦντο δὲ οἶνον Ἡρα-
 κλῆς, ἔφη δὲ δοῦναι τὸ κοι-
 νὸν τῷ Κενταύρῳ ἀνδρὶ πύ-
 δον. ἀρρεῖν δὲ παρεκκλιδά-
 μνος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἥνοι-
 ξε· καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ, διὰ τῆς
 ὁσμῆς, αἰσδόμενοι παῖσαν
 οἱ Κενταῦροι πύτρας ὡπι-
 σμένοι, καὶ ἐλάτῃς ὅπῃ τὸ
 τῆς Φόλου σπήλαιον. τοῖς
 μὲν οὐδὲ πρὸς τοῖς τολμῶ-
 σαντας εἶσι παρελθεῖν,
 Ἀγχιὸν καὶ Ἀγχιον, Ἡ-
 ρακλῆς ἐπέψατο βαλὼν
 δαλοῖς. τοῖς δὲ λοιποῖς
 ἐτόξδον δῶκον ἄχει τῷ
 Μαλείᾳ. δεῖδειν δὲ πρὸς
 Χείρωνα σωέφυρον. ὅς
 ἐξελαθεῖς ὑπὸ Λαπίδων
 ὅρου Πηλίου, πρὸς Μα-
 λίαν κατέκρησε, τούτῳ
 ἐπιπηλώκας τοῖς Κεν-
 ταύροις τοξάων ἴησι βέ-
 λῳ· τὸ δὲ ὄνυχον ἑλάν-

thium aprum ad se vivum fe-
 rat. Hæc autem fera Psophi-
 dem usque ab Erymantho
 monte prorumpens devasta-
 bat. Hercules itaque per Pho-
 loen transiens, à Pholo Cen-
 tauro, Sileni ac Meliæ Nym-
 phæ filio, hospitio excipitur.
 Hic hospiti tostas carnes
 edendas apposuit : ipse verò
 crudis vesci maluit. Herculi
 interim vinum poscenti, ve-
 reri se dixit, commune Cen-
 taurorum dolium relinere : ac
 bono illum esse animo Her-
 cules jubet : ac ipse dolium
 relevit. Neque ita multò post
 Centauri, quòd vinum subo-
 luissent, affuere lapidibus ar-
 mati, & abietibus in Pholi an-
 trum irrumpunt. E quibus
 Anchium & Agrium, quòd
 primi intrare spelæum ausi
 fuissent, Hercules accensis
 torribus percussos in fugam
 vertit : reliquos autem ad Ma-
 leam usque sagittis persecutus
 est. Inde verò ad Chironem
 confugère, qui à Lapithis eje-
 ctus è Pelio monte, ad Ma-
 leam habitavit. In hunc Her-
 cules, cùm circa delapsos
 Centauros sagittis impeteret,
 telum emisit, quod delatum

per

per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitiâ affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datûmque à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille verò immedicabili vulnere sanciat, in spelæum se recepit, quod in eo vitâ excedere vellet: qui cùm per immortalitatem, quâ donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Jovis permissu, immortalitatem adepto, Chironis loco, tandem esse defuit. Cætera verò Centaurorum multitudo, aliis aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in Maleam montem confugerint: Eurytion verò in Pholoen: atque Nessus ad Evenum amnem: reliquos autem Neptunus excipiens, ad Eleusinum montem occulit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum aliis morientem conspiciatus, erutâ de mortui corporis sagittâ, quo pacto tantos tam parvâ sagittâ occidisset, mirabatur. Hæc autem è manu delapsa in illius pedem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur

τι δὲ αὖ βραχύνει τὸ γένυ·
ναί τε χεῖρ' ἐμπήρειται.
αἰαδὴς δὲ Ἡρακλῆος
φασγάνῳ, τὸ, τι βέλ-
λει ἐξείλεται, καὶ δύνει
χεῖρ' ἐφάρμακον ἐπιθε-
κέν. αἰάλλον ἔχον τὸ ἔλκεος
εἰς τὸ σπήλαιον ἀλλάσσει-
ται· καὶ καὶ τελευτᾷ βυ-
λόμην, καὶ μὴ θανάμι-
ναι, ἐπὶ σφ' ἀθανάτων.
ἀντιδένει δὲ Διὸς
Προμηθεῖ, τὸν αὖτ' αὐτῷ
ἡρώπιδον ἀθανάτον, ὅ-
πως ἀποθάνει· οἱ λοιποὶ δὲ
οἷον Κενταύρων φάρισιν
ἀνθ' ἀνθρώπων. καὶ πνέει μὲν
παρεχούτο εἰς ὄρεος Μα-
λέαν· Εὐρυτίων δὲ εἰς Φο-
λόην· Νέσος δὲ ἐπὶ ποτα-
μὸν Εὐήνω. τὺς δὲ λοιπὰς
ὑποδράμους Ποσειδῶν εἰς
Ελευσῖνα ὄρεος κατεκάλυψε.
ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόην
Ἡρακλῆς, καὶ φόλον τελευ-
τῶντα διασάμνει μὲν καὶ
ἀνθ' πολλῶν, ἐλκύσας [τι]
ἐκ νεκροῦ τὸ βέλαι, ἰθαὺτ
μαζεν εἰ τοιᾶν τελευτῶν
τὸ μικρὸν διέρθειρε. τὸ δὲ
πῶς χεῖρ' ὀλιδύισαν ἦλθεν
ἐπὶ τῇ πύλῃ, καὶ πῶς ἔχρημα
ἐπὶ κτείνειν αὐτόν. δάφας δὲ

Φόλον Ηρακλῆς· ὅτι ᾧ ᾗ
πρῶτον θύειν παρεγγίνεται.
ὃ δ' ὠξας αὐτὸν ἐκ τινος
λοχμῆς μετὰ κραυγῆς εἰς
χίονα πολλῶ παρημένον,
ἐμπερχίσας τὸ ἐκόμενον εἰς
Μυκῆνας.

§. 4. Πάμπλον μὲν ἐπίτα-
ξεν· αὐτῷ δ' ἄλλον, ὅφ' Ἀυ-
γεῖς βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ
μᾶλλον ἐκφορῆσαι τὴν
ὄνδον. ὡς δὲ Ἀυγείας βα-
σιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν π-
νες εἶπον, πάντες Ἡλίου·
ὡς δὲ πνες, Ποσειδῶν·
ὡς δὲ ἔνιοι, Φόρβαντος.
πᾶσι δὲ εἶχε βοσκημάτων
ποίμνας. τούτῳ περσε-
δων Ηρακλῆς, ὃ δὲ δούσας
τὴν Εὐρυπύδως ὀπταγμῶ,
ὄρασκε μᾶλλον ἡμέρᾳ ᾧ ὄνδον
ἐκφορῆσεν, εἰ δύναιτο τὴν
δεξιὰν αὐτῷ τῶν βοσκημά-
των. Ἀυγείας ᾧ ἀπὸ τῶν ὑπε-
ρεῖται. μαρτυρήσῃ δὲ
Ἡρακλῆς τὸν Ἀυγείας παῖδα
Φυλῆα, τῆς τε αὐτῆς τὸ δι-
μέλιον διῆλθε, καὶ ᾧ Ἀλ-
φειὸν ποταμὸν, καὶ ᾧ Πη-
λειὸν σάμαγ' ἵς ῥίοντα πα-
ρὰ τὴν ἑσπέρην, ἐπὶ γὰρ, ὅ-
τε εἴν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιή-
σας. μαθὼν δὲ Ἀυγείας ὅτι

Hercules, Pholo humi con-
dito, ad apri venationem con-
tendit; quem è fruteto quo-
dam ingenti cum clamore ex-
citatum, per altam nivem de-
fessum, ac vinculis præpedi-
tum Mycenæ invexit.

§. 5. Quintum deinde labo-
rem imperavit, ut Augeæ pe-
coris fimum unius diei curri-
culo solus exportaret. At Au-
geas Rex Elidis fuit: sunt qui
illum Solis filium fuisse di-
cant; nec defunt qui Neptuni,
& qui Phorbantis. Hunc mul-
tos pecorum greges habuisse
ferunt: ad quem cum Hercu-
les, nullâ de Eurysthei man-
dato mentione factâ, unâ die
fimum omnem exportaturum
se pollicitus est, si decimam
pecoris universi ipsi donaret.
Augeas autem huic minimè
credulus, se illi tamen postu-
lata concessurum promittit.
Hercules inde antestatus Phy-
leum Augeæ filium, stabuli
fundamentum evertit, Al-
pheumque & Peneum, flu-
mina præterfluentia, per
fossam deducta corrivatâque
immisit: ita ut, per alienum
à priore alveum defluerent,
effecit. Augeas, ubi de Eury-

sthei imperio confectum fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persolvebat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque de re iudicium sententiæ se statutum esse dictitabat. Confidentibus itaque iudicibus, Phyleus ab Hercule citatus, in patrem testimonium dixit, quòd is mercedem Herculi se daturum pactus fuerit. Proinde Augeas irâ inflammatus, antè quàm iudicium suffragiis sententia ferretur, uti & Phileus & Hercules ab Elide facesserent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Ubi illum necessitate compulsus, Eurytioni Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. Sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit; quippe qui cum mercede hoc fecisse assererat.

§. 6. Sextum ei laborem, ut Stympthalidas aves fugaret,

κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυδίας
 τῷ τε ἐπιτίλειται, ἥ μισ-
 θὸν ἐκ ἀπιδίδε. περὶ τὴν
 δὲ ἡρεῖτο καὶ μισθὸν ὑπο-
 χρίσθαι δώσειν, καὶ κρίνεσθαι
 περὶ τούτῳ ἔποιμεθα ἕκαστος
 ἑῷ. κερδίζουσιν δὲ καὶ
 δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεύς
 ὑπὸν Ἡρακλῆος, τῷ πατρὶ
 μαρτυρήσας, εἰπὼν ὁμο-
 λογεῖσθαι μισθὸν δώσειν αὐ-
 τῷ. ὀργισθεὶς δὲ Αὐγείας
 πρὶν πῶς ψῆφον ἐνεγχεῖν-
 ναι, ἥ τε Φυλεύα, καὶ τὸν
 Ἡρακλῆα βαλίζειν ἐξ Ἡ-
 λίδος ἐκέλευσε. Φυλεύς μὲν
 οὐδ' εἰς Δουλίχον ἦλθε,
 καὶ καὶ πατρίκει. Ἡρακλῆς
 δὲ εἰς Ὀλῆον πρὸς Δε-
 ξαμένον, καὶ καὶ πατρίκει.
 καὶ κατὰ λαβὴν τῷ πρὸν μί-
 λοντα δὲ ἀνὰ γὰρ μνη-
 στέον Εὐρυτίωνι Κενταύρῳ
 Μνησιμάχῳ πῶς θυγατέρα.
 ὅφ' ἔκαστη κληθεὶς βοη-
 θεῖν, ἐλθόντα δὲ ἥ νύμ-
 φῳ Εὐρυτίωνα ἀπὸ κτείνειν.
 Εὐρυδίας δὲ, ὅδ' ἔσθον
 ὅς ποῖς δώσειν. περὶ δὲ ἔξα-
 το ἄθλον, λέγων ὅτι μισθὸν
 παραχρῆναι.

§. 5. Εκτον ἐπίταξεν ἄθλον
 αὐτῷ πῶς Στυμφαλίδας ὄρ-

νιδας ἐκδιώξει. ὡς δὲ ἐν
Στυμφάλῳ πόλει τ᾽ Ἀρκα-
δίας, Στυμφάλις λεγόμενη
λίμνη, πολλὰ σκυρροῦς
ὕλην, εἰς ταύτην ἔρποντι σκυ-
ρροὺν παῖδες πῶς ὑπὸ ὄψι
λύκων ἀπειλὰ δειδακῶσι.
ἀμφοτέρωτ' ἐν Ἡρακλείῳ
πῶς ἐν τ᾽ ὕλῃ καὶ ὄρσι-
δας ἐκβάλλει, χαλκῶα κρέ-
ντα δίδουσι ἑαυτῷ Ἀδίωνᾳ
πυρρῇ Ἡραίῳ λαβῶσι. ταύ-
τα κρέων ὑπὸ πινυθῶ ὄρσει
τῇ λίμνῃ σκυρροῦν, καὶ
ὄρσιδας ἐφίβει. αἱ δὲ τὸν
διδόνον ἔχ' ὑπομένοντες, με-
τὰ δὲ καὶ αὐτῶν. ἔν τῷ
τ᾽ ὄρσι Ἡρακλῆς ἐτόξεν
αὐτοῖς.

§. 7. Ἐξέδμεν ἐπίταξιν
ἄθλον τὸν Κρήτη ἀγαθῶν
παῶν. ἔν τῳ Ἀκουσίλαῳ
μὲν εἶναι φασὶ τὸ διαπερθεῖν
σάντα Εὐρώπῃ Διὶ πρὸς
τὸ ὑπὸ Ποσειδῶνι αὐτῷ Ἀ-
δόντῃ ἐκ θαλάσσης, ὅπ' ἡ-
ταδούσιν Ποσειδῶνι Μίνως
εἶπε τὸ φανέντα τὴν θαλάσσης.
καὶ φασὶ διασπῆμεν αὐτὸν
τῷ παύρῃ τὰ ἑλκῶς, ἔν τῳ
μὲν εἰς τὰ βυκόλια ὑποπύ-
κων, δύναι τὸν Ποσειδῶ-
νι ἐφ' οἷα ὄρχιδεα τὸ δίδει

injunxit. Erat autem ad
Stymphalum Arcadiæ urbem
Stymphalis palus multis con-
textæ, atque umbrosis arbori-
bus addensata : quare in hanc
magna avium multitudo, lu-
porum vim pettmescentes ex
fuga sese recipiebat. Herculi
itaque quamam ratione aves
ἐ sylva dispelleret, ambigen-
ti, Pallas ænea crepitacula
Volcani munere accepta de-
dit. Hæc ille quassans sub
monte quodam paludi proxi-
mo aves territabat. Quæ soni-
tuum minimè sustinentes præ
metu subvolabant : eúmque
in modum Hercules ipsas fa-
gittis impetivit.

§. 7. Septimum inde labo-
rem Cretenfis tauri adducen-
di imposuit. Hunc Acusilaus
quidem esse refert, qui Euro-
pam ad Jovem tulit; Nonnul-
li verò Neptuno ἐ mari sub-
missum, quo tempore Minos
id se Neptuno immolaturum
dixit, quod ἐ mari apparuis-
set. Atque aiunt admiratum
ipsum tauri formam, ac spe-
ciem, tunc planè hunc inter
armenta dimisisse, pro quo
aliud Neptuno sacrificasse :
quas ob res iratum numen

tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Ubi expugnaria, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurytheo transfatum ostendit. Cætera verò sacrum, numinique dedicatam abire permittit. Hic Spartéque, & Arcadiâ universâ peragrata, Isthmum trajecit, ac in Marathonem Atticæ terræ profectus, incolas pessimè habebat.

§. 8. Octavum certamen Diomedis Thracis equas Mycenas abigendi fuit. Is Martis & Cyrenes filius, Bistonum, Thracij generis ac pugnacissimus, Rex fuit, cui tum equæ erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonam multitudine stipatus navigasset, domitis qui æquarum præsepibus præerant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasius, quem equæ discriptum inte-

αἰγεῶσι * τῶν ἐν. ὅτι τῶν παρὰ Μίνω * εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπιθεὶς λαβὼν αἰγεῶν * Μίνω εἶπον αὐτῷ λαμβάνειν διαγωνισμάτων, καὶ λαβὼν τῶν Εὐρυθέου διαπορεύσας ἔδειξεν. καὶ τὸ λοιπὸν εἶπεν αὐτόν. ὁ δὲ πλεονεξὲς Σπάρτην καὶ Ἀργεῖον ἔπεισεν, καὶ διαβὰς * Ἰσθμὸν, εἰς Μαραθῶνα * Ἀθηναῖς ἀφικέσθαι, τὸς ἐγχεύσας διαλομήναιτο.

§. η. Ὁ γὰρ ἄθλον ἐπιτάξας αὐτῷ καὶ Διομήδιδι τῷ θρασυτέρῳ εἰς Μυκῆνας παύσας· καὶ δὲ ἔπος Ἀρεὶ * καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων, ἔδρουε θρημῖν, καὶ μαχητῶν χάριν εἶχε ἡ ἀνδραγαθία τῶν ἵππων. πλεῖστας οὖν μὲν * ἐλευθέρως συναπομένοντες, βινεσάμενοι τὸς δὲ καὶ φέροντες ἦν ἵππων ἀνίστασθαι, ἦσαν δὲ καὶ δάλλασσασθαι. ἦν δὲ Βιστόνων σὺν ὅλοις ἐπισηδουμένων, καὶ μὲν ἵπποις παρὰ δώπαν Ἀΐδην φουλάσσαν· ὅτι δὲ καὶ Ἡέμιος παῖς Λοκρὸς ἐξ Ὀπουντῶν Ἡρακλῆος ἐχόμενος. διὰ αὐτῶν δὲ ἐφάμεθα ὅτι αὐτῶν.

μῆμαι. οὗτος δὲ πρὸς Βίστο-
νας διαγωνισάμενος, ἐν Διο-
μήλειω ἀποκτείνων, τὸς λοι-
πὸς ἠνάγκασε φεύγειν. καὶ
κτῆσας πόλιν Ἀβδερν, οὗτα
τὸ πᾶρον οὗ διασπείρνει·
Ἀβδερν, τὸς ἱππυς κομίσας
Εὐρυδιδίῃ ἔδωκε. μεθύντος ὃ
αὐτὰς Εὐρυδιδίως, εἰς τὸ λεγέ-
μενον ὄρος Ολυμπερ ἐλθόντων
οὗτος τὴν ἀνείων ἀπὸ λονίῳ.

§. 8. Εννατον ἄνδρα
Ἡρακλῆς ἐπέταξε, ζωστῆ-
ρα κομίζον τὸν ἱππολύ-
της. αὐτὴ δὲ ἐβασίλευεν
Ἀμαζόνων, αἱ κατὰ ποταμὸν
τὸν Θερμόδοντα πο-
ταμὸν, ἐνθα μέγα τὰ κα-
τὰ πόλεμον ἥσκαον γυναι-
κῶν καὶ εἵποτε μνησ-
ται γυνήσων, τὰ θήλας
ἔτρεπον καὶ τοὺς μὲν δι-
ξινὺς μαστὸς ἐξέθλιβον,
ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζ-
ειν· τὸς δὲ ἀειτίους εἶον,
ἵνα τρέφοιεν. εἶχε δὲ ἱπ-
πολύτη τὸν Ἀρεῖ ζω-
στῆρα, σύμβολον οὗ πρε-
στῆν ἀπαρῶν. ὅτι οὗτον
τὸν βωστῆρα Ἡρακλῆς ἐ-
πὶ μνηστο λαβὼν, αὐτὸν
ὀπίσθι μείσας τῆς Εὐρυδιδίως
δυοκατὸς Ἀδμήτης. οὗτα

remerunt. Hercules, devictis
Bistonibus, atque occiso Dio-
mede, reliquos in fugam abi-
re compulit. Inde Abdero ur-
be ad Abderi peremptri sepul-
chrum conditâ, abactas equas
Eurystheo tradidit. Quæ post-
eâ ab Eurystheo sunt in O-
lympum montem transmissæ:
cò cum pervenissent, à feris
dilaniatæ sunt.

§. 9. Nonus labor est, quo
Hippolytæ cingulum ad se
ferri jussit Eurystheus. Hæc
erat Amazonum Regina, quæ
circa Thermodontem amnem
habitabant. Hæc gens erat
bello gerendo præstantissima,
quippe quæ viriliter fortitu-
dinem exercebant: ac si quan-
do viris admistæ peperissent,
partus fœmineos educabant.
Dextras ad hæc mammas, ne
jaculis emittendis impedi-
mento forent, exterebant;
lævas autem alendi filiorum
gratiâ succrescere patiebantur.
Cæterùm Hippolyte Mar-
tis baltheum, argumento, ut
omnibus aliis præesset, habe-
bat. Ad hunc igitur Hercules
capiendum emittebatur, ut il-
lud capienti Admetæ filiæ Eu-
rystheus obsequeretur. Impos-

fitis itaque voluntariis sociis, una in navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad insulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Eurymedon, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex omnibus quos secum in navi vehabat Hercules, duo à Minois filiis interfecti fuerunt; quorum interitum iniquissime ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit, ac reliquos intra oppidum conclusos obfidione premebat: donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet: Tum ille, solutâ obsidione, atque Androgei filiis Alcæo Sthenelôque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebrycum Regis jussu cum Mariandynis, Lycum adjuvans multos trucidavit, in quibus & Mygdonem Regem Amyci fratrem occidit, mox excisâ Bebrycum urbe, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Hercleam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyræ por-

λαβὼν οὐκ ἴδελονταί συμμαχίαις, ἐν μῆτι τῇ ἐπεί. καὶ προσίχει νήσω Παρόν. καὶ κατ' ὅκου οἱ Μίνωθ' υἱοί, Εὐρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαοι. ἀπὸ πάντων δύο τῶν ἐν τῇ σωῆσει τελευτήσαντι τῶν Μίνωθ' υἱῶν. ὅσων αὖ ἀγανακτήσῃ Ηρακλῆς, τέτοις μὲν παρεχθῆμα ἀπέκτινεν· τὰς δὲ λοιπὰς κατακλείσας ἐπολιόρκει. ὥς ὁππότερ' ὁσάμφοροι παρεχέλουσιν αὐτῇ τῇ ἀναιρεθῆναι τῶν δύο λαβεῖν ὃς αὐτὸς διλήσων. ὁ δὲ, λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τὰς Ἀνδρογῶν τῶν Μίνωθ' υἱῶν ἀνελόμενοι, Ἀλκίον καὶ Σθένεον, ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλιν, καὶ ξενιδεῖς ὑπὸ [Ἀμύνου] τοῦ Βεβρύκων βασιλέως, συμβαλόντων βοηθῶν Λύκῳ, πολλὰς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ τὴν βασιλέα Μυγδόνα, ἀδελφὸν Ἀμύνου, καὶ πῶν Βεβρύκων πάλιν ὑπολειμμένος, ἧδ' ἔδωκε Λύκῳ, ὁ δὲ, πᾶσαν ἐκείνῃν ἐκάλεσεν Ηρακλίαν. κατεπλάσαντο δὲ εἰς τὴν Θερμύζαν

λειμένα, καὶ παραθρημάνης
 εἰς αὐτὸν Ἰππολύτης, καὶ
 τίνος ἦν καὶ χάριν πυδομένης,
 ἣ δούρα δ' ἔσπερε ὑπὸ ἥρ-
 μάνης, Ἡεραμῆ δ' Ἀμα-
 ζόνων εἰσπρόϊτον, τὸ πᾶν δὲ
 ἐπιπείσει, λέγεται, Τῶ
 βασιλεῖ αἰσχύνας εἰς αὐ-
 τὸν εἰσάγει. αἱ δὲ, μὲν
 δούρα δὲ δ' ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ
 αὐτοῦ ἱσχυομένης. εἰς δὲ εἶδεν
 αὐτὴν ἐκ τοῦ πλάγους Ἡε-
 ραμῆς, τομῆς ἐν δόλῳ οὕτω
 ἡρώδου, πᾶν δ' Ἰππολύτου
 κτείναν, δ' ἔσπερε ἀφαιρού-
 ναι. οὐδὲ δ' αὖτε λαίτῳ ἐγ-
 νομήνῳ ὑποπλῆν ἣ πο-
 τὴν Τροίαν. σωματικῶς δὲ
 τότε καὶ μὲν Ἀπὸλλων
 καὶ Ποσειδῶν ἀνελθόντες
 πᾶν. Ἀπὸλλων γὰρ καὶ Πο-
 σειδῶν δ' Ἀλαμέδοντες ὕβρι-
 σι γὰρ δόλοισι, εἰς
 δύναντες ἀνδράποισι, ὑπὸ ἥρ-
 μανος μὲν ἰσχυομένης ἰδὲ Πέρ-
 κων. τοῖς δὲ τοῖς αἰσχύνας, δ' ἑ-
 σδὸν ἐκ αἰσχύνας. αἱ δὲ οὕτω
 Ἀπὸλλων μὲν, λαίτῳ δ' ἡμ-
 νων Ποσειδῶν δὲ, αὐτὸν
 ἀφαιρούμενον ὑπὸ πλάγ-
 οῦς, δ' τὸς ἐν τῷ πλάγῳ
 σωματικῶς ἀνδράποισι. καὶ
 αὐτὸν δὲ λαίτῳ ἀπὸ πλά-

tum appulso, ad eumque pro-
 fecta Hippolyte, atque ejus
 adventus causam percuncta-
 ta, & zonam se daturam pro-
 mittente: Juno, sumptâ Ama-
 zonum unius formâ, multitu-
 dinem adit: nuncians reginam
 ab advectis hospitibus rapî.
 Tum illæ, captis armis, in
 navem, equo vectæ decur-
 runt. Hercules, ut armatas
 Amazonum copias prospexit,
 ratus id jam non sine dolo fie-
 ri, Hippolyten necat, & zo-
 nam aufert: ad hæc reliquis
 devictis, renavigat, & Tro-
 jam appellit. Tum fortè acci-
 dit per Apollinis & Neptuni
 iram, ut civitas infelicitèr
 ageret; Quoniam Apollo Ne-
 ptunûsque Laomedontis in-
 juriam ulcisci volentes, mor-
 talibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergama se ædi-
 ficaturos paciscuntur: quibus
 cum opere absoluto constitu-
 tam mercedem Laomedon
 minimè solveret, tum Apollo
 pestilentiam, ac Neptunus
 cum inundatione cetum im-
 misit: quod, quicquid, mor-
 talium in campis ostendit,
 corripiebat: cum verò ex ora-
 culis, malorum finem tum
 demùm

demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam ceto devorandam proposuerit: tum ille in proximis pelago saxi illigatam proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis jactura, ei Jupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon: Hercules cetum occidit, & Hesionem servavit: at Laomedonte mercedem pactam non solvente, Hercules Trojæ excidium minatus, abivit, & Ænium appulit: ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter navigandum in littore Ænienfi Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem, virum contumeliosum atque improbum, sagitis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum pervenisset, expugnat inibi Thracibus, eam Androgei filii habitandam dedit. At è Thaso profectus adversus Toronem, Polygonum, Telegonumque Prote, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum provocantes, in ipsa palæstra inte-

γὰρ εἶσθαι οὐ συμφέρειν, καὶ περὶ Λαομέδων Ησιόνην τὴν θυγατέρα αὐτῷ βουρὰ κῆπι· ὁ δὲ περὶ δύναι, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πύργαις περιεσπῆσας. ταῦτα ἰδὼν ἐκαυμένῳ Ἡρακλῆς, ὑπέλατο σῶσεν αὐτὴν, εἰ ταῖς ἵπποις παρὰ Λαομέδοντα λήψεται, ἀλλ' ὁ Ζεὺς ποινὴν τῇ Γανυμήδους ἀπαγωγῇ εἶδεν. δῶσεν δὲ Λαομέδοντα εἰπόντος, κτείναι τὸ κῆτος, Ησιόνην ἔσωσεν. μὴ βελομένῳ τῷ μισθὸν ἀποδύναναι, πολέμῳσιν Τροίαν ἀπειλήσας, αἰτήθη, καὶ περὶ ἧς Αἴνῳ. εἶνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλυτον. ἄσπονδον δὲ, οὐκ ἠἴδοντα τῇ Αἰνίας, Σαρπηδόνα Ποσειδῶντα μὲν ὕδν, ἀδελφὸν δὲ Πόλυτον, ὑβριστὰς ὄντα, τοξόσας ἀπέκτεινε. καὶ παρὰ γυμνάσιον εἰς Θάσον, καὶ χειρὸς λάμβανον τὸς ἐνοικούντας Θράκας, εἶδεν τοὺς Ἀνδρόγαν πασι κατὰ τὴν ὥσιν Θάσου δὲ ὁρμηδὺς ἐπὶ Τορόνῳ, Πολύγονον καὶ Τελέγονον ἕως Πρωτῆος τῷ Ποσειδῶντα ὕδν καλῶσιν περὶ καλυμένους, καὶ τὴν πύργον

ἐπίκλινε. κομίσας δὲ τὸν
ζῶσθεα εἰς Μυκήνας, ἔδω-
κεν Εὐρυπύτῃ.

§. 1. Δέκατον δὲ ἐπὶ γῇ
ἔθλην, παρὶ Γηρυόνου βῆε
ἐξ Ερυθείας κομίζων. Εὐρύ-
πυτα δὲ ὡς ὠκεανὸς παρ-
σίον κομίσεν νῆσος, ἣ
τῷ Γάδωρα καλεῖται.
παύτῃ παρὰ καὶ Γηρυό-
νον Χρυσόροσ, ἡ Καλ-
λιφρόης τῆς ὠκεανοῦ, τειχῶν
ἔχων ἀνδρῶν συμφυεῖς σῶ-
μα, συνηγμένον εἰς ἓν
παρὰ τῷ γαστέρι. ἐχμέ-
νον τὸ εἰς τρεῖς ἀπὸ λα-
γόνων τὸ καὶ μυτῶν. εἰ-
ρη δὲ φοινίκας βύας, ὧν
ὡς βουκόλῳ Εὐρυπύων
φύλαξ δὲ Ὀρθρῳ ὁ
κύων δίκει καλῳ, ἐξ Εχίδ-
νης καὶ Τυφῶνῳ γήμη-
μίνῳ. πορδύρομῳ οὖν
ὅτῃ παρὶ Γηρυόνου βόας
διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄρμα
πολλὰ παρελθὼν, Λιβύῃ
ἐπίβαινε. καὶ παρελθὼν
Ταρτησσὸν, ἔστη σῆμα τῷ
πορείᾳ ὅτῃ ἦν ὄρεον Εὐ-
ρώπης καὶ Λιβύης ἀντι-
στοίχον, δύο σῆλας. διε-
μεινέρομῳ ὅτῃ ὑπὸ ἡλίου
καὶ τῷ πορείᾳ, τὸ πύξον

remit. Demum illatam My-
cenæ zonam Eurystheo de-
dit.

§. 10. Tum decimum ille cer-
tamen æumnâque indixit
Geryonæ boves ab Erythea
abigendas. Erythea autem
non procul ab Oceano insula
erat, quam nunc Gadira no-
minant. Hanc Geryones
Chrysaoris, & Callirrhœs,
quæ filia erat Oceani, habi-
tabat. Is erat trium hominum
corpore præditus, ita com-
pacto, ut in unum ventre te-
nus coiret, & ab ilibus, femo-
ribusque in trium rursus par-
tes divisum esse videretur. Ad
hæc illæ puniceæ boves erant,
quibus bubulcū Eurytio-
nem præesse voluerat. His au-
tem Orthrus canis biceps ex
Echidna & Typhone genitus,
custos præerat. Concedens
igitur ad Geryonæ boves, per
Europam, monstra inter eun-
dum multa prætergressus, in
Libyam trajecit: atque cum
per Tartessum iter fecisset, iti-
neris sui monumenta in Eu-
ropæ ac Libyæ finibus oppo-
sitâ inter se columnas duas
construit. At, ubi in itinere
Solis radiis calefieret, arcum

in Deum ipsum intendere non
 erubuit. Hic verò hominis
 vires admiratus, Herculem
 aureo poculo donavit, quo
 Oceanum trajecit, & Ery-
 theam advectus in * Arbante
 monte pernoctavit. Id sen-
 tiens canis in eum prœrumpit.
 Hunc heros clavâ percussit,
 necnon Eurythionem bubul-
 eum, cani suppetias atque
 opem ferentem occidit. In-
 ter hæc Menœtius Plutonis
 boni pastor rem omnem Ge-
 ryonæ nunciavit. Hic Hercu-
 lem ad Anthemuntem flu-
 vium boves abigentem na-
 ctus, commissâ pugnâ, sa-
 gittâ perfossus interiit. Her-
 cules autem impositis poculo
 bobus, Tartessum tranavit,
 ubi Soli poculum reddidit:
 transgressus inde Abderam,
 in Libyam pervenit: in qua
 Alebion ac Dercynus Neptu-
 ni filij boves abigere sole-
 bant: quibus peremptis, cum
 per Tyrtheniam iter haberet,
 taurorum unus ab Rhegio
 aufugit; atque in fretum re-
 pentè delapsus, in Siciliam
 tranavit: ac vicinâ terrâ per-
 eursâ, quæ ab illo Italia fuit
 appellata (nam Tyrtheni,

ἐπὶ τῷ θεῷ ἐθέτειν. ὁ δὲ
 πρὸ ἀνδρείαν αὐτοῦ δαυμά-
 σας, χεῦσιν ἔδωκε δέπας, ἐν
 ᾧ τὸ Πικρὸν διαπερᾶσι, καὶ
 παραφρόματος εἰς Ἐρύθραν,
 ἐν ᾧ τὸ * Ἀρβαντὸν καλίζειται.
 αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπὶ
 αὐτὸν ὄρμα. ὃ καὶ τὸν τῆς
 βοτάνης παῖσι. καὶ τὸ βυκόλον
 Εὐρυθίωνα τῆς καπνὸς βοῦντι-
 τα ἀπὸ κτήνης. Μενοίπειος καὶ
 ἐκείνους τοὺς Ἀδὺ βόας βόσκων,
 Γερυῶν τὸ γερὸν ἀπήγγει-
 λεν. ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρα-
 κλῆα, ὅθεν ποταμὸν Ἀρδι-
 μουῦτα καὶ τῆς ἀπὸ γένου,
 συντυσάμενος μάχην, καὶ το-
 ξόδοις, ἀπὸ θανάτου. Ἡρακλῆς
 ἐνδύμενος καὶ βόας εἰς τὸ δέ-
 πας, καὶ διαπερᾶσας εἰς Ταρ-
 τῆσσαν, ἡλίκῃ πάλιν ἀπὸ δακ-
 τὴ δέπας. διαλαβὼν καὶ Ἀβδερ-
 ραν, εἰς Λιβύην ἦλθεν, ἐν ᾗ
 καὶ βόας ἀφ' ἧς οὐκ ἔστι
 ἄλλων καὶ Δέρκυρος οἱ Πο-
 σιδώνος υἱοί, εἰς κλίνας δὲ
 Τυρρηνίας ἦσαν. καὶ Πηγίος καὶ
 οἱ ἀπορρήγοι τῶν βοῶν, καὶ το-
 χέως εἰς τὸ δαίλασαν ὁμπε-
 σὼν, καὶ διαπερᾶσάμενος εἰς
 Σικελίαν, καὶ τὸ πηλοῖον χε-
 ραν διαλαβὼν, τὸ ἀπὸ οὐκ εἰν-
 κληθεῖσαν Ἰταλίαν Τυρρηνίαν

τοὶ γὰρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον
 ἐκάλεισαν ἥλθεν εἰς ποδίον
 Ερυκος, ὃς ἐκασιλῶεν Ερυ-
 κινον. Ερυξ δὲ ὡς Ποσειδά-
 νος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον
 ταῖς ἰδίαις συγκετιμῶεν
 ἀγέλαις. ὅθι δὲ μὲν οὐ-
 τὰς βόας Ηρακλῆς Ηφαίστου,
 ὅθι τὴν αὐτὴν ζήτησιν ἠπί-
 γατο. οὐρανὸν δὲ ἐν ταῖς αὖ-
 Ἐρηκος ἀγέλαις, ἀπαυτῆ.
 καὶ λέγοντι ὅτι δώσειν, εἰ
 μὴ παλαιὰς αὐτῷ πειρήσ-
 ηται, πρὶς ὧν ἡμῶν καὶ
 τὴν πάλιν, ἀπὸ κλεινῆς. καὶ
 τὸν ταῦρον λαβὼν, μὲν
 ἄλλων ὅθι τὸν ἰόνιον
 ἤλαυνε πένιον. ὡς δὲ ἔλθεν
 ὅθι τὰς μυχοὺς αὐτοῦ πόντου,
 ταῖς βυσσὶν οἶτρον ἐνέβαλεν
 ἢ Ἡρα. καὶ χρίζοντα καὶ
 ταῖς Θράκης ὑπερείας. ὃ καὶ
 διώξας, ταῖς μὲν συλλαβὼν
 ἔκ τὸν Ελληνιστικὸν ἦν.
 αἱ δὲ ἀπολεσθεῖσαι, τὸ λοι-
 πὸν ἦσαν ἀγέλαι. μόλις δὲ
 ἦν βοῶν σιωλιδουσῶν
 Στρυμόνα μινυμῶν τὸν
 ποταμὸν, πάλαι τὸ ρεῖ-
 νον πλωτὸν, ὃν ἐμπλή-
 σαι πύργαις, ἀπλυντον ἐποίη-
 σαι. καὶ ταῖς βόας Εὐρυ-
 στὰς χαρίσας δέδωκε. ἢ δὲ

quem Latini taurum voca-
 runt ἰταλὸν dixerunt) in Ery-
 cis campos se contulit. Is Ery-
 cinis, in Siciliae parte impe-
 rabat, ex Neptuno natus, qui
 hunc ipsum taurum suis ar-
 mentis aggregavit. Commen-
 datis itaque bobus Volcano,
 Hercules taurum quaesiturus
 procedit, quem cum invenis-
 set inter Erycis armenta, ab
 eo reposcit. Tum is, nisi ip-
 sum palæstrā superarit, tau-
 rum se redditurum esse nega-
 bat. Hercules semel atque ite-
 rum, & tertio, ab se victum
 Erycem luctando peremit; Is
 taurum receptum cum aliis in
 Ionium mare perduxit. Qui
 simul ac in ponti recessus pe-
 netravit, bobus asilum Juno
 injecit: quo perciti ad Thra-
 cia montana dissipantur. Hic
 infecutus, boum partem col-
 lectam ad hellepontum com-
 pulit. Quæ verò reliquæ fue-
 runt, cætera feræ, atque agre-
 stes evaserunt. Hercules tan-
 dem ægrè collectis bobus,
 Strymonem, ut olim naviga-
 bile flumen, accusans, opple-
 tum lapidibus, innavigabi-
 lem effecit: ac traductas bo-
 ves Eurystheo dedit, quas

ille postea Junoni immolavit.

§. II. Confectis autem hisce certaminibus intra unius mensis annorumq; octo curriculum, Eurystheus Augæ pecoris, & Hydræ laboribus minimè admissis, undecimam Herculi ærumnam imposuit, ut ab Hesperis aurea mala reportaret. Hæc verò non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Juno suis in nuptiis Jovi muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis & Echidnæ [filius] centiceps asservabat. Hic variis etiam omniumque generum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem pervenisset, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tueretur, & pugnam committit: demissum è cælo fulmen inter utrosque medium diremit. Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem, Nymphas Jovis & Themidis filias adiit.

αὐτὰς κατέδυτον Ἡῤῥα.

§. II. Τελειώστων δὲ τῶν ἄθλων ἐνὶ μυνὶ καὶ ἔσπιν ὁκτὼ, μὲν αὖθις ἑξάμηνον Εὐρυσθέως τὸν τε τῶν ἑὸν Ἀνθρώπων βοσκημάτων, καὶ τὸ τῶν ὄρνιθων, ἐνδείκνυντο ἐπιτάξιν ἄθλων παρ' Εἰσπερίδων χρύστα μῦλα κομίζεσθαι ταῦτα δὲ ὡς ἔχοντες, ὡς πρὶν εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ὅτι τῶν Ἀθλων τῶν ἐν Τῷ Ὑπερβορείῳ αὖτε Διὶ γήματι Ἡῤῥα ἐδωρήσατο. ἐφύλασσε δὲ αὐτὰν δράκων ἀθάνατος, Τυφῶν καὶ Ἐχιδνῆς, περὶ αὐτὰς ἔχοντες ἐκτόν. ἐχρήτο δὲ φωναῖς παντοδαύταις, καὶ ποικίλῃ μὲν τότε τῇ Εἰσπερίδῃ ἐφύλαττον, Αἴγλην, Εῤῥυθίαν, Ἑστίαν, Ἀρεθούσαν. περὶ δὲ αὐτὰς οὐδ' ὅτι ποταμὸν Ἐχιδνῶν ἦεν· Κύκλῳ δὲ Ἀῤῥεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν ἀνέκαλεῖτο. Ἀῤῥεος δὲ τῶν ἐκδοκωτόντων, καὶ σωμαστάτων μονομαχίας, βληθεὶς κεραιῶνδ' ἑσπέρων ἀμφοτέρων διαλύει τὸ μάχην βαλίζων τῇ δὲ Ἰλλυρίῳ, ἣν ἀπ' αὐτῶν ὅτι κλισίαν Ἡεραιῶν, ἦεν αὐτῶν Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος.

αὐταὶ μὲν οὖν αὐτῷ Νη-
 ρείᾳ. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν
 κοιμώμενον, καὶ παρτοίας
 ἐναλλάσσοντα μορφαί, ἴδου-
 σι, καὶ ἐκ ἑλυσσι, πρὶν ἢ μα-
 θῆναι παρ' αὐτῇ πῦ πυρρά-
 γοιεν τὰ μῦθα, καὶ αἱ
 ἑσπερίδες. μαθὼν δὲ Λι-
 βύῳ διεξήει. ταύτης ἑσπερί-
 δος παῖς Ποσειδῶν ὁ Αν-
 τῆς, ὅς τοις ξένους ἀσπλ-
 κῶν παλαίειν, αἰήρει.
 τότε δὲ παλαίειν ἀναγκά-
 ζομεν Ἡρακλῆς, ἀρ-
 μένῳ. ἔρχασθαι μετὰ τὸν
 ἀλῖψας, ἀπὸ λίνου. ἴ-
 σοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότατον
 σπινθῆρ' ἴσμεν. διὸ καὶ γῆς
 πνέες ἔφασαν αὐτὸν ἦ παῖ-
 δα. καὶ Λιβύῳ δὲ Αἴγυ-
 πτον ἐξήει. ταύτης ἑσπερί-
 δος Βέσις Ποσειδῶν ὁ
 παῖς, καὶ Λιβανόσους ὁ
 Ἐπίφης. οὗτος τοις ξένους
 ἴδουεν ὅτι βωμῇ Διὸς, κα-
 τὰ π' λόγον. ἐνθάδε ἔπαι-
 αφοεῖα τὴν Αἴγυπτον κα-
 τίλασε. Θρασίῳ δὲ ἐλ-
 θὼν ὅτι Κύπρον, καὶ μέγας
 πῶς ὀπισθόμην, ἔφη ὁ ἀφο-
 εῖαν παύσασθαι, καὶ ξένον
 αἶδρα πρὸς Διὶ σφάζειν κατ'
 ἔπος. Βέσις ὅτι αἶνον παρὰ

Hæ ipsi Nereum indicant &
 comprehensumq; ipsum dor-
 mientem, atque omnigenas
 formas alternantem devinxit
 neque illum prius, quam abi-
 eoubi jam mala illa, & Hes-
 perides essent, docuisset, abi-
 re permisit. Quod ubi didicit,
 Libyam percurrit. Huic An-
 tæus, Neptuni filius præerat,
 qui peregrinos secum palæ-
 strâ dimicare compellens, oc-
 cidebat. At Hercules cum eo
 luctari coactus, sublimem il-
 lum è terra ulnis elisum inter-
 emit: nam si terram conti-
 gisset, is robustissimus eva-
 debat: quapropter hunc Ter-
 ræ filium nonnulli esse dixe-
 runt. Inde à Libya Ægyptum
 peragravit, in qua Busiris ex
 Neptuno ac Lyfianassa Epa-
 phi filia natus regnabat. Hic
 ad Jovis aram hospites ora-
 culo quodam monitus immo-
 labat: annos enim novem Æ-
 gyptus agrorum sterilitate la-
 boravit. Inter hæc Thrasius
 vaticinandi peritus, è Cypro
 advenit, qui hanc annonæ
 caritatem desituram esse pro-
 nuntiavit, si virum hospitem
 quotannis Jovi mactavissent.
 Tum Busiris vato illo prius

immolato, advenientes deinceps jugulabat. Comprehen-
sus itaque & Hercules etiam
ad aras trahebatur; at disrup-
tis vinculis, Busirímque, &
ejus filium Iphidamantem, &
Chalbem caduceatorem ne-
cavit. Post hæc, Asiá percur-
sâ, in Thermydras Rhodio-
rum portum appulit: & bu-
bulci cujuspíam alterum de
plauastro solutum taurum, ac
mactatum comedit. Tum bu-
bulcus, ubi nullam sibi auxi-
lij copiam, neque spem reful-
gere videt, quodam in monte
consistens execrari cœpit.
Quocircâ & nunc etiam, cum
faciunt Herculi sacrum, cum
execrationibus id peragunt.
Hinc Hercules in Arabiam
pervasit, ubi Emathionem Ti-
thoni filium necat, & facto
per Libyam itinere, ad exti-
mum usque mare navigabat:
ubi scypho sumpto, in obje-
ctam continentem trajecit:
atque aquilam, Typhonis &
Echidnæ filiam, Promethei
jecur in Caucasomonte depas-
centem, sagittis conficit: &
Prometheum, detracto per-
molesto vinculo, solutum li-
beravit: eúmque ad Jovem

πυρσάξας ἃ μαίην, τὺς
καπνόντας ξένους ἔφαξε.
συνληφθεὶς οὐδὲ καὶ Ἡρα-
κλῆς, τοῖς βαμοῖς περι-
φέρετο. τὰ δὲ δισημὰ διαρ-
ρήξας, τὸν τι Βύσειν, καὶ
ἃ ἐκείνῳ παῖδα Ἀμφιδά-
μαντα ἀπύκτους, καὶ ἃ κή-
ρυκα κάλβω. διεξίαν δὲ
Ἀσίας Θερμυδράδης Ροδίων
λιμένι προσέειπε, καὶ βοη-
λάτῃ πρὸς λύσας ἃ ἔπειν
ἦν παύσων ἀπὸ ἃ ἀμάξης,
ἐννοήσῃτο δύσας· ὁ δὲ βοη-
λάτης βοηθεῖν· ἑαυτὸς μὲν
διωάμενος, καὶ ὅτι πιν-
όρευσεν κατέρχεται. διδὲ καὶ ναῶν
ἐπιδιδάσκει δούσαν Ἡρακλῆϊ,
μὲν κατέρχων τὴν τοῦ πλοῦτος.
παιδῶν δὲ Ἀρραβίαν, Ἡμα-
θίονα κτείνε παῖδα Τιθω-
νός. καὶ διὰ ἃ Λιβύης πε-
ρὶοῦς, ὅτι πλὴν ἔξω θά-
λασσαν κατεπλεῖ. ἢ τὸ δί-
πας κατελαμβαίνει. καὶ π-
ραιοῦς ὅτι πλὴν ἡπείρου ἃ
ἀπὸ κρυφῶς, κατετόξευσεν ὅτι
τῷ Καυκάσῳ ἃ ἐσθιοντα
τὸ τῷ Προμηθεύς ἡπαρ αἰ-
τὸν ὄντα Εχιδνῆς καὶ Τυ-
φῶντος· ὅς καὶ ἃ Προμηθεῖα
διέλυσε δισημὸν ἐλόμενος ἃ
ἃ ἐλαίης. καὶ παρὶς τῷ Διὶ

χηθοντα θνήσκην, ἀθάνα-
 τον αὐτ' αὐτῷ θέλοντα. ὥς
 δὲ ἦσαν εἰς τ' ὑπερβορείας
 πρὸς Ἀτλαντα, ὑποθύν-
 τῳ Προμηθεύς τῷ Ἡρα-
 κλεῖ αὐτὸν ὅπῃ τὰ μῦλα
 μὴ πορεύεσθαι· διαδείξάμε-
 νον δὲ Ἀτλαντῷ τὸ πύ-
 λον, ὑποσελῆν ἐκείνον·
 πεισθεὶς δὲ, διεδέξατο.
 Ἀτλας δὲ δρεψάμενος παρ'
 Ἐπειρείδων τεία μῦλα, ἦ-
 κε πρὸς Ἡρακλέα. καὶ μὴ
 βελόροστος τὸν πύλον ἔχειν,
 καὶ σπέναν ὅπῃ τῆς κεφα-
 λῆς θέλων περὶσπᾶναι. σῦ-
 πορεύσας Ἀτλας ἐπ' γῆς
 κρηταίης τὰ μῦλα, τὸν
 πύλον διεδέξατο. καὶ ὕ-
 πως ἀνελόροστος αὐτὰ, Ἡ-
 ρακλῆς ἀππλάγητο ἔνιοι
 εἰς φασιν, ἢ παρὰ Ἀτλαν-
 τῷ αὐτὰ λαβεῖν, ἀλ-
 λά αὐτὸν δρεψάσθαι τὰ
 μῦλα κτήναντα τὸν φρε-
 ρυῶτα ὄφιν. κμήσας δὲ
 τὰ μῦλα Εὐρυπύτῃ ἔδω-
 κεν· ὃ δὲ λαβὼν, Ἡρα-
 κλεῖ ἔδωκεν. παρ' ἣ
 λαβούσα Ἀθηνᾶ, πάλιν
 αὐτὰ ἀπικόμισεν, ὅσον
 γὰρ ὡς αὐτὰ τεθῆναι πε-

reduxit : qui illum pro Chi-
 rone , qui mori cupiebat , im-
 mortalem esse declarat. Post
 autem quam Hyperboreos ad
 Atlantem pervenit , ac Pro-
 merthei prudentiâ commone-
 factus est Hercules , ne ad
 Hesperidum mala proficisce-
 retur , sed ipse Atlanti in cœ-
 lo sustinendo succederet , il-
 lumque pro se mitteret , per-
 suasus excepit. Atlas autem ,
 decerptis ex Hesperidum hor-
 tis tribus malis , ad Herculem
 redit. Qui , cūm cœlum ha-
 bere subterfugeret , cesticil-
 lum , inquit , se velle facere
 suo capiti imponendum [quo
 commodiūs tantum cœli pon-
 dus ferre posset.] Quod ubi
 audivit Atlas , depositis hu-
 mi pomis cœlum , recepit : at-
 que ita poma Hercules conse-
 cutus discedit. Sunt verò qui
 dicant , hæc non ab Atlante
 habuisse , sed ipsum , cæso
 dracone custode , decerpisse ,
 quæ secūm delata dedit Eury-
 stheo. Tum ille accepta Her-
 culi condonavit , à quo cūm
 Minerva accepisset , ea rur-
 sūs reportavit , quoniam re-
 ligiosum erat , ea alicubi col-
 locari.

§. 12. Duodecimus labor in-
 junctus est Cerberi ab inferis
 abstrahendi. Hunc autem ter-
 na canum capita, & draconis
 caudam, & in dorso serpen-
 tum omnium generum capita
 habuisse ferunt. Descensurus
 igitur ad hunc canem, Eleusi-
 nem ad Eumolpum se contu-
 lit, ut ab eo Cereris sacris ini-
 tiaretur. At verò externis ad
 ea sacra tunc admitti non lice-
 bat. Thespius factus adopti-
 vus Pylis filius, initiabatur,
 qui ne mysteria spectare qui-
 dem jam poterat, qui nondum
 Centauri cædem expia-
 rat. Hercules demum ab Eu-
 molpo tanti criminis conta-
 gione expurgatus, Cereris sa-
 cris initiatur. Inde ad Tæna-
 rum Laconiae promontorium,
 ubi ad inferni descensum os-
 tium patet, accessit. Hac ad
 inferos penetravit: quem cùm
 animæ conspexissent, duabus
 exceptis, Meleagris ac Medu-
 sæ Gorgonis filiae, omnes in
 fugam abiire. In Gorgonem
 verò Hercules ensen ut in vi-
 vam nudavit: tum illud à
 Mercurio vanum spectrum ef-
 se discit. Mox, ubi ad Plutonis
 portas ventum est, Theseum

§. Δωδεκάτον ἄλлон ἐπι-
 τεγνῆ, Κέρκερον ἐξ Ἄδου
 κομίζον. εἶχε δὲ τρεῖς
 κεφαλὰς, πλὴν δὲ ἐπὶ τῷ
 κοίτῳ, καὶ δὲ τῷ σώτει,
 παντοίων εἶχον ὄφρων κε-
 φαλαί. μίλλων οὐδὲν τῶν
 τῶν ἀπέναι, ἦλθε αὐτὸς
 Εὐμόλπον, αὐτὸς Ἐλ-
 εῦσαν βουλόμενος μνηστῆ-
 ραι. ὡς δὲ ἐκ ἐξόν ξεί-
 νοις τότε μνηστῆραι. ἐπειδὴ
 αὐτὸς οἶσσι Πυλὶν παῖτα
 ἡρώμενος ἐμνεῖτο· μὴ δύ-
 νάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυ-
 στήρια, ἐπεί αὐτὸς ἐκ ὧν ἡγι-
 σμένον τὸν Κενταύρου φό-
 ρον. ἀγνοοῦντες ἑσθὲν Εὐμόλ-
 πον, τότε ἐμνήθη. καὶ πα-
 ραῖ ἡρώμενος ὅτι Ταινάρων
 τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς
 Ἀῖδος καταβάσιος τὸ εἰ-
 μόν ὄρε, διὰ τήν τε ἀπήναι.
 ἐπεί αὐτὸς δὲ ἰδὼν αὐτὸν αἰ-
 ψυχὰς, χρεὶς Μελεάγρης
 καὶ Μεδύσης τῆς Γοργόνος,
 ἔφυγον. ὅτι δὲ πλὴν Γορ-
 γόνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν,
 ἔλκει. καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μνη-
 σάναι, ὅτι κανὸν εἰδωλόν
 ἔστι. παρσίον δὲ αὐτὸν Ἀῖδου
 πυλῶν ἡρώμενος, ἐπιστά

εὔρε , καὶ Πηρείδου τὸν
Περσιφόνης μνησδόμενον
γάμον , καὶ διὰ τοῦτο δεδίν-
τα. θιασάμενοι δὲ Ἡρακλῆα ,
ταῖς χεῖρας ὥρερον , ὡς ἀα-
σησάμενοι διὰ τῆς ἐκείνου
βίης. ὁ δὲ Θηοσία μὲν λαβό-
μεν ὅτ' ἡμεῖς ἤκαμε· Πη-
ρείδου δὲ ἀναστῆσαι βελόμε-
ν ὅτ' , τῆς γῆς κινεμένης ,
ἀφῆκαν· ἀπὸ κύλισσι δὲ καὶ
τῇ Ἀσκαλάφῃ πέτρην. βελό-
μεν ὅτ' δὲ αἶμα τῆς ψυχῆς
ἐξείχεται , μίαν δὲ Ἀΐδου
βοῶν ἀπίσφαξεν. ὁ δὲ νέ-
μων αὐταῖς Μενόιπρος ὁ Κό-
δωνύμης προσκαλεσάμεν ὅ-
τις πάλιν Ἡρακλῆα , ληφ-
θεὶς μίσην , καὶ ταῖς πλεῖστας
κατέαξας , ὑπὸ Περσιφόνης
παρητήθη. αἰτοῦντο δὲ αὐ-
τῷ Πλῦτωνα ὅτ' ἐκέρσειν ,
ἐπίταξεν ὁ Πλῦτων ἄγε-
ραις ὧν εἶχεν ὅπλων κρα-
τοῦντα. ὁ δὲ ἄρων αὐτὸν
ὅπῃ τῆς πύλαις τῷ Ἀχέρον-
τι , τῷ τε θύρακι συμπε-
φρογμένῳ , καὶ τῇ λεοντῇ
συσκεπαδείς , καὶ πεδισαλὼν
τῇ κεφαλῇ ταῖς χεῖρας , ἔκ-
αυῆκε , καὶ ὅτ' ἀκνόμεν ὅ-
τ' ἔχει ὁ δὲ δράκοντος ,
κρατῶν ἐκ τῷ τραχήλῳ , καὶ

ac Pirithoum Proserpinæ nu-
ptias poscentem , eaque de
causa devinctum invenit. Hi
conspicati Herculem , velut
illius viribus redituri in vitam,
manus porrigebant: tum ille
Theſeum manu prehensum
excitavit: sed Pirithoum quo-
q; revocare in vitam cupiens,
ob terræ motum dimisit , &
Ascalaphi saxum revolvit. Ad
hæc sanguinem animis præbi-
turus, unam ex Plutonis bubus
jugulavit. Cæterum Menæ-
tius , Ceuthonymi filius, Plu-
tonis bubulcus , cūm provo-
casset in palæstram Hercu-
lem , perfractis costis , ac me-
dius ab eo prehensus , Pro-
serpinæ deprecatione serva-
tus est. Demūm Hercules
Cerberum à Plutone depof-
cit. Is illi , sine armis , quibus
communitus advenerat , ca-
nis abducendi potestatem fa-
cit. At Hercules nactus illum
pro Acherontis portis , thora-
ce circumseptus , ac leonis
pelle contectus , & circum-
jectis illius capiti manibus ,
haud abire permittit , etsi à
dracone , qui in Cerberi cau-
da existeret , morderetur ,
cervicem comprimens , ac

belluam præfocans , parere coegit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum regressus per Træzenen , abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutavit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reduxit.

CAP. VI.

Porro Hercules exantlatis laboribus , Thebas regressus , Megaram quidem Iolao conjugem dedit : ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Oechaliæ regulum , qui sagittandi peritiâ se ; ꝓ filios suos vicerit , certaminis præmium Ioles filiaæ connubium proposuisse accepit. Oechaliam igitur profectus , cùm sagittandi arte iis omnibus præstantior extitisset , uxorem certè promissum certaminis præmium minimè consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat : At Eurytus , cæterique filij dehortari , ne , quam fortè prolem ex ea susciperet , aliquando obtruncaret , pertimescentes.

ἀρχὸν τὸ θνητὸν ἔπησι.
συλλαβὼν ἔν αὐτὸν , ἥκα
[πρὸς Εὐρυδῆα] διὰ Τρῶ-
ζην ὅ ποιησάμεν ὃ ἀν-
τασιν. Ασκάλαφον [μὲν]
ἐν Δημήτρῳ ἐποίησεν ὄνον.
Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυδῆϊ δει-
ξας ὃ Κέρβερον, πάλιν ἐκ-
μισιν εἰς Ἀΐδου.

Κ Ε Φ. ς.

Μετὰ δὲ τὰς ἀθλοῦς
Ἡρακλῆς ἀφικόμε-
νος εἰς Θήβας , Μέγαρα
μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ· αὐτὸς δὲ
γῆμαι θύλων , ἐπυθάνε-
το [Εὐρυτον] Οἰχαλίας
διωδένω ἀθλον πρὸς τιθέναι
τὸν Ἰόλης ὃ θυγατρὸς γά-
μον , τῇ νικήσαντι τοξο-
κῇ αὐτόν τε , καὶ τὸς παῖ-
δας αὐτῇ ὑπαίχοντας· ἀφι-
κόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν ,
καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐ-
τῇ γυμνῷ , ἐκ ἔπυχε τῷ
γάμον. Ἰφίτη μὲν ὃ πρὸς βυτή-
ρι τῇ παίδων λέγοντι δι-
δόναι τῷ Ἡρακλεῖ ὃ Ἰόλῳ ,
Εὐρύτῳ δὲ καὶ τῇ λοιπῶν
ἀπαγορεύοντων , καὶ διεδο-
κίμαι λεγόντων , μὴ πελο-
ποιησάμενος τὰ γυμνησόμενα
πάλιν ἀποκρίνη.

§. β. Μετ' ἑ πολὺ δὲ
 κλαπείσῃν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ
 Αὐτολύκου βοῶν. Εὐρυ-
 τος μὲν ἐνόμизεν ὑφ' Ἡρα-
 κλέους γαρῖναι τὸτο. Ἰφι-
 τῷ δὲ ἀπιστῶν, ἀφικνεῖ-
 ται πρὸς Ἡρακλέα, κῆσων
 πρὸς ἡκοντι ἐκ Φερῶν
 αὐτῷ σπουδῆν πρὸς ἀποδα-
 τοῦσαν Ἀλκίπην Ἀδμήτην,
 ὅπως αὐτῷ συζητήσῃται τὰς
 βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπο-
 χρεῖται, καὶ ξενίζῃ μὲν
 αὐτόν. μανείς δὲ αὖθις
 ἀπὸ τῆς Τίρυνθίων ἔρρι-
 ψεν αὐτὸν τειχῶν. κηδε-
 ρῆται δὲ θύλων τὸν φό-
 βον, ἀφικεῖται πρὸς Νη-
 λία. Πυλίων δὲ οὕτω
 δυνάσται. ἀποσπόμενον δὲ
 Νηλέως αὐτὸν διὰ πρὸς
 πρὸς Εὐρυτον φίλιαν, εἰς
 Ἀμύκλας παραγνόμενον,
 ὑπὸ Διηφόβου τοῦ Ἰπ-
 πολύτου κηδαίρεται, πα-
 ταρχαίς δεινῇ νόσῳ διὰ
 τὸν Ἰφίτου φόβον, εἰς Δελ-
 φούς παραγνόμενον, ἀπὸ
 λαγνῆ ἐπυνδύνατο τὸ νό-
 σου. μὴ χρησιμεύσης δὲ
 αὐτῷ τὸ Πιθίας, τὸν τι-
 νὰν συλαῖν ἔδειλε, καὶ
 τὸν τρέποντα βαρύνει, κα-

§. 2. Hinc verò non longe
 pòit tempore, abactis ex Eu-
 boea per Autolycum bubus,
 Eurytus id Herculis persuasum
 confectum esse putavit. Con-
 trà Iphitus id minimè cre-
 dens, ad Herculem convolat,
 eique à Pheris venienti oc-
 currit, quo tempore serva-
 tam ab se jam mortuam Al-
 cestin Admeto marito resti-
 tuerat. Proinde Iphitus Her-
 culem, ut secum boves vesti-
 garet, cohortatur. Id illi Her-
 cules se præstiturum pollice-
 tur, & eum quoque hospitio
 accepit. At futore iterùm agi-
 tatus, hunc è Tiryntiorum
 mœnibus dejecit. Cùm verò
 commissæ cædis causâ expia-
 ri vellet, ad Neleum Pylio-
 rum Dynastam proficiscitur:
 exclusus autem ab eo, quod
 olim vetus cum Euryto sibi
 benevolentia intercesserat,
 Amyclas pervenit, ubi illum
 Deiphobus Hyppolyti filius
 sceleris contage lustravit;
 deinde gravi morbo de Iphiti
 nece correptus Delphos adiit:
 ac morbi finem roganti illi
 Pythia nihil respondet: at
 Hercules eo nomine spoliare
 templum voluit, avectόque

tripode, propriam sibi oraculorum ædem construxit : ac mox ab Apolline in eum pugna commissa, Jupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore, cum triennium totum venditus servierit servitutem, & commissæ cædis ergo Eurytæ æstimationem pependerit.

§. 3. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eumque Omphale Jardani filia Iydorum regina mercatur: cui Tmolus conjux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus oblatam fraternæ cædis æstimationem admittendam minimè censuit. Interim Hercules Omphalæ serviens, non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula coniecit. Sytleum verò in Aulide, qui peregrinos eà iter facientes terram fodere compelleret, refoffis ab radice vitibus, unà cum Xenodice filia interfecit. Idemque ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icari corpus in litore ejectum, sepulturæ dedit, ab eoque Do-

ποσειδάων μοστίον ἴδεν.
μαρμένον δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὃ Ζεὺς ἴησέν μίσσην αὐτῷ περὶ τὸν. καὶ οὕτως διαλυθέντων τὸν πόπον, λαμβάνει χρησμόν Ἡρακλῆς· ὃς ἔλεγε ἀπαλλαγῆναι αὐτῷ τῆς νόσου ἔσθαι περὶ τὴν, καὶ τρεῖς ἔτη δουλεύσαντι, καὶ δύνῃ ποιεῖν τὸ φόνον πρὸς πρὸς Εὐρύτην.

§. γ. Τοῦ δὲ χρησμοῦ διδόντος, Ερμῆς Ἡρακλῆα πωλεῖται καὶ αὐτὸν ἀντίπτει Ὀμφάλη Ἰαρδάνου, βασιλεύουσα Λυδῶν, ἣ πρὸς ἡγεμονίαν πελοπόννησος ὁ γήμας Ἰμῶντος κατέλπει. πρὸς μὲν οὖν πρὸς κομμοδῆσαν Εὐρύτην ἢ περὶ δίδετο. Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλην δουλεύων, τὸς μὲν οὖν τῷ Εὐρύτη Κέρκοπας συλλαβὴν ἔδωκεν. Συλλὰ δὲ ἐν Αὐλίδι τὸς παρὶντας ξένους ἐκείνην ἀναγκάζοντα, ἐν ταῖς ῥίζαις τοῖς ἀμπύλους σκάψας μὲν τῷ Δυνατῶς Ξενόδικης ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ περὶ τὸν νόσον Δολίχην, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἴδων τοῖς αἰμαλοῖς περὶ σφύρον, ἔθαψεν καὶ τῷ ἔστην αὐτῇ

Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσαν. αὐτὴ τὴν αἰαίδαλλον ἐν πύσῃ εἰκόνα παρεπολήσαν κατισκάδασαν Ἡρακλεῖ. ὡς νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βαλὼν, ὡς ἐμπνοῶν ἐπληξεν. καὶ ὃν δὲ χροῖον ἐλάτρεδε παρ' Ομφάλης, λέγεται ὅτι Κόλχοις παύσῃ ἡμέδαι, καὶ πύλιν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θῆραν, καὶ Θησέα ὅδε ἡρόμενον ἐκ Τειξήνῃ εἰς τὸν Ἰσθμὸν καδάραι.

§. 4. Μετὰ δὲ πύλιν λατρείαν ἀπαλλαγὴς τῆς νόσου ὅτι Ἰλίον εἰπὶ πνυκτοντόρεσι ἐκτοκμάδεκα συναθροίσας πρῶτον ἀνδρῶν αἰείων ἐκυσίως διλόκτων πρᾶτιύεσθαι· κατὰ πλάσας δὲ εἰς Ἰλίον, ὅτι μὲν ἦν νεῶν φυλακὴν Οἰκλεῖ κατέλειπεν. αὐτὸ δὲ μὲν ἦν ἀγῶν αἰείων ἀρμα ὅτι ὅτι πύλιν. παραῖμῳ δὲ ὅτι καὶ ναῦς σὺν τῷ πλήθει Λαομέδων, Οἰκλέα μὲν ἀπὸ κλίβανος μαχόμενον ἀπὸ λαοῦ δὲ, ὑπὸ ἦν μετὰ Ἡρακλείους, ἐπολιορκίῃ. ὅτι δὲ πολιορκίας ἐνεπίσης, ῥήξας τὸ πύλιν Τελα-

lichen insulam mutato nomine, Icariam vocavit: Cujus beneficij causâ Dædalus è picea Herculis imaginem consimillimam effinxit, quam cum ignoraret, Hercules per noctem lapide, vivam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalem serviret, aiunt tum in Colchos navigationem, Calydoniique apri venationem confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum advenerat, eum expiasse.

§. 4. Porro post servitutem, morbo liberatus, navibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & octo, collectâ fortissimorum volonum manu, in Ilium navigavit: Postea verò quàm Ilium cum classe appulit, eam Oicli custodiendam reliquit. Ipse autem cum cæteris rei bellicæ peritissimis in urbem promovit. Laomedon interea factum cum multitudine in classem imperu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, at rejectus ab Herculis copiis intra urbem obsideri cæpit: cumque urbis obsidione continenti premeretur, refractis Tela-

mo muris primus urbem intrat, & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt, stricto in eum ense vadit; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon providè animadvertisset, proximos adjacentes lapides colligere aggredditur. Tum Hercules, quidnam faceret, percontatur: aram ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem laudavit. Mox verò capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filiis suis, præter unum Podarcem, Telamoni Hesionem, Laomedontis filiam, ob rem præclarissimè gestam, præmij loco dedit: [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit:] & huic quem vellet captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adjecit, quidnam ipsi harum rerum causâ, ut eum accipiat, datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammeum aureum dedit. Hinc pro Po-

μῶν, πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς πύλιν· καὶ μετὰ τῦτον Ἡρακλῆς· ὡς δὲ εἰσεῖσθε Τελαμῶνα πρῶτον εἰσάγγελόν τε, παρσάμεν θ' τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἦεν. μηδὲνα δέλων ἰαυτὸ κρίψονα τομίζεσθαι. σωμαδὸν τῦτο Τελαμῶν, πλησίον λίθοις κειμένοις σωμαῖ θροίζε. τῦ δὲ ἐρρμένου τί πρῆποι· βωμὸν εἶπεν Ἡρακλῆος κατακυδάζειν Καλλινίκην. ὁ δὲ, ἐπαυέσας, αἰς εἶλε πύλιν, κατατόξασας Λαομέδοντα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χυεῖς Ποδάρκην, Τελαμῶνι ἀριστὸν Ἡσίωνην πύλιν Λαομέδοντα· θυγατέρα δίδουσι [ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμῶν τὸν Τεῦκρον ἔσχευε.] καὶ ταύτην συγχωρεῖ· ἥ δ' αἰχμαλώτων ὄν ἦδελεν, ἄγασθαι. τῆς δὲ αἰεθυμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δούλον ἡμέδαι, καὶ τότε, πείποτε δούσαν αὐτ' αὐτῷ, λαβεῖν αὐτόν. ἡ δὲ πωρεσκομένη χυσιλῶ πύλιν καλύψεν ἀφελομένη τῆς κεραιῆς, ἀντίδουκ' ὅδιν

Ποδάρκης Πείαμϑ ἐκλή-
θη.

*darces Priamus est nomina-
tus.*

Κ Ε Φ. ς.

C A P. V I I.

Π Λέοντος ὃ ἀπὸ Τροίας
Ἡρακλείους, Ἡρακ-
λεῖους ἐπιμύθε χερμῶνας·
ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς
ἐχρέμασεν αὐτὸν ἐξ Ολύμ-
που. προσπίπει δὲ Ἡρακλῆς
τῷ Κῶ, καὶ νομίσαντες αὐ-
τὸν οἱ Κῶοι ληστρικὸν ἄγαν
τόλον, βάλλοντες λίθοις
προσπίειν ἐκέλευον. ὁ δὲ
βιασάμενος ἔγρηθον εἶλε· καὶ
ἔβασιλέα Εὐρύπυλον Ἀστυ-
παλαίας παῖδα καὶ Προσπύ-
ρος ἐκλείνει. ἐπρωθή δὲ καὶ
ἔμάχην Ἡρακλῆς ἀπὸ Χαλ-
κιδόντος· καὶ Διὸς ἐξαρπάσαν-
τος αὐτὸν, ἐδὲ ἐπαθε. πορ-
θήσας ὃ Κῶ ἦκε δὴ Ἀθῆναι,
εἰς Φλέγαν· καὶ μὲν Διὶ
καταπολέμουν Γίγαντας.

§. β. Μετ' ἐπὶ πολὺ δὲ ἐπ'
Αὐγείαν ἐσπείνετο, σωμα-
θροίσας Ἀργεδικὸν στρατὸν,
καὶ παραλαβὼν ἐδίλονται
ἐπ' αὐτῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος
ἀριστῶν. Αὐγείας δὲ τὸν ἀφ'
Ἡρακλῆς πόλεμον ἀκούων,
κατίσθησεν Ἠλείων στρατη-
γός, Εὐρυτοῦ καὶ Κτήα-

Η Erculi verò ab Ilio clas-
sem reducenti Juno fœ-
dam immisit tempestatem:
quamobrem Jupiter indigna-
tus eam ex Olympo suspen-
dit. Hercules interea cùm ad
Cò navigaret, Coi, quòd pi-
raticam ipse classem ageret
existimantes, lapidum jactu
in portum appellere prohibe-
bant. Is autem vi illatâ, insu-
lam cepit: Regemque Eury-
lum Astypalææ ac Neptuni
filium interemit. Sed & Her-
cules inter pugnandum à
Chalcodonte vulneratus fuit,
& Jovis ope conservatus mali
nihil pertulit. Inde Cò deva-
statâ, Phlegrum, ob Miner-
vam adivit: ubi unâ cum Diis
Gigantes debellavit.

§. 2. Nec longo pòst tem-
pore Arcadum magnâ manu
collectâ, & acceptis secum ex
urbibus Græciæ volonibus
fortissimis, in Augeam bel-
lum movit. Augeas interim
ab Hercule expeditionem in
se comparari audiens, ab
Eliensibus Eurytum & Ctea-
tum

tum geminos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant: hi Moliones & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augeæ frater erat. Enimverò accidit ut per ejusce expeditionis tempus Hercules in morbum incideret: eamque ob causam cum Molionidis pacem inivit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent, ejus copias insidiis aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen jam tum ab re bellicâ Hercules recessit. Ad cum tertio rursus Isthmici ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molionidas cum aliis simul immolatu-ros ad Cleonas, per insidias circumveniens trucidat, & ductis in Elin copiis urbem cepit, occisôque cum filiis Augea, Phyleum reduxit, eique regnum attribuit. Ad hæc etiam Olympicum certamen instituit, ac Pelopiam statuit, necnon duodecim Deorum aras deinceps excitavit.

§. 3. Post autem Elidem castram adversus Pylum castra

τον συμφυεῖς· οἱ δὲ Διῶναι τοῖς τότε ἀνδράποιν ἑστῶ-
ἐβαλλον· παῖδες δὲ ἦσαν
Μολιόνης καὶ Ἀκτοῦρος·
ἐλέγντο δὲ Ποσειδῶνι.
Ἀκτοῦρος δὲ ἀδελφεὸς τοῦ Αὐ-
γεῖου. σωῆσθαι δὲ Ἡρακλεῖ
μετὰ τῷ στρατῷ νοσή-
σαι. διὰ τοῦτο καὶ ἀπον-
δὺς πρὸς τοὺς Μολιονίδας
ἐποιήσαντο· οἱ δὲ ὕστερον
ἀπὸ τῶν νοσησάντων,
ἐπὶ πύλιντι πρὸ στρατεύμα-
τι, καὶ κτείνουσι πολλοὺς.
τότε μὲν οὖν ἐκ ἀνέχρη-
σιν Ἡρακλῆς· αὐτοὶ δὲ τῇ
τείχεϊ Ἰσθμιάδος περικυβέ-
της, Ἡλείων τοὺς Μολιο-
νίδας περικύβητων σκεδύπας,
ἐν Κλεωναῖς, ἐπεδρύναν τέ-
τοις Ἡρακλεῖς ἀπέκτεινε. ὃ
στρατεύσας μὲν ὅτι τῇ Ἠλίῳ
εἶλε τὴν πόλιν, καὶ κτείνας μὲν
τῶν παίδων Αὐγεῖαν, κατέ-
γαγε Φυλῆα, ἣν τέτρω τῷ
βασιλείαν ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ
καὶ τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶ-
να· Πέλοπός τε βωμὸν
ἰδρύσασθαι, καὶ θεῶν δώδε-
κα βωμοὺς· ἐξῆς ἐδείμα-
το.

§. 3. Μετὰ δὲ τῆς Ἠλι-
δος ἁλώσεως, ἐστράτευσεν ὅτι

Πυλον· καὶ τὴν πύλιν ἐ-
 λών, Περικλύμενον κλεί-
 νει τ' ἀλκιμώτατον ἦν Νη-
 λέως παίδων, ὃς μεταβόων
 ταῖς μορφαῖς ἐμάχτο. τ' δὲ
 Νηλέα, καὶ τὰς παῖδας
 αὐτῷ χρεῖς Νέστορος, ἀπικ-
 τινε. οὗ δὲ νέε' ὦν πα-
 ρε' Γερηνίοις ἐφέρετο. καὶ τ'
 τὴν μάχην, καὶ Ἀδλὼ ἐτρω-
 σε Πυλίοις βοηθῶντα. ἐλὼν
 δὲ τὴν Πύλον, ἐσάπνευεν
 ὅτι Λακεδαιμόνα μετὰ δὲ
 τὰς Ἰπποκῶντ' παῖδας
 δέλων ἀρμίζετο μὲν γὰρ αὐ-
 τοῖς, καὶ δίοπ' Νηλεῖ σωι-
 μάχῃ. ἀν' ἡμῶν καὶ ὡς γὰρ
 ὅτι τ' Ἀικυμνίε παῖδα ἀπικ-
 τιναν. δεωμένους γὰρ αὐτῷ τὰ
 Ἰπποκῶντ' βασίλεια, ἐκ-
 δραμὼν κύει ἦν Μολοπι-
 κῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο. ὁ δὲ,
 βαλὼν λίθον ἐπίπυχε τῷ
 κυῖος· ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ
 Ἰπποκῶντ' ἴδαι, καὶ τίπνον-
 τες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις,
 ἀπὸ κλίναν. τὸν δ' ἵστα θάνα-
 τον ἐκδικῶν, σφατεῖαν ὅτι
 Λακεδαιμονίαν σωήσσοιζε.
 καὶ τὸν ἀρχαῖον εἰς Ἀρ-
 καδίαν, ἡξίου καὶ Κη-
 φέε μετὰ ἦν παίδων, ὧν
 εἶχαν, εἴκοσι, συμμαχεῖν.

promovit, & urbe expugnata
 Periclymenum Nelei filiorum
 fortissimum, qui in varias in-
 ter pugnandum formas muta-
 batur, Neleumque & ejus fi-
 lios omnes, uno excepto Ne-
 store, interfecit. Hic enim
 puer adhuc apud Gerenios a-
 lebatur. Quin etiam ea in pu-
 gna Plutonium Pylis opitn-
 lantem vulneravit. Dein ever-
 sa Pylo in Lacedæmonem
 Hippocoontis filios punitu-
 rus, bellum gerit: quibus,
 quoniam Neleo suppetias tu-
 lissent, erat iratus: &, quod
 Licymnij filium occidissent,
 longè magis illis succensebat.
 Nam cum ipse Hippocoontis
 regiam spectaret, erumpit
 illico in eum Moloffici gene-
 ris canis: tum puer arreptum
 lapidem in canem conjecit,
 nec lapidis coniectio puerum
 fefellit. Mox eruptione fa-
 cta, Hippocoontidæ virgis
 puerum verberantes pere-
 merunt. Hujusce igitur mor-
 tem ulturus, exercitum in
 Lacedæmonios comparavit:
 atque in Arcadiam castris pro-
 motis, Cepheum cum viginti,
 quos habebat, filiis, ut belli
 socius esse velit, obtestatur.

At Cepheus veritus ne reli-
ctam à se Tegeam Argivi bel-
lo invaderent, expeditionem
detrectabat. Tum Hercules,
sumptâ de Minerva æneâ
Gorgonis comâ in urnâ, Ste-
ropæ Cephei filiz muneri de-
dit, hisce adjectis verbis,
Quandoque militum copiis
ingruentibus eam comam de
mœnibus, nec tamen prævi-
sam, sublimem ostendet, ho-
stium futuram everfionem
prænūciatura. Quo facto, Ce-
pheus cum filiis expeditionem
secutus est. Atque idem in
pugna, filique ejus omnes
occubuerunt: his etiam accessit
Iphiclus Herculis frater. At
Hercules, cæso Hippocoonte,
ejusque filiis in servitutem re-
ductis, subjecit urbem Tyn-
dareo: & huic etiam regnum
concessit.

§. 4. Deinde Hercules Te-
geam transiens, Augem Alex
filiam, haud agnitam vitiavit.
Quæ cum antea puerum oc-
cultè peperisset, in Minervæ
templo deposuit. Interim pe-
ste per ea loca debacchante,
Aleas templum ingressus, &
singula rimatus, filiz partum
reperit: ac puerum in Parthe-

Λιδῶς δὲ Κηφῆος μὲν κατα-
λιπόντ' αὐτῷ Τέγαν Ἀρ-
γῆοι ὀπισπρατύνονται, πλὴν
σραπίαν ἡρνεῖτο. Ἡρακλῆς
δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν
ὕδρῳ, χαλκῶν βόσρυχα
Γοργόν' ὅ, Σπείρη τῇ Κη-
φῆος θυγατρὶ δίδωσι, εἰ-
πὼν, Ἐὰν ἐπὶ σρατὸς, τρις
ἀναχύσῃς [ἐν] ἧς τιχῶν
ἢ βόσρυχον, καὶ μὴ περὶ δού-
σης, προσπλὴν ἧς πολέμιον
ἔσθαι. τότε ἡγομένην, Κη-
φῆος μὲν τῶν παίδων ἐσράτδω.
ὃ καὶ τῶν μάλ' αὐτὸς τε καὶ οἱ
παῖδες αὐτῷ τελευτῶσι· καὶ
περὶς τούτοις Ἰφικλ' ὁ δὲ
Ἡρακλῆος ἀδελφός. Ἡρα-
κλῆς δὲ κτείναι τὸν Ἱπποκόοντα,
καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ χει-
ρομαμνόν, πλὴν πόλιν Τυν-
δαρέω καταγαγόν, τὴν βασι-
λείαν παρέδωκε τότε.

§. 4. Παριὼν δὲ Τέγαν
Ἡρακλῆς, τὴν Αὐγὴν Ἀλεοῦ
θυγατέρα ἴσας, ἀγνοῶν ἔφ-
θειρεν. ἥ δ', ἐκ τοῦ σπέρματος
βρέφος, κατέβητο ἐν τῷ τε-
μένει τῆς Ἀθηνᾶς. λοιμὴ δὲ τῇ
χώρῃ φθιερμένης Ἀλεοῦ
εἰσελθόν, καὶ ἐρᾶν ἴσας εἰς τὸ
τέμενος, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
καὶ ὡς ἐπὶ οὐδὲν βρέφος εἶς

τὸ Περδίωνιον ἔχει ἐξέδωτο· καὶ τὸτο μὲν καὶ διῶν πρὸς φρονίαν ἐπέστη. Θυλὼ μὲν γὰρ ἀπὸ Πόκος ἔλαφον ὑπέλαβεν αὐτῷ. ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι τὰ βρέφον, Τήλειον ἐκάλεσαν αὐτόν. Αὐτῷ δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ τῷ Ποσειδῶνι, ὑπὸ βροχίῳ ἀπὸ πωλῆσαι. ὁ δὲ Τεύδραντι τῷ Τῆδρανίᾳ δυνάστη αὐτῷ ἔδωκεν καὶ καὶ τὴν γυναικα ἐποίησται.

§. 4. Ηρακλῆς δὲ παρὰ γυμνάσιον εἰς Καλυδῶνα, καὶ Οἰνίῳ θυγατέρα Διῶνιαν ἐμνηστεύσασατο. καὶ διαπαλάσας ὑπὸ τῷ γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν ἀπὸ πηλῶν τῶν κίρας, περικλάσας τὸ ἔτερον καὶ κίρας. καὶ τὸ μὲν Διῶνιαν γαμῶν τὸ δὲ κίρας Ἀχελῶν λαμβάνει, δὲ αὐτῇ τὴν τὸν Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεία δὲ ὑπὸ Αἰμονίῳ θυγατρὶ, ἡ κίρας εἶχε τῶν τῶν τῶν, φερωνόμῳ λέγει, δυνάμειν ἔχει τοιαύτῳ, ὅτι βροχίον ἢ πῶλον, ὅτι ἐξ αὐτῆς παύχεν ἀφ᾽ ὅσον.

§. 5. Στρεσίθεος ὁ Ηρακλῆς καὶ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρω-

num montem deferendum, exponendumque dedit; qui divinā quadam providentiā conservatus est. Nam, quæ nuperimè cervæ pepererat, illi ubera præbuit: mox autem pastores assumptum infantem Telephum vocitarunt. Sed & Aleas Augen Nauplio Neptuni filio extra fines vendendam exportari jussit. Hic autem Teuthranti Teuthrahiæ urbis Dynastæ tradidit, & ille eam sibi postea uxorem fecit.

§. 5. Caterum Hercules Calydonem profectus, Dejaniram OEni filiam conjugem depoposcit, ac luctatus, matrimonij hujusce de causa, cum Acheloo in taurum transformato, unum illi de cornibus perfregit. Itaque Dejaniram duxit: cornique Acheloo redditur, cujus loco Amaltheæ cornu accepit. Hæc Harmonij filia fuit, quæ tauri cornu habuit. Id, ut Pherecydis testimonio comprobatur, ejus erat sacultratis, ut quicquid esculenti ac poculenti quispiam expetisset, copiosè admodum suppeditaret.

§. 6. Insuper Hercules præ Calydoniis contra Thespro-

tos bellum gerit, qui urbe Ephyra, cui Phylas Rex præerat, vi captâ, congressus cum Altyoche hujusce filia, Tlepolemi fit pater. Cum verò apud eos permaneret, ad Thestium misit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de quibus tres ablegaturum se Thebas, at reliquos quatuor in Sardiniam insulam veluti colonos se transmissurum. Quibus confectis, cum apud Oëneum in convivio esset, pugno percussum EUnomum Architelis filium ei pocula propinantem occidit. Is autem Oëneo propinquus erat. Sed pueri pater, quòd id præter ejus voluntatem factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui Hercules legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit: qui, ubi cum Deianira uxore ad EUnum amnem pervenit, ibi Nessum Centaurum manentem, qui viatores trajiciebat, offendit: eumque trajiciendi laborem mercedis loco à Diis, justitiæ suæ causâ se recepisse dicebat. Igitur Hercules ipse per

τος. καὶ πάλιν ἰλὼν ἔφυ-
σαν, ἥ ἐς Ἀσπίδα φύλας;
Ἀπόχρη τῇ τῷ τε θυγατρὶ
σωσελδῶν, πάλῃ Τληπο-
λέμῳ γίνεσθαι. διαπλῶν δὲ
παρ' αὐτοῖς, καὶ πῶς
πρὸς Θέστον, ἵππῳ μὲν
τῇ τῇ ἰλῳ παῖδας, πρὸς
δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλων;
τος δὲ λοιποὺς τέσσαρας
πῶς πῶν εἰς Σαρδίαν τῶν γῆ-
σον, ἐπ' ἀποικίαν. ἡμομί-
νων δὲ τέτρως, ἐν αὐτοῖς μέγας
ὄψα Οἰνῶν, καὶ κατὰ δὲ
παῖδας, ἀπὸ τῆς Ἀρχι-
τελῆος παῖδα Εὐνομῆν καὶ
Χαίρην δίδόντα. οὐδ' ἔτι δὲ
Οἰνῶν ὄψα. ἀλλ' ὁ μὲν πα-
τὴρ τῇ παιδὶ, ἀκούσας
ἡμομίνοι τῇ συμβεβηκό-
τες, σωτηρομένοι. Ἡε-
κλῆς δὲ καὶ τὸν νόμον, τῶν
φυλῶν ὑπομένειν ἡδύα. καὶ
δίδων πρὸς Κήρυκα εἰς Τρα-
χίνα ἀπέρχεται. ἄγαν δὲ
Δηϊάνηραν, ὅτι ποταμὸν
Εὐνὸν ἦεν. ἐν ᾧ κατὰ δὲ
μὲν Νέστω ὁ Κένταυ-
ρος, τὸν παρὰ τὸν ποταμὸν
μὲν μὲν δὲ λέγοντα
εἰς τὸν ποταμὸν περιβόησε
εἰληφέναι δὲ Διαισώων.
αὐτὸς μὲν οὐδ' Ἡεκλῆς

τὸ ποταμὸν διέβη, Διὶ Ἰανί-
ραι δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπι-
πρῆξεν ἴσῳ διακομίζον. ὁ
δὲ διαπερθεμένων αὐτῷ ἐπι-
χρίσει βιάζεσθαι. τῆς δὲ
ἀεικράχουσας αἰδομένης ὁ
Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέσ-
σον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρ-
δίαν. ἡ δὲ μίλλων πλά-
τῃν, περισκαλισμένης εἴ-
πην εἰ δόλοι φίλτρον ὡς
Ἡρακλῆα ἔχον, τὸν πύ-
ρον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς
γῆς, καὶ τὸ ῥυῖν ἐκ τῆς
πρᾶμας τῆς ἀκίδος αἵ-
μα συμμιζαί. ἡ δὲ ποιήσα-
σα τῆτα, ἐφίλατῃ παρ'
ἑαυτῇ.

§. 7. Διεξιὼν δὲ Ἡρα-
κλῆς τὸν Δρυόπων χώραν ὑπο-
εὖν προῆς, ἀπαντήσαντος
Θηοδόμαντος βοηλατουῦ-
τος, τὸν ἔπερσεν ἥν τῶν
εὖν λύσας, καὶ σφάζας,
ἐξέψας ἐνωχίσαστο. ὡς δὲ
ἦσαν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήυ-
κας, ὑποδεχθεὶς ὡς αὐτῇ,
Δρυόπας κατεπολέμισεν.
αὐτῇ δὲ ἐκείθεν ὄρμη-
θεὶς, Αἰγίμῳ βασιλεῖ Δω-
ρείων σωμαμάχου. Λαπι-
θαὶ δὲ πρὸς γῆς ὄρεον ἐπο-
λέμουν αὐτῷ, Κορῶνου

se amnem tranavit, & Deia-
niram, portorium pactus, in
alteram ripam Nessō transve-
hendam commisit; tum illi
Centaurus, dum trajicit, vim
inferre aggreditur: eam verò
acclamantem audiens Hercu-
les, egressum in terram Nes-
sum in corde sagittâ percussit.
Is, ubi se moriturum videt,
mulierem ad se vocat, eique,
si velit, inquit, philtum apud
Herculem sibi habere, præci-
pit ut quod ipse semen in ter-
ram effudisset, cum sanguine,
qui ex spiculi vulnere manas-
set, commisceat. Tum illa id
factum penes se conservavit.

§. 7. At Hercules, Dryo-
pum finibus peragratis, & ci-
bi inopiâ laborans, Thioda-
mantem, plaustrum, quod à
binis bobus trahebatur, du-
centem obvium habuit: eo-
rum alterum è curru solutum,
jugulatūque, & coctum de-
voravit. Postea cū Trachi-
nem pervenisset ad Ceycem,
hospitio ab eodem acceptus,
Dryopas debellavit. Inde il-
linc promotus Ægimio Do-
riensium Regi se belli socium
fecit. Nam Lapithæ, eum de
terræ finibus Corono ejus

belli imperatore, armis infestabant. Is igitur obsidione pressus Herculem in societatem, atque in regni partem adiutorem arcessierat. Cui Hercules opitulatus, Coronum cum cæteris suis interemit, eique regni fines universas liberas reddidit. Ad hæc etiam Laogoram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac Lapitharum socium, obtruncavit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Martis & Pelopiaz filius, ut in singulare secum certamen congrederetur, provocavit. Congressus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem Orchomenum pervenit, cum Rex Amyntor cum armis procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vitâ privavit. At, cum Trachinè pervenisset, exercitum in Oechaliâ adunavit, ut eo bello in Eurymam animadverteret: accitis sibi fociis Arcadibus, & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epimenidibus, Eu-

κρατηρώτε. ὁ δὲ, πολιορκουμένῳ, ἐπεκλείσθη τὸν Ἡρακλῆα βοηθόν, ὃν μίσει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρυον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὸν γλῶττιον ἀπασαν παρέδωκεν ἐλάθριον αὐτῷ. ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλεῖα Δρυόπων, ἐν Ἀπέλλῳ τεμένει δαινυμένων, ὅσους ὄντα Λαπίδων σύμμαχον. παριόντα δὲ ἴωνα εἰς μοτομαχίαν περιχεῖται αὐτὸν Κύκλῳ Ἀρεῳ καὶ Πελοπίᾳ. συστὰς δὲ καὶ τῶτον ἀπέκτεινε. ὅς δὲ εἰς Ὀρχομενὸν ἦκον, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐκεία [μετ' ὅσων] διέρχεσθαι· κωλυόμενῳ δὲ παρῆναι, καὶ τῶτον ἀπέκτεινε. ἀφικόμενῳ δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείας ἐπ' Οἰχαλίᾳ σωῆδροισιν, Εὐρυπὸν πμώρησαι δέλων· συμμαχούντων δὲ αὐτῷ Ἀρχάδων καὶ Μηλίων τῶν ἐν Τροχίνῳ, καὶ Λοκῶν τῶν Ἐπιμημίδων, κτήτας μετὰ τῶν παίδων

Εὐρυτον, αἶρ' αὖ τὴν πόλιν.
καὶ δ' ἄσας ἔβ' εὐδ' αὐτῷ
κραδασμένον τοις ἁπ-
δαρόνταις, ἵ' ἔπεισιν τετὸν
Κήρυκος, καὶ Ἀργεῖον, καὶ Μέ-
λανα, τὸς Λικυμνίης παῖ-
δας· καὶ λαφυραγωγέας τ'
πόλιν, ἣν ἰδὼν αἰχμα-
λωτον, καὶ περὶ τῆς Κη-
ρυκῆς Εὐβοίας ἐπ' ἀκρωτι-
εῖς, Διὸς Κλυαίου βωμὸν
ἰδρύσαστο. μίλλων δ' ἰερὴν
χεῖρ, εἰς Τραχίνα τ' Κήρυ-
κος, λαμψὴν ἰδὼν οἴ-
οντα, περὶ δ' ὅτε τὴν πόλιν
ἰδὼν Διδάνοισα πυθμύ-
σῃ, καὶ δέοισα μὴ [πόλιν]
μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα
τοῖς ἀληθείαις φίλτρον ἔ-
τι δ' ὅτεν αἶμα Νέεσσι, τέτυ-
κα χεῖρτα ἔχουσιν. ὁδὸς δ' ὅτε
Ἡρακλῆς ἔδυσεν εἰς δὲ θορ-
μαδόντες αὖτε χεῖρτα, ὅτε
τ' ὕδρας ἰδὲς τ' χεῖρτα ἴσταντο,
τ' ἡλίκην τοῖν πεδῶν ἀφ' ἁ-
λυσεν, κατηκύντησεν αὐτὸν τ'
Βοιωπῆς [εἰς τ' Εὐβοικῶν
θάλασσαν.] τ' ὅτε χεῖρτα ἀ-
πῶσα περὶ τῆς πόλεως
μακρὸν σωμαπῶντο δὲ αἱ
σείκας αὐτῷ τοιαύτην δ' συμ-
φορὰν ἐλαχρόντες, εἰς Τραχί-
να δὲ νηὸς κομίζετο. Διδά-
ναις

ryto unà cum filiis occiso, ur-
bem capit. Sepultis deinde
suis commilitonibus, qui in eo
bello interierant, atque Hip-
paso Ceycis filio, Argeum, &
Melanem Licymnij filios, ac
demum oppido direpto, Iolen
captivam abduxit. Inde in
Cenæum Eubœæ promonto-
rium appulsus, Jovis Cenæi
aram constituit. Sacrificatu-
rus autem Trachinem, ad
Ceycem misit, qui lautam ac
splendidam ad se tunicam af-
ferret: à quo ubi quæ de Iole
successerant, Deianira perce-
pit, verita ne illam iterum
magis arderet, rara verum
esse philtum, effusum Nessi
sanguinem, eo tunicam infe-
cit. Quam sibi Hercules indu-
tus sacrificavit: sed, ubi vestis
incaluit, hydræ veneno Her-
culis corpus putrescebat. Tum
Licham pedibus abreptum,
sublatumque à Bœotia de-
jecit in Euboicum mare præci-
pitum: tunicam verò, quæ
corpori inhaeserat, rescindit:
eamque ita avulsam carnis
frusta subsequebantur. Tan-
to igitur Hercules morbo la-
borans navi Trachinem adve-
hitur. Quod ubi Deianira res-
civit,

tivit, sua ipsius manu, suspensio vitam finivit. Hercules Hyllō, qui natu major ex Deianiræ filiis erat, ut cum per ætatem ei liceret, Iolē uxorem duceret, imperavit. Deinde ad Oērā Trachinorum montem se contulit, ibique jam constructam ab se pyram conscendit, atque ignem subijci jubebat. Quod cum suorum facere auderet nemo, Pæas interim quæsiturus amissos greges, cum per id loci iter faceret, pyram succedit. Huic Hercules sagittas arcumque dono dedit: ardente autem pyrâ, nubem cum tonitru sublatam ipsum in cælum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & revocatus in gratiam cum Junone, Hebenilius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren & Anicetum procreavit.

§. 8. Herculi autem filij ex Thestij filiabus hi fuerunt: Procris quidem, Antileon & Hippeus: ea quidem natu maxima geminos peperit: ex Panope, Tripsippas, Lyses, Eumides, Creon: Epilaide, Astyanax: ex Crethe verò

νοῖρα δὲ αἰσχυμένῃ τὸ γένος, ἰαυτὴν αἰχμησιν. Ἡρακλῆς δὲ ὄντη λαμβύθ' ἑλθὼν, ὅς ἐκ Διῆς αἰσχυρῶς, τὴν Ἰόλῃν αἰσχυρῶς τὴν γῆμαι· παρ' ἑαυτοῦ εἰς Οἶτῳ ὄντι (ἐστὶ δὲ τῷ Τραχινίῳ) ἐκπύραν ποιήσας, ἐκείδον, ἐκείδον ὑφ' αἱνῶν. μὲν δὲ τῷ τε παρ' αἱνῶν ἐκείδον, Ποίῃς παρ' αἱνῶν καὶ ζήσιν πομπῶν ὑφ' αἱνῶν. τῷ τε καὶ τὸ τίς ἐκείδον Ἡρακλῆς. κρομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται τῷ τε ὑφ' αἱνῶν καὶ ζήσιν αὐτὸν εἰς ὑφ' αἱνῶν ἀναπύσαι. ἐκείδον δὲ τὴν αἱνῶν, καὶ διαλαγῆς Ἡρακλῆς, τὴν ἐκείδον διαλαγῆς Ἡρακλῆς ἐκείδον αὐτὸν παρ' αἱνῶν Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνικητῶν ἐκείδον.

§. 9. Ἡρακλῆς δὲ παρ' αἱνῶν αὐτὸν ἐκείδον αἱνῶν διαλαγῆς, Περικλῆς καὶ Ἀνικητῶν καὶ Ἰππίου. ἡ παρ' αἱνῶν τῷ διδύμῳ ἐκείδον. Πανόπης καὶ Τριψίππας, Λύσης. Εὐμίδης, Κρέων, Ἐπιλαΐδης, Ἀστυάναξ καὶ Κρέων.

Ιόβης, Εὐρυβίας, Πολύ-
 λυλαῖ, Πατρῶς, Αρχε-
 μαχῖ, Μελίνης, Λαομε-
 δων, Κλυτίπης, Εὐρυκά-
 πης, Εὐρύπυλρος, Εὐβότης·
 Ἀγλαίας, Ἀντιάδης, Ονη-
 σίπης, Χρυσηίδος, Ορείης,
 Λαομένης, Τέλης, Λυσιδί-
 κης, Εντεδίδης, Μενιππί-
 δης, Ἀντίπης, Ἰπποδρόμου,
 Τελειάγους, Εὐρύκους, Πύ-
 λου, Ἰπποτῶς, Εὐβοίας,
 Οὐλύπης, Νίκης, Νικόδρο-
 μῖ, Ἀργέλης, Κλεόλαου,
 Εξόλης, Ερύθρας, Ξανθίδης,
 Ομόλυπος, Στρατονίκης,
 Ἀτρώμης, Κελειστῶρος, Ἰφίς,
 Λαοθῶς, Ἀντίος, Ἀντιό-
 πης, Ἀλέπης, Ἀντιόχης, Ἰφί-
 λης, Μύπης, Φυλῆδης,
 Τίγας, Αἰσχρείδης, Λευκώ-
 νης, Ἀνθείας, Εὐρύπυλῖ,
 Ἀρχεδικῆς, Δυναστεῖς, Ἐρα-
 τῶς, Ἀσπίδης, Μέντιος,
 Ἠόνης, Ἀμείστῖ, Τίφης,
 Λυχνεύς, Ἀλοκράτης,
 Οὐλύπιδης, Ἑλικωνίδης,
 Φαλίης, Ἠοσχίης, Οἰστέ-
 βλης, Τερψικράτης, Εὐ-
 βόης, Ἐλεχίης, Βουλεύς,
 Ἀντιμάχης, Νικίστης, Πά-
 τροκλῖ, Πυρίπτης, Νή-
 ρῖ, Πραξιθέης, Αἰσπῶς.

Iobes, EUrybiæ, Polylaus,
 Patrous, Archemachus :
 Meline, Laomedon, Cly-
 tippæ, EUrycapes, EU-
 rypylus, EUbotes : ex A-
 glaia, Antiades, Onesip-
 pus : ex Chryseide, Oreas :
 Lanomene, Teles : Lysidi-
 ce, Entedides, Menippides :
 ex Anthippe, Hippodro-
 ma, Teleutagoras, EU-
 ryca, Pylus, Hippotus,
 EUbæas, Olympus, Ni-
 ce, Nicodromus, Argeta,
 Cleolaus, Exolæ, Erythras,
 Xanthidis, Homolypus,
 Stratonice, Attromes, Ce-
 leustanor, Iphis, Laothoe,
 Antidus, Antiope, Alo-
 pius, Astybie, Cala, Me-
 tidus, Phileidus, Tigasis :
 ex Æschreide, Leucones,
 Anthea, EUrypylus, Ar-
 chedice, Dynastes, Era-
 tus, Asopides, Mentor,
 Eone, Amestrius, Tiph-
 se, Lynceus, Halocrates,
 Olympuses, Heliconide,
 Phalias : ex Hesychæe,
 OEstrebles, Terpsicratea,
 EUryops, Eleuchæa, Bu-
 leus, Antimache, Nicippe,
 Patroclus, Pyrippe, Ne-
 phos, Praxithæa, Lysippus,

Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marsæ, Leucippus, Euryteles, Hypocratea, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti: ex aliis autem, ac Dejanira, Oenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes; sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicon, Creontiades, Deion. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia, Thessalus: ex Epicaste Aegæi filia, Thestalus: ex Parthepe Stymphali filia, Everes: ex Auge Aleæ, Telephus: ex Astyoche Phylantis, Telepolemus: ex Astydammia, Amyntoris, Ctesippus: ex Autonoe Perei, Palemon.

C A P. VIII.

Relato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes, ad Ceyxem se recuperunt. Ubi vero illos ab eo repetere coepit Eurystheus, ac, nisi dederentur, bellum minitante, ijtum metu percussit; relicta Trachino, per Helladem fil-

Εὐρασίππης, Λυκούργου, Λυκίου, Τοξικράτης, Βυκόλου, Μάρσας, Λευκίππου, Εὐρυτέλους, Ἰπποκράτης, Ἰπποζύγου. ὅτι καὶ ὁ Θεσπίης Δυνατῆς. ἐκ δὲ τῆς Ἰλίου, Ληϊωνίδης τὸ Οἰνείδης, Ἰκλάς, Κτήσιππος, Γλυκισονέτης, ἐκ Μεγάρου ὁ Κρήσιον, Θεσπιάδης, Δηϊών, Κρησιπιάδης, Δηϊών, ἔξ Ομφάλης ὁ Ἀγέλαος. ὅθεν καὶ τὸ Κρήσιον γένος. Χαλκιδίππος ὁ Εὐρυπύλου Θεσπιάδος. Ἐπικαστὴς ὁ Αἰγῆος, Θεσπιάος. Παρθενίππος ὁ Στυμφαλίου, Εὐήρης, Ἀδύης ὁ Ἀλεῆος, Τηλέφους, Ἀστυόχου ὁ Φύλωνος, Τηλεπόλεμος. Ἀστυδάμειος ὁ Ἀστυδάμορος, Κτήσιππος, Ἀμύντορος ὁ Περειῶς, Παλεμόν.

K E Φ. η.

Mεταπορεύσας ὁ Ἡρακλῆς εἰς Διὸς οἰκίαν, ἀπὸ θυμῆτος Εὐρυπύλου Κήρυκος περιγύσας. καὶ ὁ δεινὸς δεξιότατος Αἰγυπῖος Εὐρυδῆς, καὶ πόλεμον ἀπαιλουῦντος, ἐκδιδόντων, Τραχίνας κατὰ Λακωνίας, οὗτος ὁ Ἑλλάδος

ἔφουρον. διωκόμενοι δὲ, ἤλ-
θον εἰς Ἀΐνιαν. καὶ κα-
τέδινυντο ἐπὶ τὸν Εὐρύβω-
μὸν, ἡξίουσαν βασιλεῖαν.
Ἀΐνιοι δὲ εἰς ἐκ ἐκιδόν-
τες αὐτοὺς πρὸς τὸν Εὐρύ-
βωμᾶ πόλεμον ὑπέστησαν.
καὶ τοὺς μὲν παῖδας ἀ-
πὸ Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέ-
δοντα, Εὐρύβιον, Μέν-
τορα, Περιμέδωμ ἀπέκ-
τειναν. αὐτὸν δὲ Εὐρύ-
βωμᾶ φέροντα ἐφ' αἶμα-
τος, καὶ πύρας ἤδη πα-
λευππύοντα Σκιρυνίδας,
κτείνει διώξας τ' ἄλλους. καὶ
πάντες μὲν καταλιπὼν ἀποτι-
μὸν, Ἀλκμήνη δίδωσιν ἡ δὲ
καρκίσι τὸς ὀφθαλμοὺς ἐξώ-
ρυξεν αὐτῇ.

§. β. Απολομένους δὲ Εὐ-
ρυβώμης, ἐπὶ Πελοπόννη-
σον ἤλθον οἱ Ἡρακλείδαι,
καὶ πύρας εἰλὸν παρὰ πο-
ταμῶν. ἐπὶ ἐνιαυτοῦ δὲ αὐ-
τοῖς ἐν τῇ κατὰ δὴ γυμ-
νῆν φθορᾷ, πύσαν Πελο-
πόννησον κατέλαβον. καὶ πάντως
γυμνῆν, χρησάμενος δὲ τὸς
Ἡρακλείδαις ἐδίδου, πρὸς γὰρ
τῷ δόντος, αὐτοὺς κατελ-
θεῖν. ὅθιν ὑπολιπόντες Πε-
λοπόννησον, ἤλθον εἰς Μα-

gerunt. Qui, cum Eurystheus
eos infestaretur, Athenas
concesserunt: & confidentes
ad Misericordiae aram, opem
implorabant. Athenienses
non modo non dederunt
eos, sed etiam adversus Eu-
rystheum bellum sustinue-
runt, & ejus filios, Alexan-
dram, Iphimedontem, Eury-
bium, Mentorem, Perime-
demque occiderunt. Ipsum
insuper Eurystheum fugien-
tem e curru, atque ad petras
Scironidas adequitatem Hyl-
lus infecutus obtruncat: ejus-
que caput amputatum Al-
cmenæ dedit. Hæc autem illi
textoriis radiis oculos effo-
dit.

§. 2. Itaque post interfectum
Eurystheum in Peloponne-
sum Heraclidæ redierunt, om-
nesque amissas urbes recepe-
runt. Cæterum, quoniam
intra anni spatium, ex quo
in patriam remearent, uni-
versam Peloponnesum pestis
invasit, eamque evenisse, quod
Heraclidæ priusquam liceret,
ipsi sedem patriam repetif-
sent, oraculo declaratum est.
Quamobrem, relicta rursus
Peloponneso, Marathonem

commigrarunt ; Tlepolemus autem Licymnium non sponte occidit ; quippe , quòd administrum suum quendam baculo percussurus aberravit , idque antè quàm è Peloponneso abscederet. Exulans igitur haudquadàm exiguâ cum hominum manu, Rhodum venit , atque ibi sedem locavit. Hyllus ad hæc ex patris imperio Iolen Euryti filiam sibi in matrimonium copulavit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit , & quam viâ reverti possent Apollinem sciscitatur : Tum Deus, si ad tertium usque fructum , inquit , expectarint , eos esse redituros. Hyllus verò tertium fructum , triennij cursum dici arbitratus, ad tantum temporis curriculum permoratus cum exercitu Heraclidas in Peloponnesum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius Peloponnesi regnum tenebat : ac novâ pugnâ commissâ , Peloponnesij vincunt , & Aristomachus interficitur. Postea verò quàm Cleolai filij, adultâ jam ætate,

εχθῆρα , καὶ καὶ κατὰ κοινῶν. Τηλεπόλεμος οὐκ ἑκείνῳ ἔχ' ἐκόντι Δικύμνιον (τῇ βακτηρίᾳ γὰρ αὐτῷ διακρίνοισιν ἀπὸ τῶν ἑμῶν) φόνιν ἐξαλαβῆν αὐτὸν ἐκ Πελοποννήσου. φάρον οὐκ μετ' ἑλπίδος , ἦσαν εἰς Ρόδον , καὶ καὶ κατὰ κοινῶν. Ὑλλῳ δὲ πῶς μὲν Ἰόλῳ [πῶς Εὐρύτου] κατὰ πᾶσι τοῖς πατρὸς ἐντολῶν ἔγρημι. πῶς δὲ ἔχουσαν ἐξήτει τοῖς Ἡρακλείδαις κατὰ γὰρ αὐτῶν. διὰ περὶ γὰρ ἡμῶν εἰς Δελφοὺς , ἐπειδήν ἐστι πῶς αὐτῶν κατὰ τοῖς. ὁ δὲ Διὸς ἔφησεν ὅτι μὲν ἔσονται τὸν τρίτον καρπὸν κατὰ γὰρ αὐτῶν. τοῖς δὲ τῷ ἄλλῳ τρίτον καρπὸν λείπει πῶς τριετίας. τοσοῦτον πειμνείας χρόνον σὺν τῇ στρατῷ κατὰ τοῖς Ἡρακλείδαις δὲ Πελοπόννησον , Τισαμένου τοῦ Ορέστου υἱοῦ βασιλέοντος Πελοποννησίων καὶ γηνομένων πάλιν μάχης , καὶ καὶ Πελοποννήσοι , καὶ Δεισμάχῳ θνήσκῃ. ἐπὶ δὲ ὑπὸ δρόμῳ οἱ Κλεολαὶ παῖδες , ἐχθῶντα

ἐπὶ τοῖς θεοῖς. οὗ διὸς δὲ
 εἰπόντες ἴππῳ τὸ ὄφ-
 τερον, Τήρῳ δὲ ῥήματα
 λέγον, τίτῃ παύσεται
 ἀπὸ τοῦ. ὁ δὲ θεὸς ἀν-
 τὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
 αἰνέει τῷ πῶς γὰρ χρη-
 σμοῖς ἢ συμβάλλειν. λέ-
 γει γὰρ ἢ γῆς, ἀλλὰ γε-
 νεῖς καρπὸν γένειον καὶ
 Σπίνυχον πῶς ἐρυγασί-
 ρα δεξιᾷ κατὰ τὸν Ἰοθ-
 μὸν ἔχοντι πῶς δάλασσαν.
 ταῦτα Τήρῳ ἀκούσας,
 ἡτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ
 ναῦς ἐπέβησαν ὅν τῃ Ῥί-
 πωλίᾳ τῷ τῷ ἔνθα τῷ
 αἰὲρ καίτοις ὁ τῷ Νά-
 πακτῷ λέγει. ἐπὶ δὲ
 ὅτῃ τοῦ στρατῷ κατὰ
 Αἰετῶν καὶ καὶ τῷ
 ἀπὸ τοῦ, καὶ δὲ κατὰ
 λιπὸν ἐξ Ἀργείας τῷ Ῥό-
 πῶν δὲ δὲ, Εὐ-
 ρυδῶν καὶ Περικλῆς.

§. γ. Σωκρῆς δὲ καὶ τὸν
 στρατὸν ἐν Ναυπακτῷ συμ-
 ποσῶν ἐπαύει τὸν
 αὐτοῖς μαίῃς χρησμοῖς λέ-
 γων, καὶ ἐνδεῶς, ὅν
 ἐνόμεσαν μάχην τῷ, ὅτι
 λύμῃ τοῦ στρατοῦ ὅς τις

fuerunt, de seditu Pythiam
 consulunt, à qua, quod antea
 oraculum dederat, accepe-
 rant, Temenus sibi, quod
 responso ejusmodi fidem ha-
 buissent, infelicer successu-
 so, objiciebat. Tum contra
 Pythia ipsos infelicitatis suæ
 fuisse auctores respondit, quo-
 niam responsa data minime
 intelligebant. Non enim ter-
 ritum terræ, sed generis esse
 fructum, inquit, oraculum
 indicat, ac Stenygram Isth-
 mum intant, quem latioris
 alvei pelagos dextorsum alli-
 dit. Quæ cùm audisset Teme-
 nus, militum copias legit, &
 in Ætolis loco naves compin-
 git. Ubi etiam nunc loco ab
 eū te nomen est Naupactos.
 Interea dum ibi comparare
 militum copiarum morantur, A-
 ristodamus, relictis ex Argia
 Aurefionis filii geminis, Eu-
 rysthene, ac Procle fulmine
 ictus occubuit.

§. 3. Quin etiam Naupacti
 exercitus in morbum ingen-
 tem incidit: siquidem ipse
 vates futura prædicens, atque
 afflatus numine apparuit:
 quem magnum esse, atque Pe-
 loponnesius in exercitus per-

micem emissum existimarent. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius jaculo percussus interfecit. Quo facto rei navalis apparatus, perditâ classe disperit: peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusque omnis dissolutus est. Tamen interim ea de clade oraculum postulanti, nomen ob vasis eadem ea obvenisse respondit: propterea que homicidam decennium exulare iussit: necnon ea de causa Trioculi belli prætoris operâ biennium uni illi præcepit. Quare Hippoten exilij causâ solum vertere coegerunt. Atqui Trioculum vestigantes, Oxylo Andræmonis filio equum infidenti, obviâ sunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagittâ excussam amiserat. Nam cum cædis patratæ causâ in Elidem, acque illinc in Ætoliam isset exulatum, circumacto jam anno, in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitantes, copiis imperato, rem præficiunt, & non pugna inita, terrâ marique vincunt, & Tisamenum Ore-

λοπηνησίαν ἀπεκαλύνον. οὗτοι βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰπποτίης ὁ Φύλαγτος· τῷ Ἀντιόχῳ τῷ Ἡρακλείῳ πατρὸς ἀπέκτεινεν. ὕψους δὲ ἡρώ- μένους τότε, τὸ μὲν ναυπηγὸν διαφθορησῶν ἤνι νεῶν ἀπώλετο. τὸ δὲ πιζόν, ἡπόχρησι λιμῶν, καὶ διελύθη τὸ πρῶτόν τε. χρομίνου δὲ οὗτος τῆς συμφορῆς Τη- μίνου, καὶ τῷ διῷ διὰ τὸν μῦθον ἡνέδου ταῦτα λέγοντος, καὶ καλέοντος· φουγαδεύσαι δὴ καὶ ἐν τῷ αἰε- λόντι, καὶ διὰ οὗτο δύο εἶναι καὶ χρομίνου ἡγμένον τῷ Τειροδάμῳ, τὸ μὲν Ἰπποτίῳ ἐφυγάδυσαν, τὸν δὲ Τειροδάμῳ ἐζήτοον, καὶ οὐκ ἐπὶ χαίρειν Οὐδὲν τῷ Ἀνδράμῳ, ἐφ' ἵππου κεδνημένον, μοτοφάλαμψ· τὸ γὰρ ἔπειτα τῷ ἱερῶν μὴ ἐκεί- κητο τόξον· οὐδὲ φόνος γὰρ ἐ- ἴθη φουγὸν εἰς Ἥλιν, καὶ οὐκ ἐ- διν εἰς Αἰτωλίαν· ἐπαινεῖται δὲ διεκδοῖς, ἐκπαύχεται. συμβαλόντες εἰν τῷ χρομίνου, οὗτον ἡγμένα ποιῶνται. καὶ συμβαλόντες τοῖς πολέμοις, καὶ τῷ πιζῶν, καὶ τῷ ναυπηγῶν περὶ τὸν πρῶτον καὶ τὸν

μυὸν κτείνουσιν Ὀρέσιν· ἀνέ-
σκει δὲ συμμαχοῦντες ἀν-
τιοῖς, οἱ Αἰγυμίου παῖδες,
Πάμφυλος καὶ Δύμας.

§. 4. Ἐπειδὴ ἐκράτη-
σαν Πελοποννήσου, πρὸς
ἰδρύσαντο βωμὸς Πατρὸς
Διός. καὶ ἐπὶ τούτων ἔδυ-
σαν, καὶ ἐπληρώσαντο τὰς
πόλεις· πρῶτη μὲν οὖν Ἀρ-
γῆς, Ἀργεῖ· δευτέρα Λα-
κεδαιμόνων· τρίτη δὲ Μεσσή-
νη. κομισάμενοι δὲ ὑδρίαν
ὑδατὸς ἔδωκεν ἑκάστῳ βαλεῖν.
ἑκάστη. Τήν μιν οὖν, καὶ οἱ
Ἀριστοδήμου παῖδες, Πρί-
κλῆς καὶ Εὐρύστινους, ἔβα-
λον λίθους. Κρεσφόντης δὲ
ἐκλήρωσεν Μεσσήνην λα-
χεῖν, γῆς ἐπέβαλε βῶλον.
ταύτης ὁ διαλυθείσης, ἔδει
τὴν δὴ οὐ καλῶς πρῶτος
ἀναφανῆσαι· ἐκλυθείσης δὲ
πρῶτος μὲν ὁ Τυμάρης, δευτέ-
ρας δὲ ὁ καλῶς ὁ Ἀριστο-
δήμου παῖδων, Μεσσήνην
ἔλαβε Κρεσφόντης.

§. 5. Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς,
οἳ ἔδυσαν, εὗρον σφαιρά
καίμα· οἱ μὲν λάχοντες
Ἀργεῖ· ἐπὶ τὸν ἴδιον, θρύ-
νον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνα λα-
χόντες, δράκοντα· οἱ δὲ

stis filium occidunt: Verum
è suis sociis desiderantur Ægi-
mij filius Pamphylus ac Dy-
mas.

§. 4. Post ubi Peloponneso
potiti sunt, tres aras Jovi Pa-
trio excitarunt, in quibus,
peractis sacris, urbes fortiti in-
ter se partiantur. Prima itaq;
sortitio fuit Argos; secunda,
Lacedæmon, tertia demum,
Messene. Illatâ deinde fistulâ
aquæ plenâ, placitum est cui-
q; in eam sortes conjici. Tum
Temenus, & Aristodemi fi-
lij, Procles & Eurysthenes cal-
culos conjecerunt. Cresphon-
tes autem Messenen sortitô
habere volens, terræ glebam
injecit: quâ resolutâ, priores
illas duas sortes antè prodire
necesse erat. Eductâ igitur
prius Temeni sorte, secunda
Aristodemi liberum sortitio
fuit. Quo factum est, ut illâ
solutâ, hæc constiterit, & per
eam Cresphonti Messena ob-
tigerit.

§. 5. Porro in aris, quibus
immolatum erat, jacentia si-
gna invenere. Nam quibus
Argos obtigit privatim, ru-
beram: quibus Lacedæmon,
dracōnem: quibus autem
Messene,

Messene, vulpem. Hi in sua quisque ara privati signi symbolum offenderunt: quæ verò ad symbola spectant, vates cecinerunt, nactis quidem rubeam; in urbem manere præstat. Id enim animantium genus, si peregrineretur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoveantur. Qui verò vulpem deprehendissent, dolosos fore prædicebant. Temenus igitur, prætermisiss Agelao Eurypyloque, & Castia filiis, Hyrnethoni filiar, atque hujusce viro Deiphobonti adhæsit. Proinde illius filij Titanas mercede conductos, ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque patricidio, regnum penes Hyrnethonem ac Deiphontem exercitus fore judicavit. Cresphontes autem non ita multo post susceptum imperium, Messenæ duobus cum filiis interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cresphontis uxorem Merope invitam perduxit. At hic

Μεσσήνῃ, ἀλώπηκα. π-
εὶ δὲ τῶν σημείων, ἔλε-
γον οἱ μάλιστα, τοῖς μὲν
τὸν φρόνον καταλαβόντων,
ὅτι τῆς πίστεως μένον ἀ-
μείνον. μὴ γὰρ ἔχεν ἀλ-
κῶν πορευόμενον τὸ θη-
ρίον. τοῖς δὲ δράκοντα
καταλαβόντας, θεινὺς ἐ-
πόντας ἔλεγον ἔσθαι·
τοῖς δὲ πῶ ἀλώπηκα,
διότι. Τήνδ' οὖν μὲν οὐκ
ἔδραμντο μὲν τοῖς παῖ-
δας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύ-
πυλον, καὶ Καλλίαν τῇ θυ-
γατρὶ προσανέχον Τρην-
δοῖ, καὶ τῷ πατρὶ αὐ-
τῷ Διηφόντῃ. ὅθεν οἱ παῖ-
δες πίδουσι Τιτᾶνας ὅτι
μυστῶ τὸν πατέρα αὐτῶν
φονεύσιν. θρομίνου δὲ τῆ
φόνου, πῶ βασιλείαν ὁ
στὰς ἔχεν ἐδικαίωσεν
Τρηνδοῖ καὶ Διηφόντῃ.
Κρεσφόντης δὲ ἐπὶ πλὴν
Μεσσηνίας βασιλεύσας φό-
νον, μετὰ δύο παίδων
φονεύσας ἀπίδαν. Πο-
λυφόντης δὲ ἐβασίλευσεν
αὐτῷ τῷ Ηρακλειδῶν υἱ-
τάχων καὶ πῶ τῆ φο-
νιδέντ' ἡμεῖς ἀκου-
σαν Μεσσηνίαν ἔλαβεν. αἶη-

εἶδεν δὲ καὶ ἔτθ. τρίτον
 γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερό-
 πη καλέμενον Αἰγυπτον,
 ἔδωκε πατρὶ ἑαυτῆς πατρὶ τρέ-
 φειν. ἔτθ. ἀδρωδεις, καὶ
 κρυφα κατέλθων, ἐκτε-
 νε Πολυφόντῳ, καὶ τὸ πα-
 τέρων βασιλείαν ἀπέλα-
 βεν.

etiam è medio sublatuS fuit.
 Nam cùm tertium Merope
 filium Aegyptum nomine ha-
 beret, patri suo ipsius alen-
 dum dedit: qui cùm adultæ
 jam ætatis eSset, per infidias
 adortuS Polyphontem pere-
 mit, ac paternum sibi regnum
 recuperavit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
BIBLIOTHECES ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber tertius.

βιβλίον γ'.

CAPUT I.

ΚΕΦΑΛ. α.

QUONIAM verò genus
Inachium, enaratâ Be-
li progenie, usque ad
Heraclidarum familiam ex-
posuimus, Agenoris prolem
quoque deinceps enarremus.
Enimverò, ut à nobis antea
dictum fuit, duos è Libya
filios, Belum & Agenorem
Neptunus procreavit. Belus
quidem Ægyptiorum Rex,
quos superius, liberos genuit:
Agenor autem in Europam
profectus, Telephassam con-
jugem ducit: ex qua Euro-
pam filiam, & Cadmum,
Phœnicemque mares, & Ci-
licem sustulit. Sunt, qui Eu-
ropam non Agenoris, sed
Phœnicis filiam esse affir-
ment. Huius amore captus

ΕΠΕΙ δὲ τὸ Ἰνά-
χιον διαρχομένοι γί-
νηται, τὲς ἀπὸ Βήλου
μέχρι τοῦ Ἡρακλείδου διδου-
λόμενοι, ἐχρίντες λέγον-
ται τὰ περὶ Ἀγλῶρος. ὡς
ἂν ἡμῖν λέλεκται, δύο Λι-
βύη ἐγέννησε παῖδας ἐν Που-
σσίῳ, Βῆλον καὶ Ἀγνή-
νορα. Βῆλον μὲν οὐδὲ βασι-
λέων Αἰγυπτίων, τὲς περ-
σσημένους ἐγέννησεν. Ἀγνή-
νορ δὲ τοῦ ἀρχομένου εἰς
τὴν Εὐρώπην, γαμή-
λασάσας καὶ πικροὶ θυ-
γατέρας μὲν Εὐρώπην,
παῖδας δὲ Κάδμον, καὶ
Φοίνικην, καὶ Κίλικην. π-
ρὸς δὲ Εὐρώπην, ἐκ Ἀ-
γλῶρος ἀλλὰ Φοίνικην
λέγουσι. πάντες Ζεὺς ἐγα-

T ij

οὗτος, πῆναι διὰ τῆς θα-
 λάσσης Ρόδου ἀποπλέων
 ταῦρος. ὃς χειρὶ δὲ ἡσυχίας
 ἐπιβιβασθεῖσαν διὰ
 τῆς θαλάσσης, ἐνόμισεν
 εἰς Κρήτην. ἡ δὲ ἐκεί-
 σιν ἀναδύντος αὐτῇ Διὸς,
 ἐχέοντος Μίνοα, Σαρπη-
 δόνα, Ραδάμανθυν. καὶ
 ὅμμερον Σαρπηδὸν ἐκ Διὸς
 καὶ Λαοδαμίας τῆς Βελλερο-
 φόντου. ἀφανοῦς δὲ Εὐρώ-
 πης ἡσυχίας, ὁ πατὴρ αὐ-
 τῆς Ἀγλαῶς ἐπὶ ζήτησιν ἐξ-
 ἔπημψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν,
 καὶ πρῶτον ἀνασφίξιν πρὶν
 αὐτὴν εἰσελθεῖν Εὐρώπην. σὺ
 ἐξήλας δὲ ἅπληττον ζήτη-
 σιν αὐτῆς Τηλεφάσσα ἡ
 μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσει-
 δῶν. ὡς δὲ Φερεκύδης
 φησὶ, Κίλιξ. ὡς δὲ πᾶσαι
 ποιέμενοι ζήτησιν ἀρεῖν
 ἦσαν Εὐρώπῃ ἀδύνατοι,
 πῶς εἰς οἶκον ἀνακαμδῶν
 ἀπογόνους, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ
 πατρὸς κλησάν. Φοίνιξ μὲν Φοι-
 νίκῃ. Κίλιξ δὲ, Φοινίκῃ
 πλησίον, καὶ πᾶσαι πῶς ὅφ-
 ιαυτὴν κερμένῃ χεῖρτι πε-
 ταμῶσι αἰγῇ Πυρραῖ, καὶ
 ἀλκῇ ἀλάστοι. Κάδμος
 δὲ καὶ Τηλεφάσσα, ἐκ Θράκης

perit Jupiter, necnon taurus
 per Rhodium mare navigat,
 qui ubi se puellæ mitem cicu-
 rémque præbuit, atque inde
 tauri dorso illam impositam
 velut prædam, pelago avexit
 in Cretam: ea inibi ab Jove
 compressa, Minoem, Sarpe-
 donem, ac Rhadamanthum
 peperit; sed Homeri testimo-
 nio Sarpedon ex Jove ac Lao-
 damia Bellerophontis filia,
 natus est. Post, ubi Europa
 nusquam appareret, Agenor
 pater eam filios vestigaturos
 emisit: iisque, ne, nisi cum re-
 perta prius Europa redirent,
 imperavit. Quibuscum & Te-
 lephassæ mater, ac Thasus
 Neptuni filius; vel, ut Phe-
 recydes ait, Cilix, ad eam
 perquirendam coivit. Postea
 verò, cum passim omnia ve-
 stigassent, neque usquam Eu-
 ropam comperissent, despe-
 rato ad suos reditu, alius aliò
 commigrarunt. Phœnix in
 Phœnicen se contulit. Cilix
 huic finitima loca invasit, at-
 que omnem Pyramo amni ad-
 jacentem regionem subegit,
 eamque de se Ciliciam nomi-
 navit. Cadmus autem ac Te-
 lephassa in Thraciam pene-

trarunt. Necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit.

§. 2. Demùm Asterion Cretensium regulus, Europâ in matrimonium ductâ, ex ea natos filios aluit, qui, cùm adolevisent, mutuam inter se discordiam exercuerunt: nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Arex Cleochi filiz fuit. Puer cùm in Sarpedonis benevolentiam amorémque potiùs inclinare videretur, Minos conflato bello, victor fuit. Pòst illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulsus, ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verùm Sarpedon Cilici adversùs Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lyciæ parte regnum sibi comparavit: eique Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Nec defunt qui illum Atymnij, Jovis & Cassiopeæ filij, amore conflagrasse tradant, eaq; de causa in seditionem concidisse. Sed Rhadamanthus, cùm conditis à se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bæotiam contendisset,

πρωΐκησαν ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ, κτίσας πόλιν Θάσον πρωΐκησιν.

§. β. Εὐρώπῳ δὲ γήμας Ἀστείων ὁ Κρητῶν Διῶτης, τοῦ ἐν ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. οἱ δὲ, ὡς ἐπιτελώδησαν, πρὸς ἀλλήλους ἐσαΐασαν ἴσχυι γδ ἔρχετο παιδὸς, ὃς ἐκαλεῖτο Μίλητος. Ἀπὸλλωνος δὲ υἱὸς, καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. ᾧ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκίως ἔχοντος, πολυμήσας Μίνως ἐπεστέρησιν. εἰ δὲ φάρισ, καὶ Μίλητος μὲν, Καρία πρὸς ἑαυτὴν ἔκπρε Μίλητον. Σαρπηδὸν δὲ συμμαχῆσαι Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ὅππῃ μέρη τῆς χώρας Λυκίας ἐβασίλευσι. καὶ αὐτῷ δίδουσι Ζεὺς, ὅππῃ στείς ἡμεῖς ζῶν. ἔνιοι δὲ αὐτὸν ἐρεθίσαι λέγουσιν Ἀτυμνίου τοῦ Διὸς, καὶ Κασσιόπης, καὶ διὰ τῆτον αἰσιάσαι. Ραδάμανθους δὲ τοῖς νησιώταις νομοθετῆς, αὐδὲς φυγὸν εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμή-

πλω γαμήϊ. καὶ μεταλλάξας
 ἐν αὐτῷ μὲν Μίνω⊕ δια-
 ζοι. Μίνως δὲ Κρήτιω πα-
 τοικῶν, ἔγραψε νόμους, καὶ
 γῆμας Πασφάτω, πύθι-
 λίου καὶ Περσιίδος· ὡς
 Ἀσκηπιάδης φησὶ, Κρήτιω
 πύθιῳ Ἀσκείῳ θυγατέρι· παῖ-
 δας μὲν ἐτεύχεον, Καφρία,
 Διδυχαλίοντα, Γλαυκῶν,
 Ἀνδρόγαν· θυγατέρας δὲ,
 Εὐχαλίω, Ξενόδικω, Αἰαίδα-
 νίω, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας
 νόμους Εὐρυμέδοντα, Νη-
 φαλίοντα, Χρόστω, Φιλό-
 λαον· ἐκ δὲ Διξιτιάς, Εὐ-
 ξάνδιον.

§. γ. Ἀσκείῳ δὲ Ἀπιδίῳ
 ὑποδαρῶν⊕, Μίνως βασι-
 λεύειν δόλων Κρήτις, ἐκω-
 λύετο· φήσας δὲ ὅτι
 δεῶν πύθι βασιλείας εἰλη-
 φέναι, χάριν τοῦ πεδωθῆ-
 ναι, ἔφη, εἶπεν αὐτῷ Ἄξη-
 ται, Ἥφιδαι. καὶ Προσηδῶντι
 δύνων, ἠΐξαστο ταῦτον ἀνα-
 φαιήναι ἐκ τοῦ βυθῶν, ὡς
 ὁρμῶ⊕ καταδύσεν· ἢ φα-
 νέντα· τοῦ δὲ Προσηδῶτος ταῦ-
 τόν ἀνέντ⊕ αὐτῷ διαφρε-
 πῶ, πύθι βασιλείαν παρέλα-
 βε. τὸν δὲ ταῦτον εἰς τὸ
 βυκόλιον πέμψας, ἔδυσεν ἑ-

Alcmenem duxit uxorem.
 Demum vitâ defunctus, apud
 inferos cum Minoe fratre
 præficitur. At Minos Cretam
 incolens leges conscripsit, du-
 ctâque Pasiphæ Solis ac Per-
 seidis filiâ, sive, ut Asclepia-
 des ait, Crete Asterij filiâ,
 Creteum, Deucalionem,
 Glaucum, & Androgeum ma-
 res: fœminas, Hecalen, Xe-
 nodicen, Ariadnênque, ac
 Phædrum sustulit. Porro ex
 Nymphâ Paria Eurymedon-
 tem, nephalionem, Chry-
 sen, & Philolaum: at ex De-
 xitheâ, Euxanthium.

§. 3. Deinde, ubi Asterius,
 nullis reliâs liberis, decessit,
 Minos Cretæ susceptâ regni
 administratione, prohibetur.
 Qui, ut fidem faceret, se à
 diis regnum accepisse, aiebat,
 si quid voto depoposcisset, si-
 bi id eventurum. Inde Neptu-
 no immolans, taurum, ut sibi
 ex profundo mari offerri pre-
 cibus depoposcit, oblatum
 immolaturum se pollicetur.
 A Neptuno itaque, tauro,
 qualis eum deceret, emissio,
 regnum accepit. Qui cum
 ejusmodi taurum ad armenta
 deduci jussisset, alium immo-

lavit. Hic subacto sibi pelago, omnibus propè insulis præfuit.

§. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurum minimè immolasset, hunc ipsum effecit: Pasiphaëque, ut illum ardentissimè deperirer, effecit. Hæc igitur tauri inflammata desiderio, adjutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in rotulis vaccam concavam intrinsecus miro artificio construit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit; Inde Pasiphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, oeu naturalem vaccam inivit. Hæc demùm Asterium cognomento Minotaurum peperit: taurino vultu, cætera vultum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus intra Labyrinthum conclusum custodiri jubet. Sed Labyrinthus, quem Dædalus struxit, domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recursus, fallebat. Quæ verò de Minotauris, &

πρην. θαλασσοκρατήσας δὲ
πρὸς τὸ πικρὸν ὅτι νήσων
χρὸν ὑπερῆξε.

§. δ. Ορχιδίς καὶ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέδυσε τὸν ταύρον, τῷτον μὲ ἐξηγάσας. Πασίφακιν δὲ ἐλθεῖν εἰς ἐπιθυμίαν ὑπὲρ παρικοκλάσας. ἡ δὲ ἐξαδελφεῖσα τῷ ταύρῳ σωμαρὸν λαμβάνει Δαίδαλον, ὅς ἐστι ἀρχιτέκτων, πρυμνὸς ἐξ Αθηνῶν ὅτι φόνος. ὅτι ξυλίνῳ βῦν ὅτι τραχὺν κατακοκλάσας, καὶ πύλιν λαβὼν, καὶ κοιλίας ἐκδιδόν, ἐκδίδειρας ἄβῦν, τῷ δορὰ περὶ ῥαφει. καὶ δίδει ἐν ᾧ ὅτι εἰδὼς ὁ ταύρος λειμῶνι βόσκειται, ὃ Πασίφακιν ἐκδίδεσθαι. ἐλθὼν δὲ ὁ ταύρος, ὡς ἀκηδινῇ βοῇ συναῖλδιν. ἡ δὲ Ἀστειον ἐγρήνησε τὸν κληδόντα Μινώταυρον. ὅτι εἶχε ταύρος πρὸς σῶπιν, τὰ δὲ λοιπὰ κ' ὁρᾷς. Μίνως δὲ ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ, κατὰ πινὰς χρησμούς κατακλάσας αὐτὸν ἐφύλαττειν. ὡς δὲ ὁ Λαβυρίνθος, ὃν Δαίδαλος κατασκεύασεν, οἷον μακροῦς ποταμὸς ποταμὸς ποταμὸν τῷ ἐξοδῶν τὰ μὲν οὐκ ἐστὶ Μινωταύρου, καὶ

Ἀνδρόγεω , καὶ Φαίδρας ,
καὶ Λειαδνης ἐν τοῖς πι-
εὶ Θησίαις ὕστερον ἐρρύ-
μην.

Androgeo , ac Phædra , &
Ariadna , leguntur , ubi de
Theseo post dicetur , expli-
cabitur.

Κ Ε Φ. β.

C A P. I I.

Κ Ράπας ἢ τῷ Μίνω
Λερόπ , καὶ Κλυμή-
τη , καὶ Απμοσυών , καὶ
Ἀλθήμενης , υἱοὶ γίνονται.
Χερμαίνω δὲ Κρητῖ πατρί-
κατοφῆς τῷ βίω , ὃ διδὼς
ἔφη , ἵνα ἐνδὲ τῶν παίδων
πιδιήξειται. Κρητῖς μὲν οὖν
ἀπεκρύβητο τὰς χησμάς.
Ἀλθήμενης δὲ ἐκύσας , καὶ
δύσας μὴ φονεῖν ᾔσθηται
πατρὸς , ἅας ἐκ Κρήτης μὲν
τῇ ἀδελφῇ Απμοσυών ,
Προσίκη πινὶ τόπῳ τῇ Ρό-
δῳ . καὶ καταχθὼν Κρητῆ-
ριαν ἀντόμασεν . ἀναβὰς δὲ
ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον καλέμε-
νον ὄρεος , ἐδιδάσατο τὰς πέ-
λειξ νήσους . καταβὼν δὲ καὶ
Κρήτιν , καὶ τῶν πατρῶων
ἱστομνηστὴς διῶν , ἰδρύετο
βωμὴν Ἀταβύριος Διὸς . μετ'
ἔπειτα δὲ , τῆς ἀδελφῆς
αὐτοχρεῖς ἐχέμενος . Ερμῆς γὰρ
αὐτῆς ἐρεθιστὴς ὡς φεύγου-
σαν αὐτὴν καταλαβὼν ὑπὸ
ἡδυνάτῳ (περὶ γὰρ ἡμῶν

A St Aërope , Clymene ,
Apemosyne , & Althe-
menes è Creteo Minois fi-
lio liberi nati sunt . Creteo
verò qualem ipse vitæ exitum
habiturus esset , oraculum
sciscitanti , Deus ab uno è fi-
liis suis interfectum iri re-
spondit . Creteus itaque ora-
culum celat . Quod cùm ac-
cepisset Althemenes , & veri-
tus ne patri mortem inferret ,
relictâ Cretâ cum Apemosy-
ne sorore profectus , in quen-
dam Rhodi locum appellit :
quo potitus Creteniam illi de
se nomen indidit . Consenso
autem Atabyrio monte , ja-
centes circa insulas circum-
spectavit , ac etiam despica-
tus Creten , & deûm patrio-
rum recordatus , Arabyrio Jo-
vi aram statuit : nec longo post
tempore suam ipse sororem
interemit . Nam Mercurius
ejus amore correptus , quòd
fugientem assequi non posset ,
(quippe quæ illi pedum per-
necitate

nicitate præstabat) recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsam, cum è Creta rediret, vitiat, ac ea fratrirem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpæ expugnatae pudicitiae prætextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit.

§. 2. Mox Creteus Aëropen Clymenénque per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plisthenes Aëropen uxorem duxit: ex qua filios, Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verùm Clymenén Nauplius in matrimonium cepit, ac filiorum Oracis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset, Althemeni filio regnum tradere cupiebat: eaque de causa Rhodum contendit: cumque è navi cum heroibus fociis in desertum quendam insulæ locum descendisset, à bubulcis prædones ingruisse ratis ejicitur: quique vera dicens, cum ob canum latratum, quòd ab insulans percuteretur, exaudiri non posset: Alhemenes super-

τῷ τάχει ὅτ' ποδῶν) καὶ τῆς ὁδοῦ βύρσαι ἐπιστραφεύσαντες ἐπ' αὐτὴν ἐλπίσαντες ὡς ἰσχυρὰ ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπαυρήσει, φθίρεται· καὶ τῷ ἀδελφεῷ μιλῶντι τὴν γαρονόον· ὁ δὲ αὐτὴν νομίσει· ὅτ' ἐκείνην, λαβὼν ἐκδοῦν αὐτὴν.

§. β. Αἰερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κρητὺς Ναυπλίῳ πρὸς πῶλον εἰς ἀγοράσαντας ἡσυχίᾳ ἀπὸ πωλῆσαι· τῶν δὲ Αἰερόπην μὲν ἔγνη· Πλεισθένης· καὶ Παύδα, Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔπεικεν. Κλυμένην δὲ γαμῶν Ναυπλίῳ, καὶ τέκνων πατρὸς γένετα· Οὐρακὸν καὶ Παλαμήδην. Κρητὺς δὲ ὕστερον γῆρα κατεχόμενος, ἐπέδωκε τὴν βασιλείαν Ἀλθεμένει τῷ πατρὶ φιλῶντι· καὶ καὶ διὰ τοῦτο ἤλθε· εἰς Ρόδον· ἀποβαίῃ δὲ καὶ αὐτὸς αὐτὴν ἡρασι κατὰ πῶλον νῆσιν τόπον ἔρημον, ἡλαίνετο· ἵσταντο δὲ βουκόλων, λεγόντων· ἐμὲ βεβληκέναι ἀποκυώτων· καὶ μὴ δυνάμενων ἀποδοῦναι ἀέροντος αὐτῆς πῶλον ἀγῆστον, διὰ τὸ κραυγῶν ὅτ' αὐτῶν, ἀγῆστον.

βαλλόντων κα' αὐτοῖς, πα-
 ραφύδαμ' ὁ Αἰθιοπίας ἀ-
 κοήσας ἀπέκτεινε ἀγροῶν
 Κροτία. μαδὺν δ' ὕπερ τὸ
 γόνος, ἐυξάμεν' ὁ ἰσὺς
 χάσματ' ἐκρύβη.

Κ Ε Φ. γ.

Δ Εὐκαλίῳι δ' ἐρήνον-
 το Ἰδομενεὺς τε καὶ
 Κρήτη, καὶ Νόθος, καὶ Μό-
 λ' ὁ. Γλαῦκος δ' [ὁ Μίν' ὁ]
 ἐπ' ἡπ' ὁ ἰσὺς, τὸν
 μῦθ' ὁ δῶκ' εἰς μέλιτος πί-
 δον πρὸς ἀπίδαν. ἀφα-
 ροὺς δ' ὄντ' αὐτῷ, Μίνος
 πολλὰ ξήτησιν ποιησάμενος
 φεῖ δ' εὐρέσας ἐμαντεύετο.
 Κέρητι δ' εἶπον αὐτῷ τε-
 χρώματον ἐν ταῖς ἀγλαῖς
 εἶχειν βῆν' τὸν δὲ πῶς πῶ-
 πος δῖαν εἶσα εἶχεσι δυ-
 νηδίντα, καὶ ζῶντα δ' παῖ-
 δα ἰσὺς. συγχελεδόντων
 δὲ τῶν μαίμων, Πολύ-
 δος δ' Κοιρανῷ, πῶς χεῖρας
 τῆς βοῦς εἶκασι βάτε καρ-
 πῳ, καὶ ζητῖν τὸν παῖ-
 δα ἀσκαδῖς, διὰ π-
 ν' ὁ μαντοῖα ἀνέρε· λέ-
 γοντ' ὁ δὲ Μίν' ὁ, δὲ
 αὐτῷ καὶ ζῶντα ἰσὺς
 ἰσὺς, [ἐν πνι οἰκῆ-

veniens, telo contorto Cre-
 teum patrem haudquaquam
 agnitum interfecit. Qui, ubi
 scelus patratum cognovit,
 deos precatus terræ hiatu ab-
 sorptus occulitur.

C A P. III.

C Eterum Deucalionī na-
 ti sunt filij Idomeneus,
 Crethe, ac Nothus, & Mo-
 lus. Glaucus autem Minois fi-
 lius infans adhuc murem inse-
 quens in mellis dolium dela-
 psus, occubuit. Qui cum nus-
 quam gentium appareret,
 Minos pater, quod amissum
 non reperit, cum diu, mul-
 tumque quæxivisset, de illius
 inventionē scitatum oracula
 misit. Curetes illi tricolorem
 inter armenta bovem esse re-
 tulerunt: cujus qui optimè
 effingere simulacrum possit,
 ab eo filium in vitam revoca-
 tum iri. Accersitis itaque un-
 decumque vatibus, Polyidus
 Cærani filius rubi fructui bo-
 vis colorem assimilavit: &
 puerum vestigare coactus, va-
 ticipinij cujuspīam adjumento
 tandem reperit. At cum Mi-
 nos eum sibi vivum reddi
 oportere dicitaret, cum pueri

cadavere in quodam domici-
lio concluditur : cūque in
summa consilij inopia versa-
retur, draconem ad præmor-
tui pueri corpus proserpen-
tem vidit. Hunc lapide per-
cussus occidit, veritus, ne il-
lum commiseratus ipse more-
retur. Interea draco alter ad-
venit, ac priorem extinctum
conspicatus, retrò abiit: mox
herbam ferens redit : eaque
super omni draconis mortui
corpore impositâ, illum in vi-
tam revocavit. Id cū Poly-
dus summa cum admiratione
conspexisset, eandem herbam
illatam Glauci corpori impo-
suit : atque illicò mortuum
suscitavit.

§. 2. At Minos neque post
recuperatum filium, nisi prius
vaticinandi rationem Glau-
cum doceat Polydus, illum
Argos remeare permittebat.
Polydus autem coactus edo-
cet : atque in patriam reditu-
rus, vela faciebat : Glaucū-
que suum in os inspuere ju-
bet. Quo facto, Glaucum va-
ticinandi oblivio subiit. Ha-
sternus itaque de Europæ po-
steris dixisse sat est.

μαρ] ἀπαιδίδου σὺ τῆς
νεκρῆς ἐν ἀμυγανίᾳ δι-
πολλῇ πυχάων, εἶδε δρᾶ-
κοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἴοντα·
ἐπὶ τὸν βαλὼν λίθῳ ἀπέ-
κτεινε· δέξας μὲν αὖ αὐτὸς
πυλὸν, εἰ γὰρ αὐτὸς
πέποιθε. ἔρχεται δὲ ἕτερος
δράκων· καὶ διασπέρσας
νεκρὸν τὸν πρῶτον, ἀπέρχεται·
εἶτα ὑποσφίρει πᾶσαν κομὴν
ζων, καὶ ταύτην ἐπιτίθει-
ται ἐπὶ πᾶσι τὸ ἐν ἐπέρῳ
σῶμα· ἐπιτιθείσης δὲ πᾶς
πᾶσι, αἴσιν. Διασπέρσας ὃ
Πολύιδος καὶ διαμάσας,
τὴν αὐτὴν πᾶσαν περὶ σπέρ-
ματι τῆς ἐν Γλαύκου σώματι,
ἀνίστην.

§. 3. Απαιδίδου ὃ Μίνως
τὸ παῖδα, εἰδὲ ὅπως εἰς Ἀργ-
ρον ἀπέρχεται· Πολύιδου εἶσα,
ὅτιν ἐστὶ μαντείας διδάξαι
τὸν Γλαῦκον. ἀναγκασθεὶς ὃ
Πολύιδος διδάσκει· καὶ ἐ-
πειδὴ ἀπέρχεται, καλεῖται τὸν
Γλαῦκον εἰς τὸ σῶμα ἐπι-
τίθειν. καὶ ὅτε ποιήσας
Γλαῦκος, τὴν μαντείαν ἐπι-
τίθει. τὰ μὲν οὖν αὐτῷ
τὸ Εὐρώπης ἀπογονόν, μέχρι
αὐτῷ μοι λελέχθω.

Κ Αδμος δὲ, ὑποδανύ-
σας δούψας Τηλεπιάσ-
σας, ὑπὸ Θρακῶν ξενιδοῦς
ἦλθεν εἰς Δελφοὺς, ὅτε δ'
Ἐυρώπης πωλιδανόμῳ· ὃ
δὲ θεὸς εἶπε, ὅτι μὴ Εὐ-
ρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν,
χρησθῆναι δὲ πεδοδηγῷ βοῖ,
καὶ πόλιν κτίζον, ἐνθα
αὐτὴ πύσις χερμόσιν. τοῦ-
τι λαβὼν χρησθῆναι, διὰ
θεοκίμων ἐπορεύετο. εἶπε
βοῖ σιωπῶν ἐν πύσι Πε-
λάγοντες· βυκαλίοις, ταύ-
την πεδοπιδὸν εἶπτο. ὃ δὲ
διεξιῶσα βοιωτῶν ἐκλήδην,
πίλις εἶδε ταῦτα· εἶπε Θη-
βαί. βυλινόμῳ δὲ Ἀδμῳ
χετοπιδῶσα τὴν βοῶν, πύ-
σιν πρὸς ἑξ' αὐτῇ ἀν-
δρομέον ἀπὸ τῆς Ἀργείας κρή-
νης ὕδωρ. φρυγῶν δὲ τῆς κρή-
νης δρᾶκον, ὃν ἐξ Ἀρε-
τῆς πινεὶ γινώσκον, τὸς
πυλίσοντες πεδοπιδῶν διέφ-
θη. ἀγανακτήσας δὲ Κρό-
νῳ, κίονεν τῆς δρᾶκοντος·
ὃ δὲ Ἀδμῳ ὑποδανύσας, τὸς
ἐκόντας αὐτῇ ἀπείρει· τέτων
δὲ ἀπαρτόντων ἀνέπειλαν· ὅ-
ντας αὐτοὺς ὄντοισι, οὗς

P Orró Cadmus cūm jam
vitā functam Telephas-
sam sepelisset : à Thracibus
hospitio exceptus, Delphos
de Europa deum sciscitaturus
contendit : Deus illi nihil ab
eo curiosè de Europa qua-
rendum respondit : sed bove
viz duce utatur, atque urbem
condat, ubicumque ea ambu-
lando defessa procumbat.
Quo ille accepto responso, per
Phocensium terram iter fa-
ciebat : mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviā fa-
ctus, eam ponè sequebatur :
ea verò, Boeotiā percursā, hu-
mi procubuit, ubi nunc exantē
Thebæ. Deinde bovem illām
Palladi mactaturus, è so-
ciis suis quendam ex Mar-
tio fonte desumptam aquam
reporaturum mittit : draco
fonti castos appositus erat :
hunc Marte satum fuisse per-
hibebant. Is ex aquaturis
plerosque absumpsit : Quare
indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Miner-
væ consilio ejus dentes se-
rit, quibus satis, armati è
terra viri exorti sunt : quibus

Spartis, id est, satis, nomen inditum fuit: Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem, vel inviti in pugnam congressi: alteri verò, quòd alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes scriptum reliquit: Cadmus, ut armatos viros è terra exoriri conspexit, lapides in eos conjecit. Tum ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugnam inierunt. Verùm ex iisce, quinque tantummodò, Echior, Udzus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor, inco-
lumes superfuerunt.

§. 2. At Cadmus pro cæso dracone annum integrum Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis octo constabat. Post exactum mercedis tempus, regi ipsi Minerva regiam adornavit. Jupiter Harmoniam Veneris & Martis filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes, relicto Cælo, in Cadmia convivio excepti, nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori reptum, ac monile Volcani opus, quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Eu-

κάλισαν Σπαρτίους. ἔται δὲ ἀπὸ κτείναν ἀλλήλους. οἱ μὲν εἰς εἶν ἀκούσιον ἐλδοῦντες. οἱ δὲ, ἀλλήλους ἀγροουῦντες. Φερκύδης δὲ φησὶν ὅτι Κάδμος ἰδὼν οὗ γῆς ἀναφυόμενοις ἀνδράσι ὁπλοῦν, ἐπ' αὐτοῖς ἐβόλετο λίθοις. οἱ δὲ ὑπ' ἀλλήλων νομίζοντες βάλλεσθαι, εἰς μάχην κατέβησαν. φησὶ δὲ πέντε, Ἐχίων, Οὐδῶ, Χθόνιος, Ὑπερένωρ, Πέλωρ.

§. β. Κάδμος δὲ αὐτὸν ὃν ἐκτείνειν, αἰδίδον ἐν αὐτὸν ἐδιδόσιν Ἀρεῖ. ὡς δὲ ὁ ἐν αὐτῷ τότε ὀκτὼ ἔτη. μὲν δὲ πῶς θητεῖαν, Ἀθηνᾶ αὐτῷ βασιλεῖ κατεσκεύασε. Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναικὰ Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεῖος θυγατέρα. καὶ πάντες θεοὶ κατὰ λιπὸν ἔσθον, ἐν τῇ Καδμείᾳ γάμον ἐννοῦντες. οἱ μὲν αὐτὴν ἀνύμνησαν. ἔδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ Πρωτόπυκτον ὄρμον. ὃν ἰστέ Ἡφαίστος λέγουσι πνεῖς ἐδιδῶναι Κάδμῳ. Φερκύδης

δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ
Διὸς αὐτῷ λαβεῖν. γίνον-
ται δὲ Κάδμου θυγατέρες μὲν
Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη,
Αἰγυΐη. παῖς δὲ Πολύδω-
ρος. Ἰνώ μὲν ἔν Α'δάμας ἔγνη-
ται. Αὐτονόη δὲ Λεϊστῷ·
Αἰγυΐῃ Εὐχάρω.

§. γ. Σεμέλης δὲ Ζεὺς
ἐραδίης, ἥ ῥα κρύφα, σω-
δνάζεται. ἡ δὲ, ἐξαπατη-
θεῖσα ὑπὸ Ἡῤεος, κατατεύ-
σασθαι αὐτῇ Διὸς παῖ τὸ
αὐτὰρ ἐν ποιήσειν, αἰκίττω
τοιοῦτον αὐτὸν ἔλδῃν οἶ-
σθαι μνησδόμεται Ἡῤαν.
Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνα-
τεῖσθαι, παρσύνεται εἰς τὸν
δάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄσφα-
τος, ἀσφαπαῖς ὁμοῦ καὶ βρον-
ταῖς, καὶ κεκρυδὸν ἴησιν. Σε-
μέλης δὲ διὰ τὸ φόβον ὀκλι-
πέσης, ἐξαμυνταῖον βρέφος
ἐξαμβλάδιν, ἐκ τῆς πυλῆς ἀ-
πάσας, ἐν ἑρῶς τῷ μηρῷ.
ὑποδαγμένη δὲ Σεμέλης, αἰ-
λοῖται Κάδμου θυγατέρες
διωγέσθαι λόβον σωδονῆσαι
σηπὲς πνι Σεμέλῃ, καὶ κα-
ταφύσασθαι Διός· καὶ διὰ τῆ-
ς ἐκτετακῆς ἀπὸ τῆς ἁλῆος
καθάρσιν. Διδόνουσιν γὰρ
καὶ Ζεὺς λύσας τὰ ῥάμματ'.

ropa datum scribit: idque ab
Jove accepisse. Cadmi filiz
fuere Autonoe, Ino, Semele,
Agave. Verum Polydorum
unicum habuit marem. Sed
Ino Athamanti nupsit. Ari-
stæus Autonoe sibi conjuga-
vit, Echion Agaven duxit.

§. 3. Jupiter, cum Semelen
arderet, cum ea clam Junone
concubuit. Hæc autem ab Ju-
none decepta, quicquid ab
eo deposceret, sese facturum
Jove pollicente, ut, qualis
cum conjuge congressurus ad-
veniret, secum decumberet,
postulavit. Quod cum Jupiter
abnuere non posset, curru in-
vectus in peramata Semelis
thalamum, præmisso fulmine
cum fulgetris simul, & toni-
tribus advenit: quare Semele
metu exsternata semestrem
partum ejicit. Jupiter hunc è
medio abreptum igne, femori
insuit. Mox Semele extincta,
reliquæ Cadmi filiz evulgant
dictis Semelem cum mortu-
lium quodam concubuisse, &
ab Jove se compressam men-
titam fuisse, eamque ob rem
fulminatam fuisse. Congruo
deinde tempore, solutis filis,
Jupiter Dionysium gignit.

cūmq; Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athaman-tem affert : atque ut puellam educarent , suadet. Quod ini-quo animo ferens Juno iisce furorem immisit. Inde Athamas majorem natu filium Learchum , velut cervum ve-natus , interfecit. Ino verò Melicerta in ferventem lebe-tis aquam coniecto , & cum perempto filio in maris pro-funda defiluit. Et hæc quidem Leucothea nominatur ; puer autem Palæmonis nomen ac-cepit. Sic itaque appellati à navigantibus , quod maris tempestatem patientibus o-pem ferant. Ad hæc Melicer-tæ Isthmiorum certamen Si-sypho auctore , institutum fuit. Mox Jupiter Dionysium in hœdum transformat, ut Junonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas , quæ tum Ny-sam Afiz urbem incolebant , transportavit. Has postea Ju-piter in stellas mutatas , Hy-a-das appellavit.

§. 4. Sed ex Autonoe & A-ristæo Aëteon filius procrea-tur , qui à Chirone educatus , venator evasit. Postea verò

καὶ δίδωσιν Ἑρμῆ. ὁ δὲ κο-
μίζει πρὸς Ἰνὸν, καὶ Ἀθάμαν-
τα, καὶ πείθει τρέφειν αὐτὴν κα-
ρίῳ. ἀγαπητὴν ἔσται αὐτῇ
Ἡῒρα, μακρὰν αὐτοῖς ἐνέ-
στασι. καὶ Ἀθάμας πρὸ τὸν
προσβύτιον παῖδα Λήαρ-
χον, ὡς ἔλαρον θηρεύ-
σας ἀπώγειν. Ἰνὸν δὲ
τὸν Μεληκέρτην εἰς πε-
πρωμένον ἀέθνητα βίβαν-
σαι, εἰπε βασιλεύσει με-
νεχρὸς τοῦ πατρὸς ἥλατο
καὶ βυθῶν. καὶ Ἀδικοδία
ρῆν' αὐτὴν καλεῖται Παλαί-
μων αὐτῇ, ὁ παῖς. ἔτις ὄνο-
μαδύντις ὑπὸ τῆς πλεόν-
των ποτὶς χειμαζομένης καὶ
βουδοῦσιν. ἐπὶ δὲ τῇ
Μελικέρτῃ ἄγων τῆς Ἰσθ-
μίων Σισύφου δύντος. Διὸς
νύσον δὲ Ζεὺς εἰς ἑτα-
ρον ἀλλάξας, τὸν Ἡῒραν
θυμὸν ἔκλεψε. καὶ λαβὼν
αὐτὸν Ἑρμῆς, πρὸς Νύμ-
φας ἐκόμισεν, ἐν Νύσῃ τῇ
Λοίῳς κατοικίυσαι. αἱ ὕστε-
ρον Ζεὺς κατιστείσαι ἀνό-
μιστον τ' ἄδαι.

§. 5. Αὐτονόης δὲ καὶ Αει-
σίου παῖς Ἀκταίων ἐγένε-
το. ὁ δὲ τρεφεῖς παρὰ Χείρωνι,
κυνεὸς ἐβόδιζε. καὶ

ὑπερὺν κατεβράδην ἐν τῷ
 Κισσαρῶνι ὑπὸ τῷ ἰδίῳ
 κυῶν, καὶ ἔπειτα ἐπιδά-
 ηται τὸν Τρόπον. ὡς μὲν οὖν
 Ἀκουσίλαος λέγει, μνησίαν-
 τ' οὗ Διὸς ὅτι ἐμνηστύ-
 σατο Σεμέλλῳ. ὡς δὲ οἱ
 πλείονες, ὅτι τῷ Ἀρταμῖν
 λαομίνῳ εἶδε. καὶ φασὶ
 τῷ Διὶ παρεχθῆμα. αὐτῷ
 τῷ μωρῶν εἰς ἑλαφον ἐλ-
 λάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοισι
 αὐτῷ πυντήκοντα κυσὶν ἐμ-
 βαλὼν λύσας, ὑφ' ὧν καὶ
 ἄγριοιαν ἐβράδην. ἀπολομή-
 νυ δὲ Ἀκταίων, οἱ κύ-
 νες ἐπιζητουῦντες τ' Ἰσιώ-
 τῳ, κατωρύνοντο. καὶ ζή-
 τησιν ποιέμενοι, παρεχθόν-
 το ὅτι οὗ Χείρων, αἰ-
 τρον ὃς εἶδωλον κατεσκεύα-
 σεν Ἀκταίων, ὃ καὶ τῷ
 λύπῳ αὐτῷ ἐπαύσατο. τὰ
 ὀνόματα τῶν Ἀκταίων, κυ-
 νῶν, ἐξ ὧν ἔτοι.

Δὴ νῦν καλὸν σῶμα φει-
 σαδὸν, ἥν τι θῆρες
 τοῦτον ἐδάσαντο κύβες
 κράτερι. * πῶλας ἄρ' οὐ
 φέρων

Μετὰ ταῦτα ἄλλοιμα τί-
 να.

luis à canibus in Cithæronis
 devoratus est, eumque in mo-
 dum interijt. Ut verò Acasi-
 laus ait, Jovis irâ, quod Se-
 melen petisset uxorem: sed, ut
 pleriq; quod Dianam lavan-
 tem vidisset: aiuntque ab dea
 extemplo in cervum commu-
 tatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequen-
 tibus rabiem injectam fuisse,
 ut per eam dominum hand
 agnitum devorarint. Cæte-
 rum Actæonem è medio su-
 blatum canes dominum vesti-
 gantes, gannitu vocis & do-
 mini desiderium tristitiâ qua-
 dam significantes baubantur,
 ac demum post diu quæsitum
 herum, in Chironis antrum
 devenerunt; quibus ille A-
 ctæonis simulachrum effin-
 xit, quo viso, statim mœrore
 soluti sunt omnes. Actæonis
 canum nomina.

*De quibus hi pulchrum validè
 circum undique regis
 Invadunt corpus rabida cen-
 tigrides, urisque
 Immanis soboles laniant pro-
 pe retia, Prote:
 Post alij dominum invadunt
 savissima proles,
 Lynceus.*

*Lyncæus, & Bannus pedibus
citus, atque Amarynthus;
& quos nominatim protulit
in enumeratione.*

*Tum Iovis imperio Aἴετον
cecidit*

** Regis nāmque sui nigrum
absumpsere cruorem*

*Argύςque, Spartίςque, Bo-
ρέςque celerrimus, iidem
Artύbus Αἰται, atque etiam
sunt sanguine pasti.*

*Cetera dein promptè invase-
runt turba latrantum.*

** Severorum hac hominum ge-
neri est medicina dolorum.*

C A P. V.

Porro Dionysius post vi-
tem inventam, à Junone
furore injecto percitus, Ægy-
ptumque ac Syriam pererra-
vit. Hunc primus omnium
Proteus Ægyptiorum rex ho-
spitio accepit : ac rursus ad
Cybelam Phrygiæ urbem
proficiscitur : atque ibi expia-
tus à Rheā, & cæremonias
edoctus Cybeleias, stolæque
ab eadem sumptâ, ad Indos
per Thraciam contendit. Ly-
curgus Dryantis filius rex E-
donorum, qui amnem Stry-

Λυγκίης, ἢ * Βαύθ ποδάς
αἰεῖδος, ἢ δ' Αμαρύνδος.
καὶ ἔς ὄνομασι δῶκευκην,
ὡς κατέλεξε.

Καὶ τότε Ακταίων ἔδραυν
Διὸς ἐννεσίησι.

Πρῶτοι γὰρ μίλαν αἶμα
ὑπὸ σφετέρῳ αἰαλίῳ

Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργός τε,
Βόρης τ' αἰψοκάλδῖος.

Τῷ δ' Ακταίωνος σφῶτοι
φάγον, αἶμα τ' ἔδωκαν.

Τὸς δὲ μετ' ὧσι πάντες
ἐπίστυδον ἐμμεμαῶτες.

Ἀργαλείων ὀδυνῶν ἄκος
ἐμῆραι ἀνδράποισι.

Κ Ε Φ. ε.

ΔΙόνυσος [Διέ,] εὐρε-
τῆς ἀμπέλε θυόμα-
ρος, Ἡεὺς μανίαν αὐτῷ ἐμ-
βαλέους, σφειπασαῖται Αἰ-
γυπθόντε ἢ Σινείῳ. ἢ τὸ ῥῆ
σφῶτον Πρωτοῦς αὐτῷ ὑπο-
δέχεσθαι βασιλεὺς Αἰγυπθίων.
αὐδῆς ἢ εἰς Κύβαλα τ' Φρυ-
γίας ἀφικνεῖται. καθαρδαῖς
ὑπὸ Ρέας, ἢ τὰς τελετὰς ἐκ-
μαθῶν, ἢ λαβὼν παρ' ἐκεί-
νης τ' ἐσλῶ, ὅτῃ Ἰνδοῦς διὰ
τ' Θράκης ἠπείχτο. Λυ-
κῦργος ἢ πᾶς Δρύασις ἢ Η-
δυνῶν βασιλεύσας, Στρυ-

μόνα ποταμὸν οἱ περικο-
σι, ἀπὸ τοῦ ὑβρίσεως ἐξέβα-
λαν αὐτόν. καὶ Διόνυσος ᾤ-
εις θάλασσαν πρὸς Θέαν
καὶ Νηρείου κατέφυγε. Βάκ-
χαι δὲ ἐγέροντο αἰχμάλω-
τοι καὶ τὸ σωσπόμενον Σα-
τύρων πᾶσι δὲ αὐτῶν. αὐτὸς ὃ
αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξ αἰ-
φνης. Λυκούργῳ δὲ μανίαν
ἐποίησε Διόνυσος· ὃ δὲ μι-
μνήσας, Δρύαυτα καὶ παῖ-
δα, ἀμπελὸν νομίζων κλημια
κόπτεν, πλέκει πλέξας ἀ-
πᾶν τὸν καὶ ἀκρατεῖας
ἐαυτὸν, ἐσωφρένας. τῆς
δὲ γῆς ἀκάπου κόρυς,
ἔχρησεν ὁ θεὸς, καρποφο-
ρήσῃν αὐτῷ αὐτὴν θάνατον
δὲ Λυκούργου. Ἡδῶναι δὲ
ἀκύναντες, εἰς τὸ Παγ-
χαῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες
ὄρεα ἔδωκαν. καὶ κατὰ
Διονύσου βύλησιν ὑπὸ Ἰπ-
πων διαφθαρεῖς ἀπὸ θανάτου.
Θεοδῶν δὲ Θεράκην, καὶ
καὶ Ἰνδιάν ἀπασαν, σῆλας
ἐκεῖ σῖσας, ἤκεν εἰς Θή-
βας· καὶ τὰς γυναῖκας ὑπὸ ἁλ-
κας καταλίπας τὰς οἰ-
κίας, βακχεύον ἐν τῇ Κι-
θαρόν.

§. β. Πενθεὺς ὁ γυνῆς.

monem incolunt, primum
ipsum contumeliâ affectum
dejecit. Tum Bacchus ad The-
tin Nerei filiam confugit.
Bacchæ autem in vincula con-
jectæ fuerunt, necnon, quæ
magna Satyrorum multitudo
eum consecuta est. Contrâ
verò Bacchæ statim solutæ
sunt. Nam Dionysius Lycur-
go furorem injecit. Tum ille
amentia præceps Dryantem
filium, vitis palmitem se ratur
amputare, securi percussum
interfecit. Qui cum extrema
sui corporis præcidisset, resi-
puit. Deinde, ubi terra nullas
suppeditaret fruges, numen
suo renunciavit oraculo, ter-
ram tum fore fructiferam,
cum Lycurgus mortalitatem
exuerit: Quod, ut Edoni ac-
ceperunt, ipsum in Pangæum
montem abductum in vincula
conjecerunt: ubi ex Dionysij
voto equis laniatus occubuit.
Ad hæc Bacchus post Thra-
ciam atque Indiam universam
peragratam, & locatis inibi
cum titulo stelis, Thebas re-
pedavit, necnon fœminas, re-
lictis domibus suis, in Cithæ-
rone debacchari compulit.

§. 2. Pentheus autem Agaves

& Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quique cum se in Cithæronem montem Mimallonidas exploraturus, contulisset, ab Agave matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demùm Bacchus, ubi se Thebanis Deum esse declaravit, Argos adiit: atque ibi rursus ab illis ut numen minime observatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ mox in montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum carnibus vesciebantur.

§. 3. Postea verò, cum ab Icaria in Naxum transvehicuperet, prædatoriam Tyrrenorum triremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxi litora præterlegunt, atque in Asiam deum vendituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remosque in serpentes vertit, navim ad hæc hedera, & tibiærum sonitu omnem replevit. Nautæ interim furore acti in mare præcipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi hunc Deum esse à rebus

ἐξ Ἀγαυῆς Εὐχάρη, παρὰ Καδμῶν εἰληφὸς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ ὄψαρχόμεναι εἰς Κιθαιρῶνα ὄψιν βαρχῶν κατὰ σκοπὸν ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μέλησιν ἐμμελίδου· ἐκέρυσσε δὲ αὐτὸν θύειον ἔχον δόξας δὲ θεοειδέας, ὅτε θεός ὅστις, ὅταν εἰς Ἄργος καί κη πάλιν ἐπὶ μνηστων αὐτῶν, ἐξέμνησε τὸ γυναικάς· αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὅρεσι τὸς ὀππριασθῆναι ἔχουσαι παῖδας, καὶ σάρκας αὐτῶν ἐσθίουσιν.

§. 7. Βουλόμενος δὲ ἐπὶ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακαταδύνασθαι, Τυρρηνῶν ληστρικῶν ἐμμελίδαντο σελήνη. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐκέρυσσεν, Νάξον μὲν παρὰ πλεον· ὑπέρβοντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπεμπελίσσαντες. ὁ δὲ τὸν μὲν ἱστῶν καὶ τὰς κόπας ἐποίησεν ὅπως τὸ δὲ σάφ' ἐπὶ πλεον κατὰ καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμελῆς θυόμοιοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἔφουγον, καὶ ἐθύοντο δελφῖνες. ὡς δὲ μαδόντες αὐτὸν θεὸν αὐ-

δρωπι, ἐπὶ μὲν. ὁ δὲ ἀνα-
γαγὼν ἐξ ᾧδου τὴν μητί-
εα, καὶ προσεγορεύσας
Θυόνῳ, μετ' αὐτῆς εἰς
ἕρπον ἀνῆλθεν.

§ δ. Ὁ δὲ Κάδμος μὲν
Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν,
πρὸς Ἐγχελίαν περιμήνε-
ται. Τύτοις δὲ ὑπὸ Ἰλлу-
ειῶν πολεμικόμενοις, ὁ δὲ δὲ
ἔχρησεν, Ἰλλυειῶν κρατή-
σειν, ἐὰν ἡγεμόνα Κάδμον
καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσι. οἱ δὲ,
πειθόμενοι, ποιοῦσι καὶ
Ἰλλυειῶν ἡγεμόνας τύτοις,
καὶ κρατῶσι. καὶ βασιλεύει
Κάδμος Ἰλλυειῶν. καὶ παῖς
Ἰλλυεῖος αὐτῷ γίγνεται. αὖ-
τις δὲ μὲν Ἀρμονίας εἰς δρᾶ-
κοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύ-
σιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξε-
πίμφοθσαν.

§ ε. Πολύδορος δὲ Θη-
βῶν βασιλεὺς ἡρόμενος,
Νυκτίδα γαμῖ Νυκτίως
τῇ Χθονίῳ θυγάτηρ. καὶ
ἡνῶ Λάβδακον. οὗτος
ἀπώλετο μετὰ Πενθείᾳ ἐ-
κείνῃ φερνῶν ὄψα πλείστα.
καταλιπὼν δὲ Λάβδα-
κον παῖδα ἐνιαυτοῦν
Λαῖον, τὴν ἀρχὴν ἀφεί-

gestis mortales didicerunt, di-
vinis honoribus percolebant.
Hic deinde ab inferis matrem
revocavit, Thyonénque mox
illam appellavit, cum ea de-
mum in cœlum conscendit.

§ 4. Interea Cadmus cum
Harmonia conjuge post reli-
ctas Thebas ad Enchelienses
commigravit. Quibus, cum ab
Illyriis bello impeterentur, à
Deo responsum fuit, Illyriis,
si Cadmum Harmoniamque
ducem haberent, imperatu-
ros. Tum hi oraculi fidem se-
cuti, eos adversus Illyrios
duces deligunt, ac vincunt.
Sic itaque Cadmus Illyrio-
rum regnum adipiscitur: eiq;
Illyrius filius nascitur, nec
longo post tempore in draco-
nem cum Harmonia mutatus,
in campum Elysium ab Jove
demissi sunt.

§ 5. Dein Polydorus The-
barum regno præfectus Ny-
cteidem filiam Nyctei, qui
fuit Chthonij filius, ducit uxo-
rem: ex qua Labdacum gi-
gnit. Hic post Pentheum,
quod eadem quæ ille, senti-
ret, occubuit. Qui cum Laium
filium anniculum superstitem
reliquisset, Lycus Nyctei fra-

ter, intereà, dum ille in pueris esset, regnum occupavit. Ambo verò ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyam Martis & Chryſæ Bœotiadis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, quæ cum Pentheo necessitudo intercefferat, in civitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno præficitur: qui, cum jam annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus, diem obiit. Hujusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiopæ Nyctei filia fuit: hanc Jupiter inivit: eaque, quod gravida esset, patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nyctæus interim mœrore confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopénque animadverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem, comparatâ magnâ militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atque Antiopen captivam abducit, quæ, cum abduceretur, ad Eleutheras Bœotiz

λεῖο Λύκος, ὥς ἔτι
 ὡπαῖς, ἀδελφὸς ὦν Νυκ-
 τῶς. ἀμφοτέρω δὲ ἀπὸ
 Εὐβοίας φυγόντες, ἐπὶ
 Φλεγυᾷ ἀπικτεῖναι τὸν
 Ἀρεῶν, καὶ Χρύσης τῆς
 Βοιωτῆδος, Συρίαν κατή-
 κου· καὶ διὰ τὴν πρὸς Πει-
 δέα οἰκισίαν, ἐμῶναι-
 σαν πολῖται. αἰρεθεὶς οὖν
 Λύκος πολέμῳ· καὶ ὑπὸ
 Θεβαίων, ἐπὶ πεδίῳ τῇ δου-
 ρασείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἐπὶ
 εἴκοσι φονεῖται ὑπὸ Ζή-
 δου καὶ Ἀμφίωνος, διήκει
 δὲ αἰτίαν τίνδε. Ἀντιόπη
 θυγάτηρ ὡν Νυκτίως· ταύ-
 τη Ζεὺς σωῆλθε. ἡ δὲ,
 ὥς ἔγκυος ἐβόητο, πρὸς
 πατρὸς ἀπειλοῦντος, εἰς
 Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς
 Ἐπωπίαν· καὶ τέττω γαμῖ-
 ται. Νυκτεὺς δὲ ἀδυμῶ-
 σας, ἑαυτὸν φονεῖ, δίδει
 ἐν πολλῷ Λύκῳ πρὸς Ἐπω-
 πῶς, καὶ πρὸς Ἀντιόπης
 λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ, στρα-
 τωσάμενος Σικυῶνα χει-
 ρεῖται. καὶ τὸν μὲν Ἐπω-
 πῖαν κτείνει, τὴν δὲ Ἀν-
 τιόπην ἡγάγῃ αἰχμάλω-
 τον. ἡ δὲ, ἀρμύνει δύο
 γυνεῖ παῖδας ἐν Ἑλαιοδράϊς

τῆς Βοιωτίας, εἰς ὁκαίμενος
 εὐρὺν βυβάλῃ ἀνατρέφει.
 καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆτον,
 τὸν δὲ Ἀμφίονα Ζῆτος μὲν
 οὐδ' ἐπιμλεῖτο βεφορῶν.
 Ἀμφίων δὲ κισσαρῶδιαν ἤ-
 σκει, ὅντι αὐτῷ λυραν
 ἔρμοδ'. Ἀντιόπην δὲ ῥή-
 ζετο Λύκος καθεύδουσα καὶ ἡ
 τέτι γυνὴ Δίρκην λαδοῦσα
 δὲ ποτ' ἤ Δισμῶν αὐτομάτων
 λυδίντων, ἣν ὅτ' ἔτι πῶ ἔρ-
 παίδων ἔπαυλιν, δεχθῆναι
 παρὲς αὐτῶν δέλεσθαι. οἱ δ',
 ἀναχλωρισάμενοι πῶ μὴ τί-
 ρα, ἢ μὲν Λύκος κτείνουσι ἢ
 δὲ Δίρκην [Θριξί] δύναν-
 τες ἐκ ταύρου θανέσθαι βί-
 πλοισιν εἰς κρήνην, πῶ δ' ἄν
 ἐκείνης χαλεμὴν Δίρκην.
 παραλαβόντες δὲ ἢ θύα-
 σίαν, ἢ μὲν πάλιν ἐτείχε-
 σαι, ἐπακολουθήσαντων τῇ
 Ἀμφίονα λυρᾷ ἔρ' ἰδίαν.
 Λαῖον δὲ ἐξέβαλεν. ὁ δὲ,
 ἐν Πελοποννήσῳ διατελῶν,
 ἐπ' ἐνὶ τῇ Πέλοπ' ἡ τέτι
 παῖδα Χρύσιππον, ὅμα-
 δραμῶν διδάσκων, ἐραδὲς
 ἀναπαύσει.

§. 5. Γαμῶ δὲ Ζῆτος
 μὲν Θήβην, ἃφ' ἧς ἡ
 πόλις Θήβαι. Ἀμφίων δὲ

geminos parit, quos exposi-
 tos bubulcus invenit, ac edu-
 cat. Horumque alteri, Zetho,
 alteri autem Amphioni, indi-
 dit nomen. Zethus rei pecua-
 riæ studio sese dedit; Am-
 phion verò, quod à Mercurio
 lyrà donatus esset, citha-
 rœdicam exercuit. Lycus in-
 terea Antiopen in vinculis, &
 ejusce conjux Dirce torque-
 bat. Clam verò, tandem ali-
 quando vinculis ultrò solutis,
 ad filiorum domicilium, ut ab
 eis exciperetur, contendit.
 Qui, matre agnitâ, Lycam
 occidunt, ac Dircen crinibus
 religatam è tauro necant, &
 in fontem, qui ab ea Dirce
 postea nominatus est, conjici-
 unt. Recuperato deinde im-
 perio, urbem, subsecutis Am-
 phionis lyram lapidibus, mu-
 ro cinxerunt, Laiumque fu-
 garunt. Quem, cùm in Pelo-
 ponnese ageret, Pelops hos-
 pitio excipit: & hujusce fi-
 lium Chrysippum curulis ar-
 tis exercendæ rationem edo-
 cens, ejusque amore succen-
 sus, rapit.

§. 6. Zethus porrò Theben
 ducit, de qua Thebis urbi fa-
 ctum est nomen. Amphion

verò Nioben Tantali filiam sibi conjugavit. De qua filios mares septem procreavit, Sipyllum, Minytum, Ismenum, Damafichthonem, Agenorem, Phædimum, ac Tantalum: fœminas autem totidem, * Ethodæam, sive, ut alij volunt, Theram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidémque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem fœminas. Immò verò Homerus, sex filios, & sex item fœminas illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filiis aucta, Latonâ se fœcundiorē esse jactavit. Latona verò id ægerimè ferens, Dianâque ac Apollinem in ipsos irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo interfecit. * Amphion tamen è maribus, & è fœminis Chloris natu maxima, quæ Neleo nupserrat, asservati sunt. Verùm Telefillæ testimonio, Amycla & Melibœa intactæ remanserunt: & ab iisdē Zethus etiam

Νιόβῳ τὴν Ταντάλην. ἡ γυνὴ παῖδας μὲν ἐπὶ Σίπυλλον, Μίνυτον, Ἰσμενον, Δαμυσίχθονα, Ἀγνώορα, Φαίδιμον, Τάνταλον. θυγατέρας δὲ τὰς ἑσας * Ἐθοδῶαν, ἡ δὲ πνεις, Θήραν, Κλεοδόξαν, Ἀσυχίαν, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκράτιαν, Ὠγυγίαν. Ἡσίοδος δὲ, δέκα μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας. Ἡρόδοτος δὲ, δύο μὲν ἀρρένας, τρεῖς δὲ θηλείας. Ὅμηρος δὲ, ἕξ μὲν υἱοὺς, ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γένεσθαι. εὐτεκεῖ δὲ ἔσα Νιόβῃ, τὴν Ἀθηῶνς ἐν τεκνωτέραν εἶπεν ὑπαρχειν. Ἀπὸ τῆς ἀθανακτῆρας, τὴν τε Ἀρτεμιν καὶ τὴν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῆς παρῆξεν καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ κατέπεξε δὲ τὴν Ἀρτίμην. τοὺς δὲ ἀρρένας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρῶνι Ἀπόλλων κωμητοῦται ἀπέκλεινεν. ἐσώθη δὲ τῆς μὲν ἀρρένων * Ἀμφίων. τῆς δὲ θηλειῶν Χλόη τις ἡ παρ' Ὀβυτέρου, ἡ Νηλεὺς σωφρονιστὴς. καὶ τῆς Τελέσσαν ἐσώθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια * ἐπεσώθη δὲ καὶ αὐτῶν καὶ Ζῆθος

ἡ Ἀμφίων. αὐτὴ [δὲ] Νιό-
βη Θήβας ὑπολιποῦσα, πρὸς
τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν
εἰς Σίπυλον· καὶ καὶ Διὶ
εὐξαμένη, πλὴν μορφῇ εἰς
λίθον μεταβαλεν. καὶ χεῖ-
ται δάκρυα νύκτωρ ἡ μὲν
ἡμέραν τῷ λίθου.

§. 7. Κατὰ δὲ πλὴν Ἀμφί-
ωνος τελευτῶν, Λαῖος ὁ
βασιλεὺς παρίλαβε, ἡ γή-
μας θυγατέρα Μενόικεως
τῷ ἑνί μὲν Ιοκάστῳ, ἑνί
δὲ Επικαστῳ, λέγουσι. ἤ-
σαντος τῷ θεῷ μὲν γυναικί· ὁ
γυνήδην τε γὰρ πατρικόνον
ἔσσεσθαι. ὁ δὲ οἰνωθεὶς σω-
φῆσθαι τῇ γυναικί. ἡ τὸ γυ-
νήδην, ἐκδεῖναι δὲ δώσει το-
μῆν, πρὸς τὰς διατρήσας τὰ
σφύρας. ἀλλ' ἔτι μὲν ἐξέδη-
κεν εἰς Κιθαιρῶνα. Πολύβη
δὲ βεκόλοι τῷ Κορινθίων
βασιλεὺς τὸ βρέφος εὐρέν-
τες, πρὸς πλὴν αὐτῇ γυναικί
Περίβοιαν ὠφείλαν. ἡ δὲ,
ἀνελῶσα ὑποβάλλεται· καὶ
θεραπείᾳ τὰ σφύρα,
Οἰδίπῳ χαλεπῇ, τῷ το
μῆν τὸ ὄνομα διὰ τὸ τὰς
πόδας ἀνοιδῆσαι. τελευθεῖς
δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρει
τῷ ἡλικίῳ ὅτι ῥώμῃ, διὰ

&c Amphion sagittis confixi
occubuerunt. Ipsa verò Nio-
be, Thebis relictis, in Sipylum
ad Tantalum patrem perve-
nit : ibique Iovem precata, in
saxum commutata fuit, ac la-
crymas noctes atque dies ef-
fundit suo de lapide.

§. 7. Post, ubi Amphion vi-
tâ decessit, Laius regnum ac-
cepit, duxitque Menœcei fi-
liam, quam nonnulli Ioca-
stam, quidam verò Epicastam
nominant. Qui, oraculo mo-
nitus est, ne filios gigneret,
quod ex eo qui nasceretur,
parricida futurus esset. Is au-
tem per ebrietatem cum uxore
concubuit : ex ea natum in-
fantem, pastori, trajectis fer-
reâ fibulâ calcaneis, dedit ex-
ponendum. At hic quidem
puerum in Cithærone monte
exposuit. Polybi verò Co-
rinthiorum Regis bubulci re-
pertum infantem ad Peri-
boeam illius uxorem contule-
runt : quæ sumptum puerum
velut proprium sibi supponit,
&c curatis pedibus, Oedipum
nominat, idque ei de pedum
tumore nomen imponit. A-
dultus interea puer, ac robore
suis æqualibus antecellens, ob
invidiam

invidiam contumeliosissimè suppositicius ac spurius appellatur. Qui, cùm de Peribœa id quæreret, scire minimè potuit. Profectus autem Delphos, de parentibus suis Deum sciscitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit; quippe qui suo patri cædem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex iis qui dicti fuerant, se procreatum esse, Corinthum redire superfedit: & dum curru per Phocidem vehitur, angustâ quadam viâ, Laïo ac Polyphontæ, (hic erat Laïj præco) curru euntibus occurrit: cui cùm Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum jugaliū alterum præco interfecit, iracundiâ percitus OEdipus, & Polyphontem & Laïum simul obtruncavit; inde Thebas pervenit.

§. 8. Laïum itaque Platæensium rex Damastistratus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius invasit, quo regnante non me-

φθόνον ἀναιδέστατον ὑπὸ
 ἑλκτος. ὁ δὲ πτωχολόγος
 νῦν πρὸς τῆς Πειλοῖας
 μαθεῖν ἐκ ἡδυνάτο. ἀφί-
 κόμενος δὲ εἰς Δελφούς, ὁ
 πρὸς τῆς ἰδίων ἐπιπυλῶ-
 το γένεον. ὁ δὲ διὸς εἴ-
 πιν αὐτῷ. εἰς τὴν πατρί-
 δα μὴ πορεύεσθαι· τὴν γὰρ
 γὰρ πατρίδα φονεῖσθαι, τῇ
 δὲ μητρὶ μνηστῆσαι. οὐ-
 το ἀκούσας, καὶ νομίζων
 ἐξ ὧν ἔλεγε μνηστῆσαι,
 Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν,
 ἐφ' ἁμαρτῶν δὲ διὰ τῆς
 Φωκίδος φερόμενος, σωμα-
 τυγχεῖν κατὰ πῖνα στενὴν
 ὁδὸν ἐφ' ἁμαρτῶν ὁρμή-
 νω Λαίῳ καὶ Πολυφόντι.
 κέρυξ δὲ ἔτῳ μὲν Λαίῳ
 καὶ κελύσαντος ἐκχαρδῆν,
 καὶ δι' ἀπίθειαν καὶ ἀτα-
 βολῶν κτείναντες τῆς ἱπ-
 πων τὸν ἔτερον, ἀθανά-
 πῆσας Οἰδίπῳ καὶ Πολυ-
 φόντῳ καὶ Λαίῳ ἀπέκ-
 τεινε· καὶ παρεβόητο εἰς
 Θήβας.

§. 9. Λαίῳ μὲν οὐδ' ἐπὶ τοῦ
 βασιλεὺς Πλαταιῶν Δα-
 μαστίστρατος. ὁ δὲ βασιλεὺς
 Κρέων Μενόκλειος παρελαμ-
 βάς, τὸν τῶν βασιλευσῶν, εἰ

μικρά συμφορὰ κατ' ἴχθ' ὀφεί-
 λας. ἐπιμύθε δ' Ἡ' ἔα Σφί-
 γα, ἣ μιν πρὸς μὲν Ἐ' χθ-
 νης ὡς πατρὸς διέ, Τυ-
 φῶν θ'. εἶχε δὲ σφύσσω-
 πον μὲν γυναικὸς, σῆδος
 διέ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν
 λέοντος, καὶ πτέρυγας ὄρ-
 νιδος. μαδούσῃ δὲ αἰνίγ-
 ματα περὶ Μουσῶν, ὅττι
 τὸ Φίλοπον ὄρεθ' ἐκείδιζε-
 το· καὶ τοῖσι το σφύσσειν
 θεοκαίοις. ὡς δὲ τὸ αἰ-
 νίγμα τί ὄρεθ', τὸ μίαν
 ἔχον φωνὴν, τετραπόδιον,
 καὶ δίποδιον, καὶ τρίποδιον
 γίνεται. χρησμοὺς δὲ θεο-
 καίοις ὑπαγόρευον· πνι-
 καῦτα ἀπ' ἀλλήλων ἀκούσαι τῶν
 Σφίγγος, ἥνικα αὖ τὸ αἰ-
 νίγμα λύσῃσι. καὶ σω-
 ζόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις,
 ἐζήτην τί τὸ λεγόμενον
 ὄρεθ'. ἐπ' αὖ δὲ μὴ εὐ-
 εισκόν, ἀπ' ἅσας ἕνα, κα-
 τὰ τὴν ἑρμηνείαν· πολλάκις δὲ
 ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τε-
 λατῶν Ἀΐμονος τῶν Κρέον-
 τος, κηρύσσει Κρέων, τῶν
 τὸ αἰνίγμα λύσσειν, καὶ
 πῶς βασιλεῖαν, καὶ πῶς
 λατῶν δώσειν γυναικα. Οἰ-
 δίποδις δὲ ἀκούσας, ἔλυσεν,

diocris clades Thebas occu-
 pavit. Siquidem Juno Sphin-
 gem, ex Echidna & Typho-
 ne parentibus ortam immisit.
 Hæc muliebri facie, pectore,
 pedibusque, ac caudâ leonis,
 & avis pennis prædita fuit.
 Quæ cum à Musis ænigmata
 didicisset, in Phiceo monte
 consedit: de quibus id unum
 Thebanis proponere solebat,
 quod est ejusmodi. Quodnam
 esset id animal, quod unam
 habet vocem, & quadrupes,
 bipes, ac demum tripes effi-
 citur. Ad hæc Thebanis ora-
 culo renunciatum fuerat, jam
 tum Sphingis incommodo ac
 detrimento liberos fore, quan-
 documque id ænigma solve-
 rint: quin etiam in unum sæ-
 pe coeuntes, universos quid
 illud esset, rogabat: quod cum
 minimè reperirent, abreptum
 ex omnibus, unum devora-
 bat: Eaque de causa plerique
 subinde peribant, ac postre-
 mò ad eum modum Æmone
 Creontis filio perempto,
 Creon ænigma hujusmodi
 soluturo, & regnum, & Larj
 uxorem se traditurum præco-
 nis voce renunciari jubet.
 Quod ubi ad OEdipi aures

pervenit, ipse ita solvit: quod à Sphinge proponitur ænigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens verò, ac demùm, tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese præcipitem dedit. OEdipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, fœmineique sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex Eurygenea Hyperphantis filia.

§. 9. Deinde, ubi quæ antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit: OEdipus autem oculis orbatus, Thebis pellitur, ac filios execratur, quod ab urbe parentem ejici spectantes, cum ab injuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Colonum Atticæ terræ, populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo

εἰπὼν, τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ
τῆς Σφίγγος λεγόμενον, αἰ-
δρωπὸν εἶναι. ἤνυσται γὰρ τε-
τραπόδιον βρέφος τοῖς τέτταρ-
σιν ὀκέμενον καὶ λοιπὸν τε-
λειόμενον δὲ τὸ αἰδρωπὸν,
διπλὸν γινώσκοντα δὲ, τρίτῳ
προσλαμβάνειν βῆσιν τὸ
βάκτρον. ἢ μὲν οὐδὲ Σφίγγις
ὑπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτῷ
ἔρριπεν. Οἰδίπους δὲ τὴν βασι-
λείαν παρέλαβε, καὶ μητίετα
ἐγηγέρθη ἀγνοῶν καὶ παῖδας
ἐτίκτωσιν ἐξ αὐτῆς Πολυ-
νείκη καὶ Ετεοκλέα. Συγα-
τῆρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Αν-
τιγόνην. εἰσὶ δὲ οἱ ἄλλοι θῆ-
ναι τὰ τέκνα [παῖδας] φα-
σὶν ἐξ Εὐρυγενείας τῆς Τυφ-
φαντος.

§. 10. Φαίνονται δὲ ὕστε-
ρον καὶ λαοθάροντων, Ἰο-
κάστη μὲν ἐξ ἀλγόνων ἑαυτῷ
ἀνῆρτησεν. Οἰδίπους δὲ τὰς
ὄψεις τυφλώσας ἐκ Θεῶν
ἠλαύνετο, ἀπὸ τοῖς παι-
σιν δέμενος, οἱ τῆς πό-
λεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον
διωροῦσιν, ἐκ ἐπιμύων.
Ἐξ ἑρμούμενος δὲ σὺν Αν-
τιγόνῃ, τῆς Ἀθηνῆς εἰς
Κολωνὸν, ἔνθα τὸ καὶ
Εὐμενίδων ἐστὶ τὸ μένος, κα-

διζῆι ἰαλίης· περιδελχθεὶς
ὑπὸ Θησέως· καὶ μετ' ἐπο-
λὺν χρόνον ἀπιδάσθην.

supplex confedit. Inde fuit à
Thaëo susceptus : neque ita
multò post-è vita migravit.

Κ Ε Φ. ε.

C A P. VI.

Ε Τεοκλῆς δὲ καὶ Πο-
λυαίκης περὶ τῆς βα-
σιλείας σιωπῶντων περὶ
ἐκείνων, καὶ αὐτοῖς δοκῶ-
ντων ἔπερ' παρ' οὐαυτὸν
ἔχουσιν. πνὲς μὲν ἔν' ἀέροι
περὶτον ἀΐξαν· Πολυαί-
κοις περὶδ' ἔναι μὲν ἐναι-
τὸν τὴν βασιλείαν Επικλέϊ.
πνὲς δὲ περὶτον Επικλέους
ἀΐξαν· μὴ βέλεσθαι πα-
ρεδιδόναι τὴν βασιλείαν. συ-
ζαδ' ἔδιδεῖς ἔν' Πολυαίκης
ἐκ Θησέως, ἢ κεν εἰς Ἀργεῖς,
τὸν τε ὄρμον, καὶ τὴν πέπλον
ἔχον· ἐβασίλευε δὲ Ἀργεῖς
Ἀδραστεὺς ὁ Τελαάμης· καὶ πῶς
ταύτου βασιλείας νύκτωρ
περὶπλάζον· καὶ συνάπτοι
μάχῃ Τυδεΐ πρὸ Οἰνέως
ἐλθόντι Καλυδῶνα· ἡρω-
μένης δὲ ἐξείφνης βοῆς,
ὀπφανεῖς Ἀδραστεὺς διέλυσ-
σιν αὐτοῖς· καὶ μάλιστα π-
ν· ὑπομνηθεὶς λέγοντι·
αὐτῷ, χάσθω καὶ λείοντι
συζεῖσθαι παρὶ θυγατέρας,
ἀμφοτέρω ἐλθέτω μετ' αὐ-

Ε Teocles autem & Poly-
nices de regno inter se
gerendo paciscuntur : placuit
ut annum imperium per vi-
ces administrarent. Sunt qui
Polynicem prius regnare cœ-
pisse aiunt, deinde post an-
num Eteocli regnum reddi-
disse. Nonnulli verò Eteoclem
prius imperare cœpisse, nec
regnum fratri tradere voluisse
aiunt. Polynices itaque The-
bis fugatus, secum monile ac
peplum exportans, Argos adi-
vit : quo tempore Adrastus
Talai filius Argis regnabat :
ad cuius regiam per noctem
accedit : ubi cum Tydeo Oe-
nei filio, qui tum quoque Ca-
lydone Argos confugerat, ma-
num ad pugnandum con-
serit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus repentè appa-
ruit, eorumque pugnam dire-
mit. Tum vaticinium, quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro & Leoni filias in con-
jugium daret, memor, utrum-
que illis sponfos designavit.

Illi etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam gestabant. Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adrastus item utrumque in patriam suam reduciturum sese pollicetur. Igitur, comparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit: Quare præstantissimum quemque ad se coire imperavit.

§. 2. Amphiarus autem Oidclis filius vaticinandi peritissimus, quod omnes in eo bello, præter unum Adrastum, perituros esse perspiciebat, hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quinetiam reliquos dehortabatur. Dum verò Polynices ad Iphin Actoris filium contendit, ab eoq; precibus exposcit, ut, quâ posset ratione Amphiarum ad militiam capeffendam cogere demonstraret, huic ille, si monile, inquit, Eriphyle, consequatur. Amphiarus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphylæ uxori prohibuit. Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat: id enim in

είχον ὃ ἐπὶ τοῖς ἀσπίδων, ἃ μὲν πίπτεον ποτομήν. ὁ δὲ, λέειν. γὰρ δὲ Διπύλῳ μὲν Τυδείῃ. Αργείῳ δὲ Πολυνείκῃ. καὶ αὐτοῖς Ἀδράστῃ ἀμφοτέρω εἰς τὰς πατρίδας ὑπάγαγε κατέξεν. ὃ ἀπεφθονὸν ὅτι Θέβαις ἵσταντο στρατεύεσθαι, καὶ τὰς ἀριστάς σφαιροῖζεν.

§. β. Αμφιάρεθ δὲ ὁ Οἰκλῆος μάγιστρός, καὶ ἀσπίδων, ὅπ δὲ πάντας τοὺς στρατεύμενους χρεὶς Ἀδράστῃ τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὤκει στρατεύεσθαι καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπὸ τῆς πόλεως. Πολυνείκης δὲ ἀφικόμενος πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτορος, ἡξίου μάγειρος πῶς αὖ Αμφιάρεθ ἀναγκασθεὶς στρατεύεσθαι, ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβῃ τὸν ὄρμον Εὐφύλης. Αμφιάρεθ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς Εὐφύλης ὥρμην Πολυνείκῃ δώσει λαμβάνειν. Πολυνείκης δὲ δὸς αὐτῷ τὸν ὄρμον, ἡξίου τὸν Αμφιάρεθον πῶς στρατεύσει. ὡς γὰρ ὅτι παρ-

της. ἡγομένης γὰρ αὐτῆς
 πρὸς Ἀδραστον, διαλυ-
 σάμευθ', ὅμοσι τεὶ δὲ
 Ἀδρασθ' διαφίρηται, δια-
 κείνεν Εὐφύλλῳ σύλῳ-
 ρῆσαι. ὅτι οὐδ' ὅτ' Θήβας
 ἔδει στρατεύειν, Ἀδρά-
 στου μὲν ἔρακαλουῶτο,
 Ἀμφιαρῶν δὲ ὑπερέπον-
 το, Εὐφύλλῳ τὸν ὄρ-
 μον λαβοῦσα, ἐπισσι τὸν
 Ἀδραστον στρατεύειν. Ἀμ-
 φιάραθ' δὲ ἀνὰ γκλῶσ-
 χαν στρατεύεσθαι, τοῖς παι-
 σιν ἐντολὰς ἔδωκε πλειω-
 δῆσι, τὴν τε μητιέρα κηί-
 νειν, καὶ ὅτ' ἢ Θήβας στρα-
 τεύειν.

§. γ. Ἀδρασθ' δὲ συν-
 αδροίσας σὺν ἡγμόσιν ἐπὶ ἅλ-
 πολεμῶν ἔσπεδον Θήβας.
 οἱ δὲ ἡγμόνες ἦσαν οἷδε,
 Ἀδραστος Τάλαος, Ἀμφια-
 ραθ' Οἰκλείς, Καπνεύς
 Ἰππονόκ, Ἰππομέδων Δει-
 σιμάχου· οἱ δὲ λέγουσι Τα-
 λαῦ. ἔπει μὲν ἐξ Ἀργείων.
 Πολυνείκης Οἰδίποδος, ἐκ
 Θεβῶν Τυδεὺς Οἰνείας,
 Αἰτωλὸς Παρθενόπαιθ'.

ipsius erat manu; nam cum
 Adrastum convenisset Am-
 phiarus, ut, quæ cum eo jam-
 dudum de regno erat, dissen-
 sionem solveret: soluto col-
 loquio, quicquid inter eos
 litis ac discordiæ foret, ad Eri-
 phyles judicium se relaturum
 jurejurando confirmavit. Quo
 igitur tempore contra Thebas
 belli ratio inibatur, Adrastus
 ad id capeffendum cohortaba-
 tur, contrà verò Amphiarus
 dissuadebat: quocirca Eri-
 phyle torque aureo donata,
 ad belligerandum movit A-
 drastum. Tum Amphiarus
 eam subire militiam coactus,
 filiis imperat, ut simul ac per
 ætatem liceret, matrem occi-
 derent, & bello Thebas ma-
 ximè infestarent.

§. 3. Porro Adrastus colle-
 ctum cum ducibus septem in
 Thebas exercitum dūctare
 maturat. Hujusce belli duces
 hi fuerunt, Adrastus Talai,
 Amphiarus Oiclis, Capa-
 neus Hipponoi, Hippomedon
 Aristomachi, sive, ut aliis
 placet, Talai. Hi Argivi fue-
 runt. Polynices Oedipodis
 Thebanus, Tydeus Oenei fi-
 lius, Ætolus, Parthenorax

Melanionis, Arcas. Sunt qui Tydeum & Polynicem inter hosce minimè connumerent, sed Eteoclum, Iphium, & Mecisteum recensent.

§. 4. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus Rex præerat, aquam deposcunt, & his ad fontem viæ dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante parvulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cujus etiã nutritrix erat: (nam cùm Lemniæ mulieres ab ea Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylen vendiderunt. Quocircà vitæ tuendæ gratiã apud Lycurgum serviebat.) Ea, intereãdum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur: draconem verò Adrausti apparitores interi-
munt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaraus, id, inquit, prodigium futura prænuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in ejus etiã honorem Nemeæ certamen instituerunt. In quo Adraustus equo vicit, cursu verò Eteoclus, cæstibus Tydæus, cursu & disco Amphiaraus,

Μηλανίωνος, Ἀρκάδ. πρὸς
ἢ Τυδείᾳ μὲν καὶ Πολυνείκῳ
ἢ κατὰ τοὺς μῦθους. συννεταλέ-
ργοι ἢ τοῖς ἐπὶ τῷ Εὐκλείῳ,
Ἰφρίῳ, καὶ Μηκιστίᾳ.

§. 4. Παρεγγυόμενοι ἢ εἰς
Νεμέαν, ἧς ἐκαστοῦ Λυ-
κούργου, ἐξήτηεν ὕδωρ. καὶ αὐ-
τοῖς ἀγῆσατο τὸ ὅτι κρήνῳ
ὁδὸς, τὴν ὑπὸ τῇ Λημ-
νίᾳ, ἥπερ νήπιον παῖδα ὄντα
Ὀφελτίῳ ἀπολιπεῖν, ὃν
ἔπρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα καὶ
Λυκούργου. (αἰσδομένην γὰρ αὐ-
τῇ Λημνίαι ὕπερθε θάνατον σι-
ωσμένον, ἐκείνον μὲν ἐκίει-
ναν, τὴν καὶ τὴν ὑπὸ τῷ Λυ-
κούργῳ. διδὲν παραστῆσαι ἐλά-
τρου παρὰ Λυκούργου.) δι-
κνήσεως ἢ καὶ κρήνῳ, ὃ παῖς
ἀπολειφθεὶς, ὑπὸ δράκον-
τος διαφθείρεται. τὸ μὲν οὖν
δράκοντα ὁπφανέντες οἱ μὲν
Ἀδραυτοὶ κτείνουσιν, τὸ καὶ παῖδα
δάπτουσιν. Ἀμφιάρεος ἢ εἶπεν
ἐκείνοισι πὺρ σιμῶν τὸ τοῦ
μέλλοντος πορρωτέρω εἶναι. τὸ
ἢ παῖδα, Ἀρχέμορον ἐκάλε-
σαν οἱ ἢ εἰδέναι ἐπ' αὐτῷ τὸ
τὴν Νεμέᾳ ἀγῶνα. καὶ ἵππῳ
μὲν εὐκλήσῃ Ἀδραυτοῦ· στίβῳ
ἢ, Εὐκλείῳ· πόσει, Τυδείῳ.
ἀματὶ καὶ δίσκῳ, Ἀμφιάρεος.

ἀκοντήρ, Λαϊόδοκος πύλη, Πολυνείκης τοξὸν Παρθενό-
παις.

§. 4. Ὡς δὲ ἦλθον εἰς
τὸν Κιθαιρῶνα, πῆμπεσι
Τυδία περιερχόμενα Ἐπι-
κλῆ πῶς βασιλείαν παρε-
χρῶν Πολυνείκη καὶ δὲ
συνέδρετο. μὴ προσέχοντος
δὲ Ἐπικλῆος, διαπίπτον
ἢ Θηβαίων Τυδιδ' ἐπι-
μέμνητο, καὶ ἴνα συνε-
λέμετο, πάντων φει-
γόμενος. οἱ δὲ πυνθάνοντο ἀφ-
θρῆς ὁπλίσασθαι ἀπὸντι,
ἐσθλὰ δὲ αὐτόν· πάντας
δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαιών-
τος ἀπὸνθιεν. καὶ περὶ τὸ
σπαστόπιδον ἦλθον.

§. 5. Ἀργείων δὲ καὶ
παιδόντες, προσήεσαν τοῖς
τείχεσι. καὶ πύλιν ἐπὶ
οὐσῶν, Ἀδρας μὲν ἐπὶ
ταῖς Ὀμολοιδῶν πόλαις ἔ-
στη· Καπανεύς δὲ περὶ
ταῖς Ὀγυγίας· Ἀμφιάρεος
δὲ ἐπὶ ταῖς Περίπιδας·
Ἱππομέδων δὲ ἐπὶ ταῖς Ὀ-
νκαίδας· Πολυνείκης ὅτι πε-
ρὶ ταῖς Τ'ψιδας· Παρθε-
νοπαῖς, ἐπὶ ταῖς Ἠλέκ-
τραις. Τυδιδ' δὲ ἐπὶ ταῖς
Κρήνιδας. καὶ δὲ πᾶσι δὲ καὶ

jaculo Laodocus, lucē Poly-
nices, arcu Parthenopæus.

§. 5. Igitur ubi ad Cithæro-
nem pervenere, Tydeum E-
teocli oratorem, ut ex consti-
tuto regnum Polynici resti-
tuat, prædicturum destinant.
At Eteocles cum Adraſti &
commilitonum mandata nihi-
li facere videretur, Tydeus de
Thebanis periculum factu-
rus, singillatim omnibus pro-
vocatis victor evasit. Illi verò
armatos viros quinquaginta in
redeuntem Tydeum in insidiis
collocarunt, eòsque omnes,
præter unum Mæonem truci-
davit, & postea ad exercitum
repedavit.

§. 6. Deinde ad Thebas ca-
stris cingendas Argivi se de-
derunt, atque ad urbis muros
armati proximè cōstitērunt.
Septem portas Thebarum
fuisse memorant. Adraſtus
quidem ad Homoloidem por-
tam tetendit: Capaneus verò
ad Ogygiam: Amphiaræus ad
Proetidem: Hippomedon ad
Oncaidem: Polynices ad Hy-
pſistam: Parthenopæus ad
Electram: demum juxta por-
tam Crenidem tentoria fixe-
runt. Sed ipse interea Eteocles
Thebanos

Thebanos suos armis instruit, constitutisque ductoribus, suas cuique copias regendas committit. Ad hæc, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquirit.

§. 7. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates, Everis & Chariclois Nymphæ filius, ab Udæi unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; deque hujus cæcitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum irâ, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excæcatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbaturum refert. Siquidem eum Chariclo Minervæ charissima esset, illum nudam per omnia deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis oculis, cæcum fecisse: at Chariclo Palladē, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium avium garrirum intelligētem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestans, æquæ atque oculatus tutò in-

Εποική, Θαλαίους, ἡ γὰρ παύτας ἡγήματα, ἴσως [ἴσως] ἔταξε καὶ πῶς αὐτὸν φειχέοιτο τῶν πλεμίων ἐμαυτῷ.

§. 7. Ἦν δὲ παρὰ Θεβαίοις μαίτις Τειρεσίας Εὐήρης καὶ Χαεικλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδῶν τῷ Σπαρτῷ, ἡρώδης τοῦ πολλοῦ πατρὸς ὀφθαλμοῦ. ἢ περὶ τῆς πρῶτης καὶ τῆς μαυτικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. ἄλλοι γὰρ αὐτὸν ἀπὸ θεῶν εἶναι πηλοῦσθαι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ χρὴ εἶναι ἡδύλοισιν, ἐμύσσει. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν πηλοῦσθαι. ἴσως γὰρ πρὸς Χαεικλὸν περὶ φιλοῦ τῇ Ἀθηνᾷ, γυμνῶν ὅτι πάντα ἰδῆναι. ἢ δὲ, πῶς χερσὶ τῆς ὀφθαλμοῦ αὐτῆς καταλαβομένην, πρὸς ποιῆσαι. Χαεικλὸς δὲ διομένης ἀποχρησῆσαι πάλιν τὰς ὀφθαλμοῦ, μὴ δυναμένην εὖ το ποιῆσαι; καὶ ἀκοῆς διακινδύνας, ἀπὸ πρῶτον φωνῶν ποιῆσαι σωλῆναι καὶ σπῆσθαι αὐτῇ δωρεῶσαι κυνέον, ὃ σῆσθαι, ὁμοίως τοῖς βλέποντι

ἐλάδιζεν. Ἡσίودος δὲ φη-
σιν, ὅπ' διασάμεν' ὅτε
Κυλλήνῳ ὄφεις σωμοισά-
ζοντας, καὶ τούτοις πρῶ-
σας, ἐχόετο ἐξ ἀνδρὸς
γυνή· πάλιν δὲ τὲς αὐ-
τὲς ὄφεις ὤραπρῆσας σω-
μοισάζοντας, ἐχόετο αὐήρ.
διότ' Ἡῖρα καὶ Ζεὺς ἀμ-
φοισθητοῦντες πότρεον παρ
γυναικας ἢ τοις ἀνδράς
ἦνδεσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς
σωμοσίαις συμβαίνειν, ἤ-
τον ἀέχρινον. ὁ δὲ ἔφη
διαγενεά μοιεῶν ὅτ' παρ
σωμουσίας οὐσῶν, ταῖς μὲν
ἐνέα ἀνδράς ἦνδεσθαι, ταῖς
δὲ δέκα, γυναῖκας. ὅθεν
Ἡῖρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλω-
σε. Ζεὺς δὲ τῷ μαρτίκῳ
αὐτῷ ἔδωκε. τὸ ὑπὸ Τειρε-
σίῃ λαχθὲν πρὸς Δία καὶ
Ἡῖραν.

Οἷον μὲν μοίρῳ δέκα μοι-
εῶν τέρεται αὐήρ·

Ταῖς δὲ δέκα ἐμπύπλησι
γυνὴν τερεῖσα νόημα.

Εχόετο δὲ καὶ πολυχρό-
νι. ἔτ' οὖν Θεβαίοις
μαρτυρόμεν', εἴπε νε-
κήσιν, ἐὰν Μενόικει
ὁ Κρέοντ' Ἀῖρη σφάγον

cedebat. Hesiodus autem e-
narravit, conspiciatum ali-
quando Tiresiam non procul
à Cyllene coeuntes angues
baculo cecidisse, eumque de
viro in mulierem mutatum
fuisse, & rursus ita coeuntes
eosdem serpentes observasse;
& in priorem viri formam re-
diisse. Quocirca, Juno ac Ju-
piter ambigentes, mulierisne
an viri majorem in cocundo
voluptatem caperent, hunc fi-
bi litis arbitrum delegerunt.
Tum ille, de novem ac decem,
quæ inter coeundum volupta-
tis partes capiuntur, novem
mares, ac mulierem decem
sentire indicavit. Proinde il-
lum Juno luminis usu priva-
vavit. Jupiter autem pro lu-
minibus ademptis vaticinandi
scientiam concessit. Sunt qui
Tiresiam Jovi Junonique ita
respondisse ferunt.

*Parte unâ è denis mas parti-
bus oblectatur.*

*At mulier solidum coitus ca-
pit ipsa decunsem.*

Longævam insuper Tiresiæ
vitam fuisse proditur. Hic ita-
que Thebanis futura prædi-
cens, eum victorem fore in-
quit, si Menœceus Creontis

filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menæceus audivit, seipsum ante portas mactavit. Deinde pugnâ commissâ, Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis, Capaneus in summos muros conscendit, eumque Jupiter fulmine ictum interemit.

§. 8. Quo factò, Argivi aufugiunt: in quo cum multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia, Eteocles & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Novâ rursus pugnâ confertâ, Astaci filij rem fortissimè gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostravit. * Leades Eteoclum. Amphidicus Parthenopæum, quem Euripides à Periclymeno Neptuni filio cæsum fuisse narrat. Melanippus ad hæc novissimus Astaci filius, Tydeum in ventre percussit: qui cum semianimis jaceret, Pallas ab Jove imperatum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cum accepisset Amphiaræus, Tydeum ofus, quoniam ipsum præter sententiam suam Ar-

αὐτὸν ἐπιδῶ. τὸτο ἀκούσας Μενοικεύς ὁ Κρέοντος, ἑαυτὸν πρὸς τῆς πυλῶν ἑσφάξε. μάχῃς δὲ θυομένης, οἱ Καδμῖται μέχρι τῆς τειχῶν σωσιδιώχονταν. καὶ Καπανεύς ἀρπάσας κλίμακα, ὅτι τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνέει· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνοῖ.

§. η. Τέτυ δὲ θυομένῃ, πρόπαιον τῇ Ἀργείῳ γίνεται. ὡς δὲ ἀπώλλωτο πολλοὶ, δὴ ξαν ἐσπέρεις τοῖς στρατεύμασι, Εὔκλῆς, καὶ Πολυνείκης πρὸ τῆ βασιλείας μονομαχῶσι, καὶ κτείνουσιν ἀήλως. καρτερεῖς δὲ πάλιν θυομένης μάχῃς, οἱ Ἀσάκῃ παῖδες ἡείεσαν· Ἰσμαρεὺς μὲν γὰρ Ἰππομέδοντα ἀπὸ κλίβης· * Λεάδης δὲ Εὔκλον. Ἀμφίδικος δὲ Παρθενόπαιον. ὡς δὲ Εὐεπίδος φησὶ, Παρθενόπαιον ὁ Ποσειδῶν παῖς Περικλύμενον ἀπὸ κλίβης. Μελαίνιππος δὲ ὁ λοιπὸς τῆς παίδων, εἰς τὴν γαστέρα Τυδεία πηρώσκει. ἡμιθνήτε δὲ αὐτῷ κοιμένῃ, παρὰ Διὸς αἰτησάμενη Ἀθῶν ἁφάρμακον ἰώεγκι, δι' ἣ ποιεῖν ἔμμελεν ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάρεος δὲ αἰσδόμενος τὸτο, μισθὸν Τυδείᾳ, ὅτε

ὅθι τὴν αἰνὴν γάμῳ εἰς
Θήβας ἔπεισι τὸς Ἀργεῖους
σφατύεσθαι. ἥ Μελανίππε
κεφαλὴν ἀποτιμῶν, ἔδω-
κεν αὐτῷ. παρὰ σκόρφοις δὲ
Τυδίδος, ἔκλινεν αὐτόν. ὁ
δὲ διελθὼν ἥ ἐκέφαλον,
ἐξεπρόφησεν αὐτόν. ὡς δὲ
εἶδεν Ἀθῶν, μυσχεθεῖ-
σα, τὴν εὐεργεσίαν ἐπίχε-
τὴ καὶ ἐφθόνησιν. Ἀμφια-
ράφ δ' ἐφάροντι παρὰ ποτα-
μὸν Ἰσμιλῶν πρὶν ὑπὸ Περ-
εικλυμένῳ τὰ νῶτα τραπῆναι,
Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, τὴν
γῆν διέσπασεν. ὁ δὲ σὺν τῷ
σῆματι καὶ τῷ ὠϊσέχῳ Βά-
πωνι, ὡς δὲ ἔνιαι, Ἐλατῶ-
νῳ, ἐκρύπτθη, καὶ Ζεὺς
αἰδάνετον αὐτὸν ἐποίησεν.
Ἄδραστον δὲ μόνον ἵππος
διέσωσεν Λεῖων. τῆτον ἐν
Ποσειδῶνι ἐγέννησε Δη-
μότηρ οἰκιστὴς Ἐρευνύϊχτι
τὴν συνουσίαν.

Κ Ε Φ. ζ.

Κρίων δὲ τὴν Θη-
βαίων βασιλείαν πα-
ραλαβὼν, τὸς ἄλλ' Ἀρ-
γείων νεκροὺς ἔρριπεν ἀτά-
φους. καὶ κηρύξας μηδένα
θάπτειν, φύλακας κατέστησεν.

givos ad bellum Thebanum
compulisset, defectum Mela-
nippi caput ad eum tulit. Ty-
deus, quod ab eo vulneratus
esset, illud ultus est: nam di-
viso ejus capite, cerebrum ab-
sorbuisset. Id ubi Pallas animad-
vertit, indignata beneficium
ejusmodi abstinuit, & in-
vidit. Inter hæc Amphia-
rao ad Ismenum amnem fu-
gienti, prius quàm in hume-
ris à Peryclimeno vulnus ac-
ciperet, demisso ab Jove ful-
mine, terra dehiscit. Mox ille
cum curru simul, & Batono
auriga, sive, ut quidam fe-
runt, Elattono, eo terræ hia-
tu absorptus est, & postea
nunquam visus: Illum enim
Jupiter immortalitate dona-
vit. Verùm Adrastus ab Ἀ-
rione equo vectus, in tutum
evasit. Hunc Ceres in Eryn-
nyis formam versa, ex Ne-
pruni concubitu genuit.

C A P. VII.

Creon Thebanorum re-
gnum adeptus, Argivo-
rum cadavera insepulta pro-
jecit. Quinetiam, ubi edito
præcepit, ne quis ea sepelire
curaret, custodes apposuit.

Antigone verò sola Oedipodæ filiarum superstes, Polynicis corpus quæ occultè humandum curarit, à Creonte deprehensa, viva conjicitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Miscricordiæ aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadaverum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses, comparatis militum copiis, duce Theseo Thebas capiunt, cadavera suis sepelienda concedunt, & in Capanei rogi conflagrantem conjux Evadne Iphidis filia seipsam conjecit, & suo cum marito concremari non subterfugit.

§. 2. Decimo autem post anno, cæsorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latine, posterij) paternas cædes ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum sciscitantibus ipsis, Deus victoriam vaticinatur, si Alcmacone duce bellum capeffant: sed Alcmacon hujusce expeditionis præfecturâ detrectabat, prius quàm de matre supplicium

Αἰγώνη δὲ μὲν ἦν Οἰδί-
πουδος θυγάτηρ· χύρα τὸ
Πολυνείκους σῶμα κλέψασα
ἔδωκε. καὶ φανεροῦσα ὑπὸ
Κρέοντι, αὐτῷ τῇ τά-
φῃ ζῶσαν ἐνεκρύψατο. Ἀ-
δρας δὲ εἰς Ἀθῆνας ἀφι-
κόμενος, ἐπὶ τὸν ἑλίου
βωμὸν κατήγαγε· καὶ ἱκε-
ταίαν ποιεῖς, ἡξίην δαΐτην
τὴν νεκροῦ. οἱ δὲ Ἀθη-
ναῖοι μὲν Θησίως φρατεύ-
σαντες, αἰετοῦσι θήρας· καὶ
τὸν νεκρὸν τοῖς οἰκίαισι δι-
δῶσι δάψαι. τῆς δὲ Κα-
πανίως κηομένης πυρᾶς,
Εὐάδην ἢ Κατανίως μὲν
γυνῇ, θυγάτηρ δὲ Ἰφιδος,
ἑαυτῷ βαλοῦσα συγκατε-
κρίσθη.

§. 3. Μετὰ δὲ ἔτη δίκα
οἱ ἦν ὑπολοίπων παῖ-
δες, κληδόντες Ἐπίγονοι,
φρατεύειν ἐπὶ θήρας πρὸς
εὐωπτό, τὸν ἦν πατέρα
δαΐτην πμωρήσασθαι βυ-
λόμενοι. καὶ μαντεύμε-
νοις αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐδίωξι-
σε γένος, Ἀλκμαῖον
ἡγουμένον. ὁ μὲν οὖν Ἀλκ-
μαῖον ἡγήσασθαι τῆς φρα-
τείας ἢ βυλόμενος, φρε-
νήσασθαι πλὴν μητίερα, ὁμοῦ

σπατρίεσσι. λαβῶσα γ' Ερι-
φύλη παρὰ Θερσαίουρου ᾧ
Πολυνείκοις τὸν ὄρμον, καὶ
τὸν πίπλον, σωέπεισε
καὶ τοὺς παῖδας σπατρίε-
σσι. οἱ δὲ ἡγήμωνα Ἀλκ-
μαίωνα ἐλόμβησι, Θήβας
ἐπολέμειον. ἦσαν δὲ οἱ
σπατρίοι οἱδὲ, Ἀλκ-
μαίων Ἀμφιαράου, καὶ
Ἀμφίλοχ'· Αἰγιαλεὺς
Ἀδρασίου· Διομήδης Τυδείας·
Πρόμαχος Παρθενοπαίου·
Σθένελος Καπαρείας· Θέρ-
σανδρος Πολυνείκης· Εὐρύ-
πυλ'· Μηκισίης.

§. Οὗτοι πρῶτον μὲν πορ-
θεύσινταί περὶ χάμας, ἐπι-
τα ᾧ Θηβαίων ἐπιλδόν-
των, Λαοδάμασι'· Ετεο-
κλέους ἡγουμένῃ, ἡμαίως
μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν
Αἰγιαλέα κτείνει. Λαοδά-
μας δὲ Ἀλκμαίων. καὶ μὲν
τὸν τότε θάνατον, Θηβαῖοι
συμφάροντες εἰς τὰ τείχη.
Τειρεσίης δ' εἰπὼν τ' αὐτοῖς
πρὸς μὲν Ἀργεῖους κήρυξε πρὸς
διαλύσειν ὑποσίλῃν, αὐ-
τὸς δὲ φάειν· πρὸς μὲν τὸς
πολεμῖνας κήρυξε πέμπειν·
αὐτοὶ δ' ἀνελθόντες ἐπὶ

caperet : nihilo seciùs tamen
ad id bellum contendit. Nam
cùm Eriphyle à Thersandro
Polynicis filio monile & pe-
plum accepisset, eorum quo-
que filios ad eam provinciam
belli capeffendam induxerat.
Delecto igitur sibi omnium
calculis Alcmaëone Impera-
tore, ij Thebas oppugnatum
ierunt : qui verò hanc mili-
tiam secuti sunt, hi fuerunt,
Alcmaëon, Amphilochns, Am-
phiarai filij. Ægialeus Adra-
sti, Diomedes Tydei, Proma-
chus Parthenopæi, Capanei
Sthenelus, Polynicis Ther-
sander, Eurypylus Mecistei.

§. 3. Sed hi ante omnia fi-
nitimos circa vicos depopu-
lantur : qua in re Thebani
suis opem laturi, eruptione
factâ, Laodamante Eteo-
clis filio duce, fortissimè
pugnant : Siquidem Lao-
damas Ægialeum necat,
Laodamanta verò Alcmaëon :
quo casu, Thebani ad mœ-
nia confugiunt. qui Tirefiæ
vatis consilio moniti, ad ho-
stes fæciales de pace petenda
mittuntur. Ipsi verò interea
fugam capeffunt : siquidem
conjugibus, liberisque suis

omnibus suprà vehicula collocatis, relictâ urbe, abierunt. atque ubi per noctem ad Tilphusium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissimè bibisset, improvisâ ac repentinâ morte vitam reliquit. Thebani verò diu multumq; pervagati, Hestiam urbem ab se conditam incoluerunt.

§. 4. Argivi intereâ, cognitâ Thebanorum fugâ, ingrediuntur Thebas, ac prædâ collectâ, & muros evertunt, urbem totam devastant, ac prædæ partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresiæ filia, cui Manto nomen erat: voverant enim ipsi, captis direptisque Thebis, spoliiorum præstantissimum ac nobilissimum illi dono missuros.

§. 5. Post, ubi ab Argivis Thebæ captæ sunt, Alcæon, quod in eum quoque dona Eriphylem matrem cepisse rescivisset, majori succensus est iracundiâ, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adjumento matri suæ cædem

παὶ ἀπλώας τίνα καὶ γυναικάς, ὅα τῆς πέλειος ἑφάρων. εὐκτωρ δὲ ὅτῃ ἡ λεγόμενην Τειρεσίαν κρήνην παραβρομένην αὐτῶν, Τειρεσίας ἀπὸ ταύτης πῶν, αὐτῷ τὸν βίον κατέσχευε. Θηβαῖοι δὲ ὅτῃ πολὺ διελάοντες, πόλιν Εἰσαίαν κτήσαντες κατέκνησαν.

§. 4. Αργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν Διερραμὸν ὅτῃ Θηβαίων μαδόντες, εἰσέασιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ σωμαδροῖζοισι ἡλείαν, καὶ κατεργάσονται τὴν τείχη. τῆς λείας μέρος εἰς Δελφοὺς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι, καὶ τὴν Τειρεσίου θυγάτηρα Μαντῶν. ἤνξαντο γὰρ αὐτῷ Θέας ἐλεόντες, τὸ κάλλιστον ὅτῃ λαφύρον ἀνὰθήσονται.

§. 5. Μετὰ δὲ ὅτῃ Θηβαίων ἄλωσιν, αἰσθόμενοι Ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτὸν δῶρα εἰληφυῖαν Εἰφύλης τὴν μητέρα, μᾶλλον ἡγανάκτησι, καὶ χρήσαντο Ἀπόλλωνι αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπένεινεν. ἔνιοι μὲν μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῇ ἀδελφῇ κτείναν

τὴν Βειρύλιν· ἔνιοι δὲ π
 μιν Θ. Δακρυάονα δὲ μ
 τῷ λέν Εμινός τῷ μητρὸς
 φύου. καὶ μνηστῆς, πρῶ
 τον μὲν εἰς Ἀρκადίαν πρὸς
 Οἰκλίαν παρεγένετο. ἐπει
 δὲν δὲ εἰς Ψαφίδαν πρὸς
 Φηγίαν. καὶ οὕτως δὲ ὡς
 αὐτῇ, Ἀρσινόην γαμῶν τὴν
 τετὴν θυγατέρα· καὶ τὸν τε
 ὄρμον, καὶ τὸν πῖπλον
 ἔδωκε ταύτῃ. ἡθομένης δὲ
 ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐ
 τὴν ἀφῆκεν, χρίσαντ
 αὐτῇ πρὸς θεοῦ, πρὸς Ἀ
 χελῶν ἀπέναι, καὶ παρ'
 ἐκείνου πόλιν διαλαμβάν
 νειν· τὸ μὲν πρῶτον
 πρὸς Οἰκλίαν παρεγένετο
 εἰς τὰ Καλυδῶνα, καὶ
 ξενίζετο παρ' αὐτῇ· ἐπι
 τα ἀφικόμενός εἰς Θε
 σπρωτοῖς, τῆς χώρας ἀ
 πλάυνετο. τελευτῶν δὲ
 ὅπῃ ταῖς Ἀχελῶος πηγῆς
 παρεγένετο, καὶ οὕτως
 ταῖς τε ὡς αὐτῇ, καὶ τὴν
 ἐκείνου θυγατέρα Κα
 λιρρόνην λαμβάνει. καὶ ὅν
 Ἀχελῶος πρὸς ὅσον τό
 πον, κτίσας κατὰ κτισί.
 Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν
 τε ὄρμον καὶ τὸν πῖπλον

intrulisse Alcmaeonem memo
 ria mandarunt; tamen plu
 res sint auctores, qui nullius
 auxilio id facinus ab eo com
 missum fuisse testentur. Alc
 maeonem verò, ob infelicissim
 um matris suæ finem furibus
 exagitatum ac furibundum
 legitur in Arcadiam imprimis
 ad * Oiclem se recepisse: Il
 linc autem Psophidem, ad
 Phegeum commneasse, à quo
 lustratum, cædis ergò, Arsi
 noen ejusce filiam uxorem
 duxisse, cui etiam monile ac
 peplum dono dedisse. Postea
 verò quàm ea de causa sum
 ma frugum inopia ac fame la
 boraretur, consultus Apollo,
 id ex oraculo respondit: Ad
 Acheloum commigrandum,
 ab eoque urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primum
 ad OEnenum proficiscitur, e
 jusque hospitio usus est. Inde
 ad Thesprotos profectus, ab
 eorum finibus repellitur. De
 mum, ad Acheloi fontes con
 cessit, ab eoque expiatur: nec
 non illius filiam Callirhoen,
 & quem locum Achelous ex
 aggerarat, urbem ibi ab se
 constructam habitavit. Mox
 autem Callirhoe monilis pe
 plique

plique habendi cupidine ex-
timulata, ni prius ea conse-
quatur, secum coitutam nun-
quam, dictitabat. Quamob-
rem Alcmaeon in Psophidem
profectus, Phegeo dixit vati-
cinio fuisse renunciatum, se
furore tum liberatum iri, cum
monile Delphos delatum A-
pollini dedicarit, & pepulum.
Hæc ille Alcmaeonis verbis
credulus tradit. Postea, cum
ei à famulo renunciatum ef-
set, quod hæc ad Callirhoen
ferret, is insidiis à Phegei li-
beris Temeno & Axione, pa-
tris imperio circumventus, è
medio tollitur. Arsinoen ve-
rò id factum increpantem,
Phegei filij conjectam in ar-
cam, Tegeam transvehunt,
atque Agapenori tradunt,
ementiti Alcmaeonem ab ea
fuisse interfectum.

§. 6. Cæterum Callirhoe, au-
dito Alcmaeonis interitu, dum
secum rem habet Jupiter, ab
ipso flagitat, ut, quos ex Alc-
mazone liberos sustulisset, quò
necem paternam ulcisceren-
tur, ij repente adultæ jam æta-
te forent. Qua re impetratâ,
adulti planè filij, repente ad
ad patris ultionem exilierunt.

ὁπιδυμούσης λαβεῖν, ἢ λέ-
γους ἢ σπαικῆσθαι αὐτῇ,
εἰ μὴ λαβοὶ πάντῃ διδ-
ῶν γυνάμην εἰς Ψαφίδα
Αλκμαίων θυγῆ λέγει τε-
τιανίδου τῆς μαρίας ἀπαλ-
λαχθῆναι αὐτῆς, ὅταν ἡ ὄρ-
μον εἰς Δελφὸς κομίσας
ἀειδῇ, καὶ ἡ πύλον. ὁ δὲ,
πιστεύσας δίδωσι. μινύσαν-
τῃ δὲ διεγίνωκε, ὅτι
Καλλιρρόη πάντῃ λαβὼν
ἐκόμεζεν, ἐκείνη δὲ τις ἰσὺ
ἦν θυγῆς παῖδων [Τη-
μένε καὶ Ἀξιῶν] ἐπιτά-
ξαντῃ τῇ θυγῆς, αἰαι-
ρεῖται. Ἀρσινόην δὲ μεμφο-
μένην, οἱ τῇ θυγῆς παῖδες
ἐμυλίσαντες εἰς Λαργαίαν,
κομίζουσιν εἰς Τέγεαν, καὶ δι-
δάσκειν Ἀγαπήνορι, κατεψά-
σαι αὐτοὺς ἢ Ἀλκμαίων αὐ-
τῆς φόνον.

§. 7. Καλλιρρόη δὲ πάλιν
Αλκμαίων ἀπαλθῆναι με-
νύσκει, πεισιάζοντῃ αὐ-
τῇ τῇ Διδῇ, αἰτεῖται τὰς γυ-
νηγεμένους παῖδας ἐκ Ἀλκ-
μαίων αὐτῇ γυνάμει τε-
λεῖς, ἵνα ἡ τῇ πατρὸς πί-
συνται φόνον. γυνάμιοι δὲ
ἐξώφνης οἱ παῖδες τέλειοι,
ὅτι ἡ ἐκείνην ἡ πατρὸς ἐξ-

ἦεσαν. καὶ τὸν αὐτὸν δὲ
 χαλκὸν, οἷτε Φηγεὺς παῖ-
 δες Πέγκοθ' ἔχοντες εἰς
 Δελφοὺς κομίζοντες ἀνι-
 στήναι τὸν ὄρμον, καὶ τὸν πί-
 πλον, καταλύουσιν εἰς Ἀκα-
 ρωνίαν, οἱ δὲ Ἀλκμαίων
 παῖδες, Ἀμρότερες
 τε καὶ Ἀκαρναὶ καὶ ἀδελφόν-
 τες τὰς τῶ πατρὸς φρονέας,
 παραφρόνιμοι τε εἰς Ψω-
 φίδα, καὶ παρελθόντες εἰς
 τὰ βασίλεια, τὸν τε Φη-
 γέα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κτείνουσι.
 διωχθέντες δὲ ἄλλοι
 Τεγῆας, ἐπεσηδισσάτων Τε-
 γαιῶν, καὶ πύων Ἀργείων,
 ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν ἤσαν
 Ψωφιδίων τραπάντων.

§ 7. Δηλωσάτες δὲ τῇ
 μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ὄρμον
 καὶ τὸν πίπλον ἔλθοντες εἰς
 Δελφοὺς ἀνέστησαν, καὶ ἔσ-
 ταξιν Ἀχελώϊ. περὶ δὲ νύκτα
 δὲ εἰς τὴν Ἡπείρου, σω-
 ἀδροίχοισιν οἰκήτορας, καὶ
 κήρυξον Ἀκαρνανίαν. Εὐ-
 ρειπίδης δὲ φησιν, Ἀλκ-
 μαίωνα καὶ τὴν γυναῖκα ἔσ-
 τον, ἐκ Μαντῆς Τηρεπύς,
 παῖδας δύο ἔχοντες, Ἀμφί-
 λοχον, καὶ θυγατέρα Τισιφύ-
 νην. κομίσαντα δὲ εἰς Κόριν-
 θον.

Quo etiam tempore Phegei
 filij, Pronous & Agenor, ut
 monile ac peplum Delphico
 Apollini dedicaturi ferebant,
 ad Agapenorem, Alcmao-
 nis filij, Amphoterúsque &
 Acarnan unà divertunt, ubi,
 cæsis patris sui interfectori-
 bus, profecti Psophidem, fa-
 ctóque in regiam impetu,
 Phegeum, & uxorem ejus
 occidunt; sed fugientes Te-
 geam usque Psophidij insecu-
 ti sunt: verùm Tegeensium
 ope, & Argivorum quorum-
 dam adjuncta, fugatis Psophi-
 diis, incolumes evase-
 runt.

§. 7. Quíque, ubi rem ge-
 stam omnem matri declara-
 runt, monile simul, & pe-
 plum, Delphos profecti ex
 Acheloi imperato, Apollini
 consecrarunt. Progreffi dein-
 de in Epirum, collectis colo-
 nis, Acarnaniam condunt.
 Atqui Euripides Alcmaonem
 inquit per infantiæ tempora,
 ex Mantone Tiresiæ filia duos
 suscepisse, marem scilicet
 Amphilochem, & fœminei
 sexus Tisiphonen; Tralatos
 deinde puerulos Corinthum,

Creonti Corinthiorum Regi alendos dedisse : ac Tisiphonen forma præcellentissima à Creontis conjugè divenditam fuisse ; dum tacite , ne eam Creon maritus in conjugium sibi caperet , subveretur. Alcæonem verò hanc mercatum esse , cum suam ipsius filiam servitutem servitutem nesciret ; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum , & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilo- chus Apollinis oraculo monitus , Argos Amphilo- chium habitatum concessit.

CAP. VIII.

JAm verò redeundum est ad Pelasgum , quem Acusilaus , ut antea monuimus , Jovis & Niobes filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet : cujus & Melibœæ Oceani filia , sive , ut alij vo- lunt , Cyllenes Nymphæ fi- lium Lyaonem fuisse memo- ratur. Qui Arcadibus impe- rans , è multis uxoribus filio- rum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt no- mina, Mænalus, Thesprotus, Helix, Nyctimus, Peucetius,

δὸν τὰ βρέφη δοῦναι τέφρην Κορινθίων βασιλῆϊ Κρέοντι. καὶ τὴν ᾧ Τισφόνῳ διενε- κοῦσαν ὑμορφία, ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπὸ πωληθῆναι, διδομένης μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιή- σται. τὸν δὲ Ἀλκαίωνα, ἀγοράσαντα τούτῳ ἔχειν, ἐκ εἰδότης ἑαυτοῦ θυγατέρα διεξάπαιναν. παρὰ γὰρ ὁ μὲν δὲ εἰς Κόρινθον ὅτι τὴν τῆς τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν ἑὸν κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλο- χος καὶ χρησίμους Ἀπόλ- λωνος, Ἀμφιλοχὸν Ἄρ- γος ὧς κησεν.

Κ Ε Φ. η.

Ε Πανάγλωσσος ὃ νῦν πό- λιν ὅτι Πιέλασπον ὃν Ἀκυσίλαος ᾧ Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καὶ δάσφ' ὑπὲρ- δαμῶ. Ἡσιόδος δὲ αὐτὸν χρο- να. τῷ τε καὶ τῷ Ὀκεανὸς θυγατρὸς Μελίβοίας, ἣ κα- δάσφ' ὅσοι λέγουσι, νύμφης Κυλλίνης παῖς Λυκάων ἐ- γένετο. ὃς βασιλεὺς Ἀρχα- δων. ἐκ πολλῶν γυναικῶν πενήκοντα παῖδας ἐγέννησεν· Μάιναλον, Θεσπρωτὸν, Ἐλι- κα, Νύκτιμον, Πευκίον,

Aa ij

Καύκωνα, Μηκισία, Ο-
πλίσια, Μακαρέα, Μακεδνόν,
Οΐον, Πόλιχον, Ακοντίων,
Ευαίμονα, Αγκυόρα, Αρ-
χαεάτην, Καρτίωνα, Λι-
γαίωνα, Πόδηντα, Εϋμόνα,
Καίηδον, Πόρθον, Λίνον,
Κορέδοντα, Μαινάλον, Τη-
λεβοάν, Φύσιον, Φάσσον,
Φθίον, Λύκιον, Αλίφερον,
Γενέτορα, Βυκολίωνα, Σω-
κλίσια, Φινία, Εϋμάτην,
Αρπαλία, Πορθεία, Πλά-
τωνα, Αίμονα, Κυύαιδον,
Λίοινα, Αρπίλυκον, Η-
ρακία, Τिताίαν, Μαρτίνην,
Κλείτορα, Στόμφαλον, Ορ-
χομήδον, Νύκπιμον & νεώπι-
ον. ὅτοι πάντες ἀνδράποισ
ὑπερέδωκον ὑψηλοτάτην καὶ
ἀσπίδα. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βε-
λόμενος πῶς ἀσπίδα πι-
εῖσιν, εἰκασθὼς ἀνδρὶ χερ-
σὶν τὴν φερόμεναι. εἰ δὲ αὐ-
τὸν ὅτι ξενία κατέσταντο,
φράξαντες ἵνα ᾗ ὅτι χυδαίον
παῖδα, πῶς ἰσχυρὸς τὰ τύτω
σπλάγχνα συναγαμίξαντες,
παρέδωκεν [τῇ τραπίῃ]
συμβελέσασθαι ὅτι προσβυ-
τίην ἀδελφοῦ Μαινάλου.
Ζεὺς ὃ [μυνηχθεὶς] & μὴ
τράπεζαν ἀνέστρεψεν, ὅταν

Caucon, Mecisteus, Opleus,
Macareus, Macednus, Ho-
rus, Polichus, Arcontes, Evæ-
mon, Ancyor, Archebates,
Carteron, Ægæon, Pallas,
Eumon, Canethus, Prothous,
Linus, Corethon, Mænalus,
Teleboas, Physius, Phassus,
Phthius, Lycius, Alipherus,
Generor, Bucolion, Socleus,
Phineus, Eumetes, Harpa-
leus, Porthæus, Platon, Æ-
mon, Cynæthus, Leon, Har-
palicus, Heræus, Titanas,
Mantinus, Cletor, Stymphal-
us, Orchomenus, Nyctimus
junior. Hi, cum superbis,
tum impierate cunctis morta-
libus antesteterunt. Quare Ju-
piter, ut horum impietatis pe-
riculum faceret, sumptâ ho-
minis mercenarij formâ, ad
eos accedit. Tum hi simul
ac eum conspiciantur, invi-
tatum hospitem domo suâ
excipiunt. Huic jugulati &
conterraneis pueris unius vis-
cera, sacris admista, Mænali
fratris natu majoris suâsu co-
medenda apposuerunt. At Ju-
piter id genus mensæ maxi-
mum in modum aspernatus,
evertit, & eo ipso in loco,
ubi nunc Trapezus (id enim

loci nomen est) spectatur. Cæterùm Lycaonem, ac ejus liberos , præter Nyctimum novissimum omnium , fulmine percussos concremavit. Terra interim, sublati in altum manibus , ac Jovis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit.

§. 2. Enimverò Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Eumelus verò , & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è Nymphis esse recensuit. A suis autem eam Nycteo , at Phercydes Ceteo natam esse referunt. Hæc , cùm Diana venandi studio oblectata , eandemque stolam induta, secum inibi se virginitati addictam fore juravit. Verùm hujus formâ captus Jupiter , siquidem in Dianam , ut nonnulli aiunt, mutatus, sive, ut quidam, in Apollinem versus, invitam subegit. Quod cùm Jupiter Junonem latere studeret , eam in ursæ faciem

νῦν Τραπζοῦς καλεῖται ὁ τόπος. Λυκάονα δὲ καὶ τὴν τύπην παῖδας ἐκτρέφοντες, ῥαῖς τῆ νιοτάτου Νυκτῖμου. ἀπαχάδου γὰρ ἡ γῆ παρὰ χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τῆ Διὸς ἐφαπταμένη, πῶ ὄργῳ κατέπαυσαι.

§. β. Νυκτῖμον δὲ πῶ βασιλείαν παρελάβαντο, ὃ ἐπὶ Δαχελίωντο πατακλυσμὸς ἐγένετο. τῶτον ἔνιοι φασι διὰ πῶ ἧς Λυκάοντο παίδων δυστέλειαν γέγονε. Εὐμολτο δὲ, καὶ πῆρες ἔπρεσι, λέγουσι Λυκάονα καὶ θυγατέρα Καλλιπὴν γένεσθαι. Ησίοδοτο γὰρ αὐτῶν μίαν ἦν ἧς Νυμφῶν λέγουσι Ἀσιτο δὲ Νυκτέως. Φερεκύδης δὲ Κητέως. αὐτῇ σὺνδυροτο Ἀρτέμιδος ἔσα, πῶ αὐτῶ ἐκείνῳ σολῶ φοροῦσα, ὅμως αὐτῇ μῖναι παρδόνον. Ζεὺς δὲ ἐρεδὶς, ἀκούσῃ σὺνδράζονται, εἰσάδεις, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι. ὡς δὲ ἔνιοι. Ἀπόλλωνι. Βελόμβροτο δὲ Ἡραν λαβόν, εἰς Ἀρκτον μετέμεγε.

φασιν αὐτῷ. Ἡ δὲ ἔπι-
σιν Ἀρτιμὺν, ὡς ἄξιον
θεῖον κατεπέδειξαι. εἰς ἣ
οὐ λέγοντες, ὡς Ἀρτιμὺς
αὐτῷ κατεπέδειξεν, ὅπ-
τῳ παρδινίαν ἐκ ἐφύλα-
ξεν. ἀπολομένης δὲ Καλ-
λιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀφ-
πάσας, ἐν Ἀρχαδίᾳ δίδωσιν
ἀνατρέφειν Μαίᾳ, περσαγο-
ράσας Ἀρχάδα. ἥ δὲ Καλ-
λιστὴ κατετείσας, ἐκάλει-
σεν Ἀρκτὺν.

vertit: Juno interea Diana,
ut immanem belluam sagittis
configat, persuasit. Nec de-
sunt auctores, qui referant,
illam promissæ virginittatis
violatæ causâ, sagittis à Dia-
na percussam obiisse. Quâ de-
mum sublatâ, Jupiter abre-
ptum infantem in Arcadia
Maia enutriendum dedit, eî-
que Arcadi nomen imposuit:
& Callisto inter astra colloca-
vit, ursamque nominavit.

Κ Ε Φ. Δ.

C A P. I X.

Αρχάδος δὲ καὶ Λαο-
νείρας τῆς Ἀμύκλης, ἡ
Μεγανείρας τῆς Κροκονί-
δος δὲ Εὐμύχου λέγει,
νύμφης Χρυσοπέας, ἐγί-
νοντο παῖδες Ἐλάτος ἡ
Ἀφείδας. ἔπειτα γὰρ ἐμεί-
σαντο. τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶ-
χεν Ἐλάτος. ὃς ἐκ Λαοδίκης
τῆς Κινύρης, Στύμφαλον καὶ
Περίετιμον. Ἀφείδας δὲ
Ἄλκον ἡ Σθενέβειαν, ἡ
γαμῆ Περσέως, Ἀλέκ ἡ
Νεαίρας τῆς Περσέως, θυγάτηρ
μὲν Ἀῤῥυ. υἱὸς δὲ Κηφῆς καὶ
Λυκῆργος. αὐτὴ μὲν ἔν τῳ
Ἡρακλῆϊ φαρῆσα, κατέ-
κρυψε τὸ βρέφος ἐν τῳ τιμῆ-

INsuper ex Arcade ac Lea-
neira Amyclæ filia, aut
Meganira Croconis filia; ut
autem Eumelus ait, ex nym-
pha Chrysopea nati sunt filij,
Elatius & Aphidas, qui terram
partiti sunt. Summa verò po-
tentia penes Elatum fuit. Hic
ex Laodice filia Cinyræ Stym-
phalum & Pereum gignit. Sed
Aphidas Aleum, & Sthene-
beam, quæ Præto nupsit.
Aleius verò & Neæra Perei fi-
liæ, Auge quidem fœmina,
mares autem, Cephæus ac Ly-
curgus. Hæc igitur ab Her-
cule vitiata infantem intra
Palladis lucum celavit: ubi

prius illius sacerdotio præfuit. Cum verò ingravesceret annona, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret : atque oraculis significaretur, in Minervæ luo quandam latere impietatem, deprehensa demùm à patre puella, Nauplio occidenda traditur : à quo cùm illam Teuthras Myforum dynastes accepisset, vitiavit, & infans Parthenio in monte exponitur : quòd cerva de suis uberibus alimentum suppeditaret, Telephus est appellatur : atque à Corythi bubulcis enutritus, ac perquisitis parentibus, Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoque vitâ functo, Myfiæ regni hæres instituitur.

§. 2. At è Lycurgo, & Cleophile, sive Eurymone, nati sunt, Ancaus, Epochus, Amphidamas, & Idæus : ex Amphidamante verò Milanion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Jaso & Clymene Minyæ filia nascitur Atalanta : cujus pater proli cupidus, eam exposuit : ad

νη τῆς Αἰθιαῖ, ἥς εἶχε
τὸ ἱεροσυνίον. ἀνέργου δὲ
τὸ γῆς μέγεθος, καὶ μη-
ρυόντων τῆς χυσιμῶν ἄ-
ναίη ἐν τῇ τιμῇ τῆς
Αἰθιαῖ δυσέβημα, πορε-
θεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, πα-
ρεδδὲν Ναυπλίῳ ὅτι δανά-
τη· παρ' ἧς Τάδρας ὁ Μυ-
σῶν δυνάστης ἐξαλαβὼν
αὐτὴν ἑφθέρη· τὸ δὲ βρέ-
φθ' ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθε-
νίῳ, θηλῶ ὑποχρύσι ἐλά-
φῳ, Τήλεφθ' ἐκλήθη· καὶ
πρᾶξις ὑπὸ τῆς Κορίνθου βυ-
κόλων, καὶ ζητήσας τὸς
γονέας, ἦκεν εἰς Δελφοί.
καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ πα-
ρεγένετο εἰς Μυσίαν, θε-
τὸς πάντες Τάδρασι· γί-
νεται· καὶ τελευτῶντι αὐ-
τῷ, διαδόχος τὸ δυνάστηας
γίνεται.

§. β. Λυκέρου δὲ καὶ
Κλεοφίλης ἡ Εὐρωμένης,
Αγκᾶος καὶ Ἐπῶρος καὶ Ἀμ-
φιδάμας, καὶ Ἰδῆος. Ἀμφι-
δάμασι δὲ Μελαριῶν,
καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχῃ, ὡς
Εὐρυθεὺς ἔγημεν. Ἰάσῃ δὲ
καὶ Κλυμένης τὸ Μινύα, Ἀτα-
λάντῃ γίνετο. ταύτης ὁ πα-
τὴρ ἀρρένων παίδων ὑπὸ θυ-

μῦθ' ἰξείσκειν αὐτῶν. ἀκ-
 ρῆ δὲ ποιστῶσα πολλάκις
 θαλῶν ἰοιδὸν μηχανῆς ἔδ-
 εύντες κωπηροὶ παρ' ἑαυ-
 τοῖς ἀνέτρεπον. τρεῖς δὲ
 Ἀταλάντῃ ἡγομένη, παρ-
 δόνον ἑαυτῶν ἐφυλάττειν·
 καὶ θυράσια ἐν ἐρημίᾳ,
 καὶ ἀποπλισμένη διετίλει· βί-
 ζεσθαι δὲ αὐτῶν ὀπιχου-
 ρωῦτες Κένταυροι Ροῖκος
 καὶ Τλαῖος, καὶ τοξόδο-
 τες ἕκ' αὐτῆς ἀπίσαντες.
 περιβύετο δὲ μὲν ἦν ἀν-
 τίων καὶ ὅθι ἦ Καλυδώνιον
 ἔατο, καὶ ἐν τῷ ὅθι Πε-
 λας πῶδεν ἀγῶνι, ἐπά-
 λαισε Πηλεῖ, καὶ ἐνίκη-
 σεν. ἀνδροδοτὰ δὲ ὕστερον
 τοῖς γονέσιν, ὡς ὁ πατὴρ
 γαμῆν αὐτῶν ἐπειδὴν, ἀ-
 ποδοῖα κίς σαδιαῖον τόπον,
 καὶ πῆξασα μίσην σκύλοπα-
 τείπλυν· ἐπιόδιν ἦν μνη-
 σδομένων τοῖς δρόμοις
 περιόδοι, ἐπρόχαζε καὶ ἀ-
 πλισμένη· καὶ καταληφθέν-
 τι μὲν αὐτῷ θανάτῳ ὠ-
 φείλετο μὴ καταληφθέντι
 δὲ γάμος. ἥδη δὲ πολλῶν
 ἀπολυμένων, Μελανίων
 αὐτῆς ἐραδὴς, ἦεν ὅθι
 τὸν δρόμον, χρύστα μῦλα

quam uirga sæpenuerò ve-
 niens, ubera protendebat·
 eamque demùm venatores
 inventam penes se educarunt.
 Atalanta deinde adultæ jam
 ætatis se virginem servabat,
 & venando in solitudine ar-
 mata permanebat: quin etiam
 ubi inviolatæ virginitati suæ
 à Rhæco & Hylæo Centauris
 viui parari perſpicit, hi sagit-
 tis ab ea perfoſſi conciderunt:
 devenit præterea unâ cū viris
 præclarissimis, non ad vena-
 tionem modò in Calydonium
 aprum indictam, sed etiam ad
 certamen in Pelææ honorem
 institutum propositumque,
 ubi cum Peleo luctata est, ac
 palmam inde est consecuta.
 Cū verò Atalanta non ita
 multò post genitores suos re-
 perisset, ac patris suasu ad vi-
 rum capiendum inducta esset,
 in stadium abit, in cuius me-
 dio trium cubitum pælium de-
 figit. Hinc procantium viro-
 rum cursibus deductis, arma-
 ta decurrebat. In quibus qui
 vincebatur, cædes: at victori
 Atalantæ conjugium debeba-
 tur. Demùm, post multorum
 cædes, Milanion ejus amore
 inflammatus, aureis malis,
 quæ

quæ à Venere dono acceperat, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens objicit. Tum Atalanta, dum in projectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu devicta est. Sic itaque Milanion Atalantzæ conjugio potitus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Jovis lucum penetrasse; ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hesiodus autem ac plerique alij, Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Mænalo ortam, nec eam Milanioni, sed Hippomeni nuptram dicit. Atalanta hæc è Milanione, sive, ut alij volunt, ex Marte, Parthenopeum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

CAP. X.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cylle-ne Arcadiæ monte natæ sunt filię septem, quibus Pleiadi-bus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Tay-

κομίζων ὧν Ἀφροδίτης καὶ Διοκόμοιο ταῦτα ἔρρηθεν. ἡ δὲ ἀναιερευμένη τὰ ριπνέμενα, τὸν δρόμον ἐνικήθη. ἔγχετο οὐδ' αὐτῷ Μειλανίων, καὶ ποτε λέγεται μὴ διδόντας αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμενος. Δίδε, κα' κτ' συνασάζοντας, εἰς λέοντας ἀλλαγῆσαι. Ἡσίοδος δὲ καὶ πρὶς ἔπει, τῷ Ἀταλάντῳ, ἐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον. Εὐειπίδης δὲ Μαινάλε· καὶ τὸν γήμενα αὐτῷ· οὐ Μειλανίωνα, ἀλλὰ Ἰσπομένῳ. ἔφηνησι δὲ ἐν Μειλανίωνο Ἀταλάντῃ, ἢ, ὡς ἄλλοι λέγουσιν, Ἀρεο, Παρθινοπαῖον, ὅς ἐπὶ Θήβας ἐσρατύσατο.

Κ Ε Θ. ι.

Ατλαντίο δὲ καὶ Πλειωνῷ Πληϊόνης, ἐχθρόντο θυγατέρες ἐπὶ ἐν Κυλλήνῃ τῇ Ἀρχαδίᾳ, αἱ Πληϊάδες ποσειδάωνος, Ἀλκυόνη, Μέρπη, Κελαινώ, Ἠλέκτρα. Στερόπη,

Ταυρίη, Μαΐα. τῶν Σπε-
ρίπῳ μ', Οϊνόμα' ἔγνη-
μα· Σίσυφ' & Μερύπῳ. δυ-
οὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν·
παρθῇ μὲν Κελαυοῖ, ἐξ
ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Πο-
σειδῶν ἐν μακρόν φ' ἔκτισε
νήσοις. δ' αὖτις δὲ Ἀλ-
κυόνη, ἣ θυγατὶς μὲν ἐ-
τίκτωσιν Αἰδυύσῃ, πῶς
Ἀπόλλωνι Εὐδωρῇ τε-
κοῦσαν χαλκίσῳ· ἣ δὲ δὲ
Τ'ρέα καὶ Τεφλώεσσι. Τ'ρέως
μὲν οὐ καὶ Κλονίης νύμ-
φης, Νυκτεὺς καὶ Λύκος·
Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυξοῦς,
Ἀντιόπη. Ἀντιόπης δὲ καὶ
Διὸς, Ζῆδος καὶ Ἀμφίων.
ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι
Ζεὺς σωμασάζει.

§. Μαΐα μὲν οὐκ ἦ παρ' ἑ-
στυπῇ Διὶ σωμασάδοσα ἐν
αἰτῇ τ' Κυκλώης, Ἑρμῶ
τίκτει. ἔτ' ἐν παρτοῖς δὲ
τῷ λίχνῳ καί μιν, ἐκδύς,
εἰς Πιερίαν παρσίνετα, καὶ
κλέπει βόας, αἳ ἐν μὲν Ἀ-
πόλλων. ἵνα δὲ μὴ φωρα-
δῇ ὑπὸ ἡλίου ἰχνῶν, ὑπο-
δύματα τοῖς ποσὶ παρίδῃ
κεν. καὶ κομίσας εἰς Πύ-
λον, ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς ἀνή-
λαιον ἀπέρχεται. δύο δὲ

gete, Maia, de quibus Ste-
ropen Oenomaus uxorem fi-
bi sociavit. Meropen Sisy-
phus: duas corrumpit neptunus:
priorem quidem sanè Celæ-
no, de qua Lycum filium ex-
tulit, quem Neptunus pater
in fortunatorum insulas habi-
tatum misit. Posteriores au-
tem Alcyonen; ex qua Æthu-
sam filiam genuit, quæ Apol-
lini Eleutherem filiam formo-
sissimam peperit: sed filios
Hyreum & Hyperenorem.
Nycteus autem & Lycus ex
Hyreo & nymphea Clonia na-
tus est. Deque Nycteo & Po-
lyxone Antiope orta est: de
qua & Jove Zethus & Am-
phion. Atlantidas autem cæ-
teras Jupiter compressit.

§. 2. Siquidem Maia nata-
rum maxima ab Jove in Cyl-
lenes antro vitiata, Mercu-
rium parit. Hic, cum adhuc
in cunis vagiret, erumpit, at-
que Pieriam pervasit, & quas
Apollo boves pascebat, furto
abegit: ne verò id deprehendi-
per vestigia posset, calces ea-
rum pedibus induit, quarum
partem Pylum abduxit, ac re-
liquas intra spelæum abscon-
dit: ex iis autem cum jam duas

immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tosta esitavit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur: pro antri ostio, consumptâ jam carne, testudinem depascentem invenit, quâ perpurgatâ, & abstersâ, super ejus testâ ex matatorum boum intestino confectos nervos tetendit, & lyrâ conficit. Sic Mercurius carnes torrere, lyrâque ac plectrum primus invenit. mox Apollo bubus perquirendis operam navat, & Pylum rectâ concedit, ubi cives ab eo diligenter examinati, eas abigentem puerum vidisse responderunt: se verò haud quaquâm posse dicere, quonam perductæ forent, quando earum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demùm ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigeum comperit, ad Maiam in Cyllenem properavit, apud quam Mercurium furti accusat. Ea verò puerum ipsum fasciis involutum ostendit. Hunc Apollo manibus sublatum ad Jovem tulit, ac boves reposcit. Is, tametsi Jovis imperio reddere jubere-

καταδύσας, τὰς μὲν βύρ-
σαι πύργαις καὶ θηλώσι· ὅψ-
θι κρεῶν τὰ μὲν κατε-
νάλωσεν ἐψήσας, τὰ δὲ
κατίκαυσεν. καὶ τυχέως εἰς
Κυλλιώνην ᾗ ἦλθετο. καὶ ἐ-
νείσκει περὶ τῆς αὐτοῦ γε-
μομένην χελώνην, παύ-
την ἐκκαθαράς, εἰς τὸ
κῦτθον χορδαῖς ἐκτείνας,
ἐξ ᾧ ὦν ἔδυσεν βοῶν, καὶ
ἐργασάμενθ'· [λύραν
ἐποίησεν. καὶ περὶ τῆς κρέας
ᾤψθησεν. καὶ] λύραν εὗρε
καὶ πῆκτον. Ἀπὸλλων
δὲ τὰς βόας ζήτησ', εἰς
Πύλον ἀφικνεῖται· καὶ
τοῖς κατακουῶται ἀέκριν-
εν· οἱ δὲ ἰδὲν μὲν παύ-
δα ἐλαύνοντα ἔφασκον·
ἐκ ἔχεν δὲ ἐπιτὴν πω-
πτι ἡλάθησαν, διὰ τὸ
μὴ εὖρεῖν ἵχθ' δυνάσθαι.
μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαν-
τικῆς τὸν κεκλοφῶτα,
περὶ Μαῖαν εἰς Κυλλή-
νην ἔρραγίναται, καὶ τὸν
Ερμῆν ᾗ πᾶτο. ἡ δὲ, ἐ-
πίδειξεν αὐτὸν ἐν ποτὶ
σπαργαίοις. Ἀπὸλλων δὲ
αὐτὸν περσδιακομίσας,
τὰς βοὰς ἀπήγει. Διὸς
δὲ κελεύοντ' ἀποδοῦναι,

ἡγεῖται. μὲ πίδουν δέ, ἔχει τὸν Ἀπολλωνα εἰς Πύλον, καὶ τοὺς βόας ἀποδίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων] αἰτῆσαι ταῦτά, ἔλαβεν Ἐρμὺς ἐκείνῳ δίδοντο, ὃ Ἀπόλλων] ἀπιδίδωσι τοὺς βόας. Ἐρμῆς δὲ ταύτας γάμων, σύειγα πάλιν ποξάμεντο· ἐσύειζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταῦτά, βυλόμεντο λαβεῖν, πῶς χρυσὴν ῥάβδον εἶδεν, ἣν ἐκέκτετο βυκολῶν. ὃ δὲ καὶ ταῦτά, λαβεῖν αἰτῆ τὴν σύειγτο ἥδελεν, καὶ πῶς μαρπητὴν ἐπιδεῖν. καὶ διδοῖ διδασκεται πῶς διὰ τῆς ἡφον μαρπητῶν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκε ἑαυτοῦ καὶ δεῶν ἱεροχρονίων πῆδησι.

§. 2. Ταυγάτη δὲ ἐκ Διὸς, Λακεδαίμονα· ἀφ' ἧς καὶ Λακεδαίμων ἡ χώρα καλεῖται. [καὶ] Λακεδαίμοντο δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώπης, ὅς ἡν δὲ Λέλεγος αὐτόχθοντο, καὶ Νύμφης Νηΐδος Κλεοχάρειας Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδικῆς ἣν ἔγνηκεν Ἀκρίας. Ἀμύκλας δὲ καὶ Διομέδους

tur, inficiari tamen non desinebat : qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylum perducit, ac boves restituit. Apollo auditam lyram à Mercurio petit : eam Mercurius tradit. Apollo verò, acceptâ lyrâ, tradit boves, quas cùm Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflavit, pro qua, quòd ejus habendæ miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur ; quam, cùm Apollo boves pasceret, habebat : quòd eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Quâ traditâ, & per calculos etiam vaticinari docetur. Ad hæc Jupiter ipsum sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit.

§. 3. Jupiter insuper ex Taygete Lacedæmonem filium procreavit, à quo etiam Lacedæmone, ac Sparte filia Eurotæ, quæ fuit Lelegis indigetis filius, & Cleocharæ Naiadis Nymphæ, Amyclas, & Eurydice, quam Acrisius uxorem habuit. Amiclæ autem, & Diomedes Lapithæ

filia, Cynortes, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentè amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynortæ filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaq; Tyndareum, Icharium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia, Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verùm multorum testimonio, Idam è Neptuneo genitum esse comprobatur. At qui tantâ Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latentia quæque pervidisse dicatur. Leucippi verò ex Philodice Inachi filia nata fuere, Ilaira & Phœbe. Hæce Dioscori, id est, Jovis filij, Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post hæc etiam Arsinoen genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapium peperit. At quidam non Arsinoes Leucippi filia, sed Coronidis Phlegiæ in Thesalia natum Æsculapium ferunt: cum qua simul ac eam deperisset Apollo, statim concubuisse proditur. Eam quo-

τὸ Λαπίδου Κυνόρτης, καὶ Ὑακινθοῦ τῦτον ἔστι τῷ Ἀπολλωνῷ ἐρώμενον λέγουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε. Κυνόρτου δὲ [παῖς] Περειήρης, ὃς γαμῖ Γοργόφονίῳ τῷ Περσέως, καὶ δάτῳ Στῆσιχορῷ φησὶ καὶ πικτῇ Τυνδαρέων, Ἰχάριον, Ἀφάρεια, Ἀδάκτιπον. Ἀφάρειος μὲν οὐκ ἔστι Ἀρλώνης τῆς Οἰγάλου, Λυγκεύς τε καὶ Ἰδας, καὶ Πῆτος. κατὰ πολλοὺς δὲ, Ἰδας ἐκ Ποσειδῶντος λέγεται. ὅξυδερξία δὲ Λυγκεύς ὡσεύκεν, ὥς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν θάσσῃ. Ἀδάκτιπον δὲ καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου, δύω γατῆρες ἔχουσιν, Ἰλάειρα καὶ Φοίβη. ταύτας ἀπάσαντες, ἔγνησαν Δίοσκυρος· πρῶτος δὲ ταύταις, Ἀρσινόῳ ἐμήνησιν. ταύτη μίγνυται Ἀπόλλων. ἢ δὲ Ἀσκληπιδὸν γένεσθαι. πινὲς δὲ Ἀσκληπιδόν, ἐκ ἐξ Ἀρσινόης τῆς Ἀδάκτιπιν λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορώνιδος τῆς Φλεγέου ἐκ Θεσσαλίας. καὶ φασὶ ἐρωθῆναι τὴν ταύτης Ἀπέλλων. τῷ

Naupactica conscripsit : Tyn-
dareum , ut Panyasis : Hyme-
neum , ut Orphici : Glaucum
Minois filium , ut Mnesago-
ras ait.

§. 4. Demùm Jupiter ve-
ritus , ne si mortales hanc
medendi rationem adipiscan-
tur, suis se viribus vicissim ad-
juverint, fulmine ipsum inter-
fecit. Quamobrem iratus Ap-
ollo , Cyclopas , quòd Jovi
fulmina comparassent, occi-
dit. Quem cùm Jupiter in
Tartarum jam jam dejecturus
effet, Latonæ precibus exora-
tus , annum totum, ut ipse vi-
ro mercede conductus servi-
ret, imperavit. Is autem Phe-
ras ad Admetum Pheretis fi-
lium se contulit, apud quem
servitutem serviens , armenta
pascebat: ac boves dominicas
gemelliparas omnes effecit.
Sunt qui & Aphareum qui-
dem & Leucippum ex Perie-
re Æoli filio natum esse di-
cant. Cynortæ autem Perie-
rem filium fuisse , & hujusce
OEbalum. Sed OEbali &
Bateæ Naidis nymphæ Tyn-
dareum , Hippocoontem , &
Icarionem.

ὁ τῶ Ναυπακτικῆς συλῆ-
ψας λέγει Τιμολέων , ὡς
ρηθὲ Παρύσιος· Τ' μύησιον ,
ὡς οἱ Ορφικοὶ λέγουσι· Γλαῦ-
κον δὲ Μίνωθεν , ὡς Μνησι-
γόρας λέγει.

§. 5. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς
μὴ λαβόντες ἀνθρώποι θι-
ερασίαν , παρ' αὐτῶν βου-
θῶσαν ἀνθρώποις , ἐκείραντο
αὐτόν. καὶ διὰ τοῦτο ὅρμη-
δις Ἀπόλλων , κτείνει Κό-
κλωπας , τὸς τὸν περὶ αὐτὸν
Διὶ κατασπιδάσαντας. Ζεὺς
ἤμίλειοι ῥίψῃεν αὐτόν εἰς
τάφταρον· διηθείους ἢ Ἀη-
τὸς, ἐκέλευσεν αὐτόν ἐναιω-
τὸν ἀνδρὶ θυπύσαι. ὁ δὲ
ἐβλάθη ὁμῶς εἰς φερεῖς
ὡς Ἀδμητοῦ δὲ φέρεται,
τίτῳ λατρεῖν ἐπιμένει·
καὶ τῷ θυλαίᾳ βόας (πά-
σαι) διδυματόκους ἐποίη-
σεν· εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφα-
ρίαν καὶ Ἀδμητοῦ ἐκ
Πειρήους φησὶναι τῷ Αἰό-
λου· Κωόρπον δὲ , Πε-
εῖρην· τὸ δὲ , Ὀΐα-
λον· Οἰεάλου δὲ καὶ Νη-
λὸς νύμφης Βαπίας Τιμ-
ολέων, Ἰπποκίοντα, Ἰκα-
ρίωνα.

§. 4. Ἰπποκώωντες μὲν οὖν ἔχοντο παῖδας Δορυκλείς, Σκαῖ, * Εμάρσφορος, Εὐτυχής, Βυκόλος, Αἰκων, Τέβρις, Ἰπποκορύς, Εὐρυτός, Ἰπποκορύσις, Ἀλκίον, Ἀλκων. τότε Ἰπποκώων ἔχων παῖδας, Ἰκαρίωνα καὶ Τυνδαρέων ἐξέβαλεν Ἀσκηδάμονος. οἱ δὲ φεύγουσι πρὸς Θέστον, καὶ συμμάχουσιν αὐτῷ πρὸς τὸς ἰωνοὺς πόλεμον ἔχοντες. καὶ γὰρ μετ' Ἰπποκώωντος Θέστις (τῷ Αἰτωλῷ) θυγατέρα Λήδαν. αὐτὸς δὲ ὅτε Ἡρακλῆς Ἰπποκώωντα καὶ τὸς τότε παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρχονταί. καὶ περιλαμβάνει Τυνδαρέως ἡ βασιλείαν.

§. 5. Ἰκαρίῳ μὲν οὖν καὶ Περειβοίᾳ νύμφῃς Νηίδος (ὅσους ἄρρενας πέντε.) Θόας, Δαμασίππος, Ἰμάσιμος, Ἀλέτης, Πείλειος καὶ θυγάτηρ Πιλωλόπη, ἣν ἔγνω ὁ Ὀδυσσεύς. Τυνδαρεὺς καὶ Λήδας, Τιμαύδρα, ἣν ἔγνω ὁ Ἐχέμους ἔγνω καὶ Κλυταίμνηστρα ἣν ἔγνω ὁ Ἀγαμέμνων ἐπὶ φιλονόῃ ἣν Ἀρτεμις ἀθάνατον ἐποίησε.

§. 6. Διὸς δὲ Λήδα στυ-

§. 5. At Hippocoontis filij fuere, Dorycleus, Scæus, * Emarsphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His permunitus filiis Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Lacedæmone eiecit. Hi verò ad Thestium ejecti confugerunt: Eique adversus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: dein Tyndareus Thestij Ætoli filiam Ledam cepit uxorem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis suis interemin, in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

§. 6. Nati verò ex Icario & Peribœa Naide nympha, mares filij quinque, Thoas, Damasippus, Imeusimus, Alethes, Perilaus: & filia Penelope, quæ Ulyssi nupsit. Tyndarei autem ac Ledæ filiis Timandra, quam Echemus in conjugium duxit: Clytemnestra, quam Agamemnon uxorem habuit: item Philonoe, quam Diana immortalem esse fecit.

§. 7. Ad hæc Jupiter, quanocte

nocte cum Leda in cygnum
versus concubuit, eadem quo-
que Tyndareus illam imple-
vit : deque Jove Pollux &
Helenā : de Tyndareo autem
Castor ; procreati sunt. Inve-
nio etiam auctores , qui He-
lenam Nemesis & Jovis fi-
liam fuisse dicant. Nam, cum
ea Jovis concubitum fugeret,
in anserem mutatam fuisse.
Jovem autem in cygnum ver-
sum coisse memoratur : Ne-
mesin verò ovum ex eo con-
cubitu peperisse. Idque etiam
in nemore opilionem quen-
dam invenisse, & allatum Le-
dæ dedisse. Hanc autem con-
ditum in arca reposuisse, &
suo demum tempore ortam
fuisse Helenam, eamque per-
inde, ac si de se fuisset nata,
educasse. Quæ cum formæ
præstantia polleret, eam The-
seus rapuit, & Athenas abdu-
xit. Deinde Pollux & Castor,
comparato in Athenienses
exercitu, cum ad Plutonis ef-
ferret Theseus, urbem capiunt ;
atque Helenam recuperant :
neque non Aethran Thesei ma-
trem captivam abducunt.

§. 8. Jam tum quoque hi
Græciæ reges Helenam uxore.

ελδόντῳ , ὁμοιωδύντῳ
κυγῶ , καὶ καὶ τὴν αὐτὴν
νύκτα Τυνδαρεως , ἐκ Διὸς
ἐμὴ ἐφηγηθῆ Πολυδευκης
καὶ Ελένη Τυνδαρεω δὲ
Κάστωρ. λέγουσι δὲ ἔτι οἱ
Νεμίσσας Ελένην τῇ καὶ
Διός. ταυτὶν γὰρ τὴν Διὸς
φάγουσαν σαυτοσίαν , εἰς
χελῶνα τὴν μερῶν μετα-
βαλεῖν. ὁμοιωδύντα δὲ καὶ
Διὰ τῶν κύνων σώσεσθαι. καὶ
δὲ ὡς ἐν ὅτῃ σαυτοσίαν ἀπο-
πικεῖν. τὸτο δὲ ἐν τοῖς ἀγ-
σιν. εὐρεῖντα πᾶσι ποιμή-
να, Λήδα καμίσαντα δὲ-
ται. τὴν δὲ καταδιμενίαν
εἰς λαγνάς φυλάσσειν, καὶ
χρόνῳ καὶ δίκῃ γυναικὶ
σαν Ελένην, ὡς ἐξ αὐτῆς
δυογάτρα τέκον. γνομί-
νῳ δὲ αὐτῇ καὶ ἄλλῃ δια-
φορῇ Θεοῦς ἀπ' αὐτῆς,
εἰς Αἰθῶας ἐκόμενοι. Πο-
λυδευκης δὲ καὶ Κάστωρ
εἰς Αἰθῶας ἐπιστὰς αὐ-
ταις, ἐν Αἰθῶ Θεοῦς ὄν-
τες, αἰετοὶ καὶ πῆλιν, καὶ
καὶ Ελένην λαμβανούσιν καὶ
καὶ Θεοῦς μητέρα Αἰθῶν
ἀγορίαν αἰχμάλωτον.

§ η. Παρεγγύοντο δὲ εἰς
Σπαρτίαν ὅτῃ τὸν Ελένης

γάμων οἱ βασιλεύοντες Ελ-
λαδος. ἦσαν δ' ἐοίμνησευό-
μῃοι οἷδε, Οδυσσεὺς Ἀσέ-
ρτυ, Διομήδης Τυδείης, Αν-
τίλοχος Νέστορος, Αἰακίδης
Ἀγαμέμνων, Σιδώνιος Καπα-
νείης, Ἀμφίλοχος Κριάτης,
Θάλαμος Ευρύτου, Μίλως
Φυλίας, Ἀμφίλοχος Ἀμ-
φιαράς, Μενελάου Περίων,
Σχέριος Επιδόριος, Πολύξενος
Ἀγαμέμνωνος, Πυλίας
Ληΐτης, Αἴας Οἰλίας, Ασκά-
λαφος καὶ Ἰάλκμος Ἀρεός,
Ελεφνώριος Χαλκιδεύς,
Εὐμύχλος Ἀδμήτης, Πολυ-
πόιος Πείριος, Λεονταῖος Κο-
ρών, Ποδάλιριος καὶ Μα-
χάων Ασκληπιῶν, Φηλοκλή-
της Ποσειάδης, Εὐρύπυλος
Εὐαίμωνος, Πρωτοσίλαος
Ἰφίχλους, Μενέλαος Ἀτρείδης,
Αἴας καὶ Τεύχρος Τελαμῶ-
νος, Πάτροκλος Μενετιάς.

§. 3. Τούτων ἑρῶν τὸ
πλῆθος Τυμάρωνος, ἐδ-
δοίκεν μὴ κρινέσθαι ἐνδὲς,
πιστάσασιν οἱ λοιποὶ. ὑπο-
χόμενος δὲ Οδυσσεύς, ἐάν
συλλάβῃται παρὰ τὸν Πη-
νελόπην αὐτῷ γάμον, ὑπο-
δέσθαι τρόπον πινὰ, δι' ἧς
μυθεμία γινώσκται τῆς

rem pro se quisque petituri,
Spartam advenerunt. Pro-
cantium verò nomina hæc
fuisse leguntur: Ulysses Laer-
tæ, Diomedes Tydei, Antilo-
chus Nestoris, Agapenor An-
cæi, Schenelus Capanei, Am-
philocus Cteati, Thalpius Eu-
ryti, Meges Philei, Amphi-
lochus Amphiarai, Mne-
stheus Petei, Schedius Epi-
strophii, Polyxenus Agasthe-
nis, Peneleus Leiti, Ajax Oi-
lei, Ascalaphus & Ialmenus
Martis, Elephenor Chalco-
dontis, Eumelus Admeti, Po-
lypoetus Pirithoi, Leonteius
Coroni, Podalirius & Ma-
chaion Æsculapij, Philocte-
tes Pœantis, Eurypylus Evæ-
monis, Protefilaus Iphicli,
Menelaus Atrei, Ajax &
Teucer Telamonis, Patro-
clus Menœtij.

§. 9. Horum turbam conspi-
catus Tyndareus, ne, si ex tot
competitoribus, uni Helenæ
in conjugium addiceretur, re-
liqui seditionem ac tumultum
excitaret, pertimescebat: quo-
circa Ulysses, quod si, inquit,
illi, ad Penelopes nuptias adi-
piscendas mihi adjumento fo-
re te polliceatis, talem ego

cum animo meo rationem ini-
bo , ut per eam nulla omnino
sit inter procos oritura discor-
dia. Tum verò Tyndareus ,
ubi ipsi laturum se opem pro-
misit, universos, inquit Ulys-
ses , procos jurisjurandi reli-
gione obstringito , ut , cum
filia tuæ Helenæ de nostri cœ-
tu quempiam sponsum dele-
geris , illi à nobis adjumen-
tum feratur adversus eos qui
in sponsum maritumve , ac
matrimonium ejusmodi vim
facere conentur. Quod ubi Tyndareus audivit , pro-
cos ad Ulyssis consilium perficiendum universos per
jurisjurandi religionem compellit : ac Menelaum filia
sua sponsum declarat , atque etiam ab Icario Ulyssi
Penelopen in conjugium poposcit.

C A P. X.

Κ Ε Φ Α Λ. ι.

MEnelaus itaque ex He-
lena Hermionen ge-
nuit , & ut quidam aiunt, Ni-
costratum ex Dule Pieride ab
Ætolia oriunda : sive, ut Acu-
filaus ait , è Teridæ Mega-
penthem : sed ex Nympha
Gnoſſia, Eumelo auctore, Xe-
nodatum procreavit.

§. 2. Cæterum è Ledæ natis
Castor planè rem militarem
exercuit. Pollux autem cæsti-
cum pugnandi genus sectatus

MΕνέλαος μὲ οὐκ ἐξ
Ελένης Ερμιόνης γε-
νήθησι, καὶ κατὰ πρῶτον, Νί-
κόστρατον, ἐκ Δύλης Πιερί-
δος γένθη Αἰτωλίδος, ἢ,
καθ' ἑαυτὴν Ἀκυσίδαος φησι,
Τηειδῆος, Μεγαπένθη. ἐκ
Κνωσίας δὲ νύμφης, καὶ
Εὐμηλον, Ξενόδαμον.

§. β. Τῶν δὲ ἐκ Λή-
δας γυιομένων παίδων, Κά-
στω μὲν ἥσκει τὰ κατὰ πό-
λεμον· Πολυδεύκης δὲ πύλ-

μῖν· καὶ διὰ τὴν ἀδελφίαν
ἐκλήθησαν ἀμφότεροι Διό-
σκυροι. βυλόμενοι δὲ γῆ-
μαι τὰς Λακίππου θυγα-
τέρας, ἐκ Μεσσηνίας ἀπα-
σαντες ἔγνησαν. καὶ γίνεται
ῥ' Πολυδάκκης καὶ Φοίβης,
Μνησιλέως· Κάστορος δὲ καὶ
Ιλαείρας, Ἀνώγων. ἐλά-
σαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκადίας
βυλείαν μὲν τῆς Ἀφαίρας
παιδῶν Ἰδῆ καὶ Λυγκίας,
ὁππότερον Ἰδῆ διελθεῖν.
ὁ δὲ, τιμὴν βοῦν εἰς μί-
ρη πῶσα, τῷ πατρὸς
καταφαρόντος εἶπε τῇ λείᾳ
τὸ ἡμῶν ἔσθαι, καὶ τῷ
δάττερον τὸ λοιπὸν· καὶ εἰ-
σας κατηνάλωσε τὸ μέρος
ἰδίον πατρὸς Ἰδῆς, καὶ
τὸ τῷ ἀδελφῷ. καὶ μετ'
ἐκείνῃ τὴν λείαν εἰς Μεσ-
σήνῃ ἤλασε. στρατεύσαν-
τες δὲ ὅπῃ Μεσσηνίᾳ οἱ
Διόσκυροι, τὴν τε λείαν
ἐκείνῃ καὶ πολλὰ ἄλλῃ
συνελαύνοισι. καὶ τῇ Ἰδῇ
(ὑπὸ δρυὶ) ἐλύνων, καὶ
τὸν Λυγκίαν· Λυγκίαν δὲ
ἰδὼν Κάστορας, ἐμύνησεν
Ἰδῆ· καὶ κείνος αὐτὸν κτε-
ρεῖ. Πολυδάκκης δὲ εἰδὼς ἔ-
αυτὸς, καὶ τὸν ῥ' Λυγκίαν

est. Atque ambo ob fortitu-
dinem Dioscori, quasi Jovis
proles, cognomento dicti
sunt. Qui cum Leucippi filias
in matrimonium habere cu-
perent, ἐ Messene raptas uxo-
res ambo sunt consecuti. Dein
ex Polluce ac Phœbe Mnesi-
leus; at ἐ Castore & Ilacira
Anogon nati sunt. Qui cum
sociis Ida, Lynceoque, Apha-
rei filiis, ab Arcadia boum
prædam abegissent, Idæ ar-
bitrio dividendam permisere.
Tunc ille bovem in partes
quatuor partitus, Qui prior,
inquit, devorarit, huic præ-
dæ dimidium cedit: postero-
ri, reliquum: quo dicto,
Idas antevertens, privatam
prius, & fratris deinceps par-
tem absumpsit: atque cum eo
prædam omnem Messenen
averrit. Quare Dioscori con-
ductis militum copiis contra
Messenam, cum illam, tum
multam aliam prædam simul
abducunt, & sub quercu per
insidias Idam Lynceumque
intercipere conabantur. Ve-
rum Lynceus, viso Castore,
Idæ fratri significavit: atque
eum ille necavit. At Pollux
ipso infecutus, Lynceum, te-

lum jaculatus, occidit. Inde Idam insequens, lapide secundum caput ab eo percussus, obortâ oculorum caligine, concidit. Tum Jupiter Idam fulminat, Pollucemque in cœlum agit. Pollux verò immortalitatem tenuit, Castore mortuo, at Jupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris, Tyndareus, accersito Spartam Menelao regnum tradidit.

CAP. XI.

EX Electra autem Atlantis filia, & Jove, Jasion Dardanúsque gignuntur, è quibus Jasion Cererem depravit, eisque vim inferre volens, fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus, Samothrace relictâ, in objectam continentem transavit, ubi Teucer Scamandri fluminis Idææque nymphæ filius regnabat: ab eo etiam qui regionem illam incolabant, Teucri vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem

κλείνει τὸ δόρυ περιέμνει·
τὸ δ' ἰδὼν διώκων, βλυσθεὶς
ὡς ἐκείνου πύργῳ κτλ. τὸ κα-
φαλῆς, πύργῳ σκοτωθεὶς· καὶ
Ζεὺς ἰδὼν κλεψυμοῖ, Πο-
λυδάκκῳ δὲ εἰς ἕρανδρ
ἀνάγει. μὴ δεχομένῳ δ' Πο-
λυδέῳ κτλ. ἀθανάσιον, ὄν-
τος νεκρῷ Κάστορι, Ζεὺς ἀμ-
φοτέρους παρ' ἡμέραν, καὶ ἐν
ῥητοῖς εἶπ' καὶ ἐν δητοῖς, ἔδω-
κε. μεταστάντων δὲ εἰς θεὸς
εἶπ' Διοσκύρεον, Τυωδάρεως
μεταπημύμενος Μενέλαον
εἰς Σπάρτῃν, τήν τ' βασι-
λείαν παρέδωκεν.

Κ Ε Φ. ιι.

Ηλέκτρας δ' ἡ Ἀτλαν-
τιδος καὶ Διὸς, ἱστίων
καὶ Δαρδανὸς ἐχθροί. Ιασιῶν
μὲν οὐδ' ἐραστὴς Διήμητρος, καὶ
δέλων κατασχῶσαι τὸν δέον,
κραυγῇται. Δαρδανὸς δ' ὅτι
τῷ δανάτῳ τῷ ἀδελφῷ λυ-
πέμενος, Σαμιθράκῃν ἀπο-
λιπὼν, εἰς τὴν ἀντιπύργῳ ὑπε-
ρὺν ἦλθε πύργῳ δ' ἐβασίλει-
νε Τεύκρος πύλαμ' ἑκαμά-
δρην καὶ νύμφης Ἰδαίας· ἃ φ' ἔ-
καστοί τινος χάριν νεμόμενοι
Τεύκροι προσσηγορεύοντο.
ὡς δεχθεὶς δ' ὡς τὸν βασι-

λέως καὶ λαβὼν μίερε τῆς
γῆς καὶ ἔκεινε θυγατέρα
Βάτταν, Δαρδανὸν ἐκποι-
πόλιν.

§. β. ΤελυτήσαϊΘ δὲ
Τεύχευ, πῶ ῥέον ἀπα-
σαν Δαρδανίαν ἐχέλεισι γ-
νομένων διὲ αὐτῷ παῖδων
Ιλν καὶ Εριχθόνι, ΙλΘ
μὲ οὐδ' ἀπαις ἀπόδανεν· Ερι-
χθόνιος δὲ διαδέξάμενΘ
τὴν βασιλείαν, γῆμας
Ἀστυόχῳ ἔ ΣιμίεντΘ, τε-
κεῖ Τρώα. ὧτ' ὅθ' ἀλαβὼν,
πῶ μὲν ῥέον ἀφ' ἑαυτῶ
Τροίαν ἐχέλεισι καὶ γῆμας
Καλλιρόῳ τῶ Σκαμάνδρῳ,
ἦν ὧτ' ἀπαις μὲ Κλεοπά-
τραν· παῖδας δὲ, Ιλν καὶ
Ἀσάρεχον καὶ Γανυμή-
δην. τῶτον μὲ οὐδ' ἀπ' ἑλ-
λΘ ἀνδρῶσας Ζεὺς δὲ ἀε-
τῶ, δεῶν οἶνοχόον ἐν ἑρα-
τῶ κατέστησεν. Ἀσάρεχον ἔ,
καὶ * Ιερομήμης τῆς Σι-
μίωνιΘ, Κάπυς· τῶ δὲ, καὶ
Θέμιδος τῶ Ἰλν Ἀγχιόσις·
φ' δὲ ἑρσπικῶ ὅπθυμῳ,
Ἀφροδίτῃ στυελδοῦσα, Αἰ-
νείαν ἐγέννησε, καὶ * Λύ-
ρον, ὅς ἀπαις ἀπόδανεν.

§. γ. ΙλΘ δὲ εἰς Φρυ-
γίαν ἀφικόμενΘ, καὶ κα-

admissus, Bateam ejus filiam
sibi in conjugium duxit, ac
Dardanum urbem condidit.

§. 2. At postquam ex huma-
nis Teucer excessit, univer-
sam provinciam Dardaniam
appellavit: filios habuit duos,
Illum & Erichthonium, è qui-
bus Ilus nullis susceptis libe-
ris extinctus est. Hinc Erich-
thonius regni heres, ductaque
Astyoche Simeontis filiâ,
Troem creat. Hic deinde re-
gnum adeptus, regionem à se
ipso Trojam nuncupavit: &
Callirroen Scamandri filiam
sibi collocavit, ex qua Cleo-
patram filiam sustulit: Mares
autem Illum, & Assaracum,
& Ganymedem. Hunc autem
ob corporis formam raptum
per aquilam Jupiter deorum
pincernam in cælo constituit.
Assaracus verò ex * Hieromi-
neme Simeontis filia Capyn
procreat. Hujusce, ac The-
midis Ili filiæ Anchises filius
fuit. Cum quo Venus ipsius
amore flagrans congressa, Æ-
neam genuit, ac * Lyrum,
qui sine liberis decessit.

§. 3. Ilus cum in Phrygiam
pervenisset, atque inibi ab

Rege propositum certamen
 nactus esset, palæstrâ vicit:
 deditque illi præmij loco pue-
 ros quinquaginta, & totidem
 puellas. Ad hæc ex oraculi
 sententia discolorem bovem
 adjecit, monuitque, ut ubi
 ea procubuerit, urbem con-
 deret. Hic bovem ipsam inse-
 quitur. Ea verò, simulatque
 ad Ates, quasi dicas, Noxæ,
 Phrygiæ, tumulum pervenit,
 humi procumbit: quo in loco
 illus urbem ab se conditam,
 Ilium nominavit. Postea Jo-
 vem precatur ut signum sibi
 aliquod ostenderet; postridie
 verò, ubi illuxit, ab Jove de-
 missum Palladium ante taber-
 naculum conspexit: id erat
 magnitudine trium cubitum:
 ac pedibus ita compositis, ut
 ambulare videretur: dextrâ-
 que elatam hastam, ac læva
 colum fustumque gerebat.
 Hujusmodi de Palladio narra-
 tur historia. Aiunt natam Mi-
 nervam, apud Tritonem, cui
 filia Pallas erat, educari cœ-
 pisse: utrasque autem fuisse
 rei bellicæ studiosas, & in
 contentionem aliquando de-
 venisse: Palladi jamjam vul-
 nus illatum (Minervæ) Jovem

παλαστῶν ὑπὸ τοῦ βασιλέως
 αὐτόθι πεποιημένον ἀγωνίᾳ,
 νικῆσαι πάλιν· καὶ λαβὼν ἄ-
 θλον πενήκοντα κύνες καὶ
 κόρας τὰς ἴσας, δίδουσι αὐ-
 τῷ τοῦ βασιλέως κτὶ χρυσ-
 μόν καὶ βοῦν ποικίλιν· καὶ
 φέρεσσι αὐτὸν ἐν ᾧ ἴσως αὐτὸν
 τῇ κλιθῇ τόπῳ, πάλιν κλίσ-
 ζειν, εἴπωτο τῇ βοῇ. ἡ δὲ
 ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμε-
 νον τῆ Φρυγίας Ἀτῆς λόφον,
 κλίνεται. ἔνθα πόλιν κτί-
 σαι Ἰλος, πάντῃ μὲν Ἰλίον
 ἐκάλεσε. τῷ δὲ Διὶ σημεῖον
 ἐνζήμενος αὐτῷ παραυτίκα,
 μεθ' ἡμέραν τὸ διίπτερος
 Παλλᾶδιον πρὸς τῆς σκηνῆς
 καίμενον ἐθεάσατο. ἦν δὲ
 τῷ μεγέθει τριπλῆς, τοῖς
 δὲ ποσὶ συμβεβηκός, καὶ
 τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρημέ-
 νον ἔχον· τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλα-
 κέτιον καὶ ἀσπίδα. ἰσεία
 (δὲ ἡ) ὥς τοῦ Παλλᾶδι-
 οῦ τοιήδε φέρεται. φασὶ γυ-
 νηθεῖσαν τῷ Ἀθηνᾶν. ὧς δὲ
 τεύχεσι τρέφεσθαι, ὧς θυγά-
 τηρ ἦν Παλλὰς. ἀμφοτέρως
 δὲ ἀσπίδας τὰ κτὶ πόλι-
 μον, εἰς φιλονεικίαν ποτὶ
 φερεσθῆν. μελλόνσης ὅτι πλῆ-
 θυν τῆ Παλλᾶδος, τὸν Δία

φοβηθέντα, ἥ Αἰγίδα παρ-
 δίδωαι· τὴν δὲ, ἐλαβη-
 δῆσαν ἀνελήψαι πρὸς ἥ
 Αἰγίδα, καὶ ἔπος ὑπὸ τῆς
 Αἰδέας τραπείσαν ποσὶν.
 Αἰδέαν δὲ παλῦπιν ἐπ'
 αὐτῇ, ἡγομένῳ, ξήανον ἐ-
 κείνης ὁμοιον κατασκευάσα-
 σαν, καὶ παρδύσαι τοῖς
 ἑρνοῖς ὡς εἶδισιν Αἰγι-
 δα, καὶ πᾶν ἰδρυσαμέ-
 νην παρὰ τῷ Αἰ. ὕσε-
 ρον δὲ Ηλέκτρας καὶ τὴν
 φδορὰν τίτῳ παροφρυγύ-
 σης, διαφρίψαι μετ' αὐ-
 τῆς καὶ τὸ Πηλεΐδον εἰς
 τὴν Ἰλιάδα χόρεν. Ἴλον
 δὲ τούτου γὰρ κατασκευά-
 σαντα πᾶν καὶ παρ-
 μὴν τῷ Πηλεΐδῳ ταῦτα
 λέγειται. Ἰλθ' δὲ γήμας
 Εὐρυδικὴν τὴν Ἀδραστῶ,
 Λαομέδοντα ἐγγύησεν, ὃς
 γαμῆι Στρυμνῶ τὴν Σκα-
 μαίδρου. κατὰ δὲ πᾶς
 Πλακίαν τὸν Ἀτρείως. καὶ
 ἐπίοις δὲ Ἀδκίππου. καὶ
 πικροῖ παῖδας μὲν Τιτω-
 νὸν, Λάμπωνα, Κλύ-
 πον, Ἰκεταόνα, Πο-
 δάρκην· θυγατέρας δὲ, Η-
 σιόνην καὶ Κίλλαν, καὶ
 Αἰγύλῳ· ἐκ δὲ νύμφης

parvulae Aegidem oppo-
 sisse : Palladem verò terri-
 tam respexisse : atque ita à
 Minerva vulneratam conci-
 disse. At Minervam ejus de
 causa summo dolore affectam
 simulacrum illi simile confe-
 cisse, ac thoraci, pectorique
 ejus, quam pertimuerat Aegi-
 dem, accommodasse, & apud
 Jovem, honoris ergò consti-
 tuisse. Deinceps autem Ele-
 ctram, per anni pestilentissi-
 mi contagionem ad hoc con-
 fugisse, ac secum id Palla-
 dium in terra Iliaca expo-
 sisse. Ilum postea in hu-
 jusce memoriam templum
 ab se conditum summopere
 coluisse. Hæc hæctenus de
 Palladio. Cæterum Ilus Eury-
 dicen Adraasti filiam, uxorem
 cepit, ex qua Laomedontem
 genuit, cui Strymno Scaman-
 dri filia nupta fuit. Sed, &
 quorundam testimonio, Pla-
 ciam Atrei, sive (ut alij) Leu-
 cippi, ab illo ductam fuisse le-
 gitur. Hic mares quidem Ti-
 thionum, Lamponem, Cly-
 tium, Hicetaonem, & Podar-
 cem : fœminas autem Hesio-
 nen, Cillam, & Aftyochen,
 procreavit. At è Calybe nym-
 pha,

pha Bucolionem suscepit. Καλύβης Βυκολίωνα.

§. 4. Porro Tithonum, quod §. δ. Τιθωνὸν ἰδὲ αὐτὴν
eum arderet, Aurora prære-
ptum in Æthiopiam abducit :
Hὼς ἀρπάσασα δὲ ἔρετα,
ibique cum eo congressa, E-
εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· καί-
mathionem ac Memnonem
καὶ συνελθούσα θυγατρὶ παῖ-
δας Ἡμηθίωνα καὶ Μέμ-
nora.

§. 5. Post, ubi Troja ab §. ε. Μετὰ δὲ τὸ αἶρε-
Hercule, quo de paulò antè
θῆναι Ἰλίον ὑπὸ Ἡρα-
diximus, capta fuit : Podar-
κλέους, ὡς μικρὸν περὶ δεῖν
ces, cognomento Priamus,
ἡμῖν λέλεκται, ἐβασίλευ-
regnum tenuit : ac primam
σι Ποδάρκης ὁ κληθεῖς
conjugem Neropis filiam no-
Πείραμος· καὶ γαμῶτερό-
mine Arisbam sibi conjuga-
τῶν Λείσβην τῶν Μέρο-
vit, ex qua Æfacum filium
πος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἴ-
creat : cui Asterope Cebrenis
σακος γίγνεται, ὃς ἔγνημε
filia nupsit, quam cùm mor-
Ἀστροπὴν τῶν Κεβριώος
tuum nimio luctu defleret,
δυγατρία, ὡς πινυῶν ἀ-
in mergum avem mutatus est.
ποθανούσαν, ἀπώργεωθῃ.
Mox Priamus, Arisbâ collo-
Πείραμος δὲ Λείσβην ἐκ-
catâ in matrimonium apud
δοῖς· τ' ἄνθρωπος, δ' ἄλτερον
Hyrtacum, Hecubam secun-
ἔγνημεν· Ἐκβὴν τῶν Δύ-
dam uxorem Dymantis, sive,
μασίως, ἢ ὡς πνέες φασί,
ut aliis placet, Cissei, vel, ut
Κισσέως, ἢ ὡς ἐπεριλέ-
quidam aiunt, Sangarij flu-
ροισιν, Σαγγαρίου ποτα-
minis, & Meropes filiam du-
μοῦ καὶ Μετώπης. θυγατρὶς
xit. Nascitur autem ex ea pri-
σι δὲ αὐτῇ περὶ τοῦ μὲν
mus Hector : deinde cùm se-
ἔκτορος· δ' ἄλτερος δὲ θυ-
cundum propediem esset pa-
γατρία μέλλουσι βρέφοις,
ricura filium, facem reapse ar-
ἔδοξεν Ἐκβὴν καὶ ὕταρ
dentem Hecuba parere, eâm-
δαλὸν τεκεῖν διὰ πυρὸς. τῶ-
que omnem urbem Ilium de-
τον δὲ πᾶσαν ὀπνέμεσθαι
pascere, atque concremare,
τὴν πόλιν, καὶ καίειν.

μαδὸν δὲ Πείαμος παρ' Εκάβης τὸν ὄνειρον, Αἰσάκον τὸν υἱὸν μεταπίμψατο· ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης· ὃν δὲ μητροπάτορες Μέρπος διδαχθείς. ἔτ' εἰπὼν τὸ πατρὶδὸς γῆνέωι τὸν παῖδα ἀπώλεσαν, ἐκδιῆναι τὸ βρέφος ἐκέλευσεν. Πρίαμος δὲ ὡς ἐγλυνῆθη τὸ βρέφος, διδῶσιν ἐκδιῆναι οἰκίτῃ κομίσοντι εἰς Ἰδην. ὁ δὲ οἰκίτης Ἀγίλας ὠνομάζετο [ἢ Ἀρχέλαος,] τὸ δὲ ἐκπιδὶν ὑπὸ τύτου βρέφος, πῆνθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀγκτὸς ἐκτρέφει· ὁ δὲ συζόμενον εὐρεὶν, ἀναιρεῖται καὶ κομίσας ὅθι ἦν χωρίων, ὡς Ἰδὸν παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας Πάειν. γυρόμενος δὲ νεαῖστος, καὶ πολλῶν διαφόρων χάλλοι τε καὶ ῥώμη, αὐδὺς Ἀλέξανδρος· περσωνομαδίη ληστὰς ἀμυνόμενος, καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀγέξῃσας, ὅτ' ὅτι οὐκ ὀηθήσας. καὶ μετ' ἔπειτα τοῖς γυνεῖς ἀνέδρε. μετὰ τοῦτον ἐγλήνησε Εκάβη θυγατέρας μὴν Κρέυσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, Κασσάνδραν· ἣν σωελδιῆν

ubi Priamo visum Hecuba recitavit, Æsacum filium hic statim arcessi jubet ad se. Eum enim Merops avus maternus somnij conjectandi rationem edocuerat. Re perceptâ, Æsacus puerum patriæ exitium illaturum esse respōdit. Proinde infantem exponi jubet. Hunc Priamus, simul ac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumque in Idam montem. Huic servo nomen Agelao, aut Archelao fuit. Infans, ut ab eo expositus est, quinque dies ab ursa nutritus est. Hic puerum nactus incolumem tollit, secum illum attulit, & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui, cū jam grandiusculus evalisset, & plerisque, & corporis formâ, & robore anteiret, & quod prædonum vim, incursumque repelleret, & ovilibus custodiendis adjumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inventos parentes agnovit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandram : quem cūm A-

pollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturam pollicetur. Hæc autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex aliis conjugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythion, Philæmon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Aftygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemacus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirichus, Ægeoneus, Lysithous, ac Polymedon; Filix verò, Medusa, Medeficasta, Lysimache, Aristodeme.

§. 6. Verum Hector An-

βελόμην Ἀπόλλων, τιώ-
μαντι κλυὲ ὑπέρχεται διδά-
ξειν. ἡ δὲ μάδος οὐ σ-
σωήλασεν. ὅθεν Ἀπόλλων
ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐ-
τῷ πίδειν. αὐτῷ δὲ παῖ-
δας ἐβόνησε Διηφόβον,
Ἑλένον, Πάμμωνα, Πο-
λίτην, Ἀντίφον, Ἰππί-
νον, Πολύδωρον, Τροί-
λον. τῶν ἐξ Ἀπόλλωνος
λέγεται γνησίων. ἐκ δὲ
ἄλλων γυναικῶν Πειάμω
παῖδας γίνονται, Μελαίπι-
πος, Γοργυθίων, Φιλαί-
μων, Ἰππίδοτος, Γλαῦκος,
Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Εὐα-
γόρας, Ἰππιδάμας, Μή-
στωρ, Ἄντας, Δόρυκλος,
Λυκάων, Δρύωψ, Βίας,
Χρόμιος, Ἀστυγόνος, Τε-
λέστας, Εὐάνδρος, Κεβ-
ρίων, Μήλιος, Ἀρχέμαχος,
Λαοδόκος, Ἐχέφρων, Ἰδο-
μηνεύς, Ὑπείων, Ἀσκάnios,
Δημοκόων, Ἀρρήτης, Διη-
φῶν, Κλόνιος, Ἐχέμων,
ὑπέρυχος, Αἰγανεύς,
Λυσίδοτος, Πολυμέδων.
Συγάτρεις δὲ, Μήδουσα,
Μηδεστιάκη, Λυσιμάχη,
Ἀριστομένης.

§. 7. Ἐκ τῶν μὲν οὐκ Ἀν-

δρομάχῳ τῷ Ἡπῶν· Ἀλέξανδρ· δὲ Οἰ-
νώνῳ τῷ Κεβρῶν· ὃς
ποταμοὶ Συγατίεα. αὐτῇ πα-
ρὰ Ρέας τῷ μαιρικῷ μα-
δοῦσα, περιβλεψὺς Ἀλε-
ξάνδρῳ μὴ πλεῖν Ελένῳ.
μὴ πείθουσα δὲ εἶπεν, ἑὰν
πρωτῇ, παραγῇ εἶδαι πρὸς
αὐτῷ, μόνῳ γὰρ δεξα-
πείσαι δυνάσθαι. τὸν δὲ,
Ελένῳ ἐκ Σπαρτῆς ἀφ-
πάσαι· πολέμου μένης δὲ
Τροίας, πῶς δύνῃτα ὑπὸ
Φιλοκτήτῃ τοῖς Ἡε-
κλείοις, πρὸς Οἰνώνῳ
ἐπανελθεῖν [εἰς] Ἰδῶν. ἡ
δὲ μνησκοῦσα, δεξαμένη
ἐκ ἔφθ. Ἀλέξανδρ· καὶ
οὐκ εἰς Τροίαν κομίζομε-
ν· ἐπελόμενα· Οἰνώνῃ δὲ
μετανοήσασα, τὰ πρὸς δε-
ξαμένη φάρμακα ἔφερε. (ἡ
γὰρ Οἰνώνῃ ἰατρικῶς καὶ μου-
σικῶς ἥσκει.) καὶ καταλα-
βοῦσα αὐτὸν νεχρὸν, ἐσα-
πὺν ἀνῆρτησιν. ὃ δὲ Ἀσω-
πὸς ποταμὸς Ωκεανὸς, καὶ
Τηθύς· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος
λέγει, Πηγεὺς, καὶ Ποσειδῶ-
ν· ὡς δὲ πνεύς, Διὸς καὶ
Εὐρύνομος· ὅς τε Μετώπῳ
νημάδῳ· Μάδωνος δὲ τῇ

dromachen Eetionis, & Ale-
xander Oenonen Cebrenis
amnis filiam ducit. Hæc à
Rhea varicinandi cognitio-
nem edocta, Alexandro ne ad
Helenam navigaret, prædixit:
At ea minimè persuadens,
cùm sibi vulnus illatum fue-
rit, ad sese venturum, dixit:
quòd se ipsi mederi possè in-
telligebat, præterea nemi-
nem. Hic autem, raptâ post
Helenâ à Sparta, Trojáque
bello impetitâ, sagittis Her-
culeis à Philoctere fauciat, in
Idam ad Oenem remeavit.
Tum illa injuriarum memor,
Paridem curare nolle affir-
mat. Alexander igitur, cùm
in Trojam referretur, occu-
buit. Mox Oenone, quam de-
treatae medelæ prænituerat,
ad vulnus curandum pharma-
ca deferebat, siquidem Oe-
none medendi canendique
artem callebat. Quæ, ubi eum
jam obiisse reperit, sibi la-
queo vitam finivit. Asopus
verò amnis, Oceani, & The-
thyis filius: sed, ut scribit
Acusilaus, Perus, & Neptu-
ni: sed, ut alij, Jovis & Eury-
nomes: hic, ductâ Metope,
quam Ladonis fluvij filiam

fuisse tradunt , duos filios ,
 Ismenum ac Pelagontem , &
 viginti fœminas procreavit :
 quarum unam Æginam , cui
 Oenone fuit nomen , ab Jove
 raptam Afopus quærens , Co-
 rinthum abiit : ubi à Sisypho
 raptorem fuisse Jovem co-
 gnoscit. Jupiter autem post
 insequentem Afopum fulmi-
 natum , rursus ad sua fluenta
 remisit. Quamobrem , & in
 hoc usque tempus , ex hujus-
 ce fluentis carbones efferun-
 tur : sed Æginam illatam in
 insulam , quæ tunc Oeno-
 ne vocabatur , nunc ab ea
 dictam Æginam , Jupiter
 comprimit , ac filium ex ea
 Æacum gignit. In cujus gra-
 tiam , quandoquidem solus
 in insula agebat , de formi-
 cis homines facit. Ad hæc
 Æacus Endeidem Chironis
 filiam conjugem capit , ex
 qua duo nati sunt filij , Peleus
 & Telamon. Pherecydes ve-
 rò Telamonem amicum , non
 fratrem fuisse Pelei narrat ,
 eumque * Aἰάτι filium , &
 Glaucēs * Crethēi fuisse ait.
 Atqui & Æacus cum Psama-
 the Nerei filia , in fontem ,
 quod inscendi noller , com-

ποταμὸς θυγάτηρ αὐτῆς δύο
 μὲν παῖδας ἐγέννησεν , Ἰσμη-
 νὸν καὶ Πελάγοντα , εἴκοσι
 δὲ θυγατέρας· ὧν μὲν μίαν
 Αἴγινα , (ἥτις Οἰνώνη ἐκα-
 λεῖτο) ἤρπασε Ζεὺς , ταύ-
 τῳ Ἀσώπῳς ζήσῃ , ἥκεν εἰς
 Κόρινθον , καὶ μαρτυρεῖται πα-
 ρὰ Σισύφῳ ὅτι ἤρπακός τ' ἦν
 Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσώπῳ μὲν
 κεραιώσας δῶκοντα , πά-
 λιν ὅτ' οἰκεῖα ἀπέπεμ-
 ψε ῥέϊδρα. διὰ τοῦτο , μέ-
 γρι καὶ νῦν , ἐκ τῆς τέτυκ-
 τῆς ῥέϊδρων ἀδρακὸς φέρονται.
 Αἴγινα δὲ εἰσκομίσας εἰς
 τὸ τότε Οἰνώνην λεγομένην
 νῆσον , νῦν δὲ Αἴγινα ἀπὸ
 ἐκείνης ἐκληθεῖσαν , μίγνυνται ,
 καὶ ἄρ' ἂν παῖδας ἐξ αὐτῆς Αἰα-
 κὸν . τέτ' ὃ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ὄν-
 τῃ νήσῳ τὴν μύρμηκας ἀν-
 δρώποισι ἐποίησε . γαμῖ δὲ
 Αἰακὸς ἐνδηΐδα , ὃ Χείρων-
 ος , ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγέν-
 νοντο , Πηλεὺς τε καὶ Τελα-
 μών . Φερεκύδης δὲ φησι Τε-
 λαμῶνα φίλον , καὶ ἀδελφὸν
 Πηλέως εἶναι . ἀλλὰ * Ἀκταί-
 ας παῖδα καὶ Γλαυκῆς τὸ Κρη-
 δάως . μίγνυντ' ὃ αὖθις Αἰα-
 κὸς , Ψαμαθὴ τῇ Νηρείῳς ,
 εἰς * πηλὸν ἡλλαγμένη διὰ

τὸ βέλεσθαι ἀνελθῆν, καὶ
 τιμοῖ παῖδα φῶκον. ἦν δὲ
 εὐσεβέστατος ἀσπάρτων Αἰα-
 κός. διὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα
 κατεχούσης ἀφορείας διὰ Πέ-
 λοπα, ὅπ' Στυμφάλῳ πῶ
 βασιλῇ ἦν Ἀρχαδίων πρ-
 λεμῆς, τὴν Ἀρχαδίαν
 ἑλῆν μὲν δυνάμει, περι-
 ποιησάμει φιλίαν, ἐκ-
 τινεν αὐτὸν, καὶ διέ-
 σπαιρε μελείσας. χησιμοὶ
 δὲ θιῶν ἔλεγον ἀπαλα-
 γήσεσθαι ὅτ' ἐνέστων κα-
 κῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰα-
 κὸς ὑπὸ αὐτῆς εὐχὰς
 ποιήσῃται. ποιησάμενου δὲ
 εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκαρ-
 πίας ἢ Ἑλλὰς ἀπαλλάττε-
 ται. πρῶται δὲ καὶ οὗτοι
 Πλούτωνι τιλάτῃσας Αἰα-
 κός· καὶ παρὰ κλείς τῷ Ἀΐ-
 δου φυλάτῃ. διαφέρου-
 σι δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι φώ-
 κῳ, τὸς ἀδελφοῖς Πη-
 λέα καὶ Τελαμῶνα ὅππ-
 οῦσιν καὶ λαχὼν κλή-
 ρῳ, Τελαμῶν συγγυμνα-
 ζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσ-
 κῳ καὶ τῇ κεφαλῇ, κτείνει.
 καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως,
 κρύπτει κατὰ πνέον ὕλην.
 φανερόν τ' ὅτι δὲ τῷ φόνει,

mutata coivit, & Phocum gi-
 gnit. Sed & Æacus omnium
 pietatis servantissimus fuit:
 Quamobrem, cū Græcia
 inusitatâ frugum caritate pre-
 meretur, Pelopis causâ, quòd
 ipse Stymphalum Arcadum
 Regem bello infestans, Arca-
 diam subigere minimè posset,
 per simulatam amicitiam ip-
 sum interfecit, ac ejus visce-
 ra membratim confecta dis-
 persit. Deorum interea res-
 ponsis, tum Græciam immi-
 nentibus malis ereptum iri, si
 illius ergò preces effuderit
 Æacus, renunciatum est. Quo
 per Æacum factò, Græcia
 annonæ penuriâ liberatur.
 Quinetiam & apud inferos
 Æacus in summo esse honore
 perhibetur: & is Plutonis cla-
 ves servare proditur. Quo-
 niam verò Phocus in certa-
 minibus præstare videbatur,
 fratres Peleum ac Telamo-
 nem insidias illi comparasse
 ferunt: atque ubi sorte obve-
 nit, ut cum eo Telamon pari
 in ludo decertaret, disco ca-
 put illi ferit, & occidit, ac
 sublatum, Peleoadjutore, qua-
 dam in sylva occultavit. De-
 mum verò, eadē detectâ,

ambo ex Ægina ab Æaco solum vertere compelluntur.

§. 7. Telamon Salaminem ad Cychreum Neptuno ac Salamine Actoris filia natum pervenit. Is, necato serpente, qui insulam, cujus ipse Rex erat, devastabat, ac nullis post se relictis filiis, moriens, regnum Telamoni concessit. Is deinde Peribœam Alcathoi Pelopis filiam sibi uxorem conjunxit: & Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Diis precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Ajacem nominarunt: qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionen Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreavit.

φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακῷ ἐλαύνονται.

§. η. Καὶ Τελαμὼν ῥεῖς Σαλαμῖνα φθάσινεται πρὸς Κυχρεά τὸν [Ποσειδῶνθ, καὶ] Σαλαμῖνθ· ὁ Ἀσωπὸς (ὅδον) κλείνας δὲ ὄφιν ἔτθ· ἀδικοῦντα πρὸ νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβαίλει, καὶ τελευτῇ ἄπαις, πρὸ βασιλείαν φθάσινεται Τελαμῶνι. ὁ δὲ χαμεῖ Πειριβοίαν πρὸ Αἰακίδου τῆς Πέλοπος· καὶ ποιησάμενος ἑὸν καὶ Ἡρακλείους ἵνα αὐτῷ πᾶς ἀφῇν ῥήνται· φάνενθ· δὲ μὲν πᾶς ἑὸν καὶ αἰετῶν, τὸν ῥυνηδόντα ἐκάλισαν Αἴαντα. καὶ σπαρδὸν σάμηνθ· ὅπῃ Τροίαν Ἡρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην πρὸ Λαομέδοντθ· θυγατέρα· ἐξ ἧς αὐτῷ γίνετα Τεῦκρος.

CAP. XII.

Κ Ε Φ. 16.

CÆterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatum abiit, à quo quo postea expiatus Antigonem illius filiam in matrimonium capit: atque in tertiam regni partem adscitus est.

Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυππίωνα Ἀκτοῦρος, ὑπὸ αὐτοῦ καθεύρεται· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ πρὸ θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς γέρας πρὸ τρίτῃ μοίρῃ.

καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ
Πολυδωρῇ, ἣν ἔγνηκε Βω-
ρεὺς ὁ Πεειήεις.

§. β. Ἐν πύθων ὅτῃ πύ-
θῃσαν τῷ Καλυδωνίῳ κα-
θευμετ' Εὐρυτίωνος ἐλ-
θὼν, περὶ μὲν ὅτῃ τὸν
οὐὼ ἀκόντιον, Εὐρυτίωνος
πυγῶναι, καὶ κτείνει τῷ-
τον ἀκόν. πάλιν οὐὼ ἐκ
Φθίης φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν,
πρὸς Ἀχέσον ἀφικνεῖται,
καὶ ὑπ' αὐτῷ καθάρεται.

§. γ. Ἀγωνίζεται δὲ καὶ
τὸν ὅτῃ Πελίας ἀγῶνα πρὸς
Ἀταλάντῳ, διαπαλαίσει.
καὶ Ἀστυδάμεια Ἀχέσου γυ-
νή, Πηλέως ἐραδιῖσα, πε-
ρὶ σωκυρίας περὶ πρὸς
αὐτῷ λόγους. μὴ διααμύνῃ
δὲ πῖσαι, πρὸς τῷ γυναι-
κα αὐτῷ πῖμψα ἐφη, μέλ-
λειν Πηλέα γαμῆν Στε-
ρέπῳ τῷ Ἀχέσου θυγατρί.
καὶ τῷτο ἐκείνη ἀκούσασα,
ἀγρόνῳ ἀνέστη. Πηλέως
δὲ πρὸς Ἀχέσον καταψά-
λλεται λέγουσα, ὑπ' αὐτῷ περὶ
σωκυρίας πεπιράσας. Ἀχέσος
ἀκούσας, κτείνει μὲν ὃν ἐκα-
θήρεν, ἐκ ἡβελήθη ἄγει τῷ
αὐτὸν ὅτῃ θύρας εἰς τὸ Πή-
λιον. ἔνθεν ἀμύλλης πρὸς

Mox Polydoram filiam ge-
nuit, quam Boro Perieris
filio nuptui dedit.

§. 2. Inde in Calydonij
apri venationem cum Eury-
tione simulegrefsus, ac misso
in aprum telo, Eurytionem
ferit, eúmque fortuito icu
cæcidit: rursus itaque à
Phthia Iolcum ex fuga ad
Acastum sese recepit, ab eó-
que lustratur.

§. 3. Ad hæc, cum Atalan-
ta ludis in Pelix honorem in-
stitutis palæstricâ pugnâ de-
certavit: ubi Astydamea Aca-
sti conjux, Pelei amore cor-
repta, ad eum literas de con-
cubitu dedit: quæ, quoniam
id illi persuadere non potuit,
adejus etiam uxorem misit,
qui à Peleo Steropen Acasti
filiam propediem ductum iri
illi renuntiaret. Quod ubi il-
la accepit, laqueo se suspen-
dit. Peleum insuper Acasto,
quod eam de stupro interpel-
lasset, calumniatur. Id ubi
Acastus percepit, quem ipse
lustrasset, haudquaquàm ab
se necandum esse censuit: at
eum Peleum montem venä-
tum abducit. Inde coortâ de
venatione

venatione controversiâ , Peleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes , Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet , exhibitis , tot feras illis se venatum esse dictavit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset , Acastus reliquit , eique sublatum enssem in boum fimo celavit, & abivit. Is deinde experrectus , interea dum enssem quaerit , à Centauris comprehensus , jamjam moriturus erat , verum à Chirone servatur incolumis , eidemque quaesitum ac repertum enssem condonavit.

§. 4. Peleus verò , ut supra dictum est , Antigone Eurytione patre procreatam uxorem duxit , de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio fluminis cognomento BoroPerieris filio uxorem collocavit , ex qua Menesthios natus est.

§. 5. Sed & alteram duxit Peleus , nempe Therin Nerei filiam , de cujus matrimonio

θήρας θρομίνης , Πηλεὺς μὲν οὐκ ὦν ἐχειροῦτο θηρίων , τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς πῆραν ἐπιδειν· οἱ δὲ μὲν Ἀκάστου ταῦτα χειρῶν μὲν κατέχλων ὡς μηδὲν τι θηροκότος τῷ Πηλέως. ὁ δὲ τὰς γλώσσας ἀφαιρῶν ὅσους εἶχεν , ἐκείνοις πασῶντα ἔφη τι θηροκόνα. ὡπκοιμηθέντες αὐτῷ ἐν τῷ Πηλίῳ , ἀπολιπόν Ἀκάστον , καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ ἑστῇ βοῶν κήρυκας ἐπαγέρχεται. ὁ δὲ , ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν , ὑπὸ τῷ Κενταύρῳ καταληφθεὶς , ἐμμελὲς ἀπόλλυται· σφίγγεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος ἕτῃ· καὶ τὴν μάχαιραν αὐτῷ ἐκζητήσας , [καὶ ἐξελθὼν] δίδωσι.

§. 6. Γαμεῖ δὲ , ὡς λέγεται , Πηλεὺς Ἀνδροῦνῳ τὴν Εὐρυπίων , ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Πολυδῶρη ἣν ἔζημι Σπέρχῃ· ὁ ποταμὸς δὲ Πηλῷ Βῶρος ὁ Πειρήεις ὕδρς , ἐξ ἧς Μενέστιον πικροῖ.

§. 7. Αὖθις δὲ Πηλεὺς γαμεῖ Θέριν τὴν Νερείως , ὅτι ἧς τῷ γάμῳ

Ζεύς καὶ Ποσειδῶν ἤει-
σαν. Θέτις δὲ θρασυ-
δείης ἴσταναι τὸν ἐν ταύ-
της γυναικὶντα κρείττονα
ἢ πατρός, ἀποχόντα. ἔνιοι
δὲ φασὶ Διὸς ὁρμῶντ'
ἐπὶ τὴν ταύτης σωου-
σίαν, εἰρηκάναι Προμη-
θεῖα τὸν ἐν ταύτης αὐ-
τῷ γυναικὶντα, οὐρανὸν
διωαγεύσειν. πνὲς δὲ λέ-
γουσι μὴ βουλευθῆναι Θέ-
τιν Διὶ σωμαλθεῖν ὑπὸ Η-
ρας τραφεῖσαν. Δία δὲ
ὁρμαίνοντα θνητῷ ἐδελή-
σαι αὐτῷ συνοικῆσαι. Χεί-
ρωνος οὖν ὑποδεσμένου Πη-
λεῖ συλλαβεῖν, καὶ χεῖ-
ρὶν αὐτῷ μεταμορφουμέ-
νῳ, ἐπιτηρήσας, σωαρ-
πάξει. γινόμενῳ δὲ ὅτ'
μὲν πῦρ, ὅτ' δὲ ὕδωρ,
ὅτ' δὲ θηρίον, οὐδέ-
πτερον ἀνῆκε, πρὶν ἢ τὴν
ἀρχαίαν μορφὴν εἶδεν ἀπο-
λαβοῦσαν. γαμέτ' δὲ ἐν
τῷ Πηλῷ κ' ἀκεῖ θεοὶ
τὸν γάμον ἐυωχούμενοι
καθύμνησαν· καὶ δίδωσι
Χείρων Πηλεῖ ἵπῳ μί-
λινον, Ποσειδῶν δὲ, ἵπ-
ποις Βάλιον καὶ Ξάν-
θον· Ἡφαιστος δὲ μάχαι-

Jupiter & Neptuneus contem-
derunt. At cūm Thetis ē se-
ortum filium patre futurum
esse prāstantiorem prādixif-
set, abstinuisse Jovem illius
nuptiis ferunt. Nec desunt qui
scribant ad ejus complexum
jamjam prodeunti Jovi, Pro-
metheum dixisse, natum ex
ea cælo dominaturum. Sunt
etiam, qui memorant The-
tin Junonis monitu persua-
sam Jovis concubitum evi-
tasse. Hinc iratum Jovem vo-
luisse ut ea mortalis viri con-
jugio locaretur. Chironis ita-
que consilio eam comprehen-
dendi ac detinendi rationem
Peleus iniit: eam itaque cūm
in varias se formas commu-
tantem observasset, corripit:
quæ cūm interim ignis, inte-
rim aquæ, modò etiam feræ
vultum caperet, non eam
prius, quā pristinam for-
mam recepisse videt, remisit.
Hanc demū in Pelio monte
uxorem sibi copulavit: atque
inibi dij convivio excepti suo
quisque munere matrimo-
nium commendarunt. Nam
Chiron hastā fraxineā Pe-
leum, Neptuneus equis Balio
& Xantho, Vulcanus ense,

ac reliqui aliis muneribus condonarunt. Hi verò dij immortales fuere.

§. 6. Pòst, ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, eum immortalem factura, clàm Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paternæ in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosiâ puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natum in igne conspicatus, inclamavit. Tum Theris, quominus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum manibus puerum, ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorumque & urforum medullis enutrivit: eumque, cui Ligyron anteà nomen fuit, quòd mammis labra minimè admovisset, Achillem nominari voluit.

§. 7. Post hæc Peleus Iasonis & Dioscurorum adjumento, Iolcum expugnavit: Aftydamiq; Acasti conjugem occidit, ac distractis illius membris, per eam intra urbem tra-duxit exercitum.

εαν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔπει-
εα. ἀθάνατοι δὲ ἦσαν ἔ-
πι.

§. ζ. Ὡς δὲ ἐβόησεν Θέ-
τις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθά-
νατον δέλουσα προῆσαι τὸτο,
κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ
ἐγκρυβύσα τὸς νυκτὸς, ἐφ-
είρεν ὃ ὡς αὐτῷ θνητὸν πα-
τρῶν· μὲδ' ἡμέραν ὃ ἔχειεν
ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ἐπι-
πρήσας, καὶ ἀπαίροντα τὸν
παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τῷ πυρὶ,
ἐβόησεν. καὶ Θέτις κωλυ-
θεῖσα ἢ παραίρεισιν τελευτῶ-
σαι, νήπιον ἢ παῖδα ἀπολι-
ποῦσα, πρὸς Νηρηίδας ὦ-
χετο. κόμίζει δὲ ἢ παῖδα
πρὸς Χείρωνά Πηλεΐ· ὃ δὲ
λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγ-
χαις λεόντων. καὶ συὼν ἀ-
χίῳν, καὶ ἄρκτων μυελοῖς·
καὶ ὀνόμασιν Ἀχιλλέα. πεί-
τερον μὲν ὡς ὄνομα αὐτῷ Δι-
γύρον. ὅπν χεῖλη μαστῖς ἢ
πρωτόν γεγε.

§. ζ. Πηλεΐς δὲ μὲν ταῦ-
τα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκου-
ροις ἐπέρδησεν Ἰωλκὸν· καὶ
Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀχέσου
γαμῶνα φονδαί· καὶ διε-
λθὼν μίλην, διήγαγε δὲ αὐτῆς
ἢ στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

§. η. Ὡς δὲ ἐήλυτο ἐν-
 ναστῆς Ἀχίλλεις, Κάλ-
 χαντ' ἀέροντος ἢ δῶα-
 δαι χρεὶς αὐτῷ Τροίαν
 αἶρεθῆναι, Θέτις περὶ-
 δῆα ὅπ' δέῃ στρατόμε-
 νον αὐτὸν ἀπολείδει, κρύ-
 ψασα ἐδῆπ' γυναικεία,
 ὡς παρδένον παρὲδιδετο. καί-
 κ' ἤν' ἀφ' ἑσθλῆς ἢ Λυ-
 κομήδους θυγατρὶ Διὶ δα-
 μείῃ μίγνυται· καὶ γινέ-
 ται πᾶς Πύρρ' αὐτῇ,
 ὃ κληθεὶς Νεοπτόλεμος
 αὖτις. Οδυσσεὺς δὲ με-
 νουδέντα παρὰ Λυκομή-
 δους ζῆν' Ἀχίλλεα, σάλ-
 πγγι χηρὰ μῦθ' εὔρε·
 καὶ τοῦτον τὸν πρόπον
 εἰς Τροίαν ἦλθε. σωεί-
 πετο δὲ αὐτῷ Φοῖβεξ ὁ
 Ἀμύωνος. οὗτος ὑπὸ τῇ
 πατρὸς ἐτυφλώθη κατὰ
 ψάσμαμένης φθορᾷ Κλυ-
 τίας τῇ τοῦ πατρὸς παλαι-
 κίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν
 πρὸς Χείρωνα κομίσας,
 ὑπ' ἐκείνου διέπραττεν
 τὰ πᾶς ὄψις, βασιλεία
 κατέσχετο Δολοπῶν. σωεί-
 πετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ
 Μενoitῆς καὶ Σθενέλης τῇ
 στήναι. Ἰνsuper Achilli

§. 8. Ubi demum nonum
 ætatis suæ annum explevit
 Achilles, Calchante Trojam
 sine ipso capi non posse, præ-
 dicente, Thetis, quod filium
 eo in bello militantem in-
 teriturum omnino prævidis-
 set: muliebri ipsum veste
 contectum) in Scyron insu-
 lam Lycomedi) pro puella in-
 corrupta, ac virgine perdu-
 ctum commendavit: ibique
 agens adolescentulus, Deida-
 miam regis filiam comprimit:
 ex qua Pyrrhum filium extul-
 lit, qui novo postea nomine
 Neoptolemus est appellatus.
 Cæterum Ulysses, quando ei
 apud Lycomedem esse Achil-
 lem, indicatum fuit, quæsi-
 tum tuba usus invenit. Ad
 huncitaque modum Achilles
 ad bellum Trojanum perdu-
 ctus est. Ad quod etiam Phœ-
 nix Amyntoris filius illum co-
 mitatus accessit. Hunc à Cly-
 tia patris pellice, ut de stupro
 interpellata, falso insimula-
 tum pater oculorum luce pri-
 vavit. Quem Peleus ad Chi-
 ronem ductum, ab eoque cu-
 ratum, oculorum luce recu-
 peratâ, Dolopum regem con-
 Patroclus Menœrij, ac Sthe-

neles Acasti, sive, ut aliis placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernium acceptus, Achillis amasius efficitur.

CAP. XIII.

Porro Cecrops indigena, ac geminus, id est, humano simul & serpentino corpore præditus, in terra Attica regnavit, & quæ prius Acta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque diis fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarum potestatem, sanè in quibus potissimum privatos honores unusquisque adipisci posse videtur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente, ad mediam arcem terra, fretum repente excivit: id loci Eretheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quæ lecto à se

Αχαιού, ἡ Πειριάδης τῆς Φέρητος, ἡ, καὶ διὰ τὴν φησὶ φιλοκράτης, Πολυμήλεως Πηλέως. ὅστις ἐν Οὔντι (τῇ Λοκρίδῃ) διαταγῇ ἐν παιδίᾳ ἀπὸ ἀστράλων παύσων παῖδα Κλυσώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος [ἄκων] ἀπέτεινε. καὶ φυγὼν μὲν τῷ πατρὶ, ὅθεν Πηλεὶς κατῴκει, καὶ Ἀχελέως ἐρῶμεν γίνεται.

Κ Ε Φ. ιγ.

Κεκροψ αὐτόχθων συμφορὴς ἔχον σῶμα αἰδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀθηναίης ἐκασίδου πατρὸς καὶ τῷ γὰρ πατρὶ ἐν λεγόμενῳ Ἀκτῷ, ἀφ' ἑαυτῷ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ὅτι τέτε φασὶν ἑδρῆς τῆς δυοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἐμείλλον ἔχειν πρὸς ἰδίαν ἑκαστος. ἦ καὶ οὕτως πατρὶ Πρωσιδῶν ὅτι τῷ Ἀθηναίῳ, καὶ πλήξας τῇ τριάντῃ κατὰ μέσῳ, τῷ ἀκρόπῳλιν, ἀέφρησε δάλασσαν, ὡς νῦν Ἐρεθνήδα καλοῦσι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦ καὶ Ἀθηνᾶ καὶ ποικιλαμένη τῆς καταλή-

ψει Κέκροπα μάρτυρα, Cecrope occupationis suæ teste, oleam è terra produxit, ἱφύτλουν ἰλαίαν ἢ νῦν ἐν τῇ Πανδροσίῳ δίκνυται. quæ nostrâ etiam ætate videtur in Pandrosio. Coortâ γηομάνης δὲ εἶδ' ὅ, ἀμφοῖν περὶ τῆς χάρας Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριταὶ ἔδωκεν, ὅχ', ὡς εἶπόν περὶ, Κέκροπα καὶ Κροναῖον, ἰδὲ Εὐριχθεῖα· διὸς δὲ τοῖς δώδεκα· καὶ τέτων διαζόντων ἢ χάρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκείνη, Κέκροπος μαρτυρήσαντο, ὅτι περὶ τὴν τὴν ἰλαίαν ἱφύτλουν· Ἀθηνᾶ μὲν οὐκ ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθῶνα. Ποσειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θεριασίων [περὶ οὐ] ἐπεκάλυψε, καὶ ἢ Ἀθηκλῶ ὕφραλον ἐποίησεν.

§. β. Κέκροψ δὲ γῆμας τὴν Ἀκταίαν κόρην Ἀγραύλον, παῖδας μὲν ἔσχον Εὐρυσίχθονα, ὃς ἄπειρος μετέλλαξεν· θυγατέρας δὲ Ἀγραύλον, Ἐρσίω, Πανδρῶν· Ἀγραύλη μὲν οὐκ ἔσθ' Ἀλκίππην γίνεται. ταύτῃ τω βιαζόμενῳ Ἀλκίρ-

ste, oleam è terra produxit, quæ nostrâ etiam ætate videtur in Pandrosio. Coortâ deinde inter utrumque contentione, aclite de urbe, Jupiter Minervam Neptunumque inter se pacavit : iisque non, ut quidam memorant, Cecropen, Cranaumque, nec Erichtheum, sed duodecim deos huiusce controversiæ iudices dedit : quorum sententiâ urbs Athenæ Minervæ adjudicata fuit : quando primum ab ea oleam, Cecropis testimonio, productam fuisse perceperunt. Minerva itaque de se ipsa Athenis nomen imposuit. At Neptunus mirum in modum iratus, Thriasium campum pessimè afflixit : atque Atticam universam pelago inundavit.

§. 2. Ad hæc Cecrops Agraulon Actæi filiam in conjugium duxit, ex eaque marem quidem suscepit, Erysichthonem, qui sine maribus liberis è vita decessit : filias verò, Agraulon, Hersen & Pandrosion. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Halirrho-

thius Neptuni & Eurytes
nymphæ filius à Marte de-
prehensus occiditur. Quam-
obrem Neptunus Martem in
Areopago cædis reum agit. Is
duodecim deorum sententiâ
judicatus absolvitur.

§. 3. At Cephalus, Herfes
& Mercurij filius, quem cum
Aurora suprâ modum ama-
ret, correptum secum aspor-
tavit in Syriam, ibique illius
concubitu gravida fit, & Ti-
thonum peperit: cui Phaë-
thontem filium fuisse pro-
dunt. Hujus autem fuit Afty-
nous, ex quo Sandochus: qui
è Syria profectus in Ciliciam,
Celenderin urbem condidit:
ductaque in matrimonium*
Thanace Megessari filiâ, Ci-
nyram Assyriorum Regem
procreavit. Hic Cinyras cum
in Cyprum se contulisset, cum
populo, Paphum condidit, du-
ctaque inibi uxore Metharme
Pygmalionis Cypriorum re-
gis filiâ, Oxyporum & Ado-
nin genuit: necnon filias Orse-
diden, Laogorénque & Bræ-
siam ex eadem suscepit. Hæ
verò ob Veneris iram alieni-
genis permittæ viris, vitam in
Ægypto cum morte commu-
tarunt.

ρόδιΘ ὁ ΠοσειδῶνΘ καὶ
νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Λ-
ρεως φονεαδὲς κτείνεται.
Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πά-
γῃ κρίνεται, δικαζόμενος ὅττ'
δωδεκα θεῶν Ἀρη, καὶ ὑπο-
λύεται.

§. γ. Ερφης δὲ καὶ Ερμῶδ
ΚέφαλΘ, οὗ ἑραδὲϊσα
Ἡὼς ἤρπασε καὶ μνηστὴρ
ἐν Συρίᾳ, παῖδα ἐγέννησεν
Τιθωνόν. ὃ παῖς ἐγένετο
Φαίδων τέττε δὲ Ἀφρόδης·
τῇ δὲ Σαΐδοκος, ὅς ἐκ
Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
πόλιν ἐκτίσεν Κελένδειον.
καὶ γῆμας * Θανάκῳ τῷ
Μεγασάρεν [Κινύρεν] ὅττ'
Λαυεΐων βασίλεια ἐγέννη-
σε. Κινύρας ἔτΘ ἐν Κύ-
πρῳ φῶδα φησὶν ὁμοῖονΘ σκε-
λαῶ ἐκτίσεν Πάφον· γῆμας
δὲ ἐπεὶ Μεθάρμῳ κόρην
ΠυγμαλίωνΘ Κυπρίων
βασίλεις, Οἰτύπρεν ἐγέν-
νησεν καὶ Ἀδωνιν· ὅττις δὲ
τέτοις θυγατέρας Ὀρσεδί-
κην, Λαογόρεν καὶ Βρα-
σίαν. αὗται δὲ διὰ μίαν
Ἀφροδίτης ἀλλοτριότις ἀν-
δράσι σωμαδναζόμεναι, τὸν
βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετέλλα-
ξαν.

§. 3. Ἀδωνι δὲ ἐπὶ πατρὶ
 ὦν, Ἀρτίμυδος γόλφῳ, πη-
 γαῖς ἐν θύραις ὑπὸ σὺνδρῶν, ἀπὶ
 θανάτου. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν Φοί-
 νικας καὶ Ἀλφεισβοῖας λέγει·
 Πανυσσας δὲ φησι Θόαντος
 βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃ ἐχρ
 δουρατὶν Σμύρναν. αὐτὴ καὶ
 μύων Ἀφροδίτης, ἐν δὲ αὐ-
 τῷ ἐπὶ μα, ἔχει τῷ πατρὶ
 ἔσθρα καὶ σωματὸν λαβῶσα
 τὴν προφῶν ἀποσοῦν τῇ πα-
 τρὶ νύκτας δώδεκα σωματὶ
 ἔσθρα. ὁ δὲ, ὡς ἡ δὲ το, σπασ-
 μῶν ἐξέρχεται, ἐδῶκεν αὐ-
 τῷ· ἡ δὲ, παρακαταλαμ-
 βανομένη, διότις ἔβυξατο ἀ-
 φανῇ ἡμέραι. διότι δὲ καπο-
 κλίσαντες, αὐτῷ εἰς δέν-
 δρον μεταλλάξαν, ὃ καλοῦσι
 σμύρναν· δεκαμύωσις δὲ
 ὅτερον γένος, τὸ δένδρον ῥα-
 γμῶν, ἡμνηθῆναι τὸ λεγόν-
 τιν Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτη
 διὰ χάλλον ἐπὶ νήπιον κρύφα
 δεικνύει λαβῶσα κρύψασα,
 Περσιφόνῃ παρίστατο. ἐκείνη
 δὲ ὡς ἐδιδάσκατο, ἐκ ἀποδί-
 δευ. κείσας δὲ ὅτι Διὶς ἡμο-
 μάνης, εἰς [πρὸς] μῶρας διη-
 ρέθη ὁ ἐσταυρὸς· καὶ μίαν ῥα
 παρ' ἐαυτῇ μίαν τὴν Ἀδωνιν·
 μίαν δὲ ῥα Περσιφόνῃ

§. 4. Adonis autem puer ad-
 huc, Dianæ iracundiâ, in ve-
 natione ab apro percussus in-
 teriit. Hunc Hesiodus Phœ-
 nicis & Alphesibœæ filium
 fuisse ait. Panyasis verò, de
 Thoante Assyriorum Rege,
 qui Myrrham filiam habuit,
 natum refert. Hæc Myrrha
 per iram Veneris, quod eam
 nihili faceret, patris amore
 corripitur: atque usa nutricis
 operâ, cum inscio patre no-
 ctes duodecim concubuit. Is,
 ubi rem sensit, stricto in filiam
 ense, impetum facit: quæ, cum
 jam comprehenderetur, deos
 rogat, ut nusquam appareat.
 Tum dii illam miserati, in ar-
 borem sui nominis commuta-
 runt: ac decimo post mense,
 rescissâ arbore, Adonin ex ea
 filium fuisse ferunt. Quem
 Venus formæ ergo infantem
 adhuc clam diis in arca occul-
 tatum, ante Proserpinam con-
 stituit: quem simul ac illum
 conspexit, se reddituram ne-
 gavit. Delato ad Jovem judi-
 cio, tres in partes annum par-
 titus est, ut unam apud seip-
 sum, alteram cum Proserpi-
 na, tertiam demùm cum Ve-
 nere Adonis permaneret, im-
 peravit.

§. 5. Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ductâ à Lacedæmone Pediade Meneris filiâ, Cranaen genuit, & Cranæchmen, & Athidem: quæ cùm, virginitate necdum expugnatâ, obiisset, Cranaus ab ea terram Athidem vocitavit: ubi post Cranaum expulsum regnavit Amphictyon.

§. 6. Hunc nonnulli Deucalionis , alij verò indigenæ hominis filium fuisse dicunt : qui , cùm duodecim annos regnum, tenuisset , ab Erichthonio pellitur : hunc Hephæstes , ex Cranae Atthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam , qui Volcani & Palladis esse velint , hunc in modum ; Minerva olim arma sibi consilari volens , ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minervæ

§. ε. Κέρρατος δὲ ὑπεδα-
 ρόντ*, Κράνα* αὐτό-
 χθων, ἐρ' ἔ τὸν ὀπὶ Δα-
 καλίων* λέγεται κατα-
 κλυσμένον ἡνέσθαι· ὡς γή-
 μας ἐκ Λακιδάμων* Πε-
 διάδα τὴν Μιωνήτ* ἐχρύ-
 νησε Κραναίῳ, καὶ Κρα-
 ναίχμῳ, καὶ Αττίδα· ἥτις ἀ-
 ποδαρύνει ἐπὶ παρδύνε, καὶ
 χρεαν Κράνα* Αττίδα
 φρεσηγρόσει. Κραναὶν δὲ
 ὀρεσσίων Ἀμφικτύων ἐβα-
 σίλδσει.

§. 5. Τούτον ἔνιοι μὲν
Δωκελίωνος, ἔνιοι δὲ αὐ-
τόχθονον λέγουσι. βασιλεύ-
σαντα δὲ αὐτὸν ὅπῃ δώδεκα
(ἔτη) Επειχθόνι Θ' ἀκρότης·
ἄλλον οἱ μὲν Ἡραΐης τῆς
Κραναιῆς θυγατρὸς Αττιδὸς
(ἔσθ). λέγουσιν· οἱ δὲ, Ἡρά-
σου καὶ Αθηνῶν, ὥπως Ἀθη-
νᾶ παρεχρόετο πρὸς Ἡραι-
σον, ὅπλα κατασπιδάσαι
δέλυσαι· ὃ δὲ ἐγκαταλειμ-
μένος ἵσπερ Ἀφροδίτης, εἰς

ὀπιδυμίαν ὠλιδυτῆς Ἀθη-
ναί· καὶ δώκειν αὐτὴν ἤρ-
ξατο· ἡ δὲ, ἑρδῶσα· ὡς δὲ
ἔργει· αὐτῆς ἐγένετο πολλή
ἀσάκη, καὶ δὲ γὰρ χαλὰς,
ἐπειρὸ το σωλαδῶν· καὶ ὅς
σώφρον καὶ παρθένος ἔσται, καὶ
ἠνέχετο· ὁ δὲ ἀπαρήμενεν
εἰς τὸ πέλος τῆς θαλάσσης· ἐκείνη
καὶ μυσχεύεισα, εἰς τὴν ἀπομά-
ξασα τὸ γόνον εἰς γῆν ἔρρι-
ψεν. φεγγεύσας δὲ αὐτῆς, καὶ
τὸ γόνον εἰς γῆν πεσόντες, Ε-
ριχθόνιος γίγνεται· τῆτον Ἀθη-
ναί· κρύφα δὲ ἦσαν θεῶν ἔργα-
φεν, ἀδάνατον δὲ λυκα ποιῆ-
σαι· καὶ καταδῆσαι αὐτὸν εἰς
κίσλιν, Πανδρόφω τῇ Κέκρο-
πος πατρὶτιδι, ἀπι-
ποῦσα τῇ κίσλῃ αὐοίγειν.
αἱ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρῶ-
ς αὐοίγισιν ὑπὸ πειρ-
ρίας, καὶ θεῶν τῶν ἐρέ-
φει παρσπειραμένον δρά-
κοντα· καὶ ὡς καὶ ἐνιοὶ λέ-
γουσιν, ἀπ' αὐτῶν διεφθάρ-
ησαν οὗ δράκοντος· ὡς
δὲ ἐνιοὶ, δι' ὀργῇ Ἀθη-
ναί· ἐμμανεῖς ἠρόμεναι,
καὶ τὰς τῆς ἀκροπόλεως αὐ-
ταῖς ἔρριψαν. ἐν δὲ τῇ πε-
μένει παρθεῖς Εριχθόνι-
ος· αὐτῆς Ἀθῶναι, ἐκ-

constuprandæ desiderium in-
cessit: eamque attrectare ag-
greditur. Hæc verò fugit:
utque proximè eam venit,
in summa erat necessitate,
claudicabat enim, Deam ini-
re conabatur. Ea verò, ut
pudica erat, & virgo, vi-
rum non admittebat. Vol-
canus demùm tentigine ru-
ptus in virginis femur semen
effudit. Tum tristata, semen
lana detersum in terram de-
jecit, ac mox in fugam se
dedit. Interea verò ex de-
missio in humum semine gi-
gnitur Erichthonius. Hunc
clàm diis aliis, dum immorta-
lem facere studet, educavit:
positumque in cista Pandro-
so, Cecropis filiam commen-
davit: interdicítque ne cistam
retergeret. At Pandrosi soro-
res, quòd curiosæ admodum
forent, cistam aperiunt. advo-
lutumque secùs puerum dra-
conem spectant. Nec desunt
qui ab eodem dracone fuisse
interemptas astipulentur. A-
liorum verò testimonio, Pal-
ladis irâ, furore percitæ, de
summa sese arce præcípites
ejecerunt. Interea verò Erich-
thonius in templo à Minerva

ipsa enutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, ac Minervæ signum in arce constituit: nec non Panathenæorum celebritatem instituit: Pasitheámque Naidem nympham uxorem accepit: ex qua ipsi Pandion natus est.

§. 7. Denique Erichthonio vitâ functo, ac in primo Palladis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante, Ceres Dionysiúsque in Atticam venire. Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius verò ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causâ sese largiús poculis invitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt: verùm postridie, recognitâ, ipsum sepeleverunt. Erigonæ verò filix patrem vestiganti herilis canis, cui Mæræ nomen fuit, Icarium consecrari solita, ca-

καλὸν Ἀμφικτύονα, ἐβασιλεύον Ἀθῶναι. καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ξύλον τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο, καὶ τῆς Παναθηναίων τῶ ἐορτῇ συνῆσθαιτο· καὶ Πασιθεῶν Ναΐδα νύμφην ἔγχευεν. ἐξ ἧς παῖς Πανδίων ἐγενήθη.

§. 7. Εὐεχθονίῳ δὲ ἀποθανόντι· καὶ ταφέντι· ἐν τῷ αἵ, τῇ τιμῇ τῆς Ἀθηνᾶς, Πανδίων ἐβασιλεύσας· ἐπ' αὐτῷ Διὶ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον. ἡ δὲ Δήμητρα ᾧ Κελεὺς εἰς τὴν Ἐλευσίναν ἀπεδείξατο· Διόνυσον δ' Ἰκάρῳ· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλήμα ἀμπέλου. καὶ τὸ πρὶς τῶ οἴνοποιῶν μυνδάνων· καὶ τοῖς τοῦ θεοῦ ἀνθρώποις, ἀφ' ὧν πλείους πρὸς πρᾶσι πομένους, οἱ γαστρίμοροι τοῦ ποτοῦ, καὶ χαρῆς ὕδατος ἀφ' ὧν δὲ ἡδονῇ ἐκλύζαντες, παραμάχθαι νομίζοντες, ἀπικτινῶνται· μὲν ἡμέραν δ' οὐδὲν ποῦσαν· εἰδὼς αὐτόν. Χειρὸν δὲ τῇ θυγατρὶ τῇ πεντήρα μετ' αὐτὴν, κύων συνῆλθε, ὄνομα Μαίρα, ἣ τῇ

Ἰαεΐω στανήπιτο, ἥ νεκρὸν
 ἐμύλοντο. καὶ κείνη κατόδυ-
 ρμένη ἥ πατήρα, ἑαυτῷ
 αἰήρηται. Πανδίων δὲ γή-
 μας Ζωξίππῳ τῆς μητρὸς
 τῷ ἀδελφῷ, θυγατέρα μὲν
 ἑτάκωσι Πρύκλῳ καὶ Φιλο-
 μύλῳ· ταῦτάς τ' ἰδούμους
 Ερεχθίδα καὶ Βύτῳ· πολέμῳ
 δ' ἐξανακατήκευς Λάβ-
 δακον· οὗ γῆς ὄρεον, ἐπιχα-
 λείσατο βοηδὸν ἐκ Θράκης
 Τηρέα καὶ Ἀρεῖ· καὶ ἥ πόλε-
 μιν σὺν αὐτῷ κατόρδωσας,
 ἔδωκε Τηρεΐ· οὗτος γάμον δ'
 ἑαυτῷ θυγατέρα Πρύκλῳ· ὃ
 δὲ ἐκ ταύτης γυνήσας ταῦτά
 Ἰτυῳ, καὶ Φιλομύλῳ· ἐρα-
 σίδης, ἑφθερε καὶ ταῦτῳ, ἐι-
 πὼν περὶ τῆς Πρύκλῳ, κρύ-
 πτων ὅτι τῷ χερσίν. αὐτὸς δ'
 γήμας Φιλομύλῳ, σωνυ-
 νάζετο· καὶ ἥ γλώσσαν ἐξέ-
 τρεψε αὐτῆς· ἥ δ' ὑφίνασεν ἐν
 πύλλῳ χράμματα, καὶ διὰ τέ-
 των ἐμύλοντο Πρύκλῳ καὶ
 ἰδίᾳ συμφορᾷ· ἥ δὲ ἀναζη-
 τήσασα ἥ ἀδελφῷ, κλείνει
 ἥ παῖδα Ἰτυῳ, καὶ χαρὶς ἴσ-
 σασα, Τηρεΐ δ' ἑπὶ πον ἀγροῦν-
 τι περὶ πῆναι· καὶ μὲν τῆς
 ἀδελφῆς διαταχέως ἐφυγῇ. Τηρεὺς δὲ αἰσθόμενος, ἀπέ-
 σας πύλλῳ ἔδωκεν. αἱ δὲ, ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος

daver vbinam delitesceret, in-
 dicavit. Tum filia patrem de-
 flens, seipsam ex arbore sus-
 pendio necavit. Pandion inte-
 terea, ductâ uxore Zeuxippe
 matris suæ sorore, filias Proc-
 nen ac Philomelam, & gemi-
 nos Erechtheum Buténque,
 suscepit. Dein, conflato in
 Labdacum bello, de terræ fi-
 nibus, in belli societatem Te-
 reum Martis filium ex Thra-
 cia convocavit: eoque bello
 per ejus auxilia præclarissimè
 gesto, Procnem filiam suam
 Tereo nuptui collocavit. Hic,
 suscepto ex ea Itye filio, Phi-
 lomelam ductam comprimit:
 inde huic linguam dissecuit;
 ea verò per litteras in peplo
 contextas, suas ipsius Procnæ
 sorori miseras significavit.
 Hæc post quæsitam germa-
 nam, Ityn puerum trucidat-
 um, elixatumque Tereo in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit.
 Tereus, cognito facinore, ab-
 repta securi, fugientes inse-
 quitur. Hæc verò, cùm jam
 Dauliam Phocidis urbem

pervenissent , circumseptæ , ἡρώμεναι περιεπαλήπτοι ,
 deos rogant in avem mutari. διοῖς εὐχονται ἀπογενεσθῆ-
 ναι· καὶ Περωνὴ μὲν γίνεται
 Tum Procne fit luscinia, Phi- αἰήδων· Φιλομήλα δὲ χε-
 lidών· ἀπογενέσθαι δὲ τῆς
 lomela verò in hirundinem Τηρεῖς· καὶ γίνεται ἐπιφ.
 transformatur. Ad hæc Te-
 reus in upupam commutatur.

CAP. XIV.

Κ Ε Φ. ιδ.

INde Pandion , ubi fato
 concessit , filij divisere in-
 ter se patrias facultates , &
 Erectheus regnum cepit. Sa-
 cerdotio autem Minervæ Ne-
 prunique Butes Ericthonij fi-
 lius honestatur. At Erech-
 theus Praxitheam Phrasimi ,
 & Diogenæ Cephiso natæ fi-
 liam uxorem duxit , ex qua
 filios habuit mares , Cecro-
 pem , Pandorum , & Metio-
 nem : fœminas verò Procrin ,
 Creusam , Chthoniam Ori-
 thyiam , quam postea Boreas
 rapuisse dicitur. Chthoniam
 Butes in conjugio habuit. At-
 que Xuthus Creusam duxit ,
 & Procrin Cephalus Deionei
 filius. Hæc , sumptâ coronâ
 aureâ , Pteleonti subigitur : &
 à Cephalo deprehensa , ad
 Minoen confugit. Hic ejus
 etiam amore correptus est ,
 ejusque concubitum impe-
 trat. At , si mulier hæc cum

Π Ανδίων Θ δὲ ἀποδα-
 νόνη Θ , οἱ παῖδες τῶ
 πατρὸς αἰμείσαντο· τῇ δὲ βα-
 σιλείᾳ Ερεχθεὺς λαμβά-
 νει· τῇ δὲ ἱερῶσυνῳ δὲ Ἀθηνᾶς
 τῇ τῷ Ποσειδῶνι Θ τῷ Εριχ-
 θονίῳ Βύτης. δῆμας δὲ Ε-
 ρεχθεὺς Πραξιθέαν τὴν
 Φρασίμου , καὶ Διογενίαν
 τῆς Κηφισοῦ , ἃς ἔχει παῖδας
 Κέκροπα , Πάνδωρον , Μη-
 πώνα· θυγατέρας δὲ, Πρύ-
 κειν , Κρέυσαν , Χθονίαν ,
 Ωρεϊθύαν , ἣν ἤρπασε Βο-
 ρεῖας· Χθονίαν μὲν οὖν ἔγη-
 με Βύτης· Κρέυσαν δὲ Εὐ-
 δοῦς· Πρύκειν δὲ Κέφα-
 λος ὁ Διϊονέως. ἡ δὲ ,
 λαβύσα χρυσοῦν πέφανον ,
 Πτελέωντι σωευνάζεται·
 καὶ φεραδείσα ὑπὲρ Κε-
 φάλε , πρὸς Μίνωα φά-
 γει· ὁ δὲ αὐτῆς ἐρεῖ , καὶ
 πίδει σωελθεῖν· εἰ δὲ
 σωέλδοι γυνὴ Μίνωος ,

ἀδυνάτων ὡς αὐτῶν συν-
 ται. Πασφάη γδ, ἐπειδὴ
 πολλὰς Μίνως σωηνυά-
 ζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκυσ-
 σεν αὐτόν· καὶ ὅπου ἄλ-
 λη σωηνυάζετο, εἰς τὰ
 ἄνδρα ἐρίει θηρία· καὶ ὅ-
 πως ἀπώλλωτο. ἔχοντι
 ἔν (Κεφάλῳ) αὐτὴ κυῶα
 τυχὼν, ἀκόντιόν (τε)
 ἰδυρόλον· ὅτι τέτοις Πέρ-
 κεις ἰδυόζα τὸν ἄνδρα,
 πῶς Κερκῶαν πῆρι βίξαν,
 πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι,
 καὶ σωηνυάζετο. Δίδο-
 συ δὲ αὐτὴς πῶς Μίνως
 γυναιξί, ἥκιν εἰς Ἀθή-
 ναι· καὶ διαλλαγεῖσα Κε-
 φάλη, μετὰ τέτου πε-
 ραγίετο εἰς θῆραν· ὡς
 γὰρ θηρώπικη. Διώκου-
 σαι γὰρ αὐτῶν ἐν τῇ λοχ-
 μῇ ἀγροήσας, Κεφάλῳ
 ἀκοντίζει, καὶ τυχὼν ἀπο-
 κτείνει Πέρκειν. καὶ χει-
 ρὴς ἐν Ἀρειοπάγῳ, φυ-
 γεῖν αἰδῶν καταδιώκε-
 ται.

Minoe concubuisse, nullā
 potuisset ratione servari: nam
 Pasiphē, quod cum multis
 mulieribus Minoen rem ha-
 bere non ignorabat, eum ve-
 neficiis infecit, ut quoties se-
 cum alia cubaret, in illius ar-
 tus viperæ irruerent imma-
 nes: eumque in modum pelli-
 ces Pasiphaë disperdebat.
 * Cephalus igitur, perniciosi-
 mum habebat canem (cui
 Lælapi nomen fuit, & quem
 nulla fera poterat evitare.)
 Jaculum ad hæc, cujus ictus
 neminem unquam fefellit. In-
 ter hæc Procris conspicata vi-
 rum, Circæam sumens radi-
 cem, ne quid sibi obesser,
 concumbit. At verita rursus
 Minois conjugem, Athenas
 proficiscitur: & in Cephalī
 gratiam rediit, & cum eo ad
 venandum concedit: quippe
 quæ venandi studio mirificè
 oblectatur. Hæc occultè vi-
 rum infecuta, inter fruteta la-
 titabat, ejusque motu permo-
 veri virgultam maritus sen-
 tiens, jaculum inevitabile misit, eoque percussam uxo-
 rem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Areo-
 pagi judicibus exilio sempiterno damnatur.

§. β. Ορηθῦαν δὲ πε-

§. 2. Interea verò Orithyiam

Ilissum annem trajicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionen: mares autem, Zeten & Calain aligeros peperit: qui cum Jasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: sive, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

§. 3. Cleopatram Phineus conjugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his auctus filiis, ex Cleopatra Idæam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea verò privignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falsò apud apud patrem infimulat. Huic ille credulus, ambos oculis privat. Interea Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi, in Phineum animadvertunt.

§. 4. Chione autem Neptuno admiscetur: quæ cum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur: in mare dejecit infantulum, hunc statim Neptunus exceptum, in Æthiopiam transfert, & Ben-thesicymæ filiz suæ alendum

ἔφσαν ἐπὶ Ἰλίσσῳ ποτα-
μοῦ, ἀπάσας Βορέας συμ-
ῆλθε. ἡ δὲ γυνὴ θυγατέ-
ρας μὲν Κλεοπάτραν, [κ]·
Χιόνην· υἱὸς δὲ Ζήτην κ̃
Καλαιν̃ περὶ τὴν τοῦ Πέλου-
τις σὺν Ἰάσονι, καὶ τοῖς ἀν-
τίαις διώκοντις, ἀπὸ τῆς
ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει,
ἐπὶ Τένῳ ὑπὸ Ἡρακλέους
ἀπώλοντο.

§ γ. Κλεοπάτραν δὲ εὖ-
γυναικα φησὶς ἣ γίνονται
παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιπ-
πος καὶ Πανδίων· ἔχων δὲ
τάς τας ἐκ Κλεοπάτρας παῖ-
δας, Ἰδῆαν ἐγάμησεν τὴν
Δαρδάνην καὶ αἰνὴν ἔσθ' ὡς
γόνον ὡς φησὶ φθορὰν
καταδέδεται. καὶ πρὸς
σας φησὶς, ἀμφοτέρους
πυφλοῖ. ὡς ἀπὸ τῆς δὲ οἱ
Ἀργοναῖται σὺν Βορεάδαις
κολάζονται αὐτόν.

§ δ. Χιὼν δὲ Ποσειδῶ-
νι μίγνυται. ἡ δὲ κρύφα
τῷ πατρὶ Εὐμολπον τεκνοῦ-
σα, ἵνα μὴ γῆνηται κατα-
φανὲς, εἰς τὸ βυθὸν ῥίπτει τὸ
παιδίον· Ποσειδῶν ὃ ἀν-
λόμην, εἰς Αἰθιοπίαν κο-
μίζει καὶ δίδωσι Βενθισι-

κῆρυ τρέφον αὐτὴν θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτῃ. ὥς δὲ ἐπιλειώθη, * ἔνδον ὁ Βενθισκύμης αὐτῆς, πλὴν ἔπειρα αὐτῇ ἥν' ὑγατρίων δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμδεύσης ἐπιχείρησι βιάζεσθαι. καὶ διὰ τὸ τοῦ θυγατρὸς τοῦ Ἰσμάρου τὴν παῖδος, πρὸς Τεγυρίον ἦκε, Θρακῶν βασιλεῖα· ὅς αὐτῇ τὴν παιδὶν τὴν θυγατρίαν σωματῆσιν. ὅτι ἐλευσίων δὲ ὕστερον Τεγυρίῳ καταφανῆς γίνεται καὶ πρὸς Ἐλευσινίους φάσει καὶ φιλίας ποιῆσθαι πρὸς αὐτούς. αὐτὸς δὲ Ἰσμάρου πλευνθήσαντο, μεταπημφυλὲς ὑπὸ Τεγυρίου φθάσιν, καὶ τὴν πρὸς τὴν μάχην διαλυσάμενοι, τὴν βασιλείαν παρέλαβε. καὶ πολέμῳ ἐπ' αὐτὸν πρὸς Ἀθιναίους καὶ Ἐλευσινίους, ὅτι κληθεὶς ὑπὸ Ἐλευσινίων, μὴ πολλῆς σωματῆσιν Θρακῶν δυνάμεως. Ἐρεχθεὶς τὴν ὑπὸ Ἀθιναίων νίκης χρομίνῃ, ἔχρησεν ὁ Θεὸς καὶ Ἰορδῶσιν τὴν πόλιν, καὶ μίαν ἥν' ὑγατρίων σφάξῃ. καὶ σφάξαντο αὐτῇ τὴν γεωγῆν, καὶ αἱ λοιπαὶ αὐταὶ κατέσφαξαν. ἐπιπύλωτο γὰρ,

commendat, & Amphitritæ. Qui, cum ætatis integræ fuit, intus Benthescymes conjux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque suæ forori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus, cum Ismaro filio ad Tegyrium Thraciæ regem confugit: qui filiam ipsius filio conjugavit. Deinde verò insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi conciliavit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio revocatus in Thraciam redit, ac solutâ inter eos discordiâ, regnum accepit. Mox conflato inter Athenienses & Eleusinos bello, adscitus ab Eleusiniis, magno cum Thracum exercitu opem laturus advenit. At Erechtheo de Atheniensium victoria sciscitanti, deus rem bellicam præclarè gesturum cecinit, si filiarum unam jugulasset. Qui cum natu minimam immolasset, & reliquæ tum omnes sese jugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis, ὥς ἔφασσάν πινες, σωματῆσιν conspirant.

conspirarant. Commisâ verò post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum obtruncavit.

§. 5. Inde verò ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissolvit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is, ductâ in conjugium Metiadusa Eupalami filiâ, Pandionem filium sustulit. Hic unâ cum Cecrope patre regnans, à Merionis liberis per seditiōnem ejectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus, ejus filiam Peliam jamdudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde urbis regno præficitur. Nam, cūm Pylas Biantem patrum occidisset, Pandioni genero regnum tradit: ipse verò traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij Ægeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrij filium esse aiunt; sed sibi Pandionem suppositum fuisse.

§. 6. Demum post Pandionis obitum, ejus filij, perducto

ἀγῆλαις σωμαπολέδαι. γα-
νομένης δὲ μὲν σφαγῶν τῆ
μάχης, Ερεχθεὺς μὲν αὐτὸν
Εὐμόλπην.

§. 5. Ποσειδῶν δὲ καὶ
τῆ Ερεχθέα, καὶ τῆ οἰκίαν
αὐτῆς καταλύσας, Κέ-
κροψ ὁ πρεσβυτατὶς τῆς
Ερεχθέως παίδων, ἱερασί-
λευσιν· ὅς γῆμας Μυτιά-
δασαν τῆ Ευπαλάμης παῖδος
ἐτίκνωσι Πανδίωνα. ἔτῃ
μὲν Κέκροπος βασιλεύων,
ὑπὸ τῆ Μητίανος υἱῶν χρι-
σίαν ἐξεβλήθη. καὶ ὄψα-
ρρόδον εἰς Μέγαρα πρὸς
Πύλαν, τῆς οὐκ ἐννοητέας
Πελίαν γαμήει. αὐτὸς καὶ τῆ
πέλαος βασιλεὺς ὑπὸ αὐτῆς
καθίσταται. κτείναντος δὲ Πύλας
τῆς αὐτοῦ πατρὸς ἐδελθόντων Βίαν-
της βασιλείαν δίδωσι Παν-
δίωνι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελο-
πόννησον σὺν λαῷ παρελθὼν
νόμῳ, κτήζει πόλιν Πύ-
λον. Πανδίωνι δὲ ἐν Μεγά-
ροις ὄντι, παῖδες ἐγένοντο,
Ἀγίας, Πάλλας, Νίσος,
Λύκος. ἔνιοι δὲ Ἀγία Σκυ-
ρίῳ εἶναι λέγουσιν· ὑποβλήθη-
ναι δὲ ὑπὸ Πανδίωνι.

§. 5. Μετὰ δὲ τῆ Πανδίου-
τος πλευντῶ, οἱ παῖδες

αὐτῷ στρατῷσαντες ἐπ' Ἀθῆ-
 νας, ἐξέβαλον τὸς Μηπο-
 νίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν πηγα-
 χῷ διέλον· εἶχε δὲ τὸ παῦ
 κράτ' Αἰγίε· γαμῶ δὲ
 παρθόν μιν Μήτηρ τῶν
 Οπῆτ'· δουρίεον δὲ
 Χαλκιόπῳ τῶν Ρηξήνο-
 ρος· ὅς δὲ ἐκ ἐχθροῦ παῖς
 αὐτῷ, διδομὲς τὸς ἀδελ-
 φοῖς, εἰς Πυθίαν ἦλθε,
 καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαρ-
 τύετο· ὁ δ' ὁ Ζεὺς ἔχρη-
 σεν αὐτῷ·

Ἀκού τὸν παρθόντα πο-
 δόντα, φέρτατε λαῶν,
 Μὴ λύσης πρὶν ἐς ἄκρον
 Ἀθωαίων ἀφίκηαι.

§. 7. Ἀπερθεὶν [δὲ] τὸν
 χρησμὸν, αὐτῷ πάλιν εἰς
 Ἀθῶνας καὶ Τροίηνά διο-
 δύνων, ὁπξενῆται Πηλεΐδῃ
 τῷ Πέλοπος· ὅς τ' χρησμὸν
 σωεῖς, μιδύσας αὐτὸν τῇ
 θυγατρὶ συγκατάκλινει Αἴ-
 θρᾷ· τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ
 Περσέδῳ ἐπαησίασεν αὐ-
 τῇ· Αἰγίους δὲ ἐπιπλάμ-
 ν' Αἴθρᾳ, ἐπὶ ἄρρενα
 ἡμιήσῃ, τρέφειν, καὶ πρὸ
 ἑσπερὶ μὴ λέγει· ἀπίλινε δὲ
 καὶ πνι πῖτρε μάχουσαν,
 καὶ πῖδλα, εἰπὼν, ὅταν

in Athenas exercitu, Metio-
 nidas ejecerunt, ac regnum in
 partes quatuor distribuerunt:
 sed penes Ægeum summa im-
 perij fuit. Hic primam uxo-
 rem Metam Opletis filiam,
 alteram verò Chalciopen
 Rhexenore natam duxit. At,
 ubi nullâ se prole augeri vi-
 det, fratrum metu ad Pythiam
 adit, deque filiorum proge-
 nie responsum dari sibi postu-
 lavit, cui deus ita vaticina-
 tus est,

*Maeste novâ virtute, pedem,
 qui prominet utri,
 Ne prius exolvās, quàm
 scandas Palladis arcem.*

§. 7. At ipse ambigens quid
 hoc sibi vellet oraculum, A-
 thenas iterum accedit, ac per
 Træzenem iter faciens, à Pit-
 theo Pelopis filio hospitio re-
 cipitur. Qui, quoniam ora-
 culum intellexerat, Ægeo vi-
 no madenti filiam Æthram
 comprimendam summisit.
 Huic nocte eadem se Neptu-
 nus conjunxit. Ægeus interea
 Æthra præcepit, ut, si ex ea
 masculus nasceretur, educa-
 ret: néve, cujus ille filius esset,
 indicaret: ensē & calceos
 sub saxo abditos reliquit: hæc

locutus, cūm per ætatem puer saxum subvolvere queat, ea tolleret, eūmq; clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas contendit: necnon Panathenæorum certamen aggreditur celebrare, in quibus Minos filius Androgeus omnibus victoriâ præstitit. Hunc Jupiter in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt qui illum Athenas ad Laij certamen euntem, ab athletic ob invidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, auditâ filij morte, quo tempore in Paro Gratiis sacra faciebat, sublatam è capite coronam abjecit, ac tibiâ abstinuit, & sacrificium nihilo tamen seciùs absolvit: Hinc & in hodiernam usque tempestatem sine tibiis & coronis in Paro Gratiis immolant.

§. 8. Nec longo pōst tempore in mari præpotens comparatâ classē Athenas oppugnavit. Megara item, Niso Pandionis filio regnante, subvertit. Ad hæc Megareum Hippomenis filium, qui ex Onchesto Niso opitulaturus

ὁ παῖς δυνήσεται πρὸς πάντας ἀποκυλίσας αὐτὴν ταῦτα, τότε μετ' αὐτῆς αὐτὸν ἀποπέμπουσιν. αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῆς Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπέτελε. ἐν ᾧ ὁ Μίνως πᾶσι Ἀνδρόγεος, ἐτίμησε πάντας. οὕτως ὁ Ζεὺς ὅτι τὸν Μαραθώνιον ἐπιμαρτυροῦν ὅς ἔστι διεφθάρη. ἔνιοι δὲ αὐτὸν λεγούσι πορνοδόμον εἰς Ἀθήνας ὅτι τὸν Λαίης ἀγῶνα σπέρσας ἀγωνιστῶν ἐνεδρόνισεν διὰ φθόνον Ἀπολλέου. Μίνως δὲ ἐπελθόντων αὐτῆς θανάτου δύνων ἐν Πάρῳ πᾶσι Χάρισι, τὸν μὲν σφάγον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐρύκε, καὶ τὸν αὐλὸν κατέχευε, καὶ τὴν θυσίαν ἐδὲν ἡπτόν ἐπέτελεσαν. ὅθεν ἐπὶ καὶ διόρυχον αὐλῶν καὶ σφάγων ἐν Πάρῳ δύνει πᾶσι Χάρισι.

§. 9. Μετ' ἑταυρὸν δὲ Πυλασσοκράτης, ἐπολέμησε ἑλθὼς πρὸς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρον εἰλε, Νίσου βασιλεύοντος τῆς Πανδίωνος καὶ Μεγαρέα τὸν Ἰππόμενου ἐξ Οὔρχου Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀ-

πάλιν· ἀπὶ δ' αὖτε διὰ καὶ
 Νίσε· διὰ θυγατρὸς προ-
 υδρίαν· ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορ-
 φυρεάν ἐν μίση τῇ κεφα-
 λῇ· τείχεα, πάντες ἀφαιρε-
 δούσης πελάγῃ, ἢ δὲ θυγά-
 τρι αὐτῷ Σπύλλῃ ἐρεδού-
 σα Μίνω· ἐξῆλθε δὲ τείχεα.
 μόνος δὲ Μεγάρων κρατί-
 στας, καὶ τὴν κόρην τῆς
 πορφυρῆς τῇ ποδῶν ἐκδή-
 στας, ὑποβρύχιον ἐποίησε.
 χρονοζόμενος δὲ τὸ πολέ-
 μου μὴ διαρῆναι ἐλεῖν
 Ἀθήνας, εἵχεται διὰ παρ'
 Ἀθωαίων λαβεῖν δίκας.
 ἡρομένους δὲ τῇ πόλει λοι-
 μοῦ τε καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν
 πρῶτον κατὰ λόγον Ἀθη-
 ναῖοι παλαιὸν καὶ Ὑακιν-
 θου κόρας, Ἀνθηίδα, Αἰ-
 γληίδα, * Ἐνθωίδα, Λυ-
 τείαν, ὅτι τὸν Γεραίσου
 τοῦ Κύκλωπος τάφον κατέ-
 σφαξαν. τέτων δὲ ὁ παῖς,
 Ὑακινθος ἐλθὼν ἐκ Λακε-
 δαιμόναι· Ἀθήνας κατὰκει,
 ὡς δὲ εἶναι ὄφελαι· ὡς τῷ-
 το, ἐχθρῶντο αὖτε ἀπαι-
 γῇ· ὁ δὲ θεὸς ἀπῆκεν αὐ-
 τοῖς Μίνωι δίδναι δίκας
 αἷς αὐτὸς αἰεῖται. πύ-
 λαντες οὖν πρὸς Μίνωα,

advenerat, interemit : & is
 demum per filiae proditionem
 occubuit. Nam cum Scylla
 filia Minois amore flagraret,
 patri purpureum crinem, quo
 invictus esse ferebatur, è me-
 dio capitis vertice præcidit,
 eoque facto statim ille inte-
 riit. Minos itaque Megaris
 potitus, virginem vinctam
 pedibus, è puppe in mare de-
 jectam summersit: Enimvero,
 cum id bellum diuturnius fo-
 re videretur, quando Athenas
 capere minimè posset, Jo-
 vem, ut Athenienses com-
 missi criminis pœnas luerent,
 obsecrat. Hinc cum pestis ac
 fames simul urbem invasisset,
 primum quidem ex ve-
 teri oraculo, Athenienses
 Hyacinthi filias Antheidem,
 Ægleidem, * Enthenidem, &
 Lytæam ad Geræsti Cyclopi-
 s tumulum jugularunt : harum
 pater Hyacinthus Lacedæmo-
 ne Athenas commigrarât,
 cumque nihil inde sibi emo-
 lumentum futurum viderent, o-
 raculum de belli exitu consu-
 luerunt. His numen, quas ip-
 se vellet, Minoi pœnas datu-
 ros renunciavit. Igitur Athe-
 nienses, missis ad Minoem le-

gatis , permiserunt, ut ab eis, quas pœnas vellet , peteret : tum Minos iis , ut quatuordecim corpora , septem scilicet puerorum, ac totidem & ætate parium puellarum , sine armis Minotauro devoranda mitterent, imperavit. Is taurus labyrintho conclusus coerceretur , unde ingressus quispiam haud facilè exire poterat, quòd multiplici viarum ambage non agnitum exitum excludebat. Hunc Dedalus filius Eupalami, qui Metionis & Alcippæ filius fuit, exædificavit. Hic item architectus omnium præstantissimus , & primus , statuarum fuit inventor.

§. 9. Hic etiam Athenis post dejectum ex arce Talum Perdicis sororis filium, ejus discipulum , aufugit : quem , veritus ne ipsum ingenij præcellentiam superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus , lignum tenue secuit. Deinde ubi puerum necasse comperitum fuit , reus in Areogago peractus ad Minoen confugit. Atque inibi Pasiphaë cum Neptuni taurum arderet , lignea vacca affabre compacta corri-

ἐπέτρεπον αἰτεῖν δίκας. Μίνως δὲ ἐκέλευσε αὐτοῖς ι. δ' , καὶ ἑξ ἑκάστης καὶ κόρας καὶ ἴσας , ἡλικίας ὁππῶν πίμπειν τῷ Μινωταύρῳ βορὰν. ὡς δὲ ἔτεθ' ἐν λαβυρίνθῳ καθεστῆναι , ἀδύνατον ἦν ἐξίέναι· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς καὶ ἀγνοεῖν καὶ ἐξοδὸν ἀπίκλην. κατεπελάσσῃ δὲ αὐτὸν Δαίδαλῳ , ὁ Εὐπαλάμου , παῖδός τ' ἔσ' Μητιόνος καὶ Ἀλκίππου. ἔτι δὲ ὡς ἀρχιτέκτων αἰετος , καὶ περὶ τὸ ἀγαλμάτων εὐρετής.

§. 9. Οὕτως ἐξ Ἀθηνῶν ἔφυγεν , ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλην μαθητὴν ὄντα. δέσας μὲν διὰ τὴν ἐνφυσίαν αὐτὸν ὑπερέβη. σαρῶνα γὰρ ὅπως εὐρὺν , ξύλον λεπτὸν ἐποίησεν. φωρεθέντος δ' αὖτε νεκρῷ κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ , καταδικασθεὶς , πρὸς Μίνωα ἔφυγε. καὶ κατὰ Πασφάης ἐρεθείσης τῇ Ποσειδῶνι ταύρῳ, σωήρπασε τεχνησά-

μυθ· ξυλίνῳ βῶν· καὶ τὸν Λαβύρινθον κατασκευάσιν, εἰς ὃν καὶ ἔτ· Αθηνᾶοι κοῦροι ἐπὶ αἰ, καὶ κάραι τὰς ἴσας, τῷ Μινώταυρῳ βορὰν ἐπιμπον.

puit, ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses virgines septem, ac totidem pueros ætate pares Minotauro vorandos mittebant.

Κ Ε Φ. ιε.

C A P. XV.

Θ Ησσις δὲ ἡμνησίς ἐξ Αἰθρας Αἰγῆ πάϊς, ὡς ἐμνησθῆναι τίλειθ, ἀπὸ σάμῳ· τὴν πύξαν, τὰ πύδῖλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναίρειται. καὶ πρὸς ἡπίγχο εἰς τὰς Αδωνίας φερουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν πεκύργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέρωσι. περὶ τὸν μὲν γὰρ Περειφίτῳ τὸν Ηφαίστου καὶ Ἀντικλίας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης ὡς ἐφόρει, Κερυνήτης ἐπεκλήετο, ἔκτεινε ἐν Ἐπιδάυρῳ· πύδας δὲ ἀδινεῖς ἔχων ἔτ·, ἐφόρει κορύνην σιδερεῶν, δι' ἧς τὸς παριόντας ἔκτεινε· ταῦτ' ἡ ἀφελόμενος Θησῖς ἐφόρει.

§. β. Δεῦτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμον· καὶ Σουλίας τῆς Κορίνθου. ἔτ· Πιτυοκάμπτης ἐκάλειτο. οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων Ἰσθμὸν, ὡς ἄγ-

D Onec Theseus ex Æthra Ægeoque natus, jam grandis factus, petrâ summotâ, calceos atque enses aufert: & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam jam viam à maleficis viris undecumque pacavit. Primum quidem Peripheretem Volcani & Anticliæ filium, qui, quod clavam gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurum occidit: qui cum imbecillis pedibus esset, ferreâ clavâ munitus, viatores interficiebat: quam ex illo præceptam Theseus ipse ferre consuevit.

§. 2. Hic Sinin, postea Polypermonis filium, & Syleæ Corinthi filiam, occidit. Huic Pityocampes, à curvandis pinis nomen fuit. Nam cum Corinthiorum Isthmum in-

sedisset, viatores ad pinos
flectendas invitos compelle-
bat : qui quod eas virium
imbecillitate flectere nequi-
rent, arborum in se redeun-
tium impetu sublatis penitus
interibant. Hunc in modum
Theseus Sinin cruciatum è
medio sustulit.

καὶ τὰς παρόντας πύγας
καμπήοντας ἀνέχεσθαι· οἱ δὲ,
διὰ τὴν ἀδυναμίαν ἐκ ἡδύ-
ναντο κάμπειν. καὶ ὑπὸ τῆς
δυνάμεως ἀσπίστου μύθοι,
παρωλέθρου ἀπώλωτο. τέ-
τω τῇ πρόπῳ Θησὺς Σί-
νιν ἀπέκτεινεν.

Multa desunt.

Λείπει πολλά.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

N O T Æ

A D

PRIMUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

Apollodori Atheniensis.

PAg. 1. lin. 1. 'Ουρανός] Fuit hæc Orphicorum de Diis traditio; ab iis ad Græcos pervenit. Diodorus, Eusebius ex Eumero, Athenagoras ex Orpheo hoc nos docent. Varro de L.L. *Principes Dei Cælum* [Cælus] & Terra, n. apud Græcos; nam in Ægypto Serapis & Isis, in Latio principes Saturnus & Ops. Philo Byblius ex Phœnicum Theologia alios deos Cœlo antiquiores recenset. V. Euseb. Boethius quoque in Porphyrium libro 3. sic scribit, *Quantum ad veteres Theologos, refertur Jupiter ad Saturnum, Saturnus ad Cælum, Cælus ad antiquissimum Ophionem,*
A
cujus

cujus nullum est principium. Eadem ferè habet Schol. Æschyli ad v. 957. Promethei; & Tzetzes in Lycophronem. Epici Cycli scriptores hinc originem perpetui carminis deducebant. V. Procli Chrestomathiam.

L. 7. Βριάρεων, Γύνη,] Apud Hesiodum legis Γύνη. Athenagoras ex Orpheo eandem lectionem confirmat. Scholiastæ tamen Apollonii Rhodii ita Scribunt, ut hic editur, & Γύνη eundem esse volunt cum Briareo. Horatio quoque dicitur Gyas centimanus.

Ibid. Κοῖον] Hesiodo & Athen. Κόηθ- dicitur, & Paræmiographis Κόηθ & Βριάρεω ἰσχυρότερ-; infra in aliâ progenie occurrit Κοῖθ-, cujus Virgilius meminit.

L. 15. Ἄργον] Hesiodo Ἄργης; Schol. Æschyli & Athenag. Ἄργθ-. Vox est peregrina, ostendit se in 3. Marci, v. 17. Plura de his ex Antiquis adfert Schol. Eurip. in initio Alcest. Tria esse Cyclosum genera observant viri docti. 1. Hos ipsos; 2. qui Tirynthem mœnibus cinxerunt; 3. quos Virgilius Ætnæos vocat.

Pag. 2. lin. 2. Τάρταρον] Orpheus apud Proclum

ὧς ἐδόκουν αὐτὸν ὁ Οὐρανός

ἀμείλιχον ἦτορ ἔχοντα,

καὶ εὐΐον ἐνομήν

πρὶν βαδὺν γαῖης εἰς Τάρταρον

L. 10. Κρίον] Alii Κρίον, & Poet. Κρῆον scribunt.

16. Διώνειο] Ex Orpheo; omisit Hesiodus,

τὴν Ὀρφέως ἑσπερίας — & παρὰ Τηέας Διοφάν.

Tzetzes & Alexander Rhetor.

23. Ὀκίαν] Rem narrat Orpheus apud Proclum. Solus Titenius, qui fuit antiquissimus Titanum, ut scrip-

scripsere Ister & Philochorus; *Solus Sol ab injuriâ numinum abstinuit*, inquit Servius ad 6 Æneid. Cæterum præter hos Coeli & Terræ filios Stephanus Ethnographus alios recenset in v. Ἀδνα & Μίλητος. Ἐντιμῶν hanc quam passus est Coelus & Saturnus ad Physiologiam transferunt Cornutus, Porphyrius de Antro, & Proclus in Timæum, ex Orpheo.

P.3.1.3. Παρίδων] Mss. Oxon. & Palat. παρίδων. *Ob hanc victoriam primus coronabatur Saturnus*. Tertullianus ex Pherecyde. Saturnum & Rheam homines fuisse, Deorum autem numero à Phœnicibus adscriptos prodidit Sanchoniathon apud Theodoretum, 3 contra Græcos.

21. Μελισίων] Lege — ὠτίς; Melissei. *Parmeniscus ait Milissea quendam fuisse regem Creta, ad cuius filias Jovem nutriendum fuisse deportatum*. Hyginus Poetic. Astron. Servius ad 3 Æneid. Virgilius 4 Georg. has Nymphas intelligit apes. Zenobius in Adag. more suo totam hanc ἀετοχὴν exscripsit.

29. Πρία] Orpheæ sequitur. Agathocles Babylonius lapidem hunc ex Proeconneso petatum scripsit. Vocabatur Βαίπλω, inquit Hesychius. De Bætuliis multa Damascius in Vita Isidori. V. Seldenum de Diis Syris ex Scaligero ad N. Euseb. 2051.

P.4.1.1. Ἐμνήσθην] L. ἐμνήσθην.

2. Μῦθον] Μῦθον Orphicorum deus erat. Hic igitur Hesiodus incipit Orpheæ παραρτήσιν, v. notam 16. p.2. confer Hesiod. Theog. v. 886.

5. Ἐρ' εἰ] Mss. ὑρ' εἰ. Mox, iidem, ἔξινεργον legunt. Lineâ 20 restitue βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν. Damascius tamen libro περὶ ἀρχῶν Orphei versus adfert, in quibus non datur ἀστραπή ——. De Cyclopiis inquit Orpheus,

Οἱ Ζεὺς βασιλὴν τ' ἔδωκε, πῦξαι τε παρ' αὐτῷ
 Πρῶτοι παλαιοχρεῖς —————

25. 'Εν τῷ Ταςπίῳ] Saturnum cum Titanibus intellige. Nota in hac re illud apud Auctorem libelli de Fluminibus, Τὸν μὲν παλῆρα δῖος Ζεὺς παλῆρα ἐξείρε καὶ παρ' αὐτῷ. Augustinus alicubi commemorat laneos deorum pedes. *Auream columnam positam esse in faxo Jovis Triphylīi ab ipso Jove, titulus indicabat, in quā columnā gesta sua perscripsit.* Lactant. ex Ennio Eumeni interprete.
- P. 5. l. 5. Σπῆξ] Ægii codd. & Pal. habent Σπῆξων, Hesiodus Ζεὺς. Styx & Zeuxo inter Oceanidas; utra hīc retinenda sit, dubium est; quoniam paucae recensentur, v. p. 67.
- L. 6. 'Αμφιτρίτη] Hesiodus & Cod. Pal. 'Αμφιτρίτη, rectè Amphitrite & Styx notiores erant scribæ, quàm Amphiro & Zeuxo; est autem Amphitrite ex aliā gente.
- L. 8. Ἀπὸ] Apollonius Rhodius Κοινογένηαν vocat. Callimacho Κοινῆς (mallem Κοινῆς) & Κοινῆς dicitur.
- L. 9. Θεία] Hesiodus & Schol. Η. Α. Θ. Hyginus tamen Æthram ei uxorem dat.
- L. 11. 'Ευρυβία] L. 'Ευρυβία, ut & p. 6. Hesiodus emendandus in hac parte, nam apud eum Κοῖνῃ hujus Eurybiæ dicitur maritus, pro quo Κεῖν substitui debet ex nostro & Fzetze.
14. 'Ασίαι τ'] Mss. hīc & infra legunt τ'.
20. Χείρων] Solus Centaurorum Chiron natus ex Saturno, reliqui nubigenæ ex Ixione & Nephelæ.

28. Σπυγδε] Styx numpha & fons. Jupiter Nymphæ favens honorem fonti habuit. Apollodorus libro 24. περὶ Στῶν egit de rebus apud Inferos, adeoque de Styge; factam hanc ait ὄρεον Στῶν δι' ἐναλίετῃα, Styx enim omnia corrumpit & consumit. Dii contrὰ τῇ πρυ-
μαίεσσι καὶ τοῖς ἑσπέραισι διεσκήσαν. Plura vide apud Stobæum p.129. Ed. Canter. Est autem Styx proprie non ἐν γαίᾳ, sed infra in Tartaro, ubi Dii puniuntur, Saturnus & Titanes; nam ut Erynnys animas punit, ita Styx deos.

P.6.1.5. φόρυς] L. φόρυς. L.12, pro λίξομβρ, uterque codex scriptus habet λέγωμβρ.

18. Γλαυκοδόνη] In his magna discrepantia, nam pro

Γλαυκοδόνη,	Γλαυκονόμη, Hesi.& Pal. legunt.
Δολῶ,	Δολῶ.
Γαλάτεια,	Γαλάτεια.
Πρωτομέδουσα,	Πρωτομέδεια, Hesi. Πρωτομ. O.& P.
Πιόνη,	Ἡιόνη, Hesi.
Ἀλιμέδνη,	Ἀλιμένη, Hesi.
Νεόμπερις,	Νημυρῆς.
Δηϊάνειρα,	Κηϊίδειρα, Ιαίδειρα, Hom.
Πολυδὴ,	Πλυδμή.
Ἀυλονόη,	Ἀυλονόμη.
Μελίη,	Μελίτη, Hesi.
Ἰοσίη,	Νησιίη, Hesi. Hom. Sch. Apoll.
Δωσαμένη,	Δουσαμένη, Hygin.

Inter has Nereidas quasdam miscuit Oceanidas, uti clarum est ex Hesiodo & tabulis Genealogicis. Orpheus numerabat quinquaginta, eum sequitur Hesiodus; Homerus triginta, non sine magnâ nominum varietate ab his; Apollodorus quadraginta & quinque, Hyginus his quatuor adjecit. Apud Hesiodum bis ponitur Πρωτώ, altero in loco ponerem Πλωτώ, hanc enim in suis

exemplaribus reperit Ægius. Aristarchus numerum Hesiodi auxit, addendo *Θοδῶς*, vereor, ut rectè, nam ea ad aliam familiam pertinet.

P.7. l.1. Ζῆς ὃ γὰρ αἶψ' ἤγευ'] *Ἰσθὺς γὰρ αἶψ'*, multum veteribus decantatus. Pisander Larandensis de hac re VI. libros carminum scripsit. His in nuptiis citrum primò è terrâ ortum scripsit Asclepiades Rerum Ægypt. libro LX. Pythagorici numero binario Junonem ideo designabant, quod uni i.e. Jovi accessione alterius inhaereret: Vulcano oñonarium adscribebant, quoniam ex primo motu, i.e. dyade, quæ Juno est, constat. Capella.

3. Ἀγύρω] Lege Ἀγνώ. Quod autem sequitur *μύρω*, &c. scias ex Orpheo depromi, ut locupletissime testatur Athenagoras.

9. Μολέει] Hesiodus versu 905 ex Jove & Themide procreatas scribit, idem versu 218; ejusdem Theogoniæ, Noctis filias facit. Diu est cùm suspicatus sum illud opus non esse unius hominis. Orpheus fuit auctor ultimæ sententiæ, eamque alicubi secutus est Sophocles; colligi hoc ex Phyliscis Stobæi.

P.8. l.10. Ἐπίστειν] L. *ἰστέειν*. Porro Orpheus non invenit, sed ex Ægypto in Græciam transtulit sacra Bacchi. Ideo inventor creditus, quoniam multa innovavit. V. Diod. Sic. l.1. Bibliothecæ. In Latinis rectius veritas, *ille nihil tale credens, conversus respexit uxorem*. Rem hanc *ἐκείνῳ* exsequitur Virgilius 4 Georg.

L. 12. Τίτανται] L. *τίτανται*. O quam piget lolia hæc omni ferè lincâ renascentia devorare!

L.14. Πίειν] Eustathius ad *ιλ.β.* p.338. ed. Rom. aliam Magnetis familiam percenset, in quâ nulla occurrit Pieri Mentio.

19. ῥαυιδόν] De hoc v. p. 197. Hesychium in ῥαυιδία, & quæ ad Palæphatum. Schol. Nicandri vult

vult esse Amyclæi & Diomedes filium.

Ibid. Ἀμύνει] Adagiographi scribunt Ἀμύνει; Eustathius quoque disertè hoc notat.

20. Ἀγυῖπτις] Natalis videtur legisse Ἀγυῖπτις.

30. Στραβῶν] Lege στραβῶν cum O. & P. & πλησιᾶσι. Eustath. & Zenobius, non agnito Apollodoro, hæc in sua derivarunt. V. Schol. 11. β.

P. 9. 1. 9. Κορύμβας] Hos Strabo Ἀπόλλωνος καὶ Πυλίας filios esse prodit ex Pherecyde, si memini; De his Scaliger ad Catullum & Eusebii Chron. multa disputat, item Casaub. ad Geographum; & Hieron. Mercurialis. Ex Ægypto (ibi enim Corybantium ponit Herodotus) in Phrygiam venisse videntur, Orpheo duce; hinc in Cretam & Græciam, Dardano auctore. Vocabulum sonat peregrinum quid. Scribitur Corybas, Curbas, & Curbeis. Non abludit ab Hebraico Cherub. Pingebant in Adytis templorum Ægyptii animalia varia; docent nos hoc Clemens, & Hero Alexandrini; vocant ζῶα πολύμορφα; Empedocles apud Porphyrium ζῶα γυναικά. Eadem locutione utuntur Interpretes 70 in Daniele ubi fit sermo de Cherubim. Orphicorum eadem est phrasis ubi de Corybante agunt, vocant enim Ἀιολόμορφον ἄνακτα, Σιδὼν Διουῆν, πολύμορφον. Porro, ἀγνολόγητον & tanquam prius notum ponit Scriptor divinus cherub suum, etiam loco eo, quo ejus primum meminit. Diodorus scribit ἐν πατρὶσι εἶναι, quo patre orti sunt Corybantes, v. eum lib. 3. Nota etiam attribui eis gladium, & Arboris Custodiam. Paria observare licet in Sacris Corybantiacis. Quod pingi solebant Corybantes in templis, ostendit Martia: — picto stat Corybante tholus. Dicitur quoque (quod ad gladium refero) Corybas, in Hymnis Orpheo adscriptis, Ἀρήϊος & Φοίβιος. De Arboře meminit Julianus, Damascius in

vitâ Ifidori, & Kalendarium Romanum vetus, ad XI. Kal. Aprilis, Arbor intrat; tangit & Arnobius l.v. Denique Custodiam quod attinet, diserte docet Proclus Theol. libro 6. c. 13. Orphea Corybantibus attribuisse *δύαμιν φερσηϊκὴν*. Apollodorus noster apud Lexicographos conatur, sed infelicitè, vocis, Corybas, rationem ex Græco fonte haurire. Præter Suidam & Harpocratonem, v. Porphyrium de Abst. Sed solenne est Græcis rerum hujusmodi origines ad se trahere, etiam invitâ Minervâ suâ; satis id docet quæ de vocabulo *Cabirus* delirant, ne plura addam ex Bocharto, Hensio aliisque.

- L. 14. *Χορὸς ἐνὶ ἧς*] Ergo Vulcanum *ἑρπύλλον* vocat Lucianus. Hoc modo & Corybas natus est ex Proserpinâ, teste Servio in 3 Æneid. Est autem hujus de Vulcano fabulæ auctor Hesiodus; licet enim hodie legamus in Theogoniâ

Ἦν δ' ἤφαιστος κλυτὰν ἐν φιλότῃσι μύθοισιν

Γένεσις ——— olim tamen ille versus sic concipiebatur ——— *ἰ φιλότῃσι*, ita certe Schol. Apollonii Rhodii legit; ita videtur legisse Manilius (quod non suspicatus est magnus vir Jos. Scaliger) ita Lilius Gyraldus: Dosiades in Arâ Vulcanum *ἀπὸ πύργου* dixit.

- L. 22. *Τροίαν ἐλὼν*] Interpres hîc historiam neglexit, verte, *cum cepisset Trojam*, nam tempestas foeda ei immittebatur in reditu, v. p. 128. item Schol. Hom. in fine *ιλ. α.*, & ξ.

29. *Μέγαν*] *ὃ Ζεὺς θύει*] Commelinus hîc dubitavit *θύει* an *θύειν* legeret; sine dubio legere oportet *Μήνιν*. Jupiter non devorabat aut Thetidem aut Themidem. Harum neutra mater fuit Minervæ, sed Metis. Res manifesta est ex Hesiodo; cui concinit Interpres Homeri ad *ιλ. α.* v. 195. ubi legis *Μῆνιν*
ἔγχετο

ἔγκυϑ ἔσα Ἀθηναῖον κατεπόθη ὑπὸ τοῦ Διὸς, item Gale-
nus 3 de dogm. Hipp. & Platonis. Scholiastæ Æschyli
ad v. 906. Prom. locus hic corruptus imposuit; sane
δίτης ex linea superiori huc defluxit. Verba hæc με-
ταβαλλέσθαι εἰς π. 1. &c. posita sunt extra suum locum,
v. infra p. 218. Natalis de Comitibus multos citat
auctores, quos vidisse vix credo, inter cæteros lo-
cum hunc adducit ex Athenodoro Byzantio; quis sit
ille Athenodorus quæro.

P. 10. l. 2. Ἐλεγε] Quis? Prometheus? p. 218. Themis?
v. p. 11. l. 3. an malles ἐλέγξω? Ἐλεγε tamen absolutè
occurrit & alibi apud hunc nostrum, quasi de oraculo
respondente, ut p. 133. l. 8.

L. 9. Κατέπιν ἀύλην] Ægius post hæc aliquid desiderari
existimat, mihi non videtur.

12. Τρίτωνϑ] Non ad Bœoticum, nec Thessalicum, sed
Lýbicum Tritona, Schol. Apoll. 1. & 4. v. 1311. Apo-
stol. Prov. Cent. XIX. Diogenes Babylonius (Apollo-
dori præceptor) in eo libro qui inscribitur Minerva,
partum Jovis, ortumque Virginis ad Physiologiam tra-
ducit, sejungit à fabulâ, Cicero 1. de Naturâ Deorum,
apud eundem in 2. quandam Minervam legimus na-
tam ex Jove & Coryphe Oceani filia, quam Arcades Co-
ryphasiam vocant.

L. 18. Θάλασσαν] Lege, mare, & quæ, in Lati-
no.

20. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀσείρα] Πόλις an νῆσϑ? post
ἐκείνης distigue & locum totum sic constitue, νῆσϑ
ἀπ' ἐκείνης, Ἀσείρα φῶτον κληθεῖσα, Ὀρτυγία ἐκαλεῖτο,
ὑπερὸν τῷ Δῆλϑ, Hyginus, Servius, & Enarrator Ly-
cophronis, qui hunc locum ob oculos habuit, mecum
facit. Callimach. Τόρεξ δ' ἔτ' Ἀσείρην, σὺ δ' ἐδέπε
ἔπειο Δῆλϑ. Schol. Apoll. ad ver. 308. lib. 1. omnia
perturbat, v. ver. 419.

- P. 11. l. 1. Ὑβριος] Hæc est Palat. & Oxon. Codicis Lectio, eam secutus est Tzetzes in Lycophr. Schol. tamen Pindari, Ægius, Gyraldus, & Commelinus in suis invenerunt Θύμβριος.
2. Θέμις] Delphis ἡρώτη καὶ ἐχρηματίσθη, εἶπε Θέμις, Schol. Pindari; *Themis ante Apollinem responsa dabit.* Schol. Juven. Θέμις ἐνέβητα χρησμῶν, & διαμαρτυρῶν προπρὶε χρησμὸς δίδναι. Diodorus.
4. Χάσμα] V. Diodorūm libro XVI. super hoc chasma stabat Templi adytum.
- L. 10. Ἑλάτης] Ἑλάνης Oxon. Ἑχάνης, Pal. primam confirmat Apollonius. l. v. 761.
- L. 16. Πύθωνα] Mss. Πυθώ.
- L. 20. Τὸς παῖδας] Apollonius & Q. Calaber soli Apollini; Callimachus Minervæ; Pausan. in Laconicis utrique tribuit necem Tityi.
- P. 12. l. 5. Ἀπόλλων, καὶ πρῶτον] Mss. Oxon. l. καὶ αὐτὸς. forte καὶ ταῦτ.
12. Ἐν Δήλῳ] Hom. Od. 4. juxta alios à Scorpio interfectus Πανσθένεια, ὅρη δ' Ἀχαιοί, ἐν οἷς ὁ Ὀρίων ἀπὶδαν, Hesych. Tzetzes aliiq. eum Neptuni & Βρύλλης filium dixere, sed illam dictionem ex Ἐυριάλῃς depravatam quis non videt?
24. Μερόπην] Schol. Arati Μάριον vocat; alii Ærophen & Aeropen. Eratosthenes, cum nostro, rectè; fuit Oenopion Bacchi & Ariadnes filius.
27. Χθελών] Vulcani in Lemno, unde Cedalionem accepit viæ ducem. Theo in Aratum, & Hyginus.
- P. 13. l. 5. Ἀλλὰ τὰ μὲν Ποσειδῶνι] Templum Neptuno in Peloriade, terræ aggeribus extruxit. Diodor. in fine 4. Callimacho & Catullo Oarion dicitur.

P. 14. 1. 2. *Ἐρμῶν*] Legebatur *ἑρμῶν* in Egii Codd. *Ἐρμῶν* in aliis. Commelinus restituit *Ἐρμῶν* secutus Ægium & veritatem ipsam. V. Strabonem l. 8. Pausan. p. 152. 1. 2. & Aristoph. Schol. in Equites, qui locum hunc exscripsit, itidem & Zenob. Schol. Hom. α. β. Hermione Sacra Proserpinæ. Variant antiqui de loco raptus Proserpinæ. Aristot. & Diodorus Siciliam, alii Atticam, alii Pontum volunt. V. Cononem p. 255.

L. 20. *Ὅτι τῇ [τῇ] Κελσῷ*] Sic alii, & *Μεγαρίδης*. De totâ hâc re (in quâ narrandâ valde discrepant scriptores) videas licet Schol. in Hephæst. & in Nicandrum Cl. Alexand. & Arnob. & Procli Chrestom. infra l. α. β. γ. δ. ε.

L. 31. *Δημόφῳ*] Scripti habent *Δημόφῳ*. Quàm autem parum tibi in nominibus his constant Historici, Vide Servium in Georg. I. Diodorum V. & Hyginum.

P. 15. *Τριτολόμῳ*] Pro *Μεγαρίδης* Mss. legunt *Πεξεΐδης*. Sane de parentibus Triptolemi magna est incertitudo. Pausan. in Atticis tradit Musæum parentes ei dare Oceanum & Terram; Orpheam, alios; Choerilum & Athenienses adhuc alios. Ad Arnob. V. & Servium Georg. I. Triptol. hujus leges habemus apud Xenophontem & Hieron. adv. Jovin. l. 2. & Stobæum p. 1.

21. *Πόδας*] Ovid. Metam. V. narrat eam 7 grana edisse. Fastorum verò 4 tantum 3. Qui jejunia apud Inferos solverent, apud superos permanere, ut prius, Lex Parcarum non sinebat.

26. *Καλαμαρπυήσῃ*] Primò verbum illud non notat *falsum testimonium*; deinde Ascalaphus non dixit falsum testimonium, tantum prodidit Proserpinam edisse grana quod verum erat. Servius hunc facit Stygis

Stygis filium, Ovid. Orphnes. Melanippides fabulam Περσεφόνειω scripsit, de Ascalapho hoc plura v. ad p. 122.451.

27. Γοργύρας] Porphyrius de Styge apud Stob. conservavit nobis locum Apollodori ex libro *Θη' Διων* 24. ubi hæc eadem habentur. Sophron autem lepidé, ut alia, finxit Gorgyræ nutricem fuisse Μορμολύχην.

L.30. Καθ' ἑκαστον ἐνιαυτον] Servius hac in re non consentit, 1 Geor.

P.16. l.6. 'Ευρανή]

“Ουκ ἐλάναι γίγαντας ὑπὸνυμον ἐν μακρότασι,
“Ουνεκα γῆς ἐγένοντο καὶ αἰμαίῃ ἐρανίοιο. Orpheus.

15. 'Εγένοντο] Exorti sunt, & φλέγρας. Videtur noster hic distinguere inter Phlegram & Pallenem; alii, ejusdem loci duo esse volunt nomina; de hac pugnâ v. Stephan. de Urb. in Παλλήνη.

Ibid. Πορφυρίων] Alius est Porphyrion Sisyphi filius Schol. Apoll. Rhod. unde corrigendus est Sch. α. β. qui Seriphi filium Porphyrionem tacit.

P.16. l.20. 'Αλκυονίδες] Hujus filias recenset Apostolius Cent. II. vox ψαύῃ propter sequens K ut notant Grammatici; fuit & alius Alcyoneus, v. p. 419. 443.

27. Λόγον] Oraculum potius quam rumor.

P.17. l.5. Φαίνεν] Prodirent, Oriendur.

16. 'Επὶ τῇ γῆς] F. *ἔσθ*. In Ægii edit. legis, *ἔξω τῇ σαλήνῃ*, quæ verba interpreti Gallico Passeratio imposuere. Porro notant Grammatici Pallenem dici de Achaicâ, Pallanen de Arcadiâ. Schol. Pind. N. 4. & Apollonii Rhodii aliter de hac pugnâ scribunt.

20. **Ἡφα**] Ptolemæus Hephæst. hâc in re duos nominat Gigantes Anonymum & Pyripnoum, v.p.310. mox **Βουδύς** l.X.
- P.18. l.1. **Δρυδς**] In Pal. erat **Διδς**. Enimvero Thyrsus postulat, ut legamus **Διδρυζον** — Scripturæ abbreviatio mendum pepererat.
12. **Διαρρήξας**] Mss. Oxon. **ἀπαρρήξας**, sed **Νίσουεν** cum Pal. l. contra Stephan. & Strabonem sine X.
16. **Τραϊώνα**] Non memini me alibi hunc legere; sed & stellâ locum suspectum reddidit Ægius. An ergo **Ἀργίωνα** leges? hunc enim huic pugnæ interfuisse scripsit Eumelus in Titanomachia, apud Sch. Apollonii Rhodii. Alii produnt à Marte interfectum Miman-tem, Picoon Sol confecit, uti apud Eustath. in Od. K. testatur Alexander Paphius; Besbicus ab Hercule & Proserpinâ victus cecidit, v. Steph. de Urb. his addendi Obrimus, Phrutus, Pelorus, Damastor, Rhœtus, Palleneus, Rhuncus, Ascus, Echion, Pronomus, Almops, Celado, Cinnus, Theodamas, Athos, & alii ex Hygino, quorum nullus hîc ponitur, post vocem **Μοῖραι**, **Ἀγχιον** & operæ (quod & sexcenties peccarunt) omisere. Plura de his apud Stephanum habes in voce **Ἀπίτυον**.
26. **Τυρῶνα**] Homero **Τυφωνίδς**; Pindaro **Τυφῶς**. Æschylo, utrâque terminatione effertur.
27. **Σικελίς**] L. **Κελικίς**. Pind. Pyth. Od. 1. **Τυφῶς τὸν ποτὶ Κελίχον ἔριψεν πολυώνυμον ἄνδρα**, hunc versum Sch. Æschyli in Prom. Heliodo tribuit. Schol. distinctus, ἐν Κελικίς μὲν ἐγεννήθη, ἐκκολάσθη δὲ Τυφῶς ἐν Σικελίς, v. infra. p.20.
- P.19. l.7. **Χῆρας ὃ ἄχ**] Leontûchus apud Zoroastrem & Jamblichum talis & tantus.

9. Κεφαλαί] Pindaro, ἐκλονταῖραν⊕ δῶν πολέμου⊕.
Apollodorus in hac descriptione quædam sumpsit ab Æschylo.
33. Ἰδίας μίββαλον] v. Ovid. Metam. 5. Anton. Liberalis p. 456. Hyginum Astron. Poet. Bochartii Hic-
roz.
- P. 20. l. 4. Καταπύσσον] L. πύσσειν, ἀδαμαντήρη ἀρ-
πη.
6. Κασίε] Oxon. Καυχάσει, Apollonius 2 Argon. hoc
confirmat, ejus tamen Schol. videtur hic legisse Κα-
σίε, nam reprehendit Apollodorum de Sy-
riâ.
- P. 21. l. 10. Τύτων ἢ πάλιν] Sidonius; *restringens fulmine
fulmen*. Trophæum de Gigantibus victis alii Da-
mascum, alii Pithecusas insulas positum conten-
dunt.
25. Ἀνδράωνες πλάσας] Ob hæc inventa arâ & statuâ
honorabatur Athenis in Palladis templo; erat eadem
ara Vulcano quoque sacra. Schol. Sophocl. in Oed. Co-
lon. ex Apollod. *ἀνδρῶν*.
- P. 22. l. 7. Ἀντὶ λίβυς] Adde τοῦ. Infra lege ἔπει. De Pro-
metheo, v. p. 119.
- L. 15. Δευκαλίον] Ejus matrem Clymenen dicit Sch.
Pindari; idem notat ex Apollodoro (forte, in Catal.
Homer.) Deucalionem habitasse in Κωῖ, v. ad θ. Ol.
Strab. p. 425. & Eustath. ad β. 11.
27. Ἀντίβη] Oxon. εἰσέβη. Hæc omnia Schol. Hom. 11.
ἔξ ἁλὸς exscripsit. Primum diluvium contigit sub
Ogyge, secundum sub Deucalione, tertium sub Dar-
dano. Vocatum est hoc Deucalionis diluvium, quod
in iis partibus terrarum ubi regnabat, (neque e-
nim universale erat) invaluit. Tres alios Deuca-
liones recenset Schol. Apollonii. Confer. pag.
189.

P.23.1.4. Δίον] Verte, Montes Theſſaliæ dirempti ſunt, *συνέμαλ'α δὲ Τίμωνα Δίον*, Sch. Hom. Seneca, aiunt aliquando Oſſam Olympo co hæſiſſe. Caſaub. ad Strabonem hæc vidit.

5. Καὶ τὰ ἐκδὲς] Pal. ἐκδὲς, mox *σωαχύνθ'α* *Ἔγ.σωαχύνθ'α* Commel.

10. Παρνασσῷ] Servius, ad Athum. l. 17. αἰσῶν pro αἰτῶν, & ὑπὲρ κρηναῖς, Plutarchus ex Mythologis Græcis ait Deucalionem, emiſſâ Columbâ, intellexiſſe aquas conſediſſe; quod peti- tum ex ſacrâ paginâ.

17. Ἑρμῶν] Ovid. & Serv. ex Themide aiunt Deucalionem quid ſacto opus eſſet, didiciſſe. V. Suidam in *Δίμω*.

L.30. Ὁν ἐκ Διὸς] Eſſe enim Deucalionis tantum *ἐκ Διὸς* quidam volunt; v. infra p. 267.

P.24.1.2. Κραναῖ] Lege *Κραναῖς*, eam enim expulit, p. 225. confirmant Codd. *Ἔγii* & Palat.

3. Πρωτογένεια] Schol. Pind. plenè ſed aliter, de hac, ad Olym. 6.

6. Ὀρνίθες] Pal. Ὀρνίθες. Virgil. glomerantur Oreides; p. 430. Ὀρνίθες.

7. Ζεῦς] Pulſus à fratribus ſuis è Theſſaliâ, venit in Atticam, dignuſque viſus eſt Ereſtheo, qui ei gener fieret. Pauſ. condidit Tetrapolin, obiit in *Ἄγialo*, v. Schol. *11.* initio.

9. Γραῦδες] Scal. ad Euseb. ait; primò *Γραῖες* dicti ſunt, deinde *Γραῦες*. Stephanus *Γραῦες* facit filium Theſſali. Vox habetur apud Callimachum, Alexandrum *Ἄetolum*, Lycophronem, Ariſtotelem, Thucyd. *Μάρμωρα* Arundel. Dicæarchum. Eſt autem ea appellatio prior. Græcis iſſis magis placuit vox *Ἑλλεν*; aliis alia, v. Heſych. in *Ῥαῦδες*. Schol. Apollonii Rhodii ad v. 1089. l. 3. adfert ex noſtri Apollodori libris in Homeri Catalogum nonnulla quæ locum hunc illuſtrant.

- P. 24. l. 24. Ἐνὰρτίων] Schol. Pindari ad IV. Pyth. Ἐά-
ρειαν vocat. Apostolius Cent. II. Æolo aliam uxorem,
& stirpem tribuit.
26. Κεῖδία] Lege Κρηδ. Schol. Pindari & Lycophronis

Ἀιολίδαι δ' ἐγένοντο διμυτοπόλοι Καπλῆες,
Κρηδεύς, ἡδ' Ἀδάμας, καὶ Ζίσυρος αἰολομήτης,
Σαλμωνίδης τ' ἄδικος, καὶ ὑπέρδυμος φεικῆς.

Videtur in his Hesiodus primus Salmonea notasse, nam
Homerus laudat.

L. 29. Κατάχλυ] Palat. & Hygin. ———— κλυ.

P. 25. l. Ἀλκυόνη] Schol. Theocr. Id. 7. Mæoli & Ca-
nobes filiam fuisse scribit.

25. Ἀλωεΐδες] Schol. il. 6. ad v. 385. Hos inter Gigan-
tes multi recensent, non satis rectè.

P. 26. l. 14. Ἐν ἀμάξῃ] Cubat in mendo locus. Lego ἐν
Νάξῃ, confirmat hanc lectionem Pindarus Pyth. 4.

24. Ἦλεν ὄμιον] Endymion Elidis rex secundum Iby-
cum, fuit Jovi ob singularem justitiam charissimus, alii
Spartanum gente tradunt, v. omnino Schol. Apollonii
ad v. 55. libri 4.

P. 27. l. 3. Νηΐδος] V. p. 196.

L. 6. Κεῖηδα] Marcianus Heracl.

————— Ἀιτωλία

Ἐξ Ἠλιδος λαβῆσαι τὴν ἀποικίαν, &c.

L. 11. Ἀφ' ἑαυτῆς] L. ἑαυτῶν.

L. 29. Παρθόνα] L. Πάρδα, ut infra & Palat. Hyginus
tamen Parthaona legit.

P. 28. l. 4. Ἀπείρας] L. cum aspiratione, ut in La-
tin.

23. Γηρῶς] Pal. γηρῶς rectè.

27. Ἀλ-

27. Ἀλθαία] Oxon. addit Ἀθήνα, ὑπογραμ. Thestio Ledam filiam facit Sch. Apoll. Rhod. ad. I. quanquam ibi Thespis scribatur, in Comment. in τῷ κρηίδῃ Thestius. De matre horum nullo modo convenit inter veteres.
- P.29.l.11. Τὸν πάτρυν] Lege ᾧ πάτρυν.
16. Ἀλθαίας] Theoph. ad Autolycum p.85.
21. Παιδάς] Rectius παίδα. Mox post πασι omittetur.
- P.30.l.4. Ἀτρεΐδῃ] Vox ista omittitur à Zenobio, qui cætera ad verbum expressit, in Latino omittit vocem Νείηρα.
10. Ἐξελάδῃ] F. Ἐπιδάδῃ.
19. Ἐκάλειεν] Scripti & Zenob. melius, σιωπῶμεν.
24. Δρύας] Oxon. habet Γύμας.
30. Θεσπὶς] Plutarchus in Theseo, hinc proverbium deductum innuit, ἐκ τῆς Θεσπὶς.
- P.31.l.7. Ἀταλάντη] Duas fuisse Atalantas apud plerisque constat. Altera fuit Jasi filia, cujus meminere Ælianus, v. Hist. l.13.c.1. Propertius Eleg. 1. Schol. Apollonii Rhodii. Ἀταλάντη Ἰάσωνος θυγάτηρ, ἣν ἔγνημεν Μελαιρίων, ἐτίεα ἢ ἀρχαία [Ἀρχαίς] ἢ Σχοινίως. Noster tamen infra unam tantam fuisse existimat, v. p.191. 2,3. Schol. Hom. I.11.
9. Θεσπὶς] Pro Thestio sæpe Thespis occurrit in variis Scriptoribus, Apollonio, Diodoro & nostro. Vide p.28.n.27.
12. Κρηίδας] In Latinis lege *Cepheo Anceæque ac aliis nonnullis, venatum ire cum faminâ indignum reputantibus.*
18. Ἰδῶ] Scripti, Ἰδῶ.
25. Ἰλῶ] Γύλῃ Oxon. Γυλάδῃ & Πίλῃ Pal. mihi videtur Ἰόλαῃ, ex Hygino, nili forte Κρηίδας iterum cum Anceæ conjunges.

P.32.l.13. Τὰς 38] L. μω, l. 23. l. Iphiclus. Ad reliqua illustranda de Althæâ & Meleagri interitu confer Schol.Aristoph. in Ranis. Antoninum Liber: p.407. Homer. 11.1. Ælian.4. Animal. Hesych. in Μελαργείας. Pausan.10.

21. Ἀμφισβ. ὁ Θήρας] Lege τῷ θυρῶς.

P. 33. l. 10. Ἀνέστη] Alii malè ἀνέστησαν, v. p. 171.

11. Γνωαῖκας] Liberalis & Suidas, ἀδελφαί.

15. Ἰσπονύς] Is Zenobio est Ἰσπιδύς, idem ait Περίβειαν Οἰκδὲς βιάζει, legendum Οἰνεύς, uti mox hîc sequitur.

16. Κυβαῖδα] Κυκλογράφον intelligit.

21. Τῷ Ἀμαρυγκίῳ] Hipostratus non fuit hujus filius, sed Phycæi. Schol. Pind. Ol. X.ex Hesiodo. Verte igitur laxius, ex genere *Amaryncei*.

P.34.l.1. Πόσανδρος] Antiquus admodum poeta Hesiodo suppar, scripsit Heracleida.

11. Ἀλκμαιονίδα] In Latinis dele *tragædiam*.

P.35.l.4. Μετ' ἄλλω] Faber reposuit Ἀδράστω, quod non probo; lego Ἐυρυάλλω, is enim cum Diomede Argium ulciscébatur. Testis Pausanias. Hyginus tamen in hac re narrandâ Diomedî addit Sthenelum Capanci filium.

11. Θυγατρία] In Latinis lege, *filie*.

17. Τηλέρου ἐστίν] Telephi Vestam, inquit Interpres, ineptè. Emendo, Τέλφουσαν, est autem Telfhussa Arcadiæ regio & urbs. Vid. Stephanum in V. & Plin.

P.36.l.1. Αὔρις 3] Interpres malè, *is verò uxore Nephelæ mortuâ*. Videtur legisse αὐρίδς 3. Porro unde illud, *Nephelæ mortuâ*? Athamas duxit primam Themistonem, secundam Nephelen, (quæ insana facta est) Apollolius deam habitam scribit, tertiam Iōnem Cadmi filiam.

filiam. Vid. Pausan. Schol. *il. n.* Schol. Apollonii ad 1. *ἄνδρι γαμῶ*, est *ἐπγαμῶ*, ut alibi noster loquitur.

P.37.15. *Περσίδε*] *Al. Πέρσις*. V. Tzetz. in Lycophr. p. 34. gr.

16. *Καθήλω*] Veriora his de ariete isto vide apud Schol. Apollonii Rhodii. Cuius Phrixi *ἑρῆς* cum servavit. Vel *κεῖς* erat *καρὸς κείσεσθον* quo navigavit.

17. *Κηκύπτις*] Alii Iophossam dicunt, sed hoc erat *ἐπώνυμον*. Schol. Rhodii 2. ubi & Euenian dictam prodit.

18. *Ἄργος*] Inter hos qui hîc *Κύπριος* dicitur, O. & P. *Κυρίασσορος* est aliis *Κυρίασσορος* & *Κυρίασσορος*. Tzetzes inepte duos facit *Κάπν* & *Σῶρον*. Meminere Schol. Apollonii ad v. 1125. & 1155. l.2. Hyginus f.14. Quatuor his Pausanias addit Presbonem, qui defuncto Phrixi in Græciam redierit.

22. *Λίαρχον*] *Pal. Κλίαρχον*, utroque modo dicitur. Tzetz. in Lyc.

P.38. l.2. *Μηρῆς*] *Pal. μοίρας*. Tzetzes *κρία*.

5. *Κήσις*] Non dicimus cōdere regionem, sed urbibus instruere. Athamantium in Pthiâ, ponit Apoll. 2. *Ἄλον* in Thessaliâ eum condidisse ait Strabo. Schol. Apollonii vicina loca esse dicit.

9. *Λεύκονα*] Tzetzes *Ἐρυθρον*, *Σχολία*, *Τετλωνδον*. Oxon. *Πτύον*. Steph. *Πηῶν*. Leuconis mentio apud Stephanum, v. *Ἀργυρῶν*, & Schol. Apoll. ad 2. v. 1147.

13. *Κήπις*] Eumelus ait Ephyram Oceani fil. primam inhibitasse terram, ab cāque Ephyram urbem dictam. Paus. Corinth. Homerus tantum *ἔνθα δ' Σίονος* *ἔσκεν*, v. Stephan. *ἡλιόπολις*.

15. *Μερόπια*] Vide p.194. *Σίονος* *Ἔολικῆς* *Δείσσης*. Præter Glæcum, habuit Therfandr. Ornytionem & Alnum.

20. Κολάξις] Hæc ex Pherecyde adfert Schol.
 11. Z.

24. Τίνας] Lege *πῖνι*.

26. Ἀλγίνας] V. p. 213.

30. Δαίων] P. 24. aliis Deioneus dicitur, v. Eustath. 11. β.
 Mox pro *οὐκίδης*, melius *οὐκίπιδος*.

P. 39. 1. 3. Ἀντίδης] Pal. Ἀντίδης. Est autem *φύλαξ* Ionicum pro *φύλαξ*.

P. 39. 1. 23. Πολυδίκη] Pierum hîc non *γυναικῶν*, quia supra posuerat p. 8. Hos Androthoes & Peristhenis filios facit, Schol. Rhodii ex Pherecyde.

28. Ἥλιν] Ἥλιν regio est, non tantum urbs. Schol. 11. Η. & Virgilius, medietq; per Elidos urbes, & prius, p. 28. Σαλμώνη Straboni, Σαλμωνίη Diodoro urbs hæc dicitur, quam condidit Salmoneus. Ex his quæ sequuntur videas manifestè Diodorum Sic. verba Apollodori retinuisse. Cæterùm Elin condidit Eleius. Sch. Hom. 11. V.

P. 40. 1. 4. Ἐξηραμίδας] Lego cum Cod. Pal. *Ἐξηραμίδας* siccatas, vel *Ἐξηρῆιμιδας*, v. Serv. ad 6. Æneid.

15. Κρηθεῖ] Odio novercæ ad Patrum Crethea in Thessaliam recessit, qui etiam posthæc eam in connubio habuit, p. 42.

21. Ποσειδῶν]

*Non sic Æmonio Salmonida mixtus Enipeo
 Tænarium facili pressit amore Deus.* Propert.

Vide non absimilem historiam in Epistolâ quâdam Æschinis.

25. Ἐγκυμῶν] *ἐγκυμῶν*, expositis.

P. 41. 1. 1. Ἐκάλεσεν] In Latinis monstruosum illud *ἵμεν* lauit, jugula. Νηλεὺς autem *παρὰ τὸ μὴ εὐκνηθῆναι ὑπὸ τῷ μητρὸς*, dicebatur.

5. Μητρῶν] Erat illa Σιδυρῶν.

13. Ἀτιμάζων] Plus est, quàm negligere, n. injuriis afficere. Ἠτήνησιν, ἀτίμως ὕβεισιν, inquit Schol. Hom.
16. Ἐκπῶν] Iolco. Diodor.4. ait Peliam, adjunctis sibi Melampode & Biante aliisque, in Peloponnesum abiisse. Cum nostro Apollodoro facit Pindar. Pyth.4. qui ait Amythaonem (Biantis & Melampodis P.) habitasse Messenę postquam è Thessalia decesserat. Amythaonem in Pylo allocat noster p.42. videtur Amythaon unâ migrasse cum Nelco. Δὴ οὐ παλαιῶν ἱσχυῶν ἀκέρη ὕψος ὡς μὴ ὁμολογημένων σφάδρα, Strabo.
- P.41. l.16. Πύλον] Condidit Pylas Clefonis f. Lelegis nepos.
18. Ἀμφίον⊕] Alius ab Amphione Thebano. Errat ergo Diodorus Sic. l.4. nam Homerus Odyſ. XI. aperte docet hunc fuisse Orchomeniorum Principem. Consentit & Pausan. Boeoticis.
21. Ταῦρ⊕] Inter hos non numeratur Chromius. Alii quoque ab aliis, qui hîc non numerantur. V. Schol. Apoll. ad v. 156.1.
25. Πεικλύνμ⊕] Hæc habes in fragmentis Hesiodi.
30. Ἐξέπρθη] L. ——— θη. Vel ἔξοπρθησι.
- P.42. l.4. Νέτωρ] Hæc ex Hesiodi Catalogo. V. Stephanum in Γερηνίᾳ.
6. Ἀναξιβίαν] Al. Ἀναξιβείαν, priorem Scripturam secutus est Eustath. & Tzetzes ex hoc loco. Fuit hæc soror Agamemnonis. Prior uxor erat Eurydice fil. Clymeni.
13. Περίας] Hæc excerpsit Tzetzes in Lycophronem.

23. Τὴν αὐτὴ ἀδελφ.] Uncata non sunt ab Apollodoro ; nec in Latinis, nec necessaria sunt. Habet tamen Tzetzes.

26. Ἐιδωδῶν] Sch. Rhodii, Δωείσων vocat. Quæ sequuntur de Melampode habes ferè apud Pausan. in Messenicis. Schol. Theocr. εἰδ. γ. Homeri Odyss. Rhodii ad 1.

P.43. l.26. Φυλάκῃ] Lege Ἰρίκῃ ἢ Φυλάκῃ. Schol. Rhodii. Ἰρίκῃ quali Ἰρίκωλῃ. Hesiodus miram ei pedum velocitatem tribuebat. V. Eust. ad il. β. p. 323. & Schol. Odyss. λ. v. 325. φυλάκῃ Thessaliae urbs.

31. Βίας] Hic Ægius videtur legisse βιά ; lege in Latinis, *Quas cùm Bias nullo pacto abigere posset.*

P.44. l. 11. Κορυφαῖον] Faber, Ὀροφαῖον. Palat. rectè κορυφαῖον.

P.45. 7. Ἰερᾶς δρυὸς] Eustath. A, Odyss. p. 2685, hæc fusè enarrat. Athenæus p. 498, quosdam versus ex 2 Melampodias (quam scripsisse creditur Hesiodus) adfert, qui huc faciunt; quibus ex Suidâ ejusdem Hesiodi adjungas hos,

Ἀλλήν μ' ὄϊον ἔδωκεν Ὀλύμπῳ Ἀσκήδησι ·
Νῦν δ' Ἀμυθρονίδαις · πῦρον δ' ἔπειτα Ἀτείδησι.

25. Ἐν Ἀργεῖ γυναικί] Vel Προϊπιδίαι potius.

35. Τάλαθ] Vide quæ Eustath. il. β. p. 288.

P.46. l. 2. Παρθενοπίθῃ] Hic secundum nonnullos ad Thebas militavit, non autem ille Atalantes fil. Schol. Sophoclis Oedip. Colon.

Ibid: Πρώταξ] Phlegon eum aliter γενεαλογεῖ.

28. Ἐκεί, φ δώσῃ] Sic verte, *Pelias promiserat se daturum ei filiam, qui ad currum trahendum leonem & aprum jungeret.*

P.47 l. 8. Πιπληρωμένων] Faber ππληρωμένων.

11. Περὶ Μοιρῶν] L. παρὰ & μάλλη.
 20. Ἄλκιος] Oxon. legit ὑπεραπίδαν. Xenophon Ἀγ-
 πλοχθὲς πᾶς ὑπεραπίδαν.
 25. Πολυμήδην] Hanc Lectionem retinuit Tzetzes Enar-
 rator Lycophr. De matre Jasonis veteres litigant.
 Erat ei mater Rhœo fil. Staphyli secundum aliquos;
 Alcimedea alii vocant, Polymelen alii, atque hæc for-
 tasse est quam nonnulli Polyphemen dicunt. Præter
 has reperio Theogneten Laodici filiam, Arnen quoq;
 & Scarphen ei pro parente dari. Scholiastes Rhodii ex
 Herodoro commemorat Polymeden; noster Hero-
 dorum sæpe sequitur. Diodoro Amphinome ἱερῆϊ. V.
 p. 63. n. 24.
 27. Ἰώλκην Πελίαν] Pindarus Pyth. Ode IV. & Apolloni-
 us libro 1. hanc historiam tangunt.
 P, 48. l. 4. Θυσίας] Rectius θυσίαν ut infra. Sed & Tzet-
 zes, & Zenob. qui representant hunc locum, sic legere
 in suis.
 10. Ἀναύρων] Canterus non habet pro nomine proprio,
 vertitque adeo *torrentem*. Consentit Turnebus. Est
 sanè ἀναύρῃ, inquit Apollonii Schol. πᾶς ὁ ἐν χερσὶν
 ῥέων ποταμὸς, nec inficior ità hoc loco capi posse, &
 apud Callimachum hymno in Dianam; sed & latius
 aliquando accipitur. Ἀπας ἀναύρων ρασμὸς ἀναγδήσι. V.
 Flumina perennia exsiccabant Persæ, Ilissum, Pe-
 neum, Onochonem, Mæandrum. Atque hoc sensu oc-
 currit vox apud Schol. Callimachi, Lucanum, Hesychi-
 um, & Pindari Scholiastem.
 12. Συμβαλὼν] Oraculi sententiam affecutus. Euripides
 Medæa.

Σοφώτης ὁ 147 ἄνδρα Συμβάλῃν, ἔπη.

Et Neophron ibid. in Scholiaste. Pherecydes apud.
 Pind. Interp. συμβάλλει τὸ μαγῆσιον.

19. Ἐπῆλθεν] Quid sit ἐπιθετικὴ δυνάμις ostendit Casaub. ad Theophr. Eustath. ad 11. Proœm. Verte, *sive forte ei in mentem venit.*
20. Ἡρας] Ἡρας ὃ Πελασγίδῃ ἐκ ἀλίζιζεν. Pelias, inquit, Apollonius. Schol. Pindari ex Pherecyde, ὅς ἐλθοι ἡ Μυδία πρὸς Περίαν κακόν. Pindarus, καίψεν πρὸς Μηδείαν σὺν αὐτῇ τὸν Περίαν φόνον. Apollonius 3. 1125. 6. & 4. v. 241. 2. V. Schol. Eurip. Medæ. P. 441.
26. Ἀρεῖῃ ἀλσὶ] V. p. 27. ἐν Ἀρεῖῃ.
30. Ἐπὶ τῷ] L. τῷ.
31. Ἀργον τῷ φείξῃ] V. p. 37. l. 18. & sequitur Pherecydem. V. Sch. Apol. p. 1. Post Phrixii mortem ejus filii in Græciam redierant p. 53. secundum autem Apollonium, non ante quàm Argonautæ expeditionem hanc jam essent ingressi. Obviam enim sibi invicem facti sunt ad Ἀρεως νῆσον. Ἀργον Ἀρεσείδῃ vocat Apollonius 1. Erit ita hic Arestoris filius Argus alius à seniore illo Argo πατρίῃ Arestoris filio. Sed Tzetzes in Lycophr. sic scribit, Ἀργὼ ἐκλήθη ὅτι καὶ Ἀπολλόνιον, Ἀργῷ αὐτῷ ἐναυπήνησεν, ὃ ἔσορῃ, ἢ Ἀλέκτορος υἱός, &c. Apollonii Codd. non sunt usquequaque emendati in hoc catalogo.
- P. 49. l. 1. Περὶ νηκόντορον] Ante hæc tempora parvis naviculis & acatiis utebantur Græci. Phœnices primi longas naves excogitarunt, quarum prima, Græcis cognita, fuit illa Danaï p. 72. Euripides in Helenâ πνιγκόντορον vocat Σιδωνίαν, hoc in loco per πνιγκόντορον non necesse est intelligere navem 50 remorum absolutè, sed longam; sic puto accipi hanc vocem apud Pindarum Pyth. Od. 4. imò Theocritus in Hylâ hanc ipsam navem vocat πελαγονιάζυγον, i. e. ἐπηκόντορον.
6. Φωνῇ] Φωνῇ, ex Apollonio Rhodio. Fragmentum Ste-

Stephani in *Δωδώνη*. Lycophron vocat *κίσαν λαλῶ-
δρον*.

13. *Ἀργεῖ*] Legc in Lat. Hagnii.

20. *Κέρων* Θ.] Fragmentum Stephani in *Δώπον*, *Δωλίδε*
Λαπίδου Κέρων Θ.

21. *Παλαίμων*] A1. *Παλαμῖνι* Θ. Apollonio.

22. *Ἀδμήτος* φησ.] In fragm. Steph. v. *Δώπον* 1. *Θρηπιδος*
δ' Ἀδμήτος, sunt Sophoclis verba Argonautas recen-
sentis.

27. *Ἐρυσλος*] Apoll. *Ἐρυσλος*. Cui additur *Ἐχίων*. Sed
Pindaro *Ἐρυσλος*.

30. *Ἐργῖνος* ποσ.] Manifesto errore, pro *Ἐυφημος*,
qui male apud Apollonium dicitur Polyphemus. Pin-
darus, Pausanias, Val. Flaccus meminere Euphemi à
Τῆναρο.

P. 50. L. 12. *Ἀυγείας Ἥλεις*] Rectius *Ἥλεις*. Pausan. Eliacis.

5. *Ἰελος*] Rectius *Ἰρσλος*.

6. *Ἀλκίβορος*] L. *Ἰαλκίβορος*. Horum mater Astyoche Acto-
ris f.

7. *Ἀστειος*] Apollonio *Ἀστειών*. Numerum Heroum ho-
rum quod attinet, non convenit antiquis Scriptoribus
inter se, nam Diodorus Siculus scribit fuisse Argo-
nautas 54. totidem numerat Apollonius. Tzetzes in
Lycophronem, quinquaginta. Noster non ultra 45.
Idmon & Butes infra commemorantur. Nonnullos
habes hic, qui non ponuntur ab Apollonio. Sed Hy-
ginus in diversum abit longissime. Periêre Catalo-
gi quos Æschylus suis Cabiris, & Sophocles Lemni-
dibus intexuit.

Catalogus Argonautarum secundum Apollonium Rhodium.
 Quibus præfigitur stellula, non sunt apud Apollodorum.

Acastus	* Eurytion
Admetus	Eurytus
* Æthalides	Hercules
* Amphidamas	Jafon
* Amphion	Idas
Ancæus	* Idmon
* Ancæus <i>alter</i>	Iphiclus
* Arciüs	* Iphiclus <i>alter</i>
Argus	* Iphitus
Asterius	* Iphitus <i>alter</i>
* Asterion	* Laocoon
Augéas	* Leodocus
Butes	* Lynceus
Calais	Meleager
* Canthus	Menoetius
Castor	* Mopsus
Cepheus	* Nauplius
* Clytius	* Oileus
Coronus	Orpheus
* Echion	Palæmonius
Erginus	Peleus
* Eribotes	Periclymenus
Euphemus	* Phalerus
* Eurydamas	* Phlias

Pollux	Atalanta
Polyphernus	Autolycus
* Talaus	Euryalus
Telamon	Ialmenus
Tiphys	Iritus
Zetes	Laertes
	Leitus
Ex Apollodoro his ad-	Peneleus
dantur	Phanus
	Poeas
Actor	Staphylus
Amphiaraus	Theseus
Afcalphus	

14. 'ΤΨΨΥΛΘ] Lege 'ΤΨΨΥΛΗΣ, & infra ἐπίμων.
 Ἰσωστ. V. p.175. & Schol. Apoll.1. Hyginum Fab.
 XV. Æschylus Hypsipylen drama fecit.
- P.51. l.1. "Ευηνον] Lege "Ευηνον, vel "Ευηνον. Homer.
 Il.Z. Statius 6. "Ευηνον N.Damascenus habet in Ec-
 log.Valefii.
4. Δολίωσι] De his omnibus plenâ manu Schol. Apoll.
 ad v.947. 1. & porro.
25. Καλῆλιπον] Ergo Hercules Theocrito λιπονῶντις di-
 citur. Mox lege ἡσπάρην.
- P.52.l.7. κίε] Chius deduxit Milesios in Mysiam; inde
 urbi & fluvio nomen.Schol.Rhod.fine 2.Locum hunc
 Zenob. exscripsit.
9. 'Ηρόδω] L. 'Ηρόδωρος. ἀρχὴν, redde, ab initio. Post
 πλεῖστοι, adde τότε.
14. 'Αφῆλαις] L. 'Αφῆταις. Hesiodus in Ceycis nuptiis
 apud Sch.Rhodii.
18. Δημάρεθης] L. Δημάραθ.
19. Διονύου] Hanc διαγωνίαν vide apud Schol. Apoll.
 v.1291.

24. Ἀσπλάδων] *Lege, ἀσπλάδων.*

P.53. l. 1. Πυγμαλῶν] Theocrit. εἰδ. 23. & Apollonius 2.

11. Τὴν δε.] L. δ.

14. Ἀγάνορος] Hesiodus prodidit illum Phœnicis Agenoris filii fuisse filium. Videtur incredibile à primo Agenore ad hæc tempora perdurasse. V. Sch. Argon. 2. ad v. 178.

P.53. l. 20. Βορέα] Adi Diodor. 4.

21. Μητηρὰ] Eratei nomen Dia. Sch. Rhodii. Ἰαίαν vocat Diodorus.

22. Ἰσίς] Ex Cleopatra, Orython & Crambin, habuit etiam Manandynon & Thynum.

25. ἐρίξ] Prodidit hoc Hesiod. in magnis Eœis. Sch. Rhodii.

27. Ἀσπύας] Asclepiades ait immissas fuisse à Sole. V. Schol. Hom. Od. M. Phinei filias aliqui credidère Ἐρά-
Clen & Ἀσπύδας. Alii γυναικῶσι Thaumantis & Electræ filias, Iridos sorores. Confer Apollonium & Virgilium.

P.54. l. 32. Ὀκυδον] L. Ὀκυδύων. Mox Ὀκυπέτων. Hesiod.

P.55. l. 1. Κατὰ τ] Rectius παρ'.

4. Σιφιάδες] Alii apud Schol. Apollonii, quod ibi ad Jovem precantes conversi sunt Boreadæ. Infra 231.

P.56. l. 19. Συμπληγάδες] Insulæ duæ Bosphro Thracio vicinæ. Homerus & Herodotus μαγνῆες vocant. Pindarus Vivas Petras (ex vulgi opinione) appellat. Ubi inspiciendus ejus interpres, p. 257. Alii σιωδρωμάδες & σιωρωμάδες & κυανῆες (à colore) nominarunt. Flexuosus erat cursus, adeoque videbantur Petræ inter se concurrere. Schol. Eurip. Medæ, ad v. 1. Post Argûs transmissionem intellectum est, eas reverâ stare. Theocr. in Hylâ ἀφ' ἧ τότε χοιράδες ἦν.

20. *Ἰδὲν δ' ἴδ']* Idem docet Sch. Theocr. Confer Schol. Apol. 2. & Odyss. M.
- P. 56. l. 24. *Μαριανδυνίης]* Scalig. ad Euseb. Chron. p. 37. primò Mariandyni, deinde Galatæ dicti.
- P. 57. l. 2. *Καθ' ἑμὴν]* L. *μαρίοντι*. Oxon. & Pal. *Æetes* nomen Regum Colchidis, ut Cæsar apud Romanos. Ut hic *Æetes* idem forte non fuerit cum eo qui Phrixum hospitalkter excepit.
10. *Παρ' αὐτῶν]* An αὐτῶν? & μοχ τέττις, l. τέττις.
25. *Ἰδὲν]* L. *Ἰδὲν*. Sophocl. Scythis apud Schol. Rhod. 4.
- P. 58. l. 1. *Ὀμίσανθ']* Βοῦ μ' ὄρεος (Μήδεια) καὶ αὐτῆς μαρτύρεται. Eurip. & Apollon. initio 4.
3. *Τὸς μὲν.]* Lege μέλλοντα τὸς.
20. *Ναὺ ἄλσθ']* Sc. Hecates aut Martis, v. 29. l. ὁ δὲ ζῆλος αὐτῶν.
- P. 59. l. 10. *Ἀφυσίης]* E lecto illum rapuit. Pherecydes. Erat autem Medæ ἱππευμάτων, ex Nereïde. Dictus est & Phaethon. Vide Interpretes Apollonii.
18. *Φονδὶς]* In ædibus Ætæ hoc factum prodidit Sophocles in Colchidibus.
30. *Διαχιδέντις]* Al. Διαχιδέντις, & Διαχιδέντις.
- P. 60. l. 1. *Παραπένσι]* Nota non usitatam locutionem.
6. *Ἀφυσίης]* Cave intelligas insulas Ponti Euxini, nunc enim Argonautæ alibi gentium sunt. Lægit Cod. Pal. Σύρηντας. Imò & Tzetzes, hæc cum describeret, ita legit. Adi Aristotelem 8 Polit. c. X. & Solinum, cap. 8. Quare Strabonem & Melam hinc emendandos puto ubi de his agunt.
10. *Ἀυσονίης]* Atqui nondum natus est Auson Ulyssis filius, à quo gens nomen cepit. Tale est Λαυινάς, venit littora.

13. Λιβύων] Rectius Λιγύων, Apollonius 4. Ἐθνη μυσία
Κελπῶν ἢ Λιγύων περῶντες.
15. Σαρδάνιον] Scribitur Σαρδάνιον (Homero,) Σαρδάνιον,
& Σαρδῶν.
27. Πέτραι παγκλαί] Oxon. & Pal. interponunt Κυάναι.
Male, neque enim hæ Petræ, nisi ad similitudinem
Symplegadum, dicuntur Cyaneæ. Et sic intelligen-
dus est Tzetzes in Lycophr. p. 131. Edit. Cant. Neque
verum est quod ait Ortelius, Strabonem dicere Sym-
plegadas esse Homero παγκλαίς. Scribit enim Strabo
ἂ Symplegadibus, quarum mentio occurrebat in Ja-
sonis expeditione, Homerum finxisse παγκλαίς suas in
Ulyssis erroribus.
- P. 61. l. 1. Ἡγε] Conjunxit Homerum & Apolloni-
um.
2. Θειρακείας] Al. κίας.
8. Κερκυραίοις] L. ex Apollonio, Κερκυρίοις, sic &
Tzetzes ad Lycophronem, ubi exscribit hunc lo-
cum.
10. Ἀλμυρίδα] Lege Ἰλμυρίδα ut p. 70. alii in Illyricum
avecti incoluerunt insulas Apfyrtidas. Strabo 2 Schol.
Apollonii ad v. 1002. Tzetzes, ubi supra.
16. Οὐ δώσιν] Lege ἐκείνοις.
22. Παιπύπῳσι] L. παπύπῳσι.
24. Τὴν Μενοίβην δὲ] Codd. scripti, τὴν Μ. δὲ. Lege
Μελανθίης δ. Schol. Argon. Strab. Hesych. *Apollo stans
super Scopulos Melantios, missâ sagittâ, in altum ful-
gur jaculatus est.* Lego enim καλὴς ἐστίν. Dignus erat
hic locus, in quo emendando aliquam operam collo-
cassent viri docti qui Apollodorum ante nos recen-
suerunt.
- P. 62. l. 4. Ἀργαίης] Malè Oxon. & Pal. Ἀργαίη, rectius
Ἀργήτι. V. Apoll. 4. & p. 298. infra.
11. Σκώπῳ] Adde τῷ.

14. Τάλο] Dosiadæ in arâ, γυόχαλκῳ ἔρῳ dici-
tur.

22. Δίρμα] Ἦλος est πρὸνυ. Ruptâ venâ necesse erat ei
mori. Sophocles in Talo. Sch. Rhod. V. Eustath. in
Odyss. Y. p. 1893. Simonides cum prius in Sardinia
fuisse; Ibycus charum Rhadamantho scripsit. Le-
gum jurisque custos & vindex severus fuisse vide-
tur.

P.63.l.7. Τελδοτῆσαι] Adde λέγουσι. L. 15. pro τίπτασι
lege τίταταισι. Tzetzes in Lycoph. habet διδοί μουσι.

18. Ἐπιστορὴν] Oxon. ὑπιστορὴν melius. Pro, despe-
rabat, redde, cūm non crederet reverfuros.

21. Ὁ δ' αἰπόμε.] Hic autem se ipsum interficiendi copi-
am postulans.

24. Μήπρ] Amphinome Diodor. & Πελία. Quæ mox
sequuntur, ὡς πρὸς πόλεμον, sunt uncis includenda.
Sed nec Tzetzes legit. Πρὸμαχον scribe cum Dio-
doro.

P.64.l.10. Ἀστερόπειαν] Hæc uncis comprehensa non sunt
in Pal.Cod. nec Oxon. imò abesse debent. *Nomina
Virginum*, inquit Pausanias, *Poetarum nemo indicavit.*
Micon Pictor earum imaginibus *Asteropéan* & *Anti-
noen* adscripsit. Est igitur verisimile ex Pausaniâ (ut
& alia nonnulla) venisse in oram alicujus Apollodori
Mss. inde in textum. Hyginus, Peliadas ait fuisse
Alcestin, Pelopian, Medusam, Ifidocen (alii Polidicen)
Hippothen. V. p. 42. supra.

19. Ἄρρα] Æsonem, Jasonem, Dionysi nutrices cum suis
viris ὀνειποίησα. Jason ideo dictus δῖος βας, Medea
ἑλάνδρα, Dosiadæ. Hujusmodi παρεφήσεις, vide apud
Zenob. c. 4. Pr. 92. V. Argum. Medæ Eurip.

25. Κρενερῶσι ἤ] Κατεψύσιν, leg.

P.65.l.10. Μόρμερον] Al. Μόρμερον. Sequitur Euripi-
dem.

P.65. l.21. *Κορίνθιος*] Euripides 5 talenta à Corinthiis accepit, ut eadem hanc in ipsam Medeam transferret à Corinthiis, vide Schol.Eurip.Medææ,p.406.V.Plutar.*Alexandro.*

24. *Θυσίῃ*] Plutarchus in vitâ.

27. *θυῖας δ'*] F. *ἔξ* & mox *τῶν αὐτῶν.*

P.66. l.3. *Ἀρκίῳ*] Hunc Diodorus cecidisse in prælio scribit,cum Argonautas persequeretur.

10. *Καίεσσι*] Oxon. *ἀποκαίεσσι.*

NOTÆ

N O T Æ

A D

SECUNDUM LIBRUM BIBLIOTHECÆ APOLLODORI.

P Ag. 67. lin. 4. Ἰνάχου] Al. — χείρ, ut p. 147. Sic & Oxon. cum Pal.

5. Ὠκεάνη] Hoc ideo finxerunt Græci, quoniam navi in Peloponnesum venit.

Ibid. Ποταμός] Auctor de Fluviiis (vulgò Plutar.) ait, dictus est 1. Carmanor, 2. Haliacmon (v. Hesiodum) 3. Inachus.

6. Μελαίωης] Tzetzes in Lycoph. Schol. Eurip. & Schol. Hom. 11. legit Μελαίω. Syncellus, Inachi & Niobæ filium esse Vult. Aliis, est Archia. Melissa Epidamni filia est, Stephano in Δυρράχιον. Melissa Jovis nutrices (v. p. 3.) fuere; has Callimachus Μελαίω vocabat.

17. Λαοδίκης] Oxon. & Tzetzes, Τηλοδίκης. Pausanias Cerdūs meminit, quæ fuerit Phoronei uxor. Δωα-
σίων videtur post *Πελοποννησίου* ponendum.
21. Νιόβη] Alia est Tantalī. Habuit & fil. Spartum
sive Spartonem. Euseb.
- P.68.l.4. Καὶ ΤελχῖνΘ] L. ἡ. Græca Eusebii ponunt
Telchinas in Peloponneso, ut hic noster. V. Scal. ad
Euseb.22.p. & 16.
7. Σάραπις] Non est qui ab Ægyptiis colebatur. Quæ
autem Api Sicyonio attribuenda sunt, Argivo huic
ineptè noster dat. Nymphodorus Amphipolites
apud Cl.Alex. scribit *Apin loculo (σέρφ) conditum,
repositumque in templo, primò Soroapin, postea Sarapin
dictum fuisse.*
10. Πρώτη] Et ultimæ mortalium Alcmenæ, quæ erat
decima sexta à Niob.Diod.& D.Halic.
- P.68.l.11. ἈκυσίλαΘ] Hic Heliōdum non tantum *μ-
τήλλαξεν*, ut inquit Cl. Alex. Sed aliquando ab eo
dissentit. Interpres autem non recte vertit; redde,
Sed & Pelasgus quoque (Acusilao teste) *à quo Pelo-
ponnesi incolas dictos fuisse Pelasgos.*
15. Πελασγός] Sic & Pausan. Apia, Pelasgia, Argos,
Ægialia, Achaia, Inachia, Apidania, Peloponnesus,
Morea, eadem est gens. De Pelasgis vide Rhei-
neccium in familiis. Cum Hesiodo facit Schol. Eu-
rip.in Orest. & Nic.Damascenus, in excerptis.
24. Ἰαζόν] Oxon. Ἐχασον. Pal. Ἀκασον & Ἀχασον. Sed
nihil muto. Qui hic est ΠείραξΘ Ms. Pal. est Πεί-
ρας Plutarcho; Aphricano apud Euseb. & Hygino
Peranthus. ἘπίδευρΘ secundum Magnas Eceas fili-
us fuit Jovis, secundum Epidaurios, Apollinis. Κρί-
ασΘ aliis, inquit Pausanias, est ΠείρασΘ. Augustinus
& Schol. Eurip. Criasum, Hyginus Crinum vocat.
Πείρασος (sive ΚρίασΘ) successit in regno quintus.
Ei

- Ei uxorem Augustinus jungit Melan tonicem, Sch. Eurip. Oreste, Melanthonem.
27. Ἰάσος] Hygino est Βάσος; Pal. Cod. & Sch. Euripidis Ἐκβάσος; accedit Oxon. cui supra, Ἐκβάσος.
- Ibid. Ἀγίνωρ] Ex Triopâ Phorbantis (qui fuit Criasi) nati sunt gemini Pelasgus & Jasus, deinde Agenor & Xanthus: est igitur frater Jasi Agenor. Aliter. Argus Jovis genuit Criasum, hic Phorbantem, is Arestorem, Arestor Argum Panoptem. Forte igitur scriptum reliquerat Apollodorus Ἀγίνωρ καὶ Ἀρέτωρ γίνεσθαι τέτταρσι Ἀργεῶν. Arestoris & Mycenes filius Argus. Pausan.
30. Ὀφθαλμοὺς] Unum oculum ei Juno dedit infomnem, inquit Pherecydes, quatuor, alii. Vide Schol. Eurip. Phoenissis, ubi & alia huc spectantia.
- P. 69. l. 4. Λέγει] Adde post ὅ, ἔπ, ut sit λέγει ὅ ἔπ ὅ.
10. Ἰάσος] Oxon. & Pal. Ἰσος. Sed soli hoc dicunt.
11. Ἰώ] Vehementer dubitat de hâc Io, Vossius lib. 1. c. 14. de Idol. & Aphricanus apud Euseb. Chron. p. 26. Sed hanc non posse esse Inachi filiam, hoc arguit, quod Argus Panoptes ei datus sit custos, qui sex generationibus à priori Io aberat. Scholiastes Eurip. ex Phorbante Triopam deducit, ex Troipâ Jasum, ex Jaso & Leucania Iönem hanc. Deinde Iûs Sacerdotis filius fuit Trochilus, cujus tempora ab Inacho longe recedunt.
18. Πείρας] V. p. 68. ubi Πείρας. Lege Πείραςτος. Ex Scal. in Euseb. p. 24.
20. Ἰεγσωίλω] Habuit quidem Io sacerdotium hoc primo, utra autem Io fuerit, non potest certò statui. Videtur intelligenda Io Inachi, quoniam ejus frater

Phoroneus Junoni Argivæ sacra fertur primus constituisse, suamque sororem eis præfecisse est simile veri. Scribit tamen Plutarchus Peiranterem primo ea Sacra, filiamque suam Callithyan instituisse sacerdotem. Quod autem Io prima fuerit sacerdos, solus, opinor, Hesychius dicit, cujus locus non uno mendo forte laborat. V. eum in *ἱερεῖς*. Alii Callithyan & Callithoen vocant. V. Scal. ad Euseb. Chron. p. 24. Nec adhuc probarunt viri docti (quod tamen ponunt) Callithyan esse Iûs cognomen, quodque una sit sub duplici appellatione. Observamus autem apud Scriptores magnam discrepantiam de Iônis patre. Promethei fil. vult Euseb. nec est error calami, ut voluit Scal. nam & Plutarchus in Iside idem dicit. Cadmi filia est Etymologici Magni auctori in *Βῆρωτος*. Iasi & Inachi, supra. Sed & Mercurii multi esse crediderunt. Fuerunt plures homonymæ.

21. *Φωρξοίς*] Latina non rectè se habent. Verte, *cum ab illo v. f. p. h. f. c. tactu suo in busulam c. transf. & cum eâ se conc. jurejurando pernegavit.* Omissa est particula *ἃ* & leg. *ἀντὶ* pro *ἀντὶν*.

P. 70. l. 1. *Ἀσκληπιάδης*] Arestor duxit Mycenen Inachi filiam; ita Argus erit Inachi nepos, non filius. Sed Schol. Eurip. ex Pherecyde ostendit eum fuisse Arestoris qui fuit Phorbantis. Confunduntur Argi duo. Ægius hîc omnia perturbat. Schol. Æschyli filium Aleuadæ esse tradit.

5. *Ἀκρίλαος*] Hæc habet Sch. Sophocl. initio Elect. & Schol. Æf. h. v. 570. Prom. Codd. Scripti propius accedentes legunt *γυγιῆς*. Ægius, nescio quâ de causâ, hîc Peirenem inseruit. In latinis pone *ortum*, & *filium*.

7. & 8. *Ἐλισσαίον*] De hoc Luco agunt Herodotus & Pausan. Oleam hanc Pausan. *Ὀλίαν* vocat. V. eum p.

121. & 403. Sophocles Electra — τ εἰς ἐπαῖνον Θ ἀλ-
 λος Ἰνὰ χεῖ κέρας.
12. Λαδῶν] Schol. Hom. ad ιλ. ι. λαβεῖν, minus recte.
 Factum hoc scribit Stephanus Byzant. in Eubœa.
 Argum, inquit, *Panoptem Hermes interfecit in Argu-
 ris.*
19. Ἰόνιον] Hos errores late describit Æschylus in Prom.
 à v. 570.
- P. 71. l. 1. Ἐπυρον] Ex Διὸς ἐπυρῆς Ἐπυρον γεν-
 νῆ.
9. Ἐμεινῶε[α] Pro εἴ substitue ὦς.
18. Ἴπν] Ideo & Thebis Bœotiis Ceres colebatur, quo-
 niam Cadmus Epaphi ἀπυρον Θ eas condidit. Sch.
 Eurip. Phœn. & Stephan. de urb. in Βῆβαις.
20. Μέμφιν] Cassiopéam vocat Hyginus.
29. Ἀγύνως μ' αὖ] L. ἔν. Præter hos geminos, Leligem
 & Busiridem genuit (Pausan. & Augustinus;) de qui-
 bus infra. Tzetzes Chil. 7. n. 136. hunc locum versi-
 bus reddidit.
32. Ἐπιρροῦμαι] Deesse videtur λέγειν. Non solet Epi-
 tomator sic loqui.
- P. 72. l. 3. Ἀγχιρίω] Schol. Hom. α. ιλ. hunc locum ad
 verbum exscripsit. Tzetzes Chil. legit Achiroen.
 Idem alibi Euryrrhoen, ex Hippostrato histo-
 rico,
6. Αἰγυπῶν] Josephus contra Apionem. Αἰγυπῶ-
 qui Sethon, Danaus qui Hermæas dicitur.
7. Εὐεπίδης] Arato Κηφῶς Ἰασίδης. Nam Io, Epaphus,
 Libye, Belus, Agenor, Cepheus. Phineus hîc à Tzetze
 collocatur; Sch. Euripidis & hunc & Cephea ad Age-
 norem refert. His à nonnullis filia Damno addi-
 tur.
10. Καλῶκησιν] Leg. — ιπν. Μοχ καλαρεῖ-ἀμύρος. Eu-
 stath. ex Schol. Hom. locum descripsit καὶ λέγειν, etiam

inclusa uncis legit, quæ in utroque Codd. Ms. meritò non comparent.

15. Παῖδες γ] Hippostratus (apud Phlegontem) ait ex Europâ tot sustulisse filios.

20. Παλὼ ἐνδε] Usque ad ἀνῆλς uncis conclude omnia, nam Cod. Oxon. non habet. Deinde καὶ θύη καὶ ἐκ χ. ἕκαστον ὅτι ρ. α. ε. α. καὶ, non sunt in Oxon. aut Pal. & salvo orationis contextu omitti possunt. Legit tamen Sch. Hom. & Eustath. Inquit vir doctus, alicubi Pindarus duas Danaïdas purgat hoc scelere. Imò ei contradicit Pindarus Nem. Od. 10. εἷque imposuit Pind. Od. 9. Pyth.

28. Τὴν κληθεῖσιν] Usque ad ἐν ᾗ absunt utrique Cod. Ms. Sanè cur πινυκόντορος à numero πινυκόντα καρῶν dici debeat, non constat: hæc tamen enarratores Homerici admittunt. Qui corruptit hunc locum eis os sublevit.

34. Πεσέχων] Schol. Homer. & Mss. πεσέχων, πεσέχων. prius πεσέχουσι Λήμω.

P. 73. l. 4. Ἐλάνωρ] Ox. & P. Eustath. hinc fecit Ἐλ. Sed vera lectio est apud Pausan. & Euseb. Γελάνωρ, & apud Plutarch. in Pyrrho. Danaus ab Ἰόνε quintus jus habuit ad hoc regnum. Vide Pausan. in Corinthiacis.

5. Ἀνίδε] Hæc Mss. non agnoscunt, quæ sequuntur usque ad — αἰὺς. Hinc autem dicta est Argos Ἀΐον. Danaus Aquatica instrumenta instituit, unde ὕδρεφός, hoc est aquilegem Nonnus appellavit. V. Strab. 1.

P. 74. l. 6. Ἀργυρίης] Tzetza Ἀργίον, aliis Ἰσὰ dicitur.

11. Εὐρώπης] Nili filiâ. Automaten commemorat Pausanias. Cæterùm quoniam Hyginus in his nec eadem nomina nec connubia servat, contentus ero assignasse variantes

variantes ex Mss. lectiones. Quærant interim Grammatici (qui nihil nescire volunt) harum Ægyptiaca nomina.

23. Ἀλεμῶνων] Oxon. ———ωρ l. 29. Pal. Ἀμαδονιάδων male, 32. Pal. Κερκίσης.

P. 75. l. 3. Μίναχος] Lege Μίναχ. & statim ἐν Φοιβ.

19. Κισσός] Pal. Κισσός, & pro Ἀυσιόην, Ἀγανόην, pro Ἑσπῶ, Pal. Ἑυρωπῶ.

27. Βρύκη] Lege Βεβρύκη. Eustath. ad Dionys. ait & hanc pepercisse marito suo.

28. Ἐκκλησιῶσι τοῦδε] Supra l. 12. παρ'.

P. 76. l. 1. Πυλάρην] Pal. l. Πηλάρην, l. 2. in Græcis οἷο promittuntur, sex tantum numerantur.

10. Ἀρβυλος] Pal. Ἀρβύλος, & Paulò infra Κρηνῆς, deinde ἐγχεῖ: δίδωπ, Pal. & Zenob. His addit Marmor Arundelianum Ἐλίκω & Ἀρκιδίκω, quarum nulla hic mentio. Hyginus priorem habet. Zenob. pro ἐκκλησιῶσι, habet --σι-- supra διεκλήρου-- & hic ἐστὶς.

Ε. 77. l. 3. Ναύπλιον] Duo fuere Nauplii. Posterior vixit tempore Argonautarum, & Clymenen in matrimonio habuit. De priori meminit Schol. Eurip. ad Orestem. Hujus posterii erant Damastor, & Peristhenes. Ejus nominis Timotheus Milesius fabulam Scripsit. V. Athen. 8. Porro quod Nauplienses in coloniam Nauplius deduxerit narrat Pausanias lib. 4. Danaus 48 è filiabus in certamen produxit. Nam Amy-mone & Hypermnestra jam virgines non erant.

12. Ἀγέως] Oxon. l. Κασρέως; qui autem Palamedem genuit, is est, quem Apollonius & Flaccus Valerius in Argonauticis commemorant. V. l. 16. noster quos hos debuit distinguere.

14. Κέρων] O. & P. Κέρων malè. Adeo ubique hi duo Codd. conspirant, ut credam unum & eundem fuisse, aut alterum ex altero descriptum.
18. Λυγκῆς] Stephanus in Ἀργῷ, Argivi, inquit, appellantur πατρωνυμικῶς, ἐν μὲν τοῖς νῦν, ἠεκακλῆς τε (l. ἠεκακλῆδαι) σὺν τῷ ἠεκακλῆς, Περσίδαι σὺν Περσίδας, ἢ Λυγκῆδαι καὶ Δαναΐδαι, σὺν τῷ Δαναῷ Ἀργυρίδαι, καὶ Φοινίδαι. Atque hinc apud Apollonium Λυγκῆιον Ἀργῶς Schol. Eurip. ad Hecubam ait, Lyncea Danaum de medio sustulisse, unà cum filiabus.
22. Ὠκαλῆας] O. & P. legunt Ἀγαλλῆας. Sch. Eurip. ad Orest. Ἀγλαΐας.
24. Δίδυμοι] Præter hos Idomene, Alce, & Lycus notus.
- P. 78. l. 1. Ἀσπίδες] Non primi; usus erat Danaus & Abas Clypeo. Hyginus. Quidam Abantem Clypei inventorem ferunt. Serv. In hoc prælio ligneis clypeis utebantur. Schol. Eurip. Orest. & Strabo.
15. Μεισιμόδοι] Non Cyclopes, ut vult Ægius, sed Proctus & Acrisius.
20. Τίρωθ] Ibi regni caput. Possedit Heræum, Médæan & oram Argolidis maritimam.
- 1b. Ἐυρυδίκη] Aliis est Aganippe. V. Schol. Rhodii 4. Præter Danaen, alii addunt Apæfantum, Pharfalum & Euareten.
22. Πρίτωρ] Folitianus in Sylloge 1: observ. integrum hunc locum melius vertit. Sed huc adferre non recusat.
24. Ἰριάνασα] Alii his addunt Megapenthem, Eleger & Celenen. Ælian. v. H. Diodorus hanc Ἰριάνησαν vocat, Servius Cyrianassam.
30. Ξόανον] Elegantiores & opulentiores Patri sui ædes esse affirmabant. Paus. & Schol. Odyf. O.

P.79.l.6. 'Εἰδυμένης] Rectè. Politianus tamen Idothean legit. Dubito an Abantis filia fuerit, nam p. 44. est Pheretis. Diodorus Aglaïam vocat.

10. 'Ευρηκῆς] Sc. apud Græcos. Clemens ab Ægyptiis ait Cereris sacra; Herodotus, Liberi Patris intulisse scribit Græciæ.

P.80.l.7. Σικυώνῃ] Pausanias ab Aroaniis montibus ad Lyfos (in Arcadiâ) compulisse, ibique in Minervæ templo eas sanasse scribit. Consentit Stephan. in Ἀῤῥασις & Ἀζαρία. Καθαγμῷ in P.& Ox. est καθαγμῶν. Factam hanc medicinam aliqui credunt Helleboro nigro, qui exinde Melampodium & Præetium dici postea coepit.

14. Μελαμπίδι] Hinc familiæ Melampodiarum & Biantidarum. V. Rheineccium.

16. Μεγαπένθιος] A luctu Patris. Argivorum reges alios addunt aliqui Hipponoum, Capanea & Sthenelum.

17. Βιλλεσφόρτης] Præter ea quæ jam sunt uncis restricta, Codex Oxon. etiam εἰς Ἀργῶν, omittit. Præter Tyrynthe regnabat. Pro Διαιάδῃ scripti habent Ἰωιάδῃ. Confer. Zenob. Cent. 2. n. 87.

P. 82. l. 4. Μαχισθῆναι] L. μαχίσθη, ex Homero.

9. Ἀκκίον] Errore typorum, pro Λυκίον, & pro π, L τῇ, vel τέτι.

P.83.l.14. Λάρινας] Hanc casum suavissimis versibus Simonides descripsit apud Dionys. Halic. περὶ Σικυωνίων.

19. Ὀμομάρτης] Deest Oxon. & Pal. v. supra, p. 39. nec agnoscit Zenobius, qui totum hunc locum fideliter descripsit.

P.3. l.25. *Ἐγνων*] Fingebat se paraphernalia non habere, ad nuptias Hippodamiæ conciliandas.

29. *Περσὺς ὃ ἔπει*] Videtur ex Pal. hîc addendum, *ὃν τῇ καρδίῃ τὸ Γοργόρας*, deinde *ὃ* vel *ὃν* *ἐκ ἀνίστεν*. Locum hunc habet Schol. Rhod. 4. v. 1515.

P.84. l.5. *Γίνεθ*] *παγγίνεθ*. Zenob.

L.6. *Ἐντὶ*, &c.] Apud permultos scriptores hæc corruptè leguntur, pro *Ἐντὶ*, *Πεμπενδὶ*. Hesiodus malè Homerum interpretatus hæc finxit. Hesych. in *Γοργόρας*.

15. *Ἀποδίδει*] Mallem *δίδει*, cum Pal. & Zenob.

19. *Πήραν*] Hactenus Zenob. & Tzetzes. Quæ sequuntur usque ad *ἔχον* ὅ-- non agnoscunt. Pindarus quidem huiusce fabulæ meminit; quorsum autem testis hîc adducatur non video. *Κίβητες* quid sit ex hoc loco docet Etymol. M. & Sch. Hesiodi. Scribitur Hesychio & Palat. Cod. *Κύβητες*; Schol. Rhod. *Κίβητες*. Faber vult, *Κίβητες*. Grammatici olim Scutum habuere pro *ἡ δὲ Πηγάδα*, uti constat ex Theodosio in Dionys. Thracem, & Dionys. Longino; nec potuit hoc ignorare Apollodorus. Multi tamen (nec ij contemnendi) Hesiodi scutum censuerunt. V. Schol. ad finem Aspidis.

P.85. l.9. *Ἐγμῦ*] Eratosthenes ait à Vulcano; forte ei Mercurius dedit acceptam à Vulcano. Tzetzes l. *Ἐγμῦ*.

22. *Χαῖρας*] Adde *ὃν*— hæc Tzetz. in Lycoph. excerpt.

L.25. *Τὰς χεῖρας*] Oxon. & Pal. *τὰς χεῖρας*.

30. *Ἀπομνησθείης*] Dicit hoc Eratosthenes; ut mirum sit Hyginum 2 Astron. affirmare neminem hoc dixisse. De his Drama Æschylus dedit, *Ἐγμῦ*.

P. 86. l. 4. 'Ο μὲν Περ.] Adde ζν. Confer Palæphatum.

P. 87. l. 19. Περιπρυγ.] L. περιπεφυγῶν.

23. Συγκαλίσαιτος] Sc. ad convivium, vel in concionem. V. Palæphatum.

P. 88. l. 17. Τάταμις] L. Τάταμις, Dion. Halic. in l. Antiq. R.

20. Τυμικὸν ἀγῶνα] Tzetzes interpolans hunc locum ait fuisse πένταθλον. Quod verum non est, nam πένταθλον nondum erat in usu. V. Schol. Rhod. ad 4.

P. 89. l. 9. Πέρσιω] L. Πέρσις. Herodotus & Plato hunc faciunt Persarum Principem. Sed gente Persa fuit à quo Reges Persarum originem traxêre. Ex Semeronio Babylonio Alexandrinum Chron. cum Perseum vocat. Qui hîc ἔλας, Tzetæ Ἕλληι. Omittit Schol. Rhod. 2.

19. Ἀλκίως, &c.] L. Ἀλκαίη καὶ Ἰπποπόμπος.

25. Τάρμω] Paulò aliter Schol. Rhodii ad v. 747. 2.

26. Τηλεβόας] V. Stephanum in Τηλεβοίς.

P. 90. l. 3. Ἀγίλοχος] Tzetzes in Lycoph. hunc locum adducit, & legit Ἀμπλος, & Εὐώρης, Φιλάνυμος.

30. Μυκητῶν] Interpres non distinxit, adeoque pervertit. Lege, Πτορεχαι filii ὑπὸ cum Τάρβιο.

P. 91. l. 7. Προβλήσις] L. συμβλ. nisi malletς περικλήσις.

11. Εὐήρης] L. ὅς καὶ τὰς ναῦς & Τάρβιον—ἀντίπαλός. Μυκήνας, αὐτῷ.

P. 92. l. 21. Στρατύν] Στρατύν ΟΧΩ. & συλλαβίδς; Pal. habet συλλαμβάνειδς.

- P.92.l.28. Ὑποσίτης] Supra p.69.l.4. p.95.l.9. eadem vulpes cum Teumetiâ. De quâ vide quæ ad Palæphatum. V. infra p.477. &c.
- P.93.l.2. Ἀρπαξέση] Scripti, ἀρπαξέση.
10. Μίνως] Conter Hygin. Astron. P.l.11, Palæph.c.de Paliphac.Anton.Liberalem p.477. Heraclitum de Incredib.
19. Ἑλνς] Scripti, Ἑλύσις. L. Ἑλνς ῥ, & Ἑλιον.
29. Τείχε] Vides vestigia historiz de Sampsône. Adi p. 236.
- P. 94. l. 4. Κεφάλω] Conter Eustath. ad β. ιλ. p. 307.
7. Πρὸς τῷ] L. πρὸ. L. 12. malè omittitur γυνόμηνος.
- P. 95. l. 22. Ἐπιπλήξασα] Ἐπιπλήξω, increpo, hoc in loco.
30. Ἀρξάνη] Mallem ἀρξάνη, verte, qui ulciscitur inferentem injurias; mox ἀπάλυνον habet Oxon. rectè.
- P.96.l.7. Τετραπυχῶν) Herodorus Ponticus addit, pedem unum L. ὦν--sunt autem duo ferè choliambi. Barth.
21. Θεσπίων) L. Θεσπίων. Pal. Θεσιῶν. Paulò post δῆρας.
29. Μεγαμήδος) L. ———δης, ———της Ἀγνίου. Oxon.
- P.97.l.15. Κλύμενον ὄψ) L. ῥ. Infra ἡμιδνής. Minyas Nept. & Chryfogones fil. Orchomenon non procul à Thebis condidit.
- P.98.l.25. Κατὰ ῥ) L. μετὰ.
- P.99.l.2. Πέπλον) L. πέλτον vel παλτόν. Ineptè Herculi pepłum dat Interpres.
17. Προσηγόρευον) τὸ δ' ὁρῶν vel τὸ δ' legendum. Oraculum hac de re extat apud Tzet. in Lycoph.

25. Κεφ. δ.] Scribe, in Græcis Κεφ. ε. in Latino, C.V.

30. Νεμέα] L. Νεμεάιν.

P.100.l.7. 'Ιερεῖ] Sic & Ægius reperit. Scribe ἱερεῖον, aut ἱερεῖα.

19. 'Αμφίσου] Pervium, bipatens, biforum. V. Hyginum.

P.101.l.11. 'Ηλαίη] Adde, filium.

22. Πεδίον, καὶ τὰ βοσκήματα] Verte, *inde in campos exibat, & pecora & agros depopulabatur.* Confer p. 81.

25. Κεφαλὰς] Alii tria, alii octo; Simonides 50 capita ei dat. V. Servium in Æneid.

P.102.l.2. 'Αμυμώνη] V. p. 73. & Eustath. ad *Il.* p.37. Ed. Rom.

7. Θᾶλλον ἦ] Vidit Faber aliquid turbatum. Lege *δατίζω.* Zenob.

21. 'Αναφονεῖων] Al. *ἐπρ.* & *ἐφουδμ.* mox *ἀεγνέμω* Θ.

30. 'Ανάσαι] L. 'Αναχίους, vel *ἀναρήξας* prior lectio apud Zenob. posterior apud Anonymum, quem edidit Allatius, in Excerptis.

P.103.l.3. Παρεγύνη] L. *ἀεγνένη*. Semper in hac voce peccatum est.

5. Κεράσιον] Palat. *Κερνίτην.* Servius Cereniten à loco dictam scribit. Lege *Κερνίτην*, ex 7 Pausaniz.

9. 'Αρτίμω] Hanc Dianæ sacram emisit Taygete, Epigrammate & auratis cornibus insignem.

19. Τοξεύσαι] Confirmat hoc Virgilius, Fixerit Æripedem cervam. videtur tamen non interfecisse. Alius igitur in hac re narranda utitur *φθάνει καὶ συλλαμβάνει.* Vide La-Cerdam ad Æneidos 6.

25. Κτείναντα] *Quod occidere vellet ; meditaretur.* Nam vivam Mycenis intulit.
26. Ὑποπνοσάμεν] *Mallem υποπνοσάμεν. Vel ὑποψνάμεν, quod propius accedit.*
- P.104.l.2. Ψωρίδα] *Malè pro ψωρίδα.* Tzetzes & Anonymus Allatianus.
29. Παρὰ Μαλίας] *Pal. παρὰ Μελ.*
- P.105.l.1. Τὸ γόνυ] *Pal. γόνυλον, Tzetzes γόνυλα. Deest εις.*
7. Ἐπίθνην] *Videtur hîc deesse ὁ ὃ ἀν.*
8. Σπήλαιον ἀλλάσσει] *Rectius ἀπαλλάσσει.*
12. Προμηθεΐ] *Scriptorum lectio consentiens est, Διὶ Προμηθεΐ. Mihi simplicissima placet, Προμηδεία. V. p. 120.l.1. de seipso Prometheus — ὅτῳ δανεῖν μὲ ἔστιν ἐπιπροσώπων, apud Æschylum.*
20. Φολέην] *Nequaquam. Lege Ὀλέον, ex p. 107.*
23. Ἐλδοσίνα ὄρε] *Oxon. ὄρη.*
28. Ἐκ νεκρῶ] *Ex cadavere.*
30. Χιρὸς ὀλιθίσαν] *Ὀλιθίν.*
- P.106.l.5. Ἐκόμισεν] *Credo addidisse ἔμπνευ, uti habetur apud Anonymum, quod etiam Tzetzes expressit, v.p.103.l.30.*
9. Ἀυγείη] *Semel dixerim rectius scribendum apud omnes, Ἀυγεία. Sed Ἀυγεία & Ἀινοία longo usu invaluêre.*
11. Ἥλιε] *An Ἥλείη ? nam is Elin condidit, ut supra p. 50. Sed Apollonio credendum, v. 172. l.1.*
25. Τὸ θεμέλιον] *Τὸν θεμ. Oxon. & Anonymus in certam. Hercules.*
31. Ἐκρεῖν] *Rectius ἔκρυν.*
- P.107. l.2. Ἐπιτεπείδης] *L. ὅπτε τέλειται, nisi omittas ὅπ.*

4. Ἡρεῖτο] L. Ἡρεῖτο. Paulo infra Ἡρα omisit typographeta, cujus Sphalmata confer cum Augeæ sterquilinio.
- P. 108. l. 6. Πλωίδης] Oxon. & Pal. ἀπλωίδης ut p. 19. l. 1. Ægius ex Apollonii 2 posuit πλωίδης; ubi videndi Grammatici, & Etymol. in Σπυρμαλίδης. Aiunt *hinc aves emissis pennis suis jaculatas esse*. Non potuisse autem Herculem *χωλεῖσθαι διὰ τὸ πῦρ*. An igitur ἀβλητοί scripserit Apollodorus; an f. ἀντιβλητοί, ut p. 1.
17. Ἀνίπταντο] Mallem ἀρίπταντο.
- P. 108. l. 27. Θαλάσσης καὶ] Hic aliquid desideratur, quod suppleri possit ex p. 150. l. 23, 24, &c. ex Anonymo, & Zenob. Cent. IV.
- P. 109. l. 4. λαβεῖν ἡξίεν] Lege, ἡξίεν, postulabat Hercules. Quamquam Anonymus, *Μίνως δὲ λαμβάνειν ἡξίεν τὸ διαγωνισόμενον*. Totum locum sic constituo — ἐπεὶ δὲ λαβεῖν ἡξίεν, Μίνως δὲ πρὶν αὐτῷ, &c. Taurum porro hunc Eurystheus sacrum abire permisit, non Hercules. Infra lege *δελυμαίνετο*.
29. Ἡρίμω] O. & P. Ἐρμῷ. Tzetzes Ἡρίνω. Sed receptam lectionem confirmat Ethnicographus in Ἀβδηρῶν. V. Hesychium in Διομήδεος ἀνάγκη.
- P. 110. l. 5. Ἀβδηρῶν] Alii Ἀβδηρῶν, & Ἀβδηρῶν ut Gabala, Ecbatana.
7. Τὸς ἵππους] L. τοῖς.
8. Μεθέειπεν] Sacras Junoni inquit Diodor. Quo de more vide quæ Casaub. ad Suetonii Julium, ubi de equis Rubiconi dicatis sermo est. Hesych. in voce ἀρεῖος. Platonem de Homero e r. p. emisso.
25. Τρέφοιεν] Verte, *liberorum alendorum*.
32. Ἀδμήτης] De hac vide Athen. L. 15. c. 4.
- P. 111. l. 5. Ἐνυμείδων καὶ] Illud καὶ deest Oxon. recte.

23. Ἀμύν] Unci notant non reperiri vocem in scriptis. Imo contra historiam hîc ponitur, & pro Βεβρύκων res ipsa postulat Μαειανδρων. Deinde post συμβαλόντων distinguendum. Sententia hæc est, *suppetias venit Hercules Lyco Mariandynorum Regi contra Bebrycas, quorum multos interfecit, inter ceteros Mygdonem, cujus frater Amycus à Polluce castibus victus erat.* V. Schol. Apollonii ad 2. v. 755. Confer Schol. Nican-dri ad Alex. Tzetzes Natali hac in re imposuit.

32. Θειμοσύραν] L. μήρας λ. mox ἔξ deest, & ὡς αὐτῇ. Oxon.

P. 112. l. 14. Ἰππολύτης] Tzetzes ad Lycophronem hæc exscriplit ipsum laudans Apollodorum, aliâmq; sententiam aliorum apponit. Aliarum Amazonum devictarum nomina exhibet Stephanus in Θηβαίς.

30. ΚῆρΘ] In Lat. *qui*, & *offendit*.

P. 113. l. 11. Δώσει] In Latin. *Hæc* pro *Hoc*.

31. Πολύτρονον] Tzetzes hæc enarrans, legit Τμό-lum.

P. 114. l. 6. Ἐρυδίας] De hac vide doctissimum Vossium ad Melam. Pomponius Lætus de Sacerd. Roman. & alii Ἐρυδραν vocant. Eustath. ad Perieg. hæc Herculi Tyrio tribuit, p. 80.

14. Ἐχιμ.] L. ἐχισμ.

30. Ἀγρίσιχων] Al. — χυς.

P. 115. l. 3. Χρύσειον] καὶ κούφῃ ᾧ λέβητι μέλαν διενύξατο πέν-τον. Alex. Ephes. Pherecydes apud Macrobian. & Panyalis. Hercules usus est leoninâ Pelle pro velo, clavâ pro malo.

6. Ἀβανίς] Uterque scriptus, Ἀβανίς.

11. **Μειοίπῳ**] In Mss. *Μειοίπης*, ut infra p. 122. ubi *Σκυνδαν*: filius etiam Mss. dicitur. Tzetzes editos confirmat.
19. **Ἐνδύμω**] *Χηκεῖον ἀντίφ. βυβληδῖ* **ἔξ' Ἐρυθρίας**. Euphorion.
23. **Ἀβδηρίαν**] Vox nihili lege *Ἰβηρίαν*. Mss. *Ἀυδηρίαν*, οἷς *Λιγύλιον* non potest ferri. Pono *Λιγυσίνιον*. Vide Stephanum in voce, ubi ex nostro pro *Τάρεσι* l. *Ταρτησσι*.
31. **Διαπύλαιον**] Scripti *Διανηξάριον*.
- P. 116. l. 3. **Ἐρυκίον**] Scripti ostendunt *Ἐλύμων* quod ferri potest. Elyma Siciliæ urbs erat.
4. **Ἐρυξ**] Filius Neptuni & Aphrodites, inquit Tzetzes.
25. **Ἦχαν**] O. & P. *ἦχαν*. Deinde *Σπύριον* *ἄμφ' ἰάδω* **ἔξ' Ἰαδῶν**. Quod & Canterus vidit. Et mox pro *πῶδον*, ὄν. Lego *πῶδον* ὄν, dele in Latinis, *accusans*, & lege, *trajiciens*. Tzetzes in Lycoph. pro *Σπύριον*, posuit *Ὀρρόντιον*, in mari Tyrrhenico. Vid. Ortelium.
- P. 117. l. 3. **Ἀθλῶν ἐνὶ**] L. *ἐν μινὶ*, vel *ἐνὶ μιν*.
9. **Κομίξι**] — *ἴσων*. Oxon. & Pal. h. c. — *μίσι*.
12. **Ἀθλαστον**] **Ἀτλαντῶ** — Hæc ex Pherecyde de Nuptiis Junonis sumpsit Apollodorus uti discimus ex Schol. Apoll. ad v. 1396. l. 4. confer Athen. 3. c. 7. Lege mox *ποικίλαις*. In hac suâ Geographiâ ab aliis longe abit Apollodorus.
20. **Ἀγλαν**] *Ἐρυθρία* & f. *Ἐπειρία*. Nam *ἰς* *ἰαν* inter has nusquam legi. Pro *Ἀρίδισσιν* Cod. Pal. habet *Ἐρίδισσιν*.
30. **Μίλῳ**] Pal. *μίλῳ*.

34. **Διδε 2]** Ex Pherecyde, quem noster, ut gentilem suum, hūc & alibi potius sequitur, quam Herodorum Ponticum.
- P. 118. 1. 2. **ἄλλαβον]** Verte, quem comprehensum —
10. **Ἀσίων]** Erat ἱστορικὸς. Herodorus. *Gabinus historicus Romanus ait apud Lingen (vel Tingin) Antaei sepulchrum esse, & skeleton cubitorum sexaginta; Sertorium autem detexisse, & iterum bumasse.* Strabo l. 17. ejus ossa ad fidem faciendam, deportata ad Olympia ab Hercule scripsit Pherecydes.
15. **Ἐγχεσ]** Forte ἰγχεσ, vel ἄγχεσ. Scripti, ὑμασι quod accedit ad ὑμασι. Pro δαίμασι, κλάσι. Lucanus l. 5. describit hanc luctam. V. Fabri Agonist. l. 1. c. 19. Euseb. Chron. Can. p. 124.
16. **Ψάοντα]** Locorum & regionibus peritus, facile se defendebat; unde credebatur fortior evadere si iteram suam tangeret. Lego ἰχθυόπτερον.
21. **Ἐξή]** Melius, διεξή.
23. **Λυσιανέων]** Alicubi legere memini Λυβυανέων, p. 71. Λιβύης. Tzetzes vulgatam retinet. Busiris Ægypti fil. supra p. 74.
29. **Θεσπία]** Oxon. Θεσπία. Mox παύσατο.
- P. 119. l. 2. **Ἐφασ]** L. ἔσφαξε.
7. **Ἀμφιδάμαντα]** Pal. & Schol. Rhodii legunt Ἰριδάμαντα.
10. **Ἀσία]** Ἀσίαν magis probo.
11. **Θερμύδρσι Ῥοδίων]** Ῥωδίων Oxon. & Pal. repone Λινδίων, ex Conone p. 253. & Paroemiographis. Tzetzes l. Θερμύδρσι Ῥόδω. Idem tamen chil. 2. Hist. 40. de hac re loquens, habet in τῇ Αἰρῶ.

25. Δείπας] V. p. 115. v. Schol. Apollonii ad v. 1396. l. 4.

33. Δείλυσαι δεσμὸν ἑλπεύ.] Lego δέλυσαι, δεσμὸν ἑλόμερον
 ἢ ἑλ. qui elegit vinculum ex oleâ. Lectio hæc confirmatur ex lib. 15 Athenæi c. 4. ubi Prometheus Spontaneo vinculo se constringi passus est in memoriam priorum malorum. Reliqua sic constituo, καὶ παρέχετο τῷ Διὶ Χείρωνα, ἀδάνατον ὄντα, διήσκειν αὐτῷ δέλοντα. Πεμπνθεὺς λυόμενος Æschyli erat drama veteribus notum. De vinculis Promethæis Scripsit Herodorus. Primus Prometheus extispicia invenit; hâc poenâ merito affectus; prius enim inspiciebant exta, tantum ad salubritatis & pestilentie signa percipienda. Cicero 1. Divin. Vid. Auctorem de Fluviis in Phasi.

P. 120. l. 4. Ὅτι δέ γ' ἔσθ'] Oxon. & Pal. ἐπεί γ' ἔσθ'. Prometheus ob beneficium acceptum, monuit Herculem de iis omnibus quæ eum exequi oportuit.

12. Τρία μῦλα] V. Suidam in ἡρακλέους ἀγάλμα, & ἡρακλῆς.

14. Πόλον ἔχον] Post hæc aliquid desideratur. Atlas reversus dixit se nolle cœlum recipere, poma vero ad Eurythæa delaturum. Hercules (Promethei monitu) rogat tantisper sustinere velit polum, dum ipse capiti spiram componeret, dolum non intellexit Atlas, cœlum recepit, εἰque vale dixit Hercules. V. Sch. Rhodii l. citato. Hæc loci mens. Verba non respondent.

33. Ὅστιον δ'] Oxon. addit ἐκ.

P. 121. l. 10. Ἐυμολπο] Schol. Sophocles ad Oedip. Colon. ostendit hunc ob Eumolpo Thrace quintum fuisse, qui mysteria reperit. Fiebant autem Eleutine quotannis Cereri & Proserpinæ. Initiati coronam Myr-

team gerebant, & vestimenta non mutabant, quam diu præ vetustate haberi possent.

13. Ἐφιδίππῃ] Hæc aliquantum luxata puto. Schol. Hom. ιλ. Θ, ad Verbum excriptit. Et post, *μυῖσαι · δι' ἃ Πυλὶς θύει γίνε' ἡδὲ, καὶ παρεγένετο* Θ. ἐμύοντο. Schol. Aristoph. scribit Athenienses non admisisse eum ad Mysteria magna, sed invenisse ejus gratiâ, *μυστήρια μικρά*, quæ Proserpinæ erant propria. Quod Pylîi filius factus est, docet Plutarch. in Theseo. Idem honos habitus est Baccho, Dioscuris, Æsculapio & Hippocrati peregrinis, contra leges & instituta.

18. Κεῖται] Sch. Hom. ι. ἡγήσαντο οὐ γὰρ Κεῖται φόνου.

20. Ἐμυήσαν] Prius enim tantum *μύσας*, nunc factus est *ἐπὶ ἡρώων*.

- P.122. l.8. Ἠγάγε] Eum liberavit; quoniam suâ sponte non descendebat.

12. Ἀσκαλάρη] Supra p.15.

17. Προσκελ.] L. *προκελ.* & *μίσθ*.

31. Ἀγῆκε] Pal. *ἀγῆκε*; non muto.

- P.123. l.1. Ἐφείπε] Oportet sit *ἐπίεσι*.

6. Ὠπὼν] Uterque scriptus habet *ὄνον*. An is est qui Ooni funem comedit. V. Antonin. Liberalem p. 451. Ovid. Metam. 5. & Hesych. de Oto.

- P.123. l.8. Ἡρακλῆς] Hæc certamina Tzetzes in Chiliadibus describit iisdem sæpe verbis usus, quibus noster. Ordinem alicubi eundem non servat; Herodorum sequi se profitetur. Scholiastæ in Rhodium multa de his Laboribus habent ex Pherecyde, ordine pariter aliquantum mutato. Ritterhufius in Comment. in II Cyneg. Oppiani, plurima Scriptorum loca adduxit, qui de hoc argumento egerunt. His adde Anonymum Allatii, quem Mss. vidi penes doctiss. amicum nostrum Jf. Vossium.

25. Ἰφίτη] De numero & nascendi ordine Eurytidarum, vid. Schol. in Soph. Trachin. circa v. 275.

P.124.l.3. Βεῶν] Tzetzes, equos vocat. Ejus interpres locum vertere debuit — *equis abactis per Antolycum.*

19. Ἀρκιδῶ] — φικνῶ].

25. Ἀρκιδῶ] Arcadiæ rex erat.

P.125.l.10. Δελδοσάν] O. & P. λατρεῖσάν] v. p. 99. Diodorus paulò explicatiùs, ἡ ἑαυτῆς πικρῶ, ut servitutis pretium nomine pœnæ penderet.

20. Τιμῶ] Oblatum pretium à Mercurio, inquit Diod. in Lat. dele *fraternæ.*

25. Κέρκωπα] Olum & Eurybatum; juxta alios Andulum & Atlantum. Ægius vocat Passalum & Echemum. Hunc Suidas Acmona nominat. Vetus Lexicon ex Xenagorâ, ait eos in Simios mutatos fuisse.

26. Συλία] Locus hic corruptus est; restituo, Συλία ἢ Ἀύδιον. V. Cononem p. 256. & Tzetzem Chil. ex Ἀύδιον vel Αὐδὸν facile fit Ἀυλιδι.

P.126.l.3. Πίσση] Forte Πισά.

15. Καθάραι] Olim Canterus emendavit κατάραι, appulisse.

19. Ὀμηροειδέες] Homerus, 6 tantum. Il. ε.

P.127.l.22. Ἐξ ἧς ὕστερον] Quod sæpe dixi, uncata non sunt in Mss. habet tamen Tzetzes in Lycopharonem hæc ἐπεὶ λέξασιν.

30. Τί ποτε δῶ] Pal. τί ποτε δ.

P.128.l.20. Δι' Ἀθηναῖν] L. δι' Ἀθηναίς, sic enim prius loquitur p.17.

P.128.l.27. Ἀγῶνα] Hoc factum est tribus annis à primo bello Thebano, uti colligo ex veteri Chronologo apud Cl. Alexand. Ideo autem Pelopi inferias per-

solvit, quoniam quantum consanguinitatis gradum ab eo tenuit.

29. Δώληξ] Pari numero Deucalion prius. V.Schol. Apoll. l. 3. Paus. & Aristoph.

32. Πύλον] Nestoris Pylus erat Triphiliaca. Strabo l. 8.

P. 130. l. 2. Περικλῆδον] Plene de eo Schol. Apollonii ad v. 156. lib. 1. Tzetzes Chil. 2. H. 45. & Severi Ethopæia.

P. 130. l. 17. Πῶδξ] Oëonus ei nomen. Pausan. Post ἔξιν deest in Oxon. & lin. 31.

P. 131. l. 21. Τυωδαρίφ] Hippocoön hunc fratrem suum Lacedæmone ejecerat. V. p. 200.

25. Ἀλεῖ] In Lat. lege *Alei* & *Aleus*, & l. seq. dele *antea*.

P. 132. l. 8. Τηλέφω] Hujus historiam narrant Diodor. Pausan. Arcad. & Strabo 12 & 13. noster infra, p. 191.

11. Τελφονίαι] Alia est in Paphlagonia; hæc in Mysia. V. p. 192.

15. Ἡεκακλῆς] Argumentum in Sophoc. Trachin: hinc desumptum multa nostro restituit.

21. Ἐπερρ] Legit Sch. Soph. τὸ ἀεὶ σπερρ ἦ, & Eustath. ad Dionys. p. 62.

25. Ἀμαλθείας] Hoc à Mercurio accepit Hercules. Vid. Hesych. & Palæphatum & Paroemiographos.

30. Δωῶσιν ἔχῃ] Sch. Soph. εἴχῃ. Mox ἀφ' ὧν τι & ἀπορρ.

P. 133. l. 2. Φύλας] φυλάς; Diodoro. Infra Phylantis filius Antiochus filius est.

7. Θέσιν] Interpres hic nihil vidit. Redde, *misit, ac septem è filiis retinere apud se præcepit, tres autem ad Thebas mittere, reliquos quadraginta in Sardiniam,*

niam, deducit coloniam, destinare. Pro *πίνας* Cod. Pal. habet *πινάριον*. Cætera confirmantur ex Diodoro & Pausan.

17. *Ευνομον*] Cyathum vocat Paus. Tzetzes Ennomum. Diod. Eurynomum. Pro *πίνης* Codd. scripti habent *πίνης*. Hæc hausit noster ex Herodoro. Interp. multa peccatis pro *pugno*, pone *talitro*, pro, *pocula*, aquam ei affundentem, ex historia.

P. 134. l. 1. *Δίβη*] Scripti *δίη*, & ita, Zenob. legerat. Argum. Trach. ut editus.

2. *Διανείας*] Aliter *Διάνειαν*. L. 3. *ἐπίστειν* *ἴον*, l. — *† Νέωφ*, ut legit Interpres, & Schol. Sophoclis.

6. *Ἀνακραγίους*] — *ζίους*.

10. *Προκαλεισάμεν* *Θ*] Enarrator Sophocl. & Zenob. rectè hîc habent *Διάνειαν*.

25. *Λύους*] In Oxon. defunt *ἡ σφάξαι* *ἡ ἐφύσας*. Et Sch. Soph. non habet *ἡ ἐφύσας*. Pro *ἴων*, Oxon. & Pal. *ἴλδον*.

31. *Ἀργυμῖον*] Stephanus & Diodorus cum nostro faciunt. Alii Æpalium ultimum Doriensium regem esse volunt.

P. 135. l. 9. *Ἀαγύραν*] Mss. *Λαγύραν*. Schol. Sophoclis *Ἀαγύραν*. Tzetzes nostram lectionem retinuit.

P. 135. l. 11. *Μηλιών*] *Μηνιόν*, P.

33. *Ἐπικνημίδων*] — *μυδίων*. In Latin. verte *Meliensibus Trachine oriundis*. Et, *Epicnemidiis*.

P. 136. l. 1. *Ευρύλον*] De hoc quid veteres scripsere docet Schol. Soph. in Trachin. p. 124, 125. edit. gr.

14. *Εἰς Τραχῖνα*] Lege, *οὐδὲ Κίονα Λίχαν ἐπὶ μ.*

18. Δείσασκε μὴ πάλιν] Oxon. μὴ κύνειν. Alii ἐκύνειν.
Rectè.

21. Τέτε] L. τέτη.

27. Κατηκύνουσιν] Post Βοιωτίας cætera uncis conclusa apud nullum exscriptorum habentur; non malè tamen addita sunt; Æschylus in Glauco Pontio.

Ἐυβείδῃ καμπὴν ἀμφὶ Κηναίῃ Δίδε

Ἀκλὴν, καὶ αὐτὸν πύμβον ἀδελφῆς Λίχα. Athen.

30. Συναπαῶντο δ'] Oxon. τε. L. — ὦντο δ' ἔ
αί.

P.137.1.4. Ὑλλῷ] Duos hoc nomine Herculis filios prodidit Panyasis, & Sch. Soph. Hujus posteros commemorat Phlegon Lycurgum Spartanum, Prytaneum, Europum, Sofum, Procleum, Aristodemum, Aristomachum, Cleodæum Hyllō natum.

10. Ἐκέλευεν] Ἐπέδωκεν P. pro ἐπείκει, nisi addas αὐτῷ, lege ἐπείκει, cum Sch. Sophoclis & Zenob. mox ἔπειτο non τέτε. & φιλοκλήτης non Πολέας officium hoc præstitit. Diodor. & Hyginus.

23. Ἦραν] L. Ἦρα.

30. Πρεσβυτάτη] Etiam natu minima geminos peperit. Pausan.

33. Θειπέπας] Ox. θρεψ. lego θρεψίπας.

34. Ἐμείδης] Oxon. Ἐυμίδ. f. Ἐυμίδης. Post quam vocem posuit Ægius stellam. Et sanè deest nomen Mulieris quæ erat mater Creontis.

1b. Ἐπλάιδε] Ægius scribit ἐπείλα. Divinandum est.

1b. Κράδης] Pal. Κίρδης δ' Ἰόβης, Ἐυρύβι. Sed Ἐυρυβίας probabilior lectio.

P.138.l.3. Μερίτης] Nescio an hæc sit de quâ Sophoclis enarrator ad Trach. Ἰπρῶ Ἰλλῶ ἐκ Μερίτης, Fuit & Naufithoi.

5. 'Ευρύπυλῶ] Aut hæc non sunt sana, aut ordinem immutat. V.l.111.

6. 'Αγλαίης] 'Αγλαίης Ægius & Oxon.

8. Λισδ.] Oxon. Λυσδ. & Ægius.

10. 'Ιπποδρόμῳ] Ægius & Ox. — δρομῶ.

11. Τελειόταγδας 'Ευρυπύλῶ] Ægius ita edidit, quæ in aliis dividuntur, vide l. 4. & 5. 'Ιππῶ] forte est ἱππῶδῶ.

13. 'Ολυμπῶ] Oxon. & Ægius 'Ολυμπύσης Νικέδ' Ὀρμος, V.l.28.v.Steph.'Ολυπῶ.

14. Κλειδάῳ] Natum ex servâ scribit Diodorus, cum esset Hercules apud Omphalen.

15. 'Εξόλης] Ægius & Oxon. 'Ιξολῶ.

16. 'Ομόλυπῶ] Ægius 'Ομόλυπῶ & Σπαρίνη κῶ.

17. 'Ατρώμης] Ægius & Oxon. 'Ατρώμης.

19. Κάλης] Ante hanc vocem stellam fixit Ægius, & scripsit Κλασμήπῶ. Nolo ἐν ἑσπολῶν. V.Steph.'Ακίλη.

23. 'Ευρύπυλῶ] Oxon. & Æg. 'Ευρυπύλης 'Αρχάδι κῶ. Eustathius inter hos 'Ρόπυλος commemorat. Ut non male pro aliquo ex his Eurypulis hunc substituas.

27. Λυγκῶ] Oxon. Λυγκῶ.

28. 'Ολυμπύσης] L.13. supra.

29. 'Ησυχίης] 'Ησυχίης μοχ' 'Ευρυπύλης Oxon. & Ægius. vox 'Ελδ' ἡσυχίας suspecta est Ægio, mihi ignota.

31. 'Αντιμάχῳ] Oxon. & Æg. 'Αντίμαχῶ; mox, itidem Πύειπῶ.

34. Λύσιπῶ] Oxon. Λυσίππης & 'Εράσιπῶ, ut Ægius.

P. 139. l. 3. *Αδελπῆς*] Ox. & Æg. & Hyginus
— πῑ.

5. *Θεῖς θυγ.*] Videntur desiderari duæ in hoc catalogo. Pausanias scribit aliquos narrare unde-quinquaginta corruptas ab Hercule.

8. *Γλυκισμένης*] L. *Γαλῶ*, 'Ορείης' confirmatur hæc emendatio ex Diodoro, Sch. Pind. Sophoclis, & Lycophronis, item ex Hygino & Pausaniâ.

11. *Δήιον*] P. 98, hunc non numeravit. Sed Interpres Pindari ad 4 Pyth. ex *Ἄνείᾳ* Argivo *μεταλογῆ*.

13. 'Αγέλα^Θ] *Λάμων* dicitur Diodoro, Ovidio Læmus.

15. 'Ευρυπύλῃ] Regis Coi ; Pind. Schol. sed dissentit Polyænus.

16. 'Επιδέης] *Ἄγέας* quis sit quæro ; an 'Αυγείη ?

20. 'Ασπίτης] Alii Medam vocant. Schol. Sophocl.

22. 'Αυδύωνος] Tzetzes ; ex Iphinoe, Antæi uxore, genuit Palæmona. Præter hos alii Herculis filii recensentur Antiochus, Rhopalus, Antimachus, Clymenus, Aristodemus, Polydorus, Mecistophonus, Toxoclytus, Menebrontes, Chersibius, Lamon, & qui apud Hyginum ; qui tamen forte iidem sunt cum his. De numero eorum quos ex Megarâ habuit non constat. Pindarus octo esse scripsit ; v. Tetzem in Lycophr. & Sch. Pind. ad 4 θ. Pyth. Habuit quoque præter concubinas jam numeratas aliam, Myrto dictam, cujus meminit Plutarchus in Aristide. V. Herod. p. 4 & 227 ; Scal. in *Συναγ. 1ς* p. 358.

P. 140. l. 3. 'Ελέωωμὸς] Statius in XII de hac eleganter ; ejus situm in medio foro describit. Barthius in eum, & Petitus in leg. Atticis omnia videntur convassæ huc spectantia.

17. *ΤΛΘ] Facit cum nostro Zenob. Cent. II. & Diodorus. Sed Eurip. Pind. Pausan. & Strabo hoc tribuunt Iolao.

34. *ΗΛΘΟΝ] In margine Oxon. ἀνεχώρησεν in Tricorinthon inquit Diodorus. Uterque locus erat in Tetrapoli.

P. 141. 1. 2. ΤΑΝ ΠΟΛΕΜΟΣ] Argis jam habitabat. L. 8. δαίμων lege. Nisi forte tollenda sit particula negans ἔκ. Nec enim legimus cum coloniam deduxisse. Vid. Pind. Ode 7. Olymp. Homerum α. β.

25. Κατή] L. κρήνη. Heraclidarum Κάδοδος prima ab aliis cautè distinguenda est. Hanc pro epoche temporis noster in suis Chronicis posuit, ut ex Diodoro discas. Multa Scalig. & Petav. de hâc disputarunt.

34. Κασαλέν] Phlegon Κλειδάριον rectè vocat. Tzetzes in Lycoph. Κλειδάριον. Eusebius Ἀρίδαριον. Sylbur. ad Pausan. & Simpson in Chronol. videri possint.

P. 142. 1. 4. Πιδίντι] Mallem πιδίντις, ita & Commelinus restituit. Loquitur de Hyllo aliisque se prioribus.

10, 11. Καὶ Στέιυγον] Lege Στέιυγρον, ἢ ἑρυσγάστρα Διζιάν, ἥτις ἢ ἱσθμὸν ἢ κρήνην δαίλασαν. Ambiguitas Oraculi erat in voce στεύγρ. Quæ & Isthmum significare posset, quemadmodum Aristomachus existimavit; Et fretum illud, quod Ætolos & Peloponnesios disterninat; nam Pythia apud Euseb. Præpar. 5. explicat se, aitque ἢ ἥτις ἢ γῆν λέγουσιν στεύγρῳ, ἀλλὰ ἢ ἑρυσγάστρα. Oraculum erat,

Νῆκτω Ἰοί φάινετο διότι δὲ ὁδοῖο στεύγρον.

17. Ἀιτωλίας] Antiquitūs Naupactus ad Locridem pertinebat. Philippus postea Ætoliæ adjudicabat. Cod. scripti, ἐπὶ αὐτῷ τῷ Λοκρῶδες ἔνθα νῦν. Pro τῷ Faber l. κλέω.
25. Ἀντισίωνος] Hujus meminit Schol. Pind. Pyth. 4. ejus filius Theras, qui Theram condidit. V. Scal. ad Euseb. Animad. p. 37.
- P. 143. l. 3. Φύλαστος] Series hæc est; Hercules (& Meda) Antiochus, Phylas, Hippotes, Aletes. Multa ad hæc disputat Reinesius Epist. 24.
13. Μάρην] Pal. τῷ μάρηνος. Alii Carnum vocant. V. Euseb. Præp. 5.
16. Καὶ διὰ τῷτο δύο ἔτι] Hæc superflua sunt. Descendere in Peloponesum sæpius tentarunt Heraclidæ; hinc nata inter Chronologos de tempore disputatio; alii ab Ilii excidio annum 30, alii 50, alii 60, alii 80 posuere, ut noster apud Diodorum, & Euseb.
23. Ἀνδραίμονος] Pausan. l. 5. Αἰμονος. Andræmon ejus erat avus. Hæmon, Thoas, Andræmon, qui ex Gorge OEni fil. Thoantem genuit. Fuit ergo Oxylus Heraclidarum consanguineus.
24. Μοιορδέλμω] Pausan. ὃς ἔπρος διέρθετο τῷ ἡμίονω τῷ ορδέλμω. Mox l. ἐκ κόπης το.
- P. 144. l. 3. Δύμας] Apud Steph. Δυμαῖς scribitur. Et Αἰμος. Hoc meminit Pausanias.
26. Δελφῆας ὃς κλ.] Lego, ὃς λέγει τ. V. Polyænum l. 1.
- P. 145. l. 14. Εὐρύπυλον] Hujus meminisse videtur Stephanus in Δρυόπῃ. Pausanias filios ei dat Κῆσον, Φάκων, Ἀγρᾶϊον, Κερύντω.
17. Διήφοβον] Stemma. Hercules, Ctesippus, Thrasyanor, Antimachus, Deiphontes.
20. Τιτῶνας] Suspecta mihi hæc vox. An Δυρᾶνας? erant ij populus Doriensis, & sub Temeno militabant. Faber conjicit τινὰς reponendum, quod mihi

mihi non videtur satisfacere huic loco.

28. *φοιδάσις*] Quod populo magis quam Optimatibus studebat.

31. *Ἀντὼν ἥ*] *Αἰ. αὐτῶν, ἥ ἡ*. Fortè *ἐκ τῶν*. Vel *αὐτῶν*.

P. 146. l. 3. *Ἀργυροῦ*] Haud dubiè *Ἀετῶν*. Hyginus vocat Telephonem.

4. *Παγῆ*] Cypselo.

NOTÆ

N O T Æ

A D

TERTIUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

P Ag. 147. lin. 5, 6. Ἀγήμερος] Redi ad p. 71. unde hæc pendent.
 12. Περιμεδούς] Verte, *quos supra recensimus.*

14. Τηλεφάσαν] Alii alias uxores ei dant, Damnônem & Argiopen Schol. Apollonii ad 3; Antiopen Sch. Eurip.

16. Φοίνικα] Belum & Agenora addit Schol. Eurip.

P. 148. l. 1. Πίπτι] Suspectum habet hunc locum Faber, & alii. Πίπτι Pal. unde κλέπτι quis scriptum existimet. Sed nihil mutandum. Lucianus de hac re loquens ἐν ἡλίῳ ὁμπεσών. Idem de Deâ Syriâ Sidoniorum Nominis

miſma ſcribit Europam habere tauro inſidentem.
V.infra pag.279. ἀποτάων, *adnatans*.

L.11. καδ' Ὀμηρον] Mirum duos confuſiſſe Sarpedonas.
Nam iſ de quo Homerus loquitur fuit Evandri fi-
lius; iſ autem Sarpedonem Europæ filium pa-
trem habuit. Peccatum hoc peccat noſter ali-
bi.

20. Θάσις] Agenoris, inquit, Pauſan.& Steph.anus pro
Κίλιξ, Oxon. l. Κίλις, ſcilicet Κίλις, ut juxta
Pherecydem fuerit Cilicis filius. Quod non probo.
Cæterum Thafum à Poetis Pinacum dici tradit. Sch.
Eurip.

35. Ἐν Θέραι] In Theram appuliſſe ſcripſit Theo-
phraſtus, teſte Pindari Scholiaſte ad 4.
Pyth.

P.149.l.3. Θάσις] De hac inſulâ vide quæ Scal. ad Eu-
ſeb.Chron.n.589. & Conon,infra p.278.& Marcianus
Heracl.

P.150.l.8. Καρρία] Rectius Καρία. Sic Diod. Pau-
ſan. Strabo, & Mss. mox. Ægius agnoſcit Κρη-
ρία.

9. Δολιχίωνα] Præter hunc tres alios ejusdem nominis
enumerat Schol.Apollonij ad 3.

10. Ἐργίω] Pal. Ἀργίω. Pauſ. Ἀργεμίω. Vid.infra p.
459.

P.151.l.1. Θαλασσοκρατίης] Diodorus & Strabo primo
huic Minoi imperium in mare tribuunt. Fuit tamen
aliter Minos Lycasti filius, hujus nepos Thalaffocra-
tiâ non minor. Hi duo non ſatis accuratè diſtinguun-
tur apud Scriptores.

4. Ὀργιδίς] V. ſupra p.108.

P.152.l.4. Καρίας] Scripti habent Καρρίας, perpetuo. V.
p.77. & 154.l.4.

9. Ἀλθιμύνης] Pro ἡδ. Oxon ἡδ.

23. Περσόνει] Oxon. περιείχε. rectè.

24. Κρηήνιαν] Pal. Κρηίνιαν. In Latin. dele de se.

26. Ἀταβύειον] Pal. Ἀταβείον, male. Est autem Ἀταβύειον nomen, v. Stephanum in voce. Tzet. Chil.

P. 153. l. 25. Ὀρεκον] L. Ὀριακον. V. p. 77. Hoc quod non viderit qui ante nos percurrit Apollodorum, mirari non cesso. Infra, operæ aliud agentes pro νεὼς posuere ναὺς, pro ἥρωσι, ἥρωσι.

P. 154. l. 12. Τὸν μῦθον] Pal. omittit articulum, & pro μῦθον habet μῦθον, unde facies μῦθον. Vide Zenob. c. 4. Pr. 45 & 46 cum notis. Sed nihil muto. Fabulam paulò aliter narrat Hyginus, Palæphatus & Apostolius. Muscam an murem persecutus fuerit, non permagni refert.

17. Τεχνόμαλον] Malletem τεχνόμαλον, & paulò infra pro δέαν, Oxon. habet χέαν, ut μοχ.

P. 155. l. 9. Συμπάσει] Al. — Δη. Enarrator Lycophronis — δέαν ἀγγεῖλαι δέανον, ὅπως ἀναμειβῇ ὡς αὐτῷ. Timebat enim mortem à Minoe. Infra ἀνέειν, Oxon. V. Palæphatum.

27. Ἐπὶ τὸ σῶμα] Tzetzes, εἰς τὸ ἴαντῃ σῶμα. Quod autem sequitur, μέλει τῷδε μοι λείχθω, fatis ostendit non esse Epitomen, quod toties clamat Faber.

P. 156. l. 4. Δίλφει] Hoc Oraculum conservavit nobis Sch. Aristophanis in Ranas; Euripidis in Phœnissas. Tzetzes in Chil. tangit. Locum hunc verbatim transcripsit Sch. ιλ. β. unde quædam hîc emendari possunt.

17. Ἐνθα] Lege, ἔνθα νῦν ἡ πόλις.

18. Ἀθηνᾶ] Oraculum iussit μελαμφύλλω φθονὶ ῥέζειν.

20. Τινὰ ὄν] Tzetzes in Chil. duos misit, Deioleonta & Seriphum, f. πινὰς — ἀνδρομέδους. Et sic Schol. Hom. β.

P.157. l.1. Σπυρίδης] De his & totâ hac historiâ. V. Sch. Apollonii ad 3. Eurip. ad Phœnissas; & quæ ad Palæph. edit. Cantabr. p.14. & Maufac. ad lib. de Flum.

13. Πέρην] Pherecydem adfert Sch. Apoll. l.3. aliis verbis hæc ipsa enarrantem. Timagoras his 5 addidit Creontem; Androton inter Spartos numerabat Ægea. V. Sch. Lycophr.

17. Ἀίδον ἐνταυθόν] Aliter dicitur μέγας ἐνταυθός, & οὐκ οὐκ annis constabat. Suidas in κλέδμῳ. Et Clem. Alex. Strom. I.

21. Βασίλει] F. — λείαν.

P.158. l.11. Ἐξαπατηθεῖσα] Lucianus Σεμέλῃ ὑπελάθου ἢ Ἥρας. Vide quæ collegit Barthius ad 7. l. Thebaid.

11. Κατανδύσας] Nutus Jovis est quasi juramentum, ἰλ. α.

Ὁ, πῶς κεφαλῇ κατανδύσας, &c.

Ergo non potuit irritum facere, sive ἀνανεύσαι.

22. Ἐξαμνηστῶν] Lucianus ἐπαμνηστῶν.

26. Λοίπῃ] Vide quæ Scaliger ad p. III. Mani. lii.

P.159. l.7. Λίανρον] V. p.37, supra.

21. Σισύρου] Erat enim frater Athamantis. V. Argumenta ad Pindari Isthmia.

P.160. l.23. Ἐπαύσει] Ox. & Pal. ἔπαυσεν. In his Canibus Actæonis plane videas ἀνταπαινεῖς. Adeo discerpta sunt eorum nomina, ut sanari non possint sine ope meliorum codicum. Hyginus in his sequitur

E

Apol-

Apollodorum. Ex eo (& Ovidio) jactura hæc (si qua est) levare aliquantulum possit. L. ἔξ ὧν ἔτι — nempe, masculi, ut apud Hyginum, deinde fæminæ sequebantur $\mu\sigma\lambda\acute{\alpha}\tau\epsilon\iota\alpha\iota$. in illo versu $\Lambda\upsilon\gamma\kappa\acute{\alpha}\delta\epsilon\varsigma$, &c. habebantur tres qui eum consumpserunt, uti meminit Hyginus, forte $\Lambda\upsilon\gamma\kappa\acute{\alpha}\delta\epsilon\varsigma$, $\text{Ἰχνοδάτης πρόσθε αἰνέσθες, ἰδὲ Μελάμπευς}$. Quod autem sequitur, $\chi\acute{\iota}\tau\iota\varsigma\ \tau\acute{\omega}\nu\ \delta\iota\omicron\omicron\mu\alpha\sigma\iota$, sit alterius Poetæ de his canibus locus, Hesiodi aut Euphorionis. Post ἑμμεμαῶντες versus sequitur, qui omnino aut abesse debet, aut alio loco collocari. Videtur mihi præter morem suum facere Apollodorus, qui tot Versus hic citat in re minimè necessariâ, quod alias non facit, cum res ipsa ferè postulare. Existimo hos omnes in margine alicujus exemplaris scriptos, brevibusque lineis distractos, in possessionem non suam, ut fit, venisse, v.p. 178. l. 15. De Actæone potest videri Pausan. l. 9. Nonnus 5. Statius 3. Palæph. cap. 4.

P. 161. l. 25. Ἀφικνεῖται] Omiserunt operæ $\kappa\acute{\alpha}\lambda\eta\iota$. Pro $\kappa\acute{\upsilon}\beta\alpha\lambda\alpha$ rectius $\kappa\acute{\upsilon}\beta\epsilon\lambda\alpha$. Habet Lucianus & $\kappa\acute{\upsilon}\beta\epsilon\lambda\alpha\omicron\nu$. Interpres Homeri ad Z. 11. hæc paulo aliter ex Eumelo. Ubique in Latinis pro Dionysius, scribe Dionysus.

P. 164. l. 15. Ἰλλυρίων] Prope montes Ceraunos.

32. Λαίον] Series. Agenor, Cadmus, Polydorus, Labdacus, Laius, OEdipus, Polynices, Eteocles.

P. 165. l. 6. Χρύσης] Mss. Θαλίη . Vid. Pausan. l. 9.

26. Περὶ Ἐπιπνῶν] Aliqui legunt $\mu\alpha\tau\acute{\alpha}$, quod non necesse est.

P. 167. l. 3. Μίνυλον] Tzetzes in Chil. vocat Ἐπιπνῶν . Interpres Statii Epiniten. Qui hic dicitur Ἀγάνωρ est

est aliis Ἀρχέου. Ἡδιδαν Cod.Oxon. scribit Ἐδο-
 δαν ut & Pal. mox pro Θέου iidem bene habent
 Νέου, ita enim hanc alii quoque appellant. Θείαν
 etiam, Θείαν vocant. Tzetzes Θείδαν. Pro Astycratea
 alii ponunt Chlorida. Sch.Eurip.ad Phoen.inter has
 ponit Νηΐδα. Vide quæ Barth. consarcinavit ad 3
 Thebaid. Hyginum fab.XI. Parthenium c.34. Tzetz.
 Chil.4.Hist.141.

29. Χαῖεις] Homerus Odyss. α. facit alterius Am-
 phionis filiam, nempe Iasidæ, ut prius osten-
 di.

32. Ἀμύκλα] Scripti Ἀμύκλας, quod rectum
 est.

P.168. l.9. καΐα] Restitue μῆα.

P.169. l.18. Πηνελώ] Pausan. p. 616. χιτὼν vo-
 cat.

P.170.l.11. Ἀστυγία] Habetur apud Sch.Eurip.Sopho-
 clis, Æschyli, & Lycophronis.

21. Σωιδόντις] Rectius ἐκ Γωιδόντων & ἀρτίστικα, &
 πολλῶν pro πολλῶν, ut p.192.

P.171. l.3. Ἀνδρῶπον] Schol.Æschyli ineditus rem ver-
 sibus complexus est.

Κλυθὶ καὶ ἐκ ἰδέασαι, κατέπτερε μῦσα δαμόβιον,
 θοῦναι ἡμετέρης σὸν τέλει ἀμπακίης.

Ἀνδρῶπον κατέλαξε· ὅς ἦν ἱεὺς γαῖαν ἰφίρται,
 Πρωτὸν ἱερὸν ποταμὸν νήπιον ἐκ λαγόνων.

* Γεραιόθεν πάλαν, βίττιον πίδα, βάκτρον ἰριόδι
 Ἀρχὴν φωνίζων, γῆρας ἀμπακίηθεν.

19. Ἐυρυγίαν] Pausan. & Schol. Eurip. Ἐυ-
 ρυγίαν Περικλέους dicunt; scripti Τεύραν-
 τος.

26. **Ἀεὶς*] Pelops ob raptum Chrysiptum execrabatur Laïum; OEdipus filios suos, non minori diritate. Auctor Cyclicæ Thebaidos aliam causam attulit, uti & Æschylus in Septem ad Thebas. Vide Schol. Eurip. ad OEdip. Colon. v. 1439. Athen. l. 11. c. 3. Zenob. Cent. 5. Pr. 43. De OEdipi sepulturâ v. Schol. Soph. ad OEd. Col. v. 90.

P. 172. l. 15. **ἑπτάθεος*] Vide Argumentum Septem ad Thebas.

18. **Ὀρμῶν*] Monile hoc manserat in hac familiâ ab Harmoniæ nuptiis. Vid. p. 157. Donum exitialē.

21. **Ταλαῦ*] *Stemma*. Æolus, Creteus, Amythaon, Bias, Talaus, Adrastus.

25. **Γενομήνης*] Locum hunc descripsit Zenob. in **Ἀδρῆστα Νέμει* (15). Inspiciendus est & Schol. Eurip. ad Phœniss. v. 412.

P. 173. l. 10. **Ἀειδέας*] Quorum Catalogum dat Diod. Sic. & Statius 4.

12. **Ἀμφιάρεος*] *Familia*. Melampus, Antiphates, Oicles, Amphiarus.

19. **Ἰφίπ*] *Genus*. Megapenthes, Argæus, Anaxagoras, Alector, Iphis.

29. **Ἀντίφ*] L. *ἀντίφ*.

P. 174. l. 1. **Γενομήνης*] Pro *ἀντίφ* lego *ἑπτάθεος*; cum incidissent lites inter se & Adrastum, juravit, reconciliatione factâ, Amphiarus, se arbitrio Eriphyles permitturum, si quando posthac oriretur inter eos aliqua contentio. Confirmatur hæc emendatio ex Sch. Pind. Nem. & Sophocl. Interpres hîc nemini satisfaciet.

12. **Ἀδρῆστον ἐξαίρετον*] Imo *ἄνδρα αὐτοῦ*. ut Commelinus ante nos vidit, & admonuit.

19. *Συναδελφούς*] Deest *εραῖον*. Aut aliquid tale, si vox *Συναδελφούς* sana sit. Mihi aliter videtur, puto enim rectius *Συνδής* posse substitui; vel, *Συνδοιότης*. Splendido enim convivio duces excepit Adrastus, ut constat ex Statio & Athen. l. XI. c. i. vel *Συνωμότης*, ut apud Pausaniam.
24. *Ἀεισομένη*] Habuit is in matrimonio Mythidicen sororem Adrastr. Ibid. *Ταλαῦ*. Hyginus Mnesimachi filium facit.
- P. 175. l. 5. *Ἰριον*] L. *Ἐπίοκλον* *Ἰριον*. Confirmat Pausan. p. 627. Mecisteus erat Adrastr. frater. Pausan.
10. *Ῥψύλη*] Deesse aliquid videtur, si omittas *ἥπε*, constabit melius sententia.
14. *Λυκίργη*] Pausan. p. III. Hyginus Lycum vocat. V. Argumenta in Nemea Pindari.
26. *Σημέιον* *πῶτο*] O. & P. *πρ*. Amphiaraus de exitu belli hinc conjectabat. Archemorus indicat malum initium; cur Anchemoron pro eo substituat Faber non video.
- P. 176. l. 2 i. *Ἐπὶ τὰ ἱερῶν*] Veterum historicorum loca de Thebis & Portis adducit Tzetzes ad Lycophr. edit. Cant. p. 180.
27. *Ἀγκάδης*] Ox. & Pal. *Ὀχνηίδης*. Pausan. *Νηίδης*. Schol. Æschyli ineditus, de his ita, *Ὀρχε ἐν τῇ Ἀργυρῇ καὶ Τύρῳ καὶ τῇ Φοινίκῃ καλεῖται ἢ Ἀθηνᾶ*. V. Seld. D. Syr. c. 2. l. 4.
28. *Ῥψίπας*] Sic dictas, quoniam ibi colebatur Jupiter *Ῥψέας*, de quo Hesych. Cadmus ex Phœnicia *Dei excelsi* nomen Græciæ intulit.
30. *Ἠλέκτρας*] Alii malunt *Ἠλεκβίδης*; prior lectio ter quater apud Pausan. Statium, & Schol. Euripidem. In Latin. lineâ sequenti, deest Tydeus.

P.177.l.3. Ἰσσε] Catalogum Ducum habet ex Æschylo Euripides. Æsch. Scholiastes ineditus sic locum hunc illustrat. Argivorum Duces; Tydeus, Capaneus, Eteoclus, Hippomedon, Parthenopæus, Amphiraus, Polynices. Thebarum Portæ; Proctides, Electra, Neitides, Oncææ, Boreæ, Omoloides, Hebdomæ. Duces Thebanorum; Melanippus, Polyphontes; Megareus, Hyperbius, Actor, Læsthenes, Eteocles. Vides Septem Portas, sub Duce quamque suo, intra & extra.

7. Εὐήρης] Phlegon, Εὐμάρις.

21. Ἐπὶ πάντα] F. ἐπιβάντα, vel ἐπιστάλα.

28. Διαγυρία] Faber διαγυρία [αὐτῶν πᾶσαν. v.p.208.π.9.

P.178.l.15. Διαγεννία] Quos sequatur auctores Apollodorus non constat. Alii aiunt μοιρῶν ἑσῶν δία, ἡ ἀνδρα γένεσθαι ἡ μάχην, τὴν δὲ γυναικα τὴν ἐννία. Sic Phlegon, & Hesiodus. Quare & hi, & versus sequentes Nostro adversantur. Ferè sum in eâ sententia ut credam non additos fuisse ab Apollodoro ipso, (uti nec nomina Canum Actæonis.) Occurrunt apud Tzetzem in Lycophr. & Schol. Odyss. Huc respexit Auctor Amorum apud Lucian. ἡ δὲ δία τέρψις ὅλη τῇ μοίρᾳ παλεονεγείῃ ἡ ἄρρενα. Barth. in 4 Statii locum hunc examinat.

30. Νικήσιν] Malè, enim, in Lat. redde, superiores fore.

P.179.l.3. Πρὸς ἥ] L. πρὸ ἥ π. prima pugna erat apud Ismenum.

8. Ἀυτῆς] Ἀυτῆ.

20. Λαίδης] Apud Pausan. occurrit Laidas quidam Thebanus, apud Æsch. Sch. ined. Læsthenes. Æschylus Megarea opponit Eteoclo.

21. Ἀμφίδιχον] Uno ore Diodorus, Eurip. Statius Asphodicum vocant, ut & Pausan. l.9.

25. Λοιπὸν δ'] Oxon. Ἀσπίς addit, sc. Ἀσπίς. Mox pro ἡμιδμήτῃ, idem Oxon. ἡμιδμήτῃ.

P. 180. l. 6. Ἐκτινεν αὐτὸν] Aliter, ἔπινεν αὐτὸν.

7. Διεπὼν δ' ἐγκέφαλον] Veteres non edebant, imò non nominabant ἐγκέφαλον, inquit Apollodorus noster apud Athen. quod verum non est. Eustath. p. 757. Phlegon narrat Spectrum Comedisse totum infantem πᾶν δ' κεφαλῆς. Lycophron vocat Tudea Κεφαλὸβωλον, Dosiaes in secunda arā, ἀνδρὸς βωλῶν. Sextus Empet. l. III. c. 24. tangit hunc locum. Plenius enarrat Schol. Pindari Nem. Od. X. ●

P. 180. l. 10. Ἐπὶ π] L. ἀπὶ π.

16. Βάτωνι] Pausanias ait fuisse Amphiarai cognatum ; vidit sepulchrum utriusque.

19. Ἀδάναλον] Ideoque ejus μαντεῖον passim in Græcia celebre. Hujus mentio apud Herod. 5. Nicol. Damascenum (in excerptis) Val. Max. l. 8. c. 16. Schol. Pind. N. O. X.

22. Ἀρείων] De eo videndus Strabo. Homerus ei divinum gentis tribuit. Antimachus scripsit eum ex Terrâ gentium. Fuit primo Onci equus, 2. Herculis, 3. Adrastii, qui fracto curru, equo hoc vehens evasit.

P. 181. l. 10. Ἐλῖν] V. quæ supra. Cæterum Adrastus mortuus Megaris, sepultus est Sicyone. Herod. & Sch. Pind.

16. Ἰπιδόθ] Ut Ἀμδθ ; Codd. tamen scripti Ἰπιδόθ ; quæ lectio supra ex Pausan. restituebatur. Hyginus ait Evadnen fuisse Phylaci filiam.

32. Μηπίεα, ὅμως] Barthius mallet ὅμως.

P. 182. l. 2. Θεραπύδου] Hujus posteri, Autefion, Tifame-nos, Theras qui Theram condidit.

3. Τὸν ὄρμον καὶ τὸ πέπλον] Supra ab ipso Polynice dicitur accepisse monile. Solvit dubium hoc Cod. Oxon. nam omittit voces has ὄρμον καὶ τὸ. vides ex interpolatione multa corrupta esse. Accepit prius ὄρμον, nunc πέπλον.

Confer p. 157. 173.

10. Ἀλκμαίων] Sc. Ἀλκ. καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου. In his recensendis variat Pausanias.

21. Μάχη] Pugna hæc commissæ est apud Glifantem.

P. 183. l. 4. Τελουσία] Emenda Τελουσία ex Stephano, vel Τέλωσι. Τελουσαῖον apud Diodorum, uterque ex scriptis habet Τεαρυσία. Τράρφα, πόλις Βοιωτίας. Steph. Strabo 9, paulo abest à nostro. Septem ætates, à Cadmo usque, vixisse Tiresiam aiunt. Divinis cum honoribus Thebani post mortem affecerunt.

P. 184. l. 6. Οἰκλία] Patrem Amphiarai, avum suum.

9. Ἀρσινβίω] Ἀλφειίδα dicitur Pausaniæ.

18. Πόλιν διαλαμβ.] Urbem condere, munire. Τὰ quod mox sequitur, otiosum est.

P. 185. l. 15. Τεμένη καὶ] Hæc non nemo ex Pausaniâ huc transtulit. Infra alios duos nominat noster, qui monile Delphos portarint, quos fuisse eosdem agnoscit Pausanias cum his qui insidiati sunt Alcmaeon.

P. 186. l. 7. Ἀγαπήνορα, οἱ] Deest καὶ.

20. Ἀνίδην] Phocensis quidam monile hoc Delphis furto abstulit. Ejus filius furore correptus, Paternas ædes incendit. Athen.

P. 187. l. 5. Ἀγοράσιν] Verte, mercatum esse in servam.

17. Ἐπαγαγόμεν] Connecte cum p. 68. non solet sic loqui Epitomator.

30. Μαίναλον] Catalogus iste conferri debet cum Pausaniâ, lib. 8. & Tzetzæ in Lycophr.

P. 188. l. 6. Ἐυμοσα] Al. Ἐυαίμονα.

8. Μαίναλον] Prius. Μοχ pro Ὀδίων & Λύκων Tzetzes legit Ὀδίων & Λύκων, Pausanias Ἀντία.

16. Νύκτιμον & νεώτερον] Hæc non sunt Apollodori verba, quoniam de Nyctimo jam egit, etiam omisit Cod. Oxon.

19. Ὅντι πάντες] Locum hunc descripsit ex Genealogiis Hecatæi Milesii, quem Græcè citat Natalis Comes, & Tzetzes non posito nomine. Est autem notandum Lycaonem hîc purgari eo scelere, quod ei omnes Poetæ imputant. H. Grotius in Epist. ad Gallos putabat Nicol. Damascenum in hâc historiâ conscribendâ dedisse aliquid Romanorum auribus, sed vides altius provenisse. Jovi Lycæo templum posuit Lycaon. Paus.

25. Ἐπικρείων] Lycophron voluit esse Nyctimum; Arcada Germanicus in Aratum.

P. 189. l. 3. Ἐκαεύνωσι] Hecatæus paulò distinctius, alios ex filiis cum Lycaone in lupos vertit, alios fulmine confecit. Consentit & Pausan. Nicolaus Damascenus Apollodorum secutus est tum in numero filiorum Lycaonis assignando, tum in pœna. V. ex eo excerpta; quæ in sua quoq; transtulit Suidas in Λύκων.

10. Παράλαβός] Tzetzes hæc descripsit. Nyctimum hunc (quem ni fallor Pausanias παραβύτατον vocat) ex Artoniâ genuit Lycaon. Vid. Schol. Eurip. ad Orestem.

P. 190. l. 15. Λιανείρας] Schol. Eurip. ad Orest. Mss. legant Λιανείρας.

19. χρυσοπείας] Mss. χρυσοπεία. Tzetza Πεμπυπεία; Ἐπιμυπεία. Pausaniæ. Qui autem hic Ἐλάτῃ. Schol. Eurip. dicitur Ἐλάτῃ. Tzetzes cum nostro facit & Pausanias.

28. Ἀυγῇ] De hac prius, p. 131, 132. Atque una hæc repetitio tam proluxa satis ostendit libellum hunc non esse majoris operis Epitomen. De Auge magna apud scriptores Eurip. Strabonem, Diod. & Pausan. discrepantia est.

29. Ἀμφίρυος] His addunt Amphidamanta Apollon: & Paus. v. infra.

P. 191. l. 10. Ἐρδῆς] Supra γυναικῶν ἐπιήνοσι. Non sunt αἰούσα.

24. Κλεοφίλης] Scripti, — φύλης. Idæus qui statim sequitur, ab aliis rectius Jasos & Jason dicitur. Nam mox, Ἰάσω ὃ, & Schol. Rhodii ad v. 233. l. 1.

32. Ἀρρέων] In Latinis adde, *Mascula*.

P. 192. l. 16. Πελίῃ] Hos ludos funebres patri instituit Acastus. V. p. 64. meminit hujus agonis Zenob. c. 6. pr. 44.

P. 193. l. 7. Μὴ θυρόλοισι] Canterus ἰσχυροῖς. V. Palæphatum.

12. Ἀταλάντιω] Duas Atalantas, Arcadicam, & Bœoticam, antiqui confundunt. Callimachus Hymno in Dianam ea omnia, quæ noster hæcenus de Atalantâ scripsit (exceptis iis, quæ de pomis aureis) Atalantæ Jasiæ filiæ Arcadicæ tribuit. Atalanta quæ hic Schoenei filia dicitur, fuit Bœotica. Schoeneum inter Athamantis filios ponit Apollodorus. Condidit, aut saltem nomen dedit Schoeno Bœotiæ civitat. Sch. Hom. Hanc Atalantam vicit projectis aureis malis Hipponemes. Hæc antiquior est alterâ. Tzet. Chil. XII. H. 453. V. p. 31. supra.

23. Ἀτλαῖς] Adi p. 5.

P. 194. l. 6. Λύκ] Aliqui Λεύκον scribunt. Ex hâc Eurypylum etiam genuit, ut testatur Schol. Apollonii 4.

11. Ἐλδῶς] In Latinis dele fillam. καλίστω additam puto ex glossa ab imperito aliquo, qui hîc de Therâ sermonem fieri crediderat.

P. 195. l. 12. Λύσαν] Certum est ex supervacuâ repetitione, ea quæ uncis circumscripta sunt, ex orâ in ordinem venisse.

31. Περιδιακρίσεις] Divide περὶ Δία κομίσαι.

P. 196. l. 8. Ἀντιόχον] Paulò aliter Schol. Nicand. Alex.

18. Μασσαὶν ἐπαλῶν] Divinatio ei contingeret. ἐπαλῶς & δώμας ἐπαλῶσι, & δῶς μοι ἐνύπνιον Ἰλιδιν ὀνείδος, & ἐπαλῶσι κώπην apud Eustath. in Iliados Proœmio, hoc confirmant. Sed & hoc prius attigi.

23. Ἐκ Διδος] Faber putat hinc constare libellum hunc esse Epitomen majoris. Sed τίς, quod deest, ἀπὸ κοινῆ intelligitur.

29. Νηΐς] Supra p. 27. 75. hæ Nymphæ Hamadryades & Epimeliades dicuntur Arcadibus. Pausan. 8.

32. Ἀμύκλας] L. Ἀμύκλα vel — κλα.

P. 197. l. 10. Τωδάρειον] Eustath. ad ιλ. 6. hos γεναλογῆ ab OEbalo.

12. Ἀρήνης] Tzetzes, addit ἡ Ἀρήνης ἢ Αἰόλας, ex variante Scripturâ.

16. Ἡνεύχαν] Scripti melius δῆνεύχαν.

19. Καὶ θυλοδίκης ἢ Ἰράχης] Hæc verba desunt Oxon. Cod.

29. Κορωνίδῃ] Theodoretus de Græc. affec. cur. Sermone 8, hæc adfert.
33. Ἀπόλλων] Scripti supra Ἀπόλλω habuere. Pro ᾧ reponc τῷ δὲ κ.
- P.198.l.2. Τῷ δὲ] Faber ἰσχυρῶς, mihi placet μὴ δὲ εἶπε δὲ & ἀλαφρόν. Nam illud , subscriptum sæpe in , abiisse deprehendimus. Pro Ἐλάτῃ ὅφ' scripti habent Καίνιος ἀλαφρόν, quod est otiosum glossēma.
7. Καίσαρ δὲ] L. δὲ. Hanc historiam ex Pherecyde & Hesiodo noster, Schol. Pindari, & Ovidius haurire. Nam Pindarus fabulam de Corvo respuit. V. infra p.443.
21. Γοργόνος] Γοργόνῃ. Zenob. locum exscripsit.
30. Καπανία] Locum hunc ad se transfulere Sch. Pind. Pyth. O. III. & Eurip. in Alcest. non sine aliquâ varietate. Stesichorus de Capaneo & Lycurgo testis adfertur, ergo post αἶς dele δ. Mox scribe Ἑερύλλω κὶ Ἰππολ. de iis enim Auctor Naupacticorum. De Glaucō Μνησαγόρας, sic enim legit Pal. Schol. Eurip. Ameliagoram vocat. Vossius Melesagoram. Natalis Comes ex Mnesagorâ quædam de Chirone adfert. V. Sextum Emp. l. i. c. 12.
- P.200.l.3. Ἐμάρχορος] Ἐμάρχορος vel Ἐναραφός. Pro Τίερος Faber Σίβηρος reponit. Apud Pausan. in Lacon. Hippocoontidæ memorantur Alcimus, Enaraphorus, Dorceus, Sebrus.
- P.207.l.5. Κάστω] Adde κὶ Κλυταιμνήστρα.
- P.201.l.7. Νεμίσιος] Hesiodus in eâ sententiâ. V. German. in Phæn.
- P.202.l.26. Κριδίνῃ] L. περικριδίνῃ.
- P.203. l.5. Νυμφί] Ἵππῳ pro ὠπῳ, c. Pal. infra in numero capitum error est; nam X bis ponitur.

16. Δέλας] Servâ. Paus. Nota autem Homerum scribere Helenam neminem præter Hermionen genuisse, ideo Lycophron eam *Θηλυπαίδας* vocat. Sophocles in *Electra* ex eâ *Θηλυς παῖδας* dat, Hesiodum secutus; Eustath. ad Γ. 11. Nicostratum, *Αἰδέλας* (Tzetzes *Ἐριδελαν* vocat) Diæthum & Maraphium tribuit. Tzetzes his addit Menelaum.

19. *Τηειδῆς*] Oxon. *Τηρηίδης*.

P.204.l.9. *Ἀνάγων*] Tzetzes legit ἢ *Ἀναξίς* ἢ *Ἀυλοῖς*. V.Pausan.

11. *Βυλίας*] Pal. *βῶν λείαν*, f. *βελῶν λ.* & proximis lineis *δελῶν*. Pugnam hanc ob virgines factam scribunt Lycophron & Sch.Pind.

20. *Πρῶτον Ἰδης*] Al. *φῶτος*.

29. *Λυγυλῆς*] *Ἀμφότεροι ἐλθόντες ὑπὸ τῇ δουρί, μένοντες ὁ Λυγυλῆς ἡ Κάτωρα εἶδε* inquit Didymus apud Sch.Pind. qui quidem Sch. Apollodori verba citat, ex hoc ipso loco.

P.205.l.3. *Πίσσα*] Tzetzes in Chil.11. H.48. fusè hanc rem narrat. Habet Lycophronis Schol. qui ait fuisse *ἐν ἡλίῳ λιδίῳ* raptam è sepulchro Aphaeci.

17. *Ἠλέκτρας*] Hæc penè verbatim habes p. 260. sub hoc Dardano accidit diluvium tertium (Vide p. 22. 189.) propter quod aiunt Dardanum decessisse.

29. *Νεμέριδος Τεῦκρος*] Scholiast. 11. Θ. Vide p. 284.

P.206.l.1. *Βάτραξ*] De hac plenè Eustath. 11. p.351. ed. Rom.

7. *Γενομένην αὐτῶν*] L. *αὐτῶν*. Infra ποῖ *παραλαβὼν* abest τὴν *Βασιλίαν*. Post *καλλερίῳ* pro *τῷ* scribe τὸν.

P.207. l.1. Καλαμῶν] Hæc exscripsit Tzetz. in Lycoph-
lege mox πάλω.

12. Φρυγίας Ἀπης] Sic dicebatur ab Oraculo cujus Tzet-
zes meminit. Sed & Ἀπῆ à Trojanis, ut Stephanus
in Ἰλίων docet, & sane Tzetzes legit hic Ἀ-
πης.

21. Συμβεβηκῆς] Pedibus cohærentibus. Vid. Hefy-
chium in Δαίδαλῳ. l. ult. pro illatum l. illatu-
r.

P.208. l.7. πῶλον] Pherecydes scripsit Παλλάδω esse
πῶλον ποιεῖν μορφώματα, καὶ πῶν τὸ εἶδος ἔσαν ἅπας γὰρ
παλάδωρον, καὶ τὸ Παλλάδον δ' Ἀδωῶς ποιεῖν ἦν, vide
Tzetzem; ut Palladium non solius Palladis fuerit ima-
go. V.p.274.

9. Πειθίῳ] Et lin. 1. πειθύναι, sed Oxon. utro-
bique — δύναι. Pro πειθαρχέουσιν, magis
placet πειθαρχήσιν, aut delenda est vocula
π.

10. Ἥρ' ἔλκεν] Non caret dubio hæc lectio, Tzetzes
enim in Lycophronem hæc ubi adducit, legit δ' ἔλκεν
αἰγίδα.

13. Καὶ δ' ἐφ' ἑσθράν] Interpres errat. Loquitur Apollodo-
rus de stupro Electræ à Jove illato, v.p.205. dele igitur
per anni pest. contag. Verto, ad hunc (Jovem) ac-
cessisse Electrā, illum autem simul cum Atē de-
misisse Palladium, &c. lego enim Δία ῥίψαι μὲν Ἀπης
confirmat hanc correctionem Eustath. l. p. 157. De
Palladio v. Clem. Alex. Suidam in Διοπτῆς & Παλλά-
δου. Cononem p.275. Dionys. Halic. l. 1. Antiq. Eust.
ad l. p. 627.

22. Ἀδράστῃ] Fuit is Meropis filius, princeps re-
gionis quæ cum aliis novem Trojanis pare-
bat. De eo Strabo agit libro 13. ex Homeri
l. β.

23. Στυμῶ] Pal. Στυμῶ, Tzetzes Στυμῶ habet.

27. Ἀδελίππυ] De eo p.204. Cæterum Porphyrius in Paralipomenis Homericis ait Alcmana Πριάμο matrem dedisse Ἀδελίππυ; Hellenicum, Τρυμῶ; Stamis in Lesbiacis adfert Thoasan Teucris filiam. V. infra p. 324.

29. Ἀάμπωνα] Homero Ἀάμπω.

P.209.l.1. Καλύβης] Schol. Apoll. Καλύβης. De Bucolione v. il. Z.22.

31. Ἡρόνιω καὶ Κίλλαν] Tzetz. in Lycoph. Videtur legisse, bis, Ἀἰθουαν, idem Tzetzes alibi alterius Κίλλας meminit. V. p.211.n.30. cæterum Αἰθουαν hanc Eustath. il. a. vocat Ἀνθουαν; Polyænus editus, 7, Ἀνθίαν, Mss. Ἐνθεῖαν.

P.209.l.10. Μικρὸν ἀρόδιν] Pal. & Oxon. μικρῶ. V. p. 127.

17. Ἀσερόπιω] Legit Pal. Σπερόπιω, Tzetzes vocat Μερόπιν. Ovid. in fine XI Metam. Hesperien vel Eperien.

25. Κισίως] Euripides hoc scripsit, quem secuti sunt Virgilius & Ennius; Homerus filiam Dymantis facit; Theanûs verò patrem Cisseum. V. Servium. Habebat Dymas prope Sangarium, ideo Hecube credita est Sangarii filia.

28. Ἐκλῶς] Stesichorus, Ibycus, Alexander Ætolus, Euphorion Lycophron Hectorem Apollinis filium prodidere. V. Schol. Homeri il. γ. & Lycophronis.

P.210. l. 7. Γενέσθαι] Tzetzes in Lycophron. p. 47. ed. Cant. hunc locum illustrat, aliterque ac Faber intellexit.

13. Ἀγέλαω] Pal. legit Ἠγέλαω.

21. Πάειν] 'Απὸ τοῦ παύειν τὸν μῦθον. Schol. Hom.

P.211. l.2. Μασλικὸν] In templo Apollinis Thymbraei Helenus & Cassandra somnum captabant ; accedentes duo serpentes dormientium aures purgabant, καὶ ἀμφότεροι ἕως τῆς μασλικῆς μετέλαβον. Schol. Hom. H. 11. Post μασλικῆς αὐτῷ ante ποίδην deest τὸ.

9. Ἄντρον] Iliados ultimo Ἀντίφρονος legis & Ἀγαυόν, qui hic omittitur.

14. Παῖδες] Quinquaginta filios habuit ; septemdecem ex legitima uxore. Homerus ait illum ἐντιαναΐδης ἐκ μᾶς νηδύος suscepisse. In his numerandis vide Hyginum fab. XC. infra lege Ἀγύροσ, Ὑπείροχος, Ἐχέμων vel Ἐχέμιων. l. 1.

30. Θυγατέρες] Has & Laomedontis filias p. 208. confundit Tzetzes in Lycophron. Tettius & Rutgerius v. Lect. l. 6. de hac re aliter, sed minus recte.

P.212. l.7. Μὰ πάλιν] Hic elapsa est (ἐκ) vocula. Rhee sacra est quercus inquit Ger. Vossius in Libris de Idolol. citat autem hujus rei testem Apollodorum nostrum ex hoc tertio libro. Natalis eandem observationem adfert ex tertio Apollodori de Diis ; quem librum nunquam vidit.

16. Οἰνώην] Repudii memor ; ideo μνηστέον, & Lycophroni βαρύνειν dicitur. V. p. 349. peperat Parridi Corythum, v. infra p. 398. Quæ mox unci circumscripta veniunt, non habentur in Mss.

30. Πηρῆς] Hinc opinor emendandus Pausanias qui l. 2. sic scribit Ἀσπιδος Κεγλήσεως καὶ ποσειδῶνος. Pro Μετόπιω ex Diodoro repone Μεδώνην.

- P. 213. 1. 1. $\Lambda\epsilon\delta\omega\nu\Theta$ $\S$ $\tau\tilde{\iota}$] Lege $\pi\epsilon\lambda\alpha\mu\tilde{\iota}$ $\delta\upsilon\gamma\alpha\lambda\tilde{\iota}\rho$ $\acute{\alpha}\nu\eta$.) $\delta\eta\mu$. Pelagontem Diodorus Pelasgum vocat.
3. Ἔκκοι] Harum aliquot commemorat Pausanias. Sed Diodorus disertè 12 tantùm ponit.
5. Ἀργυραν] Quæ sunt circeilis circumscripta in Oxon. non leguntur.
9. $\Sigma\iota\upsilon\phi\epsilon$] Consentit Pausanias, 2.
22. Μύρμυρας] Tzetzes ad Lycophron. hæc & alia.
26. $\text{Χείρων}\Theta$] Atqui Chironis non fuit, sed Schironis, testis Pausanias, & Plutarchus in Theseo; quid quòd utroque Mss. sic legit.
29. Ἀλκείν] Stella præfixa facit ut dubitem de lectione. Ex Pherecyde Interpres Lycophronis notat Pelea familiarem factum Euryto Actoris filio, v. p. 215. meminit idem Cychrei, qui synchronos his fuerit. Puto igitur reponendum $\text{Ἀλκός}\Theta$, aut $\text{Ἀλκων}\Theta$ ex p. 25. pro Ἀλκείν . Pro Κρηδαίος legi oportere $\text{Κυχρεός}\Theta$, cui lectioni favent Mss. qui legunt hîc Κυδρεός . Variè autem scribitur vox Cychreus; legitur apud Diodorum, (ubi de Telamone agit) Κυχρεός $\delta\upsilon\gamma\alpha\lambda\tilde{\iota}\rho$ $\Gamma\lambda\alpha\tilde{\iota}\nu$; apud Tzetzem utroque modo pingitur.
32. Ψαμμάδην] Ἔς πύλην quid sit, non constat. Ἔς Φύλην Cod. Oxon. legit. Mox corrige. $\Delta\iota\alpha\tau\tilde{o}$ $\mu\tilde{\iota}$ $\beta\epsilon\lambda$. Ψαμμάδην . Præter jam dictos Æaci filios Theocriti Schol. Crotona & Alcimum commemorat.
- P. 214. 1. 5. Ἀφρῆας] Pausan. in fine Atticorum & alibi rem narrat.

22. Ταῖς κληῖς τῷ ᾄδῃ] Vir doctus ut probet hunc librum esse alterius auctoris & non Apollodori, hoc loco contendit istam locutionem desumptam esse ex Sacra paginâ. Enim verò legimus apud Pausaniam l.5. ἔχιδνὸς Πλάτων κληῖν καὶ λέγουσιν ἐπ' αὐτῇ τὴν καλέμενον Ἄδην κακλήδης — Axiochus Platonis, τὰ δ' ὀρόπυλα τὰ εἰς Πλάτων — ὁ δ' ἔσθ' ἀδύροῖς κληῖροις καὶ κλησὶν ὠχυρώσαι. Novit Homerus & Pythagoras πύλαι ἄδων. In Apollodoro hic & alibi Ἄδης non debet verti *Pluto*, sed *Orcus* vel *Dis pater*.

P.215.l.11. Πειλοῖαν] Alii, Ἑειλοῖαν. Hanc Tzetzes ait fuisse Porthaonis filiam. Pro Ἀλκᾶδῃ Oxon. & P. legunt Ἀλκᾶδην. Alcathoum Pelopis filium agnoscit Paulanias.

20. καὶ ἐξελδοσάμενος] Latinus non satis cauté. Verte. *Hic etiam in bello contra Trojam, &c.* Telamon, non Ajax, intelligitur, p.127.

27. Πρὸς Ἑυρύτιον] Tzetzes hæc ad verbum citat ex Pherecyde; pro Eurytione tantum legit Ἑυρύτιον, ita & Mss. & Schol. Aristophanis hæc ex nostro adducens. Vide Tzetzem ad Lycoph. p.37. & Apollonium, cui Eurytion est Actoris nepos, Iri filius. Eurytum & Eurytiona unum eundemque intellige, p.31. ex Apollonio loquitur; hic ex Pherecyde Apollodorus. Confer. p.472.

P.216.l.2. Πολυδῶρη] Iliados II v.175.

10. Ἐκ φθίας] Quatuor partes Thessaliæ Apollodorus esse scripsit ad Homericum Catalogum, Pelasgiotin, Thessaliotin, Pthiotin, Jolcitin. Schol. Apollonii.

14. Ἐπὶ Παλῖα] De quo agone supra p.192. V. & Pausaniam libro V. Cætera habet Damascenus in Excerptis.

17. Ἀνδράμειρα] Schol. Aristoph. ad Nubes exscripsit. Apollonii interpres ad 1 variat. Cretheida, aut Hippolyten juxta alios, vocat.
20. Σαῦρος] Locum hunc ex Schol. Aristophanis restitutam — χείρον θ, δε καὶ ὅ μάλιστα ἀντὶ ἐκζητήσεως δίδου-
Cεν ἀντὶ.
23. Γαμή] Quæ sequuntur usque ad πενηντὶ, excepta voce Πηλός, defunt omnia Oxon. & Palatino codici. Pro quibus hæc habent, Γαμή ὅ Πηλός Πολυδάρεσσι τὴν Πειρήν ἐξ ἧς ἀντὶ γίνεσθαι Μενέδατος ἐπὶ κελῷ ὁ Σπριχίς τῷ Πηλῷ. Sed nihil mutandum. Confer Hom. ελ. Π. v. 177.
- P. 218. l. 2. Θείη] Lego Θείη. Pind. Isthm. Ode 8. Tzetzes ita legit, & res ipsa postulat. Libanius in Diegematis, ait Noctem prohibuisse. Mox pro ἀποχόρτα, pono ἀπείχουσι.
8. Προμηθεΐα] Æschylus inter cætera Promethei merita erga Jovem hoc commemorat. Post eum Q. Calaber l. V. Lucian. Schol. Hom. ελ. α. vide p. 519.
26. Γαμή] Re verâ Philomelam Actoris filiam. Cupiens autem Chiron celebrem reddere Pelæa, sermones sparsit cum Thetidem ducturum, deòsque nuptiis interfuturos. V. Schol. Aristoph. ad Nubes. Et Apollonii ad IV. De his nuptiis agit Pind. 3 & 8 Isth. Agamæstor Epithalamium scripsit, scripsit & Catullus, & primus omnium Hesiodus.
33. Ἡφαιστος] Apollodorus hoc non scripsit; defunt Oxon. omnia usque ad ἀδάνατοι. Vides hunc non venisse, sed irruisse contra ordinem verborum. Quid quòd Machæram hanc sive à Mercurio sive à Vulcano, ante has nuptias habuit Peleus, ut ex prioribus constat, item ex Schol. Apollonii, & Aristoph. & ex Zenobio. V. plura p. 332.

P. 219. l. 11. 'Α[*ῥαίοντα*] Oxon. *ῥαίοντα*.

16. Νηϊΐδης *ᾧ* *ῥαίον*] Sophocles ideo decessisse ait, quoniam Peleusei convitiatus erat. Schol. Apollonii ubi supra.

31. Δι' *αὐτῆς*] Melius, *δι' αὐτῆς*.

P. 220. l. 9. Παρίδιον] Hic deesse videtur hujusmodi quid *εἰς τὸ Λυκομήδους παρδινῶνα ἐν τῇ Σκύρῳ καλεῖται*. Homerus hæc de Achille nusquam prodidit: in A. 11. testatur Patroclum & Achillem libentissime ad bellum accessisse. V. alia p. 307. 315. & Tzetz. p. 54. in Lycophr.

13. Πύρριον] Sic dictus à Lycomedes, Neoptolemus à Phœnice. Pausan.

21. Φαίριον] Series generis. Æolus, Cercaphus, Ormenus, Amyntor, Phoenix & Euæmon cujus fil. Eurypylos.

24. Καταφθοιμής] L. *φθοιμής*, ut p. 231. infra. Clytiam hanc aliqui vocant Phtiam; cui lectioni suffragantur Codd. Mss. & Tzetzes. Matrem quoque aliqui Hippodamiam, alii Cleobulen dixere. Veteres Grammatici Aristodemus & Sosiphanes apud Eustathium conantur purgare Heroem Phœnicem hoc crimine; imo Euripides *ἐν Φοίνικι*, inquit Eustathius, *ἀπῆλυσεν τὴν Ἥρωα συνίστην*. Et noster fictum innuit crimen. Sed apud Homerum habes fatentem reum. Adhuc, dubitatur an re ipsâ oculos ei pater excluserit, an diris & imprecationibus eum prole privaverit. Quod autem *συμβολικῶς* oporteat intelligere hanc excæcationem Tzetzēs contendit. Ovidius priori sententiæ favet, is enim In Ibin sic scribit

Id quod Amyntorides, videas.

31. Πάροκλος] Consanguineus Achilli. Jupiter, Myrmidon, Actor (ex Æginâ Æacum & Menœtium genuit,) Menœtius Patrocli, Æacus Pelei pater fuit.

P. 221. l. 4. Πολυμήλει] Lego Πολυμήλει τῆς Π.

7. Κλυτάνυμον] Schol. Hom. ἱλ. Μ. Κλητάνυμον, Palat. Κλυτάνυμον, Όχοπ. Κλητάνυμον scribit; hunc alii Æanem dixere. Nulla hic est lacuna uti Fabro videtur, nam μέλει ἢ Τροικῶν nec ultra, has historias deduxit Apollodorus, teste Photio.

13. Κάροϋ] Certum est non fuisse αὐτοχθόνα, sed Ægyptium. Dat hoc Apollodorus suis Athenientibus, qui hoc nomine plurimum sibi blandiebantur. Barbaros tenuisse primo Græciam non negat Strabo l. 7. Cecrops ἀφύει dicebatur, quod Ægyptios mores cum Græcis miscuerat. Primus Minervam (ex Ægypto) Græciæ colendam proposuit; primus Deum Ζῆνα appellavit, (hoc sic interpretor, Deum viventem colui voluit, latet ea vis in voce quâ Hebræi deum indignant) Aram primus apud Athenienses extruxit. Euseb. Suidas. Sch. Aristoph. Pausanias tradit paulo diversa, sed verisimilia de Cecrope. Primus Jovem cognomine *supremum* vocavit; (v. quæ de Cadmo prius, quem multi Ægyptium credidere,) nihil ἑμψυχον ei immolandum duxit, &c. Plura Tzetzes ad Lycoph. p. 23. & Scal. ad Eusebium, p. 27. Nota porro hinc incipere *Arundelianum marmor*, inter quod & nostrum Apollodorum magnum exillere consensum faciliè videas; fuit istius Chronologiæ auctor Atheniensis, atque adeo Apollodori civis, ut minus mirum sit eadem de rebus patriis reperiri apud utrumque, ne dicam eadem verba, ut hæc ἰσχυρὰ in re. Pro Ἀκλιν Palat. Mss. legit Ἀκλιν, Marmor Ἀκλικῶν, Pausan. Ἀκταίων.

P.222.l.2. 'Ελαίαν, ἢ νύω] Apollodori ætate, & Varronis paulo post, ut ex eo Plinius (ex Apollodoro Varro,) Athenis quoque durare traditur olea in certamine edita à Minerva. Hæc Pausaniæ secunda dicitur, quæ repullulavit ex primâ à Persis incensâ. Ab hac Pandroso aliæ mulieres nominari voluere, ut illa, cui Pappus Σωαγωγῆς librum inscripsit.

10. Κρανίδν] Cod. Oxon. hic ab aliis abit, legit enim Δάπνν, & δὲ Ἐρεσίχθονα.

23. 'Ακταίη κέλεω Ἀγρραυλον] Porphyr. 2. L. de Abst. vocat Nympham Agraulida. Hujus filia Agraulos; Pausaniæ .l. 4. Aglauros. Cod. Pal. Ἀγραιύλη, & Stephano populus Atticus Ἀγραιύλη. Αἶαυς iste primus Atticæ imperitavit, ut volunt aliqui. Ogygem non agnoscunt Philochorus, Apollodorus, Marmor Arund, aut alii Athenienses Chronologi. V. Syncellum.

30. Θυγατέρες] Vide Stephanum in Ἀγραιύλη.

P.223. l.4. Ποσειδῶν] Scaliger ad Euseb. Chron. p.31. sic emendat hunc locum Ποσειδῶν Θ & ἐνάγον] Θ, ἐν Α. π. κρίνε] , διαζόντων τ' δώδεκα θεῶν, Ἀρεν, & Ἀπολλῶν. Sed Græci sic loquuntur, κρίνε] Ἀρεν disceptat cum Marte; sic & C. Pal. quare nihil hîc mutandum in verbis puto. Servius ad illud Virgilii -- *Oleaque Minerva inventrix*, causam hujus litis paulo diversam adfert, idem tamen & Pausanias, & Marmor, collocant hæc sub Cecrope; ut errent, qui Orestem dicant primum in Arcopago judicium subiisse. Id autem scripsit Eusebius ex aliquo antiquorum, & Scholiastes Euripidis ad v.1651. Orestis; item Æschyli ad Eumenidas. Lucianus autem in libro de Saltatione expressse hanc vocat πρώτῳ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίζειν. Dicebatur locus primò πάγΘ, Saxum; post hoc judicium Martis, ἈρεΘ. Cephalus ob Procrin, Dædalus ob Talum.

Cly.

Clytæmnestra ob Agamemnona, ante Orestem, ob Clytæmnestram & Ægilthum interfectum, causam in Areo pago dixêre.

11. Τιθωνόν] Non hunc, sed Phacthontem Auroræ filium facit Pausanias. Alius fuit Tithonus Priami frater ἀμοιμήτης, quanquam ad λ. Iliad. v. i. Grammatici non distinguunt. V. p. 209.
14. Σάνδακ] O. & P. Σάνδακ. Κελένδριν, P. Σαινάκλω, Ox. Hesychius, in Κινύρας, vocat Φαρρακὴν. Stephanus in Ἀμαθῦς, Ἀμαθυσίω. Fateor me in his nihil liquidi tenere. Pro Sandoco vel Sandaco Satrachum; pro Megeffaro Megarsum invenio in Cypro; in Chronologis Μεγάλαρον.
20. Κινύρας] Hinc est quod Cyprii apud Herodotum profitentur se oriundos ab Atheniensibus. V. etiam Pausan. p. 5. præter hos filios Stephanus πεί π. dat ei Κυρία & Μαρία.
21. Πάρον] Paphi filium facit Hyginus. Cinyras Paphi rex cum omni suâ profapia nutriebatur in Veneris templo. Arnob. 6. Hinc intelliges Hesychium in Κινυρίδι.
26. Πυγμαλίων] De eo Porphyrius l. 4. de Abstinentiâ ab Anim.
27. Ουγαίβρας] Cyprus Stephanus; Smyrnam Hyginus ei filiam assignat.
- P. 224. l. 1. Ἀδωνις] Stephanus in Ἀμαθῦς, in Amathunte colitur Adonis Osiris ὃν Ἀιγυπτίον ὄντα Κύριοι καὶ Φοίνικας ἐδοιοῦν. Alius ab hoc erat Adonis Byblius, si rectè distinguit Tzetzes; aliqui duos quoque Cinyras faciunt Byblium & Cyprium.
6. Θεία] Lege Θεία. V. p. 466. Quin imo sic legitur in 3 Halieut. Oppiani, & in Græcis Scholiis & in Tzetze. Multi hanc Myrrham Cinyræ filiam esse volunt, in eâ fuit sententiâ Theodorus apud Plutarchum

chum in Paral. minoribus, & Stobæum Sermone LXII. item Hyginum. V. Tzetzem ad Lycoph. p. 133. Nicephori Basilacæ Diegemata.

15. 'Η ὃ παρὰ τῆς.] Mallem παρὰ τῆς. mox O. & P. ἀπαρῆς.

27. 'Απιδίδε.] Arnobius l. IV. hoc notat. V. Hymnum Orphæi in Adonidem.

P. 225. l. 5. 'Ῥαδὸν σὺς.] Fingunt Martem 'Αρτεγόνι Veneris sub specie apri Adonidem interemisse. Tzetzes.

6. Κέκροτο.] Sepultus est in Acropoli Athenis. Clem. Alex.

7. Κρανάδης.] Pro asterisco pone βασιλίδι vel ἐβασίλισσῃ. Hujus res attigere Justinus, Suidas & Tzetzes. V. Scallig. ad Euseb. p. 30. His temporibus ut Varro scribit, regnante Athenis Cranao successore Cecropis, Diluvium fuit, quod appellatum est Deucalionis. Augustinus l. 8. c. 10. de Civit. Eusebius sub Cecrope id evenisse scripsit. Varro hæc ex Apollodoro videtur hausisse, ut alia quædam, de quibus prius.

20. 'Αυβόχθονα.] Intellige Cranaum inquit Faber. Malé. Habuit Amphictyon Cranai filiam in matrimonio, non est ergo credibile illum fuisse Cranai filium. Lego igitur αὐβόχθονα cum Oxon. Cod. Quod autem juxta alios, esset Deucalionis filius, testatur Pausanias. Itonum reliquit filium, à quo Iton civitas, & Minerva Itonis dicta fuit. Schol. Apoll. Arg. l. Stephan. Βοιωτία.

23. 'Ηραΐς.] Lege 'Ηραΐς ἡ Κρανᾶς θυγατὶς 'Αθηνᾶς Tzetzes in Chil. 'Επειχθόντι ——— 'Ηραΐς παῖς ἡ 'Αθηνᾶς τῇ Κρανᾶς ἀδελφῇ, in margine scribitur 'Αρσίδῃ. Idem alibi in Chil. hanc ipsam historiam perrexo sine ullâ varietate 'Αθηνᾶς habet. Athena non

nume-

numeratur inter filias Cranai. Puto igitur Apollodorum scripsisse Ἡραίων καὶ τὴν Κραναῖν θυγατρὶς Ἀτθίδος, ut loqui intelligatur non ex suâ sed aliorum sententiâ, nam ipse supra quidem Atthidem decessisse scribit virginem.

26. Ἀδυναῖς] Apostolius Cent. XV. Suidas.

P. 226. l. 4. Ἐγγύς αὐτοῦ] Scribe αὐτοῦ ἐγγύς, πολλῶ, &c. Verte, quantum potuit (erat enim claudus) coire conabatur. Locum hunc adducit Sch. Hom. ιλ. β. iplis verbis. Perstrinxit Tzetzes in Lycophr. p. 24. Idem est, qui Homero Erechtheus vocatur. V. Etymol. M. in Ἐρεχθίδος.

27. Ἀπ' αὐτοῦ] L. ἄπ' αὐτοῦ.

P. 227. l. 5. Παραδυναίων] Suidas & Meursius.

6. Πανθίας] O. & P. Πραξιδίας. Tzetzes Πραξιδίας & Πραξιδίας vocat. Mox post ἔξ ἧς Oxon. addit αὐτῆς. Mallet αὐτῆς. Ex hac ei natam quoque Orithyan scribit Eusebius.

12. Ἐν τῷ α, τῆς] Lego ἐν τῆς αὐτῆς τριβύ. Sepeliebatur in eo ipso fano in quo olim nutriebatur. Consule Euseb. Præp. Evang. l. 2. c. 8.

27. Ἐλαύουσιν] Pal. ἐλαύουσιν, sed rectius Oxon. ἐλκυσσίν; & mox fortè ῥήουσιν pro ῥήουσιν, ut Faber.

P. 228. l. 4. Πανθίων] Hic omiserunt operæ § & numerum VIII.

19. Ἐφθρε καὶ] Hic quædam exciderunt in Latino, nimia properantiâ operarum. Servius ad Eclogam 6. & Zenob. Cent. III. hæc narrant.

25. Καὶ διὰ τέτων] Deesse possit καὶ. Mox παρτίθου quam παρίθου magis placet.

- P. 229. l. i. Περιελάλητοι] Pal. ἐπεελάλητοι. Servius notat etiam Ityn conversum in Phassam. Lege mox ἀπορεῖν].
7. Ἀποδαρὸν] Ob domûs suæ calamitates mœrore confectus vitâ celsit. Thucyd. Pausanias. Euseb.
13. Βέντε] Eteobutadarum genus ab hoc ortum est, ex quo genere Sacerdotes Athenis elegebantur. Harpocr. in voce, & in Σκίρον. Suidas, Hesych. in Βετιάδαι Porphy. in π. ἀποχ.
16. Ἐχ:παῖδες] Præter hos alii addunt Orneum, Alconem, Thespium.
18. Θυγαῖρες] De numero non constat; aliqui Sex fuisse volunt. Variant scriptores de immolatione, & ordine morientium. V. Suidam in Παρθένοι. Porphyrium περὶ ἀποχῆς, 2.
24. Διϊόνεως] Recte, utcunque Pal. & Oxon. Διόνειος, & Apostolius Δῆμιος. Infra lege Πτελέονι.
- P. 230. l. 9. Ἐχ:] ἀντὶ] Verte, cum haberet Minos. Κεράλυ glossema est; additur contra historiæ veritatem; nec agnoscit Oxon. Canis hic (inquit Hyginus) fuit Europæ Custos addita à Jove, inde venit ad Minoem. Tzetzes Chil. Μῖνος — δὲς ἀντὶ θυσοχὸν ἀκόντιον καὶ κύνα πεχύδουμον. Quod sequitur ἐπὶ τέτοις, totum in his cum sciret virum sum.
13. Πίτ] Minus frequens, quam πίντ.
20. Ἐς θύραν] Oxon. ἐπὶ θ. & mox cum Pal. idem legit διωκόντις; ὅδ' ἀντὶς ἐς τῇ — Pal. autem λόγχοι, postea λογχοὶ retinet.
24. Τυχὸν] Oxon. πυχόν, & Ἀρείφ πύγην, & φυγὴν, quæ & apud Tzetzen Chil. habes.

- P. 231. l. 1. Ἀρπίους Βορέας] Eam raptam scripsit Choerilus ἀνδρῶν ἀμείλιχον ὑπὸ τῆς Κηφισοῦ πηγῆς; Simonides, prope Brilissum, alii prope Ἰλισθόν, vel Ἐλισθόν ut apud Pausaniam legitur. Qui autem rapuit, erat Boreas filius Strymonis uti scripsit Hesagoras in Megaricis. Vide Schol. Apollonii lib. 1. Ori-
thyam pro deâ cultam à mercatoribus ex saxo vetu-
sto notat Reinesius.
4. Χείρην] Sch. Rhodii addit χερσίν. Sed forte error est ex simili dictione.
10. Περὶ Τῆρον] Lego Αἶνον. Prope Ænum in Cepha-
leniâ ad Strophadas, ita Schol. Rhodii l. 11. ex
Hesiodo. Quod autem ibi occidebantur, aliqui qui-
dem prodidêre; Hesiodus verò, Antimachus & Apol-
lonius aliter sentire.
13. Πλήξιπποσ] Scholiastæ Rhodii, Κράμβης &
Orythos vel Parthenius.
16. Ἰδαίαν] Rectius quàm si cum Schol. Apoll. Διδαν scri-
bas, habet autem idem utranque lectionem. V. Schol.
Sophoc. in Antigonen.
23. Κολάβορσαι] Hercules cum λακτίσαις ἀπέκλεινεν,
inquit Schol. Rhodii, ex Dionysii Argonau-
tis.
24. Ποσειδῶνι μίγνυθ] Hoc testatur Schol. Eurip. V. p. 121.
Cætera quæ de Eumolpo traduntur, à nemine alio
(quod sciam) commemorantur, (noster autem s. hausit
ex Callisthenis Thracicis, quod calligo ex Plut. Par. M.)
quare licet in his quædam suspecta habeam, nolo
tamen attingere; placet enim potius tacere, quam
incerta scribere. Paulo infra pro ἔνδον ὁ βένδαι-
Cικύμης, codex Palat. legit ἔνδον ἐν βένδαι κύμης.
- P. 232. l. 10. Μετὰ Ἰσμαρί] Apud Clementem Immarus,
apud Pausaniam Immaradus, apud Eusebium Præp.
Evang. Ismarus dicitur. Cecidit in prælio pro Eleusi-

niis contra Erechthea & Athenienses. Pro Τενύειον, Oxon. legit Τενύειον. Vide Steph. τίμωρα.

P.232. l.30. Θυγατέρων [ράξη] V. Suidam in Παρ. δίνθ. Plutar. Paral. Minor. Porphy. 2. l. αὐτὴ Ἀπ-
χῆς.

P.233. l.29. Ἀιγία] Adoptatum à Pandione scribit Plutarchus in Theseo. Lycoph. Phēmii filium scribit.

P.234. l.5. Πᾶν κράτθ' Ἀιγινὺς] Quoniam erat πρεσβύ-
τατθ' inquit Pausanias.

13. Ὀψιδίς.] Oxon. Ὀψιδίς.

14. Ἀσκή] Pro ποδάρια (quam lectionem hinc Tzet-
zes retinuit) Plutarchus legit πόδα μέγα; Schol.
Eurip. ποδάρια; hunc vide ad Medæ v. 678.
ubi eidem ἀσκή vertitur γαστήρ, ποδάρια, αἰσθή-
ον.

15. Πρὶν ἐς ἄκρον] Schol. Eurip. γυνὴν Ἀδ.

P. 235. l. 7. Ἐπιήλξ] Palatin. melius ἀπὸ ἡ-
λξ.

10. Μαραθώνιον] Pausanias, p.50.

25. Πάρω] P.III. Minoam dictam notat Stephanus ex
Nicanore.

P.236. l.5. Τρίχα] V. p.89. lege mox Μίνας ἢ Μεγά-
ρον.

17. Λοιμὴ] V. excerpta Helladii apud Photium. Zenob. c.
3. p.93.

20. Τακίνδε] Lego Ἀνδρίδα, (deinde omitto Ἡνδυ-
ρίδα quam ex priori factam suspicor) Ἀνδρίαν, sic
enim Pal. & Oxon. Ὀφθαλίαν, hanc quippe addit
Oxon. Hyginus aliquam ex his Spariantiden vo-
cat. Diodorus fusè de toto hoc bello agit
lib.4.

25. Τάχινθθ'] Suidas in Τάχινθίς. Mcx pro ἀπὸ τινι pone
ἀνέλεν.

P.237.1.3. 1.δ.] Omitte 1.δ. V. p.238.

12. Καίτοι δ' αὖτις] Lege καίτοι δ' αὖτις.

17. Ἀγαλμάτων] Dædalus, inquit Pausanias, nomen habuit ἀπὸ τοῦ Δαιδάλου. Erant autem antiquis ἔθνη dicta δαίδαλα. Quantum ille statuariæ addidit discas ex Euseb. Chron. ex Tzetze in Chil. pag. 10. ex Hesychio, & Zenobio, Cent. III. & Palæphato, & Callistrati *Statuis*.

19. Πέρδικα) Aliis Περδίκη dicitur.

20. Τάλα) Palat. & Tzetzes vocant Ἀπάλω; Pausanias Κάλω dicitur, Schol. Eurip. in Orestem Τάληα. Diodoro τάλω recte. Servius ad VI Æneidos in hac narrandâ historiâ ab aliis decedit.

30. Ποσειδῶν Ταύρη) Erat hic Dux exercitus qui navibus adveniens Minoem in regno acquirendo adjuvit v. p. 150. & Tzetzem in Chil. 1. hist. 19. Palæphatus hoc nomine adolescentem quendam agnoscit in Minois aulâ. Eusebius in Chron. ex Philochoro pag. 125.

31. Σωήρησι) Canterus voluit Σωήρησι; Commelinus Σωήρησι, Faber Σωήρησι. Ego lego Σωήρησι. Sic loquitur noster alibi, Σωήρησι τὸ Διὸς & p. 57. Σωήρησιν αὐτῶ & p. 151. Tzetzes de hac re loquens τῇ μοιχείᾳ γυναικὲς αὐτῶ Σωήρησιν.

P.238.1.5. Μετὰ ταῦτα) Confer p. 151. Dicta est Pasiphae peperisse Minotaurum, quoniam duos peperit, unum Minoi, Tauro alterum. Serv. Athenientium pueros à Minoe non credidit Aristoteles fuisse interfectos, sed in agris operam rusticam exercentes consenuisse. Cæterum non videtur simile veri Apollodorum ea hîc voluisse repetere, de Minotauro & pueris, quæ superiori paginâ scripserat. Etiam suspicor, folium hîc intercidisse, in quo Icari nativitas; Dædali incarcerationis utriusque ad Cocalum fuga continebantur,

tur. Possumus τὰ λεγόμενα supplere ex Tzetze, vel potius ex Zenobio, qui ut alias, ita fors ferat, hac in re etiam conservavit nobis ipsa Apollodori verba. Scribit enim Δαίδαλον ἢ (ὡς Ἰκάρῳ τὸ παιδί κενόεντι Μίνως ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ δι' ὅπερ οἰργάσασθαι μίσος ὅτι τῷ ἑ Παριφάνης ἔρωσι, τῷ πατρὶς ἑ Ταύρον · ὁ ἢ πῆρ' αὖ καλοσκάσας ἐαυτῷ καὶ τῷ παιδί, ὅξῃ λυθὲ Λαβυρίνθῳ, καὶ ἀναπαύμενος ἔφυγε (ὡς Ἰκάρῳ. Ἰκάρῳ μὲν ἔν μετὰ τὸ πλεον φερεμένο, καὶ ἑ κόλῃς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τακίους, αἱ πῆρ' ἐντος διελεύθη· καὶ ἔπος μὲν οἷς τὸ ἀπ' ἐκείνου κληθεὶς Ἰκάρειον πάλαι καλεσθέντι. Δαίδαλῳ ἢ διασώζοντι · ὁ Μίνως ἐν ἰδίῳ καὶ Δαίδαλον, καὶ κενὸν ἐκείνῳ χρεὼν ἐρδύων ἐκείνῳ κόχλον, καὶ πολλὰ ὑπὸ χρεὼν δοῦναι μισθὸν τῷ διὰ τοῦ κόχλου λῆνον διείρξαντι · διὰ τὴν νομίζων ἐνέσθην Δαίδαλον · ἐλθὼν ἢ εἰς Κώκελον, παρ' ᾧ Δαίδαλῳ ἐκέρυπτο, δέκνυται ἑ κόχλῳ · ὁ ἢ λαβὼν, ἐπηγγέλλετο διείρξιν, καὶ Δαίδαλῳ δίδωσιν · ὁ ἢ ὅξ' αὖ μύρμηκα λῆνον, καὶ τρεῖς ἑ κόχλῳ, εἰσὶν δι' αὐτῷ διελθεῖν · λαβὼν ἢ Μίνως ἑ λῆνον διείργασμένον, ἔδωκεν ἑ παρ' ἐκείνῳ ἑ Δαίδαλον, καὶ ἐνδύει ἀπὸ τῆς Κώκελῳ ἢ ὑποχέμενος δώσαν ὅξ' ἐνιστον αὐτῷ · ὁ ἢ λυσάμενος ὑπὸ τῷ Κώκελῳ θυγατέραν ἀντράδην, ζῆσαν πῆρ' αὖ ἐκείνῳ αὐτῷ.

Dædalum autem cum filio Icaro Minos Labyrintho incluserat, quod illius opera Pasiphaë tauri esset amore capta. Ille vero alas sibi filioque adaptans Labyrintho excessit, volansque effugit cum Icaro. Quo altius, quam par erat, elato, ceram alarum ejus Sol dissolvit, itaque nomen dedit pelago, in quod delapsus est, Icario. Dædalus vero salvus evasit; quem & Minos est persecutus, & omnibus regionibus vestigando cochleam portavit, ingens etiam pretium pollicitus ei, qui testidini funem immitteret, Dædalum se inventurum sic confidens. Ad Cocalum vero delatus, apud quem Dædalus latitabat, ostendit ei cochleam,

cochleam, quâ ille acceptâ, immiffurum se nuntiavit, & Dædalo tradidit. Qui appenso formicæ lineo filo, & cochleam perforans, finxit se per illam iturum. Minos vero accepto fune, latere apud illum Dædalum cognovit. Statimque tradi sibi postulavit: Cocalus autem daturum se promittens, hospitio accepit. Ille forte dum lavat à Cocali filiabus ardenti resinâ infusâ necatus est.

Cætera quæ ad Minoem & Dædalum pertinent docet Diod.Sic. Paus.Bœot. Strabo 6. Arist. Pol. .2. Stephanus in Κάμικ. Euseb. Chron.

10. Πέναν) Pendent hæc a p. 234. Thesei res fusè tractat Plutarchus; V. Euseb. & Pausan. & de ejus voto cum ad Minotaurum iret, vide Macrobius 1 Sat.c.17. & Tzetzem ad Lycophronem pag. 144.

29. Πρωοχέμης ἐκαλεῖτο) Pal. & Oxon. ὑπεκαλεῖτο, unde fiat commodè ὀπκαλεῖτο. Lucianus, 'Εἰ μή πε ἡμὲ δὴλαδε πρῶοχέμης βωλεδικός. Præter hos sustulit Phæam, Scironem, Cercyonem, & Damastem dictum Procrustem. Plutarchus.

P.239.l.6. Ἀπόλλω) L. ἀπόλλω.

ΔΕΙΨΕΙ ΠΟΛΛΑ΄.

Primo defunt omnia, quæ pag. 151. recepit se scripturum de Phædrâ & Ariadne; Pauci sunt quæ de Theseo reliqua habemus; nihil autem restat de Amazonum contra Athenas expeditione. De Pelope ejusque regni divisione. De Belli Trojani origine, & Ilii exidio. De erroribus quorundam Græcorum post captam Trojam. Lucianus in Libro de Saltatione videtur Apollodorum in Epitomen misisse; ex eo possit quis colligere, quæ hîc desiderantur; nempe omnia, quæ acciderunt ἀπὸ τῆ ἀρπαγῆς ἐκδύς ἀχειρῆς ἐν ταῖς νόσοις μηχανημάτων; hæc erant Ὀδυσσεὺς μακίς, καὶ Φιλοκλήτης ἐρημία, καὶ ὅλας, ἡ πᾶσα Ὀδυσσεὺς πλὴν

πάνη, καὶ Κίρκη, καὶ Τηλέγονος, καὶ ὁ Ἀΐδης ἀνέμων δα-
 σεία καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῆς μετέωρον πλωρίας. Item ὁ παῖς
 Παλαμήδης ὀπίβουλος. Ναυπλίη ὀργή. Ἀεαιθρος μανία, καὶ ὁ
 Διότιμος ἐν ταῖς πύλαις ἀπώλετα. De quibus ferè omni-
 bus extant apud Lycophronis Interpretem narratio-
 nes, quas ex Apollodoro haussisse meritiò videri po-
 test, quoniam ex eo alia sua pleraque mutatus
 est.

F R A G.

Fragmenta

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

Ἀμφίλοχος δ' Ἀλκμαίωνος ὕστερον στραδίας εἰς Τροίαν
μετὰ χιμῶνα ἀπερρίφθη περὶ Μίψον· καὶ ὑπὲρ τῆ βασι-
λείας μονομαχῶντες, ἀλλήλους ἀπέκτεναν.

Amphilochus Almæonis filius postquam profectus est ad
Trojam, tempestatis vi ejectus, venit ad Mopsum.
De regno contententes se ipsi mutuo interemerunt.
Ex Tzetze in Lycophronem.

Γενὰς εἰς Λιβύην λιβὼν τὰς ἑαυτῶν ναῦς, ὅτι Κίνυθα ποταμὸν
ἐλθὼν κατοικεῖ. Μάγνης δὲ καὶ Περθόου ἐν Ἐυβοίᾳ σφαί-
ρῃ Καφαρία σὺν πολλαῖς ἐπέροις διαρθείσθην. Νεόπτολεμος
δὲ μετὰ ζῆμύρας περὶ εἰς Μόλοσας ἀπεπλήθη μετὰ Ἑλένη,
καθ' ὁδὸν δάψας τὴν Φοίνικα. Τὴν δὲ Περθόου σφαίρῃ Καφα-
ρία ναυγύσαντο, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνης εἰς Κρήτην ῥιφί-
σθαι ᾤκησαν.

Guneus in Libyâ relinquens suas naves, venit ad fluvium Cinyphem ibique habitavit. Magnes autem & Prothous ad Eubœam prope Capharea cum multis aliis periêre. Neoptolemus verò post septem dies ad penetravit decessit cum Heleno, postquam Phœnicem in viâ sepelisset. Magnētes denique qui cum Prothoo erant, postquam ipse naufragio intercidisset, ejecti Cretam occuparunt. Tzetzes.

Μετά τ' Ἰλίου ἄλωσιν αἱ Λαομέδοντι θυγατέρες, Πειάμει δ' ἀ-
δελφαὶ Ἀιδυλλὰ, Ἀστυόχη, Μηδισπάρτη μάλιστα τῶν λοιπῶν
αἰχμαλώτων ἐκστὴν γυροῦσαι τ' Ἰταλίας, δουλεύειν τὴν
Ἑλλάδα Διολίαν, πρὸ σκάφη ἐτίθηκ' ὅθεν ὁ πριάμει
Ναύαιδοι ἐκλήθη καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες, οἱ δ' οὖν
αὐταῖς Ἑλλήες ἀπολήσκουσι πρὸ σκάφη, ἐκτὶ κατὰ
κηρ.

Post Trojæ captivitatem Laomedontis filiarum (Priami so-
rores) Æthylla, Astyoche, Mediscaste cum reliquis
captivis, verentes servitutem apud Græcos, cum huc
Italiæ pervenissent, navigiis ignes submisērunt; unde
Fluvius Nauæthus dictus est, & mulieres Nauprestides.
Græci verò qui cum eis erant, deperditis na-
vibus ibidem habitare optimum factu credidē-
runt. Tzetzes. V. Cononem p. 254.

Sunt & alia quædam loca de Græcorum à Trojâ reditu
in his Tzetze commentariis, quæ ego ex Apollodoro
desumpta fuisse non dubito; quoniam tamen ejus
nomine, ut ea quæ jam protuli, non insigniuntur,
omittenda censeo. Scias interim L. C. me Venetiis &
alibi gentium per literas diligenter quæsisse Apol-
lodori ἀπὸ μύθοις, sed frustra. Quoniam autem Pho-
tius testatur Apollodorum Bibliothecæ finem fecisse
in recensendis Ulyssis erroribus, ego quoque erro-
res meos, quos in perlustrando Apollodoro admisi
benè multos, in eodem Ulyssæ concludam; si prius
ma-

matriculatam Græcorum à bello Trojano reducum,
exhibuero, quam ab hoc loco minime alienam fore
existimo. Ecce Matriculam,

Græci à bello Trojano reduces.

Acamas Theſei F.

Agamemnon Atrei F.

Agapenor Ancæi F.

Ajax Oilei F.

Amphilochus Amphiarai F.

Antiphus Theſſali F.

Demophoon Theſei F.

Diomedes Tydei F.

Epistrophus Iphiti F.

Euryalus Mecistei F.

Eurypilus Euzmonis F.

Guneus Eniænum Dux,

Jalmenus Martis F.

Idomeneus Deucalionis F.

Leitus Boeotorum Dux

Leonteus Coroni F.

Meges Phylei F.

Menelaus Atrei F.

Menestheus Petei F.

Meriones Moli F.

Neoptolemus Achillis F.

Nestor Nelci F.

Nireus Charopi F.

Phidippus Theſſali F.

Philoctetes Porantis F.

Phoenix Amyntoris F.

Podalirius Æsculapii F.

Polyxenus Agasthenis F.

Prothous Tenthredonis F.

Stenelus Capanei F.

Teucer Telamonis F.

Thalpius Euryti F.

Thoas Andraemonis F.

Thrasymedes Nestoris F.

Ulysses Laertæ F.

F I N I S.

ANDREÆ

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERUM.

A

A

As Melampodis filius. 45. fil. Lyncei ex Hyperm. 77. 79. Abderus Erimi filius. 109. — genere Locrus, ab Opuntia. Hercules a-

masius ab equis Diomedeis interceptus. ibid.

Abderus urbs. 110. 325.

Abfyrtides insula. 60. per Colchos habitare. 61.

Abfyrtus frater Medee. 59.

— Medeam persequitur. 59.

— jugularur ab illa. 59.

Acacallis, Minois filia. 459.

Acalauthis avis. 422.

Acamas. 376. 377.

Acanthis, Autonoi fil. 417. vide **Acanthyllis**. 418.

Acanthus, Autonoi fil. unde sic dictus. 417. in avem verius. ibid.

Acanthyllis, Autonoi filia. 417. in avem versa. 418.

Acarnan, Alcmaeonis filiorum unus. 186.

Acarnania. 186.

Acastus. 42. Peliz filius 49.

— Peliam patrem sepehit. 64. Jasonem & Medeam J. deo eiecit. ib. fratrem Pelium in Pelo monte

dormientem relinquit, & ense insuper privat. 217.

Achaeus. 24.

Achnia, tetrapolis 267. 449.

Achelous. 24. in taurum mutatus. 132.

Acheron. 15.

Achilles adolescentulus Deidameiam comprimit. 220. v. alia p. 307. 8. 315. 317. 324. 330. 1. 2. 3. 183. 4. 5. 320. 391.

Achilleum insula. 257.

Achivi ab Achaeo nominati. 24.

Accipiter ex Hiera. 410.

Acontes. 188.

Acontius, decipit Cydippen. 406.

Acrisius Proetum fratrem Argis exigit. 78.

— Argis imperat. 78.

— Ex Eurydice Danaen gignit. 78.

— de maribus liberis oraculum sciscitatur. 82. cubiculo xneo sub terram constructo Danaen inclusam custodiri juber. 82.

— filiam compressam cum foetu in arca lignea conclusam in mare deiecit. 83.

— Argos deserit. 88. in Pelasgiam commigrat. 83.

A

— Eurydice

- Eurydices maritus, 196.
 Acrotatus, fil. Lacedam. regis, 387.
 Actæa Nympha, 6. ~~Æ~~mina, 75.
 Actæon filius Autochones & Aristæi, 159.
 ——— à Chirone educatus venator evadit, 159.
 ——— à canibus propriis in monte Cithærone devoratur, 160.
 Actæus, 213, 223.
 Actæ Cecropia dicta, 221.
 Acton, 25.
 Actor, 31, 39.
 Actor pater Menœtii, 49. ipse filius Hippasi, 49.
 ——— Augæ frater, 129.
 Adiante, 76.
 Admetus Phæris filius, 30.
 Admetus, 46. Phæris regnat, 46.
 ——— Eumeli pater.
 Adonis, Cinyræ & Metharmes fil. 223. Phœnicis & Alphis, 224. Thoantis & Myrrha, ibid. iracundia Dianæ ab apro percussus moritur, 225. Androgynus, 328.
 Adonidis amor Venæi exprobratus, 7.
 Adonis ex arbore myrrha, quæ per eum mulier conceperat, editur in lucem, 224.
 Adræstea Nympha, 3.
 Adrastus, 34. ejus uxor Amphithea Pronai filia, 46.
 ——— Talai filius, 172. Argis regnat, 172.
 ——— in Thebas exercitum ducit, 174.
 ——— equo vincit in certamine Neæzo, 175.
 ——— Athenas proficiscitur, 181.
 ——— ad misericordiæ aram Athenis confugit, 181.
 ——— ab Arione equo vestus in tutum evadit, 180.
 ——— cadaverum tumulandorum poestestatem precatur, 181.
 Adyca, 75.
 Aello, 6.
 Aellopus, 54.
 Ætæope, 152, 153.
 Ætæopus, ex Botre avis, 439.
 Æthion, 438.
 Æthlius, 24.
 Æacus, 49.
 Æacus Jovis ex Aegina filius, 213.
 Æacus Endeiden uxorem ducit, ibid.
 Æacus cum Psamathe coit, ibid.
 Æacus pietatis servantissimus, 214.
 ——— apud inferos in honore summo est, ibid.
 ——— Claves Plutonis servare credatur, 214.
 Ææa, 60.
 Æbialis, 346.
 Aedon Luscinia, 330.
 Aetes Solis & Perseidis filius, 37.
 ——— Phrixum hospitio excipit, 37. filiam Chalciopen nuptui dat Phrixo, 37.
 ——— aureum vellus Jasoni se datum pollicetur, 57. non dat, 57. navem Argo inflammare vult, 58.
 ——— membris filii colligendis occupatus, à filia persequenda deficit, 59.
 Ægeum mare, 296.
 Ægaon, 188.
 Ægeoneus 211.
 Ægeus, 49.
 Ægeus Metam uxorem ducit, 234.
 ——— Pythiam adit, ibid.
 ——— Aethræ præcipit, ut si filium ex eo pepererit, eum educet, 234.
 ——— Athenas contendit, 235.
 ——— Thesei pater, 238.
 Ægialea, Ægialei filia, 35. Adraſti, 35, 46.
 Ægialea Peleponnesus vocata fuit, 67.
 Ægialeus, 35, 46.
 ——— Inachi ex Melissa filius, 67.
 Ægialeæ regioni nomen dedit, 67.
 ——— Adraſti filius, 182.
 Ægineæ sacrificant Dianæ Aphæ, 476.
 Ægisthus, 319.
 Ægithallus.

- Agithallus*, 443.
Agymius Dorienſium rex, 134.
 — per *Lapithas* armis infeſtatur.
 134.
 — obſidione preſſus *Herculem* in ſocietatem & regni partem arceſſit.
 135.
Agina Aſopi filia, 38.
 — ab *Jove* raptā, 213. *Inſula*, 63.
Agnius, 74.
Agle, 117.
Agleis, 236.
Agolius, 440.
Egypan, 20.
Egypius Anthei filius, 413.
Egyptus Beli filius, 72.
 — *Beli* patris miſſu *Arabiam* habitatum vadit, 72. hic *Melampodum* terram per ſe devaſtatam de ſuo nomine *Egyptum* vocari voluit. ibid. è pluribus conjugibus mares quinquaginta ſuſcipit, ibid.
Egyptus, 75.
 — *Meropeſ* filius *Polyphontem* perimit, 146.
Emon Creontis filius per Sphingem interemptus, 170.
Emon, 188.
Eneas, 206.
Eneus, 39.
Enigma Thebanis à Sphinge propoſiti ſoliturum, 171.
Eneus, 113.
Eolenses ab Eolo d'ſti, 24.
 — ex *Theſſalia* per *Endymionem* educti, 26.
Eolia Amythaonis filia, 27.
Eolis, 269.
Eliacus, *Priami* fil., 200.
 — in mergum muſatus quod conjugem nimium ſereret, ibid.
 — artem conjeſtandi ſomnium edoſtus, 210.
Eſchreis, 138.
Eſon, 31, 42.
Eſon Chrethi filius, 47.
Eſculapius non filius *Lucippi* *Arſinoes*, ſed *Coronidis Phlegyæ* filiz filius fuiſſe putatur, 197.
 — *Apollinis* & *Arſinoes* filius, 197.
 — *Podalirii* & *Machaonis* pater, 202.
Ethilla, 254.
Ethiopia, 231.
Ethiopia, 75.
Etna Siciliz mons, 21, 393, 457. *descriptio ejus*, 21. *Etnæ ignes*, 288.
Ethra Theſei mater, 238 per *Caſtor* rem & *Pollucem* captiva abducitur, 201.
 — per *Ageum* compreſſa, 234.
Ethus Jovis filius, 255.
Ethula filia Nepruni ex Alcyone, 194.
Etolia, 27, 142, 143, 203.
Etolus Endymionis filius, 27, 255, 320.
Etolus Læo, 427.
Eux Nympha, 469.
Agamemnon, 153, 200. *filiam* maſtat, 206, 455, 474.
Aglaia, 7, 138.
Agapenor, 185.
 — *Ancaï* filius, 202.
Agaptolemus, 74.
Agathenes Polyxeni fil., 202.
Agathon, 211, 306.
Agave, 6, 74.
 — filia *Cadmi*, 158.
Agelaſtus lapis, 14, *Polyzelus*, 14.
Agelaus Oenci filius, 407.
 — *Temeni* filius, 145.
 — *Priami ſervus*, 210, al. *Archel*.
Agenor Phœnicis filius, 27.
 — *Pluronis* filius, 27.
 — in *Phœnicen* profeſtus rerum ſuarum ſedem collocat, 71.
Agenor, 68, 71, 27.
 — in *Euopam* proficiſcitur, 147.
 — *Telephaſſam* conjugem ducit, 147.
Agraulos, *Aſtaï* filia, 222.
Agrius gigas à Diana laue ſcitur, 18.
Agrius centaurus, 104.
Agæon Eumeli filius, 131.
Ajax Oilei filius, 202.
 — *Talamonis*

- Telamonis filius, ibid.
- in bello contra Ilium Herculem securus, Hesionem muneri accipit, 215
- Teucrum procreat, ibid. ejus monumentum, 324. honos ei à Locrensisibus habitus, 257.
- Alastor, 41, 370.
- Alba, 297.
- Alcuzus, 89.
- Aleandor Orchilus factus, 433.
- Alca hoc Minyx filia, 422.
- Alcathous, 29.
- Oenci frater, 34.
- Alceftis, 42.
- pro marito suo mori non dubitat, 47.
- Admeto marito restituta, 124.
- Alcidamas, 405.
- Alcides, 99.
- Alcidice, 40.
- Alcimenus, 80.
- Alcinoe, 90.
- Alcinous Phzacum rex, 61.
- Medeam Colchicis reddere non vult, 81.
- Alcinus, 200.
- Alcippe, 222, 237.
- Alcis, 74.
- Alcmxon Epigonorum dux, esse non vult contra Thebanos priusquam supplicium de matre sumptierit, 181.
- Alcmxon Amphirai filius, 182.
- matrem necat, ibid.
- ob matricidium furit agitatur, & ad Oicleum in Arcadiam se recipit 184.
- à Phegeo iustratus Arfinoen filiam uxorem ducit, 184.
- Plophidem profectus, tum se furore liberatum iri ait Phegeo ubi monile Delphos delatum Apollini dedicavit, & pepulum, 185.
- per Phegei filios occiditur, ibid.
- Tifiphonen emit, 187.
- Alcmxonis tragædia sic appellata, 34.
- Alcmena, 90.
- duos parit filios, 94. Herculem quidem Jovis, sed Amphitryoni Iphiclem, 91.
- Nuptias promittit ei quicumque fratris necem ulciscatur, 91.
- Eorystheo radiis testoris oculos effodit, 140. moritur, 466.
- Alcmenon, 74.
- Alcon, 200.
- Alcyon, avis, 426.
- Alcyone, 193.
- Alcyoneus gigantum præcipuorum unus, 16. Diomi filius, 419, 443. immortalis, 16.
- sagitta confossus, 17.
- Alebion Nepruni fil. 115.
- Alector Leiti pater, 50.
- Alector, 173.
- Aletes Hippotis filius, 200, 266.
- Aleus, 49.
- A'eus Aphidæ filius, 190.
- Alexander fluvius Rheginos à Locris separans, 248.
- Alexander, 140.
- Oenonen ducit uxorem, 398.
- Sagittis Herculeis sauciatur, 212.
- in Trojam relatus occumbit, ib.
- Alexander Phzreus, 300.
- Alexandra filia Paridis, 319.
- Alexiades, 217.
- Alipherus, 188.
- Almenus Martis filius, 50.
- Aloeus, 25.
- Aloidæ, 25.
- Aloidæ seipfos telis conficiunt, 26.
- Alopius, 138.
- Alphesibza, 224.
- Alphzus fluvius, 43, 328.
- Alibza, 28.
- Theftii filia, 29.
- ex Oeneo Melcagum peperit, 29.
- de fratrem eade matris stipitem accendit, unde Melesager contrahescit, 31.
- filium execratur, 32.
- se suspendit, 33.
- Althemenes, 152.
- veritus nè patri mortem inferat, reliâ Crerâ in quendam Rhodi locum adpellit, 152.
- locum quendam Rhodi Creraniam nominat, 152.

- Crateum patrem non agnatum inrestitit, 154.
- terræ hiatu absorbetur quod patrem per ignorantiam occidisset, 154.
- Amalthæa, 3.
- Hæmonii filia, 132. hæc tauri Cornu habuit, 132.
- Amarynceus, 33.
- Amaynthus, 161.
- Amazones per Bellerophontem expugnatæ, 82.
- armis captis in navem Herculis, equis vestæ decurrunt, 112.
- Ambracia, 411.
- Ameilera quæ & Aspalis & Hecæerga, 432.
- Amestrius, 138.
- Aminias, 264.
- Amisodarus, 81.
- Ammon, 86.
- Amphesibæa palus, 372.
- Amphianax, 78.
- Amphiarus Oiclei filius, 49. unde sic dictus, 113. variandis peritissimus, 173.
- Militiam subire coactus filii imperat, ut quàm primùm possint, matrem occidant, 174.
- Cursu & disco vincit in certamine Nemeo 175.
- Tydeum odit, 179.
- defectum Menalippi caput ad Tydeum perfert, ib. — cerebrum absorbet, ibid.
- ad Ismentum amnem confugit, 180.
- in humeris à Periclymeno vulnus accipit, ibid.
- hiatu terræ absorbetur, & nunquam conspicitur amplius, ibid.
- Amphyctyon Deucalionis vel hominis indigenæ filius, 225.
- ab Erythronio ex Atthide expellitur, ubi in ea annos duodecem regnasset, ibid.
- Vulcani & Palladis filius est secundum quosdam, 225.
- post Cranaum expulsus in Atthide regnat, 24. 225.
- regno pellitur, 225.
- Amphidamas pater Glysonymi, 191.
- Amphidicus Parthenopæum prostravit, 179.
- Amphilochus Amphiarai filius, 182.
- Alcæonius filius, 186.
- Amphilochus Argos Amphilochicum concedit, 187.
- Creata filius, 102.
- Amphilochus Dryantis filius, 390.
- Amphimachus Lyciorum rex, 249.
- Amphinomus, 288, 427.
- Amphion, 41.
- Amphion cum Zetho, obtruncat Lycum, 165.
- citharædicam exercet, 166.
- Nioben ducit uxorem, ibid.
- moritur, 168.
- Amphion ex Jove & Antiope natus, 194.
- Amphissus Nymphis templum condidit, certamen instituit, 465.
- Amphithea, 46.
- Amphitrite, 5. 6. 232.
- Amphitryo, 89.
- redemptus à Polyxeno boves, Mycenæ abducit, 91.
- Thebas profectus à Creonte expiatur, 92. sororem Peimæden Eicymæno tradit, ibid.
- ad Cephalum profectus contra Teleboas bellum parat, 92. 479. Creontem sibi ad id socium adiungit, 92.
- Athenas proficiscitur, 93.
- Thebas renavigat, 94. 95.
- ad Alcmenen reversus, & ab illa negligentius exceptus, cur id faciat ab ea petit, 94. à Tiresia concubitus Jovis cum uxore Amphitrite resciscit, 94.
- Amphoterus Alcmeonis filius, 186.
- Amolius, 206, 298.
- Amycla Nobes fil. 167.
- Amycla Beaneiræ mater, 190. 375.
- Amyclæ, 278.
- Amyclas Cleochæræ Naidis Nymphae filius, 196. 374.
- Amycus Neptuni & Bithynidis fil. 52.
- viribus præstat aliis, 52. in regnum suum venientibus castris secum expugnare cogit, 52. devictos perdit, ibid.

- per Pollucem pugilando perimitur, 53. ejus sepulchrum, 322.
- Bebrycum Rex, 111.
- Amymone** una Danaï filiarum quam disquirens, telum in cervam jacit. Satyrum vero dormientem ferit. 73. Cum Neptuno concumbit. 73.
- ex Neptuno prægnans Nauplium parit. 77.
- Amythaon**, 27, 79. Pylum habitat. 42. Cæthei fil. ibid.
- Amyntor** Herculi armis procedere volenti impedimento est, 135.
- Amyntor** Phœnicis pater, 220.
- Anaphe** insula, 62, 298, unde dicta. 299.
- Anaurus**, 48.
- Anaxibia** Biantis filia. 42. Cræci, ib.
- Anaxo**, 29.
- Ancus** Læurgi filius. 30, 31, 49. Argo gubernat. 56.
- Agapenoris pater, 202.
- Ancillæ** Medææ Argonautis illudunt. 62.
- Anchiroe** Eræsinī filia. 475.
- Anchises** Asiaraci & Thémidis filius. 206, 293.
- Anchius** centaurus. 104.
- Andræmon**, 29.
- Andræmon** Oenei filiz maritus. 35.
- Andræmon** Oxyli filius. 143, 464.
- Androgeus**, 150, 152.
- Minois filius, 235.
- per Jovem in taurum Marathonium missus, interficitur ab illo. ibid.
- Andromache** Eëtionis fil. 112, 330.
- Hectoris uxor. 112, 330.
- Andromeda** Cæphei regis filia, 86. à cæro devoranda. 86, 283.
- Andromedes** Piscator. 476.
- Anchinoe**, Nili filia. 72.
- Andrus** insula. 285.
- Anexibia**, 75.
- Anicetus**, 137.
- Animæ** mortuorum fugiant Heculem apud inferos. 121.
- Animal** habens unam vocem, quadrupes, bipes ac demum tripes, quoddam sit. 170.
- Anius**, 285.
- Anogon**, 204.
- Anonymus** gigas, 310.
- Annus** olim annis octo constabat. 157.
- Annus** per Jovem in tres partes divisus. 224.
- Antæus** Neptuni filius. 118. peregrinos secum palæstra demicare cœctos occidit, 118. si terram contingeret robustissimus evadebat. 118. filius terræ nonnullis est habitus. 118.
- Antandrus**, 285.
- Antea**, 78.
- Antheis**, Hyacinthi filia. 236.
- Anthelea**, 75.
- Anthemus** fluvius. 115.
- Anthemusia** regio. 252.
- Antheas**, 413.
- Antheus** Halicar. 371.
- Antiphus**, 25, 211.
- Antippe**, 138.
- Anthus** Autonoes filius. 416.
- Antides**, 138.
- Anticlea**, 396.
- Anticyra**, 308.
- Anticyrus**, 308.
- Antigone**, 171.
- Oedipi filiarum sola superstes, Polyneicis corpus humandum curat. 181.
- viva conjicitur in sepulchrum. 181.
- Antigone** Astoris filia Peleo nubit. 215. se suspendit. 216.
- Antigone** Eurytionis filia. 217.
- Antigonus** Ephesius. 315.
- Antileon**, 137.
- Antilocus**, 42.
- Antilochus** Nestoris filius. 202.
- Animache**, 138, 191.
- Antinoe** Peliz filia. 63.
- Antioche**, 34.
- Antiochus** 90.
- Antiochus** Hercule natus. 143.
- Antiope**.

- Antiope. 138.
 — minas patris fugiens ad Epopeum se recipit. 165.
 Antiope vinculis soluta clam ad filios contendit. 166.
 — ex Nycteo & Polyxone orta. 194.
 Antiphus. 336.
 Antodorus. 315.
 Antrum Cyllenes. 194.
 Aonia. 452.
 Apemofyne. 151.
 Aper per Diamam in Oenei agrum immissus. 30.
 Aper Calydonius. 126, 162.
 Aphareus. 39, 197.
 Aphza Britomartis. 476.
 Aphetæ urbs Theſſaliæ. 52.
 Arphidas Arcadis & Leaneiræ vel Meganiræ filius, Elati frater. 190.
 Apia dicta Peleponneſus. 68;
 Apis Phoronei filius. 67, 27.
 — dominandi libidine furens, Peleponneſum de ſuo nomine Apiam denominari jubet. 67.
 — ſine liberis moritur. 68.
 — inter Deos relatus Sarapis appellatus eſt. 68.
 Apodaſmus. 278.
 Apello divinandi facultatem edoſtus eſt à Pane. 10.
 — Marſyam occidit. 11.
 — cum Marſya citharæ cantu contendit. 11. cum vincit. 12.
 — oculum Ephialtæ lævum ſagittis eſſedit. 17.
 — ſibi Marpeſſam in matrimonium collocari petit, 28. ejus filii. 28.
 — virginem Marpeſſam Idæ aufert. 28.
 — mercede conductus ſervit Admeto Pheris regnanti. 46.
 — Aegleus. 62, 298.
 — peſtem immittit Trojæ. 112.
 — mares Niobes in venatione omnes interficit. 167.
 — Delphicus. 191.
 — boves quærit. 194.
 — boum quærendarum cauſa Pylum concedit. 194.
 — vaticinandi peritus. 195.
 — Mercurium apud matrem Maiam de bobus ipſi per eum ſurtim abactis accuſat. 195.
 — Mercurium manibus ſublaturum ad Jovem portat, & ab eo, Jove præſente, boves repoſcit. 195.
 — Lyram à Mercurio petit. 196.
 — acceptâ lyrâ reddit boves. 196.
 — fiſtulæ per Mercurium compaſtæ habendi deſiderio miro ducitur. ibid.
 — virgam auream quâ ad boves paſcendas utebatur. Mercurio præ fiſtula dat. ibid. eum calculandi artem docet. ibid.
 — Hyacinthum diſco nolens percutiens interficit. 197.
 — Coronidem amat & cum ea ſtatim concumbit. ibid.
 — Corvum delatorem maledictis immodicis execratur. 198.
 — Cyclopa occidit. 199.
 — armenta paſcit. ibid.
 — boves domini gemelliparas omnes facit. ibid.
 — Caſſandram in ſuprum illicet. 211.
 — Varicina Caſſandræ facit irrita & fidei inanis. ibid.
 — Egletes. 62, 298. Branchicus. 273 Carnus. 265. Erithius. 336. Gortynius. 452.
 — Hyperboreus. 441. Leucates 336. Pythius. 330, 335. Vulturius Achillem occidit. 331. amat Daphnen 375. Hymeneum. 449.
 Alexandri A. oli Hymni. 372.
 Apriate. 390.
 Apteroc Cerenſium princeps. 399.
 Aqua Stygis de ſcopulo per interiora loca fluens, à Jove juuſſuandi religione decoratur. 5.
 — Jovi contra Titanas opem tulit. 6.

- Aquila Typhonis & Echidnae filia, 119. jecur Promethei in monte Caucaſo depaſcit, 21, 120. ſagittis ab Hercule conficitur, 120.
- Aquila poſt preces Herculis de prole maſculâ obtinenda factas apparens, 215.
- Aia Apollini Aegle ab Argonautis exſtructa, 61.
- Junoni Acræ, 65.
- Jovi Cenſo, 136.
- Miſerecordiæ, 140. 181.
- Atabyrio Jovi ſtatuta, 152.
- Arctia, 74.
- Arabius, 475.
- Aræ duodecem Deorum per Herculem excitatæ, 129.
- Aræ tres Jovi excitatæ, 144.
- Arba mons quidam, 115.
- Arbelus, 76.
- Arcadum legiſlator, 326.
- Arcades, 187, 135.
- Arcadia, 79, 109, 184, 190.
- Arcas Jovis à Calliſtone filius, 190.
- Arce, 331.
- Arceophon, 473.
- Arceſius Laertæ pater, 49.
- Archebares, 188.
- Archedice, 138.
- Archelaus Cyprius, 75, 320, 356, 90.
- Archemachus, 138, 211.
- Archemorus, 46.
- per draconem peremptus, 175.
- Archeſtes ab Hercule occiſus, 133.
- Area Cleochi filia, 149.
- Arene Oebali filia, 197.
- Arcopagus, 230.
- Areſtor, 70.
- Areſte Alcinoi conjux, 61. Medeam dat Jaſoni uxorem, ibid.
- Arethufa, 117.
- Arethus, 42.
- Areus, 427.
- Arganthon, 400, 401, 454.
- Argæus, 299, 318, 431, 466.
- Arge, 7.
- Argele, 138.
- Argæus Læmynii filius, 136.
- Argia, 46.
- Argiope Nympha, 8.
- Argiphontes Mercurius cognominatus eſt, 70.
- Argivi cognita Thebanorum fugâ ingrediuntur Thebas, 183.
- partem prædæ Thebanis ablata Delphos ad Apollinem mittunt, 183.
- Argius, 75.
- Argo navis à fabro appellata, 49.
- Argo navis, 51.
- Argonautas alloquitur, 60.
- à Colchis inventa, 61.
- Argonautæ in Phineum animadvertunt, 181.
- mulieribus Lemniis admixcentur, 50.
- à Lemno ad Doliones perveniunt, 50.
- pugnant adverſus Doliones ignari, 51.
- Phineo menſam ſternunt, 52.
- ad Mariandynos perveniunt, 56.
- à Lyco Mariandynorum rege benigniſſimè excipiuntur, ibid.
- in Auſoniam profeſti per Circeen ab Aſyrti eade expiantur, 60.
- Etruriam legunt, ibid.
- circa Sirenes navigantes ab Orpheo inhibentur, ibid.
- Siciliam præterveſti in Corcyram appellant, 61.
- cum Medea in alium avehuntur, ibid. noctu navigantes in maximam incidunt tempeſtatem, ibid.
- Apollini Aegle ſacrificant, 61.
- ad Aeginam aquatum contendunt, 63. illic ob aquam oritur illis pugna, ibid. per Eubæam Læridemque navigant in Iolcum, ibid.
- Argos urbs, 144, 259, 285, 344, 369, 415.
- Argo, 286, 310.
- Argus Phrixi filius, 448. navem remorum, 50. conſtruit, 48.
- Argus à Niobe & Jove naſcitur, 61.
- à Phoroneo regnum accipit, ibid.
- Peleponneſum à ſe Argos appellari jubet, ibid. Evadne uxorem ducit, ibid.

Argus Panoptes, ib. hunc corpore toto ocularum fuisse aiunt, 68. raurū qui Arcadiam devastabat, tollebat, ibid. tauri istius corio se circumtegebatur, ib. Saryrum Arcadibus vim inferentem interficiebat, 69. Echidnam interimebat, ib. Apidis eadem ulciscébatur, ibid.

— lapide perimitur, 70.

Argus canis Aetionis, 161.

Argyphia Aegypti conjux, 74.

Ariadne, 150.

Aries aurei velleris, 35. 37.

Aries concisus & elixatus, agnus iterum sit per Medea veneficium, 64.

Arion, 157. 10.

Arisbe Metopis filia, 209.

Arisbe Hyrtacho datur uxor, ibid.

Aristus Anroeno fibiconjugavit, 153

Aristarchus, 329.

Aristodeme, 211.

Aristodemus fulmine ictus occumbit, 142.

Aristomachus, 46.

— interficitur, 141.

— Hippomedontis pater, 174.

Ariston, 388.

Aristonicus Tarentinus, 306. 310.

Arneus, 259.

Arrhetus, 211.

Arinoë per Phegei filios capta, Tegeam tranvehitur, & Agapenori traditur custodienda, 185.

Arinoë per Apollinem gravidata Æsculapium parit, 197.

— Leucippi filia, 195.

Arsippe, 422.

Artemicha, 442.

Artemisia, 314. 323. 337.

Ascalabus Mismes fil. 451.

Ascalaphus Marris filius, 50. 202.

Ascanius, 211. 285.

Asia Oceani fil. 5. 244. 269. 279. 286. 295

Asius, 189.

Asopides, 338.

Asopus Oceani & Tethyis filius, 212.

— Aeginam à Jove raptam quærens Corinthum abir, 213.

Aspalis, 430-31-32.

Asperus, 307.

Assaon, 397. 398.

Assaracus, 253. 254.

Assaracus Capyn procreat, 206.

Assatio carniū per Mercurium primum inventa, 195.

Asselus, 372.

Assyria, 351.

Assyrii, 223.

Aster, 306.

Asteria, 10.

Asteria insula, 468.

Asterion regulus Cretensium, 149.

— ex Europa in conjugem ducta filios aliquor sustulit, ibid.

Asterius, 41. Comarz filius, 50.

— liberis nullis relictis decessit, 150.

— cognomento Minotaurus, 151.

Asterope Cebrenis amnis filia, 209.

Asteropea, 39.

— Peliz filia, 63.

Astra nata sunt ex Astræ & Aurore, 5

Astrus, 5.

Astyanax, 137.

Astyanassa, 317.

Astycræa, 167.

Astydamia, 139.

— Peleum apud Acastum calumniatur quasi eam stuprare voluisset, 216

— Acasti conjux Pelei amore correpta eum per literas ad concubium invitat, ibid.

Astygites, 431.

Astygones, 211.

Ælynus Phæihontis filius, 223.

Astyoche Phalantis filia, 139.

Astyoche, 167.

Astyoche Simoëntis filia, 206.

Astypalza, 128.

Atabyrium mons, 152.

Antiope Nyctei filia, 165.

Aralanta Schoenei filia, 31.

— feram Oenei agros vastantem prima percussit sagittâ, 31.

Atalanta Clymenes & Jasii filia, 191.

— exposita per Ursam lactatur, 192.

— per venatores invēta educatur, ib.

— adulæ facta ætatis se virginem conservat, & in solitudine venatui studet, ibid.

Rheum

- Rhœcum & Hylæum centauros vim virginitati parantes sagittis perfodit & necat, *ibid.*
- cum viris præclarissimis ad venationem in aprum Calydonium indictam venit, *ibid.*
- ad certamen in Peliz honorem institutum se confert, 192.
- cum Peleo luctans palmam aufert, *ibid.*
- ut nubat per patrem adducitur, *ibid.*
- armata cum procis in stadio decurrit, *ibid.*
- pomis aureis colligendis intentæ, cursu vincitur per Melanionem, *ibid.*
- non Melanioni sed Hippomeni nupta, 193.
- ex Melanione, vel ex Marte Parthenopæum procreavit, *ibid.*
- Ate, 207.
- Athamantia, 38.
- Athamas, 24.
- Æoli filius, regulus Bœotiz, 35.
- de rerum penuria Levanda oraculum consulit Delphicum, 36.
- liberis etiam illis quos ex Inone sustulerat, ira Junonis privatur, 37.
- furens ipse Learchum filium sagittâ perimit, 37.
- è Bœotia pellitur, *ibid.* Deum rogar ubi habitaturus sit in posterum, & de eo per deum cœteris sit, *ibid.* lupis ovium femora depascens obviam venit, 38. regionem in qua sedem posuisset, Athamantiam vocavit, *ibid.*
- majorem natu filium Learchum quasi cervum venatus interficit, 159.
- Athenæ, 140. 244. 267. 282.
- Minervæ adjudicatæ sunt, 222.
- Athenienses Eurysthei filios occidunt, 140.
- Thebas capiunt, 181. 265. 266. 282. 283.
- & fame & peste vexantur, 235.
- ad Jovem placandum filias Hyacinthi jugulant, 236.
- de belli per Minoen illati exitu oraculum consulunt, 236.
- Atlantea, 74.
- Atlantidæ, 194.
- Atlas humeris cœlum sustinet, 5.
- decerpta ex Hysperidum hortomala ad Herculem perfert, 120.
- audito quòd Hercules cisticillum ad cœlum commodius sustinendum sibi facere vellet, rursus id onus recipit ipse, *ibid.* poma aurea Hysperidum deponit, 120.
- Atlas, 192.
- Attax, 438.
- Atthis virginitate nondum expugnata moritur, 225.
- Attica universa per Neptunum pelago inundata, 221.
- Atreus Menelai pater, 202.
- Atrofa, 251.
- Atromes, 138.
- Atropos, 7.
- Atrymnus Jovis & Cassiopeæ filius, 149.
- Auctores cœdis Apidis per Argum Panopten perimuntur, 69.
- Auge Alcibi & Næxæ filia, 131. 139. 190. ab Hercule eam non agnoscere vitatur, 131. puerum occulte pariens in templo Minervæ deponit, *ibid.*
- Sacerdotio Palladis in luco ejus præest, 191.
- Augeas rex Elidis, 106. cujusnam filius, 106.
- Helii filius, 50.
- pecoris ditissimus, 106. Herculi promittit postulata, *ibid.* sed paulo post promissis stare non vult, 107. ejus stabulum, 328.
- imperat ut Phyleus & Hercules ab Elide facestant, *ibid.*
- per Herculem bello impetitur, 128. cui ducibus electis se opponit, 129. occiditur per Herculem, *ibid.*
- Augustus imperator, 327.

Aulis,

Aulis, 125.

Aurora, 5.

— **Orionem rapit**, 13.

— **Cephalum rapit**, 39.

— **Tithonum amat & in Æthiopiam aufert**, 209.

— **Cephalum perdit & amat**, 223.

— **Cephalum secum in Syriam asportat, ex eoque gravidata Tithonum parit**, *ibid.*

Ausonia, 60.

Autesion, 142.

Autochthonæ, 461.

Autoleon, 257.

Autolychnus Mercurii filius, 49.

Automare, 74.

Auromedusa, Alcathoi filia, 98.

Auronoe, 6, 75.

Auronoe Pereti filia, 139.

Auronoe Cadmi filia, 158.

Auronous Melanæi filius, 416-17-18.

Axion Phegei filiorum unus, 185.

Axiæ fluvius, 420.

B.

Babylon, 441.

— **Bacchæ in vincula conjecit**, 162.

Bacchidæ, 373.

Bacchus Argivis mulieribus furorem injicit, 45.

— **ad Terhym confugit, sub formâ puellæ**, 162. **tauri**, 422. **Melanthides**, 283. **Comædia**, 322.

— **Indiam universam peragrat & Thraciam**, 162.

— **In Thracia & India stelis locatis, Thebas revertitur**, *ibid.*

— **fœminas Thebanas, relictis domibus, in Cithærone monte de-bacchari compellit**, *ibid.*

— **se demùm Thebanis declarat**, 163.

— **Argos adit**, *ibid.*

— **ad Icariam in Naxum transvehitur**, *ibid.*

— **prædatoriam Tyrrhenorum na-**

vem mercede conducit, *ibid.*

Balius equus Pelæo per Neptunum donatus, 332. **prius gigas**, 324.

Banus, 161.

Barba Typhoni impexa proluxaque erat, 19.

Basilæus Lyci filius, 346.

Batea, 199.

Batea Tencri filia, 206.

Baron auriga Ampharai, 180.

Bartus & ejus Specula, 449.

Bebryce, 75.

Bebryces, 52.

— **in Pollucem impetum faciunt**, 53. **Salmadessum deveniunt**, *ibid.*

Bellerophontes ex Eurymede Glauci filius, 38, 80, 148, 351.

— **Chimæram occidit ignivomam**, 38.

— **fratrem imprudens perimit**, 80.

Argos confugiens expiatur à cæde fratris, *ibid.*

— **cum Sthenobæa concumbere non vult**, *ibid.*

— **conscenso Pegaso Chimæram sagittis impetit**, 81.

— **in Solymos pugnat**, 82. **Amazonas expugnat**, *ibid.*

— **Lyciorum juventutem cædit**, *ibid.*

Bellum à Jove contra Saturnum Titanasque fratres gestum, 4.

— **inter Curetes & Calydonios**, 32.

— **contra Labdacum**, 228.

— **inter Athenienses & Eleusinos**, 232.

Bellum Trojanum, 320.

Belus, 71, 466.

— **ex Ægypto non discedit**, 72. **regnum consequitur**, *ibid.*

Anchinoen Nili filiam uxorem ducit, *ibid.* **liberos ex eâ tollit**, *ibid.*

— **Ægyptiorum rex**, 147.

Benignitas Lyci Mariandynorum regis erga Argonautas, 56.

Benthesicyme, 232.

Bis, 5.

Bias, 42, 211.

Bias

- Bias Amythaonis filius, 43. Peronem Nelei filiam in uxorem deposcit. ibid.**
Bifaltis, 259. 272.
Bistones sumptis armis Herculi equas Diomedes eripere tentant, 109 ab Hercule perimuntur, 110.
Bithynis Amyci mater, 52.
Butes, 228.
Bœotia, 149; 276, 397, 449.
Bœoti, 279.
Boreas, Orithyam rapit & cum ea concumbit, 49.
Botes, 161.
Borus Perieris filius cognomentum Sperchii fluminis, 216.
Borysthenes, 456.
Bos Cadmo viz dux, 156.
— percursa Bœotia humi procumbit, ibid.
Bos discolor Ilo per Phrygiæ regem data, 207.
Bolporus unde dictus, 70.
Bottes, 439.
Bortizorum terra, 265.
Boves solis ex Erythia per Alcyonem abacti, 16.
Boves solis, 51.
— Iphicli, 43.
— Nestoris abiguntur, 91.
— Geryonis puniceæ, 114.
— ab Hercule poculo aureo impositi, 12, 115.
— Apollinis furim per Mercurium abacti, 194.
— Pheretis per Apollinem gemelliparæ omnes fiunt, 199.
Brazia Cinyræ filia, 223.
Branchidæ, 274. 290.
Branchus, 273. 290.
Brangas Strymonis filius, 248.
Bretannus, 394.
Briareus filius Cæli, 1.
Briges, 313.
Brimius mens, 243.
Britomartis, 475.
Bromius, 75.
Brontes Cyclopi fuit unus, & Cæli quidem tellurisque filius, 1.
Brusias regio, 293.
Bubastus, 345.
Bubulcus quidam Herculem exsecratur quod ejus taurum vorarit, 119.
Bubulcus Corythi, 191.
Bucolion, 188, 209.
Bucolus, 139. 200.
Bulagoras Pharag. 338.
Buleus, 138.
Bulis. 413. 414.
Bupalus, 320.
Busiris Automaten ducit, 74.
— ex Neptuno & Lysianassa Epaphi filia natus, 118. regnat in Ægypto, ibid. ad aram Jovis monitus oraculo hospites immolat, 118. vatem id jubentem mactat, deinde peregrinos, 119. comprehensum Herculem mactare vult, ibid. Sed ab eo cum filio & præcone perimitur ibid.
Butes Teleontis filius, 49.
— Argonautarum solus ad Sirenas enatat, 60. per Venerem raptus ad Lilybzum habitatum relegatur, ibid.
Byblis, 244. 367. 364. 439. 460.
Byssa Eumeli filius, 434.
Byzas, 254.
Byze, 475.

C.

- Cadavera Argivorum à Creome projiciuntur insepulta, 180.**
Cadmia à vulpe devastata, 92.
Cadmia, 157.
Cadmus Phœniæ rex, 272. 278. 306. 397.
— penetrat in Thraciam, 149.
— draconem interficit, 156.
— Minervæ consilio dentes draconis à se interfecti serit, 156.
— ubi Telephassam virā sanctam Sepelisset, à Thracibus hospitio exceptus, Delphos de Europa felicitaturus proficiscitur, 156.
— Bove viz duce uti jubetur, 156.
— Urbem condere jubetur, ubicunque bos viz dux defessa p. occiderit, ibid. — per

- per terram Phocensium iter facit, 156.
 — bovi inter Pelagontis armenta obviam factus, eam sequitur, ibid.
 — lapides inter viros armatos ex terra ortos conjicit, 157.
 — pro viris, qui è terra armati exierant, Cælis Marti per annum torum servit, ibid.
 — pepulum & monile (Vulcani opus) uxori donat, ibid.
 — cum Harmonia ad Enchelienfes commigrat, 164.
 — duces belli ab Enchelienfibus contra Illyrios delecti, ibid.
 — Illyriorum regnum adipiscitur, ibid.
 Cadmus & Harmonia in dracones mutantur, ibid.
 — in campum Elyfium à Jove mittuntur, ibid.
 Cædes Danaï filiarum expiatur, 76.
 Cælus, 438.
 Cænis, 438.
 Cæneus, 49.
 Cæremoniz Cybeleiz, 146.
 Cala, 138.
 Calais, 49.
 — Aquilonis filius, 54.
 Calchas vates, 220, 249, 274, 326.
 Calcho, 308.
 Calchus, 368.
 Caliande, 75.
 Callias, 145.
 Callichorus puteus, 14.
 Callidice, 76.
 Calliope musarum princeps, 7, 290.
 — Rheï mater esse putatur à plerisque, 9.
 Callirhoe Oceani filia, 114.
 Callirhoe Acheloi filia, 184.
 Callirhoe cum Alcæzone coituras se negat, nisi pepulum & monile prius acceperit Phegeo donata, 185.
 — à Jove petit, ut Alcæzonis filii Mox e, ut fiant ætatis, ut mortem patris ulcisci possint, 185.
 Callirhoe Scamandri filia Troï in conjugem ducta, 206, 253.
 Callisto filia Lycaonis, 189.
 — cum Diana venationis studio delectatur, & stolam cum stola Dianæ eandem induta virginem se apud illam mansuram jurat, 189.
 — à Jove invita comprimitur, ibid.
 — inter astra à Jove collocata & Urfa nominata, 190.
 Calyce, 208.
 Celyce, 24, 74.
 Calyden, 27, 29, 184, 407.
 Calydonii, 408.
 Calypso, 6.
 Campe à Jove interfecta, 4.
 Campi Phlegrezi, 16.
 Campus Elyfius, 164.
 — Thriafius per Neptunum afflictus 222.
 Camirus urbs, 296.
 Canache, 24, 25.
 Cancer corporis pervasit Herculis pede admorfo Hydræ opem fert, 102.
 Candaules, 324.
 Canes Actæonis in rabiem conversi dominum ipsum devorant, 160.
 Canethus, 188.
 Canis feram perimens quæcumq; 93.
 Canis Molossici generis, 130.
 Canis Cephalî perniciosissimus, 230.
 Canobus, 250.
 Cantharus, 448.
 Capaneus Hipponoi filius, 174.
 — per Jovem fulmine perimitur, 179.
 — in vitam revocatus, 198.
 — Stheneli pater, 202.
 Capita draconum centum è manibus Typhonis eminebant, 19.
 Caput Typhonis sæpius astra attingebat, ibid.
 — Gorgonis Minervæ donatur, 83, 84, 88, id à Minerva præcisum fuisse putatur, ibid.
 — Eurysthei amputatum Alcmenæ datur, 140.
 Capys Assaraci & Hicæonæ filius, 206.
 Cares, 244, 295.
 Caria, 149.
 Carne, 475.
 Carus,

- Carnus Apollo, 265.
 Carteron, 188.
 Carthæa, 405.
 Carystii, 289.
 Cælius extremæ Syriæ mons, 20.
 Cassamendæ Cætoris filius, 382.
 Cassandra, 210.
 — Corporis sui copiam Apollini
 facere non vult, licet promiserit,
 211.
 Cassiopea Cephei conjux, 86, se
 omnium formosissimam esse ja-
 ctat, ibid. Nereidas in cæcymen
 provocat, ibid. easque sic offen-
 dit, ibid.
 — filiam Andromedam ceto devo-
 randam dare juberetur, ibid.
 Castor filius Jovis, 171, 174.
 Castor & Pollux Helenam reepe-
 rant, 201.
 Castor Menelai ex Leda filius rem
 militarem exercet, 203.
 Catana, 288.
 Caucasus Scythiæ mons, 22, 56.
 Caucon, 188.
 Cæmus, 246, 366. Urbs, 344, 460.
 349.
 Cebren amnis, 209.
 Cebriones, 211.
 Cecropia, 221.
 Cærops corpore humano simul &
 serpentino præditus, primus in
 Attica regnat, 221. terræ fil. 415.
 — Agraulon uxorem ducit, 222.
 — humanitatem exuit, 225.
 Cærops Erecthei filiorum maximus,
 233.
 — Metiadusam uxorem ducit, ibid.
 Celenderis urbs, 223.
 Celæneus, 90.
 Celæno, 76.
 Celeus, 440.
 Celeus Eleusiniorum rex, 14.
 — Cererem recipit, ibid.
 Celeustanor, 138.
 Celeutor, 34.
 Celæx, 358, 412.
 Celæne Britanni filia, 394.
 Cenchris, 432.
 Cæcum Eubææ promontorium, 136.
 Cæcus Jupiter, ibid.
 Centauri lapidibus armati & abier-
 bus, in Pholi antrum irrumpunt,
 104. Anchies & Agrias per Her-
 culem perimuntur, ibid. Cæci
 Maleam usque fugantur, ibid.
 Centauricæ Sirenes, 330.
 Centaurus filius Lamia, 316.
 Centimani fuerunt filii Cæli per
 cum ex Tellure uxore suscepti, 1.
 tum magnitudine tum robore ho-
 minibus aliis antecelluerunt,
 ibid.
 — unde dicti fuerint, ibid.
 — Titanas in tartaro custodiant, 4.
 Cephalenia insula, 308.
 Cephalus, 39, 93.
 — Herfes & Mercurii filius, 213.
 — ab Aurora supra modum amatus,
 ibid.
 — Proeridis maritus, 229.
 Cephalus Deionæi filius, 477.
 — ab Arcopagi iudicibus exilio
 adjudicatur sempiterno, 230.
 Cæpheus, 30.
 — Alei filius, 49.
 — Beli filius, 72.
 — Æhopum vi compulsus An-
 dromedam scopulo alligat, 86,
 283.
 Cephissus, 229.
 Ceraunii montes, 246.
 Cerberus ab inferis per Herculem
 abstrahendus, 121. qui & qualis
 fuerit, describitur, ibid.
 Cerberus Cretensis, 440.
 Cercestis, 74.
 Cercopes per Herculem capti, & in
 vincula confecti, 125.
 Cercops, 70, 77.
 Ceres à Saturno patre devoratur, 3.
 — Proserpinam filiam per Pluto-
 nem abreptam passim querit, 13. &
 alia eò facientia, 255, 451.
 — Diis irata & mulieri mortali si-
 milita a Eleusinen proficiscitur, 14.
 — filium quendam Celei immorta-
 lem facit, ibid.

— *Ascalapho* grave Saxum apud inferos imposuit, 15. ejus Spectrum, 260.
 — ab *Aegyptiis* *Isis* vocata, 71.
 — *Ascalaphum* mutat in bubonem, 123.
 — in *Erinnyis* formam conversa ex *Neptuni* concubitu parit *Arionem*, 180. in equam conversa, 312.
 — *Jasioni* perdidit amata, 205.
Erinnis dicta, 316. ejus donum *Pandaro* datum, 423. In *Atticam* venit, 451.
Certamen gymnicum, 76.
 — *Panathenzorum*, 235.
 — *Olympicum* ab *Hercule* institutum, 113.
 — *Laii Athenis* habitum.
 — *Isthmiorum*, 159. *Sisypho* auctore fuit institutum, ibid.
 — *Nemezum*, 175.
 — inter *Eteoclem* & *Polynicen* singulare, 179.
Cerva cornibus auratis insignis. *Dianæ* sacra ad *Oenoen*, 103.
Eteus, 189.
Ceto, 6.
Cetor Thrac, 382.
Cetus, 284.
Ceus, 405.
Ceuthonymus, 122.
Ceyx Luciferi filius, 25, 454.
 — Splendidam *Herculi* vestem afferte jubetur, 136.
Chztus, 74.
Chalbes Busridis pater, 119.
Chalcidenses, 259.
Chalciope Arctz filia, 37. *Erypyli* 139. *Rhexonoris*, 234.
Chalcis, 370.
Chalco, 308.
Chalcodon *Herculem* vulnerat, 128.
 — pater *Elephenoris*, 202.
Chaones, 396.
Chariclo Minervæ charissima, 177.
Charinus, 245, 338.
Carybdis, 60.
Chelidon, 422.

Cherimachus, 90.
Cherronefus, 36, 286.
Chersidamas, 90.
Chilonis, 386.
Chimæra ignivoma, 38.
 — per *Jobaten* extinguenda, 81.
 primâ sui parte leo, postremâ draco, media capra, belluarum trium viribus sub natura una munita, ibid. *Amisodari* curâ nutritur, ibid. Ex *Typhone* & *Echidna* nata, ibid.
Chione miscetur *Neptuno*, 231.
 — clam patre *Eumolpum* parit, ibid.
Chiron centaurus geminus, 5.
 — ab *Hercule* vulneratur, 195. licet immortalis esset, talis tamen esse desinit, ibid.
 — pater *Endeidis*, 213.
 — hasta *fraxinea* *Peleum* donat, 218. vide 306, 321, 331, 472.
Chius, 12, 334.
Chloris Amphionis filia, 41.
 — filium *Niobes* natu maxima, 167.
Chloris, 442.
Chiomius, 90, 211.
Chrysa, 165.
Chrysaor Geryonz pater, 86.
Chryseis, 138.
Chryses, 111, 150.
Chrysippe, 75.
Chrysippus artem curulem docet, 166.
Chrysonoe, 272.
Chythonia Butz conjux, 229.
Cibisis, 84.
Cichreus Neptuni & *Salaminis* filius, 215.
 — moriens sine liberis regnum *Telemeni* concedit, 215.
Cilix, 148.
 — adjungit se quærentibus *Europam*, ibid.
 — loca *Phœniciz* finitima invadit, ibid.
 — regionem *Pyramo* amni adjacentem subigit, ibid.

Ciliciam

- Cilicium de suo nomine vocat, ib.
 Cilla Laomedontis fil. 208.
 Cimmerica, 70.
 Cingulum Hippolytæ, 110.
 Cinyras Assyriorum rex, 223.
 — in Cyprum se confert, ibid.
 — Paphum condit, ibid.
 — Metharmen uxorem dedit, ibid.
 Circe, 17.
 — expiat Argonautas ab Absyrti
 cæde, 60.
 Circe, 321, 368.
 Cirphis, 419.
 Cissa, 422.
 Cisseus, 75, 209.
 Cithæron mons, 96, 162.
 Cithyrus, 396.
 Cius, 52, 400.
 Clarius, Apollo, 249.
 Clava ferrea à Periphete gestata soli-
 ta, 218.
 Claudius imperator, 316.
 Clæves Priæonis ab Acæo servantur,
 214.
 Clavus æneus in cute Tali fixus, 62.
 Cleinis, 441.
 Cleobæa, 28, 252.
 Cleobæa, quæ & Philachme, 371.
 Cleochæra, 196.
 Cleochus, 149.
 Cleodora, 75.
 Cleodora, 167.
 Cleolaus, 138, 141.
 Cleonæ, 87, 129.
 Cleonymus, 386.
 Cleopatra se suspendit, 33.
 Cleopatra, 408.
 — Trois & Callirrhœs filia, 206.
 — Orithyæ ex Borea filia, 231.
 — Phineæ sit uxor, ibid.
 Cleopatra, 74.
 Cleophile, 191.
 Cletor, 188.
 Clinius, 267.
 Clio, 7.
 Clio Pierum deperit, 8.
 Clite, 286, 392.
 Clite, 75.
 Clitus, 75, 252, 354.
 Clonia Nympha, 194.
 Clonius, 221.
 Clotho, 7.
 Clymæas Atreus filia, 77.
 Clymene, 152, 253.
 Clymene Minyæ filia, 191.
 Clymenus, 169.
 Clymenus Minyarum rex, 97.
 Clymenus, 29.
 Clypei per Acrisium & Prætum fra-
 tres primum inventi, 78.
 Clysoymus, 221.
 Clytemnestra uxor Agamemnonis,
 200.
 Clytemnestra, 319, 455.
 Glytia Amyntoris peller, 220.
 Clytippe, 138.
 Clytius ab Hecate ferro candenti oc-
 ciditur, 18.
 Clytius, 208.
 Cocalus, 264.
 Cocytus, 306.
 Cœdus, 283, 294.
 Cœus Cœli & telluris filius, 2.
 Cœlum humeris Atlantis sustinetur,
 5.
 Cœlus primus orbis universi præfuit
 imperio, 1.
 — Tellurem duxit uxorem, 1.
 — Cyclopes liberos suos victos in
 Tartarum deiecit, 2.
 — è Tellure procreat Oceanum, 2.
 — è regno expulsus, 2.
 Cœranus, 154.
 Cœus filius fuit Cœli ex Tellure con-
 iuge, 1, 10.
 Cœus, 5.
 Colchi, 37, 52, 226, 231.
 Colchici navim Argo nusquam in-
 veniunt, 61, horum alii alia fecisse
 narrantur, ibid.
 — navem Argo tandem inveniunt,
 ibid, Medeam ab Alcinoë repos-
 cont, ibid.
 — cum Phæacibus habitare statuunt
 ibid.
 Colchis, 286.
 Colonius, 171.
 Colophon, 249.

- Columba per Symplegadas medias mittenda, 55.
 Columna Herculis duz, 114.
 Colymbz, 421.
 Coma Gorgonis aenea, 131.
 Comætho, 90.
 Cometes Asterii pater, 50.
 Comætho Preclai filia, 93. amore Amphitryonis inflammatur, ibid. aureum de capite patris capillum secat, ibid. interficitur, ibid.
 Conope Lacus, 429.
 Consuetudo quâ mulieres sacrificantes scommata jaciunt, unde orta sit, 62.
 Contentio inter Neptunum & Jovem de Therydis matrimonio, 218.
 Contumelia, sive Hybris mater Panis, 11.
 Copeus Pelopis Eliensis caduceator, 101. is post interfectum Iphitum Mycenis exulavit, ib. & ab Euryctheo expiationem consecutus ibidem habitavit, ib. Herculem imperat ut Hydram Lernæam tollat. ib. ut item Cervam cornutam Mycenæ afferat, 103.
 Corcyra insula, 61.
 Corcyra, 246.
 Coretho, 188.
 Corinthii Mermerum & Pheretem Medæ ex Jafone liberos trucidant, 65.
 Corinthii, 61.
 Corinthus aliquando Ephyræ dicta, 38
 Corinthus, 246, 266, 373, 419.
 Cornu Amalthææ, 132.
 Coronis Phlegyz filia, 197, 443. Mortua in pyra conflagrat, 198.
 — præter patris voluntatem nubens Iſchyi miscetur, ibid.
 — gravidata ab Apolline percutitur & necatur, ibid.
 Coronus Cznei fil. 49.
 Coronus Leonæi pater, 202.
 Corpus Typhonis totum pennæ erat circumdatum, 18.
 Corpus Icarî humatur ab Hercule, 125
 Corvus albus per Apollinem in nigrum mutatus, 1, 8.
 Corybantes ex Apol. & Thalia nati, 9
 Corycium antrum, 20.
 Corynæres, 238.
 Coryphasium, 450.
 Corythus bubulcus, 192.
 Corythus Paridis filius, 262, 398.
 Corythus Herculis Amasius, 311.
 Cos insula, 18, 128. devastatur per Herculem, ibid.
 Cræsus, 305, 315.
 Cragæus, 480.
 Cranaë Cranai filia, 225.
 Cranzchmæ, ibid.
 Cranaë Atthidis filia, ibid.
 Cranaus, 222.
 — ducta ex Lacedæmone Peliade Cranaen genuit, 225.
 Cranto, 6.
 Cratieus, 42.
 Cratos, 5.
 Crebren amnis, 212.
 Creon Corinthiorum rex, 64.
 — Amphitryoni socium fore contra Teleboas quâ conditione promittat, 91.
 — Iphiclo filiam juniorem dat uxorem, 98.
 — regnum Laii invadit, 169.
 — Menœcei filius, ibid.
 — ænigma Sphingis solituro & regnum & Laii uxore se traditurum, voce præcomis renunciari jubet, 170
 — Thebanorū regnū adipiscitur, 180
 — Argivorum cadavera projicit insepulta, ibid.
 — Corinthiorum rex, 187.
 Creontiades, 139, 98.
 Crenis porta Thebana, 176.
 Crepiracula aenea Herculi per Palladem data, 108.
 Cresphontes Myſſenæen sortito habere volens terræ glebam injicit, 144.
 — cum filiis duobus interficitur, 145
 Creta, 62, 93.
 Creta, 295, 264, 269, 399.
 Crete Asterii filia, 150.
 Crete, 152.
 Cretenia, ibid.
 Cretenses, 149. mendaces, 323.
B Cretensis

Cretensis puer à dracone amatus ,
 261.
 Creteus de vitæ exitu oraculum con-
 sulit, oraculum infansum celat.
 152.
 — senio confectus Alchmeni filio
 regnum tradere cupit, 153.
 — Rhodum contendit. ibid.
 — Aërope in terras longinquas
 cum Clymene amandat, ibid.
 Crethe, 137.
 Cretheus, 40.
 Cretinia regio, 353.
 Creusa Erecthei filia, 24, 267.
 Creusa Hecubæ filia, 210.
 Creusa, 229, 285.
 Criasus, 68, patri Argo in regno
 Peloponnesiaco succedit, ibid.
 Crines à capite Typhonis squalentes
 ventilabantur, 19.
 Crinò, 76.
 Crissa, 413.
 Critheus, 24.
 Crius Cœli Tellurisque filius, 2.
 Crius, 5.
 Crocon, 190.
 Crotoniates, 257.
 Cro opus, 259.
 Creatus dux Augeæ belli contra
 Herculem, 128.
 Creatus Amphilochoi pater, 202.
 Ctesippus, 139.
 Ctesippus, ibid.
 Ctesulla, 405.
 Cithonius, 75, 164.
 Cupido, 332.
 Curetes Jovem in Creta alunt. 3.
 — in antro Dictæo armati
 Jovemque puerum asservantes
 hostilibus scuta concutunt, nè
 Saturnus vocem ejus vagientis
 exaudiat, ibid.
 — Epaphum ob preces Junonis
 occidunt, 71.
 — à Jove occiduntur, ibid.

— Minos alunt filium ejus
 Glaucum bovem inter armenta
 tricolore esse, 154.
 Curia Romana, 298.
 Currus ab alatis trahendus draconi-
 bus, 15.
 — Neptuni pennatus, 28.
 — draconum alatorum, 65.
 Cyanippus, 46.
 Cybella Phrygiæ urbs, 161.
 Cycheus, 215.
 Cyclopes Cœli Tellurisque filii fue-
 runt, 1, in media fronte oculum
 unum singuli habuerunt, unde sic
 appellati, ibid.
 — Jovem tonitru donant, 4.
 — Tiryntem manibus cingunt,
 78.
 Cycnus, 273.
 Cydippe, 406.
 Cydon, 399.
 Cygnæ lacus, 429.
 Cygnus Martis & Pyrenes filius, 117.
 — Martis & Pelopæi filius, 135.
 Cylinæ, 255.
 Cyllene Nympha, 187.
 Cyllene mons Arcadiæ, 193.
 Cymo, 6.
 Cymothoe, ibid.
 Cynæthos, 188.
 Cynortes Amyclæ & Diomedes La-
 pithæ filiz filius, 39, 196, 197.
 Cypris Salaminia, 473. Serpentibus
 plena, 366.
 Cypselus, 329, 411.
 Cyrene, 109.
 Cyrenus, 314.
 Cyrus, 280, 385. Antiochi filius, ibid.
 Cytorus, 37.
 Cyzicus imperat Dolionibus, 51.
 Argonautas benignissimè sulci-
 pit, ibid.
 — à Dolionibus per ignorantiam
 occiditur, ibid. ab iisdem sump-
 tuosè tumularur, ibid. 265.

D.

Dædalus Eupalami filius, 237.
 eædis reus Athenas aufugit,
 151.
 — ligneam in rotulis vaccam
 concavam construere, ibid.
 — pellem bubulam circum-
 suir, ibid.
 — in prato ubi taurus pasceret, lo-
 cavit, ibid.
 Dædalus Pasiphaen in vaccam lig-
 neam intromisit, ibid.
 — primus imagines statuasque
 Deorum invenit, ibid.
 — Talaum Perdicens sororis filium,
 discipulum suum ex arce dejectum
 occidit, 237.
 — In Arcopago reus eædis peractus
 ad Minocem fugit, ibid.
 — architectus omnium præstantis-
 simus, ibid.
 Daiphron Sczam in uxorem ducit,
 74.
 Daiphron, 76.
 Damascichon, 167.
 Damasistratus Platænsium rex, 169.
 Damasippus, 200.
 Damsys Gigas, 331.
 Danaë Acrisi ex Eurydice filia, 78,
 284.
 — in Seriphum insulam deferitur,
 83.
 Danaus Beli filius, 72.
 — ad Lybiam incolendam per
 Belum patrem mittitur, ibid.
 — à conjugibus pluribus filias pro-
 creat quinquaginta, ibid. cum
 fratre Egypto de regno conten-
 dens, ope filiarum filios ejus
 quinquaginta præter unum alter-
 umque necavit omnes, ibid.
 — filiabus in navem *παραδρόπον*
 appellatam & à seipso fabrefactam
 impositis aufugit, ibid. in Rhodum
 appellens Minervæ Lindiæ statuam

dedicat, ibid. inde Argos se confert
 73. ibi ei Helanor regum tradit,
 ibid. ille regno positus regionis
 incolas Danaos vocat, ibid. filias
 suas aquatum emittit, ibid.
 — pollicitationibus filiorum Ægyp-
 ti parum fidit, ibid. injuriæ, fugæ,
 exiliisque sui reminiscitur, ibid.
 — Nuptias filiarum Ægypti filiis pa-
 ctus, eas distribuere incipit, 74.
 & Hypermnestram quidem dat
 Lynceo, ibid. Gorgophonen verò
 Proteo, ibid.
 — Hypermnestram in vincula con-
 jectam asservat, quòd Lynceum
 sponsum non interfecisset, 76.
 Daphne Amyclæ filia, 374.
 Daphnis Mercurii filius, 393.
 Dardania, 206, 254, 261.
 Dardanus, 205, 377. ob fratris inter-
 itum moreretur, ibid.
 Dardanus Thessal. 308.
 Dares, ibid.
 Darius Mystaspis, 316.
 Daleylus, 111.
 Daulia Phocidis urbs, 228.
 Daunii, 368, 471.
 Deianeira, 6.
 — Herculis sit uxor, 132.
 — se ipsa suspendit, 137.
 — Oenei filia, 139.
 Deicoon, ibid. 98.
 Deidamia, 220, 315.
 Deimachus, 24, 41.
 Deion, 24, 139.
 Deion Phocidis rex, 38.
 Deioneus, 93.
 Deiopres, 211.
 Deiphobus, ibid.
 Deiphon, 14, 145.
 Deiphyle filia Adrastii, 34.
 Deipyle, 46.
 Dentis draconis, 57.
 Deliades, 80.
 Delus, 361.
 Delos unde nomen acceperit, 10.
 Delphicum oraculum, 74.
 Delphi, 11, 36, 59, 141.
 Delphus, 278, 295, 389.

- Delphyne serpens, 20.
 Delus, 10, 12.
 Demarces, 52.
 Democoon, 211.
 Demonice, 27.
 Demophoon Thesei filius, 465.
 Dercynus Nept. filius, 115.
 Deo, 6.
 Desiderium Junonis Porphyrii per Jovem injectum, 17.
 Deucalion filius fuit Promethei, 22.
 — cum Pyrrha in arcam ingreditur. ibid.
 — noctes diesque novem in pelago circumfertur, 23. demum Parnassum appellit, ibid.
 — generis humani restorationem deposcit, ibid.
 Deucalion, 150, 189.
 Dexamenus, 107.
 Dexithea, 150.
 Dione filia Cœli à Tellure, 2.
 Diana Taurica, 318. Dianæ cerva, 326, 456. per Dianam jurare, 375, 405. ejus statua, 432. Noctivaga, 434. templum in Crera, 476.
 — venationis studio delectata virgo permansit, 10.
 — Orionem necat, 12.
 — Alcidas per dolum de curru perimit, 26.
 — in cervam mutata, ibid.
 — Herculi cervam aufert, 103. sed illam ab eo placata redditam Mycenis inferre vivæ ei permittit, ibid.
 — Astionem in cervum mutat, 160.
 — filias Niobes sagittis conficit, 167.
 Dicæarchus Telestinus, 320.
 Dicæus, 256.
 Distynna, 476.
 Dictys, 39, 83. Seriphi rex, 87.
 Didymæi Apollinis templum, 345.
 Didymus Regio, 274.
 Dii ob Typhonem in Cœlum irruentem in Aegyptum properant, 19. seque ob insequentem illum in varias formas transmutant, ibid.
 — Cœlo relicto Nuptias Cadmi in Cadmia celebrant, 157.
 — nuptias Thetidis cum Peleo commendant singuli, 218.
 Diluvium Deucalionis sub Nyctimo regnum adepto factum est, 189, 195.
 Dimætas, 395.
 Dino, 84.
 Diocorystes, 74.
 Diodorus aulætes, 338.
 Diogeneia Cephissi filia, 229.
 Diognetus vates, 316. pugil, 329.
 Diognetus Erythr. 361.
 Diomede Xuthi filia, 38.
 Diomedes Rhæsum in bello Trojano obruncat, 9.
 — Thebanis Trojanisque bellum infert, 35.
 Diomedes, 34.
 — Agrii filios ferè omnes occidit, 35.
 — Maris & Cyrenes filius, Bistonum Thracii generis pugnacissimus rex, 109.
 Diomedes Tydei filius, 182, 202.
 Diomedea necessitas, 276.
 Diomus, 419.
 Dione, 26.
 Dionæus, 229.
 Dionysus pater Phani, 49. & Staphyli, ibid.
 — per Jovem in hadum transformatur, 159.
 — post vitem inventam per Junonem in furem actus Aegyptum Syriamque peragrat, 161.
 Dionysus Bacchus Chironis alumnus, 317.
 — Lycurgo furem injectit, 162.
 — malum & remos vertit in serpentes, 163.
 — colitur ab hominibus ut Deus, ib.
 — matrem revocat ab inferis, 164.
 — cū matre in Cœlū conscendit, ib.
 — in Atticam venit, 227.
 Diopatra, 447.
 Diorea, 347.
 Dioscori, id est, Jovis filii, 197.
 Dioscori diebus alternis inter Deos esse permittuntur, 205.
 — in superos relati, ibid.
 — filias Leucippi in matrimonium habere cupiunt, 404. Di-

Dioscorus Therzus, 315.
Diexippe, 75.
Dirce Lyci conjux, 166.
Dirce crinibus è tauro relegata necatur, *ibid.*
Dirce fons, *ibid.*
Distantia Tarrari à terra, 2.
Dodonis Sylva, 49.
Deliche insula, 125. **Icaria per Herculeum vocata**, 126.
Doliones, 51.
Dolopes, 220.
Dolus, 260.
Dores in Cretam navigant, 295. in **Peleponnesum**, 265. unde dicti fuerint, 267, 268.
Dorishses unde vocati, 24.
Dorion, 74.
Doris, 5.
Dorus, 24. *ibid.*
Dorycleus Hippocoontis filius, 200.
Doryclus, 211.
Doto, 6.
Draco insomnis, 48.
Draco immortalis, centiceps Hesperidum mala servat, 117.
Draco animal formidabile, 145.
Draco unus alterum draconem extinctum per herbam allatam, & ei appositam revocat in vitam, 155.
Draco Eupompi Samii filius, 314.
Dryas Martis filius, 30.
Dryas, 75.
Dryas à patre Lycurgo furente interficitur, 162.
Dryope, 410, 465.
Dryopes, 134.
Dryops Sperchii filius, 410, 463, 281.
Dule Pieris ab Aetolia oriunda, 203.
Dulichium, 107.
Dymas, 144.
Dynamene, 6.
Dynastes, 138.

E.

E *κατόχους* **Cenimani**, 1.
Ecdysia festum, 438.

Echedorus amnis, 107.
Echemon, 211.
Echemus Timandram in conjugem duxit, 200.
Echemais, 393.
Echeneus fons, 367.
Echephron, 42, 211.
Echidna Tarrari & Terræ filia, 69. per **Argum Panopten interempta**, *ibid.* viatores enim corripiebat, *ib.*
Echidna, 81, 170.
Echinades insula, 55.
Echion, 157, 397.
 — **Agaven duxit uxorem**, 158.
Echo, 333.
Edoni, 162.
Eetion, 212.
Eidothea, 460.
Elara Orchomeni filia, 11.
Elates Polyphemi pater, 50.
Elatronus, 180.
Elatus, 105.
 — **Arcadis & Leaneiræ filius**, 190.
 — **rerum summa poritur**, *ibid.*
Electra, 56, 75, 193. **Atlantis filia**, 205, 250.
Electra porta Thebana, 176, 466.
Electryo filiorum eadem ulcisci cupit, 91. bellum contra **Teleboas** conficere parat, *ibid.* occiditur, 92.
E torâ Argivorum terra exigitur, *ibid.*
 — **cum Taphio Mycenis imperat**, 90.
Eleenses, 327.
Elephantis, 74.
Eliphenor Chalcodontis filius, 202.
Eleuchea, 138.
Eleus, 93.
Eleusin, 121.
Eleusini, 231.
Eleuther fil. Apollinis, 191.
Eleutheræ Boeotiz, 165.
Elientes, 91, 329.
Elis, 106.
Elis capitur, 129.
Elo urbs Argivorum, 91.
Emasphorus, 200.
Emathia, 421.
Emathion Ithoni ex Aurora filius, 209.

B 3 Enaete

- Enarete Deimachi filia, 24.
 Enceladus Amymonem ducit, 74.
 Enchelienses, 164.
 — ab Illyriis bello impetuntur, 164.
 Endeis, 213.
 Endymion Calyces & Aethlii filius,
 26. Eliden transmigra, ibid.
 Enipeus fluvius, 40.
 Enis Peleo per Vulcanum donatus,
 217.
 Entedides, 138.
 Entheis, 236.
 Erato, 84.
 Eone, 138.
 Epaphus, 71.
 Epaphus Memphim uxorem ducit,
 ibid.
 Ephesia, 153.
 Ephesi, 277.
 Ephesus ager, 276. 423.
 Ephesus, 125.
 Ephialtes, 17. 25.
 Ephialtes Junonem sibi in conjugem
 deposcit, 26.
 Ehippus, 418.
 Ephyrades Nymphæ, 273.
 Ephyræ, 38.
 Epicastra, 168.
 Epicastra, 27. 139. Egei filia, ibid.
 Epicedius, 311.
 Epidamnus, 319.
 Epidaurus, 68. 238.
 Epidaur, 41.
 Epigoni paternas cedes ulturi bellum
 contra Thebanos gerendum statu-
 unt, 181.
 — Alcmazone duce Thebanos op-
 pugnatum eunt, ibid.
 Epilais, 137.
 Epimercheus, 5. 22.
 Epipola Carystia, 315.
 Epirus, 186. 246. 348. 411.
 Epistrophus Schedii pater, 202.
 Epochus, 191.
 Epopeus, 25.
 Equæ Diomedis Thracis, 109.
 — Carnibus humanis vesciebantur,
 ibid.
 Equi Jovis alati, 20.
 Erasinus, 475.
 Erasippe, 139.
 Erato, 6. 7. 75.
 Eratus, 138.
 Eretheis locus sic appellatus, 211.
 Eretheus, 218.
 — post Pandionem regnum accipit,
 229.
 — Praxitheam ducit uxorem, ibid.
 — unam filiarum jugulare jubetur,
 232.
 — filiarum natu minimam immo-
 lat, 232.
 — Eumolpum obruncat, 233.
 Erethedarum genus, 283.
 Eretius quidam scindapsi inventor,
 334.
 Erginus Neptuni filius, 49.
 — cum exercitu ingenti contra
 Thebas proficiscitur, 97. non paucis
 trucidatis pacem jurando sta-
 bilitam ira dat, ut sunt ei ubera-
 ri, ibid.
 Erichonius, 222.
 Erichonius, 206.
 — Troem creat, ibid.
 — unde genitus, 226.
 — in templo à Minerva ipsa enu-
 tritur; Athenarum regno potius
 est, 227.
 — Pasitheam uxorem accipit, ibid.
 — vita functus in fano Palladis
 primo sepelitur, ibid.
 Eridanus, 60.
 Erigone patrem vestigat, 217.
 — ob patrem interfectum se suspen-
 dit, 218.
 Erinus, 109.
 Erianyes filiz fuerunt Cœli, 2. 316.
 Eriphyle, 46. nupsit Amphiarcho, ibid.
 Eriphyle, 173. 182. 389.
 Erippe Xanthi uxor, 358.
 Eris, 424.
 Eritharsus, 273.
 Erithius Apollo, 336.
 Erodius, 417.
 Eros, 338.
 Erymanthus mons, 104.
 Erynnis, 316.

- Erylichthon Cecropis filius, 222.
 — sine liberis maribus decedit è
 virâ, ibid.
 Erythea, 114. ab oceano non procul
 sita insula est, ibid.
 Erythea insula, 117, 247, 391.
 Erythras, 138.
 Erythraei, 361.
 Erythraeum mare, 283.
 Erythroe, 38.
 Eryx, Neptuni fil. 116. cum Hercule
 luctatur, ibid.
 Estiza urbs per Thebanos & condita
 & inhabitata, 183.
 Eteocles, 171, 172.
 — Adraſti & Commilitonum ejus
 mandata negligit, 176.
 — Thebanos armat, 174.
 Eteochus cursu vincit in certamine
 Nemezo, 175.
 Ethodza, 167.
 Evadne Argi conjux, 68. Strymonis
 & Nezzæ filia, ibid.
 — Iphidis filio in Capanei rogam
 seipſam conjicit, 181.
 Euzmon, 188.
 — Eurypyliater, 202.
 Evagoras, 41.
 Evagore, 6.
 Evander, 211.
 Eubza, 63.
 Eubœas, 138.
 Euboles, ibid.
 Euchenor, 74.
 Euchrate, 6.
 Eudora, ibid.
 Eudonus, 308.
 Euenus, 28, 50.
 — seipſum præcipitat in fluvium,
 ibid.
 — Hypſipyles ex Jafone filius, 50.
 — amnis, 133.
 Eueres, 90.
 Eueres Pterelai filius superſtes, 91.
 Eugnotus, 339.
 Eulimene, 6, 399.
 Evippe, 75, ibid. 348.
 Evippus, 28.
 Eumedes, 31.
 Eumelus, 190, 189.
 — Admeti filius, 202.
 Eumenidum lucus, 171.
 Eumides, 137.
 Eumolpe, 6.
 Eumolpus, 121.
 — infans per matrem Chionem in
 mare dejicitur, 231.
 — per patrem Eiectheum obrun-
 catus, 233.
 Eumon, 188.
 Eunice, 6.
 Eunomia, 7.
 Eunomus Architelis filius per Her-
 culem pugno percussus occiditur,
 133.
 Eunomus Locrus citharædus, 248.
 Euopis, 395.
 Eupalamus Merionis & Alcippæ
 filius, 237.
 Eupator, 338.
 Euphemus Neptuni filius, 49.
 Euphemus, 420.
 Euphorbus, 309.
 Euphrosyne, 7.
 Eupompus Samius, 314.
 Europa ad Jovem ducta, 108.
 Europa Phœnicis filia, 147, 271.
 Europa nusquàm invenitur, 148.
 — per filios Agenoris investigatur,
 Agenoris ipsius jussu, ibid.
 — non invenitur, ibid. Regio, 244.
 350.
 Eurotas Leletis indigætis filius,
 195.
 Euryalc, 85.
 Euryalus Euippes filius, 348.
 Euryalus Mecistei filius, 46. ad Trojâ
 navigat, ibid.
 Eurybza, 5, 6.
 Eurybatus Euphemi filius, 420.
 Eurybius, 41, 140.
 Euryce, 138.
 Eurycape, ibid.
 Eurydamas, 74.
 Eurydice Orphei conjux Serpentis
 morsu è medio tollitur, 7.
 — quod eam maritus ejus Orpheus
 aspexisset in Tartarum redit, 8.
 B 4 — Lace-

- Lacedæmonis filia, 78.
- Acrisii uxor, 78.
- Adrastii filia, 208.
- Eurygenea Hyperphantis filia, 171.
- Euryloclus, 75.
- Eurymede, 38.
- Eurymedon, 111.
- Eurymenes, 41.
- Eurynome, 5.
- Eurynome Oceani filia, 7.
- Euryops, 138.
- Eurypyle, 255.
- Eurypyle.
- Eurypylus, 138.
- Neptuni & Astypalæ filius, 128.
- per Herculem peremptus, ibid.
- Temeni filius, 145.
- Mecistei filius, 182.
- Euzemonis filius, 202.
- Eurysthene, 142, 144.
- Eurystheus, 90. imperat Mycenis, ib.
- Stheneli filius, ibid. Septimestris in lucem prodit, ibid.
- non vult ut Hercules Mycenæ ingrediatur, 101. jubet autem ut res ab eo gestæ ante portas ostententur, ibid.
- præ metu dolum æneum sub terra sibi occultari mandat, ibid.
- deinde per Copreum Herculi significat, quos labores deinceps exantillare debeat, ibid.
- Hippolytæ cingulum ad se deferri jubet, 110.
- bove sibi ab Hercule tradita immolat Junoni, 117.
- poma Hesperidum ab Hercule accepta Herculi reddit, 120.
- Antimachen ducit, 191.
- Euryte, 28, 223.
- Euryteles, 139.
- Eurythemis Cleobææ filia, 28.
- Eurytion, 81, 105.
- Eurytion à Pyleo nolente per jaculum confossus, 31.
- Eurytion bubulcus. Geryonz, 114.
- Eurytion Astoris filius, 215.
- Eurytus, 437.
- Eurytus Carum rex, 460.

- Eurytus telo querno interfectus, 17.
- Mercurii filius, 49.
- Orchaliz regulus, 123.
- ab Hercule punitur, 131.
- cum filiis occiditur, 136.
- Eurytus, 200.
- Thalpii pater, 202.
- Euseirus Neptuni filius, 446.
- Euterpe, 7, 9.
- Eutyches, 200.
- Euxanthius, 150.
- Exercitus Temeni in Naupacto morbo ingenti molestat, 142.
- Exole, 198.

F.

- F**Alx adamantina Saturno per matrem Tellurem contra patrem Cælum porrecta, 2.
- Faustulus, 297, 319.
- Fax Ilium depascens & concremans, 209.
- Feriz Dionysii per Proeti filias non receptæ, 78.
- Filix Danaï sponsores suos occidit, 76.
- capita præfecta in Lerna defodiunt, corpora ante urbem depelrata sepeliri curant, ibid.
- Jovis imperio per Minervam Mercuriumque à cæde sponsores expiantur, ibid.
- Proeti furentes per totum Argivorum agrum errant, ibid. in Arcadiam Peleponnesumque reverte per desertam discurrent, 79.
- magis magisque infaniant, ibid. ædibus propriis desertis in suos ipsarum filios devolvunt, ibid. fugientes in desertum se abdunt, ibid. Curantur unâ excepti, 80.
- Cadmi evulgant Semelen cum mortali quodam concubuisse, ab Jove autem se compressam mentitam esse & ob id fulmine peritam, 1, 8.

Filii Cinyrae viris alienigenis permittitur in Aegypto moriuntur, 223.
 — Erechthei se jugulant omnes, minimam sororem jussu patris jugulatam videntes, 232.
 — Hyacinthi per Athenienses jugulantur, 236.
 Filii Caeli, 1.
 — Ponti, 5.
 — Latoniae Tityum sagittis conficiunt, 11.
 — Thestii de fera agrum Oenei depopulata contendunt, 32.
 — Melanis Oeneo insidiantes, 34.
 — Agrii penè omnes occiduntur per Diomedem, 34.
 — Boreae Harpyias persequuntur, 54.
 — Aegypti Argos proficiscentes simultatem inter se gliscientem compescunt, 73. filias Danae sibi dari conjuges obsecrant, ibid.
 — Electryonis vim vi repellunt, 91. concursu mutuo perimuntur, 91.
 — Hippocoontis Neteo suppetias ferunt, & Licymnii filium occidunt, 130.
 — Hercules Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt, 139.
 — Athenas concedunt, 140.
 — Aegimii occiduntur, 144.
 — Agenoris investigant Europam nusquam apparentem, 148.
 — Asterionis discordiam exercent inter se mutua, 149.
 — Alemaonis mox adulti facti mortem patris uscisuntur, 185.
 — Phegeum & uxorem ejus occidunt, 186.
 — Lycaonis quinquaginta mortalibus omnibus impetare antesteterunt, 188.
 — Jovi viscera pueri cujusdam contreranei edenda apponunt, ibid.
 — Boreae ex Orithyia cum Jasone navigantes in Colchos, moriuntur Harpyias infectari, 231.
 Flameum aureum pro redimendo Priamo fratre per Hecionem Herculi datum, 127.

Fons Martius, 156.
 Fontes Leinzi, 73.
 Fontes Amymones, 102.
 Forma Calistionis Dianae venatricis socis praestans, 189.
 Fratres germani filii Caeli ab ima Tartari profunditate revocantur, 2.
 Fructus terris, 141, 142.
 Fumus è saxis Cyaneis errantibus crustatus, 60.

G.

G Adira quondam Erythea dicta, 114.
 Galea, 6.
 Galatus quidam Achilles, 333.
 Galea Pluroni per Cyclopes donatur, 4.
 Galea Orca, 84.
 Galinthias, 458.
 Galliz — seu Celiz, 60.
 Gallia, 253.
 Galli, 3, 7.
 Ganymedes raptus, 113.
 — ob formam praestantiam raptus per aquilam pincerna fit deorum, 206.
 Gelon Siculus, 287.
 Genetor, 188.
 Genitalia Coeli per Saturnum filium abscissa in Pelagus dejiciuntur, 2.
 Genus Inachi, 67.
 Genus Croci unde, 139.
 Gerastus Cyclops, 236.
 Gerenii, 42.
 Geryon, 247. à Junone adjuvatur contra Herc. 310, 394, 412.
 Geryones Chrysaoris filius, 114, 86. pulchrè descriptus, 114.
 Gigantes terribili vultu, promisso capillo, proluxa barba, pedes anguineos habere produntur, 16.
 — saxa & arbores accensas jactantur, ibid.
 Gigonius lapis, 313.
 Glauc Creontis Corinthiorum regis filia, 64.
 Glauc, 74.
 Glaucippe, 75.
 Glaucorhos, 6.
 Glaucus,

Glaucus. 38. 150.
 Glaucus Sisyphi filius. 80.
 Glaucus Minois filius. 154.
 — adhuc infans murem insequitur.
 & in dolum mellis delapsus perit.
 154.
 Glaucus in os Polyidi iussu ejus in-
 spuit, & sic artem vaticinandi
 obliviscitur. 155.
 Glyciferetes. 139.
 Gnosis Nympha. 203.
 Gorge. 29. 34. 74. 407. 409.
 Gorgon. 121. 284. 412.
 Gergones. 6.
 — capita squamosarum anguium
 spiris obstita habent. 85. dentes tam
 magno quàm magni sunt suum. ib.
 manus item zneas & alas aureas.
 ibid. eos qui illas intuentur in
 Saxa commutant. 85.
 — somno excitæ Perseum in-
 sequuntur. 86. illum autem intueri
 non possunt, Orci galea tectum.
 ibid.
 Gorgophone. 39.
 Gorgophone Danaï filiarum una. 74.
 Proteo datur in uxorem. ibid.
 Gorgophone Persei filia Perieri
 nupsit. 197.
 Gorgophonus. 90.
 Gorgythion. 211.
 Gorgyra. 15.
 Græca oracula. 274.
 Græcia. 267.
 Græcia inusitata frugum caritate
 pressa. 214.
 Græci fabulatores. 279. 283.
 Græci ad Trojam. 274. 293. reduces.
 318.
 Granum mali Punici datum Proser-
 pinæ per Plutonem. 15.
 Græz Eurynomes è Jove filiz. 7.
 Græz in Paro. 235.
 Gratian à Diana confectus. 18.
 Graveolentia. 50.
 Gutta virilium sanguinis Cælo ab-
 scissorum, profluentes in mare,
 causæ fuerunt filiarum quarundam
 2.

Cyas unus è filiis Cæli & Telluris.
 1.
 Gyges. 325.

H.

Hæmonius. 132.
 Hæmus. 21. unde dictus fuerit. ib.
 Hæmus. 70.
 Hægnius. 49. al. Agrius.
 Halcyone. 24.
 Halcyoneus. v. Alc.
 Halia. 6.
 Halicarnassus. 325.
 Halimede. 6.
 Halirrhothius Neptuni & Eurytes
 filius. 223.
 Halis turris. 321.
 Halis Tyrrenna venefica. 322.
 Halocrates. 138.
 Halocus. 382.
 Hamadryades. 74.
 Harmonia Martis & Veneris filia.
 157. 164. 397.
 Harmonia in leonem versa. 306.
 Harpa. 442.
 Harpagus. 280.
 Harpalcus. 183.
 Harpalice. 169.
 Harpalycus. ibid.
 Harpalus. 442.
 Harpe Jovi per Typhōnem adempta.
 20.
 Harpes Cyclops natus è Cælo &
 Tellure. 1.
 Harpyiz. 6.
 Harpyiz in Phineum vatem cæcum
 immisissæ. 53. majorem partem
 ferculorum mensæ impositorum
 ipsi abripiunt. ibid. reliqua fercula
 sordant. 54.
 — per Borez filios insequentes ni-
 hil mali perpeissæ. 55. Phineum
 se nullâ injuriâ affecturas promit-
 tunt. ibid.
 Harpyiz. 54. 55.
 Haruspicina. 43.

Hebe. 7.

Hebe. 7.
Hebe filia Junonis, 137.
Hecærga 407.
Hecale, 150.
Hecate ex *Perfa* & *Astria* genita, 5.
Hector *Andromachem* ducit, 182.
 184, 212.
Hecube filia *Dymantis*, 209. videtur
 sibi ardentem faciem parere. *ibid.*
Helanor vel *Pel.* 73.
Helas, 89.
Helena, 201.
Helena *Nemesis* & *Jovis* filia. *ibid.*
Helena ex ovo nata. *ibid.*
 — forma præstans rapitur à *Theseo*.
ibid.
 — per *Castorem* & *Pollucem* recu-
 perata, *ibid.*
 — rapitur è *Sparte*. 212.
Helena spons. 322. filia *Mufæ*, *Timo-*
nis, *Micythi*, 317 18. 19. 20.
Helenion herba. 318.
Helenus, 211.
Helenus *Priami* filius, 274.
Helicaon, 384.
Helice, 382.
Helicon, 421.
Heliconis, 138.
Heliconius *Leo*, 309.
Helix, 187.
Hellas, 139.
Helle filia *Athamantis*, 36.
 — decidit in Mare quod est inter
Sigeum & *Chersonesum*, *ib. d.* in eo
 extinguitur. *ibid.*
Hellen ex *Deucalione* & *Pyrrha* natus
 23.
Hellen, 24.
Hellenes *Græci* vocati, 24.
Hellespontus unde dictus, 37.
Hellespontus, 116.
Helius *Augez* pater, 50.
Hemithæa *Staphyli* filia, 268, 345.
Hephæste *Cranai* fil., 225.
Hephestine, 76.
Heraclea undenam dicta, 111.
Heraclidæ in *Peleponnesum* redeunt,
 140.
Heraclidæ *Peleponneso* relicta *Mara-*
thonem commigrant, *ib.*

Heraclidæ per *Hyllum* in *Peleponne-*
sum reducti, 141.
Hercelidæ, 145.
Heraclioræ, 357.
Heraeus, 188.
Hercules *Linum* interficit, 7.
Hercules ad *Erythiam*, 247, 394.
Lyndius, 253. *Sylei* filiam amat,
 256. *Prorei* filios occidit, 272.
 igne moritur, 305. 309. in ejus
 sepulcro leo, *ib. ejus* amasi, 335. po-
 steri, 465. lavacra, 410. *Corinthii*
 ab *Hercule*, 412. in hinnulum
 versus, 457. cum *Argonautis*, 453.
 — dexterum *Bphialæ* oculum sa-
 gittando effodit, 17.
 — *Prometheum* *Caucaso* affixum
 liberat, 22.
 — commissa cum *Plutone* pugna
Alcestin ad auras superas reducit,
 47.
 — *Jovis* filius, 49.
 — *Argos* remeat 52. apud *Omphale-*
lem servit, *ibid.*
 — *Argonautarum* dux, *ibid.*
Hercules gignendus, 90.
 — in pedes erectus *Serpentes* duos
 maximos necat, 94.
 — de cæde *Lini* accensatur, 95. *Rha-*
damanthi lege absolvitur, *ibid.* ad
 boum armenta per *Amphitryonem*
 amandatur, 96. ubi dum educatur,
 corporis & virium præstantia cæ-
 teros antecellit, *ibid.* terribilis visu,
 tanquam *Jovis* filius, *ibid.* cubi-
 torum quatuor altitudine est, *ibid.*
 igneum ex oculis splendorem ef-
 fundit, *ibid.* nec frustra ab arcu
 sagittam emittit, nec jaculo ferit,
ibid. inter boum armenta annum
 agens decimum leonem *Cithæo-*
neum occidit, *ibid.*
 — agitare currus ab *Amphitryone*
 discit, 95. artem luctandi ab *Auto-*
lyco, *ibid.* rationem sagittandi
 ab *Euryto*, *ibid.* à *Castore* sub armis
 exerceri, *ibid.* à *lino* *Citharædicam*,
ibid.
 — unam candemque sibi puellam
 supponi

- supponi parans, viriat quinquaginta, 96. leonis pellem induit, 97.
- legatos Ergini ignominia afficit, 97. arma tumir à Minerva, 98. Erginum obruncat, ibid. Minyas in fugam vertit, ib. tributum geminarum Thebanis pendere jubet, ib. Creontis filiam Megaram ob rem praelare gesta accipit conjugem, 98. ex ea filios procreat tres, ibid.
- peritus sagittandi per Eurytum. ense à Mercurio, sagittas ab Apolline, thoracem aureum à Vulcano, peplum à Minerva accipit, ibid. Clavam in sylva Nemeza sibi ipse comparat, 99. post confectam cum Minyis pugnam in furorem incidit, ibid. suos ipse filios ex Megara procreatos cum duobus Iphicli natis in ignem conjicit, ibid. hinc se exilio mancipat, ibid. expiatur à Theseio, ibid. Delphos profectus seiscitatur, quo habitatum ire debeat, ib. hoc tempore per Pythiam Hercules primum vocatur, ibid. Alcides antea semper appellari solitus, ibid. Tirynthe se habitaturum ex Pythia intelligit, ibid.
- Tirynthem commigrat, ib. quicquid ab Eurystheo jubetur, facit, ib. in leonem Nemezum contendens, Cleonas pervenit, 100. leonem interficit, ib. humeris impositum Mycenae porrat, ibid. Jovi servatori sacra peragit, ibid.
- Iolai opem contra Hydram implorat, 102.
- cervam Dianae sacram interficere nolens annum torum persequitur, 103. tandem cum amone Ladone tranarura esset, sagitta percutit, ib. & captam humerisque impositam auferre vult, ibid.
- Chironis genu relo vulnerat im. medicabiliter, 105. Hercules ad apri venationem contendit, ib. & eum vinctum Mycenis infert, ibid.
- Eurytionem centaurum obruncat, 107. Stymphalides aves fugare jubetur, ibid.
- Volonum multitudine stipatus ad Diomedem navigat, 109. perdomitis equarum Diomedis custodibus, eas ad mare abigit, ib. Bistonibus eas ipsi eripere parantibus, equas Abdero custodiendas committit, 109. Bistonibus devictis & Diomede occiso reliquos in fugam agit, 110. Abdero urbe condita, equus abactus Eurystheo tradit, ibid.
- ad Hippolyte cingulum capicandum mittitur, ibid.
- Hippolyten necat, 112. Zonam ei aufert, ib. reliquis devictis renavigat, ib. Trojam appellat, ibid.
- se Hesionem salvam conservarum promittit, 113.
- cerum occidit & Hesionem conservat, ib. excidium Troje minatus Aeneam appellat, ib. à Poltye hospitio excipitur, ib. inter navigandum Sarpedonem interficit, 113.
- Prorei filios interemit, ibid.
- ad Geryonae boves concedit, 114. per Europam transiens monstra multa praetergreditur, ib. in Lybiam trajicit, ib. per Tartessum iter facit, ib. columnas duas in Europae Libyaeque finibus oppositas constituit, ib. solis radiis calefactus, arcum in illummet ipsum intendere non erubuit, ibid, 115.
- poculo aureo Oceanum trajicit, ibid. Erytheam advehitur, ibid. in Arbante monte pernoctat, ibid. canem clava percutit. Babelcum item Eurytionis cani opem ferentem occidit, ibid.
- Tartessum tranat, ibid. poculum aureum reddit Soli, b. d. Abderam transgressus in Libyam pervenit, ib. Aebionem & Dercyrum perimit, ib. per Tyrrheniam iter habet, ib. taurum amissum quaerit, ibid. invenit eum inter Eycis armenta indeque reposcit, 116. Eycem tervictum tandem perimit, ibid. taurum receptum cum bovis alius in mare Ionium reducit, ibid. collectus

collectis bobus Strymonem lapidibus opplet, & non navigabilem facit, ibid. traductas boves Eurytheo dat, ibid. ad Echedorum amnem pervenit, 117. à Cygao ad certamen singulare provocatur, ib. Antzum perimit, 118. à Libya Ægyptum peragrat, ib. comprehensus ad aram trahitur mactandus, 119. vinculis ruptis Busrin & filium ejus necat, ibid. Asia percurfa Thermydras appellit, ibid. in Arabiam pervadit, 119. Emathionem necat, ibid. facto per Libyam itinere ad mare extimum navigat, ib. Ibi Scypho sumpto in obiectam continentem navigat, ib. — Nereum comprehensum ligat, 118. cum non prius dimittit, quàm ubi Hesperides, & mala illarum aurea sint, edoceatur, ibid. — Prometheus liberat à Caucaso, ad Jovem reducit, 119. — pro Atlante cœlum sustinet, 120. diutius sustinere nolens, cœsticillū capiti imponendum facere se velle fingens, facit ut a Cœli sustinendi onere per Atlantem liberetur, ibid. — aurea Hesperidum poma tria per Atlantem humi deposita aufert, ibid. vel ut alii, ea draconi cæso ablata Eurytheo donat, ibid. quæ ipsi per Eurytheum reddita dat Minervæ, ibid. — Eleusinem ad Eumolpum descendit ut sacris Cereis per eum iniurietur, 121. à quibus ut indignus repellitur, ibid. tandem expiatus admittitur, ibid. inde ad Tænarum accedit, ib. penetrat ad inferos, ib. in Gorgonem gladium stringit, ib. in dæmo Plutonis Theseum & Pirithoum offendit, ibid. Theseum ibi manu prehensum excitat, 122. Pirithoum frustra in vitam revocare nititur, ibid. Sanguinem animabus præbiturus unam è bubus Plutonis jugulat, ibid. Meæcerium Plutonis bubulcum modis indignis tractat, ibid. Cerberum à

Plutone deposcit, ib. oblinet canem, eumq; ad Eurytheum abducit, 123. & ad inferna reducit, ibid. Thebas reversus Megaram Iolaio dat conjugem, 123. Iphitum in bubus amissis querendis juvat, 124. templum Delphicum spoliare vult, ib. avestro tripode ædem oracularem sibi propriam construere, 125. venditur, ib. Omphalæ serviens Cercopas captos in vincula conficit, ibid. Sylvum cum Xenodice filia interficit, ibid. — ad Dolichen insulam delatus Icarī corpus humat, ibid. Hercules ab Ilio classem reducit, 128. fœda tempestate per Junonem affigitur, ib. ad insulam Co navigans lapidum iactu per Coos in portum appellere prohibetur, ib. sed ille insulam vi capit, ib. Eurypylum perimit, ib. per Chalcodoniem vulneratus ope Jovis salvus evadit, ibid. Co devastata Phlegram adit, ibid. ibi cum diis gigantes debellat, ib. in Angeam bellum movet, ibid. — in morbum incidit, 129. cum Melionidis inducias facit, ibid. — Cerramen Olympicum instituit, ib. aram Pelopi, & diis duodecim excitat, ibid. — Elidem capit, 129. adversus Pylum castra movet, ib. expugnat, 130. Periclymenum Neleumq; cum liberis Nesso e excepto interficit, ib. Plutone Pyliis opulentem vulnerat, ib. Pylo vastata in Lacedæmonem bellum gerit, ibid. — Cepheū adversus Lacedæmonios bello vexandos sibi socium cupit, 130. Cæro Hippocoonte, & filiis ejus in servitutem redactis Tyndareo Lacedæmonem subdit, 131. Tegeam transiens Augem non agnita viitat, ib. Calydonē profectus Deianeirā petit in conjugem, 131. luctatus hujus rei causa cum Acheloo in taurū transformato, ei cornu unum perfregit, ib. Deianiram accipit, ib. Acheloo

- Acheloo cornu reddit, *ibid.* loco
 ejus Amaltheæ cornu recipit. *ibid.*
 — in exiliū abiens Trachinem ad
 Ceycem se confert, 133. cum Dei.
 anirā uxore ad Evenum amnem
 venit. *ibid.* Nessum centaurum ibi
 offendit. *ibid.*
 — bovem integrum devorat. 134.
 — à Ceyce hospitio excipitur. *ibid.*
 — Dryopas debellat. *ibid.*
 — per Itonem iter facit. 134.
 — Megimio se belli socium ad-
 jungit. 134.
 — Coronum perimit & Megimio
 regni fines omnes liberos reddit.
 135.
 — Laogoram obtruncat. *ibid.*
 — à Cygno ad certamen singulare
 provocatur. *ibid.*
 — Cygnum interficit. *ibid.*
 — Orchoenum pervenit. *ibid.*
 — Amyntorem vitæ privat. *ibid.*
 — Jovis Cæsi aram consultit. 136.
 — sacrificat. *ibid.*
 — ætærans navi Trachinem adve-
 nitur. *ibid.*
 — inter Deos relatus. 139.
 — Hippocoonem & liberos ejus
 interimit. 209.
 Hermione Menelai ex Helena filia.
 203.
 Hermochares. 409.
 Hermes. 75.
 Hero. 362. 384.
 Herodotus. 52. 167.
 Herte. 221.
 Hesione. 77.
 — Laomedontis filia. 113. 137.
 — saxis alligata ceto devoranda
 proponitur. *ibid.*
 — Laomedontis filia Telamoni per
 Herculem datur uxor. 127.
 Hesione. 208.
 Hesperides. 117.
 Helychee. 138.
 Hetturia. 60.
 Hiacynthus. 236.
 — Lacedæmone Athenas commi-
 grat. *ibid.*
- Hicelæon. 384. 409.
 Hierax. 70. 409.
 Hieromneme Simoëntis filia. 206.
 Himerzi. 237.
 Hippalmus Penelei pater. 30.
 Hippalus pater Astoris. 49. 422.
 — Ceycis filius. 136.
 Hippæus. 117.
 Hippocles. 372.
 Hippocoon caditur. 130.
 — Icarionem & Tyndareum Lac-
 dzmone ejicit. 199.
 Hippocoon. *ibid.*
 Hippocoonidæ puerum Licymni
 filium, quod lapide canem, qui
 Herculem mordere volebat, pet-
 tiisset, interficiant loris. 130. hoc
 bello per Herculem molestantur.
 129.
 Hippocorystes. 76.
 Hippocratea. 139.
 Hippodamas. 24.
 Hippodamia. 74. 416.
 — Oenomai filia. 83.
 Hippodice. 76.
 Hippodrome. 138.
 Hippolyta. 467.
 Hippolyte. 110.
 — Amazonum regina. *ibid.*
 — ad Herculem sponte profecta
 Zonam se ei daturam promittit.
 112.
 Hippolytus. 74. 198.
 Hippomedon. 174. 337.
 Hippomedusa. 74.
 Hippomenes. 193.
 Hipponome. 89. Menæcei filia. *ibid.*
 Hipponoë. 6.
 Hipponous. 33. 174. 211.
 Hipponus Triballi filius. 444.
 Hippostratus Amaryncei filius. 33.
 Hipotes Phylantis Antiochi et
 Hercule nati filius. 143.
 Hipotes solum venare cogitur. *ibid.*
 Hippothoe. 6. 42. 89.
 Hippothous. 74. 200. 211.
 Hippotus. 183.
 Hippozygus. 139.
 Historia de excacatione Tiresis vs.
 Historia. 177.

Historia de Palladio. 207.
 Homerus. 9. 78. 81. 167.
 Hominem animal illud per Sphingem
 enigmaticè propositum ait esse
 Oedipus. 171.
 Homines è formicis facti. 230.
 Homolippus. 138.
 Homolois porta Thebana. 176.
 Horz Jovis ex Themide filiz. 7.
 Horus. 188.
 Hyacinthus Veneris ex Adonidis
 compressu filius. 8. Apollinis ama-
 sius. ibid. & 197.
 Hyacinthus ab Apolline invito occi-
 ditur. 8.
 Hyades stellæ è nymphis factæ. 159.
 Hydra Lernæa copiosè descripta 101.
 Hylas Thiodomantis filius. 51. Her-
 culis amatus. ibid. aquarum e-
 missus ob formam eximiam à
 nymphis rapitur. ibid.
 Hylæus. 31.
 — ab Atalanta perimitur. 192.
 Hyllus filiorum Deianiræ maximus.
 137.
 — Eurystheum obtruncat. 140.
 — Iolen uxorem ducit. 141.
 — Delphos concedit quâ ratione
 Heraclidæ redire possint in Pele-
 ponneseum sciscitaturus. ibid.
 — Heraclidas in Peleponneseum re-
 ducit. ibid.
 Hymæus. 199.
 Hymæi. 313. 314.
 Hyperbius. 96.
 Hyperborci. 13. 117.
 Hyperboreus. 441.
 Hyperenor. 157.
 Hyperenor filius Apollinis. 194.
 Hyperion Cœli Tellurisque filius. 2.
 5. 211.
 Hyperipte. 76.
 Hyperlaus. 34.
 Hypermanestra. 28. 438.
 — nata filiarum Danaï maxima. 74.
 — per patrem Danaum Lynceo da-
 tur conjux. 76.
 Hyperphas. 171.
 Hypirychus. 212.

Hypseus. 38.
 Hypsirtus. 443.
 Hypsireon Milesius. 380.
 Hypsipylus. 384.
 Hypsipyle Thoantis filia. 50.
 — per Jasonem comprimitur. ibid.
 — Lemnia. 175.
 — per mulieres Thebanas venditur.
 ibid.
 — vitæ tuendæ gratia servit apud
 Bycurgum. ibid.
 Hypsista porta Thebana. 176.
 Hyreus filius Apollinis. 194.
 Hyreus Nyctei & Lyci pater. ibid.
 Hyricus. 382.
 Hyrneto filia Temeni. 145.
 Hyrtacus. 209.

I.

Jaculum Cephalî inevitabile. 230.
 Jalmenus Martis filius. 202. vide
 Almenus.
 Iambe anus quædam. 14.
 Japetus Cœli è conjuge Tellure fili-
 us. 2. 5.
 Japyges. 265.
 Jardanus. 125.
 Jason Cererem deperit. 205.
 — vim facere volens fulmine ictus
 perit. ibid.
 — Jovis filius. 260. filius Argi. 310.
 Cyzicum occidit. 286. Amycum.
 323.
 Jason. 31.
 — Aefone natus. 47.
 — rei rusticæ studiosus. 48.
 — Anaurum amnem trajiciens al-
 terum in eo calceum amisit. ibid.
 — Argum fil. Phryxi invitat ad au-
 ream pellem. 48.
 — ad Aetern contendit. 57.
 — pharmaco inunctus tauros per-
 domat. 58. occidit Spartos. ibid.
 — vellus aureum dat Peliz. 63. cum
 heroibus lectissimis in Isthmum
 navigat. 64. navem dedicat Nep-
 tuno.

- runo, ibid. monet Medeam, cogitet,
 quâ ratione injurias per Peliam
 illatas ulciscatur, ibid.
 — cum Medea Corinthum commi-
 grat, 64. per decennium totum
 fortunatè vivit, ib. dimissa Medea
 Glaucem ducit, ibid.
 Jafus, 191.
 — Argi ex Ismene filius, 69.
 Jafus, 68.
 Iberus, 222.
 Ibycus, 316.
 Icaria insula, 321.
 Icaton, 199.
 Icarion & Tyndareus Lacedæmone
 ejecti ad Thestium confugiunt, 200.
 Icarus, 39. 197. 200.
 — sustibus enectus, 227.
 Icarus, 225.
 Ictæon, 208. v. Hicæon.
 Ida nympa, 3. mons, 212. regio,
 253.
 Idæa, 205.
 Idæus, 191. Priami filius, 324.
 Idas Apharei filius, 30. Neptuni fil.
 creditus, 197.
 — Clymeni, 369. Egypti, 76.
 Idas Misenen proficiscitur, 28.
 Idea per Phineum in uxorem ducta,
 211.
 Idmon vater ab apro percussus, 56.
 Idomene Pheretis filia, 42.
 — Abantis filia, 79.
 Idomeneus Deucalionis filius, 154.
 Idomeneus Priami fil., 218.
 Idyia Oceani filia, 57.
 Jelyfur, 296.
 Ilaira, 204.
 Ilaira Philodices filia, 197.
 I'ebia, 346.
 Ilifus amnis.
 Ilium ab Ilo, 207. 254. 347. 398.
 474.
 Illyrii bello infestant Eucelientes,
 164. & Dorientes, 471.
 Illyris, 354.
 Illyrius Cadmi fil., 164.
 Ilus, 206.
 — sine liberis extinctus, ibid.
 — Trois & Callirhoës filius, 206.
 — in Phrygiam pervenit, ibid.
 — in Phrygia palestra vincit, 207.
 — in Phrygia per regem pueris
 quinquaginta, puellis totidem
 donatur, 207.
 — Eurydicen uxorem ducit, 208.
 Ilihya, 7.
 Imago Herculis impiè efficta, 126.
 eadem per eundem lapide noctu
 percussa, ibid.
 Imber aureus, 83.
 Imbrus, 75.
 Imeusmus, 200.
 Impietas filiorum Deucalionis effe-
 cit, ut diluvium tempore ejus esset,
 189.
 Inachus ex Oceano & Tethye
 gignitur, 67.
 — Argivorum flavius ab Inachæ
 nominatus, 67.
 — Philodices pater, 197.
 Indi, 161.
 India, 162.
 Ino Melicertam filium secum in
 mare deiecit, 37.
 — Athamantis post Nephelen
 mortuum uxor, 36.
 — Nephelen natis insidiatur, 35.
 mulieribus ut triticum torreat
 suadet, 36.
 — filia Cadmi, 158.
 — nubit Athamanti, 159.
 — Melicertam in ferventem Iebetis
 aquam conjicit, 159.
 — cum perempto filio in maris
 profunda dehsit, 159.
 Insulæ fortunæ orum, 194.
 Io Argiva, 344.
 Io ex Iaso orta traditur, 69. vel ex
 Inacho, ibid.
 — ad Epaphum filium quærendum
 accingit se, 71. Syriam pendè uni-
 versam pervagatur, ibid. tandem
 Epapho filio invento in Aegyptum
 remeat, ibid.
 — ab Aegyptiis Ius appellatur, ib.
 Iobates Bellerophonem ad Chima-
 ram extinguendam mittit, 81.
 — Bellerophonæ

- Bellerophontæ præstantiam miratus literas Proeti ei ostendit, 82.
 rogat ut secum maneat, 82. Philo-
 moen filiam ei dat uxorem, ibid.
 regni successorem constituit, ibid.
 Iocasta, 168.
 — laqueo sibi collum frangit, 171.
 Iolaus filius Iphicli, 98.
 Iolaus auriga, 101.
 Iolcus, 31.
 Iolcus urbs, 42.
 — per Peleum expugnatur, 219.
 Iole Euryti filia, 123.
 — captiva abducitur, 136.
 Ion, 24, 267.
 Iones ab Ione vocati, 24, 244, 295, 366
 Ionia, 358.
 Ionium mare, 346.
 Ionius, 348.
 Joppe, 283.
 Jovis sanguis, 441.
 Iphianassa, 78.
 Iphicles Amphitryonis filius, 31.
 Iphiclus, 28.
 — Hercules frater, 131.
 — Thiestii filius, 50.
 — Protefilai pater, 202.
 Iphidamas filius Busiridis, 119.
 Iphigenia, 318, 326, 455.
 Iphimedia Triopis filia, 25.
 Iphimedia per Neptunum compressa
 geminos parit, 25.
 Iphimedon, 140.
 Iphimedusa, 74.
 Iphinoe, 78.
 — fil. Proeti natu maxima moritur, 80
 Iphis, 138.
 — Alectoris filius, 173.
 Iphirus, 101.
 Iphius, 175.
 Irene Jovis ex Themide filia, 7.
 Iris, 6.
 Iritus Namboli filius, 50.
 Irus, 473.
 Irus Boeotius, 324.
 Isæa, 6.
 Isis Aegyptiis, Cere Græc. 71.
 Ischys Elati fil. 198.
 Ismarus Hippomedontem prostermit,
 179.
 — mortuus, 232.
 Ismene Asopi filia, 69.
 Ismene, 171.
 Ismenus, 167, 213.
 Issa, 307.
 Issicum bellum, 320.
 Ister, 74.
 Isthmus, 109, 126.
 Isthmus Corinthiorum per Sinin in-
 cessus, 238.
 Italia, 246, 356, 358, 420, 450.
 Iton, 135.
 Ity's, 423.
 — trucidatus & elixatus per Proc-
 nen Tereo patri datur edendus, 228
 Julitz, 406.
 Juno, 310, 317, 334, 336, 414, 436, 458.
 — per Saturnum devoratur, 3.
 — citra concubitum parit Vulcanum, 9
 — Latonam à Jove compressam
 per totum mundum infectatur, 10.
 — Siden ad inferos detrudit, 12.
 — Acræa, 65.
 — Inonem in buculam candidam
 convertit, 69.
 — vaccam à Jove deposcit, ibid,
 acceptam Argo Panoptæ custodi-
 endam tradit, ibid.
 — bovem cæstro concitat, 70.
 — precatur Curetes ut Epa-
 phum occulant, 71.
 — dracones duos magnitudinis in-
 usitatæ mittit in lectum Herculis
 ad perdendum eum, 94.
 — sumit Amazonum unius formam,
 112. nunciat Hippolyten ab Her-
 cule & sociis ejus rapi, ibid.
 — Hesperidum mala suis in
 nuptiis Jovi munerata est, 117.
 — Herculi fœdam immittit tempe-
 statem, 128. hinc per Jovem
 suspenditur ex Olympo, ibid.
 — Thebanis Sphingem immittit, 171
 Juno Tiresiam luminum usu privat, 155
 15.
 — Dianæ persuadet ut Calistonem
 tanquam urtiâ configat, 190.
 Junx, 422
 Jupiter in antro Dictæo per Rheam
 editur in lucem, 3. C — julia

- iustæ ætatis Merin socium capit. *ibid.*
- adversus Saturnum & Titanas bellum gerit. 4.
- fratres per Saturnum patrem in carcerem coniectos liberat. *ibid.*
- per Cyclopes tonitru donatus. *ibid.*
- fit rex Cœli. *ibid.*
- Menœtium in bello Titanico in Tartarum detrudit. 5.
- aquam Stygis de scopulo per inferorum loca fluentem jurisjurandi religione decorat. *ib.*
- sibi Junonem connubio jungit. 7.
- multis cum immortalibus tum mortalibus mulieribus miscetur. 7.
- Theridi miscetur. 9.
- Thetidem gravidatam prius quàm pariat absorbet. 10.
- adjuvat Plutonium ad Proserpinam rapiendam. 13.
- imperat Plutoni ut Proserpinam remittat. 15.
- Typhonem eminùs conspicatus fulmine percutit. 20. cominùs autem illum falce adamantinâ deterruit. *ibid.* ad Casium usque persequitur. *ibid.*
- Typhonem ad Nysam usque persequitur. *ibid.*
- Vulcano Prometheum ad montem Caucasum religandum tradit. 21.
- imbribus largè effusus partem Græciæ maximam cooperuit. 22.
- Phryxius. 23.
- Phyxius. 37.
- Salmonem fulmine extinguit. 40.
- facit ut Argonautæ errent. 60.
- irascitur cum illis ob Absyrti mortem. *ibid.*
- Nioben primam mortalium inquit. 68.
- Ionem Junonis Sacerdotio decoraram vitiat. 69.
- Jupiter Curetas occidit. 71.
- in imbrem aureum mutatus per

- impluvium in Danaes sacrum delapsus cum ea concumbit. 83.
- ad Alcmenen contendit. 94. mutatus in formam Amphitryonis cum Alcmenæ concumbit. *ibid.*
- Servator. 100.
- Herculem & Apollinem de Tripode pugnantes fulmine dimittit. 125.
- Junonem ex Olympo suspendit. 128.
- Cœnus. 136.
- Europæ amore captus in taurum mutat se, & per mare Rhodum navigat. 147. 148.
- Europam per mare archit in Cretam. *ibid.*
- Europam in Creta comprimit. *ibid.*
- Sarpedoni vitam trium ætatum concedit. 49.
- Atabyrius. 152.
- ardens Semeles cum ea cum Junone concumbit. 158.
- partum Semeles semestrem ex igne medio abreptum femori insit. 158.
- Dionysum gignit. *ibid.* eumque Mercurio tradit. 159.
- Dionysum in hœdum transfert. *ibid.*
- inquit Antiopen. 165.
- Tiresiæ pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concedit. 178.
- Capaneum fulmine perimit. 179.
- Amphiarum immortalitate donavit. 180.
- hominis mercenarii formâ accepta ad filios Lycaonis, ut de impietate eorum cognoscat, accedit. 188.
- Lycaonem & filios ejus omnes excepto nato minimo fulmine extinguit. 189.
- à filiis Lycaonis invitatur. 188.
- Calistonem invitam subigit. 189.
- in Dianam vel Apollinem mutatus. *ibid.*

— Calistorem

- Calistonem vertit in ursam, 190.
- Atlantidas aliquas compressit, 194.
- Mercurium suum & aliorum deorum nuncium facit, 196.
- ex Taygete Lacedæmonem procreat, ibid.
- Apollinem in Tartarum dejicere vult, 199.
- in cygnum versus cum Leda concumbit, 201.
- in cygnum versus Nemefin init, ibid.
- Idam fulminat, 15.
- Aegidem opponit Palladi Mineræ, 208.
- Aeginam rapit, 213.
- Aeginam comprimit, ibid.
- Neptunum & Minervam contententes pacat, 222.
- deceptor, 283.
- Typhonem occidit, 457.
- Jusjurandum amantium irritum est, 28.
- Ixion, 31.

L.

- Λαα**, inde λαοί, 23.
- Labdacus Polydori ex Nyctéide filius, 164.
 - sentiens eadem quæ Pentheus, post eum occumbit, 165.
 - bello infestatus, 228.
 - Labyrinthus domicilium fuit ob multiplices viarum ambages, occurfus & recursus, hominem fallens, 15.
 - à Dædalo constructus, ib. 205.
 - Lac Amaltheæ, 3.
 - Lacedæmon ab Hercule bello impetratur, 130.
 - Regio à Jovis filio Lacedæmone dicta, 196, 298, 309.
 - Lacedæmonii, 295.
 - Lachesis, 7.
 - Læconia, 374.
 - Ladon amnis, 103.

- Laertes Arcefii filius, 49.
- Ulyssis pater, 202.
- Lælaps in lapidem cum vulpe, quam persequitur, convertitur, 93.
- Cephalæ canis celerrimus, 230.
- Lais, 305.
- Laius filius Labdaci anniculus, 164, 440.
- fugatus, 166.
- in Peleponneso per Pelopen hospitio excipitur, ibid.
- regnum accipit, 168.
- uxorem ducit Jocastam vel Epicastam, ibid.
- per Damasistatū sepelitur, 169.
- Lamia fera, 419.
- Lampon, 208.
- Lamprus Pandionis filius, 437.
- Lampus, 75.
- Lanomene, 138.
- Laodamas Eteoclis filius, 182.
- Aegialeum necat, ibid.
- Laodamia Bellerophonis filia, 148.
- Laodice Phoronei uxor, 67.
- filia Cinyræ, 190.
- Laodice Hecubæ filia, 211, 376.
- Laodocus, 27, 211.
- jaculo vincit in Nemeo certans, mine, 196.
- Laogoras Dryopum rex, 135.
- vir petulans & improbus, ibid.
- cum filiis suis in Apollinis luco epulans occiditur, ibid.
- Lapitharum adversus Ægimium socius, ibid.
- Laogore, 135.
- Λαοὶ populi dicti sunt tanquam lapides, 23.
- Laomedon Hereuli equas, quas promiserat, non dat, 113. v. 324.
- Oicleum pugnantem interficit, 126.
- Ili ex Eurydice filius, 208.
- Lao-hoë, 138.
- Laphria, 476.
- Lapides per Deucalionem missi faciem virorum trahunt, 23.
- Lapis fasciis involutus à Saturno devoratur, 4.

- Epitha Caneus, 438.
 Epithz, 104.
 Epithz Aegimium infestant, 134.
 Larissz, 88.
 Latinus Italorum rex, 246.
 Latona, 5. 442. ejus sanum, 437.
 ——— Dianam & Apollinem in
 Niobes liberos irritat, 166.
 Leades Eteocum prostermit, 179.
 Leanira Amyclz filia, 190.
 Learchus filius Athamantis, 36.
 ——— à patre Athamante furiis percito
 perimitur sagittâ, 37.
 ——— filius Athamantis natu major, 159.
 Leda Thestii Aetoli filia, 200.
 ——— ovum per Nemesein ex Jovis con-
 cubitu partum in arcam reponit,
 201.
 Legati Ergini à Thebanis tributum
 exacturi, 97.
 ——— Atheniensium ad Minoem mis-
 si, 236.
 Leitus Alestoris filius, 50.
 Leitus Penelei pater, 202.
 Lelas, 432.
 Leleges, 367.
 Lelex Eurorx filius, 196.
 Lemniz, 50.
 Lemnos, 334.
 Leo Cithzroneus, 96. à Cithzrone
 impetum faciens Amphitryonis &
 Thestii boves dissipat. ibid.
 ——— Nemeus per Herculem con-
 fiscitur, 100. invulnerabilis, ibid.
 Leodamas, 289.
 Leonte Helena, 318.
 Leophonte, 27.
 Leon, 188.
 Leonteus Coroni filius, 202.
 Lepreus, 328.
 Lerna, 76.
 Lerna palus, 101.
 Lerus Insula, 408.
 Leucas, 337.
 Lence Insula, 456.
 Leucippa, 330.
 Leucippe, 364.
 Leucippus, 39, 139.
 Leucoma Gnosius, 356.
 Leucone, 364.
 Leucopetra, 337.
 Leucopetus, 29.
 Leucophrya Mandrolyti filia, 153.
 Leucothea, 273.
 Libanus mons, 466.
 Libethri, 291.
 Libya Epaphi ex Memphide filia, 71.
 ab hac pars terræ una Libya vocata
 est, ibid.
 Licentia Scommatum in Theano-
 phoriis unde nata sit, 14.
 Lichas per Herculem à Bororia in
 Euboicum mare præceps dejicitur,
 136.
 Licymnius, 98.
 ——— puer adhuc admodum
 servatur incolumis, ibid.
 occiditur, 141.
 Ligyron qui & Achilles, 219.
 Lilybaum, 53.
 Limnorea, 6.
 Lindus, 296.
 Lingua Philomelz desecta, 229.
 Linus Orphei frater, 95. citharâ per-
 cussus ab Hercule interit, ibid.
 ——— Apollinis filius, 258, 259.
 Littus Aeniense, 113.
 Livius, 41.
 Lixus, 75.
 Loca extra Isthmum & Peleponne-
 sum vi aquarum contestata, 33.
 Locri, 257.
 Locri Epicnemediti, 333.
 Locris, 63, 221.
 Locutus Phazacius, 246.
 Locus Tomi appellatus, 59.
 Lolus fluvius, 270.
 Lucifer, 25.
 Lucina, 458.
 Lucius Hermioneus, 315.
 ——— Phoronei filius.
 Lucus Mycenæus, 70.
 Lucus Apollinis, 135.
 ——— Eumenidum, 171.
 ——— Palladis, 190.
 ——— Jovis, 193.
 Ludî Isthmici tertio celebrati, 119.
 Luna, 5.

Luna Endymionem flagrantissimè
deperit, 26.
Lurcus Phoronei filius, 345.
Lybia, 61, 73, 114, 117.
Lycæon Cyllenes Nymphæ filius, 187.
— Arcadibus imperans & multis
uxoribus filiorum quinquaginta
factus est pater, 187.
Lycæus, 449.
Lycia, 78.
Lycii, 351.
Lycomedes, 220.
Lycon, 200.
Lycopus, 34.
Bycormas, 28.
Lycurgus Arcas, 30.
— ex Pronastæ natus, 46.
— Circa Nemeam habitavit, ibid.
— Ancæ pater, 49.
Lycurgus, 139.
— Dryantis filius, rex Edonorum,
162.
— per Dionysum in furorem actus,
ibid.
— Dryantem filium securi percus-
sum interfecit, ibid.
— resipuit ubi corporis sui
extrema præcidit, 162.
— in montem Pangæum abductus
in vincula conjicitur, ibid.
— Dionysi voto equis laniatus
occumbit, ibid.
Lycurgus Rex Nemeæ, 175.
— Alei & Nemeæ filius, 190.
— per medicamenta in vitam
ex morte revocatus, 198.
Lycus Mariandynorum Rex, 56.
— à Thebanis imperator belli
declaratur, 165.
— post anæum imperii vigesi-
mum obruncatur, ibid.
— Sicyonem caput, 165.
— Epopeum interfecit, ibid.
— Antiopen captivam abducit, ibid.
Lycus ex Hyreæ & Nympha Clonia
natus, 194.
— Antiopen in vinculis torquet, 166.
— Nyctæi frater, 164.
Lycus Dascyli filius, 111.

— à filiis suis occiditur, 166.
— Agaven uxorem ducit, 74.
Lycus Neptuni fil. in insulas fortu-
natas mittitur, 194.
Lydi, 115.
Lydia, 393, 423.
Lynceus Aphareæ filius, 30.
Lynceus post Danaum Argis domi-
natur, 77. Abantem ex Hyperm-
nestra gignit, ibid.
Lynceus tantâ oculorum perspicaci-
tate fuit, ut etiam sub terra laten-
tia pervidisse dicatur, 197.
— ex Aphareæ & Arene natus, ibid.
Lynceus Herculis fil. 138.
Lyra per Mercurium primùm inven-
ta, 195.
Lyrus sine liberis decedit, 206.
Lysia, 145.
Lysianassa, 6.
Lysidice Pelopis filia, 89.
Lysidice, 138.
Lysimache, 45, 211.
Lysinomus, 90.
Lysippe, 78.
Lysippus, 138.
Lyses, 137.
Lysithous, 211.
Lytra, 236.

M.

Macarens, 188.
Macednus, ibid.
Macedones, 290.
Maces, 337.
Machaon Æsculapii filius, 202.
Mæzades, 8.
Mæzalus, 188.
— filius Lycaonis, 187.
— Atalanx pater juxta quosdā, 188.
Mæon, 176.
Mæra canis, 227.
Mæra Erasini filia, 475.
Magnes, 24.
— Aeoli filius Naidem Nympham
ducit uxorem, 39.
Magnesia, 269 unde dicta, 449.

Maia, 190, 194.

— per Jovem in antro Cyllenes
vitiata Mercurium parit, 194.

Mala aurea Hesperidum Hercules
petit, 117.

— ut piam collocari religiosum erat,
120.

Malea mons, 104.

Mandrolivus, 353.

Manes dii, 106.

Mantinus, 188.

Manto filia Tiresias, 183.

Manus Typhonis altera ad Hesperum,
altera ad Orientem pertingebat,
19.

Marathon, 109.

Mare Siculum, 21.

Mariandyni, 56.

Marpefia, 28.

Mars per Ephialtem & Otum in
vincula conjicitur, 26.

— Ascalaphi pater & Jalmeni, 50,
202.

— sententiam deorum duodecim in
Ariopago contra Neptunum abso-
lutus, 223.

Marces, 139.

Marsyas Olympi filius, 11. tibus
invenit, ibid.

— Apollinem de musica provocat,
ibid.

— ab Apolline devictus, 12.

— è Pini ramo suspenditur per
Apollinem, ibid.

Massilia, 358, 361.

Marris Thebanus, 313.

Mecisteus, 46, 175, 188.

— Euryali pater, ibid.

Medea cum Thetide de pulchritudine
certat, 323.

Medea Jasonem perdite amat, 57.
Aetæ filia, ibid. Idyia matre nata,
ibid.

— Jasonem adjuvat in tauris pet-
tendam, ibid. pharmacum ei
suppediat, 58.

— fratrem Absyrtum jugulat, 59.

— Jasoni conjugatur, 61.

— Felix filias, ut patrem necent

elixentque suadendo inducit, 64.

— arietem in frustra concisum eluxa-
tūmque agnum reddit, ibid.

— Jasonis uxori pepulum veneno
infectum mittit, quos ex Jalone
filios habet trucidat : curram dia-
conum alatorum conscendit ; in
eo profugit Athenas : filios infan-
tes adhuc, in fuga ista, ante Aetæ
Junonis aram supplices relquit :
Athenis Aegeo nupta Medam
gignit : cum filio Medo Athenis
ejicitur : nulli suorum cognita
Colchos remeat : Aetæ patri reg-
num, ex quo ejectus est, recuperat :
65, 66.

Medeficasta, 211.

Medus Medæ ex Aegeo filius : mag-
num apud barbaros imperium na-
ciscitur : Mediam vocat regionem
sibi subjectam, bellum interens
Indis moritur, 65.

Medusa, 85, 90, 121, 211. hæc Gor-
gonum sola mortalis est, ib.

Megaletor, 433.

Megamede Arnzi filia, 96.

Meganira Croconis filia, 190, 419.

Megapenthes, 80.

— Proeti filius, 88. Argivorum regno
præficitur, 89.

Megara Creontis filia, 139.

— per Minoem subversa, 236.

Megara filia fuit Cæli, 2.

Megareus Hippomenis filius, 235.

Meges Phylei filius, 102.

Megestarus Thanaces pater, 133.

Melaneus Dryopum Rex, 410.

Melanon, 175, 191.

— Atalantæ amore inflammatus,
192.

— mala aurea à Venere accepta
objicit Atalantæ, ut iis colligendis
intenta curtus obliviscatur, 193.

— Atalantæ conjugio possidet, ibid.

— in luco Jovis coeuntes in leones
muranur, 193.

Melampus, 42. voces avium intelli-
git, 43. quæ per eas futura evocet-
tur, mortalibus prædicat, 43, 181.

cinari quoque per haruspicinam
scit, *ibid.*
— boves Iphicli Pylum perducit,
45.
— Amythaonis filius, 79.
— Vates insignis, 79. rationem po-
tionandi & expurgandi primus
invenit, 79. virginibus Proeti fu-
rentibus sanitatem pollicetur, 79.
— curat Proeti filias furentes, *ibid.*
Melanippus, 324.
Melanippus capite obtruncatus, 180.
— Novissimus Asiæ filius Tydeum
in ventre percutit, 179.
Melanthides Bacchus, 283.
Melantii scopuli, 61.
Melas, 29. 34. 37.
Melas Licymnii filius, 136.
Meleager, 29. 121. Naturæ fuit in-
vulnerabilis, 30.
— Thestii liberis obtruncat, 32.
— Contrabescit, *ibid.*
— quosdam è Thestii libertis occidit,
ibid.
— Oenei filius, 49.
Melibœa, 167.
— Oceani filia, 187.
Melicerta, 36.
Melegunis Insula, 347.
Melie, 6.
Melicenses, 135. 289. 446.
Melilotus, 323.
Meline, 138.
Melissa Oceani filia, 67.
Melissus, 372.
Melica, Erasini filia, 475.
Melitenses, 431.
Melius, 211.
Melpomene, 7.
Memnon, 209.
Memphis Nili filia, 71. ab ea Mem-
phis urbs vocata est, *ibid.*
Menachus, 75.
Menippides, 138.
Menæceus, 168.
Menæceus ebrius cum uxore con-
cumbit, *ibid.*
— semetipsum mæstat ante portas,
179.

Menæceus à Jove in Tartarum mis-
sus, 5.
Menæceus Actoris filius, 49.
Menæceus Patrocli pater, 202.
— boum Plutonis custos, 115. cum
Hercule propter boves abactas
pugnam conferens sagittâ perso-
ditur & interit, *ibid.*
— Ceuthonymi filius, 122. precibus
Proserpinæ servatur, *ibid.*
Menedemus Elcensis Buneæ filius,
327.
Menelaus, 153.
— Atrei filius, 202.
Menelaus cum Helenâ Tauros pro-
fectus, 318. cum raperetur Helena
fuit in Creta, 325.
— à Tyndareo Helenæ sponsus de-
claratur, 203.
— ex Helena Hermionen gignit, *ib.*
— regno Spartano præfectus, 205.
Menippa Orionis filia, 452.
Mentor, 138. 140.
Mercurius Hippolytum conficit, 18.
— ad Deucalionem missus à Jove,
23.
— Martem furto è vinculis eripit
26
— pater Euryti, 49.
— Argiphontes appellatus, 70.
— Herculem vendit, 125.
Mercurius fur, 434.
— Admeti boves abigit, 449.
— Apemofynes amorem correptus
eam vitiat, 153.
— Dionysum ad Junonem & Atha-
mantem affert, 159.
— Amphioni lyram donat, 166.
— Jovis è Maia filius, 194.
— adhuc vagiens in cunis, inde
erumpit, *ibid.*
— Pieriam pervadit Apollinisque
boves clam abigit, *ibid.*
— boum Apollinis, quas Pylum
abducebat, pedibus calcæos induc-
bat, ne vestigia earum depren-
derentur, *ibid.*
— boum Apollinis in spelæo ab-
sconditarum duas immolat, earum

- coria scopulis affigit, & viscera earum partim tosta, partim elixa edit, 195.
 — in Cyllenen proficiscitur, ibid.
 — ante ostium antii in quo boves Apollinis abiconderat testudinem invenit, ibid.
 — testudini purgare nervos ex bo-um masticarum intestinis confectos inducit, ibid.
 — rationem carniū torrendarum primus invenit, ibid.
 — lyram primus invenit, ibid.
 — fasciis adhuc involutus de bobus abactis per Apollinem accusatur apud Maiam matrem, ibid.
 — boves Apollini reddere non vult, licet per Jovem patrem id facere jubeatur, ibid.
 — Apollini donat lyram, 196.
 — pascens boves fistulam compingit, ibid.
 — Jovis reliquorūque deorum nuncius per Jovem fit, ibid.
 Mermerus Medex ex Jafone filius, 65.
 Merope Oenopionis filia, 12.
 — Atlantis filia, 38, 193, 209.
 Merope Cressphontis uxor invita ducitur à Polyphonte, 145, filium tertium patri suo ipsius alendum tradit, 146.
 Meops Aefaci avus maternus, 210.
 Messana, 287.
 Messapii, 467.
 Messena, 39.
 Messenii, 30.
 Mestor, 89, ibid. 211.
 Meta Aegei uxor, 284.
 Metanira Celei conjux, 15.
 Metharme Pygmalionis filia, 223.
 Methodusa Eupalami filia, 233.
 Metiocha, 452.
 Merion, 229.
 Metionides, 203.
 Meris Oceani filia Jovis socia, 4.
 — Saturno pharvacum bibendum propinat, ibid.
 Merope fluvii Ladonis filia, 212.
 Mida, 243.
 Midea mulier Phrygia, 90.
 — Pelopis filius per Sthenelum commendatur, 91.
 Milesii, 358, 362, 378.
 Miletus puer à filius Asterionis perdit à amator, 149.
 — filius Apollinis & Aten., 249.
 Acacallid s, 459.
 — in Sarpedoas amorem benevolentiamque inclinat, ibid.
 — in Cariam appellat ibique urbem conditam de suo nomine Miletum vocat, ibid.
 Miletus urbs, 358, 380.
 Minerva tibias abiecit quod vultum deformem efficerent, 11, v. 332.
 — Encelado fugienti Siciliam Insulam objicit, 18. pelle Pallanti de rasta corpus suum tegit, ibid. expiat Dapidas, 76.
 — Herculi reddit poma Hesperidum per eum sibi donata, 120.
 — Cadmo regiam adornat, 157.
 — Cadmo Harmoniam dat uxorem ibid.
 — apud Tritonem educatur, 207.
 — post Neptunum in Attica com-
 pareat, 211.
 — Athenis de seipsa nomen imposuit, 222.
 — sibi arma constari volens Vulcanum adit, 225.
 — Pudica & virgo virum non vult
 admittere, 226.
 — Erichthonium immortalem clam
 diis aliis facere studens educat, ib.
 — Erichthonium in cista positiū Pan-
 drosi Cecropis filiz commendat, ib.
 Minnyrides, 473.
 Minois filii, 111, 154.
 Minos, 31, 93, 148.
 — Neptuno taurum immolaturus,
 eum sibi ab eo mitti petit, 150.
 — taurum à Neptuno missum non
 immolat, sed eo ad armenta de-
 ducto, immolat alium, ibid. v. 366.
 — se Neptuno immolaturū promit-
 tit quicquid è mari apparuisset, 108.
 — Jovis ex Europa filius, 148.
 — Miletum

— *Miletrum & Sarpedonem bello vincit*, 149.
 — *Cum Rhadamantho iudex animarum apud inferos constituitur*, 150.
 — *Cretam incolit*, *ibid.*
 — *leges conscribit*, *ibid.*
 — *Pasiphaen ducit uxorem*, *ibid.*
 — *Cretæ regno prohibetur*, *ibid.*
 — *Minotaurum intra labyrinthum conclusum custodiri jubet*, 151.
 — *eum Procride concumbit*, 229.
 — *eum mulieribus multis rem habet*, 230.
 — *audita filii morte sublatam à capite coronam abiecit*, 235.
 — *in Faro Gratiis sacra facit*, *ibid.*
 — *classè Athenas oppugnat*, *ibid.*
 — *Megareum interficit*, *ibid.*
 — *Megaritis potitur*, 236.
 — *Scyllam pedibus vincit à puppe deiecit, & eam submergit*, *ibid.*
 — *Athenas capere nequit*, *ibid.*
 — *orat Jovem Athenienses puniat*, *ibid.*
 — *Septem pueros toridemque puellas ab Atheniensibus Minotauro devorandos perit*, 237.
Mnestheus Pereti filius, 202.
Minotaurus taurino est vultu, cætera homo est, 151.
 — *in Labyrintho conclusus*, 237.
Minyas, 191.
Minytus, 167.
Misma, 451.
Mnemofyne Cœli è Tellure filia, 2, 421.
Mnesileus, 204.
Mnestimache, 107.
Mnestra, 75.
Molione, 129.
Molionidæ copias Herculis ægrotantis ex insidiis aggrediuntur, *ibid.* & multos ex iis trucidant, *ibid.* trucidantur ab Hercule, *ibid.*
Molorchus pauper, 100. *Herculem hospitio excipit*, *ibid.* eidem hostiam immolare vult, *ibid.*
Molus, 27, 154.

Monomachia inter Herculem & Cygnum, 117.
Mons Artemisius, 103.
Montes Theſſalici aquarum diluvii immunes, 23.
Mopſus, 436.
Mors Meleagri, 33.
Mors Ablyrti per Jovem vindicata, 60.
Morſimus Trachinius, 308.
Moyſes Hebræus, 329.
Mulciber in bovem, 457.
Mulieres quæ mortuum Meleagrum dep'o ant in aves commutantur, 33.
Mulieres Lemniæ Venerem nihili faciunt, 30.
Mulieres Lemniæ cum patres tum viros suos jugulant, *ibid.*
Munichus Dryantis filius, 422.
Munius Acamantis filius, 377.
Musa Jovis ex Mnemofyna filia, 7.
 — *Thamyris cantu victum oculis & citharædica privant*, 9.
Mycenæ, 89, 90.
Mycenzus lucus, 70.
Mygdon rex Amyci frater, 111.
Myſeus Ulyſſis monitor, 308.
Myrmidon, 25.
Myrrha Thoantis Aſſyriorum regis filia, 224.
 — *irâ Veneris, amore patris corripitur*, *ibid.*
 — *rogat deos ut nuſquam compareat*, *ibid.*
 — *per deos in arborem nominis iſtius mutatur*, *ibid.*
Myſi, 191. *Myſia*, 51, 191. *Candaule uxore*, 324.

N.

*N*is, 27, 75.
 — *Nympha, ſit uxor Magnenis*, 39.
Nanis Cæſi filia, arcem Cyro prodir, 386.
Narciſſus, 263.
Navis πειραχέωρος appellata, 72.
Naiſolus Iſiri pater, 50.
Nauſa 10-undenam ſit dictus, 142.
 ſitus in *Ætolia*, *ibid.*

Nauplius

Nauplius Neptuni filius. 77. morientium casum moleste ferre, ibid. moritur & ipse tandem, ibid. Clymenem habuit uxorem, ibid. & 153.

Nausimedon. 77.

Naulithoe. 6.

Nautæ quidam in furorem per Dionysum astiti in mare se precipitant, 163. & in Delphines mutantur, ibid.

Naxii. 381.

Naxus. 163, 380, 381.

Nezra. 68.

— Perei filia. 190.

Nebrophonus. 51.

Neleus. 41, 294.

— regno pulsus Messenam migrat, ibid.

— Periclymeni pater. 49.

— Pyliorum Dynasta. 124. Herculem expiare non vult, ibid.

— ab Hercule cum filiis, excepto Nestore, perimitur. 130.

Nelidæ. 370.

Nelo. 75.

Nemæa. 46, 157.

Nemæus leo. 309, 310.

Nemesis. 201.

— concubitus Jovis fugiens in anserem mutatur, ibid.

— è Jovis concubitu ovum parit, ibid.

Neomeis. 6.

Neoptolemus. 220.

Nephalion Minois fil. 111, 150.

Nephele Ahamantis uxor. 35.

— moritur. 36.

— Phryxum Jovi immolandum liberat, ibid.

Nephos Herculis filius. 138.

Neprunus à Saturno deglutitur. 3.

— à Cyclopiis donatur tridente. 4.

— Rex maris fit, ibid.

— Amphitriten uxorem ducit. 13.

— Polyboten insectatur. 18.

— Iphimedeam comprimit. 25.

— formâ fluminis Enpei sumpta

cum Salmonei filiâ concumbit. 40.

— pater Euphemi & Ergini. 49.

— Inacho fontes siccat. 73.

— Amymonæ fontes Lernæos indicat, ibid.

— Cephei regnum inundat, & ceto vastat. 86.

— raptam Hippothoon in Echinadas insulas infert. 89. comprimit, & Taphium ex ea procreat, ibid.

— Cetum immittit Trojæ. 112.

— Mileto irascitur. 151.

— Pasiphaen sic afficit, ut taurum deperiret, ibid.

— duas Pleiadas corrumpit. 194.

— Idæ pater. 197.

— equos donat Peleo nuptias cum Thetide celebranti. 218, 332.

— primus venit in Atticam. 221.

— campum Thriasium mire affligit. 221.

Neptunus Cererem sollicitat. 312.

— Matrem in Arcopago cædis reum agit. 223.

— Eumolpum in mare a matre dejectum excipit, & in Æthiopiam transfert educandum. 231.

Nereides. 6, 86.

Nereus Caræzus. 318.

Nereus Deus marinus. 6. 25, 472.

Nessa. 422.

Nessus Centaurus. 309.

Nessus Centaurus. 133, 309. per amnem Euenum homines trajicit. 133.

Hoc tibi iustitiæ causa, à Diis assignatum jactitat, ibid. Deianiræ

Herculis uxori, dum trajicit, vim infert. 134. ob id ab Hercule in

corde sagittâ percussus moritur, ib. Moriturus Deianirâ docet quomodo,

ut à marito ametur, efficiat, ib. **Nestor**. 41.

— pereuntibus fratribus, solus incolumis servatur. 42. apud Gerenios educabatur, ibid.

Nervi pedum manuumque Jovis per Typhonem dissēti. 10.

Nervi Jovis Arsus agglutinati, ibid.

Nymphæ Jovis & Themidis filiz. 117

Nicandra

Nicandra textrix. 391.

Nice. 5. 138.

Nicharchus. 328.

Nicippe. 90. 138.

Nieocreon Rex Salaminus. 474.

Nicodamas. 436.

Nicodromus. 138.

Nicostratus Menelei ex Helena filius.
203.

Nicothoe. 54.

Nilus fluvius. 251.

Ninus. ibid.

Niobe. 67. primam è mortalibus
Jupiter compressit. 68.

— Tantalus aut Alcaonis filia. 167.
397.

— ob liberorum numerum se Lato-
næ fecunditatem esse jactat. 167.

— ad Tantalum patrem pervenit.
168.

— Jovem precata in saxum com-
mutatur. ibid.

Nireus Symzus. 309.

Nisus. 233.

— Pandionis filius Megaris regnat.
235.

— abscissis per filiam capillis perit.
236.

Nisyris Insula. 18.

Nomades. 456.

Nomion. 413.

Nothus. 154.

Numitor. 296.

Nycteis Nyctei filia à Polydoro in
uxorem ducta. 164.

Nycteus Cthonii filius. ibid.

— se ipsum interficit. 165.

Nycteus ex Hyreo & Clonia nympha
natus. 194.

Nyctimus junior. 188.

Nymphæ Nysam habitantes à Jove
in stellas mutatz Hyades vocantur.

159.

Nymphæ in Alnos mutatz. 447.

Nysa mons. 20.

— Asiz urbs. 159.

Nysia. 315.

O.

O Calca Mantinei filia. 77. al.
Agallia.

— Bzotiz regio. 98.

Oceanides ter millenz. 5.

Oceanus Czli Tellurisque filius. 2.

Ocmus Avis. 418.

Oculi Typhonis igne micabant. 19.

Ocypete. 6. 54. 75.

Ocypode. 54.

Ocythoe. ibid.

Odrysis Regio. 290.

Oechalia. 135.

Oeagrus. 290.

Oeagri filius Linus interficitur ab
Hercule. 7.

Oeax. 77.

Oebalus. 199.

Oedipus à pedum tumore sic vocatus,
168.

— supposititius, & spurius appella-
tur. 169.

— Delphos profectus, deum de
parentibus suis sciscitatur. ibid.

— patrem occisurus, & matrem
initurus per oraculum dicitur, si in
patriam revertatur. ibid.

— in patriam redire non vult. ibid.

— Polyphoniz de via cedere non
vult. ibid.

— Polyphonien & Laium necat.
ibid.

— Thebas pervenit. ibid.

— ænigma Sphingis solvit. 171.

— regnum Laii accipit & matrem
ignorans ducit. ibid.

— Oculis orbatus Thebis expellitur,
& filios non defendentes execra-
tur. 171.

— fugit cum Antigone in Cololum
Atticæ locum. ibid.

— in Enmenidum luco supplex
confedit. ibid.

— à Thesco suscipitur. 172.

— è vita migrat. ibid.

Oeme. 76.

Oeneus.

Oeneus, 29, 75, 407, 408.
 — Diis omnibus, Diana solâ præterita, primitias rerum omnium dedidit, 30.
 — Peribram uxorem ducit, 33.
 — in vincula coniectus & flagris caesus, 35.
 — senio confectus, ibid.
 — in Peleponnesum abductus, ibid.
 occiditur in Arcadia, ibid. Argos translatus in Oenoë sepelitur, ibid.
 — pater Meleagri, 49.
 Oenoë urbs ab Oeneo appellata, 35, 282.
 — puella, 436.
 Oenomaus Steropen ducit uxorem, 194.
 Oenone Crebrenis amnis filia, 212.
 — à Rheâ vaticinandi artem edocta fuit, ibid.
 — Paridem sanare non vult, ibid.
 — pharmaca curando Alexandro Paridi parat, ibid.
 — Alexandrum mortuum intelligens, laqueo vitam finit, ibid.
 Oenopion, 382.
 Oestrebus Herculis fil. ex Hesychee, 138.
 Oeta Trachiniorum mons, 137, 463.
 Oerci, 388.
 Oetho Neptuni filius, 252.
 Ogygia, 167.
 — porta Thebana, 176.
 Oicleus, 49, 125.
 — interficitur à Laomedonte, ibid.
 — Amphiarai pater, 173.
 Oileus Ajacis pater, 202.
 Olea in Luco Mycenæo, 70.
 — à Minervâ inventa, 222.
 Olenius, 34. Olenus opp. Achaiz expugnata, 39.
 Olympia, 324.
 Olympici, 320.
 Olympus, 26.
 — Mons, 110.
 Olympuse, 118.
 Olympus, 248, 377.
 Omphale, 52.
 — Lydorum Regina, 119.

Onchaïdes portæ Thebanae, 176.
 Onchestus Agrii filius, 34.
 — lucus Neptuni, ibid.
 Oneirus ab Oreste occisus, 315.
 Onesippus, 138.
 Opis una virginum quæ ex Hyperboris venerant, 13.
 Ops Titanibus irata, gigantes à Cœlo procreat, 16.
 Opheltes, 46.
 — Eurydices & Lycurgi filius, 175.
 Oplea, 234.
 Opleus, 15, 188.
 Opus, 109, 221.
 Orax, 153.
 Orchomenus, 95, 135, 453.
 — Vir, 188, 422.
 Orcus, 18, 330.
 Oress, 138.
 Oreilochia, quæ & Iphigeneia, Achilles uxor, 456.
 Orestes, 24, 315.
 Oreius, 382, 444.
 Orgia, 291.
 Orion in Delo à Diana necatur, 12, 13.
 — Neptuni ex Euryale filius, ibid.
 Orithyia, 229.
 — à Boreâ rapta, 231.
 Orpheus Citharœdicam exercet, 7.
 lapides arboresque cantu Citharæ movet, ibid.
 — in domum Plutonis ad Eurydicem morsu serpentis sublata, revocandam descendit, 7.
 — non obtemperans Plutonis consilio, conjugem respicit, 8.
 — Mysteria Bacchi invenit, 8. à Menadibus disceperitur, ibid.
 — ad Pieriam sepultus esse traditur, ibid.
 — Argonautas inhibet, 60.
 — Oeagri filius, 49.
 Orheus canis biceps bouum Geryonæ custos, 114. ex Echidna & Typhone ortus, ibid.
 Orisedæ, 223.
 Orseis Nympha, 24.
 Ortygius, 442.
 Ortythia, 466.

Ossa Olympo imponitur, 26. mons
Theſſaliz, 310.

Otho, 352.

Othrys mons, 446.

Otus, 25.

— ſibi Dianam in conjugem dari
vult, 26.

Ὀυρανός quis, 1.

Ovum quod Nemefis è Jovis concu-
bitu peperit, ab Opilione in nemo-
re inventum, & Ledæ allatum, 201.

Oxyrius, 193.

Oxylus è Protophœa & Marte na-
tus, 27.

— Andræmonis filius, 143.

— unoculus erat, ibid.

Oxyporus, 223.

P.

PAcis templum, 320.

Pæan, 63.

Pæas Thaumaci filius, 49. v. Pœc.

— Philoctetæ pater, 202.

Palæmon fil. Vulcani, 49.

Palæmon, 139.

Palamedes, 77, 153, 305, 325.

Palladium ſignum Ilo à Jove datum,
209.

— deſcriptum, 110.

Pallas, 5.

— armata è Jovis capite exilit, 10.

— filia Tritonis, 207.

— Minervæ vulnus illatura, ibid.

Pallena, 259, 272.

— Oethonis filia, 252.

Pallene, 331, 354, 355.

Pammon, 211.

Pamphylius, 144.

Pan Jovis & contumeliæ filius, 11.

Panactes, 438.

Panathenæa, 235. Celebritas Pana-
thenæorum, ibid.

Pancræo, 382.

Pandareus, 423, 425. Metopis filius,
470.

Pandion, 76, 218, 270, 437.

— matri ſux ſo. orem habuit ux-
orem, 218.

— Procrænam filiam Tereos dat ux-
orem, ibid.

— moritur, 219.

— Phineus è Cleopatra filius, 231.

— cum Cecrope patre regnans, per
liberos Metionis eiecit, 219.

— Megaris regnat, 233.

Pandorus, 229.

Pandrosium, 222.

Pandrosos, ibid.

— Cecropis filia, 226.

Pangæum, 162.

Panope, 6, 137.

Panopeus Phœcenſis, 193.

Panyafus, 15, 199, 224.

Paphus, 223.

Paræa, 7.

— Agrum Gigantem conficiunt, 18.

— Typhonem fruſtratæ ſunt, 21.

Pardalis, 396.

Paria Nympha, 150.

Paris, 262, 274, 307, 317, 334.

Paris Alexander cognominatus, 210.

— inventos parentes agnoſcit, ibid.

Parnafſus, 23, 267.

Paros Inſula, 111, 235.

Parthaon, 27. ibid.

Parthenius mons, 191.

Parthenope Strymphi filia, 139.

Parthenopæus Promachus gignit,
46.

— arcu vincit in certamine Ne-
meæo, 175.

— per Amphidicum proſtratus, ibid.

— bellum gerit in Thebanos, 193.

Partus Alcmenes prohibitus, 90.

Pasiphaë Solis filia, 478.

Pasiphae, 37. conjux Minois, ibid.

— Solis & Perſeidis filia, 150.

— Nepruni inſtinctu taurum ada-
mar, 151.

— in vacca lignea collocata à Tau-
ro initur, ibid.

— Aſterium cognomine Minorau-
rum parit, ibid.

— efficiebat incantatione, ut quo-
ries alia cum Minos marito cu-
barer, eam viperæ lethali morbo
affligerent, 230.

Taſi bea

- Paschea Nais Nympha, 227.
 Patroclus Menœtii & Stheneles filius.
 138. 202. 220.
 Pedias, 225. Menetis filia, ibid.
 Pegafus, 421.
 Pegalus equus Bellerophonæ aliger,
 ex Medusa & Neptuno natus, 81.
 85.
 Pelagon, 213.
 Pelagus Sardinia, 60.
 Pelasgia Peleponnesus à Pelasgo
 dicta, 68.
 Pelasgi, 258.
 Pelagus, 68.
 — Jovis & Niobes filius, 187.
 Peleus Aesci filius, 31. 49. 213.
 Peleus, 256. 272. 330.
 — ab Actore expiatus Antigone
 filium ejus in conjugem accipit,
 215.
 — cum Atalanta certat pugna
 palæstrica, 216.
 — Terhin uxorem ducit, 217.
 — ad Eurytionem exulatum se
 confert, 215.
 — cum Eurytione in apri Calydoniæ
 venationem egressus, Eurytionem
 telo missio ferit, 216.
 — à Centauris comprehensus sibi
 moriendum putat, 217.
 — per Chironem servatur incolumis,
 ibid.
 — Antigone uxorem ducit, ibid.
 — Polydoram filiam Sperchio dat
 uxorem, ibid.
 — ferarum captarum linguas desec-
 tas in peram condit, ibid.
 — in monte Pelio obdormit, ibid.
 — Jasonis & Dioscurorum ope Iol-
 cum expugnat, 219.
 — Phœnicem ad Chironem, ut ab
 eo curetur, ducit, 220.
 — Phœnicem Dolopum regem con-
 stituit, ibid.
 Pelene, 16. 17.
 Pelias, 233.
 — à lividula faciei parte vocatus,
 40.
 — Junonem nunquam honore ullo
 affecisse narratur, 41.
 — Thessaliam incolit, 42.
 — ab Admeto currum à Leone &
 dracone trahendum postulat, 46.
 — Iolci regnat post Cretheum,
 47.
 — à filiabus enecatur & elixatur,
 63.
 — reditum Argonautarum iniquo
 animo fert, ibid. de Aescione obtrun-
 cande cogitat, ibid.
 — filium à matre Jasonis relictum
 perimit, ibid.
 — à filiabus concisus elixatur, 64.
 Pelides, 384.
 Pelion Ossæ monti imponitur, 26.
 104. 269.
 Pelius pater Acasti, 49.
 Pellis velleris aurei Colchis in Martis
 lucio è quercu suspensa, 48.
 — leonis Nemezi, 99.
 Pellus, 418.
 Pelopea, 42. & 167.
 Peloponnesus, 141.
 Peleponnesus, 35. 250. 255. 375. 382.
 389.
 — Apia ab Api denominata, 67.
 — peste gravatur, 140.
 Pelops, 89.
 — Laïum in Peleponneso hospitio
 accipit, 166.
 Pelor, 157.
 Pemphredo, 84.
 Penelus Hippalmi filius, 50.
 — Leiti filius, 202.
 Penelope Ulyssii elocata, 200.
 Pencus, 269.
 Penthesilea, 330.
 Pentheus Agaves & Echionis filius,
 162.
 — à Cadmo in regno subrogatur,
 163.
 — in Cithæronem Mimallonidas
 exploraturus se confert, 163.
 — furem sœminarum thebanarū
 in Cithærone compescit, 162.
 — à matre illum feram esse putante
 membram conciditur, 163.
 Περικλῆρος navis unde dicta, 72.
 Peplum Harmoniæ dat Cadmus, 157.
 Pepo.

- Pepo. 412.
 Perdix. 237.
 Pereus Elati filius. 190.
 Pergama. 113.
 Perianther. 377.
 Peribora Hipponoi filia. ductur ab
 Osaeco in uxorem. 33.
 — Polybi conjux. 168.
 — Alcathoi filia. 215.
 Periclymenus. 41. hic. licet in varias
 formas mutandi se à Neptune
 potestatem accepisset. 41. interfi-
 citur tamen ab Hercule. 42.
 — Nelei filius. 50.
 — filiorum Nelei fortissimus. 130.
 varias inter pugnandum formas
 induit. ibid. ab Hercule perimitur.
 130.
 — Neptuni filius. 179.
 Perieres. 24. 39. 89.
 — Menœcei auriga. 97. Clymenum
 lapidis ictu vulnerat. ibid.
 — Cynortæ filius fuit. 197.
 — Aeoli filius. 199.
 Perilaus. 200.
 Perimede. 24.
 Perimedes. 140.
 Perimele. 448.
 Periphas. 75.
 Periphetes Vulcani & Anticliæ
 filius.
 — Mygdoniæ rex. 151.
 Peripnous. 310.
 Perisâhenes. 75.
 Peritetanes Arcas. 307.
 Pero. 41. 212.
 Persæ. 252. 314.
 Perseus. 5. ibid.
 Perseus. 42. 83.
 — Phineum ejusque conjuratos in
 Saxa convertit. 87. in Seriphum
 revertitur. ibid.
 — Phorci filias adit. 84.
 — adamantina harpe à Mercurio
 accepta ad oceanum devolat. 85.
 Gorgonas dormientes deprehendit.
 ibid. Medusæ caput amputat. ibid.
 hoc in pera ponit & recedit.
 86.
 — Orçi galea testus invisibilis est.
 ibid. in Æthiopiam pervolat. ibid.
 Andromedam deperit. ibid. à ceto
 eam liberaturum promittit Ce-
 pheo. si in uxorem dare velit.
 ibid.
 — Argos properat. 88.
 — ad Teutamiz Regis certamen
 gymnicum accedit. ibid. Acrisii
 pedem disco percutit. & interficit.
 ib. extra urbem sepelit. ibid. Tiry-
 nthem proficiscitur. Megapenthem
 invisurus. ibid.
 — Tiryntem adeptus. Midæam &
 Mycenas mulvit. 89.
 Pestis in Peloponnesum universam
 grassatur. 140.
 Peteus Menesthei pater. 102.
 Petrus Scironides. 140.
 Peucerius. 187.
 — Lycaonis filius. 461.
 Phædimus. 167.
 Phædra. 150.
 Phæstus. 437.
 Phæstii. 438.
 Phæthom filius Tithoni. 223.
 Phagrus. 430.
 Phalæcus. 411.
 Phalias. 138.
 Phanites. 327.
 Phantasia Memphis. 328.
 Phantes. 75.
 Phanus Dionysi filius. 49.
 Pharax. 364.
 Pharmacum Saturno à Mete pro-
 pinatum. 4.
 Pharræ. 74.
 Phasis Terræ Colchicæ flumen.
 56.
 Phassus. 188.
 Phayllus. 388.
 Phæaces. 61. 246.
 Phædra. 152.
 Phegeus. 184.
 — Alcæmoni pepulum & monile
 tradit. 185.
 Pheneatenenses. 245.
 Phæz urbs Thessaliæ. 46.
 Phœzi. 300.
 Pheres.

- Theres. 42, 221.
 — Crethei filius, 46.
 — Admeti pater, 49.
 — Medex et Jasonis filius, 65.
 Phereus, 407.
 Pherusa, 6.
 Phiceum, 190.
 Phigius, 186.
 Philzmon, 210.
 Philzrus, 432, 433.
 Philammon, 8.
 — Philonidis filius, 250.
 Philippus, 312, 316.
 Philobie Persei uxor, 376.
 Philostetes Pzantis filius, 202.
 — Serpenti ictu perit, 326. Pari-
 dem vulnerat, 350.
 Philodice Inachi filia, 197.
 Philolaus, 111, 150.
 Philomache Amphionis filia, 42.
 Philomela, 228. à Tereo vitata.
 Procne Sorori miseria significat, ib.
 sit hirundo, 229, 271.
 Thilonoe Tyndarei filia per Dianam
 immortalis facta, 200.
 Philonomus Lacedæmonius, 90, 278,
 295.
 Philostephanus vates semper investis,
 313.
 Philottus, 397.
 Philyra Saturni conjux, 5.
 Philyra Nauplii uxor, 77.
 Phineus, 34.
 — Vates cæcus, 53. Agenoris filius,
 53, vel Nepruni, ibid. exzcatus
 fuit à diis, quod hominibus futura
 prædiceret, ibid. vel à Boæa &
 Argonautis, vel à Nepruno, filios
 per novercam eorum inductus o-
 culorum luce privar, ibid.
 — ab Harpyiarum injuriis liberatus,
 Argonautas docet de navigatione,
 55.
 — Beli filius, 72.
 — Cephei frater, 87, 283. Perseo
 insidiatur ob Andromedam, 87.
 primus Andromedæ maritus desig-
 nat, ibid.
 — Cleopatram uxorem ducit, 231.
 — Idzam ducit uxorem, ibid.
 — filios oculis privar, ibid. Lycæ-
 mis filius, 188.
 Phitres, 289.
 Phlegra, 128.
 Phlegrei Campi, 16.
 Phlegyas Martis & Chryse Boroidis
 filius, 165, 197.
 Phobius, 371.
 Phocis, 228.
 Phocus Eaci filius, 214, 472.
 Phocus in certaminibus præstabat
 2 liis, 214.
 Phoebe filia Cœli à Tellure, 2.
 — Philodices filia, 197.
 Phoenice, 148.
 Phœnissa, 75.
 Phoenix in Phœnicen se convertit, 148.
 — Andromedam rapit, 283.
 — Amyntoris filius, 220.
 — per Amyntorem oculorum luce
 privatus, ibid.
 Pholoë, 104, 105.
 Pholus Centaurus Sileni & Meiz
 Nymphæ filius, ibid.
 Phœmonoe oracula edit, 321.
 Phorcus, 6, 84.
 Thorbas, 306.
 Thorbus, 27.
 Phorcades, 6.
 Phorcys filius Ponti, 6.
 Thoroneus Egialeæ positus, 6. et
 Laodice nymphea Apin & Nioben
 procreat, ibid.
 — Inachi filius, ibid.
 Thrasimus, 229.
 Thryxus Nephelæ ex Athamant
 filius, 35.
 — Iovi immolandus ad aram co-
 stituitur, 36. liberatur per Nephelæ
 matrem, ibid.
 — in Colchos penetrat, 37.
 — Argi pater, 50.
 Throntis, 37.
 Phryges, 244.
 Phrygia, 161, 206.
 Phrygius, 372.
 Phthia, 27, 31, 215, 167.
 Phthiotis, 267.

Phthius, 188.
 Phylace, 44.
 Phylacus, 39.
 Phylas rex Ephyræ præfectus, 137.
 — Antiochi filius, 143.
 Phyleus Megetis filius, 202. Augeæ fil. 106.
 — ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, 106. Du-
 lichium commigrat, 107.
 Phyllus, 427. ejus monumentum, 430
 Phyllus, 188.
 Pirithous Apolloniates, 270.
 Pirithæ, 421, 243.
 Pirithous, 317.
 Pisidice, 383.
 Placia Atrei filia, 208.
 Platzenses, 169.
 Platanus Xerxis, 314.
 Platon, 188.
 Plestrum primò per Mercurium fuit
 inventum, 195.
 Pleiades, 193.
 Pleione, ibid. Oceani filia, ibid.
 Plelaure, 6.
 Plestirhous, 314.
 Pleuron, 27.
 Plexippus, 28.
 — Phineæ Cleopatra filius, 231.
 Plisthenes Aërope uxorem ducit, 153
 Pluto à Saturno devoratur, 3.
 — à Cyclopibus galea donatus, 4.
 — rex inferorum fit, 5.
 — potestatem facit Orpheo conjugis
 ex inferis domum reducendæ, 8.
 — rapit Proserpinam, 13.
 — Proserpinæ granum mali
 Punici dat edendum, 15.
 — Pyliis contra Herculem opem
 ferens ab eo vulneratur, 130.
 Pieria, 194.
 Pierus Magnetis filius, 8.
 — Veneri Adonidis amorem expro-
 brat, ibid.
 Pione, 6.
 Piranthus, 68.
 Piren, 69, 80.
 Pirene, 74.
 Pirithous Ixionis filius, 31.
 — nuptias Proserpinæ postulat, 122.

— Polypætes pater, 202.
 Pisander, 34.
 Pisidice, 24, 42. ibid.
 Pisistratus, ibid.
 Pifus, 197.
 Pittheus Pelopis filius, 234.
 Pityocampres Sinis à pinis curvandis
 nominatus, 239.
 Pocula Medæ, 62.
 Poculum aureum Herculi à Sole do-
 natum, 115.
 Podalirius Æsculapii filius, 102.
 Podarce, 75.
 Podarces Hestiones frater, 127, 208.
 Priamus vocatus, 128.
 Polichus, 188.
 Polis, 278, 295.
 Polites, 211.
 Pollux, 30, 205.
 — filius Jovis, 49, 197.
 — Amycum in pugilatu interficit, 53
 — genus pugnandi cesticum
 exercet, 203.
 — Lynceum occidit, 204.
 — per Jovem in Cœlum eversus, 205
 — Castore mortuo immorta-
 litatem reunit, ibid.
 Polys Sarpedonis frater, 113.
 Polybotes per maris fluctus in Insu-
 lam Cò pervenit, 18.
 Polybus Corinthiorum rex, 168.
 Polycaste, 42.
 Polytor, 75.
 Polyclus, 363.
 Polycrite, 361.
 Polydamas, 313.
 Polydestes, 39.
 Polydestes uterius Diityis frater,
 83. Seriphi rex, ibid. Danaës amore
 corrumpitur, ibid.
 Polydora Pelei ex Antigone fil. 216.
 Polydorus filius Cadmi unicus, 158.
 — Thebanorum rex, 164.
 — Nycteidem uxorem ducit, ibid.
 Polygonus Protei filius, 113.
 Polydus Cærani fil. 154. draconem ad
 cadaver Glauci accidentem occidit, ib.
 herbâ illâ, quâ draco alium draconem
 vivificaverat, Glaucum è mortuis
 revocat, 155. D — Cœlo-

- colorem bovis, rubi
 fructui assimilat, ibid.
 — per Mineem non prius dimit-
 titur, quam Glaucum filium etiam
 vaticinandi artem docuerit, ibid.
 — coactus docet, ibid.
 Polylaus, 138.
 Polymede Autolyçi filia, 47.
 Polymedon, 211.
 Polymela, 347.
 Polymelus, 221.
 Polymnia, 7.
 Polynices, 171.
 Polynices Thebis fugatus monile &
 pepalum exportans Argos adit, 172.
 — Argiam capit uxorem, 173.
 — ad Iphimalestoris filium contem-
 dit, ibid.
 — vincit lucta in certamine Ne-
 mæo, 176.
 Polynoe, 6.
 Polypemon, 238.
 Polyphemus, 423.
 Polyphemus Elati filius, 50.
 — Hylam à latronibus abripi
 putans, eos ense nudato persequi-
 tur, 52.
 Polyphontes Heraclidarum genere
 ortus, 145.
 — Laii præco, 169.
 — Oedipo ut sibi de via ce-
 dat, imperat, 169.
 — equorum Oedipi jugalium alterum
 interficit, ibid.
 Polypœtes, 27.
 Polypœtes Pirithoi filius, 202.
 Polytechnus, 425.
 Polyxena, 210.
 Polyxenus Eliensium Rex, 91.
 — Agasthenis filius, 202.
 Polyxo, 75.
 — Antiopæ mater, 194.
 Polyzelus Cyrenzus, 314.
 Pompeius Magnus, 327.
 Pontus, 6.
 Porphyrio in Herculem & Junonem
 impetum facit, 17.
 — à Jove & Hercule sagittis trans-
 figitur, 17.
 — gigantum præcipuus, 16.
 Portæ Thebarum septem, 176.
 Portheus Martis filius, 188, 407.
 Potamon, 75.
 Proetides portæ Thebarum, 176.
 Proetus, 77.
 — per Acrisium fratrem Argi em-
 ctus in Lyciam ad Iobaren se con-
 fert, ibid.
 — Amphianactis filiam ducit, 78.
 — imperat Tyrinthe, 78.
 — è Sthenobza Lysippen procer,
 78. 190.
 — curatori filiarum furem a-
 gie assentitur, 79.
 — scribit ad Jobaren ut Bello-
 phontem occidi curet, 80.
 — vitiat Danaen, 83.
 Praxithea, 138.
 — Phrasimi & Diogenes filia, 139.
 Priamus, 128, 248, 274.
 Priami filii, 210.
 Priamus Arisben Hyrtaco dat ux-
 orem, 209.
 Prion, 423.
 Procella ignis magna ex ore Typhœi
 efferebat, 19.
 Procles, 142, 144.
 Procne, 288.
 — Tereo datur uxor, ibid.
 — fit luscina, 229.
 Procris Erecthei filia, 38, 229.
 — Cephalî uxor, 229.
 — in adulterio per Cephalum ari-
 tum deprehensa ad Minoem conse-
 git, ibid.
 — cum Preleonte concumbit, ibid.
 — radice Circeæ sumpta, incantari-
 one Pasiphaës lardi non potest,
 230.
 — conjugem Minois verita Athenas
 proficiscitur, ibid.
 — in gratiam Cephalî redit, ibid.
 — studiosissima venationis, ibid.
 — in venatione per jaculum Cepha-
 li matris inevitabile percussa mo-
 ritur, ibid.
 Proles ænea Jovis consilio subtra-
 22.
 Promachus

Fromachus cum Epigoni in bello contra Thebanos militat. 46.
 — **Parthenopæi** filius. 182.
Promedon Naxius. 380.
Prometheus. 5.
 — ex aqua & terra formatis hominibus ignem, quem Jovi in ferula furatus est; impertitur. 21.
 — loco Chironis immortalitatem adipiscitur. 105.
 — **Herculem** monet, ne ad Hesperidum mala profisciscatur ipse, sed **Atlanti** ad Cœlum sustinendum succedens eum pro se mittat. 120.
 — **Vaticinatur** natum è **Tethide** filium Cœlo dominaturum. 218.
Pronax. 46.
Pronoe Nais. 255.
Pronoe **Phoebi** filia. 27.
Pronous **Phegei** filius. 186.
Propontis. 55.
Proserpina **Jovis** è **Stryge** filia. 7.
 — per **Plutonem** raptâ. 13.
 — **Adonin** conspectum reddere non vult. 224.
Protesilaus **Iphieli** filius. 102.
Proteus. 113. ex **Neptuno** procreatus. *ibid.*
 — **Egyptiorum** Rex, **Dionysium** primus omnium hospitio excipit. 161.
Protheus. 74.
Proteo. 6.
Protogenea **Deucalionis** filia. 255.
Proromedusa. 6.
Prothous. 34.
Psacantha herba *Ægyptia*. 322.
Psamathe. 6.
 — **Crotopi** filia. 258.
 — **Nerei** filia in fontem mutata. 213.
Psophidii, **Alemæonis** filios, (**Phegei** & uxoris ejus occisores) **Tegeam** usque persequuntur. 186.
 — per **Tegeentes** & **Argivos** fugantur. *ibid.*
Psophis. 104.
Pteleon. 229.
Pteroclaus ex **Taphio** natus. 89. hic

per **Neptunum** fit immortalis. 89.
 90.
 — **Taphum** capere nequit. 93.
 — moritur. *ibid.*
Ptolemæi canis. 312.
Prou. 38.
Puer **Thebanus** singulis mensibus vulpi agros **Thebanos** vastanti apponi solius. 93.
Pueri **Athenienses** septem quotannis mittantur **Minotauro** devorandi. 238.
Pygmæi. 336.
Pygmalion **Cypriorum** Rex. 223.
Pyla. 223.
Pylaon. 41.
Pylarge. 76.
Pylas patrum **Biantem** occidit. 233.
 — traducto in **Peleponnesum** populo **Pylum** condit. *ibid.*
Pyleus **Eurytionem** nolens jaculo confodit. 31.
Pylæi de bobus **abactis** per **Apollinem** examinati. 194.
Pylæus. 121.
Pylus. 27. 233.
 — **Urbs** à **Neleo** condita. 41.
 — per **Herculem** expugnatur. 130.
Pyramus amnis. 148.
Pyrene. 117.
Pyrippe. 138.
Pyrrhous **Achilles**. 335.
Pyrrha **Epimethæi** & **Pandoræ** filia. 22. hæc omnium prima fuit à diis plasmata. *ibid.*
Pyrrha dictus **Achilles** apud **Byconem**. 307.
Pyrrhus **Achilles** ex **Deidamia** filius.
 — **Neoptolemus** est nominatus. 220.
Pyrrhus **Epirotarum** rex. 387.
Pythagoras. 330.
Pythia **Alcidi** dat nomen **Herculis**. 99. **Tirynthe** habitaturum prædicat. *ibid.* **Eurysteo** annos duodecim servitutum, totidemque labores imperatos confecturum. *ibid.* tandem immortalitate donatum. *ibid.*
 D 2 ————— per

- per Temenum reprehensa, 142.
 Pythius, 327. 405.
 Pytho serpens templi Delphici cultos, 11.
 — per Apollinem perimitur, *ibid.*
 Pytholaus, 309.

Q.

Quinquaginta annis *πενήκοντα*
 pos. navis, 71.

R.

- R**adix Circæ, 230.
 Reges Persarum unde originem habeant, 81.
 Reges Græciæ Helenam petitori Spartam adveniunt, 201.
 Regia Hippocoontis, 130. spectatur ab Hercule, *ibid.*
 Regnum cæli Jovi obtingit, 4.
 Remus, 319.
 Rhadamanthus Jovis fil. 98. post Amphitryonis cædem Alcmænen ducit, *ib.* Ocaleam habitare concedit, *ib.*
 — leges condit, 149.
 — legibus à se conditis Insularis imperat, *ibid.*
 — ex fuga in Boeotiam contendit, 149.
 — Alcmænen uxorem ducit, 150.
 — vita sanctus iudex animarum apud inferos constituitur, *ibid.*
 Rhea filia Cœli è Tellure, 2.
 — Saturni soror, ab eodem in uxorem ducitur, 3.
 — Jovem in utero ferens in Cretam proficiscitur, *ibid.*
 — involutum fasciis lapidem Saturno dat devorandum, *ibid.*
 — vaticinandi perita fuit, 212.
 Rheginus, 248. 249.
 Rhegium, 400. 401. 402.
 Rhælus bello Trojano per Diomedem obtruncatus, 9.
 — Euripes & Strymonis filius, *ibid.*

- Rhœcus ab Atalanta interfecit, 129.
 Rhexenor, 234.
 Rhode, 13. *ibid.*
 Rhodia, 74.
 Rhodiorum portus, 119.
 Rhodis, 295. 296.
 Rhododaphne, 315.
 Rhodope Amisæna, 338.
 Rhodus, 141.
 Rhœus filius Sraphyli, 345.
 Roma, 298.
 Romani unde, 294.
 Romulus, 296.
 Ropalus Herculis filius, 313.
 Rubica si peregrinetur nullis se rubus tueri potest, 145.
 Ryndacus, 286.

S.

- S**acerdotium Minervæ & Neptuni, 229.
 Sacra Ceteris, 121.
 Sagitta Herculis, 105.
 Salamin filia Asopi, 215.
 Salamis, 472.
 Salmoneus, 24.
 — ubi habitasset circa Thefaliam, in Elidem reversus urbem condit, 39. contumeliosus suæ pie ingenuæ *ibid.* adæquat se Jovi, *ibid.* perna impieratis hujus luit, *ibid.*
 Salmydessus urbs Thraciæ, 53.
 Samothrace Insula, 260. 205.
 Sandalium, 319.
 Sandocus Astynoi filius, 223.
 — è Syria in Ciliciam profectus Celerem condit, *ibid.*
 Sangarius fluvius, 209.
 Sanguis Nessi phylæum, 135.
 Sao, 6.
 Serapis, 68.
 Sardet, 186.
 Sardinia, 60.
 — Insula, 133.
 Sardiorum Atr. 385. 458.
 Sarpedon Nepruni filius, Polyx frater.

- ter, homo contumeliosus ab Hercule perimitur, 113.
 — Jovis ex Europa filius, 148. v. 460.
 — Jovis ex Laodamia Bellerophon-
 tz filia, potius quam ex Europa,
 filius, 148.
 — Cilici adversum Lycios bellum
 gerenti opitulatur, 149.
 — ex Lyciz parte sibi regnum com-
 paravit, ibid.
 — vitam ad tres ætates per Jovem
 consequitur, ibid.
 — Atymnium amat indeque in se-
 ditionem cadit, ibid.
 Saturnus filius Cæli novissimus è
 Tellure uxor, 2.
 — defecta Cæli genitalia in pelagus
 dejecit, ibid.
 — in locum patris Cæli è regno ex-
 pulsus sufficitur, ibid.
 — Titanas fratres compeditos in
 Tartarum demittit, ibid.
 — Rheam sororem sibi in matri-
 monium copulat, 3.
 — liberos suos devorat, ibid.
 — vi pharmaci per Metin propinati
 cum lapidem devoratum, tum fi-
 lios alios antea deglutitos evo-
 mit, ibid.
 Satyrus ab Amynone Danaï filia re-
 lo percussus expergit, 73. miro
 puellæ insuadæ capitur desiderio,
 ibid. at Neptuni interventu in
 fugam se dare cogitur, ibid.
 Saxa errantia, 60.
 Scæa Danaï filia, 74.
 Scæus, 200.
 Scamander fluvius, 205.
 Scellus, 382.
 Schedius Epistropi filius, 202.
 Scheria Insula, 248.
 Scione, 254.
 Schæneus Atalantz pater, 49.
 Schæneus Autonoi filius, 417.
 Scylla, 60.
 — Nisi fil. Minois amore flagrat, 236
 Scyrtus, 233.
 Scyros insula, 220.
 Scythæ, 250. 310.
 Scythia, 70.
 Seis, 27.
 Selencus Nicatoris filius, 326.
 Semele filia Cadmi, 158.
 — metu excernata partum semestrem
 ejecit, ibid.
 — abastione in uxorem petita, 160
 Semiramis, 251.
 Seriphus, 39.
 Seriphus Insula, 83.
 Sicania, 264.
 Sicilia, 280, 288, 347, 393, 450.
 Siculum mare, 347.
 Siculus, 265, 289.
 Sieyon, 80.
 Side uxor Orionis, 12.
 Sigæum, 35.
 Silenus, 243, 336.
 Simois, 206.
 Simulacrum Jovonis per Præti filias
 contemptrum, 78.
 Sinis Polypemonis & Sylez filius,
 238.
 — Corinthiorum Isthmum insidet,
 238.
 — viatores ad arbores flectendas
 compellebat invitos, ibid.
 — per Theseum è medio sublatum,
 239.
 Sinus Ionius ab Ione vocatus, 70.
 Siproætes Cretensis, 438.
 Sipylus, 167, 168.
 Sirenes ex Melpomene & Acheloo
 naz, 9. Centauricidæ, 325, 330.
 interficiunt Telemachum, 335.
 Sirenes è Stærope & Acheloo ortæ,
 29.
 Sirenes, 60.
 Sisyphidæ, 266, 411.
 Sisyphus, 24, 213.
 — Æoli filius, 38.
 — apud inferos saxo volutando
 cruciatur, ibid.
 — ducit Meropen, 193.
 Sithon, 51.
 Sithonii, 272.
 Sithonia, 248.
 Sithonius puer, Orpheus, 367.
 D 3 Smicrus

Smicrus Democli Delphi filius. 272.

Smyrna. 456.

Sociens. 188.

Sol. 5.

— *Herculem poculo aureo donat.*
115.

Soleum Circe gigante interfecit.
321.

Solymi. 82.

Sophoclis mors. 305.

*So ores Pandrosi cistam, in qua
Erichthonius regebatur, retulerunt.*
226.

Sorres iacta in sirulam aquæ plenam.
144.

Spargapiza Darium educavit. 316.

Sparta. 274.

Spartani. 248. 386.

Spartie filia Eurora. 196.

Spartus. 161.

Sperchius flumen. 117.

*Sphinx per junonem Thebanis
immissa.* 170.

— *ex Echidna & Typhone orta.*
ibid.

— *ab adiunctis ipsius descripta.*
ibid.

— *ænigmatis per mutas instructa in
monte Phicco confedit.* *ibid.*

— *ex omnibus ænigma propositum
solvere nescientibus, abieptum
unum devorat.* *ibid.*

— *se ex arce quadam præcipitem
dat.* 171.

Spio. 6.

*Spiræ viperarum in cruribus Typhonis
erant.* 19.

— *Staphylus Dionysi filius.* 49.

Statua Cereri per Ionem posita.
71.

Stenygrus. 143.

Sternops. 34.

Steopc. 27.

— *Cephei filia.* 131.

— *conjux fit Ocnomai.* 194.

— *Acasti filia.* 216.

*Steropes unus fuit è Cyclopibus,
filius Cæli & Telluris.* 1.

Stesichorus Himerzus poeta. 287.
exæcarus. 321.

Sthenele. 73.

Sthenele Acasti filia. 220.

Sthenelus. 75.

— *Amphitryonem ex tota Argivorum
terra eiecit.* 92. *Mycenarum &
Tirynthis ditione potitur.* *ibid.*
Mideam Pelopis filii commendat.
ibid.

— *Capanei filius.* 182. 202.

Stheno. 85.

Sthenobza. 78. *Bellerophonem de
concubitu interpellat, & accusat.*
80.

— *Proeto nubit.* 190. *Antza dicta.*
ibid.

Stichius Ætolus. 335.

Stratichus. 42.

Stratobares. 90.

Stratonice. 27.

Strongyle quæ & Naxos. 382.

Strophades Insulæ. 55.

Stymno Scamandri filia. 208.

Stymon Thracum Rex. 348.

— *flumen navigabile innavigabile
fit per Herculem.* 116.

Syx. 5.

Stygne. 75.

Stymphalis palus descripta. 108.

Stymphalus Arcadiæ urbs. *ibid.*

Stymphalus Arcadum Rex. 214.

— *Elati è Laodice filius.* 190.

Sybaris. 420.

*Syleus per Aulidem iter facientes
terram fodere compellit.* 125. *inter-*
ficiunt ab Hercule. 125. 207. 256.

Sylea Corinthi filia. 238.

Symplegades. 55.

— *imminobiles factæ.* 56.

Syria. 165.

T.

TAbula vocalis. 49.

Tænarus. 129.

Talus Biantis & Peronis filius. 43.

Crete custos. 62. Argonautas repellit. *ibid.*

Talus Perdici fil. 237. setram invenit à Dæda'o per invidiam occisus. *ibid.*

Tanais. 354.

Tantalus. 470.

Taphus. 89. Taphius Neptuni fil. *ibid.*

Taphii. 91.

Tartarus locus est in inferno tenebrosissimus. 2.

— à terra tantum distat, quantum cœlum. *ibid.*

Tartessus. 314.

Tauri xripedes. 57.

Taurica. 258.

Tauromenium. 280.

Taurus mons. 218.

Taurus Nelci filius. 41.

Taurus Cretensis. 108.

— Marathonius. 235.

Taygete. 194.

Tebus. 200.

Tegea. 185.

Tegyrius Thraciz Rex. 232.

Telamon Aiaci filius. 31.

— prior quàm Hercules in urbem Trojam intrat. 127. igitur ab eo, quòd meliorem se omnibus præstaret, ense stricto invaditur. *ibid.* proximos lapides colligens, & in quem finem id faceret per Herculem rogatus, respondet aram se Herculi Callinico extructurum. *ib.* laudatur ab Hercule. *ibid.* Laomedonris filiam uxorem accipit Hesione. *ibid.*

— procreat Teucrum ex Hesione. *ibid.*

— Aiacis & Teucri pater. 202.

— Aiaci filius. 213.

— amicus Pelei, non frater fuit. *ibid.*

— Thoro fratri disco caput ferit, & occidit. 214.

— occisum, adiutore Peleo, in Sylva occidit. *ibid.*

— ad Cychreum in Salaminem exulatum vadit. 215.

— Periboeam uxorem ducit. *ibid.*

Telchis. 68.

Teleboz. 89.

Telegonus imperii Aegyptiaci administrator 71.

— Protei filius. 119.

Teleon Butz pater. 49.

Telephassa conjux Agenoris. 147.

— Agenoris liberis ad quærendam Europam adjungit se. *ibid.*

— penetrat in Thraciam cum Cadmo. 148.

Telephus. 35.

— à cerva appellatus. 191.

Teles. 128.

Telephilla. 167.

Telephus. 120.

Telestas. 211.

Teleus. 369.

Teleutagoras. 138.

Tellis. 326.

Tellus uxor fuit Cœli. 1.

— Jovi victoriam contra patrem Saturnum varicinatur. 4.

Telum Herculis Chironis genu infigitur. 105.

Temenus ob occisum vatem quandam ad exilium decennale damnatur. 142.

— militum copias legit. *ibid.*

— sortes jactat in siculam aquæ plenam. 144.

— Phegei filius. 161.

Teneus. 270.

Tennes. 268.

Tenus Insula. 231.

Templum pro Palladio per Ilium constructum 208.

Terambus Eusciri filius. 446. 447.

Terrapolis Attica. 267.

Tereina Strymonis filia. 444.

D 4 Tercus

Tereus Martis filius, 128.

— Philomelam & Procnem fugientes persequitur, ibid.

— in upupam mutatur, ibid.

Teridac, 201.

Termera, 400.

Terpsichore, 7.

Terpsistratea, 138.

Terra indignè fert filiorum, per Cœlum maritum in Tartarum dejectorum, interitum, 2.

— Titanas incitat ut patrem Cœlum dolo aggrediantur, ibid.

— Saturno filio falcem adamantanam suppeditat, ibid.

— Tartaro admittit, 18. annonam negat, 36.

— Jovis dexteram contactu suo demulcens, iram compescit, 183.

Tethys filia Cœli è Tellure, 2.

Tetrigidza Myrthenza, 137.

Teucer, 261, 474.

Teucer Telamonis ex Hesiône filius, 227.

— Telamonis filius, 202.

— Scamandri & Idææ filius, 207.

— moritur, ibid.

Teucris à Teucro vocati, ibid.

Teumessus, 479.

Teutamias Larissorum rex, 88. in patris honorem certamen gymnicum edit, ibid.

Teuthras Myrorum Dynastes, 198.

Thalia, 7.

Thalpius Euryti filius, 202.

Thamiris Philammonis & Argiopes nymphæ filius, 8. Thrax, 394.

— cum formâ corporis tum fidibus præstans vir, ibid.

— musas cantu provocat, ib.

Thanace Megeffari filia, 223.

Thargelia, 362.

Thasus Insula, 113. à Thaso, Cadmi filio, 149, 278.

— Androgei filii habitanda per Herculem datur, 183.

— Neptuni filius adjungit se Europam quærentibus, 147.

— Thasum urbem de suo no-

mine appellatam inhabitat. 149, 278.

Thaumas pater Poëantis, 49.

Thaumas, 6.

Theamo, 75.

Thebz, 57.

— urbs undè dicta, 166.

— clade non mediocri afficitur, 170.

Thebais poema, 33.

Thebani Ergino vestigiales, 97.

— Tydeo firunt insidias, 176.

— ad mœnia confugiunt, 183.

— diu mulumq; vagari Hestizam urbem à se conditam incolant, ibid.

Thebe Alexandri Tyranni uxor, 300.

Theias Beli fil. 466.

Thelxion, 68.

Themis filia Cœli è Tellure, 2.

— oracula dat Delphis, 207.

— Ili filia, 11.

Themiscyza, 111.

Themisto Hypseï filia, 18.

Themistocles, 315.

Theoclus, 259.

Theonoe, 250.

Theophrastus, 315.

Thera, 167.

Theragrus, 369.

Thereus, 315.

Therimachus, 98, 139.

Thermodon, 56.

Thermopylæ, 311.

Thermus finus, 293.

Thermydræ Rhodiorum portus, 119.

Thersander Polynicis filius, 182.

Thersippus Agrii filius, 35.

Theseus Ægei filius, 30. ex Æthra, 238.

— apud inferos ab Hercule conspectus, 112.

— Helenam rapit & Athenas eam abducit, 201.

— clavam ferream gestare solius, 238.

Thesimo.

Thesmophoria, 14, 358.
Thespiz, 96.
Thespiades, 139.
Thespis adoptivus Pylis filius,
 121.
Thesproti, 184.
Thesprotus, 187.
Thessalia, 256, 286, 364.
Thessalus bos lignivorus Cerambiz,
 448.
Thessalus, 139.
Thesius, Iphicli pater, 50.
 — *Aeolus*, 200.
Thera, 287.
Thetis, 6. *Nerei fil.* 162. *Vulcanum*
servat, 9. *filium ex se natum*
Patre praestantior fore praevit,
 218.
Thetidis preces, 330. *alas Achilli*
dat, 331. *nuptiz*, 218, 332. *cum*
Medea contendit de forma, 323.
Argo navem per Cyaneas petras
ducit, 60. *Monente Junone ab-*
stinet à Jovis concubitu, 218.
formam variat, *ibid.* *Achillem*
immortalem facere vult, 219.
bello Trojano petiturum meruit,
 220. *occultat in Scyro*, *ibid.*
Thia, 2, 5.
Thiodamas, 134.
Thoas Hypsipyles pater, 50.
 — *per filiam Hypsipylem servatur*,
 50.
 — *Borysthenis filius*, 456.
 — *Assyriorum rex*, 224.
 — *cum Myrrha filia per menses duo-*
decim concumbit infcius, *ibid.*
 — *Myrrham stricto ense persequi-*
tur, eam interfectorum, *ibid.*
Thoon gigas à Pareis confectus, 18.
Thoricus, 93. *Atticz locus*, *ibid.*
Thraces, 355.
Thracis per Herculem in Thaso ex-
pugnati, 113.
Thracia, 162.
Thrastra Martis filia, 444.
Thrasymedes, 42.
Thriasius campus, 222.
Thrupippos, 137.

Thylis Sicula, 324.
Thymotes, 282.
Thyone, 164.
Thyreus, 29.
Thyria Amphinomi filia, 427, 429.
Tibiz per Marfyan inventz, 11. *per*
Minervam fuerunt abjectz, *ibid.*
Tiberius Caesar, 329.
Tigafis, Herculis filius, 138.
Tigris amais, 54. *nominatur Harpys*
ab una Harpyiaram, *ibid.*
Tilphusius fons, 183.
Timandra, 200.
Timon Aegyptius, 320.
Tiphys moritur, 56.
Tiphyse, 138.
Tiresias vates Thebanus, 177. *longa*
vixit, 178.
 — *formam mutat septies*, 306. *And*
gues necat, 438.
 — *Eueris & Chariclonis filius*,
 177.
 — *oculis captus*, *ibid.*
 — *Thebanis futura praedicit*, 178.
 — *repentinà morte perit*, 183.
Tiryns, 78.
Tisamenus Orestis filius, 141. *Pele-*
ponnesiorum Rex, 143.
 — *occiditur*, 144.
Tisiphone filia Coeli fuit, 2.
 — *forma praestantissima per Cre-*
ontis conjugem divenditur, 187.
Tisiphonus, 300.
Titantes, 188.
 — *appellati fuerunt filii quidam*
Coeli è Tellure procreati, 2.
 — *omnes in patrem excepto*
Oceano impetum faciunt, *ibid.*
 — *in vincula confecti, & in Tar-*
taram detrufi Centimanis dantur
custodiendi, 1.
 — *à filiis Temeni ad Temenum*
occidendum conducuntur, 145.
Titanides Cloxi & Telluris filiz,
 2.
Tithonus, 209.
 — *in Aethiopiam ab aurora abduci-*
tur, *ibid.*

Titony.

Tironychus (Tynnichus) Chalcedo-
nius Poeta. 326.

Tityrus Aetolus. 320.

Tityus Jovis ex Elara filius. 11.

— magnitudinis nostrae fuit. 11.

— latonam conspicatus abripit.
ibid.

— etiam mortuus cruciatur. 11.

Tityus Alexandro insidiatur. 316.

Tlepolemus. 133. 139.

— Licymnium occidit quidem, sed
non sponte. 141.

— exul magna cum manu Rhodum
venit. 141.

Tomi. 59.

Torgus coloniam deducit. 411.

Torone. 113.

Toxus. 29.

Toxicratea. 139.

Trachin. 133. 135.

Trachion Carystius. 325.

Tragasia. 366.

Trajanus Thracius unde nominatur.
70.

Trambelus. 390. 391.

Trapezita Tauromenitanus vaser.
281.

Trapezus. 188.

Triballus. 444.

Tridens Neptuno per Cyclopes dona-
tur. 4.

Trimilis Lycia dicta. 469.

Trioculus. 143.

Triops. 25.

Tripodiscium urbs. 259.

Tripolemus Metanirz natorum
maximus. 15.

Tripus Delphicus Delphis per
Herculem avectus. 125.

Triticum suasu Inonis per mulieres
tostum. 36.

Triton amnis. 10. 13.

Troades. 377.

Troxen. 126. 395.

Troja peste affligitur per Apollinem.
111. ceto per Neptunum. ibid.

— à Troe nuncupata. 206.

Troiz mala. 254. obsidio. 274. ex-
cidium. 317. 249. 377.

— ab Hercule capta. 209.

— bello impetita. 212.

Troilus. 211.

Tros. 106. Eriethonii filius. 253.

Tudus Candaulæ uxor acutissimi
visus. 325.

Tumulus Ates. 207.

Tumulus Gerastii Cyclopi. 236.

Tydeus. 34.

— adversus Thebas in bellum pro-
ficiscitur. ibid.

— à Menalippo vulneratus occum-
bit. ibid. & 179.

— Oenei filius. 173.

— Deipylen uxorem accipit. 173.

— crastibus vincit in certamine
Nemexo. 175.

— Eteoclis orator. 176.

— cerebrum Menalippi absorbet.
180.

— Diomedis pater. 202.

Tyndareus. 197.

— Oebali & Batez filius. 199.

— Thestii filiam Ledam ducit ux-
orem. 200.

— metuit ne si uni è prociis multis
Helena despondeatur, seditis mo-
veatur per alios. 202.

— procos Helenæ eo adigir, ut ju-
rent seditionem se non moturos.
203.

— Menelaum filiz suæ sponsum
declarat. ibid.

— Menelao regnum tradit. 205.

Typhon humana ferinaque natura
nascitur è terra in Sicilia. 18. hic
corporis vastitate & robore cæte-
ris, quos terra genuerat, omnibus
antecellebat. ibid.

— lapides in Coelum candentes
jaculatus, cum sibilo boarūque
magno ferebatur. 19. 456. 457.

— Spirarum volumine Jovem cir-
cumplectitur & detinet. 20.

— matura mittiæque poma gustat.
21.

— in Thraciam contendit. ibid.

Typhis Hagnii filius. 49.

Tyramus. 90.

Tyrens.

Tyreus. 29.
 Tyria mulier uxor Ægypti. 75.
 Tyrimma. 348.
 Tyro Salmonis filia. 40. 42.
 — geminos parit & exponit, ibid.
 Tyrrheni. 163.
 Tyrrhenia 321. 325. 335.
 Tyrrhenum mare. 347.
 Tyrsenia. 325.

V.

Vates quidam magnus existimatus, 142. interfectus. 143.
 Udzus. 157.
 — unus è Spartorum genere. 177.
 Vena Tali à collo ejus ad calcem pertingens. 62.
 Venatio apri Calydonii. 126.
 Venti nati sunt ex Aurora & Astræo. 5. 317. 319. 334.
 Venus ex Dione Jovis filia. 7.
 Venus Nèssum contra Herculem dolis instruit. 309. ei dies festus. 315. ejus Scyphus. 332. Pani Echus amorem injicit. 333. cum aliis Deabus contendit. 334. cum Mercurio. 335.
 — Mascula per quem primum incepta. 8.
 — Auroram ardore perpetuo cruciat. 13.
 — à mulieribus Lemniis nihili facta. 50.
 — Buten ad Eilybæum relegat. 60.
 — cum Anchise congregitur & Æneam gignit. 206.
 — Adonin clam diis in arca occultatum ante Proserpinam constituit. 224.
 Vespasianus Imperator. 320.
 Vestia. 381. v. 35.
 Victoria Jovis contra Saturnum partem certâ conditione per Tellurem prædicta. 4.
 Vipera in cratribus Typhonis sibilum ingentem excitabat. 19.

Virga aurea per Apollinem Mercurio pro fistulâ data. 196.
 Virgines Athenienses septem Minotauris quotannis mittuntur devorandz. 338.
 Viri Lemnii ancillas è Thracia abductas subigunt. 50.
 — è terra ex dentibus satis orti profiliunt. 58.
 — armati è dentibus draconis per Cadmum satis oriuntur. 156. Hi mutuis vulneribus sese conficiunt. 157.
 Virus graveolentiæ terretimum mulieribus Lemniis per Venerem injectum. 50.
 Visum Hecubæ Priamo per eam recitatum. 210.
 Ulysses Lærtæ filius. Helenæ procur. 202.
 — Palladium aufert, tibia vincit. 335. ejus errores. 322. 347. 348.
 — instruit Tyndareum de procis Helenæ sic obligandis, ne si uni despondeatur seditionem moveant alii. 203.
 — Tyndareo promittit opem contra procos Helenæ seditionem moturos. ibid.
 — Achillem apud Lycomedem quæsitum invenit. 220.
 Voluptas in coëundo nam vitiorum an mulierum major sit. 178.
 Urania. 7.
 Vulcanus è Cælo præcipitatus. 9.
 — in Lemno per Theridem servatus. ibid. 43. 332.
 — Peleum ense donat. 217.
 — Minervam stuprare cupit. 226.
 — in semur Minervæ semen effundit. 226.
 Vulpes agros devastans. 91.
 — animal dolosum. 145.
 Vultur occulta revelat, & futura prædicit. 44.
 Vultures cor Tityi apud inferos depascere non desistunt. 11.
 Vulturius Apollo. 277.

X.

X Anhippe Dori filia, 27.

Xanthippus, 34.

Xanthus, 138.

Xanthius pater Leucippi, 352.

Xanthus equus Peleo per Neptunum
donatus, 218.

— Bæoris Rex, 282.

— fluvijs, 321, 468, 469.

— Samius, 361. Termerensis, 400.
Milesius Erippen redimit à Celta.
358.

Xenodamus Menelai & Gnosia nym-
pha filius, 203.

Xenodice Sylei filia, 125. ab Hercule
interfecta, ibid.

Xenodice, 150.

Xuthus, 24.

Xuthus Peleponnesum adipiscitur, ib.

Xuthus Creusæ maritus, 229.

Z.

Z Elus, 5.

Zetes Boreæ filius, 49.

— Boreæ & Orithyæ filius, 231.

Zethus unus ex Lyci interfectores,
165.

— rei pecuariæ studiosus, 166.

— Theben ducit, ibid.

— Sagittis confixus occumbit, 168.

— ex Jove & Antiope natus, 194.

Zeuxippe Pandionis uxor & mater
ejus soror, 228.

INDEX.

INDEX AUCTORUM.

A.
A Bas Sophista, 315.
 Acusilaus, 68. 69. 78. 108. 160. 187.
 203. 212. 231.

Æsopus, 329.

Alcmanis Natametes, 326.

Alemzonidis Scriptor, 34.

Alexander

Ætolus, 372.

Myadius, 310.

Andristei Naxica, 361.

ejus operis, I. 11. 382.

Antenor Cretensis, 329.

Antigoni Mutationes, 448.

Antiochus Mythicus, 325.

Antipater Acanthius, 308.

Apollonius Rhodius

in Argonauticis, 55.

Cauno, 344. 366.

Epigrammat. 448.

Apollonius Astronomus, 329.

Archelaus Cyprius, 310.

Arens Laco, in Cygno, 427.

Aristarchus Grammat. 329.

Aristocritus

de Mileto, 366.

Aristodemus Nyleus, 357.

Aristonicus Tarentinus, 307. 310.

Aristoteles, 307. 371.

Asclepiades Mylicanus, 70. 151.

in I. Bithyniacan. 399.

Asius poeta, 189.

Athanadz Ambracica, 410.

Athenodorus Eretrienfis, 323.

B.

Bacchylides, 325.

Bæcus [al. Boethus] poeta

in Ornithogonia, 409. 416. 444.

in II. ejus Operis, 436. 439.

440. 443. 444.

Botrias Myndius, 308.

C.

Callimachus, 321.

Castor Chronographus, 69.

Cephalo Gergethius

in Troicis, 349. 398.

Cercops Milesius, 70. 77.

Charinus Iambographus, 338.

Corinna

in Heterocœmenon I. 452.

Cratini Eunidæ, 326.

Crinagoras Epigrammatogr. 312.

D.

Dares Phrygius, 308.

Dectadas, 369.

Demaratus, 52.

Demetrius Scephius, 326.

Democydes, 330.

Demodocus, 335.

Didymarchus

in Metamorphoseon. III. 448

Diodorus Ixartus poeta, 374.

Diogenes Historicus, 354.

Diognetus vates, 316.

Dionysius Mitylenzus, 52.

E.

Eubulus comicus, 312.

Eumelus poeta, 189. 190. 203.

Euphorion in

Apollodoro, 392.

Hyacintho, 306.

Thraci, 369. 390.

Eupolidis Hybristodicæ, 327.

Euripides, 71. 179. 186. 191. 327.

G. Gallus

G.
Gallus Cornelius, 343.
 H.
Hegesippus in
 Melesiacis, 376.
 Falleniensis, 354.
Helena poetria, 320.
Hellanicus in Troicis, 398.
Hermes, 347.
Hermesianax
 Leontio, 351.
 in II. ejus operis, 473.
Herodorus, 52. 167.
Herodorus, in I, 306. 314. 321. 324.
Hesiodus, 33. 54. 63. 69. 78. 81. 167.
 178. 193. 224.
 in Op. & D, 326.
 in Aspidē, 84.
 in Eois magnis, 448.
Homerus, 9. 78. 81. 148. 167. 306.
 307. 310. 313. 318. 321. 336.
Hypermenes de chio, 334.
 I.
Ibycus Poeta, 216.
 L.
Lesbiacōn scriptor, 384.
Licymnius chiensis, 385.
Lycophron Alex. 330.
 M.
Matris Thebanus Hymnogr. 313.
Menecrates Xanthius
 in Lyciacis, 468.
Melesiacōn Scriptor, 371.
Mnesagoras, 199.
Mæro in Diris, 391.
Musæus Atheniensis, 310.
 N.
Naupactiōn Scriptor, 199.
Neanthes Cyzicenus
 in II, 397.
Nicænetus in Lyco, 344. 366.
Nicander, 468.

Heterocumenon I. 410. 446. 448. 472.
 II. 410. 437. 459. 461.
 III. 405. 457.
 IV. 419. 421. 427.
 451. 452. 453. 455.
 456. 458. 463.

De Poetis, 349.

O.

Orphici, 199.

P.

Pamphilus, 448.

Panyasis, 15. 199. 224.

Parthenius, 267.

Phanias Eresius, 356.

Phanibes Microgram. 328.

Phantasia Memphitis, ibid.

Phercydes, 12. 15. 24. 52. 70. 95. 133.
 148. 157. 177. 189. 213. 465.

Phileas ad Hermen. 147.

Philocrates, 221.

Phylarchus, 388. 395.

in XV. 374.

Pisander, 34.

Plesirrhous Hymnographus, 314.

Redituum [Nésw] scriptor, 77.

S.

Satyrus, 329.

Simmius Rhodius, 397.

in Apolline, 441.

Sophocles Euryalo, 348.

Stefichorus, 199. 258. 313. 320.

T.

Telles, 316.

Thebaidos Scriptor, 33.

Theodorus Samoerax, 334.

Theophrastus in Epist. 315.

in L. de temp. I. 380. III. 361.

Telestilla, 167.

Timæus Siculus, 393.

Tragici, 69. 77. 78.

Tynnichus Chalcidensis, 326.

X.

Xanthus Lydius, 397.

FINIS.